

5523

21 1 5523

112

23 JAN 1955

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΙΕΤ

ΣΕΚΥΒΙΣΜ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Οι Φοιτηταί
Πρωτοωροί
στην Έθνική Σχολή
και μορφωσι του λαού μας

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΟΣΙΣ

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ
ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΓΟΝΙΣΤΑΙ ΚΑΙ
ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ
ΔΙΚΑΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ

8-Νοεμβρίου 1955

Φαχάιτς.

4 Φεβρουαρίου 1956.

Σηραΐα τῷ ΕΠΕ

ΣΦ

Μανώλη,
Γεια σου

Θα ήθελα να σε ενημερώσω για την
επίσκεψή μας στο σπίτι σου
Μονακό, και να σου πω ότι
Περλέρ, κ.κ. και σε παρακαλώ
να μας πεις, με τη βοήθειά σου
να σου πω, από το σπίτι σου
και να σε βοηθήσω. ~~Αν~~ μπορείς
να σε πω "NEA" ή "ΕΘΝΟΣ",
ή να σε πω "Φοιτητική Εφημερίδα",
να σε πω εγώ. Θα σε δω και
θα σε δω προσωπικά.

Αδελφός
14-2-56
από την.

Ευχαριστώ
Ντάνη Κόντση

Ἐμεῖς, τὰ μέλη τῆς πρώτης γεν. Συνελεύσεως τῆς Ἑθνικῆς Πατριω-
τικῆς Ἑνώσεως, ἀποδεχόμεθα τὰς διατάξεις τοῦ καταστατοῦ πού
ἀνεγνώσθη εἰς τὴν ἐπεμερυνὴν γενικὴν συνέλευσιν καὶ ἐροῦνογράφηκε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαρτίου 1956

Φώφη Τσιτμ ~~Φίλη~~
Αναστασία Μάρκου ~~Ουμάλη~~

Γεωργίου Σωζα ~~Ανδρ~~
Δημήτριος Φραγκοπούλου ~~Μητρίκος~~

Γεωργίου Νικολάου ~~Νικολάου~~
Πρωτόγερο Ἀριστοτέλους ~~Πρωτόγερος~~

Στέλιος Καρανίδης ~~Καρανίδης~~

Γεώργιος Κωνσταντίνος ~~Βλάχος~~

Παναγιώτης Κωνσταντίνος ~~Ανδρ~~

Κωνσταντίνος Σίγλης ~~Κωνσταντίνος~~

Μακάριος Κωνσταντίνος ~~Μακάριος~~

Βλάχος Γεωργίου ~~Βλάχος~~

Κωνσταντίνος Εὐαγγελίου ~~Κωνσταντίνος~~

Μιχαήλ Νικολάου ~~Μιχαήλ~~

Φατμάτ ~~Φατμάτ~~

Κουρετζής Δημήτριος ~~Κουρετζής~~

Δημήτριος Κωνσταντίνος ~~Δημήτριος~~

Μακάριος Κωνσταντίνος ~~Μακάριος~~

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

"Ιδρυσις-Σκοπός-Μέσα.

"Αρθρον 1

"Ιδρύεται ἐν Ἀθήναις, μέ ἔδραν τὰς Ἀθήνας, Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
"ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ".

"Αρθρον 2

Σκοποὶ τῆς Ἐνώσεως εἶναι: α) Προστασία καὶ ὑποστήριξις τῶν σπουδαστικῶν
συμφερόντων. β) Ἐθνικὴ δρᾷσις. γ) Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου
τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ ὅλων τῶν σπουδαστῶν.

"Αρθρον 3

Οἱ σκοποὶ τῆς Ἐνώσεως ἐπιδιώκονται διὰ τῶν ἑξῆς:

α) Διὰ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἐπαφῆς ὅλων ἐν γένει τῶν
σπουδαστῶν. β) Διὰ τοῦ τύπου, ἡθικῶν καὶ κοινωνικῶν ὁμιλιῶν καὶ διαλέξε-
ων. γ) Διὰ τῆς συνεχοῦς προσπαθείας ὅπως ἡ μόρφωσις καταστῇ προσιτὴ εἰς
πάντας. δ) Διὰ τῆς δημιουργίας ἐπιτροπῶν, αἵτινες θὰ ἀσχολοῦνται μέ τὴν
περιφρούρησιν τῶν σπουδαστικῶν συμφερόντων. ε) Διὰ τῆς διοργανώσεως ἐορ-
τῶν, πανηγύρεων, ἀγορῶν καὶ ἐκδρομῶν. στ) Διὰ περιοδειῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλ-
ληνικὴν πατρίδα, ἰδίως Ἡπειρον, Μακεδονίαν, Θράκην, ἔνθα διὰ διαλέξεων, δια-
νομῶν προκηρύξεων καὶ ἄλλων ἐντύπων, θὰ ἐπιδιώκεται ἡ προαγωγή τῶν ἐθνικῶν
ζητημάτων. ζ) Διὰ τοῦ νομίμου καταρτισμοῦ καὶ τῆς λήψεως ἐν γένει παντός
νομίμου λυσιτελοῦς μέτρου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἄνω σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Μέλη τοῦ Συλλόγου.

"Αρθρον 4

Μέλη τῆς Ἐνώσεως ἐγγράφονται: α) Οἱ σπουδασταὶ ἢ πτυχιούχοι, ἐφ' ὅσον δέν
παρῆλθον 3 (τρεῖς) ἔτη ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου των ἐκ πασῶν τῶν σχολῶν
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε. τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνίου,
τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τῆς Ἀνωτάτης Σ.Ο.Ε.Ε. τῆς Ἀνωτάτης Γεωπο-
νικῆς, τῆς Ἀνωτέρας Βιομηχανικῆς, τῆς Σχολῆς Καλῶν-Τεχνῶν, τῶν Παιδαγωγικῶν
Ἀκαδημιῶν καὶ γενικῶς ὅλων τῶν ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς Ἑλλάδος.
β) Φυσικά καὶ Νομικά πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

"Αρθρον 5

1) Τὰ μέλη διακρίνονται: α) Εἰς ἀπλᾶ. β) Εἰς Τακτικά. γ) Εἰς ἐπίτιμα.
α) Ἀπλᾶ μέλη εἶναι τὰ ἔχοντα δηλώσει ἀπλῶς τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὸν
Σύλλογον.

β) Τακτικά μέλη είναι τὰ ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι καὶ ἀπαρτίζουν τὰς γενικὰς Συνελεύσεις. Οὗτοι δεόν νά ᾧσιν σπουδασταί ἢ πτυχιούχοι τῶν ἀνωτέρω Σχολῶν.

γ) Ἐπίτιμα μέλη. Ὡς τοιαῦτα ἀνακηρύσσονται τιμῆς ἔνεκεν, α) Οἱ προσενηγότες σημαντικὰς ἠθικὰς ἢ ὑλικὰς εἰς τὴν Ἑνωσιν ὠφελείας. β) Οἱ ὑπηρετήσαντες εὐδοκίμως ὡς μέλη ^{ἐπὶ} πενταετίαν. γ) Οἱ δυνάμενοι διὰ τε τῆς ἠθικῆς ἢ ὑλικῆς των ἀρωγῆς νά συτελέσωσιν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἑνώσεως. Οὗτοι στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἀλλὰ δικαιοῦνται ἐάν θέλουν νά παρίστανται ἀπλῶς εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις.

Ἄρθρον 6

1) Τὰ τακτικά μέλη ἐγγράφονται εἰς τὴν Ἑνωσιν τῇ ἐγγράφῃ αἰτήσῃ των, ἥτις ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως.

2) Τὰ ἐπίτιμα μέλη ἀνακηρύσσονται τιμῆς ἔνεκεν δι' ἀποφάσεως τῆς Γ.Σ. καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μετὰ σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου τῆς Κ.Δ.τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 7

Ἀποκλείονται τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῶν τῆς Ἑνώσεως, α) Οἱ ἐναντιούμενοι πρὸς τὰ σπουδαστικά συμφέροντα καὶ τὴν εὐριτέραν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν. β) Οἱ ἀπαξ διαγραφέντες ^{ἐν τῇ ἐνώσει} λόγῳ ἢ ἔργῳ κατὰ τῆς εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν τῆς Ἑνώσεως. γ) Οἱ ἐναντιούμενοι εἰς τὴν Ἑθνικὴν δρᾶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 8

Πάντα τὰ τακτικά μέλη ὑποχρεοῦνται ὅπως παρίστανται κατὰ τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους Γεν. Συνελεύσεις καὶ ὅπως συντρέχουσι πᾶσιν δυνάμει τὸ ἔργον τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 9

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἡ συνδρομὴ ὁρίζονται ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων δι' ἀποφάσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 10

Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς, αἱ μηνιαῖαι συνδρομαί, καὶ πᾶσα ἄλλη χρηματικὴ παροχὴ πρὸς τὴν Ἑνωσιν, δι' οἷον δὴποτε σκοπὸν αὐτῆς εἰσπράττονται παρὰ τοῦ Ταμείου ἢ εἰδικοῦ εἰσπράκτορος διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων ὑπογεγραμμένων παρὰ τοῦ Ταμείου ἐνσφραγισμένων διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Ταμείας ὑποχρεοῦται ὅπως πέραν τῶν 500 (πεντακοσίων) δραχμῶν ποσὸν καταθέτῃ εἰς μίαν ἀνεγνωρισμένην Τράπεζαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ'

8 voq3qA"

Q v o q t q A "

Or voqθqA"

3

"Άρθρον 11

- 1) Τά τακτικά μέλη εκπέμπουν τῆς ιδιότητός των ταύτης:
- α) Ἐάν παύσουν νά εκπληροῦν τὰς πρὸς τὴν Ἑνωσιν πάσης φύσεως ὑποχρεώσεις των ἐπὶ ἑξάμηνον ἀδικαιολογήτως. β) Ἐάν προβοῦν εἰς ἐνεργείας ἢ ἐκφρασθῶσιν κατὰ τρόπον ἀντικείμενον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς Ἑνώσεως.
- 2) Τὴν διαγραφὴν διενεργεῖ τῇ ἐγγράφῳ αἰτῇσει 5 (πέντε) τουλάχιστον τακτικῶν μελῶν ἢ ἑνὸς τῆς Κ.Δ. καὶ ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι διὰ τὴν διαγραφὴν εἶναι βάσιμοι, ἡ Κ.Δ. δι' ἐκδόσεως ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς της.
- 3) Ἡ ἀπόφασις τῆς διαγραφῆς δύναται νά ἀρθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς διαγραφῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ ἐγγράφῳ αἰτῇσει τοῦ διαγραφέντος ὑποβαλομένη 15 (δέκα πέντε) ἡμέρας πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν Κ.Δ. τῆς Ἑνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Πόροι τῆς Ἑνώσεως.

"Άρθρον 12

Οἱ πόροι τῆς Ἑνώσεως εἶναι τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι.

Τακτικοὶ εἶναι αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ μηνιαίων συνδρομῶν τῶν μελῶν. Ἐκτακτοὶ δέ, α) Αἱ προαιρετικαὶ τῶν μελῶν ἢ μὴ τῶν τοιούτων εἰσπράξεις. β) Πᾶσα παρὰ οὔτουδήποτε Συλλόγου παροχή. γ) Τὰ ἐκ διοργανώσεων ἑορτῶν, ἀγορῶν, ἐράνων, λαχείων, ἐκδόσεως βιβλίων, κληροδοτημάτων, δωρεῶν κ.λ.π. προκύπτοντα κέρδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως.

"Άρθρον 13

Ἡ Ἑνωσις διοικεῖται ὑπὸ σώματος καλουμένου Κεντρικῆς Διοικήσεως ἡ ὁποία ἀποτελεῖται: 1) Ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἐκλεγομένου ἀνὰ τριετίαν ὑπὸ τῆς Γ.Σ. τῶν μελῶν πρὸς τοῦτο συνερχομένης. 2) Ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων ἐκάστης Σχολῆς, οἱ ὅποιοι ἐκλέγονται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ε.Π.Ε. τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν.

"Άρθρον 14

Ἡ ἐκλογή τοῦ Προέδρου διεξάγεται διὰ γενικοῦ ψηφοδελτίου ψηφοφορίας μυστικῆς ἐνώπιον τριμελοῦς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς παρὰ τῆς Γεν. Συν. ἐκλεγομένης.

"Άρθρον 15

Ἡ νεοεκλεγῆσα Κ.Δ. ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκλογὴν της συνέρχεται ὑπὸ τὴν π. προεδρίαν τοῦ Προέδρου καὶ ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μεταξύ τῶν μελῶν της τὸν Ἀντιπρόεδρον, Γενικὸν Γραμματέα, Εἰδικὸν Γραμ. καὶ Ταμίαν του.

"Άρθρον 16

Τὸ νέον Προεδρεῖον καλεῖ ἐντός 3 (τρεῶν) ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ κατάρτισμοῦ του τὸ

ծԵ ՍՕՐ ՄՕՄԵՂՁԱՐԱՔ ՄՕՐ ԾՔՆ ՎՃՁՅՈՒՐ (ՎՃՅՁ)Ճ ԶԺՆՆՆ ԴՅԱՔ ՎՈՒՅՁԶՅՈՒՐ ՎՅՆ ԾՆ

παλαιόν Προεδρεῖον ὅπως παραδώσῃ εἰς αὐτό τό 'Αρχεῖον καί τήν περιουσίαν τῆς 'Ενώσεως ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου παραδόσεως καί παραλαβῆς ὑπογεγραμμένου ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Προέδρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Καθήκοντα Κεντρικῆς Διοικήσεως.

"Ἀρθρον 17

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τήν 'Ενωσιν ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τῆς Κ.Δ. καί τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καί διευθύνει τὰς ἐργασίας τῆς 'Ενώσεως. Ὑπογράφει τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, ἅπαντα τὰ ἔγγραφα καί τὰς χρηματικὰς ἐντολάς. Τόν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ κατὰ πάντα ὁ 'Αντιπρόεδρος καί τούτου κωλυομένου ὁ πρεσβύτερος τῶν μελῶν τῆς Κ.Δ. ἐκτός τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καί τοῦ Ταμίου.

"Ἀρθρον 18

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ τοιούτου, διεξάγει πᾶσαν τήν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συλλόγου, φυλάσσει ὑπευθύνως τό 'Αρχεῖον καί τήν σφραγίδα τῆς 'Ενώσεως, τηρεῖ τό μητρῶν τῶν μελῶν καί συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου πάντα τὰ ἔγγραφα. Τόν Γ. Γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ εἰδικὸς Γραμματεὺς καί τούτου κωλυομένου ὁ νεώτερος τῶν Συμβούλων.

"Ἀρθρον 19

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τήν περιουσίαν τῆς 'Ενώσεως. Τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα λογιστικὰ βιβλία, ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν ἐνταλμάτων, εὐθυνόμενος προσωπικῶς καί ἀνεραίως διὰ πᾶσαν δαπάνην ἢ πληρωμὴν γενομένην ἄνευ ἐντάλματος, καταθέτει δέ τό πέραν τῶν 500 (πεντακοσίων) δραχμῶν ποσόν εἰς μίαν Τράπεζαν ἀπὸ κοινοῦ καιροῦ μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κ.Δ. Τόν Ταμία ὁποσδήποτε κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος Σύμβουλος.

"Ἀρθρον 20

1) Ἡ Κ.Δ. συνέρχεται δὲς τοῦ μηνός καί ἐκτάκτως, ὅσαςκις ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη. 2) Αἱ προσκλήσεις κοινοποιοῦνται εἰς τὰ μέλη τρεῖς ἕως πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως καί ἀναγράφονται εἰς αὐτάς τὰ συζητητέα θέματα. 3) Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κ.Δ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. 4) Τὴν Κ.Δ. δύνανται νὰ συγκαλέσωσιν ἐκτάκτως τὰ 2/5 τῶν μελῶν αὐτῆς κατόπιν αἰτήσεώς των. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὁ Πρόεδρος ἔχει τήν νικῶσαν φῆφον. 5) Ἐπὶ ζητημάτων προσωπικῆς φύσεως καί ὅσαςκις ἤθελε κριθῇ τοῦτο προσῆκον, ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων. 6) Ἡ Κ.Δ. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐάν παρίστανται τὰ 3/5 ἐκ τῶν μελῶν της. 7) Τὰ μέλη τὰ ἀπουσιάζοντα ἀδικαιολογητῶς εἰς 3 (τρεῖς) συνεδριάσεις συνεχεῖς τῆς Κ.Δ. ἐκπίπτουν τοῦ ἀξιωματός των, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Κ.Δ. ὡς ἐπίσης τὰ δηλώσαντα ἐγγράφως τὴν παραί-

...αλλά τον Πρωτόκλητον ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

Καθίσταται Κανονισμός περί...

Άρθρον 1

Ο Πρωτόκλητος είναι ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...

Άρθρον 2

Ο Πρωτόκλητος είναι ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...

Άρθρον 3

Ο Πρωτόκλητος είναι ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...

Άρθρον 4

Ο Πρωτόκλητος είναι ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...
...και ο οποίος ήταν ο παλαιότερος των αρχόντων...

τησίν των ενώπιον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ἐξελεγκτική ἐπιτροπή.

"Ἀρθρον 21

1) Ὑπὸ τῆς Γ.Σ. ἐκλέγεται καὶ τριμελὴς ἐξελεγκτική ἐπιτροπή πρὸς ἔλεγχον τῆς ὑπὸ τῆς Κ.Δ. διαχειρήσεως τῆς περιουσίας τῆς Ἐνώσεως.

2) Ἡ θέσις τῶν μελῶν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητική καὶ ἀμισθος.

"Ἀρθρον 22

1) Ἡ Ἐξελεγκτική ἐπιτροπή δικαιούται νὰ ζητᾷ καὶ νὰ λαμβάνη εἰς οἰανδήποτε στιγμήν γνῶσιν τῶν διαχειριστικῶν βιβλίων καὶ τῶν λογαριασμῶν ἐν γένει τῆς Ἐνώσεως.

2) Ἡ Ἐξελεγκτική ἐπιτροπή ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ ἐγγράφως πρὸς τὴν Γ.Σ./τῶν μελῶν λεπτομερῆ καὶ ἐνυπόγραφον ἔκθεσιν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Ἐνώσεως, ὑπὸ τῆς Κ.Δ. ἥτις καταχωρεῖται εἰς τὰ πρακτικά τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Γενικὴ Συνέλευσις.

"Ἀρθρον 23

Αἱ Γεν. Συν. τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτῆς.

"Ἀρθρον 24

1) Ἡ Γ.Σ. συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς τοῦ δευτέρου 10ημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου Τρίτου ἔτους πρὸς ἔγκρισιν τῆς λογοδοσίας τῆς Κ.Δ. καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρὸς ἐνέργειαν τῶν ἀνά τριετίαν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν Προέδρου καὶ Ε.Ε.

2) Ἐν τῇ Γ.Σ. δύνανται νὰ συζητηθῶσιν καὶ οἰαδήποτε ἄλλα θέματα, ἀρκεῖ νὰ προσδιορισθῶσιν ταῦτα ἐκ τῶν προτέρων.

"Ἀρθρον 25

1) Ἡ Γ.Σ. συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκτάκτως ὅσας ἡθελε παραστῇ ἀνάγκη καὶ 2) ὅσας ἡθελονζητήσῃ τοῦτο καὶ δι' ὠρισμένα ζητήματα τὰ 5/10 τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως.

"Ἀρθρον 26

1) Αἱ ἀποφάσεις τῆς Γ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν.

2) Ἐν ᾗ περιπτώσει δέν ἐμφανισθῶσιν μέλη πρὸς ἀπαρτίαν ἡ Γ.Σ. ἀναβάλλεται καὶ συγκαλεῖται ἐντὸς 8(ὀκτώ) ἡμερῶν, ἐν δέ τῇ δευτέρᾳ τοιαύτῃ ἡ Συνέλευσις συγκροτεῖται νομίμως ἐκ τῶν ἐμφανισθέντων μελῶν, ὅσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι.

"Αρθρον 27

- 1) Ἡ ψηφοφορία ἐν ταῖς Γ.Σ. γίνεται δι' ἀνατάσεως ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἢ διὰ ψηφοδελτίων μυστικῶν.
- 2) Ἐπὶ προσωπικῶν ζητημάτων ἡ ψηφοφορία γίνεται πάντοτε μυστικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Γενικαὶ Διατάξεις.

"Αρθρον 28

Ἡ Ἐνωσις ἔχει σφραγίδα στρογγύλην, φέρουσιν κυκλοτερῶς τὰς λέξεις "ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ" μετὰ μεάνδρου, ἐν τῇ μέσῳ δέ σύνθεσιν εἰκονίζουσιν συμβολικῶς τὸν Ἑλληνικὸν θυρεὸν (Πατρίς) τὴν Γλαῦνα (Γνώσις) καὶ τὸν ἱερὸν διπλοῦν Κρητικὸν πέλεκυν (Πειθαρχία).

Ἡ Ἐνωσις ἐορτάζει κατ' ἔτος τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου.

"Αρθρον 29

ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Γ.Σ. καὶ ἀποφάσει αὐτῆς, ρυθμίζονται πάντα τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τάξιν τῆς Ἐνώσεως ὑπὸ τῆς Κ.Δ.

"Αρθρον 30

Πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρησιν τῆς Ἐνώσεως καὶ μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, ρυθμίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Σωματείων Νόμου.

"Αρθρον 31

Τὰ τῆς διαλύσεως τῆς Ἐνώσεως θὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ἡ δέ περιουσία αὐτῆς, μετὰ τὴν διάλυσιν, θὰ περιέρχεται εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Φοιτητοῦ. —

Κατὰ τὴν ῥῆσιν Γερικὴν ἐντέλλομαι τῇς ἑθνικῆς
παροικοτικῆς ἑνώσεως (Ε.Π.Ε.) ἐξελεῖν ἐν
ἐνὶ αὐτῇ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν ἑθνικῶν
ἐκ τῶν Μελῶν.

Βλαχάκης	Ἑβραϊστική	Πρόεδρος
Μπαμπᾶς	Ἑβραϊστικός	Ἀντιπρόεδρος
Μπαλαῖος	Κωρ/ρος	Γεν. Γραμματεὺς
Βλάχος	Γεώργιος	Ταμία
Κουμουναρᾶς	Ἑβραϊστικός	Εἰδικὸς Γραμματεὺς
Μαχαλὺς	Ἀπόστολος	Ἑβραϊστικός
Παυλανάκης	Θάκης	Ἑβραϊστικός

Ἐξελεστέον ἑπταμελὲς

Ποταμιόπουλος	Μιχαήλ
Παῖσις	Ἑβραϊστικός
Ἑβραϊστικός	Γεώργιος

ἑπταμελὲς
ἑπταμελὲς

00001

Πρωτόκολλον παράδοσης καὶ παραλαβῆς

εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς

Παρηγορητικῆς ἑνώσεως τὸ ὅτιον ἐβελήθη κατὰ τὴν ἐνταύτην

συνέλευσιν τῆς πρώτης Μαρτίου 1956, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐν

μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Π.Λέσχης μεθ' ὅσων ἀνάγκῃς

καταστατικῆς - ἀνάπτυξιν τοῦ προγράμματος καὶ ὁμοίων τοῦ

συντάκτου - ἀνάπτυξιν Δ.Σ. ὁ ὡρὴν Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς

αὐτῆς ἑταιρίας οὐσιαστικῶς καὶ πιστοταμένῃ ΕΠΕ παραδίδω

τὸν ἀρχὴν ^{τοῦ} ^{συντάκτου} εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ νέου Δ.Σ. συμβουλίου.

ὁ παραδίδων

ὁ παραλαβὼν.

105

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Συνάδελφοι,

Ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὸν Φοιτητὴν, λυπημένοι γιὰ τὴν σημερινή του κατάστασι, γινώσται τοῦ λαμπροῦ Ἑλληνικοῦ Φοιτητικοῦ παρελθόντος, νέοι μὲ ὄρεξι γιὰ ἀγῶνες καὶ θυσίες, ἀποφασίσαμε νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν ἔνωσι ὅλων τῶν Φοιτητῶν καὶ Σπουδαστῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ σημερινὴ κακοδαιμονία σὲ κάθε Φοιτητικὸ καὶ Ἐθνικὸ τομέα, οἱ μικροεγωϊσμοὶ καὶ μοροφιλοδοξίες, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ἐξάρτησις πολλῶν ἐκ τῶν σημερινῶν φοιτητῶν — ἡγετῶν ἀπὸ ἄτομα καὶ ὀργανισμούς, ὅλα αὐτὰ, μᾶς παρώτρυναν στὴν δημιουργία τῆς Ἐθνικῆς Παμφοιτητικῆς Ἐνώσεως.

Ἡ προσπάθεια τοῦ συλλόγου μας, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν παλαιὰν Παμφοιτητικὴν Ἐνωσιν ἢ ὅποια πρὸ ἐξαετίας ἔπαυσε νὰ ὑπάρχει.

Ἀποφασισμένοι νὰ σαρώσωμε κάθε τι τὸ σάπιο χάριν τοῦ μέλλοντος, καλοῦμε τοὺς συλλόγους ἐκάστης Σχολῆς νὰ μᾶς συνδράμουν στὸν δύσκολο ἀγῶνα ποὺ ξανοίγόμαστε.

Καλοῦμε ὅλους τοὺς Φοιτητάς, ἔσους πονοῦν γιὰ τὰ Φοιτητικὰ καὶ Ἐθνικὰ ζητήματα, νὰ ἐπαισθύνωνται τὴν τάξεα μας. Γιατὶ ἂς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι σὲ μᾶς στηρίζεται ἡ ζωὴ τῆς πατρίδος. Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ἔχουμε ἱερὸ χρέος ἀπέναντι τῶν ἐνδόξων μας προγόνων ποὺ ἔπεσαν στὴν χιλιόχρονη ἱστορία μας, γιὰ νὰ γεννηθοῦμε ἐμεῖς ἐλεύθεροι.

Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι προνομιούχα στὴν δική μας γενιὰ ἔτυχε ἡ τιμὴ νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν σκλάβων ἀδελφῶν μας.

Ἐμπρὸς λοιπόν! ἂς προχωρήσωμε ἀδέσμευτοι καὶ ἀδούλωτοι ἀπὸ κομματικὰς ἀποχρώσεις στὸν δρόμο τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Ἐμπρὸς! ἂς πνίξωμε μέσα μας κάθε μικροεγωϊσμὸ καὶ ἂς ξανοιχτοῦμε ἀγνά, ἀπλά, παλληκαρίσια γιὰ νὰ δημιουργήσωμε ἓνα λαμπρὸ Φοιτητικὸ παρόν, καὶ ἓνα φωτεινὸ Ἐθνικὸ μέλλον.

Ἐμπρὸς! ὅλοι ἀδελφικὰ ἐνωμένοι γιὰ καινούργιους ἀγῶνες.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΙΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Μάρτιος 1956

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΙΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

Εν Ἀθήναις τῇ Μαρτίῳ 1956

Πρὸς
 τοὺς Ἑθναρχοὺς Ἀνδρῶν
 τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἑθνεργατῶν

Ἑθναρχεῖ κύριε Ἀνδρῶν,
 τοῦ ἄρτι ἐμφανὲς διοικητικοῦ συμβολίου καὶ
 ἐθνικῆς ἀμφροτικῆς ἐνώσεως παρακαλεῖ ὑμᾶς ὅπως
 ἐνθουσιαστικῶς παρακαταστήτε μίαν αἰδουσαν καὶ
 ὑψηλὴν σχολήν, διὰ τὴν ὁρῶμεν ἀναστήσεσθαι τὴν
 μέντοι τοῦ ἑθνικοῦ ἀντιλήψεως.

Βέβαιον ὅτι καὶ ἡ παρακαταστήσασα ὑμᾶς
 καὶ ὑψηλὴν ἀναστήσασα, ἐνθουσιαστικῶς
 ἐν τῇ ὁρῶμεν.

Ἐν μέρει τοῦ διοικητικοῦ συμβολίου
 καὶ ἐθνικῆς ἀμφροτικῆς ἐνώσεως

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΦΑΝΤΑΤΕ ΕΜ.

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΜΠΑΖΑΙΟΣ Κ. Ν.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Πρὸς
τοὺς Λεβαντῖνους Ἀρμένιους
καὶ Παρσίους Ἀνωτῆρας Λογῆς
Ἀγροτικῶν Ἐσπερικῶν
Ἐσταινῶν

Ζυγοῦρος ΠΑΣΠΕ Ρέθυμνον

Σταματίου ΦΙΛΟΣΟΦ. Φλώρινα 707030

Σταθόωυχοι ΑΕΒΣ Ετήρια 300 MM

Γωργίου ΑΣΟΕΕ Ετήσια

Νάρις ΠΑΣΠΕ 200 MM 1000 MM 1000 MM 1000 MM

Ανταχόωυχοι ΜΑΡΑΣ 1000 MM 1000 MM 1000 MM 1000 MM

Παπαγγελόωυχοι ΜΑΡΑΣ. Σάωνθος

Μάρος ΠΑΣΠΕ Παιωνία

Σκούτα ΜΑΡΑΣ. Πασίθιον

Καραγάτος ΠΑΣΠΕ

Ουκονόμου ΠΑΣΠΕ Νάρισα

Παυλοστόχου

ΠΑΣΠΕ

Κυραζηνία

Πάρις

ΘΕΟΠΟΤ

Λέσβος

Κατίδης

ΜΑΡΑΣ

Κοζάνη

τηλ. Εθν. γραμ. 882.040

Μέλη τῆς ΕΠΕ τὰ ὅποια ἔχασον μέρος ἐκ τῆς ἐξόρμησιν διὰ
τὰ ἑλληνικά χωρία τὴν διοργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Β.Ε. Ἰδρυματι

1956

1957

Ἡ ἔθνικὴ Παμφοιτητικὴ ἔνωσις ἐκέρυξε 48^{ον} πρυτανικοὺν ἀγωνία διαμαρτυρία διὰ τοῦ φοιτητῆ τῆς Παντοῦ, Ἰωάννην τοῦ νόμου ὁ ὁποῖος ὡς γνωστός ἀφιορίζει τὰς ἐκτετασμένας ἀφιοδοῦς ἐν 2 καὶ αὖτε τὴν κατωχύρως τῶν μαθημάτων.

Ἡ ἀγωνία ἔχει πρυτανικοὺν χαρακτήρα. ἐξωφύτωση ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀρχοὶ δὲν δύνουν κατανόησιν διὰ τὸ μέγιστον αὐτὸ φοιτητικὸν ἴτημα, ἡ ἀγωνία θὰ ἐκαναγκασθῇ. Τότε ὅμως ὅχι μόνον ἡ ἀγωνία θὰ εἶναι διαρκής, ἀλλὰ οἱ φοιτηταὶ θὰ κληθεῖν νὰ ἀποχρηθῶσιν ἄλλας δυναμικωτέρας ἐνέργειας.

Ἐυρόμηντο νὰ τοιχοκολληθῇ στὴν Πάντιο, ἅμα θὰ κληθεῖ ἀγωνία. Ἡ ἀγωνία ὅμως δὲν ἔχινε.

Νοέμβριος 1956

28-11-55

Ἀθήναι τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου 1955

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Σύγκλητον τῆς Παντείου Ἀνωτάτης
Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Σεβαστοὶ κύριοι Καθηγηταί.

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς οἱ ὅποιοι εἰσθε ἀρμοδιώτατοι καὶ αἰσθάνεσθε
βαθύτερον παντός ἄλλου τὰ ζητήματα τῆς ἡμετέρας Σχολῆς.

Ἀνάστατοι εὐρισκόμεθα Σεβαστοὶ μας Καθηγηταί, ἕνεκα τοῦ νέου
νόμου ὅστις μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐξετασθῶμεν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα ἐντός
δύο μόνον περιόδων, καὶ ἐπαναγραφῶμεν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ἐπαναξε-
τασθῶμεν εἰς ἅπαντα ἐκ νέου τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀνάστατοι εὐρισκόμεθα κύριοι Καθηγηταί οὐχὶ διότι ὁ νέος οὗ-
τος νόμος θὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὰς διασκεδάσεις, τὰς ἀσωτίας καὶ γε-
νικῶς ἀπὸ ἔργα τὰ ὅποια οὐδένα σκοπὸν ἐξυπερετοῦν ἢ μὴ μόνον τὴν σπατά-
λην τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων μας χρόνου.

Ἀνάστατοι εὐρισκόμεθα κύριοι Καθηγηταί ἕνεκα τοῦ καταστρεπτι-
κοῦ τούτου νόμου ὅστις θέτει εἰς ἡμᾶς σκληρότατον δίλημμα ἢ νὰ ἐγκα-
ταλείψωμεν τὰς ἐργασίας μας, ἢ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς σπουδὰς μας.

Οἱ σπουδασταί τῆς Παντείου, τὸ γνωρίζετε καλλίτερον παντός ἄλ-
λου, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐργαζόμενοι.

Πῶς εἶναι ἐπομένως δυνατόν νὰ μελετήσουν καὶ ἐκμάθουν τὴν ὅ-
λων τῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια εἶναι τὰ περισσότερα ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων
Σχολῶν, ἐὰν δὲν ἐγκαταλείβουν τὰς ἐργασίας των;

Γνωστὸν ὅμως τυγχάνει καὶ τὸ γεγονός ὅτι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι
νὰ ἐργαζώμεθα καὶ μάλιστα σκληρῶς διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς οἰ-
κογενειακὰς, Φοιτητικὰς καὶ ἀτομικὰς μας ὑποχρεώσεις.

Ἐξ ἄλλου ὁ νόμος οὗτος οὐδένα σκοπὸν ἐξυπερετεῖ, διότι εἴτε εἰς
δύο εἴτε εἰς περισσότερας περιόδους καὶ ἐὰν ἐξετασθῇ, θὰ προβιβασθῇ
εἰς ἐκεῖνα τὰ μαθήματα τὰ ὅποια γνωρίζεις.

Ἐπομένως δὲν πρόκειται διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν περιόδων ἀπὸ δύο
περισσοτέρας νὰ βοηθηθῇ ἡ ἀπαιδευσίς, διότι ὁ φοιτητὴς προβιάζεται
εἰς τὸ μάθημα τὸ ὅποτον κατέχει. Μόνον αἱ περισσότεραι περίοδοι οἰδὺν
εἰς ἡμᾶς πίστωσιν χρόνου, οὕτως ὥστε καὶ τὰς ἐργασίας μας νὰ μὴν ἐ-
καταλείψωμεν καὶ τὰς σπουδὰς μας νὰ συνεχίσωμεν. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπανα-
καὶ ἡ ἐπανάληψις πάντων τῶν μαθημάτων, διὰ τὸν ἴδιον λόγον δὲν

Διαμαρτυρία τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ ἔτος 1955

Εὐρισκόμενοι κυριολεκτικῶς ἐν ἀναστατώσει ἔνεκα τοῦ νέου ^{Νέου} διὰ τοῦ ὁποίου ἡμεῖς οἱ εἰσελθόντες κατὰ τὸ ἔτος 1955 εἰς τὴν ἀνωτέρω Σχολὴν, ἐφόσον ἀπορριφθῶμεν εἰς πλεόνα τῶν δύο μαθημάτων τῶν ἐξεταζομένων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος εἰς τὰς δύο περιόδους τοῦ Ἰουνίου καὶ Σεπτεμβρίου, ὑποχρεούμεθα νὰ ἐπανεγγραφῶμεν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ἐξετασθῶμεν εἰς ἅπαντα ἐκ νέου τὰ μαθήματα κατὰ τὸν μεταπρόσέχην Ἰούνιον, ἀπεφθνομεν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα τὴν παρούσαν διαμαρτυρίαν, ἵνα εὐαρεστούμενος ἐξετάσῃτε τὸ ὅλον θέμα.

Κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταί εἶχον τέσσαρας περιόδους τὰς τοῦ Ἰουνίου, Σεπτεμβρίου, Ἰανουαρίου, Ἰουνίου. Ἐάν καὶ εἰς τὰς τέσσαρας αὐτὰς περιόδους ὁ φοιτητὴς δέν ἐπροβιβάζετο εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα, ἐπανεγράφετο εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ ἐπανεξετάζετο μόνον εἰς τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀπορριφθῇ. Ἐπίσης ὁ ἰσχύων νόμος κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, εἶχεν καὶ τοῦτο τὸ εὐεργέτημα. Ἐάν ὁ φοιτητὴς ἀπερρίπτετο εἰς ἓν μάθημα καὶ εἰς τὰς τέσσαρας περιόδους, ἐξητάζετο ὑπὸ ἐπιτροπῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἡ ὁποία ἴσχυε διὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, κατηργήθη δι' ἡμᾶς. Τώρα πλέον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπανεγγραφῶμεν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος ἐάν ἀπορριφθῶμεν εἰς πλεόνα τῶν δύο μαθημάτων. Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο ἀλλὰ ὑποχρεούμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς ἐξετάσεις εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους.

Ἀλλὰ πόσοι ἐκ τῶν φοιτητῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ μεταπηδήσουν εἰς τὸ δεῦτερον ἔτος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας; αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ τὸ ἴδῃ τις ὅταν γνωρίσῃ πόσοι ἐπροβιβάσθησαν εἰς τὰς δύο πρώτας περιόδους εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. Οἱ φοιτηταί οὗτοι ἦσαν ἐλάχιστοι.

Τοῦτο δέ δέν προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν τῶν φοιτητῶν ὅπως ἐπιλόλαιος κριτὴς θά ἐπαρτήρῃ.

Ἡ "Πάντερος" εἶναι ἡ Σχολὴ ἐκεῖνη ἡ ὁποία δέχεται τοὺς πτωχοτέρους φοιτητάς ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων σχολῶν. Ὁ υἱὸς τοῦ ἱατροῦ θά ἀκολουθήσῃ τὴν ἱατρικὴν, τοῦ δικηγόρου τὴν Νομικὴν, ὁ τοῦ καθηγητοῦ τὴν φιλοσοφικὴν καὶ γενικῶς οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ἔμποροι, οἱ στρατιωτικοὶ στέλλουν τὰ τέκνα των εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς σχολάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξερχόμενα θά εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαδεχθοῦν τοὺς γονεῖς των εἰς τὰς ἐργασίας των.

Εἰς τὴν Παντεῖον ἐλάχιστοι υἱοὶ τοιούτων γονέων ὑπάρχουν. Ἀντί τούτων ὑπάρχουν νέοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν προσερχόμενοι, ἀστυφύλακες, υἱοὶ ὑπαλλήλων καὶ ὅλων τῶν παρεμφερῶν ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως τάξεων.

Οἱ φοιτηταί ὡς ἐκ τούτου τῆς Παντείου, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται, καὶ μάλιστα σκληρῶς, διὰ νὰ μὴν γίνωνται βάρος εἰς τὰς οἰκογε-

νείας των.

Ἐπὶ πλέον τὰ μαθήματα τῆς Παντείου εἶναι ποικίλης μορφῆς. Διδασκόμεθα Λογιστικὴν, Ἱστορίαν, Δίκαια, Γεωγραφίαν, Φιλοσοφίαν, μαθήματα δηλαδή τὰ ὅποια οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μεταξύ των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δέν συμβαίνει εἰς τὰς ἄλλας σχολάς. Ἐξ ἄλλου ἔχομεν τὰ περισσότερα μαθήματα ἐξ ὅλων τῶν ἄλλων σχολῶν (12 μαθήματα ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν μάθημα ἔχει πέντε βιβλία). Ἄς σημειωθῇ ἐπὶ πλέον ὅτι εἰς ὁρισμένα μαθήματα, κατὰ κάποιαν ποῖος γνωρίζει σύμπτωσιν, ἐλάχιστοι φοιτηταί προβιβάζονται, οἱ δὲ ἀποτυχόντες τὰ δίδουν συχνάκις τέσσαρας φορές καὶ ἄνω ἂν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μαθήματα ἔχουν ρίψει τὴν μεγαλητέραν των προσοχὴν.

Ἐφόσον λοιπὸν κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη πολλοὶ φοιτηταί ἤναγκάζοντο ἂν καὶ εἶχον τέσσαρας περιόδους, νὰ ἐπανεγγραφοῦν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος, τί θὰ συμβῇ μέ ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἔχομεν μόνον δύο; Καὶ ἀφοῦ ἀποτυχόντες ἐπανεγγραφόμεν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος, ποῖος εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ προβιβασθῇ εἰς ἐκείνα τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὅποια κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἶχε προβιβασθῇ; Πότε λοιπὸν θὰ ἐξέλθωμεν τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας; Ἐάν οἱ φοιτηταί παρελθόντων ἐτῶν ἦσαν πολὺ εὐχαριστημένοι νὰ ἐξέλθουν τῆς Σχολῆς εἰς πέντε ἔτη, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐξέλθωμεν τῆς Σχολῆς εἰς δέκα εἴαν ἰσχύσῃ ὁ παρῶν νόμος.

Ἀλλὰ εἶναι δυνατόν νὰ διεξαγάγομεν τοιοῦτον ἀγῶνα;

Ἐλπίζομεν κ. Ὑπουργέ ὅτι τὸ δίκαιον τοῦτο αἴτημά μας θέλει τύχει πλήρους κατανοήσεως ἐκ μέρους τῆς Ὑμετέρας ἐξοχώτητος, διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ ἀδίκου καὶ καταστρεπτικοῦ δι' ἡμᾶς νόμου, ὅστις κυριολεκτικῶς μᾶς ἔχει ἀναστατώσει καὶ πληρώσει μέ ἀγανάκτησιν.

Υ Ν Φ Ι Σ Μ Α Δ Ι Α Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α Σ

Π ρ ό ς

Τήν Ὑμετέραν ἐξοχότητα τόν Ὑπουργόν τῆς Παιδείας
τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν πασῶν τῶν σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καί
Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχο-
λῆς Πολιτικῶν καί Οἰκον. Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς
Ἐμπορικῶν καί Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν .-

Ἐ ξ ο χ ό τ α τ ε

Τήν 11) Μαΐου 1955 κατόπιν εἰσηγήσεώς σας
ἡ Βουλὴ ἐψηφίσεν τόν ὑπ' ἀριθ. νόμον διὰ τοῦ ὁποίου
αἱ περίοδοι τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν
περιορίζονται ἀπὸ τέσσερες, ὥς ἦσαν μέχρι τοῦδε εἰς δύο τοι-
αύτας, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Παν/κοῦ ἔ-
τους 1955.56 .-

Τό γεγονός τοῦτο ἔφερεν ἡμᾶς τοὺς σπουδαστάς
τῶν ἀνωτέρων σχολῶν εἰς ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ θέσιν, συντελεῖ
δὲ εἰς τό νά τελῶμεν ἅπαντες ἐν ἀναστατώσει, διότι :
ὁ φοιτητῆς προβιβάζεται εἰς ἐκεῖνα τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα κα-
τέχει, ἐπομένως εἴτε εἰς δύο, εἴτε εἰς περισσότερας περιόδους
καί ἂν ἐξετασθῇ δέν προκεῖται νά προβιβασθῇ εἰμὴ μόνον εἰς
τὰ μαθήματα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ καθηγηταί τόν κρίνουν
ἕξιον. Διὰ τῶν περισσότερων περιόδων δίδεται εἰς ἡμᾶς ἀπλῶς
πίστωσις χρόνου οὗτος ὥστε νά μὴν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά ἐ-
ξεταζόμεθα εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα ἐντός δύο μόνον περιόδων
διότι εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην ἡ μελέτη εἶναι ἀτελής καί ὥς

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ
=====

Π ρ ό ε

Τὴν Ὑμετέραν ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας
τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν πασῶν τῶν σχολῶν τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ
Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχο-
λῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκον. Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς
Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν .-

Ἐ ξ ο χ ό τ α τ ε

Τὴν 11) Μαΐου 1955 κατόπιν εἰσηγήσεώς σας
ἡ Βουλὴ ἐψηφισεν τὸν ὑπ' ἀριθ' νόμον διὰ τοῦ ὁποῖου
αἱ περίοδοι τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν
περιορίζονται ἀπὸ τέσσερες, ὥς ἦσαν μέχρι τοῦδε εἰς δύο τοι-
αύτας, τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Παν/κιοῦ ἔ-
τους 1955.56 .-

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔφερεν ἡμᾶς τοὺς σπουδαστάς
τῶν ἀνωτέρων σχολῶν εἰς ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ θέσιν, συντελεῖ
δὲ εἰς τὸ νὰ τελῶμεν ἅπαντες ἐν ἀναστατώσει, διότι :
ὁ φοιτητὴς προβιβάζεται εἰς ἐκεῖνα τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα κα-
τέχει, ἐπομένως εἴτε εἰς δύο, εἴτε εἰς περισσότερας περιόδους
καὶ ἂν ἐξετασθῇ δὲν προκεῖται νὰ προβιβασθῇ εἰμὴ μόνον εἰς
τὰ μαθήματα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ καθηγηταὶ τὸν κρίνουν
ἄξιον. Διὰ τῶν περισσότερων περιόδων δίδεται εἰς ἡμᾶς ἀπλῶς
πίστωσις χρόνου οὗτος ὥστε νὰ μὴν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐ-
ξεταζόμεθα εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα ἐντὸς δύο μόνον περιόδων
διότι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ μελέτη εἶναι ἀτελής καὶ ὥς

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Σύγκλητον

τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἑπιστημῶν.

Σεβαστοὶ Κύριοι Καθηγηταί

Ὡς γνωστὸν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 3234 περιορίζει τὰς ἐξεταστικὰς περιόδους ἀπὸ 4 (τέσσαρες) εἰς 2 (δύο) καὶ αἵρει τὴν κατοχύρωσιν τῶν μαθημάτων.

Ὁ νόμος οὗτος ἐπιβληθεὶς εἰς τοὺς φοιτητὰς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955-56 καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου κατ'ἔτος εἰσαγομένους φοιτητὰς, ὡς ἐκ τοῦ ἀσκή-
που καὶ ἐκ τῶν τελευταίων ἀποτελεσμάτων ἀποδειχθέντος ἀνεφαρμόστου, ἔχει φέρει
τοὺς φοιτητὰς εἰς πλήρη ἀναστάτῳσιν καὶ ἀνησυχίαν.

Πολλοὶ κινδυνεύουν νὰ ἐγκαταλείψουν τελείως τὰς σπουδὰς των, ἄλλοι δὲ νὰ ἐπανεγ-
γραφθῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ νὰ ὁποιστοῦν ἐκ νέου τὰς τεραστίας διὰ τὸ πτωχὸν βα-
λάντιόν των δαπάνας τῆς διαμονῆς, τῆς διατροφῆς καὶ γενικῶς ὧν τῶν ἐξόδων ἐνὸς
ὁλοκλήρου ἔτους καὶ νὰ ὁποιστοῦν ἐκ νέου, τὰς ἐξετάσεις ὧν τῶν μαθημάτων, τοῦ
αὐτοῦ ἔτους, ἔστω καὶ ἐὰν εἶχον προαχθῇ εἰς αὐτὰ.

Πιστεύομεν, Σεβαστοὶ Κύριοι Καθηγηταί, ὅτι θὰ ἔχητε ἀντιληφθῇ, τὰς τεραστίας συ-
νεπείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου νόμου, ὃ ὁποῖος ἐνῶ δὲν ἐξυπη-
ρετεῖ οὐδὲνα σκοπὸν στερεῖ τὸ δικαίωμα εἰς πολλοὺς φοιτητὰς, νὰ σπουδᾶσιν.

Γνωρίζετε βεβαίως, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προαχθοῦν παρὰ μόνον ἐλάχιστοι φοι-
τηταί εἰς τὸ ἕτερον ἔτος, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος οὗτος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐξετασ-
τικὴν περίοδον τοῦ Ἰουνίου ἐκ τῶν ἐκατοντάδων τῶν προσελθόντων εἰς τὰς ἐξετάσεις
τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, μόνον 4 (τέσσαρες) κατώρθωσαν νὰ προαχθοῦν εἰς ἅπαντα τὰ
μαθήματα.

Ὅθεν, Σεβαστοὶ Κύριοι Καθηγηταί, ἐφ' ὅσον γνωρίζετε, καλύτερον παντὸς ἄλλου τὰ
προβλήματα τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, τὰ ὁποῖα τῶν φοιτητῶν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, τὰ
ὁποῖα θὰ ἀναγκάσουν τὴν πλειονότητα τούτων νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς σπουδὰς τῆς ἐὰν
ἐφαρμοσθῇ ὁ νέος νόμος, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως συμβάλλητε εἰς τὴν ἐπαναφορὰν
τοῦ παλαιοῦ συστήματος ἐξετάσεων, ἢ τουλάχιστον εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἁρθρου
5 τοῦ νόμου 3234, μὲ τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

- 1) Πλήρη τρίτη περίοδος ἐκτός τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.
- 2) Κατοχύρωσιν τῶν μαθημάτων, δηλαδή, νὰ μὴ ἐπανεξετάζωνται οἱ φοιτηταί εἰς τὰ
μαθήματα ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον προαχθῇ.
- 3) Νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τοὺς ἀπορριφθέντας εἰς 2 (δύο) μαθήματα, νὰ ἐγγράφωνται
εἰς τὸ ἕτερον ἔτος καὶ νὰ ἐξετάζωνται, -ὅπως καὶ οἱ παλαιοὶ φοιτηταί διὰ τοὺς
ὁποίους ἂν καὶ ἔχουν 4 (τέσσαρες) ἐξεταστικὰς περιόδους, ἰσχύει τὸ εὐεργέ-
τημα τούτο- εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα μὲ τὰ μαθήματα τοῦ νέου των ἔτους.

Ἐλπίζομεν ὅτι, τὰ αἰτήματά μας θὰ τύχῃσι τῆς κατανοήσεως καὶ τῆς συμπαραστά-
σεώς σας, διὰ τὴν δικαιοσύνην των.

Διὰ τὴν Ἑθνικὴν Παιδείαν Ἑνωσιν

Ὁ Πρόεδρος

Ἑμμ. Κ. Φαλτάτς

Γ' Θυμική / Αποδοτική / Ελευθερία

Κύριοι Συνάδελφοι ἐν τῇ Ἐπιστῇμῃ,

Εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου ἡ ἐπιστῇμη θεωρεῖται ἡ δημιουργὸς ἐνοῇ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, πνευματικοῦ, τεχνικοῦ καὶ ὀλικοῦ οἱ δὲ Ἐπιστῇμονες θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦν τὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ πνεύ-
ματος. Οἱ Ἐπιστῇμονες, εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀπολαμβάνουν ὡς ἐκ τοῦ-
του ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως, εἰς τὴν Κοινωνίαν, ἡ δὲ ἀξία τούτων ἀνα-
γνωρίζεται παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας.

Οἱ νέοι Ἐπιστῇμονες, ἐξ ἑλλου ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ φῶς διὰ τὸ μέλλον ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀποτελοῦν τὴν δύναμιν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τελειότητα συγχρόνως δὲ διὰ τὴν ἐξύψω-
σιν τῶν ἡθικῶν ἀξιών καὶ ἡθικοποιήσιν τῶν ὀλικῶν ἀξιών, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς δημιουργίας Κράτους δικαίου, ἡθικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας.

Ἡ δημιουργία τοιούτου Κράτους συνδέεται ἀσφαλῶς μετὰ τῆς ἐπι-
τεύξεως καὶ μακροχρονίου διατηρήσεως τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως καὶ με-
τά τῆς δικαίας κατανομῆς τῶν εἰσοδημάτων μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων εἰς ἐκέστην χώραν.

Καὶ ἐνῶ πάντα ταῦτα ἐξελίσσονται ραγδαίως εἰς τὰς διαφόρους χώ-
ρας, τὰς θεωρουμένας προοδευτικὰς, δημοκρατικὰς καὶ εὐνομουμένας, εἰς τὴν Ἑλλάδα δυστυχῶς οἱ ἐπιστῇμονες δὲν ἀπολαμβάνουν τῆς δεούσης διακρίσεως καὶ ἐκτιμήσεως, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται, διότι ἡ ἐπιστῇμη καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀξία δὲν ἀναγνωρίζονται παρὰ τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς εὐνοιοκρατίας ὡς ἰδιαίτερον προσὸν προβολῆς, τῶν Ἐπιστημόνων εἰς τὸν τομέα τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα τῆς ἰδιωτι-
κῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ ἐλευθέρου ἐπαγγελματισμοῦ.

Οἱ Ἐπιστῇμονες εἰς τὴν Ἑλλάδα παραγκωνίζονται πανταιοτρόπως, ἀδικοῦνται, συκοφαντοῦνται, ἀκόμη δὲ τὸ χειρότερον δυστυχοῦν. Ἡ ἀνερ-
γία εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπιστῇμονας εἶναι τρομακτικὴ οἱ δὲ ἐργαζόμενοι ἐπιστῇμονες δὲν ἀπολαμβάνουν ἱκανοποιητικῶν προσόδων.

Εἰς τὴν μάστιγα ταύτην τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς πτωχείας τῶν Ἐπιστη-
μόνων ἀποτελεῖ ἀκατανόητον ἀντίθεσιν ἡ πολυθεσία, ἡ ὁποία ἐμποδίζει πᾶσαν δημιουργικὴν ἐργασίαν, καὶ προκαλεῖ ἡθικὴν διαφθοράν καὶ κοινο-
νικὰ προβλήματα. Ἡ πολυθεσία ἐμποδίζει ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀπασχόλησιν τῶν ἀνέργων ἐπιστημόνων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν κανονικὴν πρόδον καὶ ἀξιο-
πρεπὴν διαβίωσιν τῶν ἀπασχολουμένων Ἐπιστημόνων.

Ἐνῶπιον τοῦ θλιβεροῦ ἀλλὰ καὶ τραγικοῦ ποῦτου φαινομένου πρέπει ὀλόκληρος ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος νὰ διατυπώσῃ μίαν ἰσχυροτάτην δια-
μαρτυρίαν, τοὺς ὑπευθύνους πολιτικούς καὶ κυβερνητικούς κύκλους, πρὸς τὸν κόσμον τῶν ἐπιχειρήσεων (Τραπεζικῶν κλπ) καὶ νὰ ἐνημερώσῃ τὸν τύπον, τὸν λαὸν ὀλόκληρον καὶ τὴν διεθνή Ἐπιστῇμην.

Πρέπει συγχρόνως να επιδιωχθῇ ἡ διὰ παντός τρόπου ἐξεύρεσις μιᾶς
ἀξιοπρεπούς καὶ ἱκανοποιητικῆς ἀπασχολήσεως διὰ τοὺς ἀνέργους ἐπιστή-
-μονας, διότι ἡ ἀνεργία καὶ ἡ χαμηλὴ στάθμη ἀμοιβῆς τῶν ἐργαζομένων
ἀποτελεῖ ἀντεθνικὴν, ἀντικοινωνικὴν καὶ ἀντιοικονομικὴν κατάστασιν
ἡ ὁποία ~~ἀπειλεῖ~~ τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ μας.

Οἱ ἐπιστήμονες ἐπιβάλλεται νὰ διεκδικήσουν τὴν θέσιν ἣ ὁποία
τοὺς ἀνήκει, ἐπιβάλλεται νὰ ἀξιοποιήσουν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν των

Διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας, εἰς τὴν χώραν μας,
ἐπιβάλλεται, ὅπως ἀρχίσωμεν μίαν σταυροφορίαν διαφωνίσεως τοῦ ἑλλη-
-νικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ὑπευθύνων φορέων τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς
ζωῆς τοῦ τόπου μας, διὰ τοῦ τόπου καὶ διὰ παντός ἐτέρου νομίμου μέ-
-σου. Ἐπιβάλλεται ἡ διεξαγωγή ἐντόνου ἀγῶνος ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς
νομιμότητος καὶ τῆς εὐπρεπείας ὡς ἀρμόζει εἰς ἐπιστήμονας, διὰ τὴν
κατάκτησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλήνος ἐπιστήμονος. Πρὸς τοῦτο
ἐπιβάλλεται ἡ στενὴ συνεργασία μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπιστημόνων Σωματείων
καὶ Ὁργανώσεων. Ἐπιβάλλεται ὁ συντονισμὸς τῶν προσπαθειῶν ὅλων
τῶν ἐπιστημόνων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς Ἐπιστήμης καὶ διὰ τὴν διεκ-
-δικήσιν τῆς ἀρμοδοῦς θέσεως τῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν ἑλληνικὴν
κοινωνίαν.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν, ὅπως ὀρίσητε ἐμπροσώπους σας, οἱ ὁποί-
-οι θὰ συμμετάσχουν εἰς προκαταρκτικὴν σύσκεψιν διὰ τὴν ὁργάνωσιν
τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἐπιστημόνων. Ἡ σύσκεψις αὕτη θὰ
λάβῃ χώραν τὴν 28ην Μαρτίου ἐ.ε. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 8ην μ.μ.
εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἀξιῶν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους
ἀριθ. 10.

Οἱ ἐκπρόσωποι ὑμῶν θέλουν ἐφοδιασθεῖ διὰ σχετικῆς ἐξουσιοδο-
-τήσεως. Τὰ ὄνόματα τῶν ἐμπροσώπων σας παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς γνωρί-
-σητε μέχρι τῆς 24ης τρέχοντος.

Διατελοῦμεν μετὰ-πλείστης τιμῆς

Ο ΠΡΟΪΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Γ. ΚΑΝΑΣ

ΗΛ. ΜΑΡΚΕΤΙΔΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΝΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ.

Κύριε Διωθόντά.

Εξ ης γνωστόν διὰ τοῦ ἐπισχεθέντος κατὰ τὸ ἀναδηγμαίνον
ἔτος 1955-1956 φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Παντείου
καὶ τῆς ΑΣΟΕΕ, καθὼς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου
εξαγομίνου ἐκδοτοῦ νέου φοιτητῶν τῶν ἀνωτέρω σχολῶν,
ῥαχὺς ὁ νόμος 3234 τοῦ ὁμοίου τοῦ ὑψίστου ἀρθρον
ὁριορίθει τὰ ἐξετάσιμα ὁριόδου ἀπὸ 4 εἰς 2 τοιαύτα.
Τὰ ἀποσπλάσματα τῶν ἐξετάσεων, ἔδωξαν ὡς ἀνεγάρμο-
στοι εἶναι ὁ νόμος.

ἐν τῶν διακωνισθέντων εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα φοιτητῶν
ἐλάχιστοι εἶναι εἰμῶν οἱ ὁποῖοι ματέρωσαν νὰ ὑπολάβῃ
εἰς ὅλα, ἂν καὶ ὅλοι ἀνεπαρίττως οἱ φοιτηταί, ἐργαζόμενοι
καὶ μὴ, διέθεισαν ὅλον τους τὸν χρόνον μελετῶντας.

Εὐμενεῖς γὰρ τὸν νέον νόμον οἱ ἀπορριβέντες ὡς τρεῖς
μαθήματα χάνουν ἐντελὲς τὸ ἔτος των, οἱ δὲ ἔχοντες
δύο μαθήματα δύνανται νὰ ἐκπαιδευθοῦν καὶ ὡς
ωρίωται κατὰ τὴν ἐξουσίαν δύνανται βιβασθοῦν καὶ ὡς
τὰ δύο, εἶναι ἐκπαιδευμένοι νὰ ἐκπαιδευθοῦν ὡς τὸ
αὐτὸ ἔτος καὶ νὰ ἐκπαιδευθοῦν ὡς ἀπαντὰ μαθήματα
εἴτε τὰ ἔχουν ωρίαν εἴτε ὄχι, ὥς νὰ ἴδωμεν νεοεξαχθέντες
φοιτηταί.

είναι φανερόν βεβαίως, ὥσον ἀδύνατον εἶναι ὁ νόμος αὐτοῦ
 ὁ ὅλος, εἰάν ἐφαρμοσθῇ, θά ἐξαναχθῇ πρὸς τὴν πτωχὴν
 φοιτητὴν, καὶ ἐγκαταλείψουν τὰς σπουδὰς τῶν ἐχόντων τὰ
 ἔσοδα τῶν φοιτητῶν καὶ μάλιστα μετὰ τὴν νέαν
 αὐξήσει τῶν διδάκτρων εἶναι τόσα, ὥστε καὶ τοῦτο εἶναι
 ἀδύνατον καὶ συνεχίσουν τὰς σπουδὰς τῶν χάνοντες

όχι μικρόν έτος).

Εξ άλλου ωστόσο είναι τή ύψιχία του νέου νόμου αυτού του
ότι αναγκάζει τους πτωχούς φοιτητάς νά μήν σπουδάζουν;
Τι βωιδίδει ο νέος νόμος μή τό νά δίδουν οί φοιτηταί
ευνύοντά μαθήματα εις τά όσοτα έχαν προαχθή
καί ωισανόν μάχιστα μή μάχιν βαθμόν;

Η αΐθρεια των περιόδων δέν είναι τίποτε άλλο άπό τήν
ευσορίαν τήν όσολαν δίδει κυρίως εις τους έργαζομένους
φοιτητάς οί όσοτοι ώς γνωστόν άποσπικούν τήν ωχυσή-
σαν των φοιτητών νά μεζιτούν άρτιώτερον τά μαθήμα-
τά των έργόσον ή έξεταστικά ύλη είναι τοιαύτη ώστε
νά εμφοδίζη τήν ευμάθεισιν τήν το χρονιόν -
διάστημα των δύο έξεταστικών περιόδων.

Ενώ πλέον ο περιορισμός των έξεταστικών περιόδων εις
δύο οβδόχως συμβάλλει εις τήν μακκτέρωσιν τήν ωσολήν
έργόσον τότε φόνον προάχεται ο φοιτητής, όταν ο καθυ-
στητής τον κρίνει άξιον.

Οί άνωτέρω λόγοι εωιδάλλουν νομίζομεν τήν μή έφαρμολ
του νέου νόμου.

Όθεν παραφαρμαχόμεν ύμᾱς όσω, έργόσον ο νέος νόμος
αυδένα σπουδόν έξωσώρεται ενώ άντιθέτω ωχίτη μαρίω
καί κατά κύριον λόγον τους πτωχούς φοιτητάς μάχενιν
όχρως τους άποσπικούν τά εωσολόχουσα του νέου νόμου,
βοηθήσετε τό άχούνα διά τήν αΐθρεια των έξεταστικών
περιόδων καί τήν μή εωανέξισιν των μαθημάτων
ευνύων εις τά όσοτα έχουν προαχθή οί φοιτηταί.

Διά τήν έθνικήν Παμφοιτητικήν ένωσην

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. Κ. Φαχτάιτς

26 Οκτωβρίου 1956

τό έρώτασι μή όχει τήν εωμφορίαν
καί τό έρώτασι μή έσώσιν τά νέα.

Είς τὰ ἐπιχειρηματικά μας αὐτὰ μίαν μόνον ἀπάντησιν ἀκούσαμε ἡ οποία εἶ-
 'Αξιότιμοι Κύριοι, *Προβλεπόμενα* *1956-1957*
 ἐξαιτίας τῶν εἰσελθόντων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955-1956 φοιτητῶν ὅλων
 τῶν ὀχλῶν Πανεπιστημίου, τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἀναπλάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ
 Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, καθὼς καὶ διὰ ὅλους τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι κρεῖται νὰ
 εἰσελθῶν κατὰ *τα ἐπόμενα* *ἐπεξέρχεται* εἰς τῆς ἀναπλάτης σχολῆς, ἐψηφίσθη ὁ νόμος 3.4 τοῦ ὁ-
 ποῖου τὸ 5ον ἄρθρον περιορίζει τὰς ἐξεταστικὰς περιόδους ἀπὸ τέσσαρις εἰς δύο.
 τοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀναπλάτης νόμου βρίσκεται νὰ ἐξετάζωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς δύο ἐξε-
 ταστικὰς περιόδους μία κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ μία κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. Ἐάν ὁ
 φοιτητὴς ἀποτύχη εἰς τρία μαθήματα, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ
 αὐτὸ ἔτος καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα ὅλα καὶ ἂν ἀκόμη εἴη προαχθεῖς εἰς αὐτὰ.
 Ἐάν *ἀποτύχη* *ἀποτύχη* εἰς δύο μαθήματα ἐπανεξετάζεται ἐντός ἑνὸς μηνὸς τὸ τῆς ἐκ-
 δόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν *ἀποτύχη* *ἀποτύχη* εἰς
 ἕνα μάθημα, χάνει τελείως τὸ ἔτος του.

Ἐπανειλημμένως προέβημεν εἰς διαβήματα κατὰ τῶν ἠρμοδίων καὶς ὅπως
 νὰ βροῦμε κατανόησιν ἐκ μέρους των, ἂν καὶ δὲν μπορούσαν ν' ἀντικροῦν τὰ ἐ-
 ξῆς ἐπιχειρήματά μας τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ συστήμα-
 τος ἐξετάσεων.

1) *ἐνὰ μέρος* *ἐνὰ μέρος* τῶν φοιτητῶν εἶναι ἐργαζόμενοι καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ
 χρόνος τῶν δύο ἐξεταστικῶν περιόδων δὲν εἶναι ἀρκετὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
 ὅλης ὁλῶν τῶν μαθημάτων.

2) οἱ οἰκονομικοὶ πόροι τῆς ὁλότητος σχεδὸν τῶν φοιτητῶν εἶναι ἐλάχι-
 στοί, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιδίδωνται ἀπερίσκεπτος εἰς τὴν
 μελέτην τῶν μαθημάτων των, οὕτε μὲν βιβλία ἔχουν νὰ *ἀποκτήσιν* *ἀποκτήσιν*
 εἰς ὅταν κατορθώσουν νὰ δανεισθῶν κατένα βιβλίο ἢ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ με-
 λετοῦν σὲ βιβλιοθήκας στίς ὁποῖες τῆς περισσότερες φορές δὲν βρίσκον βιβλία.

3) εἶναι ἀκατανόηται ἡ ἐπανεξέτασις τῶν μαθημάτων ἐκεῖνων εἰς τὰ ὁποῖα
 ἂν ἔχει προαχθεῖ ὁ φοιτητὴς.

4) ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων δὲν παύσσει τὴν αἰδέυσαν
 διότι τότε μόνον προάγεται ὁ φοιτητὴς ὅταν ὁ καθηγητὴς τὸν κρίνῃ ὅτι.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Διὰ τούς εἰσελθόντας κατὰ τό Ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1955-1956 φοιτητάς ὅλων τῶν σχολῶν Πανεπιστημίου, τῆς Παιδείου καί τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, καθὼς καί γιά ὅλους τούς ἄλλους οἱ ὁποῖοι πρόκειται νά εἰσεέλθουν κατὰ τὸ ἔτος εἰς τὰς ἀνωτέρω σχολάς, ἐψηφίσθη ὁ νόμος 3.234 τοῦ ὁποῖου τὸ 5ον ἄρθρον περιορίζει τὰς ἐξεταστικὰς περιόδους ἀπὸ τέσσαρας εἰς δύο.

Διὰ τοῦ ἀνωτέρω νόμου δρίζεται νά ἐξετάζωνται οἱ φοιτηταί εἰς δύο ἐξεταστικὰς περιόδους μία κατὰ τὸν Ἰούνιον καί μίαν κατὰ τὸν Οκτώβριον. Ἐάν ὁ φοιτητὴς ἀποτύχη εἰς τρία μαθήματα, εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἐπαναγραφῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος καί νά ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα ὅλα καί ἂν ἀκόμη ἔχῃ προαχθῇ εἰς αὐτά.

Ἐάν μείνῃ εἰς δύο μαθήματα ἐπανεξετάζεται ἐνός ἐνός μηνός ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀποτελεσμάτων καί ἂν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μείνῃ ἔστω καί εἰς ἓνα μάθημα, χάνει τελείως τὸ ἔτος του.

Ἐπανελλημένως προέβημεν εἰς διαβήματα παρὰ τῶν ἀρμοδίων χωρὶς ὅμως νά βροῦμε κατανόησιν ἐκ μέρους των, ἂν καί δέν μποροῦσαν ν' ἀντικρούσουν τὰ ἐξῆς ἐπιχειρήματά μας τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ συστήματος ἐξετάσεων.

1) Οἱ περισσότεροι τῶν φοιτητῶν εἶναι ἐργαζόμενοι καί ὥς ἐκ τούτου ὁ χρόνος τῶν δύο ἐξεταστικῶν περιόδων δέν εἶναι ἀρκετός διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὕλης ὅλων τῶν μαθημάτων.

2) Οἱ οἰκονόμικοι πόροι τῆς βλότητος σχεδὸν τῶν φοιτητῶν εἶναι ἐλάχιστοι, καί ὥς ἐκ τούτου δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπιδίδωνται ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων των, διότι οὔτε κἂν βιβλία ἔχουν νά διαβάθουν, καί διαβάζουν ὅταν κατορθώσουν νά δανεισθοῦν κανένα βιβλίον ἢ εἶναι ὑποχρεωμένοι νά μελετοῦν σὲ βιβλιοθήκας στίς ὁποῖες τίς περισσότερες φορές δέν βρίσκουν βιβλία.

3) Εἶναι ἀκατανόητον ἡ ἐπανεξέτασις τῶν μαθημάτων ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα ἔχει προαχθῇ ὁ φοιτητὴς.

4) Ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων δέν κατὰσσει τὴν ἀπαιδευσίαν διότι τότε μόνον προάγεται ὁ φοιτητὴς ὅταν ὁ καθηγητὴς τὸν κρίνῃ ἄξιον.

Εἰς τὰ ἐπιχειρήματά μας αὐτά μίαν μόνον ἀπάντησιν ἀκούγαμε ἡ ὁποία καί ἔ-
διδε τό τέλος εἰς τήν συζήτησίν μας. "Οἱ κ.κ. Καθηγηταί δέν μποροῦν νά γίνουν
ἐξετασταί".

Ἐπί πλέον διὰ τούς φοιτητάς τῆς Παντείου καί τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε., ἔγινε ἡ ἐ-
ξῆς ἀδικία: Τόν ἴδιον σχεδόν καιρόν κατὰ τόν ὁποῖον περιορίζοντο αἱ ἐξεταστι-
καί περίοδοι διὰ τούς φοιτητάς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955-56, ἐδημιουργήθη νέ-
ος νόμος μέ τόν ὁποῖον δύνανται οἱ παλαιοί φοιτηταί τῶν ἀνωτέρω Σχολῶν, λόγω
τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μαθημάτων τῶν Σχολῶν αὐτῶν, εἰάν μείνουν εἰς δύο μαθή-
ματα τοῦ ἑνός ἔτους νά ἐγγράφονται εἰς τό ἄλλο καί νά ἐξετάζονται ἐκτός τῶν
μαθημάτων τοῦ ἄλλου ἔτους καί εἰς αὐτά πού εἶχαν ἀπορριφθῇ κατὰ τό προηγούμε-
νον ἔτος. Τό ἀνωτέρω εὐεργέτημα ἔγινε μόνον γιά τούς παλαιούς φοιτητάς οἱ ὁποῖοι
εἶχαν ἡ ἐξεταστικές περιόδους.

Τά ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἔδειξαν τό ἀνεφάρμοστον τοῦ νόμου. Ἀπό 260
περίπου πρωτοετείς φοιτητάς τῆς ἱατρικῆς μόνον 17 κατόρθωσαν νά προαχθοῦν εἰς
τό δεύτερον ἔτος καί μέ τās δύο περιόδους. Εἰς δέ τήν Πάντειον ἐκ τῶν 800 περί-
που πρωτοετῶν φοιτητῶν κατὰ τήν περίοδον τοῦ Ἰουνίου προήχθησαν εἰς ἅπαντα τὰ
μαθήματα μόνον τέσσαρες.

Τά ἀποτελέσματα κάνουν γνωστή τήν ἀδικία καί τό ἄσκοπον αὐτοῦ τοῦ νόμου
ὥστε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θά δείξετε κατανόησιν καί θά συμβάλετε εἰς τήν κατάρ-
γησιν τοῦ νόμο υ 3.234, ἔνεκα τοῦ ὁποῖου κινδυνεύουν ἄμεσα οἱ περισσότεροι ἐκ
τῶν νέων φοιτητῶν νά ἐγκαταλείψουν τās σπουδάς των.-

Διά τήν Ἑθνικήν Παιμοιτητικήν Ἐνῶσιν

Ὁ Πρόεδρος

Φαχάις

Ἑμ.Κ. Φαλτάιτς

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
Ακαδημίας 64 Γος δροφος
Τηλ. 614966 ΑΘΗΝΑΙ

ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ κ.ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ κ.ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΒΟΥΛΗΣ
ΑΞΙΟΤΙΜΟΝΥΣ ΑΡΧΗΓΟΥΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Δ Ι Α Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ι Α

Η 'Εθνική Παμφοιτητική Ένωσις διαμαρτύρεται προς τούς άνωτέρω διότι ἡ καί ἔχει παρέλθει αρκετός καιρός αφ'ότου ἐγένετο αποδεκτόν υπό τοῦ συνόλου τῆς Βουλῆς τό αἴτημα περί συστάσεως Διακομματικῆς 'Επιτροπῆς πρός ἐξέτασιν τοῦ ὅλου θέματος τῆς Παιδείας, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἀρμοδιότης τῆς ὁποίας θά ἦτο, πλὴν τῶν ἄλλων καί ἡ ἐξέτασις τῶν φλεγόντων φοιτητικῶν ζητημάτων (αὔξεις διδάκτρων, ἐξετάστρων, κ.τ.λ. μείωσις ἐξεταστικῶν περιόδων ἀπό τέσσαρας (4) εἰς δύο (2)), ἐν τούτοις οὐδεμία προσπάθεια ἔχει γίνει, τουλάχιστον γνωστή, πρός αὐτήν τήν κατεύθυνσιν.

ΖΗΤΟΥΜΕΝ

Ὅθεν ζητοῦμεν τήν ὅσον τό δυνατόν ταχύτεραν σύστασιν τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καθ' ὅσον τό ζήτημα εἶναι ἄκρως ἐπεῖγον καί σοβαρόν . Ἐν ἐναντίῳ δέ πε-
ριπτῶσει θά ἀναγκασθῇ ὁ Φοιτητικός Κόσμος νά ἀντιδράσῃ διά τῶν νομίμων μέτρων (ἀπεργία, ἀποχή ἐκ τῶν μαθημάτων κ.ἄ.)

Κωτρίνη Διοικητοῦ
Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τῆς
Ε. Π. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Διά τήν Διακομματικήν Ἐπιτροπήν

Ἐάν καί παρήλθε σχεδόν ἕνας μῆνας ἀπό τότε ποῦ ἀπεφαστίσθη εἰς τήν Βουλὴν νά συστα-
θῇ Διακομματικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῶν φλεγόντων φοιτητικῶν ζητημάτων, τῆς αὐ-
τῆς δὲν συνεστήθη αὕτη, ἀλλὰ οὔτε καὶ συνεζητήθη ἡ σύστασις τῆς.
Οἱ φοιτηταὶ εὐρισκόμενοι εἰς δύσκολον θέσιν ἕνεκα τῆς ὑφισταμένης ἐκκρεμοῦσης κατασ-
τάσεως ζητοῦν τὴν ἀμεσον σύστασιν τῆς Διακομματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτῆς θὰ συζητήσῃ τὸ
ὅλον φοιτητικὸν ζήτημα καὶ θὰ δώσῃ μίαν λύσιν εἰς τὴν σημερινὴν ἐκκρεμότητα.

Διά τήν Ἐθνικὴν Πамφοιτητικὴν Ἐνωσιν

Ὁ Πρόεδρος

Ἐμμ. Κ. Φαλαῖτες.

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά.

Τὴν 20 Νοεμβρίου 1956 εἰς τὴν Βουλὴν ὅτε εἶχον συζητηθῇ τὰ Φοιτητικὰ ζητήματα τῆς ἀνέξσεως τῶν διδασκτρων καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων, κατόπιν τῆς δημιουργηθῆσης ἀναταραχῆς ἐντὸς τοῦ Φοιτητικοῦ κόσμου ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη μὲ ἀπεργεῖαν διαρκείας, πείνης, μὲ συλλαλητήρια καὶ λοιπὰς ἐκδηλώσεις διὰ τὴν κατάργησιν τῶν δύο τούτων νόμων, εἶχεν ἀποφασισθῇ ὁμοφώνως καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς ἀντικοιλιτεύσεως καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως, ἡ σύστασις Διακομματικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ ἐπελαμβάνετο διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ βλοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Φοιτητικοῦ ζητήματος.

Δυστυχῶς ἔχει παρέλθει ἀπὸ τὴν 20ὴν Νοεμβρίου τόσος χρόνος καὶ ἡ Διακομματικὴ ἐπιτροπὴ ὅχι μόνον δὲν συνεστήθη, ἀλλὰ οὔτε κἂν συζητεῖται ἡ σύστασις τῆς. Ἐν τῇ μεταξὺ οἱ Φοιτηταὶ ἀναμένουν ἀναγωνίως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἔχει συσταθῇ εἰσέτι, ἔνεκα τῆς ὑφισταμένης ἐκκρεμοῦς καταστάσεως, διότι οὔτε γνωρίζουν ποῖον τελικῶς ποσὸν θὰ ὁρισθῇ διὰ τὰ διδάκτρα τῶν ἀπογευόντων οὕτω νὰ ἐγγραφῶσι, οἱ δὲ Φοιτηταὶ οἱ εἰσελθόντες κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955-56 διὰ τοὺς ὁποίους ἰσχύει ὁ νόμος 3234, ὁ ὁποῖος περιορίζει τὰς ἐξεταστικὰς περιόδους εἰς 2 (δύο) καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπορριφθῇ εἰς 3 μαθήματα δὲν γνωρίζουν εἰς ποῖον ἔτος ἀνήκουν ἔνεκα τῆς ὑπαρχούσης ἐκκρεμότητος.

Ὡς ἀντιλαμβάνεσθε ἔνεκα τῶν λόγων τούτων ὑφίσταται χῆρος ἐντὸς τῶν Φοιτητῶν οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν τὴν σύστασιν τῆς Διακομματικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των.

Ἀποροῦν δὲ πῶς ἐνῶ παρήλθε τόσος καιρὸς οὐδεμία συζήτησις γίνεται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος καὶ διερωτῶνται μήπως οἱ ἀρμόδιοι ἔχουν τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀντίκωσιν ὅτι ὑπάρχει ζήτημα τότε μόνον, ὅταν γίνεται γνωστὸν διὰ τῶν διαρκῶν μαχητικῶν ἐκδηλώσεων ὅπως ἔγινε κατὰ τὸ παρελθόν.

Πομίζομεν, ὅτι οἱ ἀρμόδιοι δὲν πρέπει νὰ δεῖξουν ἀδράνειαν ἀλλ' ἀντιθέτως ὁφείλουν νὰ ἐνεργήσουν ταχέως διὰ τὴν σύστασιν τῆς Διακομματικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία θὰ θέσθῃ τέρμα εἰς τὴν ἐκκρεμῇ κατῆστασιν ἡ ὁποία ὑπάρχει σήμερον.

Εὐχαριστῶν διὰ τὴν φιλοξενείαν

Ἑρμ. Η. Φαλάτζης

Πρόεδρος τῆς Ἑθνικῆς Πανφοιτητικῆς Ἑνώσεως.

Χρημνημα των πρωτοετών φοιτητών

παιδών των Σχολών του Παν/μιου, τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. καὶ τῆς Παιδείας

Ἀξιότιμε κύριε Βουλευτά,

Τό ἔτος 1955 ἐπὶ Ὑπουργείας τοῦ κ. Γεροκωστοπούλου ἐψηφίσθη ὁ νόμος 3234 τοῦ ὁποῖου, τό πέμπτον ἀρθρον περιορίζει τὰς 4 ἐξεταστικάς περιόδους εἰς 2 τοιαύτας διὰ τοὺς εἰσελθόντας εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1955-56 καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ εἰσελθουν εἰς αὐτάς.

Διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου ὀρίζονται 2 ἐξεταστικάί περίοδοι, μία τὸν Ἰουνίον καὶ μία τὸν Ὀκτώβριον. Ἐάν οἱ φοιτηταὶ ἀποτύχῃσι κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς 3 τοῦλάχιστον μαθήματα ἀναγκάζονται νὰ ἐπανεγράφωνται εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ νὰ ἐπανεξεταζῶνται καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμα τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον προαχθῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Σημειωτέον ὅτι ὁ φοιτητὴς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δέν δίδει ἐξετάσεις εἰς ὠρισμένα μαθήματα κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον θεωρεῖται ὅτι ἔχει ἐξετασθῇ εἰς αὐτὰ καὶ ἔχει ἀποτύχει.

Παρά τὰ ἐπανελημμένα διαβήματα ἡμῶν εἰς τὸν τέως Ὑπουργόν κ. Γεροκωστοπούλου διὰ τὸ ἀδίκον τοῦ Νόμου, οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἐλάβομεν ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος. Μᾶς ἐτονίζετο τότε ὅτι ἡ ὑπόθεσις δέν δύναται νὰ ἐξετασθῇ λόγῳ μὴ ὑπάρξεως Βουλῆς.

Οὕτω ἅπαντες οἱ πρωτοετείς φοιτηταὶ τελοῦμεν ἐν ἀναστατώσει διότι λόγοι οὐσιαστικοὶ καὶ ἀντικειμενικοὶ καθιστοῦν τὸ σύστημα τῶν δύο ἐξεταστικῶν περιόδων τελείως ἀνεφάρμοστον.

Εἶναι δέ οὗτοι οἱ κατωτέρω:

1) Ἡ πλειονότης τῶν φοιτητῶν εἶναι ἐργαζόμενοι. Δι' αὐτοὺς εἶναι τελείως ἀδύνατον νὰ δυνηθοῦν νὰ προαχθοῦν ἐξεταζόμενοι εἰς δύο μόνον περιόδους διότι δέν ἔχουν ἐπαρκὴ χρόνον πρὸς μελέτην. (Πῶς εἶναι δυνατόν εἰς φοιτητὴ νὰ ἐργάζεται, νὰ παρακολουθῇ τὰς ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι ἐλεύθερος καὶ συγχρόνως νὰ μελετᾷ τὴν ὀγκωδεστάτην ἐπιστημονικὴν ὕλην;)

2) Αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ ὁλότης τῶν φοιτητῶν καὶ κυρίως οἱ ἐπαρχιωταὶ φοιτηταί, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν ὀξύ τὸ πρόβλημα τῆς στέγης, τῆς τροφῆς κ.λ.π., δέν ἐπιτρέπουν εἰς αὐτοὺς νὰ ἀφοσιωθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς μελέτην καὶ ἐμποδίζουν καὶ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ στοιχειωδῶν μέσων δι' αὐτήν. Οὕτω πλῆθος φοιτητῶν δέν δύναται νὰ ἀγοράσουν παρὰ ἐλαχιστώτατα τῶν ἀναγκαίων συγγραμμάτων ἢ ὁποῖα εἶναι πανάκριβα. Ἐναν μόνον μῆνα ἀπέχομεν ἀπὸ τὴν ἐξεταστικὴν περίοδον τοῦ Ἰουνίου καὶ οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν ἔχουν μόνον 2-3 βιβλία ἐκ τῶν 15-20 ἀναγκαίων. Οὕτω ἀναγκάζομεθα νὰ δανειζώμεθα βιβλία, ἢ νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰς βιβλιοθήκας, αἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἶναι ἀνεπαρκεῖς, μέ ἀποτέλεσμα νὰ χάνωμεν πολύτιμον χρόνον. Εἰς περίπτωσιν δέ ἀποτυχίας καὶ ἐπανεγγραφῆς οἱ φοιτηταὶ ἀναγκάζονται νὰ πληρῶνουν διὰ ΔΕΥΤΕΡΑΝ φοράν τὰ πανάκριβα δίδακτρα.

Οὕτω διὰ τοὺς ἀνωτέρω δύο λόγους ὁ Νόμος τῶν δύο ἐξεταστικῶν περιόδων ἀφαιρεῖ τὴν δυνατότητα τῆς μορφώσεως ἀπὸ τοὺς μὴ οἰκονομικῶς ἀνεξαρτήτους.

3) Αἱ ἀτέλειαι τοῦ προγράμματος διδασκαλίας ἐπιφέρουν ἀπώλειαν χρόνου ἀναγκάζουσαι ἡμᾶς νὰ εὕρισκώμεθα εἰς τὰς Σχολὰς μας τὰς περισσότερας ὥρας τοῦ 24ώρου.

4) Αἱ θέσεις τῶν ἐργαστηρίων Σχολῶν τινων τοῦ Πανεπιστημίου δέν ἐπαρκοῦν, διὰ ὅλους τοὺς εἰσαγομένους φοιτητάς. Εἶναι δέ γνωστὸν, ὅτι διὰ νὰ δύναται φοιτητὴς τις νὰ ἐξετασθῇ δεόν νὰ ἔχῃ παρακολουθήσῃ τὰ ἐργαστήρια τοῦ ἔτους. Οὕτω οἱ πλεονάζοντες φοιτηταὶ καταδικάζονται νὰ κάμουν ἐπανεγγραφὴν χωρὶς κἄν νὰ ἔχουν ἐξετασθῇ. 5) Ο φοιτητὴς διὰ νὰ γίνῃ πραγματικὸς ἐπιστήμων πρέπει νὰ μελετᾷ καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ κείμενα ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὁποῖα διδάσκειται. Πῶς ὅμως εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ὅταν ὁ χρόνος ΔΕΝ ἐπαρκεῖ οὔτε δι' αὐτὴν ταύτην τὴν μελέτην τῶν διδασκομένων συγγραμμάτων;

Κύριε Βουλευτά,

Εἶναι τόσον φανερά ἡ προσγιγνομένη εἰς ἡμᾶς ἀδικία διὰ τοῦ Νόμου τούτου τῶν δύο ἐξεταστικῶν περιόδων, ὁ ὁποῖος οὐδόλως πατάσσει τὴν ἀπαιδευσίαν ἀλλὰ ἐμποδίζει τοὺς μὴ οἰκονομικῶς ἀνεξαρτήτους νὰ μορφωθοῦν, ὥστε εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ θελήσητε νὰ συμβάλητε διὰ τῆς προσωπικῆς σας ψήφου εἴτε εἰς τὴν ΕΠΙΛΟΓΗΝ τοῦ δι' ἐκάστην Σχολὴν ἰσχύοντος συστήματος τῶν τεσσάρων ἐξεταστικῶν περιόδων - αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπλῶς πίστωση χρόνου πρὸς πλήρη μελέτην - εἴτε εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ πέμπτου ἀρθρου τοῦ Νόμου 3234 με τὰ ἐξῆς στοιχεῖα:

α) Πλήρης τρίτη περίοδος ἐκτὸς τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς. β) Κατοχύρσις μαθημάτων, δηλ. νὰ μὴν ἐπανεξεταζώμεθα, εἰς περίπτωσιν ἐπανεγγραφῆς, εἰς τὰ μαθήματα εἰς ἅτινα ἔχομεν πετύχει. γ) Νὰ μὴν χάνεται ἡ ἐξεταστικὴ περίοδος ὅταν δέν χρησιμοποιεῖται δι' οὐδὲν μάθημα.

Βέβαιοι ὄντες διὰ τὴν ὑποστήριξιν Ὑμῶν, Εὐχαριστοῦμεν.-

Παμφοιτητικὴ Ἐπιτροπὴ Πρωτοετών

ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ

Η ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Η ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΕΦ' ΦΥΛΗ ΣΥΝΟΤΣΑΙΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΕΥΡΕΘΗΤΣΕΝ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΗΞΗΛΙΨΗ,
ΚΑΝΕΝΑΣ ΓΙΑΤΙ ΣΕΠΕΙ ΤΗΝΠΟΥ Τ' ΑΨΗ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΥ:
Η ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ ΕΝ ΝΑ ΧΑΘΗ, ΟΝΤΑΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΛΕΙΨΗ!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Πώς κρίνει ο Λαός

“ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΛΟΓΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΕΡΓΑ ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ!,,

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΠΛΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Σχεδόν όλα τα πολιτικά πρόσωπα, εκπρόσωποι του πνευματικού μας κόσμου και διάφορες οικονομικές προσωπικότητες έχουν κατά καιρούς εκφράσει τα αισθήματά τους και διευτύσαν τις απόψεις τους γύρω από το Κυπριακό ζήτημα. Μέχρι σήμερα, όμως, ο λαός, ο άγνωστος, ο άνω-νυμος, δεν είπε τη γνώμη του. Βεβαίως, σε κάθε ευκαιρία έτρεξε πρώτος και με την θηρότητα της ψυχής του να διακηρύξει σε όμαδικές εκδηλώσεις και σε συλλαλητήρια τα αισθήματά του, πράγμα που του στοίχισε ζωή και αίμα.

Αλλά ιδιαίτερα, δεν εξητήθη ή γνώμη του φτωχού διοικητικού, της νοικοκυράς, του εργάτου που με δικά του λόγια ξέρε να εκφράζει—κάποτε πιο πολύ με χειρονομίες—τα δικά του συναισθήματα τα τίμια, τα ειλικρινή που αποτελούν όλα μαζί, αυτό που λέμε: «Φωνή Λαού».

Χάρην των αναγνωστών της «Μαχομένης Κύπρου» υποβάλουμε διάφορες ερωτήσεις γύρω από το Κυπριακό σε ανθρώπους του λαού, για να μάς πουν την γνώμη τους, και να διατυπώσουν τις σκέψεις, όπως αυτές το νιώθουν, χωρίς όρους και νομικές διατυπώσεις αλλά πιο συγκεκριμένα, και κάπως πιο υπεύθυνα.

Για τον σκοπό αυτό θέσαμε το ερώτημά μας σε τέσσερα άτομα διαφορετικής ηλικίας και φύλου.

Η κ. Εὐφροσύνη Φαλάιτης, κάτοικος της οδού Λαοκάρους 7 ασχολείται με τα οικιακά. Της θέσαμε, λοιπόν το ερώτημά μας «Πώς βλέπετε το Κυπριακό ζήτημα;» και να τι μάς απάντησε: Το Κυπριακό είναι το ζήτημα που απασχολεί κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα, και πρέπει να νιώθουμε βαθύ τον πόνο των σκλαβωμένων αδελφών μας να υποφέρουν τόσα από τους Άγγλους και τους Τούρκους καταπιεστές.

Το ότι κατέφυγαν σε επαναστατικούς τρόπους και μέσα το δρίσκετε σωστό;

— Ασφαλώς, αφού με τα ειρηνικά μέσα δεν μπορούσαν να αποκτήσουν την Λευτεριά τους, δεν υπήρχε άλλος τρόπος παρὰ ἡ βία.

Επίσης μάς είπε ότι ἡ Ἑλλάδα πάντα κάνει αγώνες, για να αποκτήσει την ἐλευθερία της και πάντα πολεμάει και για την Λευτεριά των άλλων λαών, και μακάρι να μπόρεσουν τα σκλαβωμένα αδελφία μας της Κύπρου να συνεχίσουν τον αγώνα τους μέχρι της Νίκης.

— Ἡ στάσις των Ἑλλήνων πᾶς πιστεύετε ότι πρέπει να είναι;

— Όλοι ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες και Ἑλληνίδες πρέπει να σταθούμε και με τὰ λόγια και με τὰ ἔργα μας στὸ πλεῦρό των ἀδελφών μας. Πρέπει ὅλοι νὰ συμμεριζώμαστε τὶς θυσίες των αγωνιστῶν της Κύπρου. Καὶ ἡ κ. Φαλάιτης κατέληξε: «Ὅμως ὅσο δύσκολος μὲρες κι' ἂν περνᾶνε στὴν Κύπρον, αὐτὴ θὰ γίνῃ Ἑλληνικὴ, γιατί πάντα ἦταν Ἑλληνικὴ».

Ὁ κ. Δημήτριος Μειντάνης, κάτοικος τῆς οδού Ἀλαμάνος 114 καὶ παρκετοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα με κάποιο δισταγμὸ στὴν ἀρχὴ

καὶ με περισσότερον θάρρος ὕστερα μάς εἶπε καὶ αὐτὸς λίγα πράγματα:

— Λοιπὸν κ. Μειντάνη πῶς βλέπετε τὸ Κυπριακό;

— Νὰ σὰς πῶ, κάθε ἄνθρωπος πού ἔχει μέσα του «μπέσα» καὶ προπαντὸς κάθε Ἕλληνας δὲν μπορεῖ νὰ μὴ συγκινηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς θυσίες των Κυπρίων.

— Καὶ γιὰ τοὺς Ἀγγλους τί ἔχετε νὰ μάς πῆτε;

— Οἱ Ἀγγλοι, ἂν καὶ δὲν ξαίρω πολλὰ γράμματα ὅμως, στὰ 52 μου χρόνια, τώρα θυμώμαι ὅτι κάνουν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.

— Δηλαδή τί ἐννοεῖτε.

— Οἱ Ἀγγλοι ὅπου βρίσκουν ἡσυχους ἀνθρώπους τοὺς ἐκμεταλλεύονται, Σ' αὐτοὺς ταιριάζει ἡ παροιμία «κι' ὁ Ἅγιος φοβέρα θέλει».

— Πιστεύετε λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀγριέψουμε ἀκόμη περισσότερο;

— Βεβαίως.

— Μὲ τοὺς Τούρκους τί λέτε μπορούμε νάμαστε φίλοι ἂν λείψῃ τὸ Κυπριακό;

Στὴν ἐρώτησιν αὕτῃ ὁ συνωμιλητὴς μάς κουνᾷ τὸ κεφάλι καὶ μάς λέει: Τετρακόσια χρόνια σκλαδιάς δὲν σβύνουν εύκολα. Ἔνα ἔχω ὅμως νὰ πῶ: Μπράβο στοὺς Κυπρίους, τὴν ΕΟΚΑ καὶ τὸ Διγενὴ πού με ὅλες τὶς δυσκολίες τὰ κατὰφέρνουν καλά.

Αὐτὰ μάς εἶπε ὁ κ. Δημήτριος Μειντάνης πού ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας του δὲν

τὸν ἐμποδίζει νὰ σκέπτεται καὶ τοὺς ἀγῶνες των ἡρώικων κατοίκων τῆς Κύπρου πού πολεμοῦνε γιὰ τὴν ἐλευθερία τους.

Ὁ κ. Εὐστάθιος Κονταξῆς, ἑνὶς νέος 27 ἐτῶν, ιδιωτικὸς ὑπάλληλος καὶ κάτοικος τῆς οδού Δημοσθένους 74. Χαιροκόπου εἶχεν τὴν καλωσύνη νὰ μάς πῇ τὶς σκέψεις του στὸ ἐρώτημα πού τοῦ ἐθέσαμε. «Τὸ Κυπριακὸν εἶπε ὁ κ. Κονταξῆς εἶναι ἕνα κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸν κίνημα πού δὲν μπορεῖ νὰ μὴν συγκινηθῇ κάθε γνήσιο Ἕλληνα καὶ ἀληθινὸ πατριώτη, καὶ τὸ ὅτι αὕτῃ τὴν στιγμὴ βρίσκεται σὲ τόσο δύσκολη θέση εἶναι ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι καὶ οἱ ἴδιοι οἱ Κύπριοι ἀργήσαν νὰ τὸ θέσουν.

— Δηλαδή πιστεύετε ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχη ἀνακινήθῃ πρωτίτερα;

— Βέβαια, ἔπρεπε ἀπ' τὸ 1946 νὰ εἶχε τεθῇ ὅταν ἀκόμη ἦσαν πρόσφατες οἱ ὑποσχέσεις γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν των λαῶν καὶ ὅταν οἱ λαοὶ τότε ἦσαν πρὸς «ζεστοί» γύρω ἀπ' τὰ ζητήματα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας.

— Γιὰ τὴν παρούσα διαχείρισιν τοῦ θέματος ἔχετε νὰ μάς πῆτε τίποτα;

— Τὸ θέμα ὅπως διαχειρίζεται δὲν εἶναι σωστό. Πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ ἐνωθούμε, καὶ ὅλοι μαζί νὰ ἀναπτύξουμε πρὸς πολὺ δραστηριότητα, καὶ νὰ ἀσκήσῃ ἡ Κυβέρνησις κάθε πίεσιν γιὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ προβλήματος.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΟΡΤΗΣ

Ὁ ἄξιος καὶ λαοφιλὴς Βασιλεὺς των Ἑλλήνων ΠΑΥΛΟΣ Α', ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτελεῖ μόνον ἐγγύησιν των δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ μας καὶ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας, ἀλλὰ εἶναι συνάμα καὶ τὸ σύμβολον τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος, ἐνσαρκώνων τὴν λαχτράν τῆς πραγματώσεως των ἱστορικῶν πεπρωμένων τῆς Φυλῆς.

— Ἄν ἡ διπλωματικὴ λύσις δὲν μπορούσε νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα, τί θὰ εἶχατε νὰ προτείνετε ἂν σὰς ζητούσαν τὴν γνώμην σας;

— Ἀνοιχτὸ πόλεμο με τοὺς Ἀγγλους.

— Θὰ μπορούσαμε, ὅμως ἡμεῖς νὰ ἀνταπεξέλθουμε, σὲ μιὰ τέτοια ἀναμέτρηση.

— Μόνοι μάς ὀχι, ὅμως πιστεύω, ὅτι θὰ βρίσκονταν κι' ἄλλα κράτη με ἀνθρωπισμὸ γιὰ νὰ μάς βοηθήσουν.

Τέλος μάς εἶπε «ὅτι ἡ παρούσα συμπεριφορὰ των Τούρκων δὲν τὸν ἐκπλήσσει, γιατί ἀπὸ αὐτοὺς δὲν περίμενε καλύτερα πράγματα».

Στὸ ἐστιατόριο, στὴν οδὸ Δεληγιάννη 5, ὅπου ἐργάζεται ὡς μάγειρος, δέχθηκε νὰ μάς ἀπαντήσῃ ὁ κ. Νικόλαος Καραμπίνης. Ὅταν τὸν ἐπισκεφθήκαμε, καὶ τοῦ θέσαμε τὸ ἐρώτημά μας, στὴν ἀρχὴ ἔσφαισε τὸ κεφάλι.

— Τί μπορῶ νὰ πῶ ἐγώ;

— Σκεφθῆτε λίγο, νὰ σὰς βοηθήσω, πῶς πρέπει νὰ βλέπουν τὸν ἀγῶνα των Κυπρίων ὅλοι οἱ λαοὶ, λόγου χάριν.

— Κανονικά ὅλοι οἱ λαοὶ πρέπει νὰ βλέπουν με καλὸ μάτι τὸ δικαίον ἀγῶνα των Κυπρίων.

— Γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς ὡς συμμάχους μάς ἔχετε νὰ πῆτε τίποτα.

— Οἱ Ἀμερικανοὶ, σὰν σύμμαχοί μας, πρέπει νὰ βοηθήσουν καὶ μάς καὶ τοὺς Κυπρίους γιὰ τὴν ἔνωσιν.

— Πέστε μάς ἂν οἱ Ἀγγλοι μάς ἔδιναν τώρα τὴν Κύπρον θὰ τοὺς συγχωρούσαμε γιὰ ὅσα κάνουν τώρα ἐκεῖ;

— Ασφαλῶς, θὰ τοὺς συγχωρούσαμε, γιατί με τοὺς Ἀγγλους εἶμαστε πάντα φίλοι καὶ τοὺς ἀγαπάμε.

— Καὶ γιὰ τοὺς Τούρκους;

— Οἱ Τούρκοι δὲν μάς φέρονται καλά, μολοντὶ ἡμεῖς θέλουμε νὰ γίνουμε φίλοι τους, ἀλλὰ αὐτοὶ ἄλλα λέγε καὶ ἄλλα κάνουν.

— Γιὰ τοὺς Κυπρίους τί θὰ λέγατε;

— Οἱ Κύπριοι εἶναι ἀξίεπαινοι, γιατί ἂν καὶ τὸ μέρος τους δὲν τοὺς βοηθᾷ γιὰ ἀνταρτοπόλεμο κρατᾶνε γενναῖα. Ἀξίζουν συγχωρητήρια σὲ ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ πού κανεὶς δὲν βρέθηκε ἀνάμεσά τους προδότης, ὅπως πιθανὸν θὰ γινότανε σὲ ἄλλα μέρη.

— Γιὰ τὸν Ἐθνάρχη Μακάριο καὶ τοὺς ἄλλους ἐξορίστους τί σκέπτεσθε;

— Ὁ Μακάριος καὶ οἱ ἄλλοι ἐξορίστοι, εἶναι ἥρωες, καὶ ἀξίζει κάθε ἔπαινος γι' αὐτούς.

— Καὶ τελειώνουμε κ. Καραμπίνη. Γιὰ τὸν Καραβλή καὶ Δημητρίου τίς θὰ μάς πῆτε;

— Ὁ Δημητρίου καὶ ὁ Καραβλῆς θὰ γραφοῦνε με χρυσὰ γράμματα τὰ ὀνόματά τους. Ἄν χάσανε τὴν ζωὴ τους, ὅμως καρδίσαν: τὴν δόξα.

Αὐτὰ μάς εἶπαν με δικὰ τους ἀπλὰ λόγια οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ μας, χωρὶς πολιτικὲς ἐκφράσεις, διατυπώσεις καὶ ψυχροὺς ὑπολογισμούς.

Α ΠΑΝΟΥ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Όργανον διαφωτισμού καὶ ἀγώνος διὰ τὴν
ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου

Ἡ «ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ» ἐκδίδεται καὶ
κυκλοφορεῖ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 8771)Γ'
ἀποφάσεως Προεδρίας Κυβερνήσεως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ:

Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ - ΣΠ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ὁδὸς Λυκούργου 1 (Στοὰ Κόντας)
Τηλέφωνα: 34-710 — Τυπογραφείου: 21-479

ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ 1 — ΙΟΥΛΙΟΣ 1956

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

- * Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ: Ἡ Κύπρος.
- * Γ. ΣΤΡΑΤΟΥ: Ἡ Κύπρος εἶναι ἐλληνική!
- * Δ. ΓΟΝΤΙΚΑ: Ἡ Ἑλλάς καὶ τὸ κυπριακόν.
- * Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑ: Ὁ κυπριακὸς ἀγών.
- * ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑ: Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τὴν
Κύπρον!
- * ΕΜ. ΚΟΘΡΗ: Ἡ αὐτοδιάθεσις.
- * ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ: Ἐπὶ τῆς συνωμοσίας.
- * ΚΥΡ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ: Τὸ νόημα τῶν σχέσεων
Κυπρίων καὶ Ἀγγλῶν.
- * ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΥ: Ἐπτάνησος—Κύπρος.
- * Β. ΒΑΡΙΚΑ: Ταξίδι στὴν Κύπρον.
- * Γ. ΔΡΟΣΟΥ: Ἀνάγκη σχεδίου καὶ ἔργων.
- * Ν. ΠΡΟΒΙΑΔΑΚΗ: Ἐπὶ ὁκτὼ αἰώνας οἱ Κύ-
πριοι πολεμοῦν.
- * ΠΑΝ. ΣΠΑΛΑ: Κύπρος.
- * ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ: Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐ-
λευθερίαν.
- * ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΥ: Οἱ θυσίαι τῆς Κύπρου.
- * Γ. ΚΑΡΒΟΥΝΗ: Αἱ πόλεις τῆς Κύπρου ἱ-
δρύθησαν ἀπὸ τοὺς Ἑλ-
ληνας ἥρωας.
- * ΜΠΕΛΛΑΣ ΜΙΜΙΚΟΥ: Ἡ Ἑλληνίδα τῆς
Κύπρου.
- * Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑ: Πείνα καὶ φόβος στὴν
Κύπρον.
- * Π. ΦΙΡΜΠΑ: Ἡ πώλησις τῆς Κύπρου.
- * Ν. ΜΕΤΑΞΑ: Νά, ποιά εἶναι ἡ ΕΟΚΑ!
- * Ν. ΣΤΡΑΤΑΚΗ: «Ἀπὸ φλόγες ἡ Κύπρος...»
- * Ν. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗ: Λευτερία μὲ τὸ σπαθί!
- * Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗ: Ἀνασκόπησις τοῦ κυ-
πριακοῦ.
- Τὸ νέον «Ὅχι!» τοῦ ἐλληνισμοῦ.
- Τί εἶναι καὶ πῶς δρᾷ ἡ Ε.Φ.Ε.Κ.
- Εἰς μνήμην τῶν εὐγενῶν θυμάτων.
- ΜΑΧΗΤΙΚΑ (Γνώμαι, σχόλια τῆς Συντά-
ξεως).

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

- * Παναγιώτη Κανελλοπούλου.
- * Ἀρχιεπισκόπου τῶν καθολικῶν τῆς Ἑλλάδος.
- * Ὑφυπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.
- * Δημάρχου Ἀθηναίων Π. Κατσώτα.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ — ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

- * Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Κ.
Τσατσου.
- * Προέδρου Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.
- * Πρυτάνεως Πανεπιστημίου.
- * Ἐκπροσώπων τῶν ἐπ.στημονικῶν, ἐπαγγελ-
ματικῶν κ' ἐμπορικῶν τάξεων τῆς πρω-
τευούσης.
- * Πῶς κρίνει ὁ ἀπλὸς Λαὸς τὸν ἀπελευθερω-
τικὸν ἀγῶνα τῆς Κύπρου.

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ἄρθρον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν κ. Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗ
ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν «ΜΑΧΟΜΕΝΗΝ ΚΥΠΡΟΝ»

Ἦταν ἡ ἐποχή, πού οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ
Τούρκοι, ἴσοι καὶ ὅμοιοι μεταξύ τους, ἀγό-
ραζαν καὶ ἐπωλοῦσαν Ἑλληνας. Τῷ 1817 οἱ
αγγλοὶ ἐπώλησαν τὴν Πράγαν εἰς τὸν αἰμο-
δορον, Ἀλὴ πασσάν καὶ εἰσέπραξαν τὸ τί-
μημα: 150.000 λίρες, μετρητοῖς.

Τῷ 1878 οἱ Τούρκοι ἐπώλησαν εἰς τοὺς
ἀγγλους τὴν Κύπρον. Θὰ ἐπλήρωναν εἰς τὸν
Σουλτάνον 87.680 λίρες τὸν χρόνον. Ἐννο-
εῖται ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἔφαγαν τὶς λίρες τοῦ
Σουλτάνου. Δὲν τοῦ ἔδωσαν ποτὲ οὔτε μίαν,
μὲ διαφοροὺς προφασεῖς. Αἱ τῶν φαύλων «ὀ-
μιλίας, ὅπως λεγείν ἡ ἱστορία... Ὁ Λαὸς λέ-
γει: Ὅτι οἱ γέλασαν τὸν ἄλλον.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου εἵναι ἀφορμὴ
νὰ καταλαβῶν ἐπὶ τέλους καὶ οἱ ἀνοήτοι,
καὶ οἱ μικροὶ — οἱ ὅποιοι ἀπατῶνται κατὰ
κανόνα ἀπὸ τοὺς μεγάλους — ὅτι ὅλοι αἱ
διακηρύξεις καὶ ὅλα τὰ «πιστεύω» τῶν Με-
γάλων εἶναι ἀναίσχυντα ψεύδη. Πρέπει νὰ
τὸ χωνέψωμεν ὅτι εἶναι ψεύδη, διὰ νὰ μὴ ἐξα-
πατωμεθα καὶ χύνωμεν τὸ αἷμα μας χάριν
τῶν Μεγάλων.

Καθ' ὅλα τὰ στάδια τοῦ πρώτου καὶ τοῦ
δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, καὶ σὲ κάθε
περιπτῶσιν, ὅταν οἱ μεγάλοι ψεύσται ἐφτια-
ναν τοὺς διαφοροὺς χαρτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ
καὶ τοῦ Ὁ.Η.Ε., καὶ τῶρα ἀκόμη, ὅταν οἱ
Ἀγγλοὶ ἤρχισαν τὶς σκευωρημένες διαπραγ-
ματευσεῖς μετὰ τοὺς Κυπρίους, ὠμιλοῦσαν, χω-
ρὶς νὰ ντρέπωνται διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ διὰ
τὸ δικαίωμα τοῦ κάθε λαοῦ ν' ἀποφασίζῃ πε-
ρὶ τῆς τύχης του: Αὐτοδιάθεσις. Ἀπὸ τὴν
αὐτοδιάθεσιν καὶ τὰ ἄρθρα πίστεως τῶν δια-
φορῶν χαρτῶν ἐξεκίνησαν οἱ Ἀγγλοὶ κατὰ
τὰς διαπραγματευσεῖς αὐτάς. Κατέληξαν ὁ-
μως νὰ ἀρνηθῶν, ὅχι μόνον τὴν αὐτοισαθε-
σίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτοκυβέρνησιν, καὶ νὰ
ἀπαγαγῶν στὴν ἀκρὴν τοῦ κόσμου τὸν Ἑ-
θναρχὴν Μακάριον, διότι δὲν ἔσπερε νὰ συν-
υπογραψῇ μαζί τοὺς ὁμόλογον δουλείαν τῶν
Κυπρίων. Συνθετοὶ δουλεμπόρων, πειρατῶν
καὶ διπλωματῶν.

Ἡ περιπτῶσις τῆς Κύπρου εἶναι ἡ κλασι-
κωτέρα περιπτῶσις αὐτοδιαθέσεως, ἐξ ὅ-
σων παρουσιάσθησαν ποτὲ εἰς τὸν κόσμον.
Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴν, πού ἐνήργησαν
οἱ Ἀγγλοὶ τῷ 1947, ἡ Κύπρος ἔχει 449.490
κατοίκους. Ἐξ αὐτῶν 361.373 εἶναι Ἑλλη-
νες, 80.361 Τούρκοι καὶ 7.536 διαφοροὶ ἄλ-
λοι. Τὸ δημοψήφισμα τοῦ Ἰανουαρίου 1950
ἀπέδειξεν ὅτι ἀπὸ τοὺς ἐνηλίκους Κυπρίους
τὰ 80,2 τοὶ ἑκατὸν ἠθέλανε τὴν ἑνωσὶν με-
τὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ κυπριακὸν ἤχθη τῷ 1954 ἐνώπιον τοῦ
Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἀλλ' ὁ ἀ-
νάσιος αὐτὸς ὁργανισμὸς ἀπεφάσισε νὰ μὴ
συζητήσῃ τὸ θέμα τῆς Κύπρου. Τὸ ἐπόμε-
νον ἔτος, πέρυσιν δηλαδή, τὸ κυπριακὸν ἤχθη
ἐπίσης πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Ὁ.Η.Ε.
Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Ὁ.Η.Ε. ἀπεφάσισε νὰ μὴ
τὸ συζητήσῃ, ἐνῶ ἔπρεπε μᾶλλον ν' ἀποφα-
σίσει νὰ διαλυθῇ ἀφ' οὗ, εἶναι ὁλοσχερῶς ἀ-
νικανὸς καὶ δὲν τολμᾷ νὰ λύῃ τὰ προβλήμα-
τα, διὰ τὰ ὅποια συνεκροτήθη. Εἶναι κατώ-
τερος καὶ χειρότερος ἀπὸ τὴν μακαρίτισσαν
Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Δὲν αὐτοδιαλύεται ὁ-
μως, διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διότι ὑπάρχει
εἰς πολλὰς χώρας ἕνα κατακάθι μωρῶν ἀν-
θρώπων, οἱ ὅποιοι ἐλπίζουν ὅτι πιθανὸν κά-
ποτε νὰ ἀνδρωθῇ καὶ νὰ γίνῃ χρησὶμος ὁ πα-
ραλυτικὸς αὐτὸς ἀργόσχολος. Δεύτερον, διό-
τι εἰς κάθε χώραν ὑπάρχουν γύρω ἀπὸ τοὺς
κρατοῦντας πολυαριθμότατοι ἐπιτήδειοι, οἱ ὅ-
ποιοι καλοζοῦν, ταξιδεύουν, πορίζονται ὀφέ-
λη ἀπὸ τὸν διεθνῆ τροφὸν ἀργομίσθων μὲ
τὰ τρία πολυσήμαντα ἀρχικά: Ὁ.Η.Ε.

Οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουν ἐκδιωχθῇ ἀπὸ τὰς πε-
ρισσότερας χώρας, πού εἶχαν καταλάβει κα-
τὰ καιροῦς. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ τελευταῖος
Ἀγγλος ἐφυγεν ἀπὸ τὸ Σουέζ, αὐτὸς δὲ ὁ
λαμπρὸς Νασέρ, πού κυβερνᾷ τὴν Αἴγυπτον,
δὲν ἔχει ἀρτίως τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν, ὅ-
ταν ὑπεστέλλεται διὰ παντός. Εἰς τὸ κυπρια-
κὸν οἱ Ἀγγλοὶ συντηρητικοὶ ἔμειναν πεισιμό-
νως ἀδιάλλακτοι, διότι ἡ Ἑλλάς εἶναι μικρὴ

καὶ αὐτοὶ εἶναι θρασυῦλεδοι. Ὁ Βρεττανὸς
Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ συνεργοὶ τοῦ ἐπιδου-
σαν ἀπὸ προσήματος εἰς πρόσχημα, διὰ
νὰ δικαιολογήσων τὴν ἐπιμονὴν τῶν ὅπως
κρατοῦν δούλον ἕνα λαὸν μὲ τρισχιλιετίες τί-
λους πολιτισμοῦ. Εἶπαν κατ' ἀρχάς, ὅτι ἔ-
χουν τὴν εὐθύνην τῆς φρουρήσεως τῆς Μέσης
Ἀνατολῆς. Ἀπὸ ποῦ ἐπύρην αὐτὸν τὸν διο-
ρισμόν, εἶναι ἀγνωστον, καὶ ποῖος τοὺς ἐνεπι-
στεύθη τέτοιαν ἐντολήν, εἶναι ἀνεξηγήτων.

Ἐπειτα εἶπαν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ καμῶν
τίποτε, ἐφ' ὅσον δὲν εἴπῃ τὸ «ναί» ἡ Τουρ-
κία. Αὕτη, ὅπως ἰσχυρίσθησαν, ἔχει δικαίω-
ματα, καὶ αὐτοὶ ἔχουν ὑποχρεώσεις ἀπὸ τὴν
συνθήκην τῆς Λωζάννης!

Ἡ Ἀγγλία, κατέχουσα τὴν Κύπρον ἀπὸ
τὸ 1878, τὴν προσήρτησε τῷ 1914. Τῷ
1915 τὴν προσέφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ
νὰ τὴν δαλέσῃ καὶ μετὰσχῇ τῆς ἀνοήτου καὶ
ὀλεθρίας ἐπιχειρήσεως τῶν Δαρδανελλίων—
ὅπως ἀπληροφόρητοι πάντοτε καὶ καθυστε-
ρημένοι, ἐπέεσαν τὴν Ἑλλάδα νὰ προσφέρῃ
τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς Βουλ-
γάρους διὰ νὰ τοὺς παρασύρουν μαζί τοὺς
εἰς τὸν πόλεμον, ἐνῶ ἡ Βουλγαρία, εἶχεν ἡ-
δη παραδόσει τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸν Καίσαρ.

Τῷ 1923 οἱ Ἀγγλοὶ, ἀείποτε ἐπωφελοῦ-
μενοι ἀπὸ ὅλας τὰς εὐκαιρίας καὶ ὅλας τὰς
συμφοράς, ἔβαλαν τὴν Τουρκίαν καὶ ὑπέγρα-
ψαν εἰς τὴν Λωζάννην κανονικὴν ἐξοφλητικὴν
ἀπόδειξιν διὰ τὴν Κύπρον: ἀνεγνώριζε τὴν
προσάρτησιν τῆς νήσου ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας
καὶ παρητήτο πάσης διεκδικήσεως. Κατὰ
ποῖαν λοιπὸν λογικὴν ἰσχυρίζετο ὁ Ἀγγλος
Πρωθυπουργὸς ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τῆς ἐξοφλη-
τικῆς ἀποδείξεως ἐδημιουργοῦσε χρέος ἐναν-
τι τῆς Τουρκίας;

Ὑπάρχουν περιπτώσεις, καθ' ἃς, καὶ διό-
λου ἂν δὲν ντρέπεται κανεὶς, ἡ ἀλήθεια κραυ-
γάζει τόσο δυνατὰ, ὥστε τὸν ἀναγκάζει καὶ
ὑποχωρεῖ. Μετεπήδησε λοιπὸν πρὸ τίνος ὁ
Ἀγγλος Πρωθυπουργὸς εἰς ἄλλο πρόσχη-
μα: Εἶπεν ὅτι, ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ κατεχῇ
τὴν Κύπρον διὰ νὰ δυνατὴ νὰ προστατεύσῃ
ἐν ἀνάγκῃ τὸν ἐφοδιασμόν τῆς εἰς ὑγρὰ καύ-
σιμα ἀπὸ τὰς γειτονικάς πετρελαιοφόρους
χώρας. Διαφορετικὰ θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος δυ-
στυχίας καὶ ἀνεργίας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Δὲν ἐνδιαφερόμεθα διόλου διὰ τὴν καλο-
φαγίαν καὶ εὐημερίαν τῶν Ἀγγλῶν, ὅπως
δὲν ἐνδιεφέρθησαν αὐτοὶ ποτὲ γιὰ μᾶς. Ἀλ-
λὰ καὶ αὐτὸ πού εἶπεν ὁ Ἀγγλος Πρωθυ-
πουργός, εἶναι ψεῦδος: Οἱ Ἀραβὲς δὲν θὰ ἀρ-
νηθῶν ποτὲ νὰ πωλοῦν τὰ πετρέλαιά τοὺς
εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διότι γιὰ πούλημα τὰ ἔ-
χουν. Ἡ Ἀγγλία ὁμως φοβεῖται μήπως αἱ ἀ-
ραβικαὶ χώραι διώξουν κάποτε τοὺς ἀγγλοὺς
πετρελαιοεκμεταλλευστάς, ὅπως τοὺς ἐδιώξαν
ἄλλαι χώραι. Ἡ κυβερνήσις τῶν ἐγγλέζων
συντηρητικῶν, ἡ ὁποία κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰ
συμφέροντα τῶν καρχαριῶν τοῦ πετρελαίου,
δὲν ντρέπεται νὰ λέγῃ ὅτι θὰ κρατήσῃ διὰ
τῆς βίας καὶ διὰ τοῦ αἵματος δούλον τὸν κυ-
πριακὸν λαόν, διὰ νὰ μὴ λιγοστέψουν τὰ τε-
ράστια ἄνομα κέρδη τῶν Ἀγγλῶν πετρελαι-
ᾶδων.

Ἰδοὺ σὲ ποῖο εὐτελέστατον ἐπίπεδον ἐ-
κατέβασε τὸ δόγμα τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν
λαῶν ὁ μικρότερος τῶν Πρωθυπουργῶν τῆς
Μεγάλης Βρετανίας.

Τὸ κυπριακὸν θὰ ἐπανέλθῃ τῶρα καὶ πάλιν
εἰς τὸν Ὁργανισμόν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.
Ἐὰν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ Ὁργανι-
σμὸς ἀποφύγῃ νὰ τὸ συζητήσῃ, ἡ Ἑλλάς ἐλ-
πίζομεν ὅτι θὰ ἔχῃ τὴν γενναϊότητα νὰ φύ-
γῃ ἀπὸ τὸν Ὁ.Η.Ε. Θὰ ἔχῃ τοῦλάχιστον τὴν
δόξαν ὅτι, χάριν τέτοιου δικαίου, ἤρχισε πρῶ-
τὴ τὸ γκρέμισμα τοῦ ἀμαρτωλοῦ πύργου τῆς
Βαβέλ.

Τόλμημα: Αἱ, καί; Ἀς τὸ ἀναλογισθῶν
καλύτερα ὅσοι ἔχουν νὰ χάσουν. Ἀφ' οὗ ἔ-
μεις χάνομεν ὅ,τι ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε.,
τὴν δικαίωσιν τῆς Κύπρου, ἂς μὴ μείνῃ λίθος
ἐπὶ λίθου. Θαρσύνῃ χρῆ.

Ἡ δαρραλέα φωνή ενός δρησκευτικού ἡγέτου

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΒΙΑΝ

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΚΡΗΜΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΜΥΘΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ,

Μία συνέντευξις με τὸν σεβασμιώτατον κ. Μάριον Μακρυωνίτην

Ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον, εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Μαχομένης Κύπρου» μεταξὺ τῶν εἰς κάθε τομέα προσωπικοτήτων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας — αἱ ἀπόψεις τῶν ὁποίων διὰ τὴν ἀγωνιζομένην Κύπρον γλαφυρότατα παρουσιάζονται εἰς τὰς σελίδας τοῦ περιοδικοῦ μας — νὰ προβάλωμεν καὶ τὰς πλήρεις πατριωτικῆς θέρης καὶ ἀνθρωπίνου μεγαλείου ἀπόψεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν σεβασμιωτάτου κ. Μαρίου - Μάρκου Μακρυωνίτη.

Δεδομένου μάλιστα ὅτι ὁ κ. Μακρυωνίτης τυγχάνει ποιμενάρχης ὧν τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν καί, ἐπομένως ἀπηχεῖ ἐγκύρως καὶ τὰς ἀπόψεις τῶν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος, ἐνέχει σημαντικὸν ἐνδιαφέρον νὰ μάθῃ ἡ κοινὴ γνώμη τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τὰ ὁποῖα διερμηνεύει οὗτος, διὰ τῶν ἀπαντήσεων εἰς τὰς σχετικὰς ἐρωτήσεις πού τοῦ ὑπεβάλαμεν.

Εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησίν μας, πῶς βλέπει τὸν

γατῶν του. Καὶ ἐδῶ ἡ ἀπάντησις τοῦ σεβασμιωτάτου Μαρίου - Μάρκου ἐδόθη κατηγορηματικῇ:

— **Δὲν ἐγκρίνω ἐξορίαν πολιτικῶν ἡγητῶν, εἴτε λαϊκῶν, εἴτε ἐκκλησιαστικῶν, ὅταν οἱ ἡγήτορες αὐτοί, ὅπως ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, μάχωνται διὰ τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐλευθερίας.**

— Καταδικάζετε, λοιπὸν σεβασμιώτατε, τὰς διαιρέσεις, τὴν καταπίεσιν καὶ τὰς ταπεινώσεις εἰς τὰς ὁποίας οἱ Ἀγγλοι ἐπιβάλλουν τὸν Κυπριακὸν λαόν;

— **Ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἱερωμένος δὲν μπορῶ παρὰ νὰ κατακρίνω καὶ νὰ καταδικάσω ὅ,τι δῆποτε ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν. Καί, βεβαίως, ἡ συμπεριφορὰ τῶν κατακτητῶν**

— Τί θὰ ἐπιφέρῃ, σεβασμιώτατε, εἰς τὸ βρεταννικὸν ἔθνος ἡ ἐφαρμοζομένη ἐν Κύπρῳ σήμερον δυναμικὴ ἀγγλικὴ πολιτικὴ;

— **Θὰ ἐπιφέρῃ τουλάχιστον τὴν κατακρήμνισιν τοῦ μύθου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς λατρείας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ βρεταννικοῦ λαοῦ.**

— Νὰ εἶναι βέβαιος, σεβασμιώτατε, ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος μὲ πραγματικὴν φλόγα καὶ ἐθνικὴν ἀγωνίαν παρακολουθεῖ καὶ ἐνισχύει ἡθικῶς τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας ἐν Κύπρῳ, ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ εὐρίσκεται καὶ ἡ μεγάλη μερὶς τοῦ ποιμνίου σας;

— **Ὁχι μόνον οἱ Ἕλληνες καθολικοί, ὅπως οἱ ἀδελφοί τῶν οἱ ὀρθόδοξοι, ἔχουν τὰ βλέμματα τῶν καὶ τὴν σκέψιν τῶν ἐστραμμένων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους, ἀλλὰ καὶ εἶναι προθυμοὶ νὰ ὑποστοῦν οἰανδήποτε θυσίαν, ἵνα τὸ ταχύτερον δικαιωθῇ ὁ διακαεὶς πόθος τοῦ Πανελληνίου — νὰ ἴδωμεν τὴν ἑλληνικὴν Κύπρον ἀποτελοῦσαν ἀδιάσπαστον πλέον τμήμα τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος! Διὰ τοῦτο, μαζὶ μὲ τὴν πολεμικὴν λαχὴν τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν μας Κυπρίων, ἅς ὑψώσωμεν δέσιν εἰς τὸν Κυρίον ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἰδανικοῦ τοῦ ἀγῶνος!**

Μὲ αὐτά, τὰ τελευταῖα λόγια, ἐκλείσει καὶ ἡ συνέντευξις μας μετὰ τοῦ σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν κ. Μακρυωνίτη, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωσε οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδωμεν μίαν ἄλλην πλευρὰν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος πού καταβάλλει ὁλόκληρον τὸ Πανελλήνιον: Τὴν εἰλικρινῆ συμπράστασιν πού ἐκδηλώνουν μὲ τὰς γεμάτας ἐθνικὴν φλόγα καρδίας τῶν, οἱ ἐν Ἑλλάδι καθολικοί. Εἶναι καὶ αὕτη μίᾳ σημαντικῇ ἡθικῇ ἐνίσχυσις διὰ τὴν νικηφόρον ἐκβασίν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

ΣΤΑΘΗΣ ΡΗΓΑΣ

Μία ἀναμνηστικὴ φωτογραφία: Ὁ Ἐθνάρχης τῆς Κύπρου κ. Μακάριος μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν κ. Μαρίου - Μάρκου Μακρυωνίτη.

ἀγῶνα τῶν Κυπρίων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— **Ὁ ἀγὼν τῶν Κυπρίων εἶναι ἱερὸς καὶ δίκαιος, διότι ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως. Καὶ ἀκριβῶς, ἐπειδὴ εἶναι δίκαιος, μοιραίως πολὺ σύντομα θὰ στεφθῇ ἀπὸ ἐπιτυχίαν.**

Ὁ εὐγενὴς παλμὸς πού δονεῖ τὴν πρώτην ἀπάντησιν, μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑποβάλωμεν καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Ἡρωτήσαμεν τὸν σεβασμιώτατον, ἔάν εἶναι σωστὴ ὡς ἐνέργεια ἡ ἐκτόπισις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου τῆς Κύπρου Μακαρίου καὶ τῶν συνε-

ἔναντι τῶν Κυπρίων οὔτε ἀνθρωπιστικὴ εἶναι οὔτε χριστιανικὴ!

— Τί γνώμην ἔχετε διὰ τοὺς βανδαλισμοὺς τῶν Ἀγγλῶν — οἱ ὁποῖοι, μάλιστα, προεκάλεσαν τὸν θόρυβον παγκοσμίως — εἰς βάρος τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Μεγαλονήσου μας καὶ διὰ τοὺς ἐξευτελισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους ὑπέβαλεν ὁ κατακτητὴς τοὺς Κυπρίους ἱερωμένους;

— **Τὸ ἱερατεῖον εἶναι τόσο ἱερόν, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέπεται εἰς οἷονδήποτε νὰ τὸ θίγῃ. Καὶ ὁποῖος τὸ θίξῃ, θίγει τὸν ἴδιον τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου ἐκπρόσωπος εἶναι ὁ ἱερεὺς.**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς τύπος μάχεται ὑπὲρ τοῦ οἰκαιώματος αὐτοδιαθέσεως τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων. Ἐχρειάζετο, ὁμῶς καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν ἐκεῖνο Βῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε τὴν ἀποκλειστικὴν αὐτὴν ἀποστολήν.

Συγχαίρω τὸν ἀγαπητὸν κ. Γ. Καράγιωργαν, ὁ ὁποῖος συνεμερίσθη μέχρι τοῦδε, ὡς μαχόμενος δημοσιογράφος, ὅλους τοὺς κρισιμους ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῶν τελευταίων ἐτῶν, διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκδόσεως περιοδικοῦ τασσομένου εἰς τὴν ἐπαλξίν τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος.

Εὐχομαι, ὅπως ἡ ἐπιτυχία τοῦ περιοδικοῦ «Μαχομένη Κύπρος» ἐπισφραγισθῇ μὲ τὴν ταχείαν εὐτυχὴ ἐκβασίν τῆς ἱερᾶς Κυπριακῆς ὑποθέσεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ;

Ἐνὼ εἶχε γραφῇ καὶ διατυμπανισθῇ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ προέβαινε ἐντὸς τῶν «προσεχόντων» ἡμερῶν εἰς δηλώσιν διὰ τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, αἰφνιδίως ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς ἀπεκάλυψε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ὅτι «θὰ ἀπέτελε παραφροσύνην, ἐὰν προέβαιεν εἰς δηλώσιν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ, καθ' ὃν χρόνον διεξάγονται διαπραγματεύσεις ἐπὶ τοῦ προβλήματος τούτου». Ὁ κ. Ἡντεν δὲν ἤθελσε νὰ διευκρινίσῃ μὲ π ο ι α ς ὥρας διεξάγει συνομιλίας ἡ κυβέρνησις του. Προφανὲς θὰ πρόκειται περὶ «μυστικῶν ἀγγλοτουρκικῶν συνομιλιῶν», εἰς τὰς ὁποίας ἡρήνηθ' ἐπιμόνως νὰ ἀναφερθῇ. Δι' ὃ καὶ ὑπὲρ τοὺς 50 συντηρητικοὶ βουλευταὶ ἐξεδήλωσαν τὰς ἀνησυχίας των, μήπως ἡ κυβέρνησις των προβῇ εἰς παραχωρήσεις, εἰς βάρος τῆς κυπριακῆς ὑποθέσεως.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΙΣΤΑΙΟΥΣ

Ἐπειδὴ καὶ Βρετανοὶ σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Δυτικοὶ ἐξήγησιν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Κύπρον ἐσταυρωμένην, κατὰ τὸ ρημὰ τοῦ εὐαγγελίου, ἀποδείξεις ἰκανῇ τῇς πανελληνίας συγκινήσεως καὶ τῇς ὁμοθυμίας τῶν Πανελλήνων συμπαραστάσεως εἰς τὸν ἡρώϊκον τῆς Μεγαλονήσου μας ἀπολυτρωτικὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων ἐστω αὐτὸ ἀκριβὲς τὸ πρῶτον τευχὸς τοῦ περιοδικοῦ μας: Ἀπὸ τῆς πρώτης ἕως τῆς τελευταίας τῆς σελίδος, ἡ «Μαχομένη Κύπρος» βροντοφωνεῖ, μετὰς ἐγκαρδιωτερας ὑπογραφῆς τῶν ἐκπροσώπων τῆς Δημοσιογραφίας καὶ τῆς Πολιτικῆς, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰννεύματος, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Κοινωνίας, τὴν διαμαρτυρίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸν δυναστὸν τῆς Κυπρου, συναμα δὲ τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν στοιχισίν του πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μας ἐκεῖ κάτω, οἱ ὅποιοι με ἀποφασιστικοτητα, αὐτοθυσίαν καὶ ἀνδρείαν ἀσκοῦν τὸ ὑπέρτατον χρέος των. Κάθε γραμμὴ τῆς «Μαχομένης Κυπρου» εἶναι καὶ ἓνα «παρὼν!» εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἱερὸν καὶ οἱ σελίδες τῆς ὅλαι μαζί κυματίζουν ὡς ὑπερήφανα σημεῖα εἰς τὰς ἐπαλξεις τῆς Μεγαλονήσου μας. Ἰὺς ἀρκεῖ, τῶν Φιλισταίων τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. ἡ πανηγυρικὴ ἀποδείξεις αὕτη; Ἄν ὀχι, ἄς ἀκούσουν καὶ τὰ συμπαρά τοῦ Διγενῆ, ποὺ βεδάωνουν, ἀποστομωτικά, τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές!

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Τὸν τελευταῖον καιρὸν πλείστοι ἐπιφανεῖς "Αγγλοὶ πολιτικοὶ καὶ μὴ ἀρχηγοὶ κομμάτων, πρῶην ὑπουργοὶ, βουλευταὶ, καθηγηταὶ Πανεπιστημίου καὶ ἀνωτάτων σχολῶν, συγγραφεῖς, στρατιωτικοί, ἐξέχοντες παραγοντες τῆς ἀγγλικῆς ζωῆς, ὅλοι συνηγοροῦν ἐκθυμῶς ὑπὲρ τῆς αὐτοδιασσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Αὐτῶν, λοιπόν, τῶν πολυτιμωτάτων συνηγόρων τῆς Κυπριακῆς ὑποβέσεως τὰς ἀπόψεις οὐρῶσιν οἱ ἀρμόδιοι τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, νὰ συγκεντρώσουν καὶ νὰ τὰς θέσουν ὑπ' ὄψιν τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης, μαζί μὲ τὸ ὑπάρχον ἀφθονον διαφωτιστικόν ὕλικόν. Εἶναι ἰδιαιτέρως σημαντικόν, τὸ νὰ μάθῃ ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς καταπίεσεως καὶ τῆς δουλείας, εἶναι ὑπόθεσις μόνον τῶν ὀλίγων συγγνῶν ἀνθρώπων τοῦ Φόρεϊν Ὄφφισ καὶ τῆς Ντάουνινγκ Στρήτ καὶ ὄχι τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Η “ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ”.

Ἡ «μεγάλη ἐπιχείρησις» τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὴν Κύπρον, ἡ ὁποία, διὰ συνδυασμένης ἐξορμήσεως 5.000 ἀνδρῶν εἰς τὴν δασυῶδη περιοχὴν τοῦ ὄρους Τρόδος ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τῆς ἐνό-

πλου δυνάμειος τῆς ΕΟΚΑ καὶ εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Διγενῆ, ὄχι μόνον ἀπέτυχεν, ἀλλὰ καὶ ἀπέληξεν εἰς ἀληθῆ συμφορὰν διὰ τὰ στρατεύματα τοῦ δυνάτου Χάρντιγκ. Τεραστία πυρκαϊὰ ἐπαγίδευσεν δυνάμιν ἐκ 500 Ἑλλήνων στρατιωτῶν εἰς τὴν δασώδη περιοχὴν καὶ τοὺς ἔξωσεν μὲ θανάσιμον ζώνην πυρὸς. Αἱ ἀγγελοὶ ἀπώλειαι ὑπῆρξαν βαρύνταται. Τούλάχιστον 22 ἄνδρες ἀπὸνθρακώθησαν καὶ ἄνω τῶν 18 ὑπέστησαν θανάσιμα ἐγκαύματα καὶ πολλοὶ δεκάδες ἐτραυματίσθησαν, κατὰ αὐτὰς ταύτας τὰς ἐπισημοὺς ἀγγλικὰς ἀνακοινώσεις. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ διακοπῇ ἡ ἀδρόσυς ἡ μεγάλῃ ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς ΕΟΚΑ, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ ἡ ἀγγλικὴ στρατιωτικὴ διοίκησις ἐπίστευεν ὅτι εἶχον κυκλώσει τὸν Διγενῆ. Ὁ τελευταῖος διέφυγεν, ἐκ δὲ τῶν ἐνόπλων ἀνδρῶν τῆς ΕΟΚΑ μόνον ἐπὶ τὰ συνελήθησαν ὑπὸ τῶν ἀγγλων, καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν μεγάλην καὶ ἀποφασιστικὴν, ὥς εἶχε διατυμπανισθῇ, ἐπιχείρησιν.

ΔΙΓΕΝΗΣ

Οἱ Κύπριοι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι πολεμικοὶ λαὸς καὶ οὐτε ποτὲ ἠσκήθησαν εἰς τὰ ὅπλα, διότι οἱ Ἄγγλοι κατὰ τὴν μακραίωνα κατοχὴν τῆς Μεγαλονήσου δὲν τοὺς ἐπέτρεψαν ποτὲ νὰ στρατευθοῦν καὶ νὰ ἐκγυμνασθοῦν, προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑθνοῦς διὰ τὴν κατὰ τῶν τυράννων τῆς νήσου δράσιν των. Βεβαίως, ἡ ὀργάνωσις των ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν θρυλικὸν Διγενῆν, ὁ ὁποῖος κατάρθρωσε εἰς τὸ διάστημα τῆς τριετίας αὐτὰς τοὺς καταστάσῃ πολεμικώτερους τῶν προγόνων του. Ἐγγίζει, λοιπόν, τὰ ὅρια τοῦ θαύματος ἡ ἀπίστευτος ἐργασία τὴν ὁποίαν ἐπέτελεσεν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ Διγενής, μετὰ τὴν φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, τὴν αὐταπαρνήσιν καὶ τὸν ἀδόμαστον πατριωτισμὸν του. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἔτους εἰς τὸ ἄλλο, οἱ φιλήσυχου καὶ νομοταγεῖς Κύπριοι, ἔγιναν λέοντες, ἀντάξιοι τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821. Καὶ ὡς λέοντες πολεμοῦν τὸν τυράννον Χάρτινγκ διὰ τὴν ἐλευθερίαν των.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ

Παρά ταῦτα ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις τῆς
Κύπρου, εἰς συγκέντρωσιν τῶν ξένων ἀνταπο-

Η ΑΠΑΘΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν, ἀναμένεται κατὰ τὸν διπλωματικὸν συνεργάτην τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ὅτι, θὰ γῆνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, «σημαντικὴ ἀνακοίνωσις» ἐπὶ νέων προτάσεων τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Κυπριακῆς πολιτικῆς τῆς. Κρίνομεν λοιπὸν σκόπιμον νὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ νὰ παραθεσώμεν τὴν γενομένην τὴν 29ν Μαρτίου ἐ.ε. δηλώσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ἐπὶ παρομοίαις ἀπατῆς ἐπαναλήψεως καὶ τότε τῶν συνομιλιῶν, ἔχουσιν οὕτω:

«Ἡ ἀγαθὴ μας πρόθεσις καὶ ἡ καλὴ θέλησις προσέκρουσαν ἐπὶ ἀδιαιτασίᾳ. Κατὰ τὸν πεντάμηνον σχεδὸν διάστημα τῶν συνομιλιῶν, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διητηρήσεν, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος τῆς αὐτοκυβερνήσεως, τὴν ἰδίαν παντοτε θέσιν, ὑπὸ διαφορετικὴν ἐκάστοτε φραστικὴν ἐμφάνισιν. Ἐπρόκειτο πράγματι περὶ φ ε ν ά κ η ς.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ»

Ἄν καὶ εἴμεθα, ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι, ὅτι πρόκειται περὶ νέας ἀπάτην διὰ τὰ θεολογῶν καὶ πάλιν τὰ νερά, ἐν τοῦτοις ἐλπίζομεν ὅτι αἱ νέαι συνομιλίαι, ἂν γίνοντο ἀπ' εὐθείας μετὰ τὸν Ἐθνάρχη Ἰωάννην ἀνακαλούμενον ἐκ τῆς ἐξουρίας τοῦ, μποροῦν ν' ἀποδοῦσιν πᾶσα.

κριτών, ἀνηγγεϊλε μέ χαράν, ὅτι συνέλαβε, ἀντί-
τοῦ Διγενῆ, τήν... φωτογραφίαν του, μαζί μέ ἕ-
να πουλόδερ καί ἕνα ζευγαρι καλὰ σέξ! Φαντα-
ζομεθα τήν ὑπερφάνειαν, πού αἰσθάνεται ἡ
αὐτοκρατορία διά τὸ μέγα κατόρθωμα τῶν ἐν
Κύπρῳ στρατευμάτων της! Δέν εἶναι δὲ μικρὸ
πράγμα, ὑπερὰ ἀπὸ πολυμήνους αἰματηροὺς ἀ-
γῶνας, οἱ εἰκοσι καί πλέον χιλιάδες τῶν στρα-
τιωτῶν της, μέ τοὺς λόχους τῶν ἀστυνομικῶν
σκύλων πού τοὺς συνοδεύουν εἰς τὰς ἐπιχειρή-
σεις καί μέ τήν βοήθειαν τῶν Τούρκων χαφιέ-
δων, νὰ ἐπιτύχουν τὸν διατυμπανισθέντα εἰς τὰ
πέρατα τῆς γῆς «ἄθλον».

KATAΘOΝΙΟΙ ΚΑΙ ΣΑΤΑΝΙΚΟΙ

Ὀλοκλήρως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἡσθάνθη βαθεῖαν δόξην δια τὸν φόνον τοῦ ὑποπροέξου τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Κύπρου, καὶ τὸν τραυματισμὸν πέντε ἄλλων Ἀμερικανῶν ἐκεῖ. Ἡ Κυβερνήσις, ἀλλὰ, ἐκ τῶν πρώτων καὶ ὁ ἐπικρατεὺς τῆς Κύπρου μητροπολίτης Κίτιου κ. Ἀνθίμος ἐσπεύσαν να ἐκφρασοῦν τὴν λύπην των διὰ τὸ δυστύχημα. Ἀποτελεῖ, ἐν τοιούτοις, ἀδικαιολογητὸν σπουδὴν η ἐπιρριψίς των εὐσυνῶν εἰς τοὺς Κυπρίους πατριώτας. Ἰφροτου οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκφράσσουν οἰασηπτικὰ κρίσεις, πρέπει να ἔχουν ὑπ' ἄμιν των ὅτι ἡ Ε.Ο.Κ.Α., δὲν ἔχει κανένα συμφέρον να προκληθῇ δυσάρεστος ἐντύπωσις ἐν Ἀμερικῇ. Συμφέρον,, ὦμος, ἔχουν οἱ Ἀγγλοὶ. Ἡ ἀπλή λογικὴ υπαγορεύει τὴν σκεψὶν ὅτι πιθανόν οἱ Ἀγγλοὶ ἐσχέδιασαν τὰ ἐγκλήματα καὶ Ἀγγλοὶ ἢ ἰούρκου να τὰ ἐξετέλεσαν. Ὅλοι γνωρίζουν, ὅπως καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ, ὅτι αἱ ἀγγλικαὶ ὑπηρεσίαι εἶναι σαφενικαὶ εἰς καταχθόνια ἔργα.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ

Ἀπό τίνος οἱ Ἀγγλοὶ ἀπελαύνουν ἐκ Κύπρου καὶ Λονδίνου, ὡς ἀνεπιθυμήτους, Ἕλληνας ὑπηκόους. Ὁ τρόπος μάλιστα τῆς ἀπελάσεως φτάνει τὰ ὅρια τῆς βαρβαροτητος. Κατόπιν τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἡ δημοσία γνῶμη διερωτᾶται: Δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ἄλλα πόλεις τῆς Χωρᾶς βρεταννοὶ ὑπηκοοὶ καὶ μάλιστα οὐκ ἀπλῶς ἀνεπιθυμητοί, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος;

ΓΝΩΣΤΗ Η ΤΑΚΤΙΚΗ

Τηλεγραφούν ἐξ Ἐδιςβούργου, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῆς Σκωτίας διεμαρτυρήθη ἐντόνως εἰς τὸ Λονδίνον, διὰ τὴν προτίμησιν τῶν Ἀγγλῶν ναυ προτάσσουν τοὺς Σκώτους, ὡς στόχον τοῦ... Διγενῆ εἰς τὴν Κύπρον. Ἐπειδὴ, ὅμως, τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Σκώτων διεμαρτυρήσῃ διὰ τὴν καταπίεσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς ἱμπεριαλιστάς τοῦ Λονδίνου δὲν ἀποκλείεται οἱ Ἀγγελοι, ἐφαρμοζόντες καὶ τὴν ἀρχὴν ναυ πολεμικοῦ οἱ ἄλλοι διὰ τὴν αὐτοκρατορίαν των, νὰ στέλλουν τοὺς Σκώτους εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός, πρὸς τιμωρίαν των. Εἰς τὴν Κύπρον πάντως, οἱ Σκώτοιες οὐδὲν χάνουν εὐκαιρίαν, ὡς ἀποκαλύπτουν ναυ ἐκείθεν τηλεγραφήματα, νὰ δερνουν τοὺς Ἀγγελοὺς συστρωτάτως ταῖς, ἐκδικούμενοι προφανῶς, τὸ ἀγγλικὸν στρατηγεῖον... Ἐὰν, ἡ χάριν τοῦ κ. Ἦν-τεν ἀνθρωποθυσίας τῆς Κύπρου δὲν ἦτο, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν, μία τραγικὴ ὑπόθεσις, ὁ ἀγγλοσκιτικὸς πόλεμος, θὰ προεκαλεῖ ἀσφαλῶς πολλὴν θυμῆδιαν.

ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΡΟΜΟΥ

Κατά τηλεγράφημα ἐκ Λευκωσίας, ἡ ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου ἐδημοσίευσεν τὸ κείμενον νόμου, ὁ ὁποῖος, μεταξὺ ἄλλων ἀπαγορεύει τὴν προβολὴν κινηματογραφικῶν ταινιῶν μὲ περιεχόμενον «τρόμου». Ἦτο πολὺ φυσικόν. Διότι οἱ Ἀγγλοὶ, μὲ τοὺς ἀπαγχονισμούς, τὰς ληστείας τῶν κατοικιῶν, τὰς νυκτερινὰς εἰσβολὰς, τὰ μεσαιωνικὰ μαρτύρια τῶν φυλακισμένων καὶ συλλαμβανομένων, κ.τ.λ. ἔχουν τὸ μ ο ν ο π ῶ ν λ ι ο ν τοῦ τ ρ ό μ ο υ εἰς τὴν Κύπρον. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον δὲν θέλουν ἀνὰ τοὺς ἀνταγωνίζονται εἰς τὸν τομέα αὐτὸν οὔτε ὁ Μπόρις Καρλῶφ οὔτε ὁ Μπέλλα Λουγκόσι καὶ οἱ ἄλλοι Φρανγκεστάιν τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου.

ΤΟ ΞΕΚΟΥΜΠΙΣΜΑ ΤΟΥΣ

“Εφυγε, λοιπόν, πρό ἡμερῶν καὶ ὁ τελευταῖος Ἄγγλος στρατιώτης, ποῦ εἶχε ἀπομείνει εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἀπεπέμφθη, μάλιστα, μετὰ... μουσικῆς ἀπὸ τὸ Σουεῶ καὶ μὲ συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις:

— Γκοὺτμπάϊ!... ψιθύρισε, ταπεινῇ πλέον τῇ φωνῇ, ὁ ἀποχωρῶν βρετανικὸς ποτε λέ-

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ κ. ΠΑΥΣΑΝΙΑ ΚΑΤΣΩΤΑ

Ἡ ἔκδοσις τοῦ νέου Περιοδικοῦ «Μαχομένη Κύπρος» εἰς περίοδον, καθ' ἣν ὁ ὑψηλοφρων καὶ γενναῖος Ἑλληνικός Λαὸς τῆς Κύπρου ἀγωνίζεται τὸν ὀρειότερον τῶν ἀγῶνων, τὸν ἀγῶνα υπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, χαιρετίζεται ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ μέρους ἡμῶν. Ἡ συμβολὴ τῆς «Μαχομένης Κύπρου» εἰς τὴν ἱερὰν προσπάθειαν τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ με συγκινησιν καὶ στοργὴν ὄχι μόνον πᾶσα ἑλληνικὴ καρδιά ἀλλὰ καὶ ὁλος ὁ πολιτισμένος καὶ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ ταπεινὰ υλικά συμφέροντα κόσμος, θὰ καταδειχθῇ πολυτιμὴ, διότι θὰ ἀπληχῇ, ὡς πιστευόμεν, τὴν ἀγανακτικὴν καὶ τοὺς πόνους τῶν καταπιεζομένων, θὰ διακηρύττῃ τὰ ἰδανικά καὶ τοὺς ποθοὺς τῶν ἐλευθέρων σκλαβωμένων καὶ θὰ στηρίξῃ τὴν καρτερίαν καὶ τὴν πίστιν τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν διὰ τὴν δικαιοσύνην τοῦ τιμίου καὶ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν.

Μὲ τὴν πεποιθῆσιν ταύτην, ὡς Δημάρχος Ἀθηναίων καὶ Πρόεδρος τῆς ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, χαιρετίζομεν με χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμόν τὸ ἐκδιδόμενον Περιοδικόν, προβλεπόντες βρασιμῶς ὅτι ταχέως ἡ «Μαχομένη Κύπρος» θὰ μεταβαλῇ τίτλον καὶ ὄνομα, διότι συντομωτάτα ἡ μάχη τῆς Κύπρου θὰ σταματήσῃ καὶ γρηγορὰ ἡ Κύπρος μας θὰ ἐλευθερωθῇ, ὥστε καὶ τὸ Περιοδικόν τῆς νὰ μεταβαπτισθῇ εἰς «ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΚΥΠΡΟΝ».

Τὰ σημερινὰ δάκρυα καὶ αἵματα δὲν χύνονται ματαιῶς. Ἀγῶνες ὡς ὁ τῆς Κύπρου δικαιοῦνται παντοτε καὶ καθίστανται δεκτοὶ τοῦ καλοῦ καὶ ὑψηλοῦ.

Ἀθῆναι, 18 Ἰουνίου 1956.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΚΑΤΣΩΤΑΣ

Δημάρχος Ἀθηναίων

ων, καταμαρτυρούμενος ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδεύουσιν Ἀραπάδες.

— Στὸ καλὸ, καὶ νὰ σὰς βλέπουμε... σπανίως! ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης Νασέρ, ἐκκλυσθεὶς εἰς παταγωδὲς γέλωτας, διὰ τὸ καταντήμα τοῦ πρῶην ὀνόματός του.

Καὶ οὕτω, ἐν μεσῷ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων, ἔληξεν ἡ σεμνὴ καὶ ὠραία αὕτη ἐορτὴ!... Δὲν μένει, λοιπόν, παρὰ νὰ εὐχισθῶμεν: «γρηγορὰ καὶ ἀπὸ τὴν Κύπρον μας!» στὸν κομπὸν καὶ ολεῖριον σερ Ἀντωνίου Ἡντεν!

ΤΡΕΜΕΙ ΑΠΟ ΦΟΒΟΝ

Ἐν σχέσει μὲ τὰ ληφθέντα εἰς Λονδὶνον δρᾶκόντια μετρά ἀσφαλείας πρὸς κάλυψιν τῶν κτησέων τοῦ αἰμοσίφους Ἀρτίνγκ, καὶ τὴν αὐτοὶ παραμονὴν του, ἐπληγεγραφήθη ὅτι «ὁ κυβερνητὴς τῆς Κύπρου ἐπρουστατενετο ἀποτελεσματικῶς, ὅχι μόνον ἀπὸ ἐνδοχόμενῃν ἀποπειρᾶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ.Α., ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς εκπροσώπους τοῦ Τυπου, οἱ ὅποιοι δὲν ᾔδουν ἀνὰ τὸν πλησιασόν». Καὶ προσέθετεν χαρακτηριστικῶς τὸ τηλεγράφημα, ὅτι ἀκομὴ καὶ οἱ ἡπιοὶ καὶ κροιστοὶ, παρ' ὅλα τὰ αὐστηροτάτα μέτρα ἀσφαλείας, ποὺ εἶχαν ληφθῇ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν εἰς Λονδὶνον, ἔδωσαν τουλάχιστον μίαν συνέντευξιν πρὸς τὸν Τύπον! Ἐν τούτοις ὁ τύραννος Ἀρτίνγκ μιμείται μὲν τὰς μεσοδὸς τῶν δικτατόρων, ἀλλὰ τρέμει περισσότερο ἀπὸ ὅλους!

ἈΝΙΣΟΡΡΟΠΟΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ,

Ὁ πολιτικὸς σχολιαστὴς τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «Νιούς - Κρόνικλ» κ. Γ'ζαίημς Κάμερον ἐγραψεν μεταξὺ ἄλλων ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπελάσεως τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μαχαιριώτη ἐκ Λονδίνου:

«Ἡ Ἀγγλία κινδυνεύει νὰ μετατραπῇ τελείως εἰς χώραν διευθυνομένην ἀπὸ τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν, τὰ ἑκτακτὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ ἀνισορροποῦς δικτάτορας μὲ μουστάκι, ἀλλὰ Ἰσάβηλ Τσάπλιν!»

Ὁ βρεταννὸς σχολιαστὴς ἐννοεῖ, προφανῶς, τὸ μουστάκι τοῦ ὀμίου Χάρντιγκ. Λησμονεῖ, ὅμως, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ μουστακάκια θὰ ἀπεφεύγοντο, ἂν ἡ Ἀγγλία ἀπληγάσσετο ἀπὸ τὸν κομπὸν μὲ ὑστερικά τοῦ κ. Ἡντεν!

ΜΑΚΑΒΡΙΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

Μία ἀγγλικὴ ἀεροπορικὴ ἐταιρεία διαφημίζει εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῶν «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου τὰ ἑξῆς: «Ἐπισκεφθῆτε τὴν ἡλιολούστον Κύπρον!». Εἶναι ὁμολογούμενος ὁσκόλον ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς τί εἶδους ἀναφυκτὴ θὰ εἶναι αὕτη, καὶ ἐπισκεφθῇ κανεὶς ἕναν ἡλιολούστον τόπον, ἐν ὧρα κυνικῶν καυμάτων. Ποιὸν δὲ περισσότερο, ὅταν τὴν στιγμήν αὐτὴν ἡ Κύπρος, δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡλιολούστος, ἀλλὰ φ λ ε γ ε τ α ι ολοκληρῇ! Ἐκτός, εἰάν ἡ ἐν λόγω ἐταιρεία ὑποσχεταὶ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς περιηγητὰς, ὅτι ἐκτός τῶν ἄλλων ἀξιοθεάτων τῆς νήσου, θὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν παρακολούθησιν μαχῶν, δόσησόμενων ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. διὰ τὴν αὐτοδυσσεῖν τῆς μεγαλονήσου.

ΟΙ «ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΙ»,

Πολὺ κακεντρεχὴς ὁ συνταγματάρχης Νασέρ, ὁ δαιμόνιος κατὰ τ' ἄλλα κυβερνητὴς τῆς Αἰγύπτου: «Ἐστειλε πρόσκλησιν στοὺς ἐπιστῆμους Ἀγγλοὺς, νὰ παραστοῦν εἰς τὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ ἀποπομπῇ καὶ τοῦ τελευταίου Ἀγγλοῦ στρατιώτου ἀπὸ τὸ Σουέζ. Καὶ ὥστε, ὁ στρατηγὸς Μπράϊαν Ρόμπερτσον, ἄλλοτε διοικητὴς τῶν ἀγγλικῶν δυναμῶν Μέσης Ἀνατολῆς, ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν, καίτοι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον δηλώσει ἐπίσημως, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀποσώσουν τιμὰς εἰς τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν κατὰ τὴν τελετὴν. Διὰ νὰ δείξουν οἱ Βρετανοὶ, ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι τάχα εὐχαριστήμενοι πού ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Οἱ καήμενοι! Μας ἐνθυμίζουν τὸσον πολὺ τὸν φαίδρον ἐκεῖνον ἥρωα παλαιᾶς θεατρικῆς ἐπιθεωρήσεως, ὁ ὁποῖος, μετὰ καθε πάσημα του, εἶχε τὰ κουράγια νὰ τραγουδᾷ φιλοσοφικωτάτα.

Ἐπομένως, ἐπομένως, εἶμαι κι' εὐχαριστήμενος!...

ΕΩΣ ΠΟΥ ΗΥΞΗΘΗ

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι κατὰ τὸ πόρισμα ἐκθέσεως, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ βρεταννικοῦ συμβουλίου οἰκονομικῶν ἐρευνῶν, ἡ-ἡξήθη ὁ ἀλκοολισμὸς κατὰ 32% τὸ 1955, εἰς τοὺς κατωτῶν 21 ἐτῶν νέους, ἐν σχέσει μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος. Καὶ ὅτι μὲν εἰς τὴν Ἀγγλίαν θὰ καταστήσουν καὶ τὰ μικρὰ νὰ πίνουν τζίν καὶ οὐίσκυ, αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ περιμένῃ κανεὶς

φαίνεται, ἐν τούτοις, ὅτι ὁ ἀλκοολισμὸς θὰ ἡ-ἡξῇ σημαντικῶς καὶ μεταξὺ τῶν... γεροντοτέρων Ἀγγλῶν, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὰς παραπαιούσας δηλώσεις μερικῶν γνωστῶν πολιτικῶν καὶ τὰ ἐξωφρενικὰ ἀρθρα μερικῶν ἐγκυρῶν ἐφημερίδων περὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

Ἡ Ἱστορία

Ὁ νομάρχης Κωνσταντινουπόλεως εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἐκεῖ ἑλλήνων εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι πολὺ συντόμως θὰ ἐκλείψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σας ἡ συσπασίς τοῦ ποιοῦ, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι, ὅλα ὅσα συνέβησαν, ἀνήκουν πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν».

Χαίρομεν ἰδιαίτερος διὰ τὴν διαβεβαίωσιν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὴ οὐκ ἀνέμεινοι νὰ πράξουν ἄλλως, πρέπει νὰ πιστεύουν τὸν κ. νομάρχην καὶ νὰ ἡρεμήσουν. Ἡμεῖς, ὅμως, δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν ἀνησυχίας. Διότι μετὰ τὸν ὀλεθρὸν τῆς Μικρασίας καὶ τὰς φρικτὰς σφαγὰς τῆς Σμύρνης, ὅταν ἔδωσαμεν τὸ χερὶ εἰς τοὺς τοῦρκους, μὲς παρεσχέθησαν ἐπισήμως διαβεβαιώσεις ὅτι αἱ ἀγριότητες τοῦ τουρκοῦ ὄχλου ἀνήκουν εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἀλλὰ, ἡ ἱστορία — τραγικὴ αὕτη — ἐπανελήθη δυστυχῶς εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, τὴν Σμύρνην καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἀκομὴ εἰς τὴν Κύπρον. Λοιπόν, πρὸς τί αἱ διαβεβαιώσεις;...

ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΓΟΗΤΡΟΥ

Σάλον προεκάλεσε εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ἡ ἐκχώρησις τῶν δικαιωμάτων τῆς ἀγγλικῆς ἐταιρείας πετρελαίων «Τρίνιταντ» εἰς ἀμερικανικὴν ἐταιρείαν τοῦ Τέξας. Ἡ ἀγγλικὴ κυβερνητὴς ἀπειλεῖ νὰ ἐκδώσῃ «Λευκὴν δίδον», οἱ Συντηρητικοὶ μαινόμενοι, ἡ ἀντιπολιτευτὴς ἀπειλεῖ καὶ ὅλα δεικνύουν ὅτι πρόκειται περὶ μίας ἀκόμῃ σοβαρᾶς μειώσεως τοῦ γοήτρου τῆς Ἀγγλίας, ἐναντὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐξ ἄλλου, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, ἡ ὑπόθεσις αὕτη θέτει ἐν ἑρωτηματικόν: Διὰ τί κ. Ἡντεν, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν τελευταῖον λόγον του ἐστήριξε τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου εἰς τὴν ἀνάγκην διασώσεως τῶν πετρελαίων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, παρεχώρησε τὸσον εὐκόλως τὰ πετρέλαια τῆς «Τρίνιταντ» εἰς τοὺς Ἀμερικανούς; Μήπως ἐπαύσαν ὑφιστάμενοι οἱ προαναφερθέντες λόγοι; Ἡ μήπως οἱ Ἀμερικανοὶ τὸν ὑποστηρίζουν εἰς τὴν καταδύναστέυσιν τῶν ἀποικίων;

«Οί άπανταχοϋ "Ελληνες καλοϋνται νά γίνουν σημαιοφόροι τοϋ ιεροϋ Κυπριακοϋ άγώνος»

Δηλώσεις τοϋ κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ,
ύπουργοϋ Προεδρίας Κυβερνήσεως

Ἡ ἑλληνική κυβέρνησις ἀντιληφθεῖσα τὴν σημασίαν τῆς ἀφύπνισεως τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης, ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ εἰς εὐρείαν κλίμακα μίαν διαφωτιστικὴν ἐκστρατείαν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ. Τὸ ἐθνικὸν προσκλητήριον ἀπευθύνεται καὶ πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ὁμῶς, εἰδικώτερον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ ὅποιοι καλοῦνται νὰ στελεχώσων τὴν φάλαγγα τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς, τοῦ εἰρηνικοῦ αὐτοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος.

Ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, ποῦ εἶναι ὁ μοχλὸς τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς κινητοποιήσεως, εὐρίσκεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος : ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος. Θὰ ἦτο πολὺ τολμηρὸς ὁ γράφων, ἐὰν ἐπιχειροῦσε νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν τὸν κ. ὑπουργόν. Διότι εἶναι πλέον γνωστὸν, ὅτι ὁ κ. Κ. Τσάτσος ἔχει πρὸ πολλοῦ πυργωθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν τιμίων ἀγωνιστῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαντῶν εἰς σχετικὰ ἐρωτήματά μας, εὐηρεστήθη νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἐχομεν δύο ἑκατομύρια Ἕλληνας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι κατέχουν ἐπιζήλον θέσιν εἰς τὰς χώρας ὅπου διαβιοῦν. Οἱ ὁμογενεῖς μας αὐτοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ διετήρησαν ἐν τῇ ψυχῇ τὴν φλόγα τοῦ ἀκραιφνοῦς καὶ ἀδόλου πατριωτικοῦ αἰσθήματος. Εἴμεθα ἰδιαίτερος ὑπερήφανοι διὰ τὴν φιλογενὴ δράσιν τῶν καὶ τὴν μεγάλῃν συμβολὴν τῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας τοῦ Γένους.

Ἀπευθυνόμεθα, λοιπόν, σήμερον πρὸς ὅλους αὐτούς, τοὺς τιμίους πατριώτας, καὶ τοὺς καλοῦμεν νὰ ἐντείνουν ἐτι περισσότερον τὰς προσπάθειάς τῶν, νὰ θέσουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος

ὅλην τὴν τεραστίαν ἡθικὴν δυνάμιν τῶν, νὰ γίνων οἱ διερμηνεῖς καὶ προπαγανδιστὰι τῶν ἱερῶν δικαίων μας.

»Γνωρίζομεν καὶ πλήρως ἐκτιμῶμεν τὸ συντελούμενον ἔργον τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὲρ τοῦ δικαίου αἰτήματος τῶν μαρτυρικῶν ἀδελφῶν μας τῆς Κύπρου, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ αἷμα πανελλήνιον.

Οἱ ἀπόδημοι ἀδελφοί μας ἀντέδρασαν πάντοτε σθεναρῶς κατὰ πάσης ὑποβολιμαίας δυσφημίσεως τοῦ ἱεροῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος καὶ εἰργάσθησαν μεθ' ὁμοθυμῶν ζήλον καὶ ἀπαράμιλλον πατριωτισμὸν διὰ τὴν διαφώτισιν τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης — καὶ κυρίως τῆς ἀμερικανικῆς — ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ αἰτήματος. Ὁργάνωσαν ἐπιτροπὰς ἀγῶνος, καθιέρωσαν τακτικὰ ἀπὸ ραδιοφώνου κηρύγματα, διαφωτιστικὰ τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος καί, καθημερινῶς, κατακοῦν δι' ἐμπνευσμένων δημοσιευμάτων τὰς στηλάς τῶν ἐγκυροτέρων ἐφημερίδων τοῦ κόσμου, ἰδίως τοῦ Νέου Κόσμου.

»Ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς, εἰς τὴν προσπάθειάν της νὰ ἀναπτύξῃ εἰς εὐρυτάτην κλίμακα μίαν διαφωτιστικὴν ἐκστρατείαν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ εὐρίσκει ἐν τῷ ὁργανωμένῳ Ἑλληνισμῷ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸν ἱκανὸν καὶ πρόθυμον συμπαράστατήν της. Ἡ Ἰδρυσις τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Διαφωτίσεως εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, θὰ συντελέσῃ εἰς τὸν συντονισμὸν ὧν τῶν ἐνεργειῶν καὶ εἰς τὴν ἐτι ἀποδοτικωτέραν ἀξιοποίησιν τοῦ πατριωτικοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἐπετεύχῃ διὰ τῆς προσφορᾶς τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν εἰς τὸν τομέα τῆς προπαγάνδας.

»Οἱ ἀπανταχοϋ Ἕλληνες καλοῦνται νὰ γί-

νουν οἱ σημαιοφόροι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου».

Αὐτὰ μὰς εἶπεν ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσος εἰς ἀπάντησιν σχετικῶν ἐρωτήσεών μας.

ΠΑΝΟΣ ΦΙΡΜΠΑΣ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΖΗΜΙΑΝ ΤΟΥ ΓΟΗΤΡΟΥ ΤΗΣ

ΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΜΑΣ

Ἡ κρίσις εἰς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν εἶναι τόση, ὥστε τὸ Λονδίνον δὲν μπορεῖ πλέον νὰ συνεχίσῃ τὴν παλαιὰν τακτικὴν. Τὸ «ντα-ηλίκι», εἰς τὸ ὅποιον, μετὰ τὸσον λαθασμένην κρίσιν καὶ τόσην πολιτικὴν μυωπίαν, ἐπεδόθη ὁ σερ Τζῶν Χάρντιγκ κατὰ τὴν ἐδῶ μυστικὴν παραμονὴν του, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῶν θλιβερῶν μηνυμάτων, ποῦ ἦλθαν ἀπὸ παντοῦ, ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ τὴν ἰδίαν τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς «κόσμους», δυτικόν, οὐδέτερον καὶ ἀνατολικόν, τὸ Λονδίνον ἀναμφισβητήτως κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πρέπει πάσι θυσία νὰ ἐξεργηθῇ ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ κυπριακοῦ. Πρέπει νὰ παραμερίσῃ τὸ Κυπριακόν. Πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ πάλιν μίαν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἣ ὅποια νὰ μὴ τραυματίζεται διαρκῶς βαρύτατα καὶ ἀνεπανόρθωτα ἀπὸ τὸ δρᾶμα, ποῦ ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν Κύπρον.

Ἀπὸ τὴν συναίσθησιν αὐτὴν ἐξεπήγαγεν ἡ ἀπόφασις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἀναζητήσῃ λύσιν, μόλις αἱ πολυλογίαι καὶ αἱ περιαιτολογίαι τοῦ στρατάρχου Χάρντιγκ ἀπεδείχθησαν ἀνίκανοι νὰ φέρουν τὸ ἐπιδικώμενον ἀποτέλεσμα, δηλαδὴ νὰ ἐξαναγκάσουν τοὺς Ἕλληνας τῆς Κύπρου κατὰ πρῶτον λόγον καὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ δεύτερον λόγον εἰς ὑπαναχώρησιν.

Ὁ κ. Ἦντεν θέλει, ἀσφαλῶς νὰ υποχωρήσῃ. Ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ χάσῃ τὸ γόητρον. Πρέπει νὰ ἐμφανίζεται μέχρι τέλους ὡς νικητής.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἀγγλία σκέπτεται τὸ παράδειγμα ποῦ θὰ δοθῇ εἰς τὰς ἄλλας ἀποικίας.

Πέραν αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ὁ κ. Ἦντεν εἶναι ἄνθρωπος καὶ εἶναι πο-

λιτικός ἀνὴρ. Ἐχει νὰ σκεφθῇ τὸ κόμμα του. Δὲν ἔχει τὴν ἐπιβολὴν ἐκείνην εἰς τοὺς ἀδιαλλάκτους του, ποῦ εἶχεν ὁ Τσῶρτσιλ. Δὲν μπορεῖ μετὰ τόσην εὐχέριαν νὰ ἀντιμετώπισῃ τὰ ἐπιτελεῖα καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Σουέζ καὶ τὴν «Ἐνωσιν τῶν Πιστῶν» τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ὅλους ἐκείνους ποῦ καταγγέλλουν μίαν υποχώρησιν ὡς προδοσίαν.

Ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς πιέσεις, λοιπόν, (βεβαίως πρέπει εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ προστεθῇ καὶ ὁ τουρκικὸς παράγων, ὁσονδήποτε καὶ οἱ «ἡρώισμοι» τῶν τούρκων καὶ οἱ «παληκαριές» τῶν εἶναι κάτι ποῦ ὁ πολὺς ὁ κόσμος ἔχει ἀντιληφθῇ ὡς οὐκ ἔχουσιν τοῦ τύπου «μεῖντ ἴν Ἰνγλαντ») ἐπηρεάζεται καὶ ἀπειλεῖται νὰ ἀναγκασθῇ ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ τῆς υποχωρήσεως. Ὁ κ. Ἦντεν θέλει νὰ ὑπονωήσῃ χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι ὑποχωρεῖ. Οἱ ἄλλοι, οἱ ἀντιτιθέμενοι, τὸν ἐξοκίζουν νὰ μείνῃ ἀκλόνητος. Αὐτὸς, ὅπως εἶναι φυσικόν, διστάζει. Ὅσον περισσότερον ὁμως, διστάζει τόσοον περισσότερον δημιουργεῖται ἡ ἀπειλὴ ὁ δισταγμὸς αὐτοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς κάτι τὸ νέον, κάτι τὸ πολὺ ἀσύμφορον.

Δηλαδὴ, ἐὰν μπορῇ νὰ γίνῃ λόγος περὶ υποχωρήσεως, ποῦ νὰ παρουσιασθῇ ὡς νίκη καὶ ἐπικράτησις, διὰ τὴν μὴ ὑπάρξῃ εἰς τὴν πραγματικότητά, μίαν ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν, ποῦ νὰ παρουσιασθῇ ὡς διαλλακτικὴ υποχώρησις. Διὰ τὴν Ἀγγλίαν νὰ μὴ κάμῃ τὴν ποσοπᾶθειαν νὰ ἐμφανισθῇ διανοητικὴν νὰ διαπορευαται, ἀλλ' εἰς τὴν πραγματικότητά νὰ μὴ κάμῃ καμμίαν οὐσιαστικὴν υποχώρησιν καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀδιαλλαξίας.

Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ τοῦ τρόπου, μετὰ τὸν ὅποιον κινούνται τὰ ἐπίσημα πνεύματα ἐδῶ

εἰς τὴν Ἀγγλίαν, δεικνύει πόσον λεπτὴ καὶ ἀποφασιστικὴ εἶναι ἡ περίοδος, ποῦ διερχόμεθα. Τὰ πάντα κρθεύονται, τρόπον τινα, ἀπὸ μίαν κλωστήν. Ὑπάρχουν αἱ προϋποθέσεις διὰ μίαν λύσιν ἱκανοποιητικὴν διὰ τοὺς Κυπρίους. Ἀλλ' ὑφίσταται ἐπίσης ἡ δυνατότης τὸ τρομερὸν δρᾶμα τοῦ καστορικοῦ λαοῦ τῆς μεγαλονήσου νὰ συνεχισθῇ, ἅνευ οἰουδήποτε λόγου, ἐπὶ νεκρὰς ἐβδόμαδας ἢ καὶ ὀλίγους μῆνας. Ἡ ἀγγλικὴ ἡγεσία δὲν ἔχει δυνηθῇ μέχρι στιγμῆς νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ υποχώρησις χρειάζεται καὶ αὐτὴ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητά, ποσκειμένου νὰ μὴ μεταβληθῇ εἰς προσωρινὴν ἐκκρευσία ὁδηγοῦσαν τελικῶς εἰς πολὺ χειρότερας ἐξελίξεις.

Ἄν ἡ στιγμὴ εἶναι λεπτὴ ἐκ βρετανικῆς πλευρᾶς, εἶναι διττῶς λεπτὴ ἀπὸ τῆς ἀπώσεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἐλάχιστον σύμπωμα ἑλληνικῆς διστακτικότητος, ἑλληνικῆς υποχωρητικότητος, ἑλληνικῆς διαιρέσεως, εἶναι μοιραῖον νὰ ἐξετάζεται καὶ νὰ ἀναλύεται μετὰ προσοχὴν, χρησιμοποιούμενον ὡς ἐπιχείρημα διὰ μίαν ἀναβολὴν μιᾶς ὀριστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἐλάνιστη ἑλληνικὴ προθυμία ἐνάρξεως «μυστικῶν διαπραγματεύσεων» ἢ μυστικῶν ἀναλλαγῶν ἀπόψεων ποδὲς ὑποδοθήσιν, δῆθεν, μιᾶς ἀποκρουσταλλώσεως τῶν βρετανικῶν ἀποφάσεων, εἰς αὐτὸ θὰ ἀπέληγε. Δὲν θὰ ἐβόηθῃ, ἀλλὰ, τουναντίον θὰ παρομπόδιζε τοὺς πολλοὺς παράγοντας ὧν τῶν κοιμῶτων, οἱ ὅποιοι κινούμενοι ἀπὸ ἕνα καθαρῶς ἀγγλικὸν πατριωτισμὸν, ἐπιμένουν ὅτι πρέπει νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ μέσον τὸ Κυπριακόν, ποσκειμένου ἡ Μεγάλῃ Βρετανία νὰ διωθῇ πάλιν νὰ ἀποκτήσῃ μίαν ἀποδοτικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

Ἐν ὅνόν δυνατά, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, εἶναι τὸ κριτικὸν τῆς καθῆ ἑλληνικῆς πτωτοβουλίας καὶ ἐνεργείας. Πῶς θὰ ἐπιδόσῃ ἐπὶ τῆς ζυμώσεως, ἡ ὅποια συντελεῖται εἰς τὸ Λονδίνον; Θὰ τὴν προωθήσῃ; Ἡ θὰ τὴν ἐπιβραδύνῃ; Ἡ θὰ ὑπογραμμίσῃ τὴν ἀνάγκην λήψεως ὀριστικῶν ἀποφάσεων; Ἡ θὰ ἀποτελέσῃ ἐπιχείρημα εἰς χεῖρας ἐκείνων, ποῦ θέλουν νὰ παρεμποδίσουν τὴν λήψιν ἀποφάσεων;

K. XATZHAPΓYPHS

Αποστομωτική απάντησις εἰς τὰς ἀγγλικὰς τερατολογίας

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ!

ΕΠΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΑΙΩΝΑΣ ΟΜΙΛΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΕΧΕΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ

Ἄρθρον τοῦ τ. ὑπουργοῦ κ. Γ. Κ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Ἀφ' ἧς κινήθη τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως πολλὰ ἐγράφησαν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Ξένον Τύπον. Τὸ παρὰδοξότερον ὅμως τῶν ὧσων ἐγράφησαν ἦτο ὅτι «ἡ Κ Ὑ π ρ ο ς δ ἔ ν ὕ π ῆ ρ ξ ε π ο τ ῆ Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ».

Τερατολογία ἡ ὁποία εἶδε τὸ φῶς εἰς Βρετανικὴν ἐφημερίδα.

Ἐὰν ἡ ἀποφίσις αὕτη δὲν εἴναι ἐνσυνειδήτως ἐξεζητημένη ἢ ἐσκεμμένως ψευδής, ἐὰν δηλαδή, ὁ γράφων καλῇ τῇ πίστει ἐγράψεν ὅσα ἐγράφε, τότε φέρεται ἀγνοῶν τὰ στοιχεῖα τῆς ἱστορίας ἐνὸς λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ χώρα του διοικεῖ ἀπὸ 80ετίας.

Διότι ἱστορικῶς εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐπὶ τριάκοντα τοῦλάχιστον αἰῶνας ὁμιλεῖ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἔχει τὴν ἑλληνικὴν συνείδησιν.

Τὸ γεγονός ὅτι ἡ μεγαλὸν ἡσος κατὰ διαστήματα μόνον ἀπεπύλεσε μέρος Ἑλληνικῶν πολιτῶν καὶ συγκεκριμένως κατὰ μὲν τὴν ἑλληνιστικὴν ἐποχὴν ὡς ἐπαρχία τῆς ἑλληνικῆς δυναστείας τῶν Πτολεμαίων τῆς Αἰγύπτου. Κατὰ δὲ τὴν δυναστείαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους ὡς ἐπαρχία τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους, ἢ ἄλλως τῆς Ἑλληνικῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας, εἶναι ἐν ἐπὶ πλέον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικότητος τοῦ λαοῦ τῆς μεγαλονήσου, διότι παρὰ τὴν μικρὰν ποταμοὶν ὑπὸ Ἑλληνικὰς πολιτείας καὶ τὴν ἐναλλαγὴν διαφόρων κατακτητῶν, (Ἀσσύριοι, Αἰγύπτιοι, Πέρσαι, Ρωμαῖοι, Φράγγοι, Ἑνετοί, Τούρκοι, Βρετανοί), διετήρησεν ἀπαραιμείωτον τὴν Ἑλληνικὴν του συνείδησιν καὶ ἀμετάβλητον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὴν Ἑλληνικὴν του συνείδησιν διὰ μέσου τῶν αἰώνων διαπιστοῦμεν, ἐν μὲν τῇ ἀρχαιότητι διότι ἐνοῦται μετὰ τοὺς Ἴωνας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τούτων ἐναντίον τῆς Περσικῆς κυριαρχίας, κατὰ δὲ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, οἱ βασιλεῖς τῆς Κύπρου συντάσσονται εὐχαρίστως μετ' ἐκείνου καὶ βοηθοῦν εἰς τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου ἐκείνου δορικτήτορος καὶ ἐκπολιτιστοῦ.

Πέραν δὲ τούτου ὁ Κυπριακὸς λαὸς εἶχε μεγάλῃ ἀφοσιωτικὴν δύναμιν, ἀφομοιών τοὺς διαφόρους ἀποίκους τῶν διαφόρων ἐποχῶν, ὅπως τοὺς Φοίνικας εἰς τὴν ἀρχαιότητα, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο ἔποικοι τῆς νήσου.

Μολονότι δὲ ἐπὶ Φραγκοκρατίας ὑπὸ τοὺς Λουζινιανὲς ἐξέπεσαν οἱ Κύπριοι ὕλκως μὲν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τιμωρικοῦ συστήματος ὑπὲρ τῶν ἐγκετασταθέντων ἐπὶ τῆς νήσου παλαισθῶν Φράγκων τυχούσων, πνευματικῶς δὲ διότι διὰ τῆς ὕλκῃς ἐκπτώσεως, ἔφθασαν μέχρι τῆς δουλείας κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῆς ἔτη, ἐν τούτοις κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη ἀναλαβόντες βαθμὶδῶν καὶ κατ' ὀλίγον, ἤρχισαν ἐπιδιδόντες ἐπὶ τῶν κατακτητῶν, ἐξελληνίζοντες καὶ αὐτὴν τὴν δυναστείαν διὰ τῆς προμνησθείσης ἀφοσιωτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. Ἡ ἐπίδρασις αὕτη ἀνεκόπη ὑπὸ τῆς Ἑνετικῆς κατακτήσεως (1489).

Μετά ταύτην τῇ 1571 ἐπὶ τὴν ἑλληνικὴν κατὰκτησιν ἐπὶ τοῦ Σουλ-

τάνου Σελήμ τοῦ Β', ὁ ὁποῖος καταλαβὼν τὴν Κύπρον ὑπεσχέθη εὐμερίαν εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν. Καὶ ἤθελεν ἀναντιρρήτως εὐμεριῇ σὴ ὁ λαός, ἂν μὴ οἱ Τούρκοι ὑπάλληλοι οἱ ἐφαρμόζοντες τοὺς νόμους ἦσαν οἱ χεῖριστοι τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κόσμου καταχρώμενοι τὰ πάντα. Ἡ νέα κατὰκτησις ἦτο ἀπείρως χειρότερα τῶν προηγούμενων, μολονότι κατηργήθη τὸ Τιμωρικοὺν σύστημα καὶ ἐπετίθη ἡ ἰδιοκτησία εἰς ἄτομα καὶ ἰδρύματα (ἐκκλησιαστικά).

Καὶ ὑπὸ τὴν νέαν δυναστείαν οἱ Κύπριοι διετήρησαν τὸν ἐθνισμόν των, τὴν θρησκείαν των καὶ τὴν γλῶσσαν των.

Εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως δὲν ἀνέμιχθησαν οἱ Κύπριοι ἐκ σωφροσύνης τῶν πνευματικῶν ἀρχόντων των, οὐχ' ἦττον ὅμως ἐσκίρτα ἡ ψυχὴ των εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν ἐπιτυχίαν. Παρὰ τὴν μὴ ἐνεργὸν ὅμως ἀνάμειξιν των ἐπλήρωσαν τὸν φόρον τοῦ αἵματος θαρρύτατα.

Διότι ὁ αἰμοδιψὴς καὶ φιλοχρήματος κατὰ τὸ 1821 Διοικητὴς τῆς νήσου Κιουτσούκ Μεχμέτ θέλων νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀναταραχῆς προέκλεσε διάταγμα τῆς Πύλης δι'

οὗ ἐδίδοτο εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν «ἐπικινδύνων» Κυπρίων. Πλείστοι ἐθανατώθησαν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἱερόρχοι πάντες, μερικά τῶν ὀνομάτων παρέμειναν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ ὅσα τῶν θανατωθέντων ἐναποτέθησαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν.

Τὸ τέλος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐσήμανε ἐναρξιν νέας ἐποχῆς διὰ τὸ ὑποδουλωμένον ἔθνος καὶ συνῆψε καὶ διὰ τοὺς Κυπρίους.

Ἀπεδόθησαν κοινοτικαὶ ἐλευθερίαι αἱ ὁποῖαι ἐπέτρεψαν ποῖαν τινα εὐρύτεραν ἀνάπτυξιν τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας. Τὸ δὲ ἐλευθερὸν Ἑλληνικὸν Κράτος ἐχρησίμευεν ὡς ἐστία φῶτων καὶ ἐθνικῆς τυνάσεως. Αἱ ἐλπίδες περὶ ἐλευθερίας ἀνεπτέρουντο εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Κυπρίων.

Τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τοῦ αἰῶνος, ἡ ἀφύπνισις τῶν λαῶν καὶ ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς μικρᾶς αὐτῆς Ἑλληνικῆς γωνίας ἐθέρμαινε καὶ τῶν Κυπρίων τὰ στήθη καὶ ἤξανε τὴν πρὸς ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἐλπίδα των.

Ἡ Ἀγγλικὴ κατοχὴ τῇ 1878 ἐ-

δωκε νέας ἐλπίδας ταχείας ἀποκαταστάσεως ἰδίᾳ ὅταν μετὰ τὰς πρώτας ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκλογὰς ἀνῆλθε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐν τῇ Ἀρχῇ τὸ ὁποῖον ἐνεστερνίσθη τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου προσεκλογικῶς.

Καὶ ἐπελήφθη μὲν τοῦτο τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἀλλ' ὅπως καὶ αὐτὸς ὁ Γλάδστον εἶπεν «ἵνα ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν κυριαρχία μετὰ βληθῇ εἰς φιλόφροναι δεσποτεῖαν».

Πλήρης ὑπῆρξεν ἡ ἀπογοήτευσίς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐκ τῆς πολιτικῆς ἣν ἤρξατο ἐφαρμόζον τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ λαὸς τῆς μεγαλονήσου τόσας εἶχε στηρίξει ἐλπίδας.

Οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὅμως ἐσκέφθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ εἰρηνικοῦ του ἀγῶνος πρὸς ἐθνικὴν του ἀποκατάστασιν.

Ἐπιτροπαὶ ἀπεστέλλοντο συνεχῶς εἰς Λονδὸν καὶ ὑπομνήματα ὑπεβάλλοντο συνεχῶς καὶ εἰς τοὺς ἀρμοστὰς καὶ εἰς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν, ἡ δὲ ἀπάντησις εἰς ὅλα τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ἐπιτροπὰς ἦτο καὶ τότε ἀναδελτική.

Κατὰ τὸ 1914 μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου τῆς Τουρκίας κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ἡ τελευταία ἐκήρυξεν ἄκυρον τὴν ἀμυντικὴν συνθήκην τοῦ 1878 καὶ προσήρτησε τὴν μεγαλὸν ἡσος εἰς τὴν Βρετανικὴν ἐπικράτειαν. Ἡ Κυπριακὴ Βουλὴ εἰς τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὸν λόγον τοῦ Κυβερνήτου, ὅτι τῇ πρώτῃ συνόδῳ μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς συνθήκης, περιέλαβε περικοπὴν καθ' ἣν μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς ἀμυντικῆς Συνθήκης τοῦ 1878 ὁ μόνος δυνάμενος νὰ κανονίσῃ τὴν τύχην του ἦτο ὁ Κυπριακὸς λαός. Ἐκτοτε ἡ προσπάθεια τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ γίνεται ἐντονωτέρα.

Διὰ τοῦ ἁρθροῦ 20 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης 22.7.23 ἡ Τουρκία ἀνιχνώριζε τὴν προσάρτησιν τῆς νήσου εἰς τὸ Βρετανικὸν Κράτος ἀνεπιφυλάκτως τῇ δὲ 1.5.25 διὰ Β. Δ. ἡ Μ. Βρετανία κηρύσσει τὴν νήσον ἀποικίαν.

Ὁ ἀγὼν τῶν Κυπρίων, ὁ ὁποῖος διεξάγεται ἀπ' αἰώνων ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ 80ετίας διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, συγκινεῖ πᾶσαν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ὅπως ἐπίσης συγκινεῖται ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἀπὸ τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τούτου συμπαθείας μεγίστου μέρους τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ.

Δυσάρεστος εἶναι ἡ θέσις ἣν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐναντι τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως ἀλλὰ ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐλπίζεται, ὅτι συντόμως θὰ ἐξευρεθῇ λύσις ἱκανοποιούσα τὰ διάδικα μέρη καὶ συμφέροντα εἰς τὸν Δυτικὸν Κόσμον.

Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, μέχρι οὗτο ἔλθῃ τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἠνωμένος εὐρίσκειται παραστάτης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀγωνιζομένου διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ὑπέρτατον ἐν τῷ κόσμῳ ἀγαθόν : τὴν Ἑλευθερίαν του.

Ἰούnius 1956

Ἡ φωτογραφία ποὺ ἀνευρέθη εἰς τὸ ὄρος Τρόδος καὶ θεωρεῖται κατὰ τοὺς Ἀγγλοὺς ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν Διγενῆ.

Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝ ΚΑΙ Η «ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ»,

Του κ. Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑ

Υπάρχει συνήθεια όταν κανείς γράφει εις νεοεκδιδόμενον περιοδικόν, να τονίζει την ανάγκην ή όποία επέβαλε την έκδοσιν του περιοδικού τούτου και τας ελπίδας τας όποιας ή κοινωνία στηρίζει επί αυτού.

Θά ήθελα να μή παρασυρθώ από την συνήθη αυτήν τακτικήν και να αποφύγω τον κανόνα.

Πλην εις την περίπτωσιν της «Μαχομένης Κύπρου» είναι τούτο αδύνατον.

Διότι πράγματι ή «Μαχομένη Κύπρος» καλείται να καλύψη κενόν και να επιτελέση ίσταμένη πλησίον των μαχομένων Κυπρίων πατριωτών και του άγωνιώδους Έλληνικού λαού, έργον έθνικόν, έργον ιστορικό.

Καθ' ήν στιγμήν οί άλλοι μάχονται και άκαμπτοι προσφέρουν έαυτούς ολοκαύτωμα ύπέρ της έλευθερίας του Κυπριακού λαού ήμείς άς γράφωμεν τούλάχιστον και άς άπαθανατίζωμεν τας άφθάστου δόξης σελίδας, άς καθημερινώς συγγάφουν οί ήρωικοί Κύπριοι μαχηταί.

Αποφασισμένοι ν' άπαλλάξουν τον Κυπριακόν λαόν από την καταπίεσιν, και να τού δώσουν την έλευθερίαν, την ανεξαρτησίαν του, οί άρχηγοί και οί άνωμισταί του Κυπριακού άγώνος, έχουν επιδοθής εις την όργάνωσιν του και την διεξαγωγήν του έναντι κατακτητού άδιστάκτου.

Αντιμετωπίζοντες άντιξόους περιστάσεις και παντοειδείς δυσχερείας, όπλοιο αυτοί κατά πανόπλου αύτοκρατορίας και τέως κοσμοκρατείας και με μόνον εφόδιον την πίστιν των εις τόν δίκαιον του άγώνος των, κρατούν διαρκώς έντεινόμενον ένα άγώνα ό όποιος έκίνησε πράνυματι, τόν θαυμασμόν της πανκοσμίου κοινής γνώμης.

Και ήγαγον οί Κύπριοι τόν Κυπριακόν εις θέμα παγκοσμίου ένδιαφέροντος. θέμα τόν όποιον συγκινεί ήλεκτοίζει και έξεγείρει την συνείδησιν κάθε έλευθέρου ανθρώπου.

Τά μέτρα βίας, αί άνήκουσαι έκτελέσεις νεοαόν άγωνιστών που μόνον ένγκλημά των ύπέρ ης ή βαθεία των λαοερίων προς την έλευθερίαν, αί διώξεις, αί άπελάσεις, σεβαστών ίσοαρχών και τά παντοίως είδους μεσαιωνικά μέσα, τή όποία μεταχειρίζονται οί κατακτηταί, συντείνουν εις την αγανάκτησιν της πανκοσμίου κοινής γνώμης, και αύτής άκόμη της άγγλικής κοινής γνώμης.

Πανταγύθεν φθάνουν τά μηνύματα της δημιουργηθείσης ψυχολογίας.

Η έλληνική κυβέρνησις, δια τών μέσων τά όποια διαθέτει: πράττει, άς είμεθα βέβαιοι, ό,τι δι' αύτήν είναι δυνατόν δια την διαφώτισιν της κοινής γνώμης, πέραν των έν τώ διπλωματικώ πεδίω έννογιών της.

Και ήμείς διως δια ν' ανταποκριθώμεν εις την ύποχρέωσιν, την βαθυτάτην ύποχρέωσιν, την όποιαν έχουμε, όπως συμπαροασταθώμεν όνι μόνον ψυχικά, αλλά και έννογώς και να ένισχύσωμεν τολάντιστον ήθικώς, την διεξάγόμενον άγώνα, δεν έννομεν είμή ν' άξιοποιήσωμεν τόν θυσίαν δια της έννομίας την όποιαν μάς δίδει ή δυνατότης έλευθερίας έπικρινώνιας με τούς έκδοσους λαούς.

Την άνήγκην ταύτην έννομεν να έξυπηρετήσιν ή «Μαχομένη Κύπρος».

Δεν ζητούν οί Κύπριοι είμή: ό,τι άποτελεί την βασικήν επιδίωξιν όλων των ανθρώπων, άσέντως θρησκείας, φυλής, γλώσσας ή ήπειρου από την όποιαν προέχονται: ό,τι ό καταστατικός Χάρτης των 'Ηνωμ. Έθνών τούς παρέχει, ό,τι ό Πανάγαθος Θεός έχόρισεν εις τόν ανθρώπινον γένος. Έλευθερίαν. Και ύπέρ αύτης μάχονται.

Και ή ύπέρ των, δια την έλευθερίαν των, αγωνιζομένων, συνηγορία δεν είναι δύσκολος. Άντανακλά στίς ψυχές, τας διαγείρει και τας ένθουσιάζει. Και ύπό τόν κράτος των συναισθημάτων αύτών ύπέρ της Έλευθερίας, τά όποια άργά ή γρήγορα θα κινήσουν τά πλήθη, τόν καθεστώς της βίας, της τρομοκρατίας και της τυραννίας, θα λήξη, θα καταπέση.

Υπό τας προϋποθέσεις αύτας, χαιρετίζω με ιδιαιτέραν χαράν την έκδοσιν της «Μαχομένης Κύπρου».

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ!

Του κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΟΥΡΝΑΡΑ, τ. Διευθυντού
του Ραδιοφωνικού Σταθμού 'Αθηνών

Τά μαύρα σύννεφα που είχαν σκοτεινιάσει τελευταίως τόν όρίζοντα της Κύπρου γύρω από τας πραγματικές προθέσεις της Άγγλικής κυβερνήσεως άρχισαν να διαλύονται. Μερικά τούλάχιστον. Όχι όλα δυστυχώς.

Σιγά-σιγά άποκαλύπτεται διατί άνεδλήθη ή άναγγελία των «άποφάσεων» του κ. 'Ηντεν, αί όποια είχαν διατυμπανισθή με άριστοτεχνικήν πράγματι προπαγανδαν ψυχολογικήν, που θά την έξήλευσαν και τά καλύτερον ώργανωμένα ολοκληρωτικά καθεστώτα με τά γνωστά ειδικά ύπουργεία των διαφωτίσεως και προπαγάνδας.

Η άνακοίνωσις περί της δθεν «νέας Κυπριακής πολιτικής» του Συντηρητικού κόμματος — όπως διεφημίζετο τούλάχιστον παρασηκηνικώς και από έγκυρα όργανά του — έπρόκειτο να γίνη την προπαρασμένη Πέμπτην. Πρίν έπιστρέψη δηλαδή ό Χάρντιγκ εις την μεγαλόνησον.

Άλλ' εις την σχετικήν έρώτησιν που έκαμε ό άρχηγός της έργατικής αντιπολιτεύσεως κ. Γκέητσκελ, εις την Βουλήν των Κοινοτήτων, ή κυβέρνηση απάντησε δια τού κ. Μπάτλερ ότι δεν ήτο προετοιμασμένη δια μίαν τοιαύτην άνακοίνωσιν.

Τί είχε συμβή; Απλούστατα, πολλοί συνεργάται του κ. 'Ηντεν, μεταξύ των όποιων και ύπουργοί, έπέστησαν την προσοχήν του πρωθυπουργού των ότι αί δθεν νέαι προτάσεις του δεν είχαν καμμίαν πιθανότητα να γίνουν δεκταί έφ' όσον εις αύτας δεν έλαμβάνοντο ύπ' όψιν έπτά πράγματα κεφαλαίωδη.

Π ρ ώ τ ο ν : ότι δεν άπελευθερώνετο ό Μακάριος, ώστε έρχόμενος εις τόν Λονδίνον να διαπραγματευθή έκ μέρους των Κυπρίων και ύπογράψη συμφωνίαν, εάν τυχόν έπετυγχανετο αύτη.

Δ ε υ τ ε ρ ο ν : Ότι κακώς έτίθετο ως άπαραίτητος προϋπόθεσις δια την ένταξιν συνομιλιών ειρηνεύσεως ή κατάπαυσις της ένεογού αντιστάσεως των Κυπρίων, ήτοι της δθεν «τρομοκρατίας» των άγωνιστών της ΕΟΚΑ, όπως δυσφημίζουν οί ίμπεριαλισταί την έθνικην εξέγερσιν του Έλληνικού πληθυσμού.

Τ ρ ί τ ο ν : Ότι δεν καταχωρούτο ή παροχώρησις του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως εις τούς Κυπρίους. Αντιθέτως, μάλιστα καθωρίζετο άορίστως μία μακροή ήμερομηνία, δισταμένη να υεστέθη, και ύπό όρους, τούς όποιους άσφαλώς θα άπέερισπεν ό άρχιεπίσκοπος Μακάριος.

Τ έ τ α ο τ ο ν : Ότι κανείς έκπόσωπος του Κυπριακού λαού, ούτε φυσικά ό ένάσων Μακάριος, δεν θα ήδυνάτο να δεχθή άπακλήνξιν του άπελευθερωτικού άγώνος, πού γίνον δεκτά τά αίτήματα που συνδέονται άφ' ένός με την ένάσκησιν του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως, είτε άπείσως είτε εις τακτήν προθεσίαν, τελείως άμετάθετον, και άφ' έτέρου με την έν τώ μεταξύ παροχώρησιν γενικής άμνηστίας και πλήρους δημοκρατικής αυτοδιοικήσεως με άίοετην κυβέρνησιν πλειοψηφίας και άναλογικην έκπροσώπησιν Έλλήνων και Τούρκων εις την Κυπριακήν Βουλήν.

Π έ μ π τ ο ν : Ότι εάν δεν επέλθιν όριστική συμφωνία με τόν άρχιεπίσκοπον προς ρύθμισιν του Κυπριακού και κατάπαυσιν του κινήματος άπελευθερώσεως μερικά κοάτη-μέλη της Κοινοπολιτείας, όπως π.χ. οί 'Ινδίοι, ή Κεϋλάνη, ή Βιρμανία θα ύποστηρίξουν την άποδοχήν της Έλληνικής προσφυγής εις τόν Ο.Η.Ε. τόν προσενός φθινόπωρον, από συμφώνου με τά άλλα αντιαποικιακά κράτη της Άσίας, της Άφρικής και της Νοτίου Άμερικής. 'Ισως μάλιστα και ό Καναδάς θα εύόσκετο εις την άνάγκην να υπή ακολουθήσιν την πολιτικήν της Βρετανικής κυβερνήσεως αλλά να εύθυσταμμοθί με την πολιτικήν των 'Ηνωμένων Πολιτειών, που δεν άποκλείεται να άπόσγουν της υποφορέας, άποδοκιμάζουσαι τοιοτερότητας την άδιαλλαξίαν του Λονδίνου και παρασύρουν εις άπονήν και άλλα κράτη, φιλικώς διακείμενα μέχρι τούδε προς την Μεγάλην Βρετανίαν.

Ε κ τ ο ν : Ότι είναι προτιμότερον να άνα-

βληθί οιαδήποτε άναγγελία άποφάσεων της κυβερνήσεως 'Ηντεν δια τόν Κυπριακόν, πρίν ενημερωθών και δώσουν την σχετικήν συγκατάθεσιν των όλοι οί πρωθυπουργοί των Κρατών της Κοινοπολιτείας, που θά συνήρχοντο την 27ην 'Ιουνίου, ήτοι την περασμένην Τετάρτην.

Ε θ δ ο μ ο ν : Ότι ή «λύσις Τεργέστης», δηλαδή ό τεμαχισμός της μεγαλονήσου εις έλληνικόν και τουρκικόν τομέα, με χωριστόν έδαφος δια Βρετανικήν στρατιωτικήν βάση δεν θα γίνη δεκτή από τούς Έλληνας.

Την άποθαρρυντικήν προοπτικήν, την όποιαν προδιέγραφαν οί διαφωνούντες προς τούς άδιαλλακτικούς ίμπεριαλιστάς μετριοπαθείς Συντηρητικούς, συνεμείζετο και ό άρχηγός του Έργατικού κόμματος κ. Γκέητσκελ, ό όποιος έλαβε γνώσιν των άντιλήψεων του κ. 'Ηντεν.

Κατόπιν τούτου ό Βρετανός πρωθυπουργός άνέβαλε την άναγγελίαν τού σχεδίου του και έσπεύσκει τόν Χάρντιγκ εις την Κύπρον, με την έλπίδα ότι θα πραγματοποιηθών αί νέαι ύποσχέσεις του περί έπικειμένης συντομής της ΕΟΚΑ.

Τό ένδεχόμενον να άποσπριφθών άσυζητητί αί προτάσεις του, όσον και δεν διαφημισθών ως δήθεν διαλλακτικά, και ό κίνδυνος να άποδοκιμασθών τόσο από μερικά κράτη της Κοινοπολιτείας όσον και από την κυβέρνησιν των 'Ηνωμένων Πολιτειών, έπεισαν τόν κ. 'Ηντεν ότι ή δθεν «νέα πολιτική» του εις τόν Κυπριακόν θα έσημείωνε καταπληκτικήν άποτυχίαν που θα ένίσχυε την πατάσιν των μετριοπαθών εις βάρος των άδιαλλακτων.

Η διστακτικότητα των έργατικών και των Φιλελευθέρων, όπως κατεφάνη από τά επιφυλακτικά σχόλια των έφημερίδων «Νιους Κρόνικλ», «Νταίλυ Χέραλντ», «Μόντσεστερ Γκάρντιαν» και «Νταίλυ Μίρορ», κατέδειξε εις την ήγεσίαν του Συντηρητικού κόμματος ότι δεν θα έξοπατούσε κανένα με τας περιπλόκους προτάσεις της. αί όποια θα έθεωρούντο τόσο από τούς Κυπρίους, όσον και από την άγγλικήν και διεθνή Κοινήν Γνώμην ως άνειλικινείς, παρελκυστικά και μη πρακτικά.

Ο ύπεύθυνος Κυβερνήτης της Μεγάλης Βρετανίας άντελήφθη ότι με μόνην την ύποστήριξιν των διαφόρων Ζοσού και Κιουτσούκ δεν ήμπορούσε να προσφέρει σοβαράν πράγματι λύσιν του Κυπριακού.

Η οίκουμένη δλόκληρη θα έκάγαζε. Και αί συνέπειαι της άποδοκιμασίας των προτάσεων του θα ήσαν δυσάρεστοι δια την σημερινήν ήγεσίαν του Συντηρητικού κόμματος, τόσο ένσωτερικώς όσον και διεθνώς.

Επρωτίμωσε λοιπόν ό αίχυμάλως των άδιαλλακτων ίμπεριαλιστών της διάδος του Σουέζ να κερδίση χρόνον άπέναντι των έσωτερικών του αντιπάλων, όπως άλλωστε έπέδειξε να κάμη έπίσημ άπέναντι των Κυπρίων και των ξένων λαών και κυβερνήσεων.

Άλλ' επί πόσον καιρόν θα ζητή παράτασιν προθεσμίας ή ήγεσία των Τσορηδων; Τά περιθώρια χρόνου, που μπορεί να διαθέση, όλονών και περιορίζονται έπικινδύνως δι' αύτήν.

Η πρόσενής συνέλευσις του Ο.Η.Ε., ή αίτιοαγία της Κύπρου και ή έξέγερσις του 'Ισίου του Βρετανικού έθνους, γρήγορα θα άναγκάσουν τόν αίχυμάλως της όμάδος του Σουέζ να άναζητήσιν έξέξοδον.

Και ή λύσις δια να άπαλλαγί ό βρετανικός ίμπεριαλισμός από την γάγγραιναν που τόν κατατρώγει εις την Άνατολικήν Μεσόγειον είναι μία και μόνη.

—Κάτω τά χέρια από την ήρωικήν Κύπρον. Όσο περνά ό καιρός, τόσο τόν χειρότερον δια τούς ίμπεριαλιστάς.

Η καλύτερα δι' όλους λύσις θα ήτο ή άμεσος ένάσκησις του δικαιώματος αυτοδιαθέσεως. Εάν τούτο δεν καθίσταται δυνατόν δια διαφόρους λόγους, τότε μέχρι του δημοψηφίσματος πρέπει να δοθί γενική άμνηστία και να καθιερωθί πλήρως δημοκρατική αυτοδιοίκησις δια δύο τρία χρόνια με έλληνικήν πλειοψηφίαν και άναλογικήν έκπροσώπησιν εις την Βουλήν.

Κάθε άλλη προσπάθεια άποτελεί ματαιοπονίαν.

στας Κυπρίους θερμόν χαιρετισμόν και την έκφρασιν του βαθυτάτου μου θαυμασμού προς τόν ήρωισμόν των και τά κατορθώματά των.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΛΙΟ

ΝΑ, ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΕΟΚΑ!
ΜΑΧΗΤΑΙ ΜΕ ΑΤΣΑΛΙΝΑ ΝΕΥΡΑ

Τού κ. Ν. ΜΕΤΑΞΑ

ΤΡΕΙΣ ΚΡΑΥΓΕΣ:

— Ζήτω ή Ένωσις!

— Ζήτω ή ΕΟΚΑ!

— Ζήτω ο Διγενής!...

Τρεις ριπές αυτούατών και τρεις δόμβες. Τρεις προσωπιδοφόροι... Ήλθαν, έκαναν μάνι-μάνι την δουλειά τους και έξηφανίσθησαν, όπως είχαμ έρθει: Σάν άερικά...

Αυτή είναι ή ΕΟΚΑ! Πανταχού παρούσα «και τὰ πάντα πληρούσα». Ασύλληπτη, μεθοδική, άμείλικτη, άποφασισμένη νά νικήση. Τρόμος και φόβος τής Αυτοκρατορίας «τών πάντε ήπείρων και των έπτά θαλασσών».

*

Δέν είναι πειοίεργο; Πολύ!... Διότι έμεις οί Έλληνες — πρέπει νά τó όμολογήσωμε — δέν διακριθήκαμε ποτέ ούτε γιά τó σύστημά μας, ούτε γιά τήν μεθοδικότητα τής δουλειάς μας, πολύ δέ περισσότερο, γιά τήν ύπομονή, τήν έπιμονή και τήν ψυχραιμία μας. Αντιθέτως μάλιστα τά προσόντα αυτά είναι άσυμβίβαστα μέ τόν χαρακτήρα μας, έκ φύσεως ένθουσιώδη, όρμητικό, αύθόρμητο, μαχητικό. Ή έχεμύθεια; Προσόν άγνωστο στόν Έλληνα. Όχι διότι τού άρέσει ή πολυλογία, αλλά διότι δέν ύπολογίζει τόν αντίπαλό του. Έχει τόση άυτοπειποίθησι στίς δυνάμεις του, ώστε διαλαλεί προκλητικά τά μυστικά του, σάν νά ύπονοι: «Αυτός είμαι πού μέ βλέπετε». Αν τολμάς πλησιάσε...»

Γι' αυτό δέν θά ήταν ο Ρωμηός Ιδανικός γιά μυστικό πόλεμο. Πολεμάει όρθιος και άπεχθάνεται τó μετερίζι. Πώς θά μπορέση, μέ τούς δρους αυτούς, νά κλειδώση τó στόμαί του; Νά προοργανισίη μέ σύστημα τήν δουλειά του; Νά περιορίση τόν ένθουσιασμό πού τόν πλημμυρίζει; Χωρίς αυτά όλα, ο μυστικός πόλεμος είναι χαμένος έκ των προτέρων.

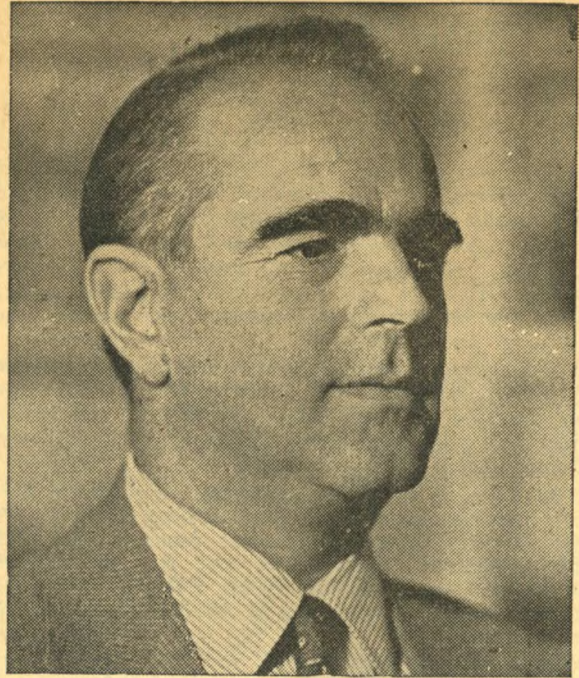
*

Και νά, πού στήν Κύπρο ο Έλ-

λην άπεδείχθη ικανώτατος άκόμη και σ' αυτόν τόν τομέα. Έν όνόματι τής έλευθερίας κατενίκησε τήν φύσι του. Διότι συναισθάνθηκε πώς αν δέν κατανικούσε πρώτα τήν φύσι του, δέν θά μπορούσε ποτέ νά έπιβληθή στόν αντίπαλο. Άλλη, μέση, λύσις δέν ύπήρχε. Ανάρτικο άπεκλείετο. Θά συνετρίβετο μέ τήν πρώτην έκκαθαριστικήν έπιχείρησι τού κατακτητού. Διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες; καλές, αλλά χωρίς άποτέλεσμα. Τί άπέμνε; Μόνον ή ΕΟΚΑ! Έπρεπε, δηλαδή, νά όργανωθούν οί Έλληνες τής Μεγαλονήσου, νά μάθουν ότι δέν πρέπει νά ξεκλειδώνουν τó στόμα τους, ότι πρέπει νά έχουν ύπομονή, πειθαρχία και άκρίβεια. Λίγο δύσκολο νά γίνουν όλα αυτά. Πολύ δύσκολο, αν ληφθή ύπ' όψιν ότι ο αντίπαλος ήταν σκληροτράχηλος: Θά έπρεπε νά άποδειχθούν καλύτεροι όπó τήν έντελιπτικήν, τήν πούτανιν τού μυστικού πολέμου όλοκληρου τού κόσμου... Μεγάλο τó τέλημα. Ασύλληπτο, αν τó καλοσκεφθή κανείς... Μά νά πού πραγματοποιήθηκε. Ή τύχη βοηθεί τούς τολμηρούς: Όχι! Απλώς ή νίκη στέφει τά όπλα εκείνων, πού συνειδητοποιούν ότι όλα είναι δυνατά όταν πρόκειται γιά τήν Έλευθερία.

Κι' έτσι άρχισεν ο άγών. Χωρίς διασύν. Χωρίς σπασιαδικές κινήσεις. Χωρίς περιπτώς ένθουσιασμούς και προιπτες έκδηλώσεις. Σκοπός: Νά μαδηθή ο υπερήφανος βρετανικός λέων! Νά τού ξεριζωθούν μία πρòς μία όλες οί τριχες τής καίτης του. Νά γελοιοποιηθή και νά καταλάβη ότι έπέρασεν άνεπιστρεπτή ή έποχή πού έβρυχάτο και μέ τόν βρυχημόν του έφευγαν προτροπάδην οί «δοῦλοι». Ότι άπέναντί του έχει Έλληνας, άποφασισμένους νά μη καταθέσουν τά όπλα, αν δέν έξασφαλίσουν τήν άνεξαρτησία τής Πατρίδος τους.

Μία πρòς μία ξεοικίζονται οί τριχες τού λέοντος. Καί βρυχάται σήμερα ο λέων. Άλλά οί βρυχηθμοί

Ο πρόεδρος τής κυβερνήσεως κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ εις τόν όποιον έλαχεν ή δύσκολος μοίρα τής αντιμετώπισεως τó ύ έθνικού ζητήματος τής Κύπρου.

του, αντί νά προξενούν τρόμον, προκαλούν τόν γέλωτα.

Ναί! Μέ τó γέλιο πολέμου οι λεβέντες τής ΕΟΚΑ, όπως άλλοτε «μέ τó χαμόγελο στά χείλη» τά φανταράκια μας έρρεζέψαν τις όρδες τού Μουσσολίνι στήν Ήπειρο. Έχουν τόν άέρα τού νικητού. Τήν πρωτοβουλία. Οί Άγγλοι είναι οί «μαριονέτες» και ο Διγενής παίζει στά δάκτυλά του τά «σκοινιά» τους.

*

Οί «μαριονέτες»! Έπιτυχημένος, πράγματι, χαρακτηρισμός. Άλλοι άποφασίζουν γι' αυτούς. Κι' εκείνοι ύπάκουσι σάν σκυλάκια — σάν τά τετράποδα πού ο Χάρντιγκ έφερε στήν Κύπρο γιά νά... έξωνόση τήν ΕΟΚΑ — τρέχουν όπου τούς κατευθύνουν...

— Τί λέτε; Νά τούς αφήσωμε άπόψε νά κοιμηθούν;

— Έ, άς τούς αφήσωμε...

Ή:

— Άρκετά κοιμηθήκανε. Ξυπνήστε τους!

Μιά δόμβη στόν... άέρα! Έκρηξις. Συναγευγός. Περίπολα κινητοποιούνται δεξιά-άριστερά. Μπλόκα. Περιόχες όλόκληρες άποκλείονται, Άτελείωτες έρευνες. Μά πού είναι ή ΕΟΚΑ; Άφαντη...

Ή:

— Σήμερα πρέπει νά γελάση, παιδιά, και τó παρδαλό κατσίκι.

Έξεκαρδίστηκε τó παρδαλό! Διότι οί Βρετανοί, ζυπνόντας τó πρωί, στίς κορφές τών δένδρων, εκεί στά περίχωρα τής Λάρνακας, είδαν νά κυματίζουν πλήθος έλληνικές σημαίες. Μεγάλο τó κουράγιο τους (!), νά τς κατεβάσουν, διότι οί πατριώται είχαν τοποθετήσει στούς κορμούς... ξώδεογιες και οί «ήρωικοί κομμάντος» έξσκάλωσαν επάνω τους σάν χελιδόνια! Τέλος, άναγκάσθηκαν νά... βγάλουν τά πάντελόνια τους και τά χιτώνια γιά νά κατορθώσουν κακήν κακώς νά κατέβουν. Έφθασαν στό έξαφος φoρώντας μόνο τó κοάνος, τς άρβύλες και κατασχεσισμένα έσώσρουχα.

Και άλλοτε, πάλι, οί Πατριώται τής ΕΟΚΑ είχαν ύψώσει έλληνικές

σημαίες επάνω στίς κορφές τών δένδρων, πού έχρησιμοποιούντο ως τηλεγράφου γιά τήν έπικοινωνία τού στρατού. Έφρόντισαν, όμως, άφ' ου ύψωσαν τις κυανόλευκες κατεβαίνοντας, ν' άποκόψουν τά κλαδιά και νά άλείψουν μέ λίπος τούς κορμούς, Προσπαθούσαν οί «κομμάντος» νά σκαρφαλώσουν και συνεχώς γλιστρούσαν. Άδύνατον ν' άνέβαιν. Και τέλος άναγκάσθηκαν νά... κόψουν τά χρίσιμα αυτά, γιά τις άνάγκες τους, δένδρα, γιά νά μη βλέπουν τις σημαίες πού κυμάτιζαν και ήσαν «καρφί στό μάτι τους»...

*

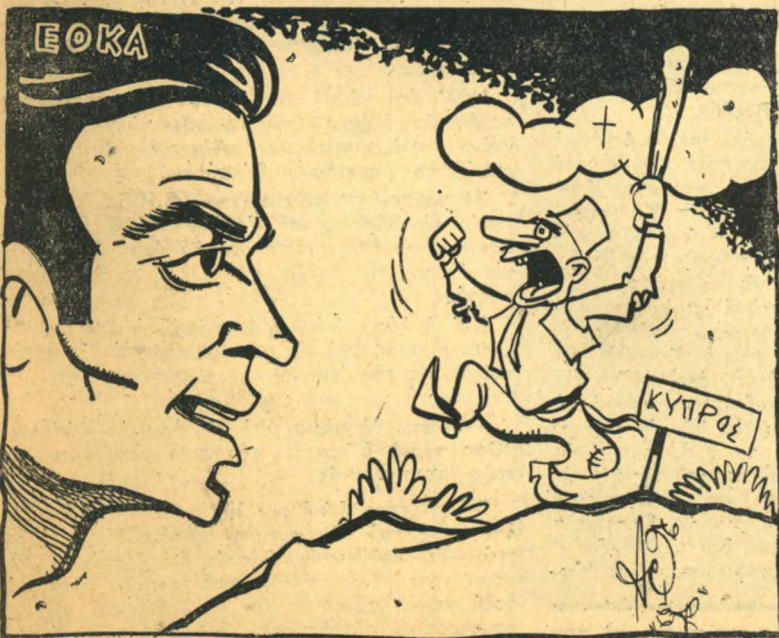
Πατριώτης τής ΕΟΚΑ, μαχητικός άγωνιστής και διακεκριμένος... χιουμορίστας, είχε πρò μηνών τήν έμπνευσι νά «δουλέψη» έπιστημονικώς τόν κατακτητή. Έβαυκαλίζετο ο τέλειος ότι τά ραντάρ του ήσαν «άγρυπνα» και συνελάμβαναν όποιοδήποτε πλεούμενον έτολμούσε νά πλησιάση παρασώμως τις άκτές τής Κύπρου. Έφ' ο και ο «χιουμορίστας» πατριώτης έτοποθέτησε σέ μία ξύλινη λέμβο ένα κιβώτιο πού περιείχε... άκαθαρσίες και άφησε τó σκάφος νά φύγη στά άνοικτά. Έφρόντισε, μάλιστα, νά τó άλλείψη μέ ρινίσματα υετάλλου, ώστε νά ύποπείση όποιοδήποτε στήν «αντίληψη» τού «άενακίς» λειτούργουντος ραντάρ. Καί έπερίμενε τó άποτέλεσμα.

Τό άποτέλεσμα ύπήρξε μοναδικό στό είδος του. Τά ραντάρ δέν έλάθωσαν, συνέλαβον τó στίγμα τού «επόπτου σκάφους» και έπί τόπου άπεστάλησαν... Ένα καταδρομικό και δύο άντιτορπιλλικά. Έρυμούλκησαν τήν θάλασσα μέρι τόν ναύσταθμο και εκεί... Άλλά δυστυχώς, ή περιγραφή σταματά στό σημείον αυτό. Δέν έγνώσθη μέ ποίους άκριβώς μορφαμούς οί «άρουόδιοι» ύπεδέχθησαν τόν... εῴσομο «θησαυρό» πού περιείχετο στό κιβώτιο!

*

Νά, ποία είναι ή ΕΟΚΑ! Άκατάβλητη, μαχητική και υπερήφανη. Τά παιδιά της, μέ άκμαίο τόν φρόνημα, ψηλά τó ήθικό πιστεύουν στόν άγώνα πού διεξάγουν. Έχουν ψυχή και, όπως άπέδειξαν, έχουν και σύνεσι. Γι' αυτό θά νικήσουν.

ΟΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Δέν κάνεις τσατσέζα, μπάρμπα, μη τυχόν και... φταρνιστώ!
(Τού Άρχέλαου)

Κ Υ Π Ρ Ο Σ

ΤΟ ΝΕΟΝ "ΟΧΙ,, ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Είς τὸν αὐθόρμητον συναγεμὸν τῶν συνειδήσεων καὶ τῶν ψυχῶν, πού προσκάλεσε εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ παντοῦ, ὅπου ζῇ καὶ ἀκμάζει τὸ στοιχεῖον τὸ ἐλληνικόν, ὁ ἱερὸς καὶ ὑπέροχος ἀγὼν τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀγγλικῆς τυραννίας, ὁ ἐκλεκτὸς κόσμος τῆς χώρας, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν ἀνάτατον Ἀρχοντα, τὸν Βασιλέα Παῦλον, καὶ τὴν ὑπεύθυνον κυβερνήσιν τοῦ τόπου, ἔδωσε πρῶτος, κατὰ χρέος φυσικὸν καὶ ἠθικόν, τὸ «παρὼν» τοῦ καὶ ἐξεδήλωσε εὐλικρινῆ καὶ σταθερὰν τὴν συμπαράστασιν του εἰς τὴν μάχην τῆς Κύπρου διὰ τὴν ἐθνικὴν τῆς ἀπελευθέρωσιν.

Τόσον οἱ μεστοὶ ἐλληνικῆς πίστεως λόγοι τοῦ λαοφιλοῦς μας Ἀνακτος, ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ συγκινεῖ σήμερον ἐκ βαθέων τοὺς Πανέλληνας, ὅσον καὶ ἡ διαφωτιστικὴ ἐν τῇ Βουλῇ,

κατὰ τὰ τέλη Μαΐου ἐ. ἔ., διεξαχθεῖσα συζήτησις περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἐπίσημης ἐλληνικῆς στάσεως ἐναντί αὐτοῦ, κατέδειξεν ὅτι ὁ ὑπεύθυνος πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ ἐνθουσιώδη ἐν προκειμένῳ αἰσθήματα καὶ πιστῶς ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν λαχτάραν ὁλοκλήρου τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τὴν πραγμάτωσιν ἐνὸς ἐθνικοῦ του ὀνείρου, τὴν ἑνωσιν τῆς Μεγαλονήσου μας Κύπρου μετὰ τὴν Μῆτέρα Ἑλλάδα, στοιχιζόμενος ἠθικῶς παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀγωνιζομένων Κυπρίων.

Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ σπουδαιότερα σημεῖα ἀπὸ τὰ κείμενα τῶν σχετικῶν λόγων τοῦ Βασιλέως Παύλου, ὅσον καὶ τὰς χαρακτηριστικώτερας περικοπὰς ἀπὸ τὰς ἀγορεύσεις τῶν πολιτικῶν μας ἡγετῶν ἐν τῇ Βουλῇ διὰ τὸ κυπριακόν.

Ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ὁμιλεῖ διὰ τὸ κυπριακόν

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος, ἐπωφελοῦμενος τοῦ ἐπισήμου γεύματος ποῦ παρετάθη πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ καὶ τῆς Βασιλισσῆς Φρειδερίκης ἐν Παρισίοις εἰς τὸ προεδρικὸν μέγαρον τῶν Ἡλυσίων, κατὰ τὸ πρόσφατον ταξιδίον τῶν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐξεφύρασε τὴν ἀπόλυτον αἰσιοδοσίαν του διὰ μίαν σύντομον λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ.

«Δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς, πρὶν ἢ δοθῇ μία δικαία λύσις εἰς τὸ κυπριακὸν πρόβλημα», ἐτόνισε χαρακτηριστικῶς.

Ἡ περικοπὴ τοῦ λόγου τοῦ Βασιλέως Παύλου, ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ Κυπριακὸν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«... Ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ γνωρίσῃ μετὰ τὸν πόλεμον νέας δοκιμασίας, αἱ ὁποῖαι ἐπεσώρευσαν καὶ ἄλλα ἐρείπια εἰς τὰ ἤδη δημιουργηθέντα. Μόλις τὸ 1949 ἡδυνήθη νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἡτοῖ εἰς μίαν προσπάθειαν, ἡ ὁποία ἀπότησε καὶ ἀπαιτεῖ ἀκόμη τὴν χρησιμοποίησιν ὧν τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον ἡ χώρα μας ἦτο ἀπερροφημένη ἀπὸ τὸ βαρὺ τοῦτο ἔργον, ἕνα σοβαρὸν διεθνὲς πρόβλημα ἐπανεβίωσεν ἐπὶ μίας νήσου, ἡ ὁποία ἐπὶ 30 αἰῶνας κατοικεῖται κυρίως ἀπὸ Ἑλλήνας, μίαν νήσον, ἡ ὁποία ἀπὸ τριῶν τετάρτων αἰῶνος κατέχεται ἀπὸ παλαιὸν φίλον καὶ σύμμαχον ἔθνος. Πράγματι, ὡς πολλὰς φορὰς συνέβη κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίαις, οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι, ἀδελφοί μας ὡς ἐκ τῆς φυλῆς, τῆς γλώσσης, τῆς θρησκείας, τῆς συνειδήσεως, διεξεδίκουν ἐκ νέου τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως ἑαυτοὺς. Δὲν θέλω νὰ ὑπενθυμίσω πῶς ἡ διένεξις αὕτη καθίστατο ὀξύτερα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας. Ἀντιθέτως, ἐπιθυμῶ νὰ εἰπῶ ὅτι, παρὰ τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως, παρὰ τὴν λύπην τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι καὶ τὸν δυνάτον πόνον τὸν ὁποῖον μοῦ προσεγγεῖ τὸ αἶμα τὸ ὁποῖον χύνεται, δὲν δύναμαι νὰ μὴ εἶμαι αἰσιόδοξος.

»Ὁ βαθμὸς τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων, ἡ στάσις τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης, οἱ δεσμοὶ οἱ ὁποῖοι ἦνυσαν πάντοτε τὸν λαὸν μου πρὸς τὸν βρετανικὸν λαόν, ἡ συμπάθεια τὴν ὁποίαν συναντῶμεν παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσι τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀκλόνητος ἀπόφασις τοῦ λαοῦ μου ὅπως ὑποστηρίξῃ παρὰ πᾶσαν ἀντιξοότητα καὶ δι' ὧν τῶν νομίμων μέσων τοὺς ἀδελφούς του Κυπρίους, μετὰ κόμινον νὰ νομιζῶ ὅτι μία δικαία λύσις δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐπέλθῃ. Σκεπτόμενος τὸν λαόν μου, ἐν τῷ συνόλῳ του, σκεπτόμενος τοὺς φίλους μας τῆς χθὲς καὶ τῆς αὔριον καὶ τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, εὐχόμαι τοῦτο ἐκ βάθους καρδίας. Ἀλλὰ πέραν τοῦ ζητήματος τοῦ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν συγκινεῖ τὸν λαόν μου, ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐνδιαφέρεται ὀλιγώτερον διὰ ζητήματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἡ οὐσία τῶν προβλημάτων τούτων στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται καὶ ἐπὶ τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται τόσον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅσον καὶ εἰς

τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἠθικὴν ἀνθρώπων τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία τὸσον ἐπικινδύνως ἔχει καθυστερήσει ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς προόδους τὰς ἐπιτευχθείσας εἰς τὸ πεδὸν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνικῆς.

»Εἰμαι εὐτυχὴς ὁμιλῶν ἀπόμε ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, διότι γνωρίζω πόσον ὁ γαλλικὸς λαὸς ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς του ταύτης. Ὁ κόσμος μετ' ἰδιαίτεραν ζέσιν προσδίδει σήμερον εἰς τὸ ἰδεώδες τῆς ἐνότητος, τῆς στηριζομένης ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας».

Τὸ τμήμα τοῦ λόγου τοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖο

Οἱ λόγοι τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν εἰς τὴν Βουλὴν

Περικοπαὶ ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Γ. ΜΑΥΡΟΥ, ὅστις προσκάλεσε καὶ τὴν ὅλην συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ:

«... Διὰ νὰ λυθῇ, κύριοι, τὸ Κυπριακόν, χρειάζεται τεραστίαν προσπάθειαν, διότι ἔχομεν ἀντίπαλον στυγνὸν καὶ ἀδίστακτον, ἀντίπαλον, ὁ ὁποῖος διαπραγματεύεται τὴν πρωίαν καὶ τὴν μεσημβρίαν συλλαμβάνει καὶ ἐξορίζει τὸν συνομιλητὴν του. Ὁ ἀντίπαλος εἶναι μία μεγάλη αὐτοκρατορία, ἡ ὁποία ὑπέστη δεινὰ πλήγματα μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ ἀντιδρᾷ εἰς τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν ὑπόθεσιν. τὴν Κυπριακὴν. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ γνωρίζῃ ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς. Χρειάζεται κατάστρωσις μακροπροθέμου σχεδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ περιλάβῃ τὰ ἑξῆς περὶπου σημεῖα».

«... Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ μάθῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι τὸ Κυπριακὸν διὰ νὰ λυθῇ, θὰ διέλθῃ ἀπὸ φάσεις, ἴσως περισσότερον δραματικὰς ἀπὸ ἐκείνας, ἀπὸ τὰς ὁποίας διήλθε μέχρι σήμερον. Θὰ χρειασθῇ πολιτικὴ μακρὰς πνοῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην, καὶ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἀγγλίας. Διότι εἰς τὸ σημεῖον, κύριοι, εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασαν σήμερον τὰ πράγματα, ὁ ἀποφασιστικὸς σύμμαχος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν προκειμένῳ, εἶναι κυρίως ὁ Ἀγγλικὸς λαός. Πρέπει λοιπὸν μετ' ἰδιαίτερον προσοχὴν νὰ διαστείλωμεν τὴν πολεμικὴν, ἡ ὁποία ἀσκεῖται ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ὥστε νὰ μὴ μεταβάλλεται αὕτη εἰς πολεμικὴν ἐναντίον τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἀπόδειξιν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα λέγω, ἀποτελοῦν αἱ συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος, κ. Γκρίφθις, ἀπαντῶν εἰς τὸν Ἀγγλον Ὑπουργὸν τῶν Ἀποικίων εἶπεν, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ καμία δυνατὸς λύσις τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος κατὰ τρόπον πρακτικόν, ἐὰν δὲν ἀναγνωρίσωμεν, σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν, τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίσῃ ὁ ἴδιος τὰ τῆς τύχης του. Ἐὰν γίνῃ μία τοιαύτη σταθερὰ καὶ ἀναμφισβήτητος διακήρυξις τοῦ δικαίω-

ον ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πρώτης συνόδου τῆς Δ' βουλευτικῆς περιόδου, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ κυπριακὸν θέμα, εἶχεν ὡς ἑξῆς:

«... Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑπερήφανος, διότι ὑπῆρξε πάντοτε πιστὴ εἰς τὰς διεθνεῖς τῆς ὑποχρεώσεις. Ἀλλὰ, καὶ πέραν τούτου ὧν προσφάτως, εἰς ἀπελπιστικὰς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα στιγμὰς, μόνη αὕτη, μετ' ἀπόλυτον ἐλευθερίαν βουλήσεως, ἔδειξε τὸ πού πρέπει νὰ τοποθετῇται ἡ ἰδέα τῆς Ἑλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἐθυσίασθη. Καὶ ἴσως ἔσωσε τότε τὴν ἀνθρωπότητα. Γνωρίζω ὅτι ἡ μνήμη τῶν Κρατῶν εἶναι ἀσθενής. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως δὲν ζητεῖ ἀνταμοιβήν, ζητεῖ δικαιοσύνην. Ζητεῖ —δι' εἰρηνικῶν τὴν φωνὴν μέσων— νὰ λάβῃ ἐμπράκτους ἀποδείξεις ἀπὸ αὐτοῦς, οἱ ὁποῖοι συνέστησαν τοὺς διεθνεῖς οργανισμοὺς Εἰρήνης ὅτι πράγματι πιστεύουν εἰς τὴν Ἑλευθερίαν, τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην.

»Ἡ Ἑλλὰς θλίβεται βαθύτατα βλέπουσα ὅτι προεκλήθησαν γεγονότα, τὰ ὁποῖα διετάραξαν τὰς φιλικὰς αὐτῆς διαθέσεις πρὸς τὴν Κυβερνήσιν ἐνὸς Λαοῦ, μετὰ τοῦ ὁποῖου τὴν συνέδεε πατροπαράδοτος φιλία, καὶ πρὸς γείτονας, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ στενὸς συμμαχικὸς δεσμὸς εἶχε καταστή οὐσιώδης παράγων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς. Ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἠθέλησε νὰ πράξῃ ἵνα χαλαρωθῶν οἱ δεσμοὶ αὐτοί. Πάν ὅ,τι ἔπραξε τὸ ἔθνος, τὰ ἔπραξε εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἱστορικοῦ χρέους. Ἐθνος καὶ Ἐκκλησία, τῆς μεγάλης παραδόσεως τῆς ὁποίας τόσον λαμπρὸς φορεὺς εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Μακάριος, θὰ συνεχίσουν μετ' ἀκαμπτον θέλησιν, ἀξιοπρέπειαν καὶ ὑπερηφάνειαν τὴν προσπάθειαν πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ καθολικοῦ αἵματος τοῦ Ἑθνους».

ματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, τότε εἶναι δυνατόν νὰ προχωρήσωμεν καὶ εἰς ἀμνηστίαν καὶ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τὸν Μακάριον, καλούμενον ἐκ τῆς ἐξορίας εἰς τὸ Λονδίνον.

«... Ὁ κ. Γκρίφθις, εἶπεν ἐπίσης, ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως νὰ ἀσκηθῇ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐξαργεῖτο πλήρης αὐτοκυβέρνησις εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν. Ὅταν δὲ ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς τῶν ἀποικίων, ὁ κ. Λένος Μπόυντ, τὸν ἠρώτησεν, ἀν «πιστεύετε πράγματι εἰς τὴν πολιτικὴν, αὐτὴν καὶ ἐὰν ὅταν τὸ ἐργατικὸν Κόμμα ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ τὴν ἐφαρμόσῃ ἀνεξαρτήτως τῆς καταστάσεως ἡ ὁποία θὰ ἐπικρατῇ τότε εἰς τὴν Μεσόγειον», ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος ἀπήντησε: Βεβαίως θὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὴν τὴν πολιτικὴν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὸ Ἑργατικὸν Κόμμα τῆς Ἀγγλίας τὸ ὁποῖον, ὑποστηρίζει τὴν πολιτικὴν αὐτήν. Ὅταν μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ἔφθασαν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἀπομνην ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου δὲν ἔμπορεῖ νὰ λυθῇ χωρὶς συγκατάθεσιν τῶν Τούρκων, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Κλήμεντς Νταίβιντ, εἶπεν ὅτι «Οἱ Τούρκοι δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα ἐπὶ τῆς νήσου». Καὶ ἐπέκρινε τὴν πολιτικὴν τῆς συντηρητικῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἐννοεῖ νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλληνικὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Τουρκικὴν μειοψηφίαν. Αἱ μέθοδοι αὐταί, εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, μὰς ἐνθυμίζουν μεθόδους τὰς ὁποίας ἐφήρμοζεν ὁ Χίτλερ».

Καὶ ὁ κ. ΘΕΜ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ἀναφερόμενος εἰς τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ, μεταξύ ἄλλων:

«... Ἀντιλαμβάνομαι, κύριοι, τὴν παγκόσμιον διαφώτισιν διὰ τὸ Κυπριακόν, ὡς ἐπιστράτευσιν ὧν τῶν Ἑθνικῶν δυνάμεων, ἐπιστράτευσιν, ἡ ὁποία θὰ κινήσῃ ὅλους ἐκείνους τοὺς Ἑλλήνας, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν τὴν κοινὴν γνώμην, κατὰ τρόπον ὥστε πράγματι νὰ ἐπέλθῃ ἡ παγκόσμιος διαφώτισις.

«Δεν νομίζω ότι δύναται να άρκέση ούτε ή έκδοσις μίας δίδου, ούτε ή έκδοσις διαφωτιστικού δίδου, ούτε ή έκδοσις δίδου επί των συμβάντων τής Κωνσταντινουπόλεως, ούτε καν ή έκδοσις έφημερίδος, ή οποία θα είναι Άγγλική και θα διαφωτίξη συνεχώς επί των έν Κύπρω συμβάντων τήν άγγλόφωνον κοινήν γνώμην. Νομίζω, ότι πρό παντός πρέπει να έπιστρατεύσωμεν όλα εκείνα τά πρόσωπα, τά οποία δύναται να συγκινήσουν τās αίσθανομένας διεθνή άλληλεγγύην τάξεις, τούς καθηγητάς τών Πανεπιστημίων, τούς δικηγόρους, τούς Ιατρούς, τούς μηχανικούς, όλες τās τάξεις, αί όποίαι μετά τών πρώτων παγκόσμιον πόλεμον έχουν διεθνώς όργανωθή. Τούτο, κατά τρόπον, ώστε εις πάσαν έλευθέραν χώραν του κόσμου να υπάρχουν Έλληνες αντιπρόσωποι, οί όποιοι να διακηρύσσουν τί πράγματι συμβαίνει έν Κύπρω. Πρό παντός να έπιστρατευθούν οί παλαιοί πολεμιστάι και οί εργάται. Η διεθνής, ή παγκόσμιος άλληλεγγύη τών παλαιών πολεμιστών και τών εργατικών τάξεων είναι ένα μέγα όπλον, τó όποιον όφείλει να μεταχειρισθή ή Κυβέρνησις διά να πραγματοποιήση τήν παγκόσμιον διαφώτισιν.

»Ίσως αντίταχθι ότι μία προσπάθεια διαφώτισεως τοιαύτης έκτάσεως θα προσκρούση εις δυσχερείας φύσεως οικονομικής. Δεν θέλω να είπω ότι θα προβληθι τοιούτον έπιχείρημα, και λέγω ότι εάν κληθούν όλοι οί εργάζόμενοι Έλληνες να προσφέρουν καθ' έβδομάδα μίαν ή δύο ώρες υπερωριακής εργασίας άμειβομένης χωρίς να εισπράττουν τήν άμοιβήν τής εργασίας, ή όποια θα κατατίθεται ύπέρ τών άγώνων τής Κύπρου, δεν θα υπάρξη ούδεις εργαζόμενος Έλλην, ό όποιος θα άρνηθι να υποβληθι εις τήν μικράν αυτήν θυσίαν χάριν του Κυπριακού άγώνος».

Κατά τήν διεξαχθείσαν εύρυτάτην συζήτησιν εις τήν Βουλήν, ό τότε ύπουργός τών Έξωτερικών κ. ΣΠΥΡ. ΘΕΟΤΟΙΚΗΣ έπεξηγών τήν έπίσημον στάσιν τής κυβερνήσεως επί του κυπριακού, είπε μεταξύ άλλων και τά ακόλουθα:

«Η πολιτική τής Κυβερνήσεως είχε ως άντικειμενικόν σκοπόν, πρώτον, τήν προσπάθειαν έξευρέσεως λύσεως, υπό τών προϋπόθεσιν τής άκραιάς διαφυλάξεως τών δύο βάσεων του Κυπριακού αίτήματος, τής αυτοδιαθέσεως, δηλονότι, από τó ένα μέρος και τής αυτοκυβερνήσεως από τó άλλο.

»Άλλά είχε και μίαν άλλην βάση ή πολιτική αυτή, ότι έν ή περιπτώσει δεν ήτο δυνατόν να καταλήξουν αί διαπραγματεύσεις Έθνάρχου και Βρετανού κυβερνήτου εις αίσιον τέρας, έπρεπε διά τής μεθόδου αυτής, και ήτο ή μόνη, να έπιτευχθι, ή έξουδετέρωσις, εκ μέρους τών έχόντων αντίθετα πρός τó Έθνος μας συμφέροντα, του έπιχειρήματος ότι δήθεν ό Έλληνικός Κυπριακός λαός και ή ήγεσία του και τó Έλληνικόν Έθνος έν τώ συνόλω του, δεν έπιθυμεί διά τής ειρηνικής όδου να εύρη τήν λύσιν του Κυπριακού προβλήματος αλλά έμφορούνται και έμπνέονται από πνεύμα άδιαλλαξίας.

»Άλλά ή πολιτική αυτή, έπεβάλλετο και δι' έναν πρόσθετον λόγον, διότι όπως έτονόηθη, είναι άξιοθαύμαστος ή άντοχή και ή ήρωϊσμός του Κυπριακού Λαού. Είναι όχι μόνον παράδειγμα γνησίων Έλλήνων, αλλά είναι παράδειγμα, τó όποιον θα μείνι άνεξίτηλον εις τās δέλτους τής ιστορίας. Άλλά ή αὐτοθυσία τών Κυπρίων και ή άγωνιστική τών διάθεσις δεν σημαίνει δίδου ότι άπαλλάσσει τήν Έλληνικήν Κυβέρνησιν, οποιαδήποτε και εάν είναι αυτή, από τó καθήκον να προσπαθήσιν, υπό τήν προϋπόθεσιν τής προστασίας τών Ιερών αίτημάτων τών Κυπρίων και του Έθνους όλολήρου, να περιاریση κατά τó δυνατόν τά δεινά και τó πολύτιμον αίμα τών Κυπρίων. Ημπορεί ό Κυπριακός Λαός να έχη και έχει σάν γνήσιος Έλληνικός Λαός, τήν άπόφασιν του όλοκαυτώματος, αλλά δεν σημαίνει ότι παύει να είναι καθήκον τής Έλληνικής Κυβερνήσεως, υπό τήν προϋπόθεσιν, έπαναλαμβάνω, πάντοτε τής προστασίας τών Ιερών αίτημάτων του Έθνους όλοκαυτώματος, αλλά δεν σημαίνει ότι παύει να είναι καθήκον τής Έλληνικής Κυβερνήσεως να πράξη τó πόν διὰ να περιορίση κατά τó δυνατόν τά δεινά τού δοκιμαζόμενου Κυπριακού Λαού. Και είναι άναμφισβήτητον, ότι ό μόνος δρόμος, ή μόνη πολιτική, ή οποία ήδύνατο να έπιτύχη τó άποτέλεσμα τούτου, ήτο ή πολιτική, τήν όποίαν ήκολούθησεν ή Έλληνική Κυβέρνησις.

»Μετά τās τραγικάς εξέλιξεις, τās όποιās έλαβεν ό Κυπριακός άγών κατά τās τελευταίās έβδομάδας, ή Έλληνική Κυβέρνησις διά τó στόματός και τού Προέδρου αυτής έδήλωσεν, ότι δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια, ή βρετανική άδιαλλαξία να συναντήσιν τήν προσπάθειαν και τήν πρωτοβουλίαν τής Έλληνικής Κυβερνήσεως πρός παραγέρω διαπραγματεύσεις».

Κατά τήν συζήτησιν του Κυπριακού ζητήματος εις τήν Βουλήν, ό άρχηγός του κόμματος τών Φιλελευθέρων κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, όμιλών σχετικώς, ανέπτυξε μεταξύ άλλων τά έξής:

«... Δραματική είναι ή φάσις εις τήν όποίαν σήμεραν έχει εισέλθει ό άγών τής Κύπρου. Ό Έθνάρχης Μακάριος εύρίσκειται έξόριστος και περιέρχεται εις τήν ανάγκην ν' άπειλή άπεργίαν πείνης εις τόν Ίνδικόν Ωκεανόν. Ό Διγενής έχει Ιέπικηρυχθή. Ό Καραολής και ό Δημητρίου άπηγχονίσθησαν, εύγενείς νέοι, οί όποιοι κατέστησαν σύμβολα του έθνικού μας πανθούς. Και είναι στυγνή ή τρομοκρατία τήν όποίαν άσκει ό δυνάστης τής Κύπρου.

»Ενώπιον αυτής τής δραματικής φάσεως άποτελεί πρώτιστον καθήκον τής έλευθέρας Ελλάδος να στρέψη όλόκληρον τήν προσοχήν της πρός τόν άγώνα τής Κύπρου και να χαράξη γραμμήν πορείας υπεύθυνον διά τó παρόν και τó μέλλον. Και αυτό τó καθήκον πρόκειται να έπιτελέσωμεν από τού βήματος...».

«... Δεν πρόκειται σήμεραν να χαράξωμεν πορείαν, εάν πρέπει ή όχι να εγκαταλειφθι Άγών εις τήν Μεγαλόνησον. Ό Ά γ ώ ν υ π ά ρ χ ε ι. Σήμεραν πρόκειται να αποφασίσωμεν, εάν ό Ά γ ώ ν, ό όποιος διεξάγεται και ό όποιος έφτασε μάλιστα εις τόσον δραματικήν φάσιν, εάν αυτός ό Άγών θα συνεχισθι μέχρις ευδώσεως ή θα εγκαταλειφθι και θα ύποσταλι ή σημαία του. Και διά να ήμφορέσωμεν να δώσωμεν μίαν αληθώς έθνικήν άπάντησιν, αντιπρόσωποι του Έ-

Ό άρχηγός του κόμματος τών Φιλελευθέρων κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

θνους, πρέπει να άποκαταστήσωμεν τήν ιστορικήν συνείδησιν ότι σήμεραν τó Έθνος εύρίσκειται εις μίαν από τās μεγάλās ώρας τής ιστορίας του, κατά τās όποιās λέγει τó μέγα ΟΧΙ του Έλληνισμού...».

«Άλλην μίαν φοράν έδόνησε τó στερέωμα του Έλληνισμού τó ήρωϊκόν, τó Έθνικόν ΟΧΙ. Δεν έχει τήν καθολικότητα του ΟΧΙ του 1821, ούτε τήν καθολικότητα του ΟΧΙ του 1940. Άλλά πρόέρχεται από ένα έλληνισμόν ήμίσεος έκατομμυρίου και έχει εύρει πλήρη άνταπόκρισιν εις πην ψυχήν όλολήρου του Έθνους».

«Είς καμμίαν από τās περιστάσεις, κατά τās όποιās ό Έλληνισμός είπε τó ιστορικόν ΟΧΙ, εις καμμίαν, δεν ήσαν οί κίνδυνοι όλιγώτεροι και αί έλπίδες περισσότεραι από όσον συμβαίνει σήμεραν με τόν Άγώνα τής Κύπρου. Τό έπιχείρημα ότι ή Κύπρος εύρίσκειται εις κίνδυνον και έξομώνεται ό κίνδυνος τής Κύπρου με τούς κινδύνους τής Μικράς Ασίας, δεν υπάρχει. Εις τήν Μικράν Ασίαν ό κίνδυνος ήτο όπως και εκ τών ύστέρων έπεβεβαιώθη, ή πλήρης καταστροφή, ή κατάρρευσις, ή άπώλεια. Ένώ εις τήν Κύπρον, ότι δήποτε και άν πρόκειται να γίνη με οιονδήποτε άπευκταϊον άποτέλεσμα και άν άκόμη έπρόκειτο να συντριβι δυναμικώς ή ΕΟΚΑ ή Κύπρος θα μείνι έλληνική».

«... Η πολιτική τήν όποίαν χαράσσωμεν ως πολιτικήν πορείας διά τó μέλλον, θα ήδυνάμεθα να τήν ονομάσωμεν πολιτικήν «ήρωϊκήν». Άλλά οί παλαιοί μας φίλοι και σύμμαχοι, οί βρεταννοί, πρό 15 έτών μας έπληροφόρησαν ότι ό κόσμος έπειτα από τόν πόλεμον, όταν θέλι να είπη τήν λέξιν ήρωας, θα πρέπει να λέγη τήν λέξιν Έλλην και διά τούτο δεν ονομάζομεν ήρωϊκήν, άλλ' απλώς Έλληνικήν αυτήν τήν πολιτικήν.

Ό κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, όμιλών ως άνεξάρτητος, κατά τήν ίδίαν έν τή Βουλή συζήτησιν, είπεν, μεταξύ άλλων:

«... Η Μεγάλη Βρετανία έχει περιπλακή εις φαύλον ιστορικόν κύκλον, εις τόν φαύλον κύκλον τών διαίων ένεργειών. Ό λίαν έμπειρος, από πολιτικής άπόψεως, αλλά και από άπόψεως ιστορικών γνώσεων, σοφός, τέως Άρχηγός του Έργατικού Κόμματος τής Άγγλίας, λόρδος Άττλη, είπεν ότι οί δύο άγωνιστάι, οί όποιοι έξετελέσθησαν, έφόνευσαν, άρα υπό τήν έννοϊαν τήν τυπικήν έγκλημάτησαν.

»Άλλ' είπεν—και αυτό μας τιμά—ότι όπως και εις τήν Ίρλανδίαν, ούτω και εις τήν Κύπρον είναι φυσικόν, είναι ανθρώπινον, και μάλιστα ήθικώς θεμελιωμένον, ό προβαίνων εις πράξεις διαίας έν όνόματι τής έλευθερίας να θεωρήται ήρωας. Και εάν εκτελεσθι να θεωρήται μάρτυς. Ό προβαίνων αντίθετως, εις πράξεις διαίας πρός διατήρησιν καθεστώτος τυραννικού και όπως έμποδισή έναν λαόν να άναπτύσθι τόν άέρα τής έλευθερίας, έστω και άν προβαίνι υπό τήν μορφήν άντεκδικήσεως ή μάλλον ποινικής ένεργείας, εις τήν εκτέλεσιν δύο άγωνιστών, θεωρείται έμπλακεις εις έγκληματικόν φαύλον κύκλον».

«Δεν είναι λοιπόν τυχαίον και τó λέγω διά να άκουσθι ένδεχομένως και έξω τής Ελλάδος, άν ή φωνή μου έξαρχη διά να φθάσι έως εκεί, δεν είναι τυχαίον ότι ό Έλληνικός τύπος χαρακτηρίζει έγκληματικήν τήν εκτέλεσιν μίας άποφάσεως ένός ποινικού δικαστηρίου, ένω δεν είναι δυνατόν ή ιστορία ποτέ να χαρακτηρίση έγκλημα μίαν δολοφονία έν όνόματι τής έλευθερίας. Αυτό έπρεπε να τó γνωρίζη ή Άγγλία, και ό λόρδος Άττλη τó υπενθύμισε προκαλέσας τούς Άγγλους και τόν άξιότιμον Πρόεδρον τής Άγγλικής Κυβερνήσεως, τόν κ. Ήντεν, να ένθυμηθουν τήν περίπτωση τής Ίρλανδίας. Δεν γνωρίζω άν θα είναι άμεσος ή έπίδρασις αυτή τών λόγων του λόρδου Άττλη. Η μεγάλη Βρετανία έχει περιπλακει εις φαύλον κύκλον διαίων ένεργειών και φοβούμαι ότι πρέπει να αναμένωμεν έτι διαιοτέρας ένεργείας. Άλλ' όσον διαιοτέρα καθίσταται ή ιστορία εις βάρος τών Έλλήνων τής Κύπρου τόσον σταθερώτερα πρέπει να καθίσταται, αλλά και ήρεωτέρα και βασισμένη επί ιστορικής σωφροσύνης, ή πολιεία ήμών κατά κύριον λόγον τής Κυβερνήσεως, ήμών όλων έν τή Βουλή και όλολήρου του Έλληνικού λαού».

«... Άπαντες έπιθυμούμεν οί έν τή αίθουση ταύτη εύρισκόμενοι και άπαντες οί έρθοφρονούντες Έλληνες—και αυτοί άπαρτίστως τήν μεγίστην πλειονότητα του λαού— έπιθυμούμεν τήν ταχίστην δυνατήν πραγματοποίησιν, του μεγάλου πόθου μας, του πόθου του έθνους, του πόθου τών Κυπρίων, δηλαδή τήν εφαρμογήν τής Άρχής τής Αυτοδιαθέσεως ει δυνατόν αύριον τó πρωί. Άπαντες τó έπιθυμούμεν και τó εύχόμεθα. Άπαντες τó έπιδιώκομεν. Και πρό τής Κυβερνήσεως του Κέντρου κατά τó διάστημα τής τετραετίας του 1946—1950, είχε διατυπωθι από τού δήματος αυτού, τó 1947, ή εύχή, ή σχετική με τήν Κύπρον από τών χειλέων του άειμνήστου Μαξίμου ως Προέδρου τής Κυβερνήσεως, τής όποιās μετείχομεν, τó Λαϊκόν Κόμμα, τó υπό τόν κ. Γονατάν Κόμμα, ό κ. Παπανδρέου, ό κ. Βενιζέλος, ό κ. Ζέρβας, ό κ. Αλεξανδρής και έγώ. Εις τās προγραμματικές δηλώσεις, κατά τήν διάρκειαν του συμμορφιστοπόλεμου διευτυώσαμεν τήν εύχήν, θεοδώς άπλήν εύχήν, διότι, δεν ήτο δυνατόν τó 1947 να διατυπώσωμεν τήν άξίωσιν, αλλά έχει σημασίαν ότι διατυπώθη ή εύχή».

Ό Κύπριος βουλευτής Άθηνών κ. ΣΩΚΡ. ΛΟΪ-ΖΙΔΗΣ, έκθέτων έν τή Βουλή τās άπόψεις του επί του κυπριακού, έτόνισε μεταξύ άλλων και τά έξής:

«... Δεν θα έπεθύμουν να γίνη καμμία παρεξήγησις και λυτούμαι, διότι εύρίσκομαι εις τήν ανάγκην να όμιλήω περί αυτοδιαθέσεως. Τό κόμμα διότι και κατά σύμπτωσιν τούς Ισχυρισμούς αυτούς τούς χρησιμοποιεί τó Νταϊλυ Τέλεγκραφ και διό ή άνταποκριτής του έν Άθήναις, ό όποιος όμιλησε με Τούρκον άρμόδιον, ό όποιος έχει γνώμην επί τής στάσεως τής Τουρκίας εις τó Κυπριακόν. Κατ' άρχήν βασικόν αίτημα όλων τών Κυπρίων, περισσότερον δέ παντός άλλου έμού, ίσως ως τó πλέον άδιαλόκτομ είναι ή αυτοδιάθεσις. Τό τονίζω κατηγορηματικώς διά να άποφευχθι πάσα παρεξήγησις και έκμετάλλευσις. Άλλά έπαναλαμβάνω, όταν ό Έθνάρχης μας έκανε ένα ώρισμένον έλιγμόν επ' αύτού του ζητήματος άνεμετήρησεν τās εύθύνas μας και τήν Κυπριακήν κατάστασιν διά να δούμε πού βγαίνομε με αυτόν τόν έλιγμόν και τότε με πάσαν επιφύλαξιν διατηρούμεν τήν άρχήν τής αυτοδιαθέσεως έσκέφθημεν οί Κύπριοι άγωνιστάι, κάτι

τό όποϊόν είπεν καί ό Τούρκος είς τόν "Αγγλον άνταποκριτήν, καί τό δλέπω τώρα είς τό σημερινόν (22 Μαΐου) «Νταϊλυ Τέλεγραφ». Λέγει επί λέξει: «Κύριοι, προσέξατε! "Όταν οί Κύπριοι εξήτησαν αυτοκυβέρνησιν, όπως τήν εξήτησαν, αυτό ήτο άμεσος αυτοδιάθεσις, διάτι όπως είπεν ό κ. Λοϊζίδης, όμιλών είς τήν Βουλήν, ό κ. Λοϊζίδης, ό όποϊός ήτο σύμβουλος του "Εθνάρχου, ζητούντες οί Κύπριοι πλήρη αυτοκυβέρνησιν με άστυνομίαν είς τά χέρια των καί τελωνεία είς

«Ο ήγέτης τής Φιλελευθέρης Δημοκρατικής 'Ενώσεως κ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

τά χέρια των, τότε θα είναι είς θέσιν να επιτύχουν όποτε θέλουν τήν αυτοδιάθεσιν». Παρατηρεί δέ σχετικώς: «Τί έννοει λέγων ό κ. Λοϊζίδης αυτά; 'Εννοεί τό φυσικώτερον των πραγμάτων ότι όταν θα έχουν πλήρη αυτοκυβέρνησιν, άστυνομίαν καί τελωνεία είς τά χέρια των, θα γεμίσουν πολύ γρήγορα τήν Κύπρον με όπλα καί θα πάρουν όποτε θέλουν τήν αυτοδιάθεσιν». Αύτή είναι ή αλήθεια ότι αίτημά μας είναι να επιτύχωμεν άμέσως τήν αυτοδιάθεσιν, αλλά καί ό έλιγμός εκείνος θα μάς ώδήγει εκεί όπου θέλομεν».

Κατωτέρω παραθέτομεν τās χαρακτηριστικώτερας περικοπās από τήν άγόρευσιν του 'Αρχηγού τής Φιλελευθέρης Δημοκρατικής 'Ενώσεως κ. ΣΟΦΟΚΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ είς τήν επί του κυπριακού συζήτησιν τής Βουλής:

«... "Όσοι εξ ύμών άνήκατε είς τήν Βουλήν του 1950 θα ένθυμησθε ότι είς μίαν πρόκλησιν του κ. Κανελλοπούλου, ό όποϊός έλαβεν άφορμήν από δηλώσεις του 'Υπουργού των 'Εξωτερικών κ. Γιόγκ, ότι ούδέποτε 'Ελληνική Κυβέρνησις διετύπωσεν αίτημα διά τήν Κυπριακήν υπόθεσιν, άνήλθον επί του Βήματος τούτου καί διεκήρυξα ότι ύφίσταται ζήτημα Κύπρου του όποϊού τήν λύσιν ή Κυβέρνησις δέν θα παύση να επιδιώκη».

»'Εν συνεχεία τήν 21/5/1951 εκάλεσα σύσκεψιν των πολιτικών άρχηγών καί όμοφώνως τότε ελήφθη απόφασις όπως άποσταλή έγγραφον είς τήν 'Αγγλικήν Κυβέρνησιν διά του όποϊού έγγραφου εξητειτό ή 'Ενωσις τής Κύπρου με τήν 'Ελλάδα. Διά να είμαι ακριβέστερος όφείλω να είπω, ότι προτεινόντο δύο λύσεις. 'Η πρώτη λύσις απέβλεπεν είς τήν άμεσον 'Ενωσιν τής Κύπρου μετά τής 'Ελλάδος καί είς άντάλλαγμα ή 'Ελληνική Κυβέρνησις εδύλω, ότι είναι διατεθειμένη να παραχωρήση βάσεις όχι μόνον είς τήν Κύπρον, αλλά καί όπου άλλαχού ή Βρετανική Αυτοκρατορία θα ένόμιζεν ότι είχεν ανάγκην τοιούτων βάσεων».

»'Αν ή 'Αγγλική Κυβέρνησις δέν απέδέχετο τήν πρώτην αύτήν λύσιν εξητούμεν όπως δοθ ή μία εύλογος προθεσμία, ή όποία θα επέτρεπε είς τόν Κυπριακόν Λαόν να άποφασίση διά τήν τύχην του. Τό άποτέλεσμα τής συσκέψεως αύτής ετηλεγραφήθη προς τόν τότε πρεσβευτήν έν Λονδίνο με έντολήν να κάμ η διάδωκα προς τόν τότε 'Υπουργόν κ. Μόρισσον. 'Αλλά ως γνωστόν τό αίτημα τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως άπερρίφθη από τήν τότε 'Εργατικήν Κυβέρνησιν».

»'Εν συνεχεία επεδόθη διαμαρτυρία εκ μέρους τής Κυβερνήσεως διά τήν άπόρριψιν τής 'Ελληνικής προτάσεως καί είς τήν διαμαρτυρίαν αύτήν

εξηγήσαμεν τούς λόγους διά τούς όποϊούς ή μη επίλυσις του Κυπριακού ζητήματος θα εδημιούργει δυσχερείας είς τήν φιλίαν μεταξύ 'Αγγλίας καί 'Ελλάδος. Τήν 15ην Νοεμβρίου του 1951, έγένητο παρά του τότε 'Υπουργού κ. 'Αβέρωφ, διάδωκα προσωπικόν προς τόν 'Υπουργόν των 'Εξωτερικών κ. 'Ηντεν καί τόν 'Υφυπουργόν Κάντι καί άμα τή επιστροφή του εδω, επεδόθη νέον υπόμνημα τής 'Ελληνικής Κυβερνήσεως προς τήν 'Αγγλικήν, πισοτικόν υπόμνημα διά του όποϊού εξητειτό ή επίλυσις του Κυπριακού. Συγχρόνως καί παραλλήλως είς τήν συνέλευσιν των 'Ηνωμένων 'Εθνών έν Παρισίοις, ό τότε άρχηγός τής 'Αποστολής, ώμίλησε διά τήν ύπαρξιν του Κυπριακού ζητήματος είς τήν Γενικήν Συνέλευσιν των 'Ηνωμένων 'Εθνών».

«'Υπήρξεν όμως καί έτέρα προσπάθεια. Κατά τήν 10.5.52 εύρίσκετο είς 'Αθήνας ό άλλοτε ύπουργός των 'Εξωτερικών Λόρδος Χάλιφαξ με τόν όποϊόν είχα μικράν συνομίλιαν, διάτι εθεώρησα ότι ή παρουσία του εδω ήτο χρήσιμος λόγω τής μεγάλης επιρροής τήν όποϊαν ήσκει είς τό Συντηρητικόν Κόμμα διά να βοηθήσ η προώθησιν του Κυπριακού. Μετά τήν συνομιλίαν του επέδωσα καί υπόμνημα τό όποϊόν παρέλαβε μεθ' έαυτού καί είχονεν όπάντησιν εκ Λονδίνου καί από τόν Λόρδον Χάλιφαξ καί από τό 'Υπουργείον των 'Εξωτερικών».

»Βεβαίως θα τεθή τό ερώτημα: Προωθήθη ή υπόθεσις τής Κύπρου; Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι άσφαλώς προωδήθη. 'Η υπόθεσις τής Κύπρου διά των συνεχών όχλήσεων καί διά των συνεχών αξιώσεων προς επίλυσιν του δικαίου αυτού αίτήματος, τό όποϊόν δέν είναι δυνατόν παρά μίαν ήμέραν να εύρη τήν λύσιν του, σύμφωνα προς τούς πέθους καί τής 'Ελλάδος καί του Κυπριακού Λαού».

«... 'Ο άπαγχονισμός, ως κοινών κακοήγων των γενναίων υπερασπιστών τής έλευθερίας, έγέμισαν όδύνην τās καρδίας όλων των 'Ελλήνων καί έπροκάλεσαν τήν αγανάκτησιν του 'Εθνους. Με ίεράν κατάνυξιν καί με άρρητον θουμασμόν υπόκλινόμεθα ένώπιον των θυμάτων αυτών, είς τόν βωμόν τής έλευθερίας, του Καραολή καί του Δημητρίου, των όποϊών τά όνόματα θα γραφούν είς τό πάνθεον τής 'Ελληνικής 'Ιστορίας. 'Η θάναυσος αύτή πρόκλησις του δυνάστου τής Κύπρου δέν πρόκειται να πτοήσ η αλλά τούναντίον να χαλυδώνη τούς αγωνιζόμενους Κυπρίους».

'Εν συνεχεία μεταφέρομεν τās ακόλουθους περικοπās από τήν έν τή Βουλή άγόρευσιν του άρχηγού τής Ε.Π.Ε.Κ. κ. ΣΑΒΒΑ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗ, κατά τήν συζήτησιν επί του κυπριακού θέματος:

«... Ουδείς παραγνωρίζει τās δυσχερείας τās

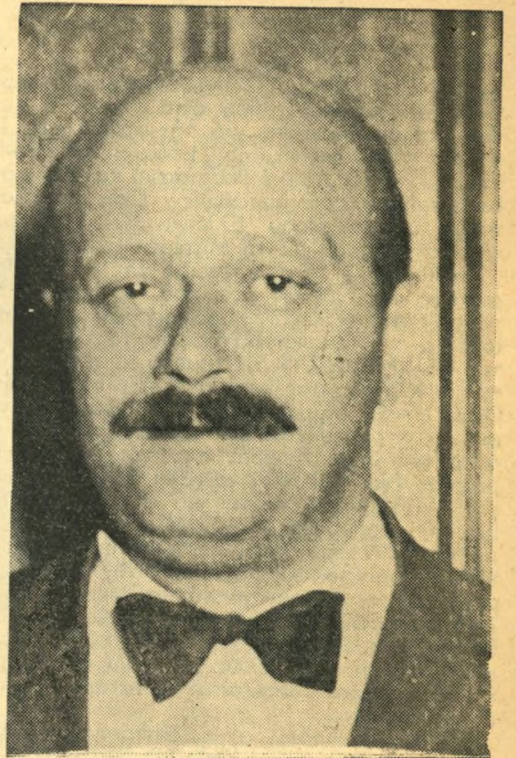

«Ο ήγέτης τής Ε.Π.Ε.Κ. κ. ΣΑΒΒΑΣ ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

όποίας ή υπόθεσις των αγωνιζόμενων Κυπρίων εμφανίζει. Γνωρίζομεν όλοι ότι οί άδελφοί μας Κύπριοι, αγωνίζονται ένάντιον μιάς κολοσσιαίας

ίμπεριαλιστικής δυνάμεως, ένάντιον ενός στυγνού κράτους, καί είναι δυνατόν να έκτιμήσωμεν όλοι πράγματι τās δυσχερείας τās όποίας συναντά ή Κυβέρνησις είς τήν άντιμετώπισιν του θέματος τούτου».

»'Η Κυπριακή υπόθεσις από τήν ύψην καί τήν εξέλιξιν πης είναι μία τεραστία έλκτική καί συγκεντρωτική έστία τής εθνικής μας δραστηριότητος. Καί δέν είναι δυνατόν πλέον χωρίς τήν λύσιν του Κυπριακού θέματος τό 'Εθνος να επιδο-

«Ο άρχηγός του Δημοκρατικού κόμματος 'Εργαζομένου Λαού κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ

θή άπερίσπαστον είς τήν άντιμετώπισιν των έσωτερικών του προβλημάτων καί είς τήν ανασυγκρότησιν τής χώρας. Δέν είναι δυνατόν να άποσπασθ ή δραστηριότης καί ή προσοχή του 'Εθνους από τήν υπόθεσιν τήν Κυπριακήν. 'Εκεί όπου εφθασαν τά πράγματα ή Κυπριακή υπόθεσις δέν είναι δυνατόν να άπωθηθ ή είς δευτέραν μοίραν, ούτε είναι επιτρεπτόν να άποτελέση άντικείμενον πολιτικής εκμεταλλεύσεως».

'Ο άρχηγός του Δημοκρατικού κόμματος 'Εργαζομένου Λαού κ. Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, άγορεύσας επί του κυπριακού θέματος είς τήν διεξαχθεϊσαν πολιτικήν συζήτησιν έν τή Βουλή, έτόνισε καί τās εξής χαρακτηριστικά:

«... "Όταν προσφεύγομεν είς τās 'Ηνωμένας 'Εθνη, προσφεύγομεν διά τήν άμεσον εφαρμογήν τής αυτοδιαθέσεως, διάτι ή θεωρητική αναγνώρισις τής αυτοδιαθέσεως ύπάρχει, όπως εμφάνιεται από τά κείμενα καί είς τās δηλώσεις του Πότσδαμ καί είς τήν διακήρυξιν του Ειρηνικού, αλλά καί είς τόν Καταστατικόν Χάρτην των 'Ηνωμένων 'Εθνών».

»'Αρα, όταν προσφεύγομεν είς τās 'Ηνωμένας 'Εθνη, προσφεύγομεν διά να ζητήσωμεν τήν άμεσον εφαρμογήν τής αυτοδιαθέσεως. Τό αίτημα τής αυτοδιαθέσεως, έντός εύλόγου καί τακτής προθεσμίας έτέθη, τό πρώτον, είς μίαν διακομματικήν σύσκεψιν τόν Αύγουστον του 1955, πρό τής διασκέψεως του Λονδίνου. Δηλαδή τό αίτημα τής τακτής καί εύλόγου προθεσμίας δέν είναι αίτημα ως προς τό κυπριακόν ζήτημα έν γενει, δέν είναι αίτημα, τό όποϊόν προβάλλεται είς όλόκληρον τόν κόσμον, άλλ' είναι αίτημα τό όποϊόν θα μπειριζέτο ή 'Ελλάς είς τās 'Ελληνοαγγλικάς διαπραγματεύσεις. Τό 'Ελληνικόν αίτημα παραμένει καί είναι ή άμεσος αυτοδιάθεσις καί δι' αυτόν τόν λόγον προσφεύγομεν είς τās 'Ηνωμένας 'Εθνη».

»'Η εύλογος καί τακτή προθεσμία ύπήρξεν όδηγία του πολιτικού κόσμου προς τόν τότε κ. 'Υπουργόν των 'Εξωτερικών διά να μεταθ ή είς τό Λονδίνο καί να διαπραγματευθ ή είς τήν τριμερή τά θέματα τής Κύπρου».

»'Επομένως, βασική πολιτική τής 'Ελλάδος είς τό Κυπριακόν θέμα είναι ή άμεσος αυτοδιάθεσις».

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΣΜΟΙ

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ - ΚΥΠΡΟΣ

ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ
ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Του κ. ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΥ

ΕΝΕΝΗΝΤΑ ΔΥΟ ολόκληρα χρόνια συμπληρώθηκαν ήδη από την ιερή και αξιοσημείωτη για την εθνική μας ιστορία ημέρα εκείνη, της 21 Μαΐου του 1864, όπου με πατριωτικό ένθουςιασμό και θαθείαν ικανοποίηση πραγματοποιήθηκε ένας μεγάλος πόθος του νεωτέρου Έλληνισμού: η ένωση της Έπτανήσου με τη Μητέρα Ελλάδα.

Η ιστορική αυτή επέτειος της απελευθέρωσης των νησιών μας του Ιονίου πελάγους αποτελεί λαμπρό όρόσημο, έκτοτε, στην ιστορία της αποκαταστάσεως του αλύτρωτου Έλληνισμού. Και σήμερα, μάλιστα, όπου η Κύπρος μας κυριαρχεί στη σκέψη των Πανελλήνων, σήμερα, που όλοι μας είμαστε ψυχικά στρατευμένοι δίπλα στους Κυπρίους αδερφούς μας, σήμερα, που το ίδιο έντονα μας συνέχει όλους η μεγάλη λαχτάρα, μα και η αδάμαστη πίστη για την ένωση της ήρωϊκής και μαρτυρικής Μεγαλονήσου μας με την ελεύθερη Πατρίδα — σήμερα, λοιπόν, η επέτειος της ενώσεως της Έπτανήσου παίρνει ξεχωριστό νόημα, έχει συμβολικό χαρακτήρα και συγκινεί εκ θαθέων κάθε Έλληνα, όπου της γής και αν εύρσκεται, και μέσα σε κάθε ελληνική ψυχή αυτόματα κ' ελπιδοφόρα συντελείται ο ιστορικός παραλληλισμός:

«Έτσι και τότε στα Έπτάνησα — όπως σήμερα στην Κύπρο. Χτές τα Έπτάνησα — αύριο και η Κύπρος θα απολυτρωθί!»

Ναί, έτσι και τότε, στα Έπτάνησα μας: την Κέρκυρα και την Κεφαλονιά, τη Ζάκυνθο και τη Λευκάδα, την Ίθια και τους Παξούς και τα Κύθηρα...

Η κραταιά Άγγλία — «Προστάτις δύναμις», όπως ατάρεσκα ήθελε να την αποκαλούν — κρατούσε σκλαβωμένα στη σκληρή της ισχύ τα ελληνικά Έπτάνησά μας. Τά είχε αρπάξει αυθαίρετα από την επίσης άδικη κυριαρχία της Γαλλίας, ύστερα από την πτώση του Μεγάλου Ναπολέοντα, με την πρόφαση τάχα να τα προστατεύσει από κάθε έχθρου εισβολή, έκμεταλλευόμενη το βαθύ πόθο των Έπτανησιωτών να ενώθουν με τη Μάννα τους, την Ελλάδα.

Και πονηρά, για ν' απαλύνη τη διαδοχή της τυραννίας, είχε δώσει υπόσχεση, πως όταν η κατάσταση τότε στη Μεσόγειο αίθριζε, η Άγγλία θα παραχωρούσε, θα αποδίδε τα ωραία και ιστορικά Έπτάνησά μας στην Ελλάδα, στην αληθινή τους Πατρίδα, που προαιώνια της ανήκαν.

Ωστόσο η αγγλική διπλωματία, πάντα συνεπής στη δολερή παράδοσή της, ευθύς έξαρχής άπίστησε προς το ήθικό της χρέος αυτό. Λησμόνησε την υπόσχεσή της — την καταφρόνησε ή ίδια, θα πρέπει κάλλιο να είπούμε, και κράτησε τα Ίονια νησιά μας για λογαριασμό της, κάνοντάς τα όχυρά και ναυτικές βάσεις, για να κυριαρχή με το στόλο της ανάμεσα στη Μεσόγειο και στον Ατλαντικό...

Έλληνες γνήσιοι, ανέκαθεν, Έλλήνων απόγονοι, ευγενικοί ζηλωτές της ελευθερίας τους, μην κάνοντας κανέναν ξεχωρισμό ανάμεσα σε δάρβαρο ή πολιτισμένο δυνάστη, οι Έπτανήσιοι ευθύς άμέσως, όταν είδαν να καταπατιέται το ήθικό δικαίο και να προδίνονται τα ιδανικά, ευθύς άμέσως, έξεδήλωσαν την εθνική λαχτάρα και διακήρυξαν περήφανα κ' εύτολμα το δικαίο αίτημά τους: Να επιστρέψουν στην άγκαλιά της ελεύθερης Μάννας τους, να ενώθουν με την Πατρίδα Ελλάδα!

Μα η Μεγάλη Βρετανία κώφευε όλοένα η σάρκαζε την άξίωση και τον πόθο τους αυτών. Καί, τότε, η σκαιά καταφρόνηση της ιερής τους λαχτάρας από μέρος του δυνάστη, δεν άργησε να κινήσει τους Έπτανή-

σιους σε τολμηρές όσο και δίκαιες έξεγέρσεις.

Έτσι, για χρόνια, οι Έπτανήσιοι άγωνίζονταν, με ήρωισμό και με αυτοθυσία, χύνοντας το αίμα τους για το λυτρωμό τους, για την ένωση των νησιών του Ιονίου με την Ελλάδα. Και στους άγώνες τους εκείνους είχαν τότε έμπνευστή τους τον υπέροχο και σθεναρό πατριώτη, τον Ηλία Ζερδό, έκδότη του μαχητικού φύλλου «Φιλελεύθερος» και τότε άρχηγός τους τους όνομαστους για την πολιτική δραστηριότητά τους έντεκα Ριζοσπάστες της Βουλής των Ιονίων, όπου σύτοι άστραφταν και θροντούσαν, διακηρύσσοντας το δικαίωμα της ελευθερίας των Έπτανήσων.

Έτσι, τότε, στα Έπτάνησα — όπως σήμερα γίνεται στην Κύπρο...

Και οι Άγγλοι άρμολές των νησιών, οι δολεροί και σκαίοι και αλύγιστοι, προσπαθούσαν μάταια να καταπνίξουν τη φωνή των Έλλήνων Έπτανησιωτών. Επιχειρούσαν άνόητα να δαμάσουν το πνεύμα της δικαιοσύνης και να σβήσουν τη φλόγα της ελευθερίας, που ώρριζε μέσα τους και που ήταν η ίδια, πνοή του Θεού!

Και με στυγνές πιέσεις, με δολιότητες και τεχνάσματα παραπειστικά, με την ώμη βία, συχνότερα, αντιδρούσαν οι Άγγλοι τύραννοι στην εθνική άξίωση των Έπτανήσων.

Άλλά είναι αληθινό αυτό, που ανέκαθεν λέγεται:

«Φωνή Λαού — όργη Θεού!»

Τίποτα, λοιπόν, το ώμο και το σκαίο, το δόλιο και το θάρβαρο, το παραπειστικό και το τυραννικό, τίποτα δεν ίσχυσε, δεν έστάθηκε τίποτα ικανό να καταπνίξη την ένθεη λαχτάρα και να δαμάσει το χρέος των ελευθέρων ψυχών του Ιονίου, για να αποτινάξουν το βαρύ ζυγό της τυραννικής τους «προστάτιδας» Άγγλίας.

Το λέει τόσο χαρακτηριστικά ο έθνικός μας ραψωδός, ο Κωστής Παλαμάς, στο έμπνευσμένο του «Τραγούδι των Έφτά νησιών»:

Σαράντα χρόνια πέρασαν. «Ω, Μάννα μας, ή (άγκάλη

του Ξένου, είναι βραχνάς!

Αίμα για Ξένα χύσαμε και γίνηκε κοράλλι για Ξένα — μην ξεχνάς!

Του κάκου ο Ξένος, με λογής δολώματα και (βρόχια

και μάγια, μάς τραβά.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ο ύφυπουργός Δημοσίας Τάξεως κ. Νικ. Αθανασίου είχε την ευγενή καλωσύνη να μάς άπευθύνη τον ακόλουθον χαιρετισμόν επί τη έκδόσει της «Μαχομένης Κύπρου»:

Χαιρετίζω την έκδοσιν του περιοδικού "ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ", ως μίαν έκδήλωσιν των αισθημάτων όλοκλήρου του Έλληνικού Λαού προς την μαρτυρικήν Μεγαλόνησον.

ΝΙΚ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Από της γής τους θησαυρούς, Μάννα, ή δική σου φτώχεια
στοιχίζει πιό ακριβά!

Παρά του Ξένου φόρεμα κι άρχοντικό στεφάνι
με λάμψη περισσή,
κάλλιο, ώ! Μητέρα, νάμαστε σαν τὰ χορτά-
(ρια — φτάνει
να μάς πατάς Έσύ!

Έμεις το πίνουμε το φώς άπ' τα δικά σου
(μάτια,

πουν' ήλιος της αύγης.

Και του κορμιού Σου τάχραντου τ' άχώριστα
(κομμάτια,
Έλλάδα, είμαστε έμεις!

Έτσι, περήφανα πιστεύοντας στην ελληνική τους καταγωγή και δικαιώνοντας τον ελεύθερό τους προορισμό, συνέχιζαν οι Έπτανήσιοι τον ήρωϊκό τους άγώνα, άψηφώντας κάθε κίνδυνο ζωής και άποφασισμένοι να ένεργήσουν, να πραγματώσουν το ιερό τους όνειρο, — να επιβάλουν το δικαίωμα της έθνικής τους ελευθερίας.

Κάθε νησί του Ιονίου είχε γίνει και από ένα ήφαιστειο, που ξεσπούσε την εθνική του όργη και έέχυνε τη λάβα της αντίστασεως κατά του Άγγλου δυνάστη...

Και τότε, τί δύναται να ισχύει σ' ένα τέτοιο χρέος και σε τέτοιο σκοπό;

Τότε, λοιπόν, έμπρός στο δικαίο και άγρυπνο πόθο των Έπτανησιών, που τον άτσάλωναν και τον κράτουν η συνείδηση του χρέους και το πνεύμα της αυτοθυσίας το ήρωϊκό, αναγκάστηκε η άγέρωχη, και κραταιά Άγγλία — δίδαγμα σοφό! — να καθήσει έπιτέλους και να λογαριασθή, με πολιτικά μέσα τώρα, νόμιμα, με τους ελεύθερους Έλληνες των νησιών του Ιονίου. Αναγκάστηκε να υποκύψει και να άναγνωρίση το έθνικό τους δικαίο και να τους άποδώσει όριστικά την τόσο λαχταρισμένη ελευθερία τους!

Για να συγκαλύψει δε την ήττα της και για να «χρυσώσει» τον έξαναγκασμό, που άσκησε πάνω της ο άγώνας των Έπτανησιών, για να τους άποδώσει την ελευθερία, η άγγλική διπλωματία πρόβαλε τότε πως αυτόβουλα, τάχα, έκανε τη μεγάλη χειρονομία, από μεγαθυμία, να έπιστρέψει τα νησιά του Ιονίου στην Ελλάδα, ως δώρο στο νέο βασιλιά μας Γεώργιο τον Α'!

Κ' έτσι, στις 21 Μαΐου του 1864, ο Θρασύβουλος Ζαΐμης, έπίτροπος του βασιλιά Γεωργίου Α' της Ελλάδος με έπίσημη πράξη, παρέλαβε από τον Άγγλο άρμοστή Στόρξ τα Έπτάνησα — ένωμένα πλέον με την Ελλάδα. Και κατόπιν ο άξιος λαός των Έπτανήσων έστειλε πληρεξούσιους εκπρόσωπούς του στη Β' Έθνοσυνέλευση, στην ελληνική πρωτεύουσα, για να συμπράξουν στον καταρτισμό του νέου πολιτεύματος της ελευθέρως Πατρίδας.

Αυτά έγιναν, πριν από 92 ακριβώς χρόνια, στην Έπτάνησο, που, χάρη στους ήρωϊκούς άγώνες των παιδιών της, είναι σήμερα — όπως και ανέκαθεν ήταν — ελληνική.

Η αίσια κατάληξη του δικαίου εκείνου άγώνα και η άξια δικαίωση της εθνικής λαχτάρας των Έλλήνων νησιωτών του Ιονίου προδικάζουν τώρα και το τέλος του θαυμαστού άγώνα των αδερφών μας στην Κύπρο. Και είναι ιστορικό το δίδαγμα, πως η ελευθερία δεν χαρίζεται, αλλά κατακτάται, κερδίζεται με το αίμα της καρδιάς, σφοαγίζεται με ήρωϊκές θυσίες, όπως προχτές του Μιχαήλ Καραολή και του Ανδρέα Δημητρίου στην Κύπρο.

Και, όπως τότε, στην Έπτάνησο, έτσι και αύριο, στην Κύπρο, η ελληνική Έλευθερία θα τινάξη, αναγαλλιάζοντας, τα λευκά της φτερά!

“Όπως οι ίδιοι οι Άγγλοι την αποκαλύπτουν...”

ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΜΕΝ ΤΗΝ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Τού κ. ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ τ. ύπουργού

Εάν αύριον, ένεφανίζετο ή ‘Ελλάς, εϊς κάποιαν διάσκεψιν διεθνή, καί, εάν ένώπιον αύτής έπρόκειτο νά όμιλήσῃ διά τήν Κυπριακόν, δέν βλέπομεν ποίαν άλλην μέθοδον θά έπρεπε νά ακολουθήσῃ από τήν άριθμητικήν. Ένωσόμεν από τήν άλλην άνάπτυξιν τών στοιχείων εκείνων, μέ τά όποία οί άντιδίκαιοί της τήν έχουν όπλίσει. Καί είναι αύτά, συντριπτικώς άποκαλυπτικά, έναντίον των καί άπολύτως, πειστικά. Θά άναφερθώμεν, εϊς τά ούσιωδέστερα:

Υπάρχει, έν πρώτοις, διά τών έπισημοτέρων Άγγλικών χειλέων, ώμολογημένη ή αλήθεια, διά τήν Κύπρον. Πιεζόμενος από τήν σιδηράν δύναμιν τών πραγμάτων, ό κ. Ήντεν ήναγκάσθη νά δηλώσῃ, εϊς τήν Βουλήν, ότι ή Κύπρος εϊναι άποαραιήτητος, διότι άσφαλίζει τήν ύπόθεσιν τών πετρελαίων. Ούτω ή ίδια ή Βρετανική Κυβέρνησις άπέρριψε τήν προσωπίον καί έκρήμνισε τήν μύθον της στρατηγικής όξίας. Επ’ μακρόν, ως γνωστόν, τήν βασικόν έπιχειρήματός της. πρὸς δικαιολογίαν τών θρασυτάτων «ουδέποτε» ήτο δέθεν ή άνάγκη της άμυντικής κατοχυρώσεως, εϊς τήν νευραλγικήν περιοχήν. “Η δέ εϊρχεται ή ίδια καί πάλιν καί λέγει εϊς τόν Κόσμον, εϊς τόν λαόν της καί εϊς τήν ΝΑΤΟ, ότι διέπραττεν άπάτην της χειροτέρας μορφής, προβάλλουσα λόγους στρατιωτικού ένδιαφέροντος. Δέν ένδιαφέρει ό κυνισμός, ούτε ή εύκολία της όμολογίας. Ένδιαφέρει τήν περιεχόμενόν της. Διότι μανθάνει τώρα ή “Ανθρωπότης, ότι ή έλευθερία τών Κυπρίων κρεουργείται έπειδή δέν πρέπει νά διακινδυνεύσουν έστῶ καί ύποθετικώς τά συμφέροντα τών έκμεταλλευτών του μαύρου χρυσού καί ότι 450.000 Έλλήνων όφείλουν νά παραμείνουν πρώτη ύλη διά τήν κτηνώδη σαδιστικήν βουλμίαν τών τύπου Χάρντιγκ τυράννων μόνον καί μόνον διά νά μή διαταραχθῇ ή είσροή χρημάτων, εϊς τήν άγγλικήν θησαυροφυλάκίαν. “Η Μ. Βρετανία ούτω άποδεικνύει, διά μίαν άκόμη φοράν, ότι τίποτε δέν εϊναι δι’ αύτήν

νομιμώτερον, από τήν μαιρτύριον τών λαών, όταν μέ τήν αίμα των πρόκειται νά τραφή ό πλούτος της. Κλασσική δηλαδή, περίπτωσις σουλκιισμού, έναντι της όποίας τά “Ηνωμένα Έθνη δέν ήμπορεί παρά νά λάβουν θέσιν σαφή. Έχουν ύποχρέωσιν, έμπράκτως, νά έξηγησούν, εάν δέχονται ή όχι νά μένουν 450.000 Έλληνες δούλοι, διά νά παχύνονται, μέ τήν δραματικήν άγωνίαν των οί άργυραμμοί-δοί του Λονδίνου.

Υπάρχει έπίσης, έπίσης πλήρως άποδεδειγμένη ή αλήθεια, περί της τουρκικής άναμίξεως. Τά γεγονότα φωτίζουν άπλώς τόν δρλοφόνον συνεταιρισμόν, μέσα εϊς τά συμπεφωνημένα πλαίσια του όποιου οί Τούρκοι κινούνται ως οί κτροί μισθοφόροι τών “Αγγλων. Καί εϊς ό,τι άφορά τήν δίψαν του αίματος τούς ύπερφαλαγγίζουν. Επ’ χρήμασι κρεουργούν από του παρελθόντος Σεπτεμβρίου “Ελλήνας, παραδίδουν εϊς τās φλόγας τόν μόχθον αίωνων, άτιμάζουσιν όλας τās έννοι-ας του πολιτισμού καί προσηλακίζουν, σαρκάζουσιν καί ποδοπατούν τās άρχάς εκείνας, πού άποτελούν αίτίαν ύπάρξεως καί έρμηνείαν του πολιτισμού. Πρόκειται περί της χειροτέρας μορφής ήθικής καί έθνικής άπαλοτριώσεως εϊς τούς τυράννους της ήρωϊκής μεγαλονήσου καί από της άπόψεως αύτής τά “Ηνωμένα Έθνη όφείλουν νά φροντίζουσιν διά τήν λοιμοκαθάρτη-σιν, του όποιου έχει άνάγκην ό τουρκικός χώρος.

Υπάρχει, τρίτον, ή ώσαύτως άποδεδειγμένη άδυναμία τών “Αγγλων νά ακολουθήσουν άλλας μεθόδους εκτός τών μεθόδων του αίματος καί του τρόμου. Μαρτυρούν περί αύτου ή γκαγκοτερική άπαγωγή καί εκτόπισις του Έθνάρχου, ή φρικιαστική δολοφονία τών δύο νεαρών Κυπρίων άγωνιστών, ή άτελείωτος σειρά τών ώμοτήτων, πρὸ τών όποιων θά ήσθάνοντο άθώοτεροι καί οί πλέον άδίστακτοι σαδιστάι του Μπούχενβαλντ καί του Νταχάου.

Υπό τās προϋποθέσεις, αύτάς, αί όποίαι θεμελιώνουν άνατριχιαστικά προηγούμενα, βαρύνοντα έ-

ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ Η ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τού βουλευτου κ. ΕΜ. ΚΟΘΡΗ

Τό Κυπριακόν καταλαμβάνει σήμερον όλόκληρον τόν χώρον της έξωτερικής μας πολιτικής καί άποτελεί τόν άξονα πέριξ του όποιου κινείται. Θά εξακολουθήσῃ δέ νά άπασχολή τόν Έλληνικόν λαόν καί τήν διεθνή κοινήν γνώμην, μέχρις ότου ό ήρωϊκός άγών τών άδελφών μας Κυπρίων έπικρατήσῃ διά της ένώσεως της μεγαλονήσου μέ τήν μητέρα Έλλάδα.

Εϊναι γεγονός ότι ή παγκόσμιος

καθεστώς εϊς τήν Μεγαλόνησον.

Τό λυτπρόν εϊναι από Έλληνικής πλευράς, ότι τό Κυπριακόν εύρίσκειται σήμερον εϊς κρίσιμωτάτην θέσιν. “Αλλά εϊναι έπίσης λυτπρόν ότι ή Μεγάλη Βρετανία ή όποία κατά τόν τελευταίον παγκόσμιον πόλεμον ήγήθη του άγώνος τών έλευθέρων Έθνών διά τήν καταπολέμησην του φασισμού καί τήν άπαρέγκλιτον εφαρμογήν της άρχής περί αύτοδιαθέσεως τών λαών καί ένίκησε, διότι οί λαοί έπίστευσαν ότι άγωνίζονται διά τήν έπικράτησιν τών άρχών αύτών, μέ τήν εφαρμοζόμενην έπί του Κυπριακού πολιτικήν της, όμολογεί ότι έμμένει εϊς τήν διατήρησιν της άποικιακής πολιτικής έναντίον της όποίας ήγωνίσθησαν οί έλευθεροί λαοί υπό τήν ήγεσίαν της. “Οφείλουν αί κυβερνήσεις τών συμμάχων χωρών καί ίδίως τών Η. Π. Α. νά άντιληφθούν τούς γενικωτέρους κινδύνους πού έγκυμονεί ή Πολιτική του Κυπριακού τήν όποίαν άκολουθεϊ σήμερον ή “Αγγλία.

“Αλλοίμονον εάν οί έλευθεροί λαοί πιστεύουσιν ότι εξηπατήθησαν από τās κυβερνήσεις των καί ότι τά ιδανικά χάριν τών όποιων έχυσαν τό αίμα των δέν πραγματοποιούνται καί ότι τās εύχάς των εξακολουθούν νά καταθέθουν άντιδραστικά πολιτικά συγκροτήματα.

“Η παροχή του δικαιώματος της αύτοδιαθέσεως εϊς τόν Κυπριακόν λαόν άποτελεί καθήκον διά τήν Μεγάλην Βρετανίαν καί θά ίκανοποιήσῃ όλους τούς έλευθέρους λαούς πού ήγωνίσθησαν κατά τόν τελευταίον παγκόσμιον πόλεμον ύπέρ τών δημοκρατικών θεσμών, ενδιαφέρει δέ καί όλους τούς ύποδούλους λαούς πού άναμένουν τήν άπελευθέρωσιν των από τόν Ο. Η. Ε.

“Αποτελεί παγκόσμιον αίτημα ή αύτοδιάθεσις του Κυπριακού Λαού καί όφείλουν νά συμβάλουν εϊς τήν πραγματοποίησιν του αί κυβερνήσεις όλων τών έλευθέρων χωρών εάν δέν έπιθυμούν οί Λαοί των νά πιστεύσουν ότι τό αίμα τών όποιων έχυσαν κατά τόν τελευταίον παγκόσμιον πόλεμον έχύθη έπί ματαιά.

“Ο βουλευτής Λασηθίου της Φ. Δ. Ε. κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΘΡΗΣ

κοινή γνώμη δέν έχει εϊσέτι έπαρκώς διαφωτισθῇ έπί του Κυπριακού ζητήματος.

Ενώ ή Μεγάλη Βρετανία, εϊναι έπίσης γεγονός, ότι, ούδέποτε μετέβαλε πολιτικήν άλλα ένέμεινε αρχήθεν καί έμμένει εϊς τήν αδιάλλακτον στάσιν της, δηλαδή εϊς τήν διατήρησιν πάση θυσία του άποικιακού

πεί της ύποστάσεως όλόκληρου του λεγομένου έλευθέρου κόσμου, τό δικαίωμα της Έλλάδος όπως καταγγέλλη τούς καταπρόδιδοντας τά ιδανικά της Δύσεως εϊναι θωρακισμένον μέ άπίστευτον ισχύ. Δέν έχει παρά νά παραιτάξῃ άντιμέτωπον τής συνωμοσίας του ψεύδους καί τών πολλαπλών άπατών τήν “Αλήθειαν. Τήν “Αλήθειαν, όπως τήν άποκαλύπτουν αύτοί, ούτοι, πού τήν άρνούνται, οί “Αγγλοι.

“Η ύπερήφανος άπόκρισις του Διγενή εϊς τήν σκαιάν πρόκλησιν του Χάρντιγκ

“Ο ποιος “Ελλην φονεύσῃ τόν δήμιον της Κύπρου Χάρντιγκ, θά άναφέρεται μέ χρυσά γράμματα εϊς τās δέλτους της “Ιστορίας μας....»

Μέ αύτάς τās λιτάς λέξεις, γεμάτας από έλληνικόν μεγαλείον, ό θρυλικός Διγενής έπικήρυξε τόν τυράννον Χάρντιγκ. Με δωρική, πράγματι άποφασιστικότητα — όχι δ’ έναντι ποσού τινος χρυσίου, άλλα αύτου της πανελληνίας εύγνωμοσύνης καί της άναγραφής του όνόματος του τυραννοκτόνου, μέ χρυσά γράμματα

εϊς τās δέλτους της “Ιστορίας μας — καλεί τούς πανέλληνες ό Διγενής νά άπαλλάξουν τήν Μεγαλόνησον από τόν τυράννον αύτόν, ό όποιος, άλλωστε άντελήθη καλώς ήδη τί σημαίνει “Ελληνική Ψυχή.

“Από τήν στιγμήν όπου έκυκλοφόρησεν ή μνημειώδης προκήρυξις του Διγενή, ό αίμοσταγής δυνάστης κατελήθη από πανικόν καί κατέχεται διαρκώς από έφιάλτας, οί όποίοι του έχουν καταστήσει τήν ζωήν του μαρτυρικήν. Τό φάσμα της τιμωρίας τόν καταδιώκει καί αί έρινες τόν παρακολουθούν πανταχού! “Εμφοδος καί ψοφοδής, ό στρατάρχης τών σκύλων βλέπει παντού τήν ιδικήν του άγχόνην νά αίωρήται. Καί ό τρόμος καί ό πανικός τόν έκαμαν περισσότερο θηριώδη καί στυγνόν. Λυσσάλεος ό

«“Οποιος “Ελλην φονεύσῃ τόν δήμιον της Κύπρου Χάρντιγκ, θά άναφέρεται μέ χρυσά γράμματα εϊς τās δέλτους της “Ιστορίας μας...»

θρασύδειλος δυνάστης έχει εξαπολύσει τήν πλέον έπονείδιστον τρομοκρατίαν καί καταπιέζει κατά τόν βαρβαρώτερον τρόπον, ένα εύγενή Λαόν, πού ζητεί τήν έλευθερίαν του. Καί πρέφει τήν κρυφήν έλπίδα, ότι ούτω θά κάμψῃ τάχα τήν αντίστασιν καί τήν αντίδρασιν τών σκλάβων...

Ματαιός όμως! Καί τό έχει καλώς άντιληφθῇ αύτό ό Χάρντιγκ. “Εχει πεισθῇ ότι ό “Ελλην δέν ύποκύπτει, οσάκις άγωνίζεται διά τήν έλευθερίαν του. Καί δέν ύποχωρεί, ούτε τρομάζει από τās τυραννίας! “Ο τράχηλος

του Έλληνος δέν λυγίζει, δι’ αύτό καί εϊναι άήττητος, άνά τούς αιώνας.

Αύται αί ιστορικά αλήθειαι έχουν θυσίει σήμερον εϊς άπελπισίαν τόν στυγνόν τρομοκράτην ό όποιος βλέπει τήν άδυσώπητον, άλλα δικαίαν τιμωρίαν του έπρχομένην! “Ολα τά βλέπει, δι’ έαυτόν καί τήν “Αγγλίαν, έυσόϊαν καί άναμένει τόν άνάκλητον καταποντισμόν του.

“Ο ποιος “Ελλην φονεύσῃ τόν δήμιον της Κύπρου Χάρντιγκ θά άναφέρεται μέ χρυσά γράμματα εϊς τās δέλτους της “Ιστορίας μας: Σάν καυτό σίδερο τόν κατακαίουν αί λέξεις αύται καί μέσα από τό νόημά των άναπνδά τό άφθαστον έλληνικόν μεγαλείον!

ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΣΜΟΝΗΤΑΙ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΓΓΛΩΝ

Τοῦ Κυπρίου συγγραφέως κ. ΚΥΡ. Μ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

Εὐρισκόμεθα ἐν ᾧφει γοργῶν ἐξελίξεων. Ἡ ἀντίστασις τῶν Κυπρίων καὶ ὁ ἀγῶνας τῶν κατὰ τῶν κατακτητῶν φέρει τὰ ἀποτελέσματά του. Καὶ εἶναι ἀνάγκη, τώρα, πὺ ἐπιζητεῖται ἡ λύσις τοῦ κυπριακοῦ, νὰ σημειωθοῦν αὐτὰ τὰ λόγια:

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἔχει γιὰ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῶν. Αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθόν, πὺ ἐδωρήθη εἰς τὸ γένος μας ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ κυπριακὸς λαὸς τὸ θέλει. Καί, ἐπειδὴ δὲν τοῦ τὸ δίδουν, τὸ ἀξιώνει μὲ τὸ ξεσκήνωμά του. Καί, βέβαιως, θὰ τὸ κατακτήσῃ.

Τώρα, τί λέγουν πάνω σ' αὐτό, οἱ διάφοροι εἰδικοί περὶ τὴν ἐξέγερσιν σχημάτων καὶ σχεδίων διὰ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ Κυπρίων, — μεταξὺ δούλων καὶ αὐθεντῶν, θὰ ἐλέγαμεν ἡμεῖς — εἶναι ἕνα ἄλλο ζήτημα, πὺ ἐνδιαφέρει τὴν λεγομένην διπλωματίαν. Εἶναι ὑπόθεσις τῆς διπλωματίας. Διότι οἱ Κύπριοι, κατ' ἀρχήν, δὲν παραδεχόμεθα τὴν ὑπαρξίν «κρίσεως» εἰς τὰς σχέσεις μας μετὰ τῶν Ἀγγλῶν κυριάρχων μας. Διὰ νὰ ὑπάρχῃ κρίσις εἰς τὰς σχέσεις μας, προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν σχέσεων. Καί, μάλιστα, σχέσεων ἀγαθῶν. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν Κυπρίων καὶ τῶν Ἀγγλῶν σχέσεις οὐδέποτε ὑπῆρξαν. Σχέσεις αὐθεντῶν μὲ δούλους, ναί.

Καὶ αὐτὰς τὰς σχέσεις τὰς κατηγορεῖαμεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, πὺ ἐπάτησαν τὸ πόδι τῶν εἰς τὴν νῆσον μας. Ὁ Ἐθνάρχης τῆς Κύπρου Σωφρόνιος κατήγγειλε, τότε, ὅτι ἡ Κύπρος κατεσχέθη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, πρὸς μεγίστην κατάπληξιν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ. Καὶ ἔδιδεν ἔτσι, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς, τὸ σύνθημα τῆς ἀντιστάσεως. Καὶ ἡ ἀντίστασις μας αὐτὴ, πὺ ἄρχισεν ἀπὸ τότε, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ καλοκαίρι τοῦ 1878, συνεχίζεται ἕως σήμερα. Καὶ συνεχίζεται μὲ αὐτὴν τὴν ὀξύτητα πὺ ἔχει.

Τὸ ἴδιο καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῶν Ἀγγλῶν. Συνεχίζουν καὶ αὐτοὶ τῆς προσπάθειάς τῶν νὰ ἀφήσουν ἔντονα εἰς τὴν νῆσον μας τὰ ἴχνη τῆς κατοχικῆς τῶν διαβάσεως. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς τῶν εἰς τὴν Κύπρον, μᾶς κατεντρόπισαν. Καὶ μᾶς προσέβαλαν καιρῶς μὲ ἐκείνην τὴν δουλεμπορικὴν πρᾶξιν τῶν, ἀγοράζοντάς μας ὡσάν ζῶα ἀπὸ τὸν Τοῦρκον δυνάστην μας. Δὲν

ἤλθαν ὡς ἐλευθερωταὶ μας. ἤλθαν ὡς στυγνοὶ ἀγορασταί, ἐμπορεύματος δούλων ἀπὸ ἄλλον δυνάστην ἔμπορον. Καὶ βεβαίως μᾶς μετεχειρίσθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὡσάν δούλους. Καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀκούσουν τὰς παρακλήσεις μας. Τὰ παράπονά μας. Τῆς διαμαρτυρίας μας. Καὶ ὅσες φορὲς ἐφωνάξαμεν ὀλίγον πὺ δυνατόν, ὥστε νὰ μᾶς ἀκούσουν καὶ πὺ ἔξω ἀ-

Ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας κ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ σθεναρὸς ἀγωνιστὴς τῆς Κύπρου καὶ ἱστορικὸς τῆς Μεγαλονήσου

πὸ τὴν Κύπρον, κατέπνιξαν τὴν φωνήν μας. Καὶ μᾶς ὕβρισαν, ὡς ἀχάριστους καὶ ὡς τρομοκράτας. Περιεφρόνησαν τῆς ἀξιώσεώς μας νὰ μᾶς συμπεριφέρονται ὡς πρὸς πολιτισμένους ἀνθρώπους. Μᾶς προσέβαλαν. Μᾶς ἐλοιδορήσαν. Μᾶς ἐνέπαιξαν. Ἐπερίπαιξαν τὰ ἱερά μας καὶ τὰ ὅσιά μας. Ἐπερίπαιξαν τὴν θρησκευτικὴν ἀφοσίωσίν μας πρὸς τὴν μεγάλην μας Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐφθασαν μέχρι τοῦ βαθμοῦ, νὰ μᾶς ρίπτουν κατὰ πρόσωπον τὴν ὕβριν τοῦ λεβαντίνου.

Καὶ δι' ὅλα αὐτὰ, ἐβλάστησεν μέσα εἰς τὰς ψυχὰς μας τὸ αἰσθημα μιᾶς ἐντόνου ἀποστροφῆς μας πρὸς κάθε τι τὸ ἀγγλικὸν καὶ μᾶς ἔκαμαν νὰ μὴ τοὺς πιστεύωμεν ποτέ. Νὰ μὴν τοὺς πιστεύωμεν καὶ ὅταν ἀκόμη μᾶς λέγουν ἔξ ἀνάγκης τὴν ἀλήθειαν. Νὰ εἰμεθα ἀκόμη καὶ τότε σκεπτικοὶ καὶ ἐπιφυλακτικοί. Λέγομεν: «Φύλαγε τὰ ρούχα σου». Πὺ ἔξερεις τί κρύπτει κάτω ἀπὸ τὰ καλά αὐτὰ λόγια; Ἀγγλος εἶναι: Φυλάξου ἀπὸ αὐτόν! Ἀπὸ τῆς πλεονεξίας του. Πρόσεξε τῆς παγίδες του!...» Ἐτσι λέγομεν πάντοτε, εἰς κάθε προσφορὰν του.

Καὶ ἔχομεν δίκαιον. Διότι, μέσα εἰς τὰς δεκαετηρίδας τῆς κατοχῆς τῶν, μὲ συστηματικὴν καὶ ἐντατικὴν προσπάθειάν τῶν κατέ-

τειναν νὰ μᾶς διαφθείρουν τὰς ψυχὰς καὶ τὰς συνειδήσεις μας. Ἐπεχείρησαν νὰ μᾶς κάμουν δούλους τῶν ὑλικῶν παθῶν. Νὰ ἀπομακρύνουν τὴν πίστιν μας πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἀνθρώπινα ἰδεώδη. Ἐζήτησαν νὰ ἀγοράσουν τὰς συνειδήσεις μας.

Καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχαν, ἐπεδίωξαν νὰ τὰς διαφθείρουν. Καὶ πάλιν ἀπέτυχαν. Καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν, ἐβάλθησαν νὰ μᾶς λοιδοροῦν. Νὰ μᾶς ἐμπαίζουν, καὶ νὰ μᾶς ἐμφανίζουν ὡς ἀνθρώπους ἀσυνειδήτους καὶ «δευτέρας κατηγορίας» λευκοὺς. Ὡς νὰ ἐπεριμέναμεν ἡμεῖς νὰ ἀναφανοῦν οἱ Ἀγγλοὶ εἰς τὴν κονίστραν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, διὰ νὰ πάρωμεν βαθμὸν εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν μας ἐπίδοσιν. Καὶ μᾶς ἐθεώρησαν, πράγματι, ὡς δευτέρας κατηγορίας λευκοὺς καὶ ὡς πρὸς τέτοιους μᾶς συμπεριφέρθησαν. Ἐφρόντισαν νὰ μᾶς κάμουν νὰ μὴν ἔχομεν τὰ μέσα οὔτε τὸν δάσκαλό μας νὰ πληρώνωμε. Οὔτε τὰ σχολεῖα μας νὰ συντηρήσωμε. Καὶ μᾶς ἀνάγκασαν νὰ ζητήσωμεν τὴν βοήθειάν τῶν. Καὶ ὅταν τὸ ἐκάμαμεν αὐτό, ἔσπευσαν νὰ ὑποδουλώσουν τὴν παιδείαν μας.

Ἐπεδούλωσαν τὸν δάσκαλόν μας καὶ τὸν ἀνάγκασαν νὰ διδάσκῃ μόνον ὅ,τι ἤθελαν ἐκεῖνοι. Ἀδιάφορον ἔαν ἔσπασαν ὅλες οἱ προσπάθειές τῶν ἐπάνω εἰς τὴν γρανιτῶδη ἀντίστασιν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Δὲν ἀτελείσθησαν ὅμως οὔτε ἀπὸ τὴν ματαίωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν αὐτῶν. Εἶπαν: «Ἄς πᾶμε νὰ χαλάσωμεν τὴν αὐτοδιοίκησιν τῶν. Θὰ διορίσωμεν πλέον εἰς τὰς κοινότητάς τῶν ἡμεῖς τὸν κοινotάρχην τῶν. Τὸν μouxτάρχη τῶν. Ἀπλοῖκοι χωρικοὶ εἶναι: Θὰ μπορέσουμε — εἶπαν — μὲ τὸν καιρόν, νὰ τοὺς βάλομε στὸ χέ-

ρι. Νὰ τοὺς διαφθείρουμε. Νὰ τοὺς ἀγοράσωμε. Νὰ τοὺς καταστήσωμε ὄργανά μας τυφλά. Ὁργανὰ τῶν θελήσεών μας... Καὶ τὸ ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογήν. Ποῖος θὰ τοὺς ἡμποδίζεν; Διαμαρτυρήθημεν. Ἐφωνάξαμεν. Ἀδικαί!

Καὶ ὅμως ἀπέτυχαν καὶ εἰς αὐτό, καταγινώσκω. Διότι, οὔτε ἐναντὶ Κυπρίου χωρικοῦ μπόρεσαν νὰ ὑποδουλώσουν. Ἡ Κοινότης παρέμεινε οὐσιαστικῶς εἰς χεῖρας μας. Καὶ ὁ μouxτάρχης, ὁ διορισμένος ἀπὸ αὐτοὺς, εἶναι ὁλοδικός μας. Ἀπόδειξις: Αἱ ὁμαδικαὶ παραιτήσεις τῶν διορισμένων μouxτάρχων καὶ ἀγάδων. Οὔτε θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνῃ ἄλλοιως. Τὸ ἴδιο καὶ εἰς τὴν παιδείαν μας: Οὔτε ἕνα παιδί μας ἡμπορέσαν νὰ πάρουν μαζί τῶν. Ἀπόδειξις: Ἡ σημερινὴ ἡρωικὴ νεολαία τῆς Μεγαλονήσου, πὺ μὲ τοὺς ἄθλους τῆς εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργεῖ τὸ νεώτερον ἔπος τῶν Ἑλλήνων, ὕστερα ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς Πίνδου. Οἱ Καραολῆδες, οἱ Δημητρίοι, οἱ Εἰρήναρχοι, οἱ Γεωργίου, ὁ Ἡλίας Κυριακίδης, καὶ οἱ δεκάδες χιλιάδες ἄλλοι νέοι τῆς Κύπρου.

Λοιπόν; Αὐτὲς ὑπῆρξαν καὶ αὐτὲς εἶναι οἱ σχέσεις μας μὲ τοὺς Ἀγγλοὺς κατακτητάς μας. Μὲ τοὺς Ἀγγλοὺς «φίλους» καὶ «συμμάχους» τῶν Ἑλλήνων. Ἐκεῖνοι νὰ θέλουν διὰ τῆς βίας νὰ μᾶς κρατήσουν εἰς τοὺς ψυχροτάτους κόλπους τῆς αὐτοκρατορίας τῶν. Καὶ ἡμεῖς νὰ ἀγωνιζώμεθα μὲ θυσίας νὰ σπάσωμε αὐτὸν τὸν φρικτὸν ἐναγκαλισμὸν τῶν...

Αὐτὴν τὴν ὁμὴν πραγματικότητα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν ὅσοι ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐξέγερσιν σχήματος τακτοποιήσεως εἰρηνικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Κυπρίων. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦν ποτέ, ὅτι μοναδικὴ λύσις εἰς τὴν παροῦσαν ὀξύτητα τῶν σχέσεών μας αὐτῶν, μία μόνον μπορεῖ νὰ εἶναι:

Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἐλευθερίας μας. Τίποτε ἄλλο!

Ἡ «Μαχομένη Κύπρος» ἔρχεται νὰ συμπληρώσῃ ἕνα μεγάλο καὶ αἰσθητὸν κενόν. Τὴν ἑλλειψιν ἰδιοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου μάχης, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου. Δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου σοβαροῦ, ἐγκύρου καὶ σθεναροῦ, τὸ ὅποῖον δὲν θὰ ἐκφράζῃ ἀπλῶς τὸν πανελλήνιον πόθον διὰ τὴν πολυπόθητην Ἐνωσιν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀγωνισθῇ, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μεγαλονήσου μας. Αἱ στήλαι τῆς «Μαχομένης Κύπρου» θὰ εἶναι πολεμιστρεῖς δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ὅλοι αἱ μεγάλοι ἐθνεγερεῖς εἶχον πάντοτε συμπαραστάτην τὴν πένναν. Καὶ τὰ τουφέκια τῶν ἀγωνιστῶν ἔχουν εὐθυβολίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν μεγαλύτερον, μόνον ὁσάκις συνοδεύονται καὶ ἀπὸ τὰς ἐκρηξεις καὶ τοὺς μύδρους καὶ τοὺς κραδασμοὺς τῆς πέννας. Ἡ «Μαχομένη Κύπρος» κατέρχεται πάνοπλη εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν, ἀποφασισμένη νὰ ρίψῃ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις καὶ νὰ διαθέσῃ ὅλα τῆς τὰ μέσα, μέχρι τῆς τελικῆς νίκης. Καὶ θὰ νικήσωμεν: Ὁ Θεὸς καὶ τὸ Δίκαιον εἶναι μαζί μας!

ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΥΡΑΝΝΙΑΣ

ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ 9ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1821

Μιά παλάμη, βίαια και ανάλγητα, αποκομμένη από το ζωντανό της οργανισμό. Μιά παλάμη, ξεχωρισμένη από το άλλο σώμα της και ωστόσο πάντα ζωντανή, ολόένα σπαρταρώντας καί, χρόνια και χρόνια τώρα, λαχταρώντας να ενώθῃ ξανά με τὸν ἀκμαῖο της οργανισμό — αὐτὴ εἶναι ἡ Κύπρος, τὸ νησί μας τὸ ἐλληνικό! Ἑλληνικό ὄχι μονάχα ἀπὸ ἱστορικούς, ἐθνικούς καὶ ἠθικούς λόγους, μὰ ἀκόμα καὶ πρῶτα ἀπὸ καθαρὸ φυσικούς, ἀπὸ κοσμογονικὸ νόμο δικαιομένους.

Πραγματικά, ὅπως ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἀμειλίκτη καὶ ἀμερόληπτη στὶς παρατηρήσεις της καὶ στὰ συμπεράσματά της, παραδέχεται, ἡ Κύπρος ἀνήκει καὶ γεωφυσικά στὴν Ἑλλάδα, ὅπως δὲ καὶ τ' ἄλλα νησιά στὸ σημεῖο ἐτοῦτο τῆς μεσογειακῆς θάλασσας. Καὶ ἀποσπᾶσθαι — ποῖος τάχα ξέρεי σὲ πόσο παναρχαῖους καιροὺς, ὅστερ' ἀπὸ φοβερὰ ξεσπάσματα τῶν τυφλῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, ὅστερ' ἀπὸ ἀγρία πύλη τῶν τιτανικῶν κ' αἰώνιων στοιχείων, τοῦ νεροῦ, τοῦ χῶματος, τῆς φωτιάς...

Ἡ φύση ἔχει, δέδαια, νόμους στυγνοὺς — ἡ ἴδια δὲ εἶναι τυφλὴ στὶς ἐνέργειές της. Καὶ αὐτὸ τὸ ξεχώρισμα, τὸ ἀπόκομμα ποὺ κάνει τῆς ἀκόμα τόσο εὐπλαστῆς γῆνης σάρκας ἔχει τὴν ἐξήγησή του ἔτσι, γίνεται παραδεκτό.

Ὅμως οἱ ἄνθρωποι γιατί νὰ θέλουν νὰ γίνονται τυφλοί; Γιατί νὰ θέλουν νὰ φέρονται ἄδικα; Γιατί νὰ εἶναι ἀστόχαστοι καὶ πεισματικοί; Κ' ἐπιμένουν ἀκόμα, καταφρονώντας καὶ τῆς Ἱστορίας τὸ τρανὸ τὸ δί-δαγμα καὶ τῆς Ἠθικῆς τὸ ἀδυσώπητο χρέος, παρακούοντας καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπιταγή, ποὺ εἶναι ἡ Ἑλευθερία, ἡ πνοή Του — γιατί νὰ κρατοῦν τὴν τόσο ἀσπλαχνα ἀποκομμένη παλάμη τῆς Κύπρου μας ἀλυσόδετη νὰ σπαράξῃ καὶ νὰ λαχταράει νὰ συγκολληθῇ μετὰ τὸ ὑπόλοιπο σώμα τῆς Μάνας τῆς τῆς Ἑλλάδας, τῆς κοινῆς μας Πατρίδας;...

Τὸ βλέπουν, τὸ ὁμολογοῦν πῶς καιροὶ τοῦ ξεχωρισμοῦ καὶ τῆς σκλαβιάς της δὲν κατάφεραν νὰ νεκρώσουν τὸ φρόνημα τὸ ἐλληνικό, τὴν πίστη τὴν ἐλληνική, ποὺ κυκλοφορεῖ ἴσαμε καὶ στὸ ἔσχατο ἀγγεῖο καὶ διαπνέει ἀκόμα καὶ τὸ ἐλαχιστότατο κύτταρο τῆς Παλάμης αὐτῆς, ποὺ ζῇ καὶ σπαρταράει μετὰ τὴν μιά κ' αἰώνια λαχτάρα — τὴν Ἐνωσή της μετὰ τὴν ἀρχαία Πατρίδα της, μετὰ τὸ ἀληθινὸ τῆς τὸ Σῶμα.

Τὸ βλέπουν, τὸ ὁμολογοῦν... Καὶ ὁμως τὴν κρατοῦν ξεχωρισμένη, μετὰ τὸν ὄχι κὰν πλέον τὴν ἰσχύ ἢ τὸ δικαίωμα, παρὰ μετὰ τὸν πείσμα τοῦ δυνατώτερου. Τὸ πείσμα αὐτό, τὸ ἀλύγιστο, τὸ σκαὶ καὶ τὸ ταπεινόν, ποὺ τοὺς κάνει ἀσυνεπεῖς ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ποὺ τοὺς ἐμφανίζει νὰ καταδολιεύονται τὸ ἠθικὸ καὶ φυσικὸ δικαίωμα νὰ ζῇ ἐλεύθερος ὁ ἄνθρωπος, νὰ προδίδουν ἀποχοι καὶ ἄδικα ὅ,τι εἶναι Δίκαιον, Ἠθικόν, Χριστιανισμός, Δημοκρατία — ὑψηλὰς ἀρχές, αἰώνιες ἀξίες, μεγάλα ἰδανικά, γιὰ τὰ ὁποῖα συχνὰ οἱ ἀμετανόητα συναισθηματικοὶ Ἕλληνες

πολέμησαν μαζί τους, μετὰ τοὺς τοὺς Δυνατοὺς — ἀλλοίμονο, γιὰ νὰ προσβάλλονται τώρα καὶ νὰ πληγώνονται ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς συμμάχους τους καὶ φίλους!...

Μὰ οἱ Ἕλληνες τώρα τὸ καταλαβαίνουν, ὅτι τὸ καλλίτερο στήριγμά τους πρέπει νὰ εἶναι κυριώτερα ἢ ἐθνικὴ τους Πίστη καὶ ὁ μοναδικὸς τους φίλος, γιὰ νὰ τὸν ἐμπιστεύονται, τὸ Δίκαιο. Μετὰ αὐτὰ τὰ δύο, γνώμονα ἔχοντάς τα, συνεχίζουν καὶ οἱ Κύπριοι, τὰ σκλαβωμένα τέκνα τῆς Ἑλλάδας μας τὸν ἱερό τους τὸν ἀγῶνα, ὥσπου νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν αὐτοδιάθεσή τους, τὴν Ἐνωσή τους, δηλαδή, μετὰ τὴν κοινὴ Πατρίδα.

Ἀλλ' ὅστε, ὁ ἀγῶνας αὐτὸς δὲν εἶναι οὔτε πρῶτος οὔτε νέος. Σὲ συνέχεια ἔρχεται ἄλλων παλαιῶν καὶ ἱστορικῶν ἀγῶνων γιὰ τὴν δικαίωση τοῦ ἠθικοῦ σκοποῦ τους. Καὶ μῆτε εἶναι, ἀκόμα, πρῶτες τώρα καὶ μοναδικές οἱ θυσίες ποὺ ὑπομένουν οἱ Κύπριοι ἀδελφοί μας στὸν ἀγῶνα τους γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἐθνικὴ τους ἀποκατάσταση. Ἐχουν δοκιμάσει καὶ ἄλλοτε καὶ σκληρότερες θυσίες γιὰ τὸ ἱερό τους ἰδανικόν.

Καί, τώρα, εἶναι ἐνδιαφέρον κ' ἔχει ἱστορικὴν ἐπικαιρότητα νὰ ἐκθέσουμε πῶς καὶ ἡ Κύπρος μας συνέβαλε στὸ μεγάλο ἀγῶνα τῆς Πατρίδας τότε, νὰ ἱστορήσουμε τίς θυσίες τῆς Κύπρου κατὰ τὸ ἀθάνατο καὶ δοξασμένον μας Εἰκοσιένα, τώρα, ποὺ συμπίπτει καὶ ἡ ἐπέτειός της 9 Ἰουλίου 1821, ὅταν ἡ σκλαβωμένη στοὺς Τούρκους τότε Κύπρος ἐξεγέρθηκε εὐτολμα καὶ μετὰ αὐτοθυσίαν ἐναντίον τοῦ δυνάστη της.

Ὅταν, λοιπόν, στὴν ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα ξέσπασε ἡ ἀπολυτρωτικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1821, ἡ Κύπρος βρισκόταν καὶ αὐτὴ κάτω ἀπὸ τὸν φρικτὸ ζυγὸ τῆς τυραννίας τοῦ Τούρκου σουλτάνου.

Ὡστόσο, γνήσιοι Ἕλληνες καὶ οἱ Κύπριοι, ποὺ ἀνέκαθεν συνδύαζαν καὶ διατηροῦσαν μέσα στὴν ψυχὴ τους τὴν λαχτάρα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀποκαταστάσεώς τους μετὰ τὸ Γένος ὁλόκληρο, ὅταν ἔφτασε καὶ ἴσαμε αὐτοὺς τὸ ἱερό μῆνυμα ἀπὸ τὴν Πατρίδα «Ἑλευθερία ἢ θάνατος!», ἐνοίωσαν ἀμέσως βαθεῖα τὴν συγκίνηση κ' ἐνθουσιασμό καὶ ἀναγάλισαν μουσικὰ μετὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως.

Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κύπρου ἦταν, ἐκείνον τὸν καιρὸ, ὁ Κυπριανός: Μορφὴ ἐθνικὴ, πατριώτης καὶ συνειδητὸς ἄνθρωπος, ὁ Κυπριανὸς εἶχε ἀντίληψη τοῦ χρέους του, ἐκείνη τὴν μεγάλην ἄρα.

Εἶχε, ὅλως, μνηστὴ ἀπὸ πολὺ προτιμότερα στὸ μουσικὸ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας καὶ μετὰ εὐλάβεια κρατοῦσε στὴ θύμησή του τὴν θυσία ἐνὸς Κυπρίου ἐθνομάρτυρα τῆς Ἑλευθερίας — τοῦ Ἰωάννη Καρατζῆ, ποὺ ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ συντρόφους τοῦ Ρήγα Βελεστινλή, μαζί μετὰ τὸν ὁποῖον εἶχαν στραγγαλιστῇ καὶ ριχθῇκαν στὰ νερά τοῦ Δούναβη κατὰ προσταγὴ τοῦ Τούρκου πασᾶ τοῦ Βελιγραδίου.

Ἐτσι, λοιπόν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος

Κυπριανός, ποὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἦταν ἐνήμερος καὶ νοιαζόταν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, ὅταν ἄκουσε πῶς ἐσήμανε ἡ ἄρα τῆς ἐλευθερίας, κινήθηκε κρυφὰ μὲν ἀλλὰ δραστήρια, μαζί μετὰ ἄλλους πρόκριτους καὶ ἄρχοντες τῆς Κύπρου, γιὰ νὰ βοηθήσουν μετὰ κάθε τρόπο καὶ μέσο τὸν ἐθνικὸ ἀγῶνα τῆς Μητέρας Πατρίδας. Σύνάμα ἐνεργοῦσε κ' ἔκανε συνεννοήσεις, γιὰ τὴν δυνατότητα νὰ ὀργανωθῇ καὶ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ Ἐπανάσταση καὶ στὴν ἡρωϊκὴ μας Μεγαλόνησο ἐκεῖ.

Τῆς Κύπρου Τούρκος κυβερνήτης ἦταν τότε στὴ Λευκωσία, τὴν πρωτεύουσα, Κιουτσούκ Μεχμέτ πασάς, ἀντρας σκληρὸς καὶ δυναμικός.

Αὐτός, λοιπόν, ποὺ ἤξερε τὴ γενναίότητα καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου, σκέφτηκε πῶς αὐτοί, ποὺ συχνὰ ξεσηκώνονταν σὲ στάσεις, ἀσκώντας ἡρωικά τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ζωῆς, καὶ πολεμώντας τοὺς τυράννους τους, αὐτὴ τὴν φορὰ, ποὺ ἀστράφτε καὶ θροντοῦσε στὴν Ἑλλάδα τὸ ἡφαίστειο τοῦ Εἰκοσιένα, πολὺ ζωηρότερα καὶ πολὺ προθυμότερα θὰ ἐξεγείρονταν τώρα, γιὰ νὰ πολεμήσουν τὸ βάρβαρο δυνάστη καὶ νὰ ἀνακτήσουν τὴν ἐλευθερίαν τους.

Ἐτσι, γιὰ νὰ προλάβῃ ἓνα τέτοιο δυσάρεστο, ὁ Κιουτσούκ Μεχμέτ ἔσπευσε νὰ ἐκδώσῃ ἓνα εἰδικὸ διάταγμα γιὰ τὸν ἀφοπλισμὸ τῶν Κυπρίων, προβλέποντας τὴν ποινὴ τοῦ θανάτου γιὰ τοὺς παραβάτες, ὅσους δὲν θὰ παρᾶδιναν τὰ ὅπλα ποὺ εἶχαν.

Ὁ ἀφοπλισμὸς αὐτὸς ἐγίνετο ἥσυχά ἀπὸ μέρος τῶν Κυπρίων, γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξουν ἀθάνα θύματα πρὶν ἀπὸ τὴν ἄρα τῆς πατριωτικῆς δράσεως.

Ὡστόσο ὁ κυβερνήτης τοῦ νησιοῦ, ποὺ δὲν ἦταν σίγουρος ὅτι ὅλα καὶ ὅλα τὰ ὅπλα τῶν Κυπρίων ἦταν αὐτὰ ποὺ τοὺς εἶχαν παραδώσει, ἀποφάσισε νὰ προλάβῃ τὴν ἐξέγερση τῶν ραγιαδῶν τῆς Κύπρου, χτυπώντας καίρια.

Ἐστειλε λοιπόν, στὸ σουλτάνο Μαχμούτ μιὰ μουσικὴ ἔκθεσι σχετικὰ μετὰ τὴν τοπικὴ κατάστασι τῆς Κύπρου καί, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα, ἔγραφε τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικὰ γιὰ τὸν πατριωτισμὸ καὶ τὴν ἀντρεία τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖ:

«Ὅσο βρίσκονται στὴ ζωὴ οἱ πλοῦσιοι καὶ ἰσχυροὶ Ἕλληνες τῆς νήσου, αὐτοί, ἔχοντας σχέσι μετὰ πολλὰς εὐρωπαϊκῆς πολιτείας καὶ νησιά, μποροῦν εὐκόλως, σὲ κατάλληλη περίστασι, νὰ εἰσαγάγουν στὴν Κύπρον ὅπλα καὶ πολεμοφόδια — καὶ νὰ ξεσηκώσουν ἐπανάστασι κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας.

Γι' αὐτὸ ὁ Κιουτσούκ Μεχμέτ ζητοῦσε τὴν ἐγκρίσι ἀπὸ τὸ σουλτάνο, νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως αὐτὸς ἐνόμιζε καλλίτερα καὶ δραστικότερα, γιὰ νὰ μὴ συμβῇ ὅ,τι τύραννος φοβόταν.

Ζητοῦσε, μετὰ ἄλλα λόγια, καὶ πῆρε, δέδαια, τὴν ἄδεια, γιὰ νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς ἄρχοντες καὶ προκρίτους τῆς Κύπρου κ' ἔτσι, τρομοκρατώντας τὸν ἅπλο λαόν, νὰ ματαίωσῃ κάθε ἐξέγερσή του.

Καὶ πραγματικά, αὐτὸ ἐγίνετο: Μιὰν ὁλόκληρη ἐβδομάδα μετὰξὺ

10-15 Ἰουλίου τοῦ 1821, ξέσπασε καὶ κράτησε ἀγρία ἐξόντωση στὸ μαρτυρικὸ μας τὸ νησί. Καὶ 486 ἐπίσημοι Κύπριοι θυσιάσθηκαν τότε στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐλληνικὴ ἐλευθερία, μετὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπο Κυπριανόν. Καὶ ἀνάμεσά τους οἱ μητροπολίτες: Πάφου Χρύσανθος, Κιτίου Μελέτιος, Κυρηνεῖας Λαυρέντιος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Κυπριανοῦ Μελέτιος, ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Κύκκου Ἰωσήφ κ. ἄ. ἱερωμένοι. Ἐπίσης σφαγίσθηκαν φρικτὰ δημογέροντες καὶ πρῶτοι τῶν μεγάλων πολιτειῶν τῆς Κύπρου, τῆς Λευκωσίας καὶ τῆς Πάφου, τῆς Κυρηνεῖας καὶ τῆς Λαπθίου καὶ πλῆθος ἄλλοι Κύπριοι, ποὺ τὸ αἷμα τους ἐπότισε ἀφθονὸ τὸ ἱερὸ δέντρο τῆς ἐλευθερίας.

Ἐτσι, λοιπόν, καὶ ἡ Κύπρος μας, ὅπως ὅλα τὰ μέρη τῆς σκλαβωμένης τότε Πατρίδας, ἔδωσε καὶ αὐτὴ πολλὰ κ' εὐγενικὰ τέκνα τῆς θύματος τῶν πανελληνίων βωμῶ τῆς ἐλευθερίας...

Μά, στὴν περίπτωσι τώρα τῆς Κύπρου, φαίνεται νὰ γίνεται ἀληθινὸ αὐτό, ποὺ ἐλεγε σαρκάζοντας ὁ Μπενίτο Μουσολίνι, ὁ στυγνὸς δικτάτορας τῆς Ἰταλίας: «Ἡ Ἱστορία δὲν διδάσκει... Δὲν διδάσκει τοὺς τυράννους, προσθέτομε.

Ἀλλοίως θὰ ἔπρεπε οἱ σύγχρονοι τύραννοι τῆς Κύπρου μας ν' ἀντιλαμβάνονται πόσο μάταιο εἶναι τὸ ἐντρομὸ τους πείσμα, νὰ θέλουν τὸν ἐκτὸς ἀκόμα στὰ δεσμὰ ἓνα, τόσο υπερῆφανο λαόν, ζῶντὴ τῶν ἐλευθερίων του, ποὺ δὲν τρομάζει μετὰ τίποτα, μιάς καὶ εἶναι ἀποφασισμένος, μιάς κ' ἔχει προετοιμασθῇ γιὰ τὸ χειρότερο, σὲ περίπτωσι ἀποτυχίας.

Τὸ διαπιστώνει δὲ ὁ στρατάρχης... Μάου Μάου, πῶς δὲ τίποτα δὲν ἴσχυσαν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέσα ποὺ ἄσκει στὸ ἡρωικὸ μας νησί, γιὰ νὰ καταβάλῃ τὸν ἀδελφὸν μας ἐκεῖ τὴν ἀντίστασι: «Ὅ,τι καὶ νὰ ἐπινοῇ ἡ φρικτὴ του φαντασία, ὅ,τι καὶ ἂν σκευωρεῖ ἡ μυσερὴ τέχνη τοῦ πολέμου — δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ πνίξῃ, τὸν πόθον, νὰ κατασθῇ τὸ φοβερό καὶ ὅλο μεγαλεῖο ἡφαίστειο τῆς Κύπρου!

Ἀλλ' ὅστε στὸν ἀγῶνα τους αὐτὸν σύσσωμο τὸν ἐλληνικὸ λαόν, ποὺ μετὰ τίποτα δὲν ποτεῖται — οὔτε ἡ ἐξορία τοῦ ἐθνάρχου τῆς Κύπρου Μακαρίου οὔτε ἡ φρικτὴ θυσία τοῦ Μιχαὴλ Καραολῆ καὶ τοῦ Ἀνδρέα Δημητρίου εἶναι δυνατόν νὰ τρομοκρατήσουν τὸν Ἕλληνα!

Ἐδῶ πέρα ζοῦμε Κύπρῳ κ' ἐμεῖς, ὅλοι. Καὶ γνωρίζουμε ἄριστα, καὶ θὰ βοηθήσουμε τοὺς ἀδελφούς μας στὴν Κύπρῳ, νὰ συνεχίσουν δραστηριώτερα ἤδη καί, αὐτοὶ δά, μετὰ πείσμα τὸν ἀγῶνα τους τὸν ὑπέρτατο κατὰ τοῦ σκαίου δυνάστη, γιὰ νὰ πραγματώσουν τὴν δίκαιη λαχτάρα τους, τὸ ἐθνικὸ ὄνειρό τους.

Ὁ Μακάριος ποὺ τὸν φοβοῦνται οἱ τύραννοι, ἀκόμα κ' ἐξδριστεύει, δὲν ἐφυγε οὐσιαστικὰ ποτὲ ἀπὸ τὴν Κύπρῳ! Ὁ Μακάριος δὲ δὲν εἶναι ἓνας: Μακάριοι εἶναι κάθε Κύπριος Ἕλληνας καὶ εἶναι ἑτοιμός, ἂν χρειασθῇ ἡ θυσία του, νὰ ὑψωθῇ στὸ φοβερό μετωπίσμα τῆς ἀγχώνης — γιὰ νὰ φτάσῃ τὴν δόξα... ΚΑ. ΜΙΜΙΚΟΣ

[illegible]

**BRITISH
ATROCITIES
IN GREEK CYPRUS**

**ΩΜΟΤΗΤΕΣ
ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΥΠΡΟ**

The collage features several black and white photographs. At the top left, soldiers in uniform are shown. Below them, a soldier in a helmet is depicted. In the center, a large, prominent photograph shows a man in a light-colored shirt, possibly a civilian, with a red blood splatter over his head. To the right, a soldier is seen interacting with a man in a light-colored shirt. Further right, a soldier is shown holding a man in a light-colored shirt. At the bottom left, a soldier in a helmet is shown. In the bottom center, a group of men are standing together. At the bottom right, a soldier in a helmet is shown. The entire collage is decorated with red blood splatters, particularly around the central figure and the top text.

"ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ,"

Η ΠΕΙΝΑ, Η ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΚΑΙ Ο ΦΟΒΟΣ ΚΥΡΙΑΧΟΥΝ ΑΝΕΚΑΘΕΝ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΑΘΛΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΧΑΡΑΚΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἐπὶ χρόνια πολλά, ἡ Βρεταννικὴ προπαγάνδα εἶχε ρίψει τὸ βάρος τῆς σὲ μιὰ κατεύθυνσιν πρὸς παραπλάνησιν τῆς Διεθνούς Κοινῆς γνώμης. Διέδιδε πανταχοῦ καὶ σὲ κάθε περίπτωσι, ὅτι καθεστὼς εὐτυχίας καὶ συνθήκες εὐδαιμονίας ἐπικρατοῦσαν στὴν Κύπρον.

Τίποτα πιδ ἀσθήρικτο καὶ περισσότερο ψεύτικο ἀπ' αὐτό. Δὲν ὑπῆρξεν ποτὲ μήτε εὐτυχία, οὔτε εὐδαιμονία στὴν πραγματικὴν Κύπρον. Ὑπῆρχε μόνον ἐξαθλίωσις, πείνα καὶ ἐκμετάλλευσις. Πάντοτε κυριαρχοῦσε ἡ στεγνὴ τρομοκρατία τοῦ χαφιέ τούρκου. Ἐπικρατοῦσε σκληρόκαρδη καὶ ἰταμὴ δεσποτεία. Οἱ ἐλευθερίαι τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Λόγου ἐστραγγαλίζοντο. Ἡ παιδεία, συστηματικῶς ἐτυφλῶντο. Ὁ ἀφελληνισμὸς τῆς νήσου ἐπραγματοποιεῖτο μὲ σύστημα μὲ ὑπομονὴ καὶ μέθοδο. Ὁ πνευματικὸς προσανατολισμὸς τῆς νεολαίας διωχετεύετο ἔντεχνα στὴν ὁδὸ τῆς παρακμῆς. Τὸ ἠθικὸ τοῦ πληθυσμοῦ ὑπενωμεύετο. Πείνα, ἐξαθλίωσις, ἐλλείψει περιθάλψεως καὶ αὐτοσχεδιασμὸς, συνέθεταν τὸ «ἐκπολιτιστικὸν» πρόγραμμα τῆς Βρεταννικῆς κατοχῆς.

ΟΛΒΙΑ καὶ Μακαρία, ὠνόμαζαν οἱ ἀρχαῖοι τὴν Κύπρον. Δὲν εἶνε πιά πλούσια. Φτωχοὶ εἶνε οἱ κάτοικοί τῆς, δουτηγμένοι ἀπὸ δυστυχία, θύματα τῆς ἀποικιακῆς ἐκμεταλλεύσεως. Στὰ παλὰ χρόνια, ἡ Κύπρος, μὲ πληθυσμὸ πᾶνω ἀπὸ ἑνα ἑκατομμύριο, δὴπως ἀναφέρει ὁ Στράβων, ἀντιπροσώπευε τὸν πληθυσμὸ τῆς κ' ἔκανε ἐξαγωγή στὴν Αἴγυπτον.

Σήμερα πού ὁ πληθυσμὸς τῆς μόλις φθάσεν τὴς πεντακόντης χιλιάδες, οἱ Κύπριοι ἔχουν ὑποπαραγωγή, ἐξαιτίας τῆς ξηρασίας. Κατάπληκτος ὁ ἐπισκέπτης τῆς Μεγαλονήσου, διαπιστώνει, τὴν ἔλλειψιν ἀρδευτικῶν ἔργων. Ἡ σοδειὰ θγαίνει πάντοτε ἄρρωστη ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν νεροῦ. Ἡ ξηρασία τσακίζει τὴν παραγωγή καὶ κρατᾷ τοὺς ἀγρότες — δηλαδὴ τὰ 85% τοῦ πληθυσμοῦ — σὲ μόνιμὴ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσι.

Δὲν ὑπάρχει ἀγροτικὴ πολιτικὴ, οὔτε ἀγροτικὴ προστασία. Στὴν τύχη τοὺς εἶνε ἀφήμενοι οἱ ἀγρότες.

Καὶ ἰκετεύει ὁ πληθυσμὸς τὸν Θεό, ὅλη τὴ χρονιά, νὰ τοὺς λυτῇ, νὰ τοὺς στελεῖ βροχὴ καὶ νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν πίεσιν τοῦ τοκογλύφου τραπεζίτη. Μέσα καλλιέργειας δὲν ὑπάρχουν καθόλου, ἢ μᾶλλον, ὑπάρχουν ἐλάχιστα, μόνο καὶ μόνο γιὰ λόγους προπαγάνδας. Ἡ πλειονότης τῶν ἀγροτῶν δὲν ἔχει δὴ τὰ μηχανήματα. Φάρμακα γιὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν σπαστῶν δὲν ἐχορηγήθησαν ποτὲ. Δὲν ὑπάρχει χρονιά, πού τὰ σπαστὰ καὶ τὰ ἐσπεριδοειδῆ νὰ μὴ χτυπηθοῦν ἀπὸ κάποια ἀρρώστια. Πάντοτε οἱ Κύπριοι ζητοῦσαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοὺς νὰ τοὺς στείλῃ εἰδικόν, ἢ συνεργεῖο, νὰ ραντίσῃ μὲ φάρμακα τὰ σπαστὰ καὶ νὰ τὰ διασώσῃ ἀπὸ τὴν καταστροφὴν. Ὅλες τοὺς ὁμοῦ οἱ ἐκαλήσεις ἦσαν μάταιες.

—Ὑποφέρουμε, λέν οἱ Κύπριοι χωρικοί, ὅσο δὲ μπορεῖ ἄνθρωπος νὰ φαντασθῇ. Πεινάμε. Τὰ παιδιὰ μας εἶνε ἀσθενικά, τὰ βρέφη υποφέρουν, δὲν ἔχουμε χρήματα νὰ τοὺς αγοράσουμε γάλα. Ἀντὶ πρῶινου, ξεγελοῦν τὴν πείνα τοὺς μὲ ξεροκόμματα. Ἱατρικὴ περίθαλψις εἶνε ἀγνωστος. Μία φορὰ τὸν μῆνα, μόνο, περνᾷ ὁ Κυβερνητικὸς γιατρός, ἀπ' τὰ χωριά, γρήγορος, ἀνυπόμονος, νευρικός καὶ κουρασμένος. Δὲν ρωτᾷ, δὲν ἐξετάζει τοὺς ἀσθενεῖς. Ἐπιθεωρεῖ ἀπλῶς τοὺς ὑγιεῖς καὶ φεύγει. Σὲ περίπτωσι πού κάποιος πρέπει νὰ πάῃ σὲ γιατρό,

πρέπει νὰ εἶνε πολὺ φτωχὸς γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ ὁ καταραμένος ὁ μουχτάρης δεδαίσις ἀπορίας. Ἀλλὰ ἂν τὸ κτῆμα τοῦ ἀξίξῃ περισσότερο ἀπὸ 150 λίρες, τότε θεωρεῖται πλούσιος καὶ πιστοποιητικὸν ἀπορίας δὲν τοῦ χορηγεῖται».

Οἱ μουχτάρηδες τῆς Κύπρου, οἱ μικροὶ καὶ ἀγγλοπουλημένοι «γκουλαῖτες» τυφλὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως, πουλημένα κρέατα εἶνε διωρισμένοι μαζὶ μὲ τοὺς «ἀγάδες» τοὺς συμβούλους τῶν πρὶν πολλὰ χρόνια.

Δὲν γίνεται τίποτα στὸ χωριὸ πού οἱ τοῦρκοι μουχτάρηδες νὰ μὴ τρέξουν ἀμέσως νὰ τὸ καταγγείλουν στὴν ἀτυνομία.

Ἡ φτώχεια τῆς ἀγροτικῆς τῆς Κύπρου προκαλεῖ κατάπληξι καὶ ἀγανάκτησι.

Τὸ «μενὺ» τῶν κατοίκων εἶνε φασόλια, κουκιά, ρεβύθια, καὶ τὸν χειμῶνα ἀγριοχόρτα. Τὸ δοῦτυρο εἶνε εἶδος σπᾶνιο.

Κάθε οἰκογένεια, χρεώνεται στὸν μπακόλη τοῦ χωριοῦ τρισημίση λίρες τὴν ἐβδομάδα. Τὰ ἡμερομίσθια ὁμοῦ εἶνε 10—15 σελλίνια ἐνὸς τὸ κασίκι πουλιέται 11 σελλίνια, καὶ τὸ λάδι 8.

Θὰ διερωτηθῇ κανεῖς, γιὰτὶ οἱ κάτοικοι, ἀφού στὴν Κύπρον δὲν βρέχει συχνά, δὲν ἀνοίγουν ἀρτεσιανὰ πηγὰδια ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν καλὴ παραγωγή.

Δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν οἱ Ἀγγλοὶ. Ὅποιος θέλει νὰ σκάψῃ μέχρι τὰ ἑκατὸ μέτρα πρέπει προηγουμένως νὰ πάρῃ εἰδικὴν ἄδεια. Ἀπὸ τὰ ἑκατὸ ὁμοῦ μέτρα καὶ πέρα, τὸ σκάψιμο ἀπαγορεύεται μὲ τὸν προφανῆ σκοπὸ νὰ μὴ βγῇ νερό. Ἡ πείνα, ἡ ἐξαθλίωσις καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐξάρτησις (χρεωμένος ὅλος ὁ πληθυσμὸς) ἦσαν αἱ Βρεταννικαὶ μέθοδοι ὑποτελείας.

Ἡ Μεσαορία θεωρεῖται ἀπὸ τὴν πιδ παραγωγικὴν περιοχὴν τῆς Κύπρου. Ἀλλὰ τὰ χωριά τῆς Μεσαορίας πάσχουν ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν νεροῦ. Σὲ πολλὰ χωριά οἱ γυναῖκες ἀναγκάζονται νὰ τὸ μεταφέρουν μέσα σὲ ὑδρίαις πού τὶς στηρίζουν στοὺς ὤμους τῶν, ἀπὸ ἀπόστασις τεσσάρων καὶ πέντε χιλίων μέτρων ὅπου βρίσκονται διάφορες πηγές. Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν, ὁμοῦ π.χ. τῆς Μουσουλίτας, πολλὰς φορὲς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔκαναν δια-

θήματα νὰ τοὺς δοθοῦν σωλῆνες νὰ μεταφέρουν τὸ νερὸ στὰ σπιτία τους. Τὰ διαθήματά τους, ὁμοῦ, ἐμειναν ἀναπάντητα ἀπὸ τὴν ἄλλοτε Κυβέρνησιν Ἀρμιτέιτζ κ' ἔτσι ἀφάνταστη συνεχίζεται ἡ ταλαιπωρία τοῦ πληθυσμοῦ.

Στὸ χωριὸ Μόρφου συνέβη συγκεκριμένως καὶ τὸ ἐξῆς καταπληκτικὸν περιστατικόν.

Οἱ κάτοικοί του, μὴ μπορώντας νὰ υποφέρουν τὴν ξηρασίαν, ἐξήγησαν πρὸ ἑτὼν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς νήσου νὰ τοὺς ἀνοίξῃ ἀρτεσιανὰ.

Ἡ Κυβέρνησις, ἔστειλε συνεργεῖα καὶ ἀνοίξε τὰ πηγὰδια. Μὲ χαρὰ καὶ

Ὑδρευσίς :	Μὲ σωλῆνας	Ἀπὸ πηγὰδια	Ἀπὸ ἀνοικτοὺς χώρους
Λευκωσία	48.6 %	41.4 %	10 %
Κυρήνεια	31.8 %	32 %	32 %
Ἀμμόχωστος	28.7 %	68.8 %	2.5 %
Λάρνακα	56.5 %	38.2 %	5.3 %
Λεμεσὸς	53.7 %	30.5 %	15.8 %
Πάφος	54.4 %	15 %	30.6 %

Στὰ δύο πέμπτα ἀπὸ τὰ μέρη πού ὑπάρχουν σωλῆνες οἱ κάτοικοι ὀφείλουν νὰ μεταφέρουν τὸ νερὸ ἀπὸ τὶς δημόσιες θρύσεις πού βρίσκονται σὲ ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ σπιτία τους.

Καὶ ὁμοῦ, ἡ Κύπρος, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὶς ἐπίσημες στατιστικὰς ἐξάγει κάθε χρόνο προϊόντα συνολικῆς ἀξίας 60.000.000 δολλαρίων. Δὲν ἐγνώρισε πολεμικὰς καταστροφὰς καὶ ἐπὶ ὀγδόντα χρόνια «ἐκπολιτίζεται» ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς. Θὰ ἔπρεπε, συνεπῶς, ν' ἀποτελῇ ὑπόδειγμα χρηστῆς διοικήσεως καὶ νὰ ἔχῃ θαυμαστὴν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν. Ἀντιθέτως, ἀπὸ τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν σπιτιῶν τῆς Κύπρου, τὰ 45% ἀντὶ πατώματος ἔχουν χῶμα.

ἀγαλλίασι, εἶδαν οἱ κάτοικοι ν' ἀναδύξῃ τὸ νερὸ. Μεθυσμένοι ἀπὸ χαρὰ ἐξήγησαν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς Κυβερνητικοὺς ἀντιπροσώπους γιὰ νὰ πάρουν στὴν κυριότητά τους τὸ νερὸ. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀρμιτέιτζ τοὺς ζήτησαν ἕνα σεβαστὸ χρηματικὸ ποσόν. Οἱ κάτοικοι, πού δὲν εἶχαν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν, παρεκάλεσαν νὰ τοὺς δοθῇ μιὰ μικρὴ προθεσμία ὥστε νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ τοὺς, νὰ κάνουν ἔρανο, νὰ συγκεντρώσουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσόν καὶ νὰ πληρώσουν. Ὑστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἀφού συνεκέντρωσαν τὸ ποσόν, ἐπήγαν καὶ συνήχησαν τοὺς Κυβερνητικοὺς ἀντιπροσώπους γιὰ νὰ συμφωνήσουν στὴν παραχώρησιν τῶν ἀρτεσιανῶν.

Οἱ Ἀγγλοὶ, ὁμοῦ, εἶχαν σὸ μετὰξὺ κλείσει τὰ πηγὰδια. Καὶ τὸ πολὺτιμο νερὸ χάθηκε.

Ἀπὸ ἐπίσημη ἀγγλικὴ στατιστικὴ συναγεται, ὅτι ἀπὸ τὰ 627 χωριά τῆς Κύπρου, ὕδρευσις μὲ σωλῆνες γίνεται μόνον στὰ 346, ἐνὸς διὰ ἄλλα 281 ὁ πληθυσμὸς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ βρίσκῃ μόνος τοῦ νεροῦ. Ἡ γλῶσσα τῶν ἀριθμῶν εἶνε πιδ πειστικὴ. Παραθέτομεν τὸν ἐπίσημον πίνακα:

Ὑπάρχουν δὲ ὁλόκληρες περιοχές, στίς ὁποῖες οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ἀναγκάζονται τὸν χειμῶνα νὰ κοινοῦνται μὲ τὰ ζῶα τους! Καὶ γιὰ νὰ εἰμεθα περισσότερον συγκεκριμένοι. Τὰ 46% τῶν ἀγροτικῶν σπιτιῶν δὲν ἔχουν σταύλους. Τὸν χειμῶνα λοιπόν, οἱ χωρικοὶ στίς παγερὲς νύχτες, μεταφέρουν τὰ ζῶα τους στὸ μοναδικὸ τους δωμάτιο. Τὰ 37,4% τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν ζοῦν σὲ ἕνα μόνον δωμάτιο.

Αὕτη εἶναι μιὰ μικρὴ εἰκόνα τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες πλευρὲς τῆς βρεταννικῆς διακυβερνήσεως, πού προξενεῖ θλίψιν καὶ ντροπὴν σὲ κάθε πολιτισμένο ἄνθρωπο.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΕΚΛΟΓΗΣ...”

ΧΑΡΤΙΝΓΚ:—“Α, ὅλα κι' ὅλα: ὑπεράνω ὅλων ἡ αὐτοδιάθεσις! Ἐοῦς, κύριέ μου, σὲ ποῖο νηρὶ τοῦ ὠκεανοῦ θέλετε νὰ σᾶς στελῶ;...”

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΕΝΟΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΥ ΛΑΟΥ ΠΟΥ ΣΠΑΖΕΙ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ

ΕΠΙ ΟΚΤΩ ΑΙΩΝΑΣ ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΩΝ

Ένω οί δυνάσται καταφεύγουν εἰς
τὸν δόλον καὶ τὴν συναλλαγὴν

Τοῦ κ. ΝΙΚ. ΠΡΟΒΙΑΔΑΚΗ

Ἐπὶ 760 χρόνια ἡ Κύπρος στενάζει κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῆς σκλαβιάς. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ 760 χρόνια ἀγωνίζεται γιὰ ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της. Ἀπὸ τὴν στιγμήν πού ὁ Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος πάτησε τὶς ἀκτὲς τῆς νήσου οἱ Ἕλληνες κάτοικοί της κατέφυγαν στὰ βουνὰ γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα. Ἀπὸ τότε, μὲ μικρὰ διαλείμματα, ὁ ἀγὼν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ συνεχίζεται μὲ τὸ ἴδιο σθένος. Σπάνια λαὸς τόσο μικρός, ἔδειξε θάρρος τόσο μεγάλο κί' ἐπιμονή κί' ἐγκαρτέρησι. Διὰ νὰ ἐξιστορήσῃ κανεὶς τοὺς ἀγῶνας τῶν Κυπρίων θὰ χρειαζότανε τόμους ὀλοκλήρους. Τὰ γεγονότα ὁμῶς τῆς τελευταίας 10ετίας ἔχουν ἰδιαίτερα σημασία γιατί συνιστοῦν τὴν ἀποφασιστικὴ φάσιν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ.

Τὸ 1931 ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀρπάζει τὰ ὄπλα καὶ ξεσηκώνεται κατὰ τῶν τυράννων του. Εἶναι ἡ τελευταία ἐξέγερσις πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Οἱ ἐλεύθεροι σκλάβοι καίνε τὸ κυβερνεῖο, πυρπολοῦν τὸ σπίτι τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ στὴν Λεμεσό καὶ χτυποῦνται μὲ τοὺς Ἀγγλους στρατιώτας. Τὰ θύματα εἶναι πολυάριθμα ἐκατέρωθεν, ἀλλὰ τελικῶς οἱ Ἀγγλοι ἐπικρατοῦν καὶ ἐπιβάλλουν ἀπόλυτη τρομοκρατία σ' ὀλόκληρην τὴν νήσον πὺς μέχρι τὸ 1939 εἶναι ἕνα τεράστιο στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἔχουσα τὴν ἀνάγκην τῆς πολυτίμου ἑλληνικῆς βοήθειας, μεταβάλλει τὴν πολιτικὴν της καὶ ἐξαπατᾷ τοὺς Ἕλληνας συμμάχους της διαδίδοντας τὴν φήμην ὅτι μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ φασιστικοῦ Ἀξονος ἡ Κύπρος θὰ γίνῃ ἐλληνικὴ.

Τὸ 1945 ὁ πόλεμος τερματίζεται μὲ πλήρη θρίαμβον τῶν ἀρχῶν τῆς διακιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως γιὰ τίς ὁποῖες ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἔχυσαν τὸ αἷμα τους. Λαοὶ ἀσιατικοί, ἀφρικανικοί, ἀραβικοὶ πὺς συγκαταλέγονται στὴν τάξιν τῶν «ὑποανεπτυγμένων» κερδίζουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Καὶ στὴν Κύπρο ἀνθίζουν καινούργιες ἐλπίδες γιὰ τὴν πολυπόθητη ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν ἔνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι τὸ 1946 σχηματίζεται ἡ πρώτη ἐθνικὴ Κυπριακὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν τοποτηρητὴ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου Λεόντιον, καὶ τοὺς πολιτευτὰς Δ. Δημητρίου, Ἰωάν. Κληρίδην καὶ Ζήνωναν Ρωσίδην, ἡ ὁποία μεταβαίνει στὸ Λονδὶνον καὶ θέτει πρὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τὸ ἐνωτικὸ πρόβλημα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΨΕΥΔΟΣΥΝΤΑΓΜΑ

Οἱ τάφοι τοῦ τελευταίου πολέμου εἶναι ἀκόμη νωποὶ γιὰ ν' ἀποκαλύψῃ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὅλην τὴν ὠμότητα τῆς ἱμπεριαλιστικῆς τῆς πολιτικῆς καὶ μὲ πονηρίαν ὑπόσχεται — καὶ ἀφήνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο βήμα — τὴν παραχώρησιν Συντάγματος. Ἀλλὰ τὸ περίφημο Σύνταγμα εἶναι μία τραγικὴ εἰρωνεία. Σύνσωμος ὁ Κυπριακὸς λαὸς τὸ ἀπορρίπτει καὶ συνεχίζει τὴν παθητικὴν ἀντίστασιν του. Ὁ Ἀγγλὸς διοικητὴς προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἐκδιώξῃ ἐντείνοντας τὰ καταπιεστικὰ μέτρα, ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν τὸ 1948, ὁργανοῦται στὴν Λευκωσίαν ἕνα μαγαλειώδες συλλαλητήριον. Κύπριοι ἀπ' ὅλες τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς νήσου σπεύδουν νὰ διαδηλώσουν τὴν ἀπόφασιν τους νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐλευθερίαν τους καὶ τότε, γιὰ πρώτη φορά, διαδηλώνεται περιτράνω ὅτι ὁ ἐνωτικὸς ἀγὼν εἶναι ὑπόθεσις ὅλων τῶν Κυπρίων, καὶ τοῦ τελευταίου ἀκόμη ἀγρότου.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ Κύπριοι εὐρίσκουν τὸν ἐθνικὸν τους ἡγέτην διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μακαρίου τοῦ Γ' ὡς ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου. Ὁ ἐθνάρχης ἀρχίζει ἀμέσως ἕνα υπερήφανον ἀγῶνα καὶ προσπαθεῖ νὰ διαφωτίσῃ τὴν διεθνή κοινὴν γνώμην γιὰ τὶς ἐθνικὰς διεκδικήσεις τῶν Κυπρίων. Καὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1950, ἡ Ἐθναρχία ὁργανώνει τὸ δημοψήφισμα πὺς ἦταν μία μαγαλειώδης νίκη τοῦ ἐνωτικοῦ ἀγῶνος, 96% τῶν Κυπρίων ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς καταλόγους τῆς Ἐθναρχίας καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ 4% δὲν ἀντιπροσώπευε παρὰ διοικητικὸς ὑπαλλήλους, διδασκάλους καὶ ἀστυνομικοὺς, πὺς ὁ τοποτηρητὴς τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἔσπευσε ἀνάνδρως νὰ ἐκδιώξῃ μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ ἀπολυθοῦν ἂν ὑπογράψουν τοὺς καταλόγους.

Ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ ἀγὼν τῶν Κυπρίων νομιμοποιεῖται διεθνῶς. Τὸν Μάιον τοῦ ἰδίου ἔτους ἀντιπροσωπία ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Κυρηνεῖας Κυπριανὸν καὶ τοὺς κ. Ν. Λανίτην καὶ Σ. Λοϊζίδην παραδίδει εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τοὺς τόμους τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τῆς ἀναθέτει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου. Ταυτοχρόνως συγκαλεῖται στὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἕνα ἄνευ προηγουμένου συλλαλητήριον ὅπου ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Σπυρίδων διακηρύσσει ὅτι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες θὰ

ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν σκλάβων ἀδελφῶν των τῆς Κύπρου.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1951 ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ κυπριακοῦ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Ο.Η.Ε. Τὴν ἐποχὴν ὅμως ἐκείνην ἐκρίθη ὅτι ἦτο ἀκόμη πρόωρος μία παρομοία ἐνέργεια. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα ἐμφανίζεται εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον.

Ὁ ἐθνάρχης μεταβαίνει εἰς Η.Π.Α. πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐνῶ οἱ κ. Λοϊζίδης καὶ Ρωσίδης ἀναλαμβάνουν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπιῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε.

Τὴν 16ην Δεκεμβρίου τοῦ 1952 τὰ Ἡν. Ἐθνη λαμβάνουν μίαν ἱστορικὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἐξέσχισαν σὰν ἄθλιο κουρελόχαρτο οἱ κάπηλοι τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸ παρελθὸν ἔτος. Τὸ συμβούλιον τῶν κηδεμονιῶν διακηρύσσει τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὰ κράτη-μέλη τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν πραγμάτωσιν της. Τὴν 27ην Ἀπριλίου 1953 ἡ ἐθναρχία ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ εἰς τὴν Κύπρον — βάσει τοῦ δημοψηφίσματος τοῦ 1950 ἢ νέου δημοψηφίσματος — ἀλλὰ τὸ Γουάιτ Χώλ ἐφευρίσκει τὴν... ἀρχὴν τοῦ «κλειστοῦ ζητήματος». Τὸν Μάιον ὅμως τοῦ ἰδίου ἔτους ὁ Ἐθνάρχης κ. Μακάριος ὑποβάλλει ὑπόμνημα πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ζητεῖ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως. Ἀλλὰ ἡ αἴτησίς του δὲν γίνεται δεκτὴ βάσει δικονομικῶν σοφιστισμῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἂν καὶ δὲν ἀποφασίζει ἀκόμη ἐπίσημον προσφυγὴν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. διὰ τὸ Κυπριακόν, τονίζει διὰ τοῦ μονίμου ἀντιπροσώπου της κ. Ἀλέξη Κύρου ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ ἐξαντλήσῃ ὅλας τὰς δυνατότητας ἐπιτεύξεως συμφωνίας διὰ διμερῶν συνομιλιῶν καὶ μόνον εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα πρὸ τοῦ Ο.Η.Ε.

Ἀλλὰ ἐπέπρωτο τὴν θρυαλλίδα εἰς τὴν κυπριακὴν πυριτιδαποθήκην νὰ θέσῃ ὁ ἴδιος ὁ κ. Ἡντεν. Τὴν 22αν Δεκεμβρίου τοῦ 1953, ὁ κ. Ἡντεν, τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς συνομιλίαν του μὲ τὸν στρατάρχην Παπάγον, εἶπεν ὅτι «διὰ τὴν Μ. Βρετανίαν δὲν ὑπάρχει κυπριακὸν ζήτημα οὔτε τώρα οὔτε εἰς τὸ μέλλον». Μετὰ ἔξ περίπου μηνῶν, τὴν 22αν Ἰουλίου, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποικίων κ. Χόπκινσον ἐξεστράμισε τὸ περίφημον «οὐδέποτε», τὸ ὁποῖον ὁμοθυμῶς ἔχαρτακτο ὡς «βλακώδες», ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀγγλικὸν τύπον.

Ἡ Ἑλλάς ἦτο πλέον ἀπηλλαγμένη τοῦ βάρους τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀγγλικῆς ἀδιαλλαξίας καὶ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1954 ὁ στρατάρχης Παπάγος ἔδωκεν ἐντολὴν ὅπως κατατεθῇ προσφυγὴ διὰ τὸ κυπριακόν.

Ἐν ὅψει τῆς νέας ἐξελίξεως τῆς κἀταστάσεως ἡ Μεγ. Βρετανία ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ δόγμα τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε» προσεταιριθεῖσα τὴν Τουρκίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὴν 7ην Ἰουνίου ὁ Τούρκος πρωθυπουργὸς κ. Μεντερές, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διαβοήτου κ. Ζορλοῦ, ἐπιστρέφοντες ἐξ Ἀμερικής, διέκομαν τὸ ταξίδιον των κατόπιν παρακλήσεως τοῦ κ. Παπάγου, καὶ παρέμειναν ἐπὶ 24ωρον εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ συζητηθῇ τὸ κυπριακόν. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως ἐπισήμου γεύματος ὁ Τούρκος πρεσβευτὴς κ. Ταράου εἰδοποίησε τὸν κ. Κύρου ὅτι καὶ ἀπλὴ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος «θὰ ἀπέβαινε εἰς ἄκρον δυσάρεστος διὰ τὴν ἑλληνοτουρκικὴν συμμαχίαν».

Αἱ Η.Π.Α. ἐγνώρισαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅτι θὰ παρέμεινον αὐστηρῶς οὐδέτεραι ἀλλὰ μὲ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ μεταβληθῇ ἡ στάσις των εἰς εὐμενὴ. Παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις των ὅμως τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος ἀνέπτυξεν ἔντονον παρασκηνακὴν δρᾶσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ταυτοχρόνως ὁ κ. Νάτιγκ κατέφυγε καὶ εἰς ἀπάτας ὡς π.χ. ὅταν ἐπέδειξεν ὀλίγον πρὸ τῆς συνεδριάσεως τηλεγράφημα τοῦ ἐν Καίρῳ Ἀγγλοῦ πρεσβετοῦ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο ὅτι ἡ αἰγυπτιοὶς κυβέρνησις, ἀπέστειλε νέας ὁδηγίας πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπόν της νὰ καταψηφίσῃ τὴν ἑλληνικὴν πρότασιν. Ἄλλ' ὁ Αἰγύπτιος ἀντιπρόσωπος ἀπήντησε μὲ τὴν θυμοσοφικὴν διάθεσιν του ὅτι «ἐσεῖς οἱ Ἀγγλοὶ τίποτα δὲν ἐδίδαχθητε καὶ τίποτε δὲν ἐλησμονήσατε». Παρ' ὅλην ὅμως τὴν λυσσώδη παρασκηνακὴν ἐκστρατείαν ἡ προσφυγὴ ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 30 ἐναντι 19 μὲ 11 ἀποχές.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἡ Αἰγυ-

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

— ΑΜΠΩΝΕΙ τὸ νοῦ ἀπὸ θαυμασμοῦ καὶ γεμίζει συγκίνηση τὴν ψυχὴ ὁ ἱερὸς καὶ ἀδόμαστος ἀγὼνας τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας, νὰ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὴ σκλαβιά τους καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ποθεينή τους ἔνωση μὲ τὴν Μάννα Πατρίδα, τὴν ἀγαπημένη τους Ἑλλάδα.

Κάθε γνήσιος ἄνθρωπος, σὲ ὁποιοδήποτε τόπο τῆς γῆς, κάθε φιλελεύθερο πνεῦμα αἰσθάνεται ὑπερηφάνεια καὶ συνάμα ἐνθουσιασμό, βλέποντας μὲ πόσον ἡρωϊσμό καὶ μὲ ποιὰν αὐτοθυσίαν οἱ ἀδελφοί μας στὴν Κύπρο ἀγωνίζονται γιὰ τὸ ἰερώτερο δικαίωμα ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος, γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, ποὺ εἶναι ἡ ἐπιφοίτηση τοῦ Θεοῦ μέσα μας.

Τίποτα δὲν πτοεῖ τὸ φρόνημα, μήτε λυγίζει τὴν ἀπόφαση τῶν Κυπριωτῶν νὰ ἀσκήσουν τὸ μεγάλο τους αὐτὸ χρέος. Καὶ ὅλα τὰ μέσα τῆς τρομοκρατίας καὶ οἱ τρόποι τοῦ καταναγκασμοῦ, ποὺ μηχανεύεται καὶ ἐπιβάλλει ὁ σκαϊὸς δυνάστης τῆς Μεγαλονήσου μας δὲν ἰσχύουν νὰ τοὺς ἐμποδίσουν ἢ νὰ τοὺς καταβάλουν στὸ σκοπὸ ποὺ ἔταξαν. Καὶ ποὺ εἶναι ἡ ἴδια καὶ ἀκλόνητη ἀρχή, ἡ δικαίωση καὶ ἡ δόξα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια τοῦ σπαρτιατικοῦ ὅρου «Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰς!», ἴσαμε τὸ ἀνέκκλητο σύνθημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος!» τοῦ ἀθανάτου Εἰκοσιένια μας καὶ ἴσαμε τὸ μεγαλόπνοο «Ὁχι!» μας, χτὰς ἀκόμα, πρὸς ξένους καὶ ἐσωτερικοὺς ἐχθροὺς τοῦ Γένους.

Πόσο δὲ ἀληθινὸς εἶναι αὐτὰς ὁ λόγος, τὸ φανερῶναι ἡ καθολικότης στὴ συμμετοχὴ καὶ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἀγῶνα στὴν Κύπρο, τὸ γνήσιον ἐλληνικὸ ἀποφασιστικὸ καὶ ἡρωϊκὸ αὐτοθυσίαν, ποὺ διακατέχει τοὺς ἀδελφούς μας ἐκεῖ, γενικά καὶ ὁμοούσια — ἄντρες καὶ γυναῖκες, νέους, γέροντες καὶ παιδιά.

Καὶ ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν διαπίστωση θέλουμε τώρα νὰ ξεχωρίσουμε καὶ νὰ ἐξάρουμε ἐδῶν:

Ὅτι δίπλα καὶ μαζί μὲ τὸν ἄντρα στὴν Κύπρο πολεμάει καὶ ἡ Γυναίκα, ἡ Ἑλληνίδα, μάχεται ἐξίσου γενναῖα καὶ ἀποφασιστικὰ καὶ ἡ Κυπρίτισσα, εἴτε στὴν πρώτη γραμμῇ, εἴτε κατὰ τὸν ἀρμολογιστὸ πρὸς τὴ γυναικεία εὐπάθεια τρόπο τῆς, καὶ ἀγωνίζεται εὐτολμα καὶ ἀξία ἐπιτελεῖ τὸ ὑπέρτατο χρέος τῆς, ποὺ εἶναι τοῦ τόπου τῆς ἢ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ αὐτοδιάθεση καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ τῆς — ἡ ἔνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴ Μῆτέρα Ἑλλάδα.

Ἑλληνίδα γνήσια, ξεπηδώντας ὑπερήφανη μέσα ἀπὸ τὴν ἀδιάσπαστη καὶ ἀκατάλυτη παράδοση τῶν ἀρχαίων τῆς Σπάρτης ἡρώδων, τῶν φημισμένων Σουλιωτιστῶν τοῦ Εἰκοσιένια καὶ τῶν πατριω-

τιστῶν τῆς Πίνδου τοῦ 1940, ἡ Κυπρίτισσα τὸ ἴδιο ἔντονα, γενναῖα καὶ καρτερικά, ζῇ τὸν ἀπολυτρωτικὸ ἀγῶνα τοῦ νησιοῦ τῆς καὶ ἡρωϊκὰ ἀσκεῖ τὸ χρέος τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα, πραγματικὰ στρατευμένη σὲ δαῦτο.

Ἡ Ἱστορία αὐριο θ' ἀναφέρει πολλὰ ὀνόματα καὶ μὲ συγκίνηση θὰ μνημονεύῃ θαυμαστὰ παραδείγματα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας τῶν Ἑλληνίδων τῆς Κύπρου, πρὶν ὑπόφεραν κ' ἔπρεσαν, ποὺ ἀγωνίστηκαν καὶ κέρδισαν τὴν ἱερὴ τῆς ἐλευθερίας ὑπόθεσι.

Μὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ παραδείγματα δὲν θὰ

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ ΚΙ Ο ΧΑΡΟΝΤΑΣ

**Καβάλα πάει ὁ Χάροντας
τὸ Διγενῆ στὸν Ἀδῆ
κι ἄλλους μαζί. Κλαίει, δέρεται
τ' ἀνθρώπινο κοπάδι.**

**Καὶ τοὺς κρατεῖ σιτοῦ ἀλόγου του
δεμένους τὰ καπούλια,
τῆς λεβεντιάς τὸν ἄνεμο,
τῆς ὁμορφιάς τὴν πούλια.**

**Καὶ σὰ νὰ μὴν τὸν πάτησε
τοῦ Χάρου τὸ ποδάρι,
ὁ Ἀκρίτας μόνο ἀτάραχα
κοιτάει τὸν καβαλάρη:**

**«Ὁ Ἀκρίτας εἶμαι, Χάροντα.
Δὲν περνῶ μὲ τὰ χρόνια.
Μ' ἄγγιξες καὶ δὲ μ' ἐνοιώσες
στὰ μαρμαρένια ἀλώνια;**

**Εἴμ' ἐγὼ ἡ ἀκατάλυτη
ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων.
Στὴν Ἐφτάλοφον ἔφερα
τὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήνων.**

**Δὲ χάνομαι στὰ Τάρταρα,
μοναχὰ ξαποσταίνω.
Στὴ ζωὴ ξαναφαίνομαι
καὶ Λαοὺς ἀνασταίνω».**

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ

εἶναι αὐτὰ καὶ μόνα, ὀρισμένα καὶ ξεχωριστά. Στὸν ἀγῶνα τῆς κυπριακῆς ἐλευθερίας ὅλες μαζί καὶ μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμό καὶ τὴν ἴδια πίστη ἀγωνίζονται, βοηθοῦν καὶ συμβάλλουν τῆς Μεγαλονήσου μας οἱ γυναῖκες. Ὅλες: Μαννάδες καὶ κόρες, γυναῖκες καὶ ἀδελφές ἐμπνέονται καὶ δροῦν κ' ἐνεργοῦν κατὰ τὸ παράδειγμα καὶ τὸ ἦθος τῶν ἀντρῶν τους, τῶν πατέρων τους.

Καὶ ἂν ἄλλες φημιζοῦνται γιὰ τὸν ἄθλο τους καὶ ἄλλες δοξάζονται γιὰ τὴ θυσία τους, ὅμως καὶ οἱ ἀγνωστες, οἱ ταπεινές καὶ ἀπὸ σεμνότητος μένοντας ἀνώμυμες Κυπρίτισσες τὴν ἴδιαν ἀξίζουν τιμὴ, ἐπειδὴ τὸ ἴδιο εὐτολμα καὶ θαυμαστὰ ἀγωνίζονται καὶ νικοῦν καὶ θυσιάζονται:

Ἡ Κυπρίτισσα ἐκεῖνη ποὺ πρόταξε τὰ στήθη τῆς ἀντίκρου στὸν ἐχθρὸ κ' ἐδέχθηκε αὐτὴ τὴ σφαῖρα, γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄντρα τῆς καὶ οἱ κοπέλλες τῶν χωριῶν τῆς Κύπρου, ποὺ μοιράζονται μὲ τοὺς λεβέντες τοῦ Διγενῆ τοὺς κινδύνους μὰ καὶ τὴς νίκης τὸν κλεφτοπολέμου καὶ οἱ τρυφερές μαθήτριες κάτω, στ' ἀστικά τῆς Κύπρου κέντρα, ποὺ ἀρειμάνια διαδιδάσκουν τὴν ἀγρυπνίαν τῆς ἐλευθερίας λαχτάρα, καταφρονώντας τὴ βία καὶ τὴν ὀμότητα τοῦ Ἀγγλοῦ δυνάστη καὶ ἐξευτελίζουν τὴν ἰσχύ τῶν πολεμικῶν του μέσων μὲ τὸ προχειρότερο ὄπλο τοῦ δικαίου, μὲ τὰ κοτρώνια καὶ τὰ λιθάρια — μὲ τὴ σφεντόνα τοῦ Δασίδι, ποὺ καταβάλλει τὸν Γολιάθ, ὅλες ἀγωνίζονται τῆς Κύπρου τὸν ἱερὸ ἀγῶνα.

Ναί. Δὲν εἶναι σχῆμα λόγου καὶ φιλολογικὴ μεταφορά: Στὴν Κύπρο πολεμοῦν καὶ οἱ γυναῖκες! Τοὺς ἐμπνέει τὸ ἦθος τὸ ἐλληνικόν, τοὺς κρατύνει ἡ πίστη στὸ δίκαιο, τοὺς θαρρύνει ἡ δίψα τῆς ἐλευθερίας, τοὺς ὁδηγεῖ ἡ λαχτάρα τοῦ νόστου στὴν ἀγκάλη τῆς ἐλευθερῆς Πατρίδας.

Πολεμοῦν καὶ οἱ Κυπρίτισσες σήμερα — καὶ πολεμοῦν τὸ ἴδιο, ὅπως καὶ οἱ ἄντρες ἐκεῖ κάτω.

Αὐτὸ προσθέτει νέα δόξα στὴν παράδοση τῆς Ἑλληνίδας Γυναίκας, ἐρῶναι, τὸ λαμπρὸ φεγγίσι, ποὺ περιζῶνει τὴν ἱστορικὴ τῆς μορφή.

Καὶ αὐτὸ, ἀσφαλῶς, δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅταν αὐριο θὰ ἡγήσων στὴ Μεγαλὸνήσου μας τὰ χαρμόσυνα σήμαντρα τῆς ἐλευθερίας:

Στὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ἔθνους γιὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ νησιοῦ καὶ τὴν ἔνωση του μὲ τὴ Μάννα μας τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἔχουν τὸ ἴδιο δικαίωμα καὶ οἱ Ἑλληνίδες τῆς Κύπρου, ὅπως καὶ οἱ λεβέντες τοῦ θρυλικοῦ Διγενῆ.

Καὶ ὁ ἱστορικός, ὁ ποιητής, ὁ καλλιτέχνης πρέπει νὰ ἱστορήσουν τὴν τραγὴ τῆς προσφορά καὶ νὰ αἰωνίσουν γλαφυρὰ τὴν ἀξία μορφή τῆς Ἑλληνίδας τῆς Κύπρου στὸ στίχο καὶ στὸ μάρμαρο...

ΜΠΕΛΛΑ ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΥ

πος, ἡ Αἴτιη, τὸ Ἀφγανιστάν, ἡ Βιρμανία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Γουατεμάλα, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἰνδονησία, ὁ Ἰσημερινός, ἡ Ἰσλανδία, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Κίνα, ἡ Κοσταρική, ἡ Κούβα, ἡ Λευκορωσία, ὁ Λίβανος, τὸ Μεξικόν, ἡ Νικαράγουα, ἡ Οὐκρανία, ἡ Οὐραγουάη, ἡ Πολωνία, τὸ Σαλβαδόρ, ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία, ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία, ἡ Συρία, ἡ Ταϊλάνδη, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Ὑεμένη, αἱ Φιλιππῖναι καὶ ἡ Χονδούρα. Ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐψήφισαν ἡ Ἀγγλία, ἡ Αὐστραλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Γαλλία, ἡ Δανία, ἡ Δομινικανὴ Δημοκρατία, ὁ Καναδὰς, ἡ Κολομβία, ἡ Λιβερία, τὸ Λουξεμβούργον, ἡ Νέα Ζηλανδία, ἡ Νορβηγία, ἡ Νότιος Ἀφρική, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Παραγουάη, τὸ Περού, ἡ Σουηδία, ἡ Τουρκία καὶ ἡ Χιλή. Ἀπέσχον δὲ ἡ Αἰθιοπία, ἡ Ἀργεντινὴ, ἡ Βενεζουέλα, ἡ Βολιβία, ἡ Βραζιλία, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, αἱ Ἰνδία, τὸ Ἰράν, τὸ Ἰράκ, τὸ Πακιστάν καὶ ὁ Παναμὰς.

Ἡ περιφανὴς νίκη τῆς Ἑλλάδος κατετάραξε τοὺς Βρεταννοὺς καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς οἱ ὁποῖοι, μέχρι τῆς συζήτησεως τοῦ ζητήματος ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τὴν 15ην Δεκεμβρίου τοῦ 1954, μετήλθον πᾶν μέσον, νόμιμον καὶ ἄνομον, καὶ ἠνάγκασαν τὴν ἐλληνικὴν ἀντιπροσωπία νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τροπολογίαν ἡ ὁποία ἀνέφερον ὅτι «ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δὲν θεωρεῖ σκόπιμον τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ».

Παρ' ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεγνώριζεν ὅτι τὸ κυπριακὸν ἦτο διεθνὲς πλὴν ζήτημα καὶ ὅχι κλειστόν, ἐν τούτοις προεκάλεσεν ἀπογοήτευσιν καὶ ἀγανάκτησιν. Ἄν ἡ στάσις τοῦ κ. Ἦντεν μετέβαλε τὸ κυπριακὸν ζήτημα εἰς διεθνές, ἡ ἀπόφασις τοῦ ΟΗΕ μετέβαλε τὸν εἰρηνικὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων εἰς ἐνοπλὸν ἐπανάστασιν. Τὴν 22αν Ἀπριλίου ἡ πρώτη βόμβα ἐξεργήνυετο εἰς Λευκωσίαν καὶ ἐδίδεν τὸ σύνθημα τῆς ἐξεγέρσεως.

Ἡ ἐξέγερσις τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ θαρραλέα καὶ δυναμικὴ συνεχίζεται μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν θρυλικὸν Διγενῆ καὶ θὰ συνεχίζεται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελικῆς νίκης.

Ν. ΠΡΟΒΙΑΔΑΚΗΣ

Σφάξε μας...

Σφάξε μας ὅλους τσι' ἄς γενῇ τὸ γαῖμα μας αὐλάτσιν' κάμε τὸν κόσμον ματσελεῖον τσι' αὐτοὺς Ρωμοὺς τραούλια. Ἀμὰ ξαῖρε, πῶς ὕλαθρον οὕτως κοπὴ κοβάτσιν, τριγύρω τοὺς πετάσσονται τρακόσια παραπούλια!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ἀ π ὁ δ ο σ η:

Σφάξε μας ὅλους κι ἄς χυθῇ τὸ αἷμα μας αὐλάκι' κάμε τὸν κόσμον μακελεῖον καὶ τοὺς Ρωμοὺς τραγούλια (1) Μὰ μάθε πῶς παχύκορφο ἄμα κοπὴ καδάκι, τριγύρω του πετάγονται τριακόσια παραπούλια!

1.— Τραγάκια.

Εἴμαστε...

Εἴμασταν τσεῖνοι ποῦμασταν, τσι' ἐμεῖς τσι' αὐτάκια μας. Ὁ σπόρος ἐν ὁ ἴδιος, τὸ ἴδιον χωράφιν. Ὅσον τσι' ἂν πολυνίσκουσιν τὲς πλῆξεις, τὰ κακά μας, ἐν μὰς λυοῦν, τσι' ἂν μάχονται μὲ βόλιν, μὲ χρυσάφιν. Ἄν ἄλλασεν τὸ φυσικὸν εὐκόλον τοῦ πλάσματος, τσι' ὁ Πλάστης ἐν' ν' ἀντρέπετον γιὰ τοῦν' τὰ ἔρκατά του.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΠΕΡΤΗΣ

Ἀ π ὁ δ ο σ η:

Εἴμαστε κείνοι ποῦμαστε, κ' ἐμεῖς καὶ τὰ παιδιὰ μας: ὁ σπόρος εἶναι ὁλόιδιος καὶ τὸ ἴδιο τὸ χωράφι. Κι ὅσο καὶ ἂν μὰς αὐξάνουν τὶς σκοτούρες, τὰ κακά μας, δὲν μὰς λυοῦν, κι' ἂν μάχονται μὲ βόλι, μὲ χρυσάφι. Ἄν ἄλλανεν ὁ ἄνθρωπος ἔτσι τὰ φυσικά του, κι' ὁ Πλάστης θὰ ντρεπότανε γιὰ δαῦτα τὰ ἔργατά του!

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Του κ. ΔΗΜ. ΓΟΝΤΙΚΑ, τ. προέδρου της Βουλής

Ἀργὰ μὲν ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐγκαίρως ἐκδίδεται ἡ «ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ», ἡ ὁποία, ὡς πιστεύω, θὰ προσφέρῃ σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἐθνικὸν μᾶς αὐτὸ ζήτημα....

Γνωρίζω τὰς προσπάθειάς καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν τοῦ ἐκδότου τῆς διὰ τὸ πανεθνικὸν τοῦτο θέμα, συγκαίρως αὐτὸν καὶ τοὺς συνεργάτας του ἐκ τῶν προτέρων καὶ εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος των, πού εἶναι καὶ πανελληνίως, καὶ τὸν αἰσιον τερματισμόν, τὸν ὁποῖον σήμερον πάντες προσδοκῶμεν καὶ πιστεύομεν καὶ διὰ τὸν ὁποῖον αἱ καρδίαι ὅλων τῶν Ἑλλήνων εὐρίσκονται ἐν συγκινήσει.

Συγκινεῖται ὄντως τὸ πανελλήνιον καὶ ἐπιμένει, διότι ὁ ἀγὼν του εἶναι ἱερὸς καὶ δίκαιος. Διότι ἀγωνίζεται διὰ χώραν ἑλληνικὴν καὶ πληθυσμὸν καθαρῶς ἑλληνικόν. Ὅ,τι πιστεύομεν ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι πιστεύουν καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου. Ἐχομεν, δηλαδή, τὴν αὐτὴν θρησκείαν, τὴν αὐτὴν παιδείαν καὶ τὴν αὐτὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν. Καίτοι τόσα χρόνια εὐρίσκεται μακρὰν ἡμῶν ἡ Κύπρος, ἐν τούτοις ζῇ καὶ ἀναπτύσσεται καθαρῶς ἑλληνικὰ καὶ ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες αὐτῆς κατὰ 80ο) ο εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀποφοῖτοι τῶν ἰδικῶν μᾶς πανεπιστημίων καὶ Ἀνωτάτων σχολῶν.

Ἡ ἐκκλησία τῆς ἐπίσης εἶναι καθαρῶς ἑλληνικὴ καὶ πρόσωπα ἄξια τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ ἐστάθησαν καὶ ἴστανται καὶ σήμερον εἰς τὴν κορυφὴν αὐτῆς.

Ὅλοι των ὁμιλοῦν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ διδάσκονται ἑλληνικὰ γράμματα ἀπὸ Ἑλλήνων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, καίτοι 80 χρόνια τώρα ζοῦν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυριαρχίαν.

Παρ' ὅλα ταῦτα, οἱ σύμμαχοί μας καὶ παλαιοὶ συμπολεμισταὶ μᾶς Ἀγγλοὶ δὲν μᾶς ἀναγνωρίζουν τώρα τὰ ἐπὶ τῆς Κύπρου δικαιώματά μας, τὰ ὁποῖα ὡστόσο πρὸ 40 ἐτῶν, ἤτοι κατὰ τὸ 1915, μᾶς εἶχον ἀναγνωρίσει καὶ μᾶς τὴν παρεχόμενον — ἀδιάφορον ἂν ἀπὸ ἰδικῶν μᾶς ἀμάρτημα, ἡ Κύπρος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ 1915 ἑλληνική.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως ἐκείνης μέχρι τοῦ 1950 εἶχομεν τόσους κοινούς καὶ σκληροὺς ἀγῶνας μὲ τούς... πιστοὺς φίλους καὶ συμμάχους μᾶς Ἀγγλοὺς, καὶ κατ' ἐπανάληψιν τοὺς ἐδείξαμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς πίστιν μᾶς καὶ ἀφο-

σίωσίν μας. Εἰδικώτερον δὲ κατὰ τὸ 1940, ὁπότε καὶ πάλιν ὁμίλησαν μόνοι των καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ Κύπρος εἶναι ἑλληνική.

Ἀτυχῶς αἱ διάφοροι κοινωνικαὶ ἐξελίξεις καὶ τὰ γεγονότα τῆς Αἰγύπτου μετέβαλαν τὴν στάσιν καὶ τὴν πολιτικὴν ὁρμήν ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας σήμερον τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ διότι οὗτοι ἔφυγαν — καθ' ὃν τρόπον ἔφυγαν — ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, τὸ θεωροῦν ἀσφαλῶς προσβολὴν νὰ φύγουν καὶ ἀπὸ τὴν Κύπρον.

Ἡμεῖς ὅμως δὲν τοὺς ὁμίλησαμεν ὡς τοὺς ὁμίλησαν οἱ Αἰγύπτιοι. Τοὺς παρεκαλέσαμεν νὰ ἀποδώσουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Κυπρίους καί, ὡς φίλοι καὶ σύμμαχοι των, ὅχι μόνον ἐδέχθημεν νὰ κρατήσουν τὰς ἐκεῖ στρατιωτικὰς βάσεις των, ἀλλὰ τοὺς ἐπροτείναμεν νὰ τοὺς παραχωρήσωμεν καὶ ἄλλας βάσεις, εἰς ὅποιον

Ὁ βουλευτὴς Ἡλείας καὶ τῶς πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. ΔΗΜ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ.

δήποτε σημεῖον τῆς Ἑλλάδος ἡθέλον. Ἐφέροθημεν, δηλαδή, ἀπέναντί των ὡς φίλοι πιστοὶ καὶ σύμμαχοι. Ἀλλὰ οἱ κυβερνῶντες σήμερον τὴν Βρεταννίαν ἐξέφυγαν ἐκ τοῦ δρόμου τῆς ὁρθῆς διαχειρίσεως τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος.

Διότι ὅμως ἀκόμη πιστεύομεν, ὅτι ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του σχεδὸν καὶ τὰ ἄλλα ἐν ἀγγλίᾳ δημοκρατικὰ κόμματα συμφωνοῦν μὲ τὰς ἰδικὰς μᾶς ἀντιλήψεις καὶ μὲ τὸ Δίκαιον, δὲν ἐγκαταλείπομεν τὴν μέχρι τοῦδε τακτικὴν μᾶς ἐναντί τῆς Μ. Βρεταννίας — καίτοι οἱ ἐν Κύπρῳ ἀδελφοί μᾶς σφάζονται καθ' ἐκάστην καὶ οἰκονομικῶς καταστρέφονται καὶ τοὺς ἀναμένομεν ἀκόμη νὰ ἀναγνωρίσουν διὰ τρίτην φορὰν, ὅτι ἡ Κύπρος εἶ-

ΠΩΣ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΠΩΛΗΣΑΝ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΣΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1878

Ἡ Ἀγγλία ἐπωφελήθη τῆς δεινῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθη ἡ Τουρκία τὴν ἐπαύριον τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Πρωθυπουργὸς ἦτο τότε ὁ περίφημος Δισράελι — πού εἶχεν ὀνειροπολήσει σ' ἓνα ἀπὸ τὰ διηγήματά του τὴν ἀπόκτησιν τῆς Κύπρου... Καὶ ἐπέτυχεν, ἐνῷ ἀκόμη συνεδρίαζε τὸ Βερολίνοιον Συνέδριον νὰ συνάψῃ μετὰ τῆς Τουρκίας τὴν ἀμυντικὴν συνθήκην τῆς 4 Ἰουνίου 1878.

Τὸ ἴον ἄρθρον τῆς Συνθήκης αὐτῆς ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἐὰν τὸ Βαλουμ, Ἀρδσχαν, Κάρες ἢ οἰονδήποτε τούτων κατακρατηθῇ ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ ἐὰν οἰαδήποτε ἤθελεν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιχειρηθῇ ὑπὸ τῆς Ρωσίας ἀπόπειρα νὰ καταλάβῃ οἰονδήποτε ἐπὶ πλέον χώραν τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐν Ἀσίᾳ, ὡς ὠρίσθησαν ὑπὸ τῆς ὀριστικῆς Συνθήκης τῆς Εἰρήνης, ἡ Ἀγγλία ὑποχρεοῦται νὰ συμπράξῃ μετὰ τῆς Α.Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου εἰς ἀμυναν αὐτῶν διὰ τῆς βάσεως τῶν ὀπλων. Ἀντὶ τούτου ἡ Α.Α.Μ. ὁ Σουλτάνος ὑπόσχεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ εἰσαγάγῃ τὰς δεούσας μεταρρυθμίσεις συμφωνηθησομένας κατ'ὲν μεταξὺ τῶν δύο Δυνάμεων πρὸς προστασίαν τῶν χριστιανῶν καὶ ἄλλων ὑπκόων τῆς Πύλης, εἰς τὰς χώρας ταύτας.

Καὶ ὅπως διευκολύνῃ τὴν Ἀγγλίαν νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας προετοιμασίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς υποχρεώσεώς της, ἡ Α.Α.Μ. ὁ Σουλτάνος συγκατατίθεται προσέτι νὰ ἐκχωρήσῃ τὴν νήσον Ἰνα κατέχεται καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας...

Ἡ γενικὴ κατὰπληξις τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσε τότε τὸ πραξικόπημα τῆς μυστικῆς αὐτῆς συνθήκης ὑπῆρξε μὲν αἰσθητικὴ καὶ πρέπει νὰ μᾶς τὴν ἀποδώσουν.

Ἄν ὅμως δὲν τὸ πράξουν οἱ κ. κ. Ἦντεν καὶ Χάρντιγκ, τότε τόσον οἱ Κύπριοι, ὅσον καὶ ἡμεῖς ἐδῶ θὰ ἀγωνισθῶμεν τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα. Καὶ πρὸς τοῦτο, ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν ὅλων ἐκείνων, πού ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ δὲ νέον ἐπιχείρημα τῶν φίλων μᾶς Ἀγγλων, ὅτι τάχα δὲν συμφωνεῖ καὶ ἡ ἑτέρα σύμμαχός μας, ἡ Τουρκία, εἶναι περιττὸν νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ. Διότι, ὡς γνωστόν, ἡ «φίλη» μᾶς Τουρκία δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος. Ἀφ' ὅτου ἡ Τουρκία πρὸ 80 ἐτῶν ἐπώλησε τὴν ἀχρηστὴν εἰς αὐτὴν Κύπρον ἀντὶ 76.000 λιρῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, δὲν δύναται νὰ ὁμιλῇ περὶ Κύπρου. Μόνον δὲ ἀγγλικὴ ἀνοχὴ ὁμιλεῖ σήμερον περὶ αὐτῆς.

Πάντως τὸ μόνον πού ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν φίλην μᾶς Ἀγγλίαν εἶναι νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον, καὶ τότε ἡμεῖς ἐκκαθαρίζομεν μὲ τὴν γείτονα Τουρκίαν, ὅπως ἐξεκαθαρίσαμεν μετ' αὐτῆς καὶ τόσας ἄλλας διαφοράς μας...

γίστη. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ Βερολίνοιον Συνέδριον ἐκινδύνευσε νὰ διαλυθῇ καὶ ἐδέχετο διὰ νὰ μὴ συμβῇ τοῦτο νὰ παρέμβῃ ὁ Βίσμαρκ. Πρῶτος ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν μυστικὴν Συνθήκην τῆς 4 Ἰουνίου ὁ περίφημος ἀνταποκριτὴς τῶν «Ταίμς» τοῦ Λονδίνου στὸ Βερολίνον, Μπλό-δης.

Ἡ Γερμανικὴ ἐφημερὶς τῆς Βιέννης ἔγραψε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Γαλλία ἤτις ἐξήρεσε ρητῶς τὴν διαπραγματεύσεων ἐν τῷ Συνεδρίῳ τὸ ζήτημα τῶν Ἀγίων Τόπων, τῆς Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου, θ' ἀνεχθῇ ἄραγε ν' ἀποκτήσῃ ἡ Ἀγγλία ναυτικὸν σταθμὸν ἀπέχοντα μίαν μόνον ἡμέραν πλοῦν ἀπὸ τὴν παραλίαν τῆς Συρίας; Ἡ Ἰταλία θὰ λησμονήσῃ ὅτι μέχρι τοῦ 1861 ὁ Βασιλεὺς τοῦ Πεδεμοντίου, ἔφερε καὶ τὴν προσωνομίαν «Βασιλεὺς τῆς Κύπρου, καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ»; Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ὑπομνήσῃ ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου εἶναι τὸ γένος Ἑλλήνες, λαλοῦντες τὴν ἑλληνικὴν καθαρῶτερον τῶν ἐπὶ τῆς Ἡπείρου ἀδελφῶν των.

Αὐτὰ ἔγραψε ἡ ἔγκυρος ἐφημερὶς τῆς Βιέννης σχολιάζουσα τὴν εἰδησιν τῆς μυστικῆς Συνθήκης τῆς 4ης Ἰουνίου 1878, ἡ ὁποία ἔπρεπε ὡς βόμβα διὰ νὰ φέρῃ ἀκόμη μεγαλυτέραν σύγχυσιν εἰς τὴν ταραγμένην διπλωματικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἀλλὰ κατὰ τοῦ πραξικοπήματος ἐκείνου, τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ἐξεφράσθησαν δυσμενῶς ὅχι μόνον οἱ ξένοι ἀλλὰ καὶ πλείστοι Βρεττανοί. Εἶναι γνωστὴ ἡ δυσφορία τὴν ὁποίαν ἐδείξεν ὁ τότε Πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας καὶ μετέπειτα βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ'. Ὅπως ἐξ ἄλλου εἶναι γνωστοὶ οἱ βαρύτατοι χαρακτηρισμοὶ τοὺς ὁποίους ἐξετόξευσε κατὰ τοῦ Δισράελι ἀναφερόμενος εἰς τὸ πραξικόπημα τῆς 4ης Ἰουνίου 1878 ὁ μέγας πολιτικός του ἀντίπαλος Γλάδστον: ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου κατελήφθη ἡ Κύπρος — εἶπε σὲ λόγον του, προεκλογικὸν τὸ 1880 — εἶναι ἐπαίσχυντος... Καὶ πολιτιμολογία ἂν ἦτο δι' ἡμᾶς ἡ προσάρτησις τῆς νήσου, ἡ μέθοδος τῆς προσαρτήσεως ἠτίμασε τὸν ἀγγλικὸν χαρακτήρα, ὡς ὁθετήσασα ἐγκύρους συνθήκας... Οἱ Τάυρς ἠπάτησαν τὴν Ἀγγλίαν ἐνεργήσαντες ἐν κρυπτῷ καὶ παρασβύστω... Αὐτὰ εἶπε τότε ὁ τίμιος Ἀγγλος πολιτικός.

Καὶ σκέπτεται κανεὶς πῶς ἄραγε θὰ χαρακτήριζε — ἐὰν ζοῦσε σήμερα ὁ Γλάδστον — τὴν πολιτικὴν τῆς ἀγχόνης, τῶν ραβδισμῶν καὶ τῶν ὁμαδικῶν προστίμων... Ἀσφαλῶς ὁπῶς τὴν χαρακτηρίζουν καὶ οἱ σύγχρονοι Γλάδστονες τῆς τιμίας πολιτικῆς ζωῆς: ὡς πολιτικὴν τῆς ἐσχάτης κατασχόνης!.

Π. Φ.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ, ΠΟΥ ΝΑ ΜΗ ΕΚΔΗΛΩΝΗ ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΥΠΟΔΟΥΛΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ!

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΣΠΑΘΙ...

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Κ. Ν. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗ

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ αγών των Ελλήνων της Κύπρου είναι ωραίος, είναι συγκινητικός, είναι υπερήφανος, είναι Τιτάνιος γιατί εκείνοι που τον διεξάγουν, είναι ωραίοι, είναι υπερήφανοι, είναι τιτάνες, είναι γνήσιοι Έλληνες. Ίδανικόν γιά το όποιον θυσιάζονται οι αλύτρωτοι αδελφοί μας είναι η ελευθερία και η δικαιοσύνη. Έδαφος του αγώνος τα ανθρώπινα δικαιώματα, και όπλα άκαταμάχητα ή κληρονομία των Ελλήνων: Πίστις εις τις μητέρες Ίδέες της Ανθρωπότητας, πίστις εις την ιστορικήν αποστολήν του Έλληνικού Έθνους να άνασταίη Λαός. Πίστις εις την άρχήν ότι η ελευθερία δεν είναι δώρον που πέφτει από τον ουρανό, αλλά αγαθόν που παίρνεται μονάχα με το σπαθί. Με αυτά τα όπλα διεξήχθησαν όλοι οι αγώνες του Έλληνικού Έθνους από της ιστορικής του εμφάνισης, με αυτά τα όπλα το Έθνος μας ήγωνίσθη και έμαρτύρησεν, αλλά τα μαρτύριά του, οι αγώνες του, οι εκατόμβες των θυσιών του εις τον δώμον των ύψηλοτέρων ιδανικών, ύπηρεσάν φώς εις το Πνευματικό Σκότος που έδασίλευεν εις την Ανθρωπότητα, θάρρος και Ανάσταση δια τους σκλαβομένους Λαούς, παρήγορος Δρόσος δια τους άπληλπισμένους, φωτεινός καθοδηγητής εις τον δρόμον της τιμής.

Όταν ο Κωστής Παλαμάς ψάλλει το ψυχικό μεγαλείο του Έλληνικού Έθνους σε τούτους τους στίχους:

«Είμ' έγώ ή άκατάλυτη ψυχή των Σαλαμίνων.

Στην Έφτάλοφη έφερα το Σπαθί των Ελλήνων
Δέν χάνομαι στα Τάρταρα, μονάχα ξαποσταίνω,
Στην ζωή ξαναφαίνομαι και Λαούς άνασταίνω»,
δέν δίνει μονάχα την απάντησιν της Ελληνικής ψυχής εις Τούρκους και Άγγλους, αλλά αποδεικνύεται και ό πλέον άληθινός ιστορικός.

Άν, είτε από βιολογική σύσταση είτε από θεϊκή άποστολή, ή Έλληνική ψυχή και σοφία δεν είχε τάξει σαν πρώτο και ύστατο προορισμό του άνθρωπου την αυτοουσία γιά το Ίδανικό της Έλευθερίας και της Δικαιοσύνης το Έλληνικόν Έθνος θα μπορούσε άναμφισήτητα και Αυτοκρατορία δεκαπλάσιας της Άγγλίας να ήτο και έξ ίσου πάλιν να είχεν εξαφανισθή μέσα εις τα άπέραντα νεκροταφεία των Έθνών. Αυτός όμως ο βιολογικός και άποστολικός έρωσ των Ελλήνων εις το Ίδανικόν της Έλευθερίας και της δικαιοσύνης ώθησε την Έλληνικήν ψυχήν ουχι εις την καθυπόταξιν λαών, αλλά εις την μόρφωσιν, εις την άπελευθέρωσιν αυτών και εις την άποτίναξιν του τυραννικού ζυγού βαρβάρων κατακτητών του.

Καιμία έθνική ένότης και άνεξαρτησία καθ' όλην την ιστορικήν διαδρομήν των Έθνών δεν άπекτήθη όλοκληρωτικά μόνον με αίμα και σπαθί όσον ή Έλληνική.

Τά περισσότερα Έθνη απέκτησαν την άνεξαρτησίαν των και με αίμα βέβαια, αλλά περισσότερον με την βοήθειαν των μεγάλων, των ισχυρών της Γης εις την ύλην. Το Έλληνικόν Έθνος απέκτησε την άνεξαρτησίαν του μόνον με το αίμα του και με το σπαθί του και με σύμμαχον την αντίδρασιν, την ήχρότητα των ισχυρών, των μεγάλων προς αιώνας έντροπήν και στίγμα αυτών. Το Έλληνικόν όμως Έθνος έπολέμησεν όχι μόνον γιά την ιδική του άνεξαρτησία, αλλά και δια την ελευθερίαν των έμπόρων του Ίδανικού αυτής. Νομίζουν, και χαίρονται και καυχώνται δια τοούτο, οι μικροί, οι άνάληφοι έμποροι της ελευθερίας ότι μάς συγκινούν και μάς έξαπατούν κάθε τόσο εις τας κρίσεις των στιγμάς με ύποσχέσεις γιά ελευθερίας Λαών και με κηρύμματα Ανθρωπισμού γιά να πολεμήσουμε παρά το πλευρόν των. Πόσο άπατώνται. Ξεχνούν οι σκλάβοι έρραται της ύλης ότι ή Έλλάδα είναι μητέρα της Έλευθερίας και του Ανθρωπισμού και πολεμά γιά τα δημοκρατικά της και όχι από τας δολίας ύποσχέσεις των.

Ξεχνούν, ειδικά δια την άξίαν του σημερινού αγώνος των Ελλήνων της Κύπρου και δια την νικηφόρον έκδοσιν του, ότι ή έπαναστατική σημαία της Κύπρου είναι άκατάλυτο σύμβολο της αιωνίας ένώσεως της άρχαίας δόξας με την νεωτέραν, άθάνατο σύμβόλαιο της ιστορικής συνειδήσεως και ιστορικής ένότητος του Έλληνικού Έθνους.

Ξεχνούν, οι ίδυνοντες Άγγλοι και Τούρκοι ιστορικός φανοί έχθροι και κρυφοί φίλοι έναντίον της Ελλάδος, ότι ο σημερινός αγών των Κυπρίων

συμβολίζει όσα ή Έλληνική φυλή υπέφερεν και προσέφερεν δια να έλευθερωθή και δημιουργηθή ως Έθνος. Ξεχνούν ότι το Έλληνικόν Έθνος γνωρίζει τον δρόμον της Έλευθερίας τον όποιον πάντα ήκολούθησεν και ό όποιος πάντα ώδήγησεν εις την Νίκην. Θέλουν να έμφανίζονται ως έκπρόσποιοι πολιτισμένου Έθνους και άγνωστον ή περιφρονούν στοιχειώδεις κοινωνικούς νόμους που διέπουν την ζωήν των ατόμων και των Λαών. Άγνωστον ότι ή ελευθερία είναι κοινωνική ανάγκη, είναι ζωή, και έμάς τους Έλληνες μάς έδίδασεν ό Σαφοκλής ότι στην Ανάγκη ούτε ό Θεός του πολέμου Άρης δεν δύναται να άντισταθή, ό δέ θεός Πλάτων ότι και οι Θεοί άκόμη δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν δίαν έναντίον της ανάγκης. Τα άρματα λοιπόν της δίας και της άπάτης θα συντριβούν από την άκατάβλητον Ανάγκην — Έλευθερίαν. Γνωρίζουν λοιπόν πολύ καλά οι Έλληνες της Κύπρου τον δρόμον που οδηγεί εις την Έλευθερίαν. Τον γνωρίζουν και ως κληρονόμοι μιάς παναρχαίας ιστορίας που τους έδίδασεν να χρησιμοποιούν το σπαθί και το αίμα τους γιά την Έλευθερία. Τον γνωρίζουν και ως Λαός πολιτισμένος που έχει ύποχρέωσιν να προστατεύη τας ύποχρεώσεις και την τιμήν των Κρατών που έθεσαν την ύπογραφην των εις τον Καταστατικόν χάρτην των Ένωμένων Έθνών.

Άν ή Άγγλική Κυβέρνησις έσέδετο τας άρχάς, εις τας όποιās ύπεσχέθη πίστιν και έάν και τα άλλα Κράτη του ΟΗΕ μέχρι πέρυσι δεν έβυσίαζον τας άρχάς αυτές εις την διεθνή σκοπιμότητα της έξυπνότητας των συμφερόντων των μεγάλων δυνάμεων, συμφερόντων τα όποια προσλαμβάνουν όξυτάτην μορφήν λόγω του διεθνούς ανταγωνισμού,

Ο Έλληνικός Λαός ήνωμένος εύρίσκεται παραστάτης του Κυπριακού λαού, άγωνιζόμενου δια να άποκτήση το υπέρτατον έν τώ κόσμω αγαθόν: Την Έλευθερίαν του!

ένός κατ' έπίφασιν συνεργαζόμενου κόσμου έν τη ουσία όμως διηρμένου, ή άναγνώρισις του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως των Κυπρίων θα ήτο μία άπλη έκτέλεσις διεθνούς συμβατικής ύποχρεώσεως αυτής. Δια να κατανοηθή ή φύσις αυτής της έκ διεθνούς συμβάσεως προκυπτούσης ύποχρεώσεως των Κρατών του ΟΗΕ όπως άναγνωρίσουν το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως εις τους Κυπρίους πρέπει να λεχθώσιν όλίγα τινα περί της διεθνούς νομικής άναγνωρίσεως του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως των Λαών. Το δικαίωμα τοούτο υπήρξε καρπός της Γαλλικής Έπαναστάσεως, ήτις έκτός της άναγνωρίσεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτου εις το έσωτερικόν δικαίον διεκήρυξεν ως άναγκαίον φυσικόν άποτέλεσμα της ελευθερίας του ανθρώπου και του δόγματος της Λαϊκής κυριαρχίας το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως των Λαών. Έκαστον Έθνος έχει το δικαίωμα ν' άποτελή ίδιον Κράτος και έκαστος Λαός έχει το φυσικόν δικαίωμα να διαθέτ' έαυτον κατά βούλησιν. Η άρχή αυτή κατεδικάσθη ως έπαναστατική μόνον υπό του συνεδρίου της Βιέννης (1815) αλλά επεκράτησε και έθριάμβευσεν το πρώτον και έφηρμόσθη με την άναγνώρισιν της Έλληνικής άνεξαρτησίας. Καθ' όλον τον 19ον και 20όν αιώνα ή άρχή της αυτοδιαθέσεως των Λαών επιβάλλεται, έπικρατεί, βάσει δε της άρχής αυτής έπετεύχθη ή έννοπήρις και ή άνεξαρτησία της Ιταλίας, Γερμανίας και των Βαλκανικών Κρατών. Από το συνεδρίον όμως των Βερσαλλιών (1919) όπερ άπέδεχθη την διακήρυξιν του Προέδρου Ουίλσον και διεδόρφωσεν τον Χάρτην της Εύρώπης, βάσει της άρχής της αυτοδιαθέσεως των Λαών, ή άρχή αυτή ίσχυσεν ως κανών «έξαιρετικού δικαί-

ου» όστις έφηρμόζετο όσάκις προεδλέπετο υπό των διεθνών συμβάσεων. Ούτω ή άρχή της αυτοδιαθέσεως έφηρμόσθη εις πλείστας περιπτώσεις κατά το διάστημα του μεσοπολέμου δια δημοψηφίσματος (Άνω Σικελία, Σάρ κ.λ.π.).

Ο κανών όμως ούτος ό έφαρμοζόμενος όσάκις προεδλέπετο υπό συμβατικών διατάξεων ως «έξαιρετικόν δικαίον» μετετράπη υπό του Χάρτου των Ένωμένων Έθνών εις «γενικόν κανόνα δικαίου διεθνώς άνεγνωρισμένον». Τοούτο προκύπτει έκ των έξης διατάξεων του Χάρτου του ΟΗΕ. Ούτω το άρθρον 1 έδ. 2 του ΟΗΕ άναφέρει και ως σκοπόν αυτού την «ανάπτυξιν φιλικών σχέσεων μεταξύ των Έθνών, βασιζομένην εις τον σεβασμόν της άρχής της ισότητος των δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των Λαών. Το άρθρον 55 θέτει ως προϋπόθεσιν των ειρηνικών και φιλικών σχέσεων των Έθνών «την άρχήν της ισότητος των δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των Λαών. Σπουδαιότατης όμως σημασίας είναι το άρθρον 56 το όποιον όρίζει ότι «πάντα τα μέλη ύπόσχομαι ότι θα ένεργούν από κοινού ή μεμονωμένως έν συνεργασία με τον ΟΗΕ δια την έπιτυχίαν των σκοπών των έκτιθεμένων έν άρθρω 55». Δια τών άνωτέρω άρθρων δι' όν έγένετο άποδεκτή ή διακήρυξις του Χάρτου του Άτλαντικού, δι' ής άναγνωρίζεται το δικαίωμα όλων των λαών να εκλέγουν την μορφήν της Κυβερνήσεως υπό την όποιαν έπιθυμούν να διαοίουν, θεσπίζεται ως θεμελιώδης κανών της διεθνούς κοινωνίας το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως των Λαών.

Το άρθρον 73 του Χάρτου επιβάλλει εις τα μετέχοντα άποικιακά Κράτη την ύποχρέωσιν να οδηγούν τους λαούς αυτών εις βαθμόν πλήρους αυτοδιοικήσεως, να σέβονται τους πολιτικούς πόθους αυτών, να βοηθούν εις την ανάπτυξιν των Έλευθέρων πολιτικών θεσμών και τέλος να άναφέρωνται τακτικώς εις τον ΟΗΕ δια τας έπικρατούσας συνθήκας ή έξελίξεις. Η Γενική Συνέλευσις του ΟΗΕ της 16 Δεκεμβρίου 1952 καλεί τα Κράτη μέλη να σεβασθούν το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως των Λαών και να διευκολύνουν την έφαρμογήν αυτής δια δημοψηφίσματος κλπ. Έπίσης ή Γενική Συνέλευσις της 27 Νοεμβρίου 1953 διεκήρυξεν ότι το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως δύναται να άδηγήση είτε εις την άπόλυτον άνεξαρτησίαν δια του σχηματισμού ίδιαιτέρου άνεξαρτήτου Κράτους είτε εις την Ένωσιν μετ' άλλου Κράτους. Τέλος το 1955 εις την Κοινωνικήν Έπιτροπήν της Γενικής Συνελεύσεως υπεβλήθη προς ψήφισιν κείμενον δια το όποιο διακηρύσσεται ότι όλοι οι Λαοί έχουν το δικαίωμα να διαθέτουν έαυτους και ότι τα Κράτη όφείλουν να συμβάλουν εις την άσκησην του δικαιώματος τοούτου. Από της ίδρύσεως του ΟΗΕ άνεγνωρίσθη ή άνεξαρτησία της Βιρμανίας, Κεϋλάνης, Ινδιών, Ίνδονησίας και Πακιστάν. Από τον ΟΗΕ άναμένουν την άνεξαρτησίαν των 200.000 000 ανθρώπων άνηκόντων εις 59 έδάφη μη αυτοκυβερνώμενα.

Ο αγών δια την άνεξαρτησίαν της Κύπρου είναι σκληρός διότι ήδη είναι γνωστά τα κυνικά όμολογηθέντα έπίσημος συμφέροντα της Άγγλίας επί της Έλληνικής Μεγαλονήσου και το πείσμα και αι μέθοδοι, τας όποιās χρησιμοποιεί ή Άγγλική Κυβέρνησις προς κατάπνιξιν του Ιερού αγώνος, καθιστούν τον αγώνα έτι σκληρότερον. Δεν είναι ή πρώτη φορά κατά την όποιαν ή έπίσημος Άγγλική πολιτική άντέδρασεν πεισιμόνως έναντίον της ίκανοποίησεως των Έθνικών μας δικαίων. Κατά τον Ρωσοτουρκικόν πόλεμον του 1876 ό καλύτερος σύμμαχος της Τουρκίας υπήρξεν ή Άγγλία. Ο Πρωθυπουργός αυτής Μπένκουφνλντ (Δισραήλ) ήμψόδισε την Ελλάδα να λάβη μέρος εις την σύρραξιν με την ρητήν ύπόσχεσιν ότι μετά την λήξιν του πολέμου θα ίκανοποιούντο αι αξιώσεις αυτής. Με την συνθήκην του Αγίου Στεφάνου θα διμελιζέτο ή Τουρκία, αλλά ή Άγγλία όμω με την Αυστρίαν και την Γερμανίαν έπίεσαν την Ρωσίαν να δεχθ' έξέτασιν της συνθήκης υπό της Εύρώπης και ούτω δια του συνεδρίου του Βερολίνου έτροποποιήθη ή συνθήκη του Αγίου Στεφάνου προς όφελος της Τουρκίας. Τότε ό Σουλτάνος της Κύπρου έπώλησεν ταύτην εις την Άγγλίαν. Είς το συνέδριον όμως του Βερολίνου έλησμονήθησαν

"Ελα!...

"Ελα παιόν τσαί ποτάβρισε τὰ σεροπά-
λαμά σου,
μέσα νὰ δώκουμεν σ' γοιάν πρὶν
νὰ κάνουμεν τσι' ἑμεῖς Λαμπρήν
τσαί σου μὲ τὰ παιδικιά σου!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΠΕΡΤΗΣ

Ἄ π ό δ ο σ η :

"Αχ, ἔλα πιά καὶ τάνυσε τὰ χεροπάλα-
μά σου,
γιά νὰ ριχτοῦμε μέσα, ὡς πρὶν,
νὰ κάνουμε κ' ἑμεῖς Λαμπρήν
καὶ Σὺ μὲ τὰ παιδικιά Σου!

αὶ ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος. Εἰς μάτην ὁ Ἕλλην ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴς προσέβαινε εἰς διαδήματα παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει. Τὸ ἀντιβρετανικὸν πνεῦμα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶχεν φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Εἰς τὰ διαδήματα τοῦ Ἑλληνος πρεσβευτοῦ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Κρήτης καὶ εἰς τὴν ἐξωτερικευθεῖσαν ἀγανάκτησιν τῶν Ἑλλήνων, τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἀπήντησεν κυνικάτα μὲ τὸ παρακάτω ποίημα:

«Ἡ Ἑλλάς ἔχει παρελθόν, τὸ γνωρίζει ὅλη ἡ γῆς
Καὶ μέλλον ἔχει ἡ Ἑλλάς, ὁ Μπίκονσφελδ (πρωθυπουργὸς Ἀγγλίας) τ' ὁμολογεῖ

Πλὴν παρελθόντος, μέλλοντος θέλει νᾶχη καὶ παρὸν
τὴν Κρήτη καὶ τὴν Ἡπείρου: Τὸν κακὸ τῆς τὸν καίρι!

Ἡ Ἀγγλία ἐνόμιζε ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς παντοδυναμία ἐκείνην ἰδίως τὴν ἐποχὴν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν νὰ ὑβρίζῃ καὶ νὰ εἰρωνεύεται τοὺς Λαοὺς ποὺ διψοῦσαν ἐλευθερίαν καὶ ἠγωνίζοντο δι' αὐτήν. Τὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήνων ὅμως ἀπεδείχθη ἐπικρατέστερον τῆς αὐτοκρατορικῆς ἰσχύος καὶ ἡ Κρήτη καὶ ἡ Ἡπείρος ἦλθον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς φυσικῆς τῶν μητέρων. Καὶ τώρα ὁ Ἦντεν μὲ συμμάχους τοὺς Τούρκους, τὴν βίαν καὶ τὴν ἀπάτην εἰς βάρος καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς διεθνούς γνώμης περιφρονεῖ τὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀποδεικνύεται ὅχι μόνον ἐμπρηστὴς τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ ἐχθρὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἐμφανίζει εἰς τὴν παγκόσμιον συνειδήσιν ὡς τὸν πλέον ἱμπεριαλιστικὸν Λαὸν καὶ τὸν ἀμετανοήτως καὶ ἀσυνειδήτως ἐπιβιάζοντα νὰ ὀργανώσῃ τὴν ζωὴν του εἰς τὴν πλέον ἀντιχριστιανικὴν καταπίεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἀνθρωπίνου του τοῦ αὐτοῦ μὲ αὐτὸν τὸ ὀλιγώτερον πολιτισμόν.

Πλανῶνται ὅμως οἱ δυνάσται. Ἦλθεν πιά ἡ ἡμέρα ποὺ τὰ χεῖλη ποὺ κλεισμένα τὰ εἶχεν ἡ σκλαβία ὠρκήθησαν στὸν Σταυρὸ ἐλευθερίας ἢ θάνατος. Ἦλθεν ἡ ἡμέρα ποὺ τοῦ ἀδείου καὶ ἀδικου λόγου ἡ ὁρμὴ δὲν μπορεῖ ν' ἀντισταθῇ στὴν δύναμιν τ' ὀρκου γιὰ λευτεριά, σ' ἄρματα τῆς ἐπαναστατημένης ψυχῆς, στὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀκατάλυτη ψυχὴ τῶν Ἑλλήνων θὰ φέρῃ στὴν Κύπρον τὴν λευτεριά τῶν Ἑλλήνων. Αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ σπαθιοῦ τὴν ὄψιν τὴν βλέπει μὲ συγκίνηση καὶ δέος ὁλόκληρος ὁ πολιτισμικὸς κόσμος. Τὴν βλέπει ὁ φωτισμένος κόσμος τῆς Ἀγγλίας. Σὲ λίγο θὰ τὴν ἴδῃ καὶ ὁλος ὁ Ἀγγλικὸς Λαὸς καὶ τότε αἱ σκοτειναὶ ἀντιχριστιανικαὶ δυνάμεις τῆς Ἀγγλίας θὰ καταλάβουν ὅτι δοσι διψοῦν γιὰ λευτεριά δὲν σκῶδουν ποτὲ γιὰ νὰ ὑψώσουν γυρτοὺς βωμούς, ἀλλὰ νικοῦν. Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν πλέον εἶναι ἀνοιγμένος μὲ τὸ σπαθὶ τῶν Ἑλλήνων. Εἶναι δρόμος μακρὺς ἀλλὰ εἶναι ἀνθρώπιнос καὶ εὐδὴς καὶ γι' αὐτὸ θὰ τὸν τρέξουμε γρήγορα. Ἡμεῖς ἐδῶ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μέχρι τοῦ μεγαλύτερου ἔχομεν ἐνώσει τὴν ψυχικὴν μας φλόγα μὲ ἐκείνην τὴν θερμὴ καὶ ἀσβεστὴ τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων. Δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ ψυχὴ, δὲν ὑπάρχει ὀργανωμένη δύναμις, δὲν ὑπάρχει πολιτικὸν κόμμα εἰς τὴν Ἑλλάδα ποὺ δὲν εἶναι ὀλόψυχον θαυματοῦς ἀπὸ τὴν λάμψιν τοῦ σπαθιοῦ τῶν ἀδελφῶν μας καὶ δὲν ἔχουν φανερά ὀρκισθῇ ν' ἀγωνισθοῦν μαζί των. Ὅλοι μαζί ἀκολουθοῦμε τὸν πλέον ἀσφαλῆ, τὸν πλέον νικηφόρον δρόμον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὅλους μαζί θὰ μάς ἀξιώσῃ συντομία ὁ Θεὸς νὰ ἀνάψωμε τὴν λαμπάδα τῆς πλήρους Ἑθνικῆς νίκης εἰς τὰς εἰκόνας τῶν ἡρώων τοῦ 1821. Καὶ τότε ἡμεῖς θὰ εἴμεθα ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν πνευματικῶν μας προγόνων. Ἐνῶ οἱ Ἀγγλοὶ θὰ ντρέπωνται νὰ λένε πῶς ὁ Σαίξπηρ εἶπε: «Ἦταν ἓνας ἄνθρωπος ποὺ τὰ ἤθελε ὅλα καὶ ὅλους γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, γι' αὐτὸ δὲν θὰ γυρίσω πιά νὰ τὸν κυτάξω!».

Ν. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΑΓΩΝ

ΑΝΑΓΚΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ

ΜΕΡΙΚΑ ΕΘΝΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Τοῦ κ. Γ. ΔΡΟΣΟΥ τ. ὑπουργοῦ
καὶ πολιτευτοῦ Ἀθηνῶν

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ βασικὴ ἀπὸ τὰς μακρὰς συζητήσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν περὶ τὸ Κυπριακόν, εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ ζήτημα — ὑπεύθυνοι ἢ ἀνεύθυνοι, πολιτικοὶ ἢ διπλωμάται — δὲν ἀποκαλύπτουν πλῆρως τὰς ἐν προκειμένῳ σκέψεις των. Ὅ,τι ἐκαστοτε λέγεται ἢ γράφεται, εἶναι ἀπλῶς ποσοστὸν ἐκείνου τοῦ ὁποῖον ὁ καθένας ἔχει ὑπ' ὄψιν του. Αἱ περὶ τὸ Κυπριακὸν δηλαδὴ συζητήσεις διεξάγονται μὲ κάποιαν δόσιν κουτοπονηρίας ἢ μᾶλλον μὲ ἑλλειψὶν θάρρους. Ἀμεσος συνέπεια τούτου εἶναι τὸ ὅτι οὔτε προάγεται ἡ ἐξεύρεσις λύσεως οὔτε κἂν ἀποσαφηνίζεται πλήρως ἡ πραγματικὴ θέσις τοῦ ὅλου ζητήματος.

Ἀξίζει, συνεπῶς, νὰ δώσωμεν εἰς ὀλίγας ἔστω γραμμάς, τὰ στοιχεῖα τοῦ ὅλου προβλήματος καὶ τὰ βασικά πλάισια τῶν λύσεων αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑπάρχουσαν ἑλληνικὴν, κυπριακὴν καὶ διεθνή πραγματικότητα.

Ἐὰν τὸ Κυπριακὸν ἐτέθη ἀκαίρως ἢ ἐπικαίρως καὶ κατὰ τὸν πρέποντα ἢ ὄχι τρόπον, εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον, σήμερον, δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως σημασίαν. Τὸ γεγονός τὸ ὁποῖον ἔχει ἀξίαν καὶ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μάς ἐνδιαιφέρῃ, εἶναι τὸ ὅτι τὸ Κυπριακὸν ἐτέθη, ὑπάρχει, φλογίζει τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ συντηρεῖται μὲ αἶμα, ταλαιπωρίας καὶ παντοειδῆ δεινὰ τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Τὸ Κυπριακόν, τεθὲν καὶ ἐξελιχθὲν ὡς ἐξελίχθη, ὄχι μόνον ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παύσῃ ὑπάρχον. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραμεινῇ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κλείσῃ ὀπωσδήποτε. Ἐκεῖ ὅπου χύνεται αἷμα — καὶ χύνεται κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν — δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἴπῃ κανεὶς: «Περιμένετε ὀλίγον, καταθέσατε τὰ ὄπλα καὶ ὅταν ἐμφανισθῇ ἡ κατάλληλος στιγμὴ ξαναρχίσετε».

Τὸ Κυπριακόν, κάποτε θὰ ἐτίθετο. Κάποιος θὰ ἐλάμβανε τὴν μεγάλην ἀπόφασιν. Κάποιος καὶ κάποτε. Τὴν ἔλαβεν ὁ Στρατάρχης Παπάγος. Ἡ ἱστορία θὰ τοῦ καταλογίσῃ ἴσως εὐθύνας δι' ἄλλα πράγματα ἢ καὶ δι' αὐτό. Ἡ ἱστορία ὅμως, θὰ γράψῃ ὅτι ὁ Παπάγος ἐτόλμησε, νὰ θέσῃ τὸ Κυπριακόν. Καὶ νομίζω, ὅτι μία ἀπόφασις εἶναι καλυτέρα ἀπὸ οἰανδήποτε ἑλληνικὴ ἀποφάσεως. Οἱ «σώφρονες» καὶ οἱ «φρόνιμοι» δὲν ἔλυσαν ποτὲ κανένα ζήτημα. Ἀπέτρεψαν ἴσως δυσχερείας καὶ ταλαιπωρίας, κατέστησαν ἴσως τὴν ζωὴν περισσότερον ἄνετον, ἀπέφυγον περιπλοκάς, ἀλλὰ δὲν ἔδωσαν εἰς τὴν ζωὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τῆς δίδει τὴν πραγματικὴν ἀξίαν, ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον πράγματι ἀξίζει κανεὶς νὰ ζῇ: τὸ ἡρωικὸν στοιχεῖον, τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας, τὴν αγωνιστικὴν διάθεσιν χάριν ὀρισμένων ἰδεωδῶν. Τὰ δὲ ἰδεώδη αὐτά, δὲν πρέπει ν' ἀποτελοῦν λέξεις ὥραιας καὶ κενὰς, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δίνουν νόημα εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὰ ὁποῖα ξεχωρίζουν τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς πολιτισμοὺς εἰς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους.

Τὸ Κυπριακὸν λοιπόν, ὑπάρχει διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ δι' ὅλοκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον. Δὲν ἐνδιαφέρουν οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποῖους ἡ Ἀγγλία τηρεῖ τὴν στάσιν τὴν ὁποῖαν σήμερον τηρεῖ καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἔμπρακτον διάψευσιν

τῶν ὧσων κατὰ καιροὺς διεκήρυξε καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πράγματι ἠγωνίσθη. Ἐὰν ἡ Μεγάλη Βρετανία δέχεται ν' ἀποδειχθῇ κατωτέρα ἑαυτῆς καὶ τῆς ἱστορίας της καὶ τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον διεκδικεῖ ἰθύνουσιν θέσιν, αὐτὸ εἶναι ἰδικὸς της λογαριασμός. Δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ ἐπιχείρημα διὰ ν' ἀποδειχθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς κατωτέρα ἑαυτῆς, προδίδουσα τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα ἠγωνίσθη καὶ ἐθυσίασθη.

Ἐχομεν λοιπόν ἓνα πρῶτον γεγονός: τὴν ὑπαρξιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

Ἐνα δεύτερον γεγονός εἶναι τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Κυπριακοῦ ἀπεδείχθη ὅτι αἱ χώραι ἀκριβῶς ἐκεῖναι ἐπὶ τὴν συμπαραστάσιν τῶν ὁποῖων ἐδικαιοῦτο νὰ ὑπολογίζῃ ἡ Ἑλλάς ὄχι μόνον δὲν μάς ἐδοθήσαν ἀλλ' ἀντετάχθησαν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιωτάτου ἑλληνικοῦ αἰτήματος. Ἡ Ἑλλάς, ἦλθεν οὕτω εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰς χώρας ἀκριβῶς ἐκεῖνας εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν ὁποῖων στηρίζει τὸ ὅλον σύστημα ἀσφαλείας της. Δι' αὐτό, δὲν ἔπαισε βεβαίως ἡ Ἑλλάς. Γεγονὸς ὅμως εἶναι — καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ δευτέραν διαπίστωσιν — ὅτι ἡ διεκδίκησις τοῦ δικαιώματος αὐτοδιαθέσεως τῶν Κυπρίων προσέκρουσεν εἰς γενικωτέρας φύσεως συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα προβάλλει συνεπῶς τὸ ἐρώτημα: τί πρέπει καὶ τί ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ ἡ Ἑλλάς; Νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀνένδοτον διεκδίκησιν τοῦ Κυπριακοῦ ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς συνεπείας τὰς ὁποῖας ἡ τοιαύτη στάσις της θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν σχέσεών της ἐπὶ τῶν ἀμυντικῶν συνασπισμῶν τῆς Δύσεως; Νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Κυπριακόν; Ἡ νὰ ἀνεύρῃ καὶ νὰ ἐκμεταλλεῖται περιθώρια ἐντὸς τῶν συμμαχικῶν δεσμῶν της, τὰ ὁποῖα θὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ προωθήσῃ τὸ Κυπριακὸν χωρὶς νὰ κλονίσῃ τὴν θέσιν της μέσα εἰς τὴν παράταξιν τῆς Δύσεως ἢ τὴν συνοχὴν μεταξὺ τῶν Δυτικῶν χωρῶν;

Ὅλα αὐτὰ εἶναι θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθοῦν. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ μία ἐθνικὴ ἀπάντησις ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν. Πρέπει ἀκόμη νὰ καθορισθῇ εἰς ποῖαν σειρὰν τῶν Ἑθνικῶν μας ἐπιδιώξεων ἔρχεται τὸ Κυπριακόν. Καὶ νὰ ἐξετασθῇ ἀκόμη ἐὰν ὑπάρχουν περιθώρια ἐκβιασμοῦ τῶν μεγάλων μας Συμμάχων. Καὶ ἐὰν εἶναι δυνατόν, ἡ Ἑλλάς νὰ ζήσῃ ἀσφαλῆς τοποθετούμενη ἐκτὸς τοῦ πλέγματος τῶν σημερινῶν ἐγγυήσεων ἀσφαλείας της; Εἶναι δηλαδὴ δυνατόν εἰς τὴν Ἑλλάδα ν' ἀκολουθήσῃ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἀνεξάρτητον ὅπως π.χ. ἡ Αἰγύπτος ἢ ἡ Γιουγκοσλαβία;

Ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ εἰ δυνατόν μία εὐρυτέρα συμφωνία Κυβερνητικῶν καὶ ἐξωκυβερνητικῶν παραγόντων. Κατόπιν δέ, ἀλλὰ μόνον τότε, νὰ καταστρωθῇ ἓνα σαφὲς καὶ συγκεκριμένον σχέδιον τὸ ὁποῖον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀνεκδοτῶς δι' ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ μέσων.

Ἰδοὺ ἐπὶ ποῖας μόνον βάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ ἀποδοτικὴ. Διαφορετικὰ, ἡμεῖς μὲν ἐδῶ φλουροῦμεν ἀσκόπως μὲ περισσώτερον ἢ ὀλιγώτερον πατριωτισμόν, ἄλλοι δέ, ἐν Κύπρῳ, χύνουν καθημερινῶς τὸ αἷμα τους. Ἀποτελεῖ δὲ ἓνα εἶδος προδοσίας τοῦ ἡρωικοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγει ὁλόκληρος ὁ Κυπριακὸς λαὸς μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὴν Ε.Ο.ΚΑ., τὸ νὰ δυζαντινολογοῦμεν ἡμεῖς ἐδῶ καὶ νὰ φλουροῦμεν, φιλολογικῶς καὶ ἐξ ἀποστάσεως συμπαριστάμενοι.

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΗΓΕΤΑΣ ΤΩΝ

Ο πρόεδρος της 'Ακαδημίας 'Αθηνών δια τὸ 1956, κ. Κωνσταντίνος Ρωμαιοῦς, εἶναι γνωστὸς εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς χώρας διὰ τὰς σοβαρὰς ἐπιστημονικὰς τοῦ ἐργασίας εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν. Καθηγητὴς τῆς 'Αρχαιολογίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης, ἐξελέγη ἀκαδημαϊκὸς κατὰ τὸ 1945.

Μᾶς δέχεται εἰς τὸ ἀπέρριπτον γρα-

φεῖον τοῦ εἰς τὴν 'Ακαδημίαν μὲ πολλὴν χαρὰν, μόλις πληροφορεῖται τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μας. Τοῦ ἐξηγοῦμεν τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Μαχομένης Κύπρου» καὶ τοῦ ζητοῦμεν νὰ μᾶς εἴπῃ τὰς σκέψεις τοῦ διὰ τὰ λαμβανόμενα ἐν Κύπρῳ καταπιστικὰ μέτρα καὶ τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

τῆς 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν τί ἔχει νὰ εἴπῃ διὰ τοὺς ἀπαγχονισμοὺς τῶν Κυπρίων πατριωτῶν.

Ὁ κ. Ρωμαιοῦς ἐξέφρασε τὸν ἀποτροπιασμὸν τοῦ διὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ἀγγλικὴ κοινὴ γνώμη, μᾶς εἶπεν, ἀσφαλῶς δὲν συμφωνεῖ εἰς τὴν λήψιν τοιούτων μέτρων, τὴν στιγμὴν, μάλιστα, ποὺ μελετᾶται

ἡ κατάργησις τῆς θανατικῆς ποινῆς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν 'Αγγλίαν, ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς κοινούς ἐγκληματίας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ἐν τέλει ὁ κ. Κωνστ. Ρωμαιοῦς μᾶς ἐτόνισεν ὅτι καὶ αὐτός, ὡς κάθε Ἕλληνα, καὶ ὁλόκληρη ἡ 'Ακαδημία 'Αθηνῶν, ἀπευθύνουν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδελφοὺς τῆς Κύπρου θερμὸν χαιρετισμὸν, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἐλληνικὸς πνευματικὸς κόσμος, ὡς καὶ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἴστανται παρὰ τὸ πλευρόν των εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ ἡρωϊκὸν ἀγῶνα των.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς 'Ακαδημίας καίξιζε ἀνεπιφύλακτως τὴν ἀσκουμένην πολιτικὴν, μᾶς τονίζει ὅμως ὅτι δέον οἱ ἐπικρίσεις μας νὰ στρέφονται κατὰ τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως καὶ ὄχι κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ.

—Τάραχουν πολλοὶ φίλοι μας εἰς τὴν 'Αγγλίαν, μᾶς εἶπε, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ξεχωρίζωμεν ἀπὸ τὴν κυβέρνησίν των. Πρέπει νὰ δώσωμεν προσοχὴν εἰς τὴν βρετανικὴν κοινὴν γνώμην, καὶ νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἕνας ἐκ τῶν κυριωτέρων συμμάχων μας εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν Κύπρον πρέπει νὰ γίνῃ ἀκριβῶς αὐτὸς οὗτος ὁ ἀγγλικὸς λαός.

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡρωτήσαμεν κατόπιν τὸν κ. Ρωμαιοῦν διὰ τὸν διωγμὸν τῆς ἐλληνικῆς παιδείας εἰς τὴν Κύπρον καὶ διὰ τὴν καταπίεσιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἰδιαιτέρως ἐζητήσαμεν τὴν γνώμην τοῦ διὰ τὸ κλείσιμον τῶν σχολείων τὰς μαστιγώσεις καὶ φυλακίσεις μαθητῶν κ.λ.π.

Ὁ κ. πρόεδρος μᾶς ἀπήντησεν ὅτι τὰ μέτρα κατὰ τῆς ἐθνικῆς παιδείας τῆς Κύπρου καὶ αἱ διώξεις κατὰ μαθητῶν εἶναι βέβαια αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ λυπηρά. Ἀποδεικνύουν ὅμως ὅτι εἰς τὴν Κύπρον ὑπάρχει γενικὸν ξεσκήνωμα τοῦ λαοῦ καὶ εἰς αὐτὸ ἡ μαθητικὴ νεολαία εἶναι, πρὸς τιμὴν τῆς, πρωτοπόρος.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο λόγος διὰ τὰς τουρκικὰς βαρβαρότητας εἰς τὴν Κύπρον καὶ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν κ. πρόεδρον νὰ μᾶς εἴπῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν σκέψεις του.

Ὁ κ. Ρωμαιοῦς μᾶς εἶπεν ἀμέσως ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου δὲν ἔχουν τίποτε μὲ τοὺς Τούρκους τῆς νήσου καὶ ὅτι τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ τόσας δεκαετίαι ὑπῆρχεν ἀγαπητὴ συμβίωσις μετὰ τῶν δύο στοιχείων, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τούρκοι τῆς Κύπρου δύνανται καὶ πρέ-

πει νὰ συμβιοῦν ἀρμονικῶς, πρὸς τὸ κοινόν των συμφέρον.

—Εἶναι φανερόν, προσέθεσεν, ὅτι σήμερον οἱ Τούρκοι τῆς Κύπρου ὑποκινουῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους. Εἶναι ὅμως εὐδαίμων σημεῖον ὅτι, εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χωρία τῆς νήσου, Ἕλληνες καὶ Τούρκοι προεστοὶ ἀνέλαβον πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ὁμαλὴν συμβίωσιν τῶν δύο στοιχείων, ὡς συνέβαινε πάντοτε.

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἡρωτήσαμεν ἀκολουθῶς τὸν κ. Ρωμαιοῦν διὰ τὴν ἐκτόπισιν τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου.

Ὁ κ. πρόεδρος μᾶς εἶπεν ὅτι εἶναι θαυμαστὴς τοῦ Μακαρίου τοῦ ὁποῦ ἐξετίμησε τὴν σωφροσύνην, τὴν νηφαλιότητα καὶ τὸν φρενὸν του πνεύμα. Ἀκριβῶς δὲ διότι ἕναν τοιοῦτον συνετὸν καὶ διαλλακτικὸν ἡγέτην, μέχρι πρό τιος συνομιλητὴν των, οἱ Ἀγγλοι ἐξετόπισαν ὑπὸ τὰς γνωστὰς περιστάσεις, καθιστᾶ τὴν δίωξιν καὶ ἐξορίαν του ἔτι μᾶλλον ἀξιοκατάκριτον.

—Ἰδιαιτέρως ἐξετίμησα τὴν σταθερὰν στάσιν τοῦ Μακαρίου, συνέχισεν ὁ κ. Ρωμαιοῦς, ὅταν ἠρνεῖτο ν' ἀποδοκιμάσῃ τὴν Ε.Ο. Κ.Α., παρ' ὅλον ὅτι ἐπανελημμένως προσεκλήθη. Καὶ τοῦτο διότι δὲν ἦτο δυνατόν, ὡς εἶπε, νὰ ἀποδοκιμάσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ τοὺς καταπιέζοντας τοὺς ὑποδούλους καὶ ἐμποδίζοντας αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ αὐτοδιατεθοῦν.

ΟΙ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΙ

Ἡρωτήσαμεν τὸν κ. πρόεδρον

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παναγιώτης Μπρατσιώτης εἶναι μία ἐξέχουσα ἐπιστημονικὴ καὶ πνευματικὴ προσωπικότης, ἡ ὁποία τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα. Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τοῦ 1925 (τακτικὸς ἀπὸ τοῦ 1929), κατέχει σήμερον τὴν ἔδραν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Παλαιὰν Διοθήκην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἀπὸ πέρυσι ἐξελέγη ἀκαδημαϊκός. Παρὰ τὴν ἀσκήσιν, ὅμως μὲ τὴν διδασκαλίαν καὶ ἐπιστημονικὴν τοῦ δράσιν, ἡ ὁποία εἶναι σημαντικωτάτη, ὁ σημερινὸς πρύτανης διακρίνεται καὶ διὰ τὴν ἐξοχὸν γενικωτέραι του ἐθνικὴν, πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν δραστηριότητα, ἡ ὁποία τὸν φέρει εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐλληνικῶν φυσιογνωμιῶν.

ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του, ὡς πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ἠβλήσαμεν νὰ ἔχωμεν τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Π. Μπρατσιώτη ἐπὶ τῆς σημερινῆς διαμορφώσεως τοῦ Κυπριακοῦ, καὶ ὁ κ. πρύτανης μᾶς ἐδέχθη φιλοφρονέστατα, μὲ τὴν καλὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν εὐγένειαν ποὺ τὸν χαρακτηρίζουν, καὶ ἀπήντησεν εὐχαρίστως εἰς τὰ τεθέντα ἐρωτήματα τῆς «Μαχομένης Κύπρου».

Ο κ. ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΑΠΑΝΤΑ

—Πῶς βλέπετε, κ. πρύτανη, τὴν κατάστασιν ὡς ἐξετίσεται εἰς Κύπρον καὶ πῶς νομίζετε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος, καὶ δὴ ὁ πνευματικὸς, πρέπει νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας;

—Ὁ ἀπελευθερωτικὸς ἀγὼν τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων - ἀπήντησεν ὁ κ. πρύτανης - παρ' ὅλην τὴν σκληρότητα καὶ κρισιμότητά του, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξελίσσεται εὐνοϊκῶς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ τελικοῦ του θριάμβου. Ὡς πρὸς δὲ τὴν συμβολὴν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, συμβολὴν μόνον

πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν, νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη, ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ψυχικὴ ἐνόησις ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν τομέα τοῦτον, παραμεριζομένου παντὸς ὑπολογισμοῦ ξένου πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ ἀγῶνος, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐνταθῇ καὶ νὰ συστηματοποιηθῇ τὸ ἔργον τῆς διαφωτίσεως τῶν ξένων λαῶν περὶ τοῦ δικαίου τοῦ ἀγῶνος τοῦτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, εἴτε διαμένουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε μετέχουν διαφόρων διεθνῶν συνεδρίων.

ὑποβάλλομεν καὶ δευτέραν ἐρώτησιν εἰς τὸν κ. πρύτανην: Εἰδικώτερον διὰ τὰ μέτρα διώξεως τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ διὰ τὰς καταδικὰς, μαστιγώσεις καὶ φυλακίσεις μαθητῶν, τί ἔχετε νὰ εἴπετε;

Η ΜΑΘΗΤΙΩΣΑ ΝΕΟΛΑΙΑ

—Εἶναι εὐχάριστον καὶ παρήγορον, μᾶς ἀπήντησεν - ὅτι ἡ ἐλληνικὴ παιδεία τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου ἐστάθη εἰς τὸ πλευρόν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν σκληρὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα. Ἐπόμενον λοιπὸν ἦτο καὶ ἐναντίον αὐτῆς ὡς καὶ ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας ὅτι θὰ ἐστρέφετο ἡ μὴνις τῶν ξένων δυναστῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταπληκτικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ψυχικῆς ἀντιστάσεως καὶ τοῦ πολεμικοῦ μένους τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΜΑΧΟΜΕΝΗΝ ΚΥΠΡΟΝ»

Ἐν τέλει ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν κ. Μπρατσιώτην, ἐν ὅψει τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου μαθητικοῦ ὄργανου τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος, τῆς «Μαχομένης Κύπρου», ἂν ἤθελε νὰ διατυπώσῃ ἕνα σύντομον χαιρετισμὸν.

Ὁ κ. Πρύτανης προθυμότητα μᾶς ὑπηγόρευσε τὸν κατωτέρω χαιρετισμὸν:

—Πρὸς τὸ σήμερον τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενον νέον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου εὐχομαι ἔντονον ἀλλὰ συγχρόνως καὶ νηφάλιον καὶ ἀποτελεσματικὴν μαχητικότητα καὶ σοβαρὰν συμβολὴν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ προτεθέντος ὑψηλοῦ σκοποῦ,

Ἡ Ρωμιοσύνη *

Ἡ Ρωμιοσύνη εἶναι φυλὴ συνόκαιρη τοῦ κόσμου
κανένας δὲν εὐρέθηκε γιὰ νὰ τὴν ἐξαλείψῃ,
κανένας, γιὰτὶ σκέπει τὴν ἀπ' τὰ ὕψη ὁ Θεός μου:
Ἡ Ρωμιοσύνη θὰ χαθῇ, ὅταν ὁ κόσμος λείψῃ!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

*Απόδοση στὴν κοινὴ ἐλληνικὴ τοῦ ἐπιγράμματος τοῦ Κυπρίου ποιητῆ, ποὺ δημοσιεύεται στὸ ἐξώφυλλο τοῦ τεύχους μας.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΠΟΤΕ ΥΨΩΘΗ Η ΑΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931

Τοῦ κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΣΤΙΣ 22 Ὀκτωβρίου 1931 ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων στὴν Ἀγγλίᾳ συνεκλονίσθη ἀπὸ τὴν εἰδησιν ὅτι «ἐσημειώθη ἐξέγερσις εἰς τὴν νήσον Κύπρον».

Ἡ εἰδησις εἶναι καταπληκτικὴ. Ἡ νυσταλέα ἀτμόσφαιρα τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοβουλίου συνταράσσεται. Ἐπὶ 50 χρόνια οἱ Κύπριοι φέρουν μὲ σεμνότητα καὶ ἀξιοπρέπεια τὸν βαρὺ τίτλο τοῦ Βρετανικοῦ πολίτου. Σπανιότατα ἐνοχλοῦν τὴν Μητρόπολιν καὶ μόνον ὅταν προκύψῃ κάτι τὸ πολὺ σαβαρὸν — ὅπως ὁ διπλάσιος τῆς φορολογίας π.χ. — στέλλουν στὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν πολυσέλιδα ὑπομνήματα στὰ ὁποῖα ἐξηγοῦν μὲ μετρίχον τρόπον τὸ ἄδικον τοῦ πράγματος.

Ἀπὸ τὸ 1930 ἐν τούτοις τὰ πράγματα εἶχον ἀρχίσαι νὰ ὀξύνωνται. Ὀριμάζει σιγὰ - σιγὰ στὴν ψυχὴ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς «μειλχιότητος» ἀποθρασύνει περισσότερο τοὺς Ἀγγλους. Τὸ ἐνδεχόμενον τῆς Ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα φαίνεται τώρα πολὺ περισσότερον μακρυνὸν ἀπὸ ὅτι ἐφαίνετο στὸ 1882 ἢ στὸ 1907, ὅτε ὁ ἴδιος ὁ Οὐίνστον Τσώρτσιλ ἀνεγνώριζεν ὡς «ἀπολύτως φυσιολογικὴν» τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ διαμαρτυρίαι καὶ τὰ ὑπομνήματα ἔμεναν ἀναπάντητα. Στὰ 1929 μίᾳ ἀντιπροσωπείᾳ Κυπρίων ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Κιτίου ἐπεσκέφθη διαδοχικῶς τὸν Λόυντ Τζώρτζ καὶ τὸν ὑπουργὸ τῶν Ἀποικιῶν λόρδον Πέρσφιλντ. «Ἡ θεμελιώδης καὶ σημαντικὴ ἀπαρχὴ διαμαρτυριῶν διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τῆς Κύπρου ἐναντίον τῆς Ἀγγίας — ἔγραφε τὸ ὑπόμνημα πού τοὺς παρέδωκεν — εἶναι ὅτι παρὰ τὴν θέλησίν μας καὶ παρὰ πᾶν θεῖον ἢ ἀνθρώπινον δίκαιον κρατούμεθα μακρὰν τῆς μητρικῆς μας χώρας, τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῆς ὁποίας μᾶς συνδέουν ἅγιοι καὶ ἀδιάρρηκτοι δεσμοὶ αἱμάτων, θρησκείας, γλώσσης, ἱστορίας, παραδόσεως καὶ ἐθνικῆς συνειδήσεως».

Ὁ λόρδος Πέρσφιλντ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— Τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου ὀριςτικῶς λελυμένον, θεωρῶ κατόπιν τούτου ἀσκοποῦν τὴν συνέχισιν πάσης συζητήσεως, ἐπ' αὐτοῦ.

Τὴν δῆλωσιν αὐτὴν τοῦ Βρετανικοῦ ὑπουργοῦ ἀκολουθεῖ νέα σειρά καταπιεστικῶν μέτρων. Ἡ νέα ἐκπαιδευτικὴ νομοθεσία (1930) μετατρέπει αὐτομάτως τοὺς μαθητὰς, σὲ πειθηνὰ ὄργανα τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως. Ἡ εἰσαγωγὴ νέου δικαστικοῦ κώδικος περιορίζει κατὰ τρόπον ἀσφυκτικὸν τὴς ἐλευθερίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὅλα αὐτὰ πείθουν διὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιδιώκει ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις εἶναι νὰ σταθεροποιήσῃ περισσότερον τὴ θέσιν τῆς στὴν ὑπόδουλη Κύπρῳ.

*

Τὸ πρωὶ τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1931 ὁ λαὸς τῆς Λευκωσίας συγκεντρώνεται μπροστὰ στὸ Κυβερνεῖον εἰς ἐκδηλώσιν διαμαρτυρίας γιὰ τὴν κατσίπῃσιν ἡ ὁποία ἀσκεῖται εἰς βάρος του. Τρεῖς Κύπριοι βουλευτὰ εἶναι οἱ ὁμιληταὶ τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἀτμόσφαιρα σιγὰ - σιγὰ θερμαίνεται. Οἱ ἐκδηλώσεις ζωηρεύουν. Ὁ κυβερνήτης ἀρνείται νὰ βγῇ στὸ μπαλκόνι. (Ἐφ' ὅσον ὁ ὑπουργὸς τοῦ θεωρεῖ τὸ θέμα «ἐλεμμένον»). Οἱ διαδηλωτὰ ἐρεθίζονται. Μερικοὶ ἀρχίζουν νὰ πετοῦν πέτρες. Τὰ τζάμια τοῦ κυβερνεῖου θρυμματίζονται. Οἱ ἀστυνομικοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν μόλις ἐκεῖνη τὴν στιγμή νὰ ἐπέμβουν, ζυλοκοποῦνται ἀπὸ τοὺς διαδηλωτὰς μέχρις αἵματος.

Ἐπικρατεῖ μίᾳ ἀτμόσφαιρᾳ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ πλήθος, μεθυσμένο ἀπὸ τὴν ἑθνικὴ συναίσθησιν τῆς δυνάμεώς του, εἰσorma στὸν περίβολο τοῦ Κυβερνεῖου. Ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ γραμματεῖς τοῦ ἔχουν ἤδη βραβεύσει ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τοῦ μεγάρου. Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τὸ Βρετανικὸν Κυβερνεῖον τῆς Λευκωσίας παραδίδεται σὲ φλόγες. Ἀπαρχὴ τοῦ πυρὸς ἐγινε ἀπὸ ἕνα αὐ-

τοκίνητο, πού ἐστάθμευε στὸν περίβολο τοῦ Κυβερνεῖου.

Γιὰ λίγες ὥρες ἡ Λευκωσία ζεῖ τὸ γλυκὸ μεθύσι τῆς ἐλευθερίας. Οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν κυτοῦν συνεχῶς, τὰ σπίτια σηματοδοτοῦνται. Οἱ ἄνθρωποι ἀγκαλιάζονται μέσα στοὺς δρόμους, τραγουδοῦν καὶ χορεύουν.

Ὁ Βρεταννὸς διοικητὴς καλεῖ τὸ στρατηγεῖον Καΐρου:

— Ἀποστεῖλατε δοῆθειαν. Κατάστασις ἐξαιρετικῶς κρίσιμος.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ στρατηγεῖου ἔρχεται καθυσχαστικῶς.

— Διατηρήσατε τὴν ψυχραιμίαν σας. Ἐνισχύσεις ἀποστέλλονται.

Τὴν ἄλλην ἡμέρα, στίς 11 τὸ πρωί, καταφθάνουν οἱ ἐνισχύσεις ἀεροπορικῶς. Ἐνας λόχος (150 ἄνδρες), καλὰ ἐξοπλισμένοι μὲ πολυβόλα καὶ μερικά κασόνια χειροβομβίδες. Λίγη ὥρα προηγουμένως ἐδόθη σήμα στὸν βρετανικὸ στόλο τῆς Μεσογείου νὰ στείλῃ ἐνισχύσεις. Δύο ἀντιτορπιλλικά καὶ δύο καταδρομικά στρέφουν τὴν πῶρα τους πρὸς τὴν Κύπρῳ.

Γενικὴ κινητοποίηση τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ «κινήματος». Στίς 12 τὸ μεσημέρι ὁ λόχος ἐπιτίθεται. Ἡ διαταγὴ τοῦ στρατηγεῖου τῆς Μ. Ἀνατολικῆς εἶναι ρητὴ καὶ σαφής. «Καταστεῖλατε πᾶσιν ὁδοῖς τὸ κίνημα». Μὲ τὴν μόνην διαφορά ὅτι τὴν 22αν Ὀκτωβρίου κίνημα δὲν ὑπάρχει. Τὰ γεγονότα τῆς προτερείας θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῶν μᾶλλον σὰν μίᾳ ἐκδήλωσιν ἀγανακτήσεως — κάπως «δυναμικῆς» ἴσως — παρὰ σὰν κίνημα.

Πρόθεσις κινήματος ἢ ἐπαναστάσεως, εἶναι ἰσχυρὰ ἀκόμα γιὰ νὰ πούμε ὅτι ὑπάρχει στὴν ψυχὴ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Θὰ χρειασθοῦν δύο δεκαετίαι καὶ κάτι γιὰ νὰ ὠριωθῇ ἡ ἰδέα αὐτὴ μέσα του καὶ νὰ γίνῃ ἔργο. Πρὸς τὸ παρὸν οὔτε ὅπλα ὑπάρχουν, οὔτε ὑποτυπώδης ἔστω, δολιχάσις, οὔτε κάποιο τυγκροκίμενο προσχέδιο ἐνεργείας. Οὐσιαστικὰ δὲν ὑπάρχει τίποτα. Ὑπάρχει μόνον ἡ ἀνανάκτησις ἐνὸς λαοῦ πού καταπιέζεται. Αὐτὸ εἶναι ἴσως κάτι σημαντικὸ ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπαναστάσις.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ διαταγὴ τοῦ στρατηγεῖου τοῦ Καΐρου ὁμιλεῖ περὶ «κινήματος». Ἀκόρεκτοι οἱ ἄνδρες τοῦ Βρετανικοῦ Λόγους ξενύονται στὴν Λευκωσίᾳ καὶ τὴν αἵματοκυλίζουν. Ἀνύποπτοι διαβάτες σκοτώνονται, παιδιὰ καὶ γυναῖκες τραυματίζονται.

Δεκαπέντε πολῖται σκοτώνονται ἕνα δραματικὸ μεσημέρι στὴν Λευκωσίᾳ καὶ ἄλλοι 60 τραυματίζονται.

Ἐπὶ τέλους — κραυγάζει ὁ Βρεταννὸς κυβερνήτης — τὸ κίνημα κατεστάλη.

Ἐπακολουθοῦν τὰ νικηστὰ μέτρα τῆς Βρετανικῆς πολιτικῆς. Οἱ ἐπίσκοποι τῆς νήσου ἐθεωρήθησαν ὡς ὑπαίτιοι καὶ ἐξωρίσθησαν. Τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες πολῖται συλλαμβάνονται καὶ σὺνται εἰς τὰς φυλακάς.

Τέλος τῆς ζήμες (καταστροφὴ κυβερνεῖου κλπ.) καλεῖται νὰ πληρώσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου — αἰώνιο σύμβολο τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος.

*

Τὴν 1η Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους τελεῖται στὸ Μαρούσι μνημόσυνο τῶν πεσόντων τὴν 21ην Ὀκτωβρίου. Πλυντὰ πλήθος λαοῦ συγκεντρώνονται στὸ δασεὶρὸν προάστιο γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀγανάκτησιν τους γιὰ τὴν ἄδικη ἐκείνην αἱμαλασίᾳ. Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι συγκινητικὴ. Ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς ρήτορας, πού ἐξεφώνησαν λόγους ἐκείσε τὴν ὁμιλίᾳ μὲ τὴν ἴδια ἐπὶ κλήσιν πού ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς τότε γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Δωρόθεος, ὁ διαδεχθεὶς τὸν ἀειμνήστην Σπυρίδωνα εἰς τὴν προεδρίαν τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἑνώσεως Κύπρου. Ὁ κ. Δωρόθεος εἶναι ὁ σθεναρὸς ἐθνικὸς ἀγωνιστής, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ δικαίως βλέπουν ὡς ἕνα τῶν κυριωτέρων συντελεστῶν τῆς πραγματώσεως τοῦ πανελληνίου πόθου τῆς κυπριακῆς ἀνεξαρτησίας.

«Πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς, πάλι δικιά μας θάνατι».

Τὴν ἴδια ἡμέρα πού στὴν Ἀθῆνα τελεῖται τὸ μνημόσυνο τῶν θυμάτων τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1931, ἡ ἐφημερὶς τῶν Τρικάλων «Ἀναγέννησις» δημοσιεύει στὴν πρώτη σελίδα τῆς τὸ ἀκόλουθο ψήφισμα:

«ΑΠΑΣ Ο ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ».

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι παρακαλοῦν τὰς ἐν Ἀθῆναις καὶ Τρικάλαις ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας ὅπως δημοσιεύσουν τὴν κατωτέρω διακήρυξιν.

Ἐνὶ ἀκόμῃ τὸ αἷμα τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων ἀδελφῶν μας βάφει εἰς ἕνα ἄνισον ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τὴν καθηγιασμένην γῆν τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου, συνταράσσεται σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ πένθους.

Ἄπας ὁ διανοούμενος κόσμος τῶν Τρικάλων διαμαρτύρεται ἐναντίον τῆς ἀπληροκαμένης καὶ ἀνηκούστου ταύτης σκληρότητος τῆς Μ. Βρετανίας ἀπέναντι ἐνὸς ὑποδούλου λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν φιλελεύθερος καὶ ἡγανίσθη διὰ τὸν ὠραιότερον κοσποῦν τοῦ δένδρου τῆς Ἑλευθερίας ὁ ὁποῖος ἐξεβλάστησεν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας καὶ ἀνεπτύχθη.

Ἐκφράζομεν τὸν ψυχικὸν μας σπαραγμὸν καὶ τὸν θαυμασμόν μας διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων διὰ τὸν λόγον:

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(Ἀκολουθοῦν αἱ ὑπογραφαὶ ἐπιστημόνων, διανοουμένων, διομητῶν καὶ ἐμπόρων τῆς πόλεως).

*

Ἡ 21η Ὀκτωβρίου 1931 σηκώνει τὴν αὐλαίαν τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας. Τῆς ἐστοίχισεν πολλὸ αἷμα καὶ περιορισμοὺς ἀσφυκτικούς. Αὐτὸ εἶναι ἡ μία ἀποψη τοῦ ζητήματος. Ἡ ἄλλη ἀποψη εἶναι ὅτι τῆς ἀνοίξε τὸ δρόμο πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Γιὰ πρώτη φαρὰ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὠρίμασε καὶ πάλιν στὴν ψυχὴ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ νὰ γίνεταί βίωμα ἡ ἰδέα ὅτι μπορεῖ μόνος του ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του.

Εἰκοσιπέντε χρόνια ἀργότερα, ἡ ἰδέα αὐτὴ θὰ ἀποδώσῃ τοὺς πρώτους καρπούς της. Ὁ ἀγῶνας γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου μῆτε ἤδη στὴν ἀποφασιστικὴ φάσιν του.

Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΥΜΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΟΜΟΘΥΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

‘Ολόκληρος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς συγκινεῖται ἀπὸ τὸν ὑπέροχον ἀγῶνα τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας καὶ ζῇ τὸ ἴδιο ἔντονα τὴν λαχτάραν διὰ τὴν ἀπολύτρωσίν του—ἀπὸ τὸν κορυφαῖον Ἑλληνα ἐπιστήμονα καὶ κοινωνικὸν παράγοντα μέχρι τοῦ ταπεινοῦ ἐργάτου, ὅλοι οἱ Ἕλληνες συμπαρίστανται σήμερον ψυχικῶς εἰς τὴν Μεγαλόνησον, ὅπου ξεσπᾷ τὸ φλογερὸν καὶ μεγαλειώδη ἡφαίστειον τῆς ἐλευθερίας.

Ἐκρίναμεν, λοιπόν, σκόπιμον νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας τοῦ περιοδικικοῦ μας τὰς γνώμας καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων τομέων τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ θέματος, μετὰ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἐγκυρὴ φωνὴ των θὰ ἀκουσθῇ εἰς τὴν Μεγαλόνησον καὶ θὰ ἐνισχύσῃ ἠθικῶς τοὺς ἀγωνιζομένους ἡρώϊκά καὶ μετὰ αὐτοθυσίαν Κυπρίους ἀδελφούς μας.

‘Ο ἱατρικὸς κόσμος τῆς πρωτευούσης στιγματίζει τὰς ἀγγλικὰς ὁμότητες

‘Ο πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Ἀριστομένης Φλωρὸς δὲν εἶναι καθόλου ἀγνωστος στὸν ἱατρικὸν κόσμον, κί’ ἀκόμη καὶ στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία γενικώτερα. Ἐπὶ σειράν ἐτῶν διευθυντὴς τῆς Β’ Παθολογικῆς Κλινικῆς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ἀπεχώρησε πέρυσι, γιὰ ν’ ἀφοσιωθῇ σὲ ἐπιστημονικὰς συγγραφάς (συγγραφεὶς πλήρης σύγγραμμα Ἑσπερικῆς Παθολογίας), πού καὶ πάντα τὸν ἀπασχολοῦσαν μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» δὲν τὸν ἀφῆκεν ν’ ἀφοσιωθῇ. Πρὶν λίγους μῆνες, ὅπως εἶναι γνωστὸν, ὁ κ. Φλωρὸς ἐξελέγη

πῶς κρίνετε, κ. Πρόεδρε, τὴν ἐνταθεῖσαν ἐν Κύπρῳ τρομοκρατίαν ὑπὸ τῶν Βρεταννῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπόθαλψιν τῶν τουρκικῶν ὁμοτήτων κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ;

ΑΠΑΝΤΑ Ὁ κ. ΦΛΩΡΟΣ

— Θεωρῶ — μὰς ἀπήντησεν — ἀνήκουστον καὶ ἀναχρονιστικὴν, διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶ ἄλλας φράσεις, τὴν ἐντασιν τῆς ἀσκουμένης Χιτλερικῆς τρομοκρατίας εἰς τὴν Κύπρον ἐναντίον τῶν ὑποδοῦλων ἀδελφῶν Κυπρίων, διότι διεδικοῦν τὴν αὐτοδιάθεσιν των, συμφῶνως πρὸς τὰς διακηρυχθείσας ἀρχάς, μετὰ τὸν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον, τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

— Ἀκόμη χειρότερον καὶ περισσότερον ἀξιοκατάκριτον — συνέχισε — θεωρῶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἡρώων ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλευθερίας Μ. Κορσαλὴ καὶ Ἀ. Δημητρίου, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα θ’ ἀναγοσθῇ εἰς τὰς δόλους τῆς ἱστορίας καὶ θ’ ἀποτελῇ στίγμα διὰ τὸν Βρεταννικὸν πολιτισμὸν. Ἐπὶ πλέον, θεωρῶ ἐπιζημίαν τὴν ὑπόθαλψιν τῶν ὁμοτήτων κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ἀπὸ τοῦ Τούρκου, τῶν ὁποίων μέντοι σήμερον ἡ συμβίωσις μετὰ τοὺς Ἕλληνας ἦτο φιλικωτάτη καὶ ἀγαθωτάτη.

‘Υποβάλλουμε καὶ δευτέρῃ ἐρώτησιν :

— Πῶς νομίζετε ὅτι πρέπει ν’ ἀντιδράσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἰδιαίτερος δὲ ὁ ἱατρικὸς κόσμος, κατὰ τὰν προάξεν βίαν καὶ ἐξολοθρευτικὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν Κύπρον;

— Ἡ ἀντίδρασις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐναντίον τῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως τῆς φίλης Ἀγγλίας — μὰς εἶπεν ὁ κ. Φλωρὸς — ἐξεδηλώθη μετὰ τὸν χαρακτηρίζοντα τὸν Ἑλληνα λαὸν αὐθόρμητισμόν, ὁ δὲ ἱατρικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν κατ’ ἐπανάληψιν διεμαρτυρήθη διὰ τὴν ἀκολουθουμένην τακτικὴν ἐναντίον τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων.

Καὶ μίαν ἀκόμη ἐρώτησιν :

— Πῶς χαρακτηρίζετε, ὡς ἱατρός, τὰς μαστιγώσεις κατ’ ἀνὰ ἴκον, τὰς ὑποδειγμένας βασάνους κατὰ κρατοῦμενων καθὼς καὶ τὰ μέτρα ὁμαδικῶν κυρώσεων καθ’ ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ μίας περιοχῆς;

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΓΡΙΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ.

— Ὡς ἱατρός, μὰς ἀπήντησεν ὁ κ. Πρόεδρος, χαρακτηρίζω μεσαιωνικὰς

καὶ ἀγρίας τὰς χρησιμοποιουμένας μεθόδους εἰς τὴν Κύπρον διὰ τὴν κατάντησιν τοῦ αἰτήματος τῆς Ἑλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς, μετὰ μαστιγώσεις ἀνθρώπων, βασάνους κρατοῦμενων καὶ ὁμαδικὰς κυρώσεις καθ’ ὅλων τῶν κατοίκων μίας περιοχῆς.

Τέλος ἐξηγήσαμεν ἀπὸ τὸν κ. Φλωρὸν ἂν ἤθελε νὰ διαδιδάσῃ κανένας μῆνυμα πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαόν, ἰδιαίτερος δὲ πρὸς τοὺς Κυπρίους ἱατροὺς, οἱ ὅποιοι ἐπιτελοῦν τόσον εὐρύκως τὸ καθήκον των.

Οἱ ΙΑΤΡΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

‘Ο κ. Πρόεδρος μὰς παρεκάλεσε

Καὶ οἱ δικηγόροι τῆς πρωτευούσης ἐνισχύουν δετικῶς τοὺς Κυπρίους

‘Ο πρόεδρος τοῦ Ταμεῖου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν καὶ γνωστὸς δικηγόρος κ. Κ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς «Μαχομένης Κύπρου» περιοδικόν, τὸ ὁποῖον, ὡς εἶπεν, ἐσχεταὶ νὰ πληρώσῃ ἀναμφισβήτητον κενὸν καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν συντονισμόν καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου.

— Ὁ δικηγορικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν — εἶπεν ὁ κ. Καλομοίρης — μετ’ ἐπικεφαλῆς τὴν διοίκησίν του, ἐτάχθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς παρὰ τὸ πλεον τῶν μονομένων ἀδελφῶν μας Κυπρίων καὶ ἐξεδήλωσε τὴν συμπαράστασίν του ἐνεργῶς καὶ συμβολικῶς. Δὲν παρόλγειν εὐκαιρίαν, νὰ στιγματίσῃ καὶ νὰ μὴ καταγγείλῃ τὴν στραγγαλιστικὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλίας εἰς βάρος τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀδούλτης Κύπρου καὶ νὰ διακηρύξῃ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, ἱστορικά, νομικά, ἠθικά καὶ φυσικά, διὰ τὴν Ἑνωσίν τῆς μετὰ τὴν μαρτυρικὴν μας Μεγαλόνησον.

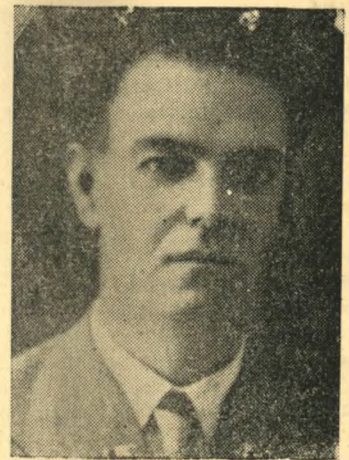
»Ἀφ’ ἐτέρου, ἡ διοίκησις τοῦ Ταμεῖου προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν ἀπέδειξε τὴν συμπαράστασίν της αὐτὴν καὶ συμβολικῶς, διὰ τῆς καθιερώσεως εἰς τὸ εὐρὺς κυκλοφοροῦν

νὰ διαδιδάσωμεν τὸν κατωτέρω χαιρετισμόν του καὶ τῶν ἱατρῶν τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν ἱατρικὸν κόσμον τῆς Κύπρου:

«Ἰδιαίτερον συγκίνησιν αἰσθάνομαι διὰ τὴν στάσιν τῶν συναδελφῶν τῆς Κύπρου, κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος των. Τοὺς συγχαίρω μ’ ὅλην μου τὴν καρδίαν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Τοὺς ἀπευθύνω τὰς συμπαθείας καὶ τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἱατρῶν τῆς πρωτευούσης. Εὐχομαι γρήγορα νὰ πανηγυρίσωμεν ὅλοι μαζί τὴν ἑνωσιν τῆς μεγαλονήσου μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα».

ἐνσημον τοῦ Ταμεῖου, παραστάσεως ἀπεικονίζουσας τὴν Κύπρον.

»Παραλλήλως τὸ Ταμεῖον προνοίας Δικηγόρων ἔπραξε καὶ θετικώτερον τὸ καθήκον ἐν προκειμένῳ διὰ σοβαρὰς χρηματικῆς εἰσφορὰς ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος.

‘Ο πρόεδρος τοῦ Ταμεῖου Προνοίας Δικηγόρων τῶν Ἀθηνῶν κ. Κ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Οἱ ἐπαγγελματίαι τῆς Ἑλλάδος χαιρετίζουν τοὺς ἀγωνιζομένους

‘Ο κ. Ἰωάννης Μπερνίτσας, πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος, εἶναι γνωστότατος εἰς τὰς παραγωγικὰς τάξεις, ἀγωνιζόμενος ἀπὸ ἐτῶν εἰς διάφορα ἀπευθύνει ἀπόστα τοῦ κλάδου τῶν ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν. Ἀπὸ τοῦ 1950 εἶναι πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας, ἡ ὁποία ἔχει εἰς τὴν δύναμιν της ἄνω τῶν 10.000 ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ὁργανώσεων σ’ ὁλόκληρην τὴν Ἑλλάδα. Πρὸ τοῦ 1950 διετέλεσεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν πρόεδρος τοῦ Ἑπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. Ἐπίσης διετέλεσε βουλευτὴς Ἀθηνῶν, ὑποβιχθεὶς ὡς ὑποψήφιος ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματιοβιοτεχνικῆς τάξεως.

‘Ο κ. Μπερνίτσας, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ γνωστός γαλακτοκόμος καὶ καταστηματάρχης τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι πτυχιούχος τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀ-

θηνῶν, ἐσπούδασε δὲ εἰδικῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν τὴν γαλακτοκομίαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Συνδυάζει σὲ θαυμαστὸ βαθμὸν τὰ προσόντα τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρακτικοῦ ἐπιστήμονος βιοτέχνη, μὲ μίαν ἐξαιρετικὴν συνδυαστικὴν δρᾶσιν.

‘Ο κ. Πρόεδρος μὰς ἐδέχθη στὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Χαλκοκονδύλη γραφεῖον τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας, ὅπου ἐργάζεται πολλὰς ὥρας κάθε μέρα. Ἐνθουσιάζεται γιὰ τὸν σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μας καὶ γιὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς «Μαχομένης Κύπρου», προσφέρεται δὲ προθύμως ν’ ἀπαντήσῃ στὶς ἐρωτήσεις μας.

— Ὡς ἡγεμόνος τῆς μεγάλης καὶ τῶν ἐθνικῶς καὶ οἰκονομικῶς σημαντικῆς τάξεως τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν πῶς κρίνετε τὰς τελευταίας ἐξελίξεις τοῦ Κυπριακοῦ, ἰδίως μετὰ τὴν ἐντασιν τῆς τρομοκρατίας τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν ἐπιθέσεων τῶν Τούρκων;

‘Ο πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. ΑΡΙΣΤΟΜ. ΦΛΩΡΟΣ

πανηγυρικὰ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του γιὰ νὰ ἐκπροσωπῇ τὰ συμφέροντά των ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη θέσιν τῆς διοικήσεως τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Ἀκόμη ὁ κ. Φλωρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ τὴν ὑπηρεσίαν του στὸν «Εὐαγγελισμό» ὡς μέλος τοῦ διοικητικοῦ του συμβουλίου. Ἡ ἐπιστημονικὴ του συγγραφή κί’ ἡ διοίκησις τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου τοῦ ἀπορροφοῦν τίς πλεονάζουσας ὥρες 24ώρου του.

Παρά ταῦτα, εὐγενικῶς κί’ εὐπροσχηγορὸς ὅπως εἶναι, μὰς δέχεται μετὰ ἐγκαρδιότητα μὲ τὴν μαθαίνει τὸν σκοπὸ τῆς ἐπιδημιολογίας μας. Ἡ πανελληνίως ἀξίωσις γιὰ τὴν Κύπρον τὸν φλογίζει, ὅπως καὶ ὁλόκληρον τὸ ἱατρικὸν σῶμα. Χαίρεται πὺ μὲν μαθαίνει πὺ τὸν περιοδικὸν «Μαχομένη Κύπρος» ἔχει τάξει σὺν σκοπῷ τῆς ἐκδόσεώς του νὰ συμβάλῃ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Κύπρον. Προσφέρεται εὐχαρίστως νὰ μὰς βοηθήσῃ σὲ ὅ,τι ἡμπορεῖ, ἀπαντᾷ δὲ προθυμῶς στὶς ἐρωτήσεις πὺ τοῦ ὑποβάλλου.

— Ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, τοῦ τόσον σημαντικοῦ αὐτοῦ ἐπιστημονικοῦ μας σωματείου,

Πώς νομίζετε ότι δέον ν' αντιδράσει ο Έλληνας λαός;

ΟΜΙΛΕΙ Ο Κ. ΜΠΕΡΝΙΤΣΑΣ

Ο κ. Μπερνίτσας μās απήντησεν ως ακολούθως:

Εν πρώτοις ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξάρω τὸν ὥραϊον ἀγῶνα τὸν ὁποῖον σύσσωμος ὁ Κυπριακὸς Λαὸς, συσπειρώμενος περὶ τοὺς ἀρχηγούς του, ἀπὸντας καὶ παρόντας διεξάγει διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ τοῦ ὁποῖου τὸ ἔπος δικαίως καταλαμβάνει εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπολοίπων Ἑλλήνων καθὼς καὶ τῶν ἱστορίας τοῦ ἔθνους μοναδικὴν θέσιν. Βεβαίως πᾶς ἀγὼν ἔχει καὶ τὰς δυσκολίας του, ἀλλὰ δὲν νοιῶζω ποτὲ ὅτι ἡ τρομοκρατία τῶν Ἀγγλῶν ἢ αἱ ἐπιθέσεις τῶν Τούρκων δύνανται νὰ τὸν ἀναχαιτίσουν. Διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἐκφράζω τὴν λύπη μου ὅτι, παρασυρθέντες ἀπὸ μίαν ἀνεδαφικὴν διὰ τὴν ἐποχὴν μας πολιτικὴν τῶν Ἀγγλῶν, ἐθυσίσαν πολίτιμον φιλίαν γείτονός των, ὅςος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος τὸσὺν προθύμως ἐλησμόνησε τὸ παρελθὸν καὶ ἔτεινε χεῖρα εἰλικρινοῦς συνεργασίας πρὸς αὐτούς. Ἐνῶς ἀκόμη εἶναι καιρὸς ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς συναδέλφους Τούρκους ἡγέτας καὶ μέλη τῶν Ἑπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ὁργανώσεων καὶ τοὺς καλῶς νὰ διαφωτίσουν τὴν τουρκικὴν γνώμην περὶ τῆς σημασίας τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀσφάλειαν καὶ προκοπὴν τῶν δύο χωρῶν, καὶ περὶ τῆς ὀνάντης νὰ περιφρουρηθῇ αὕτη, νὰ ἀνθεωρήσῃ δὲ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπέναντι τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, τοῦ ὁποῖου λύσις μία μόνον δύναται νὰ εἴναι, ἡ αὐτοδιάθεσις διὰ τῆς ἐλευθερίας ψήφου ὧν τῶν κατοίκων τῆς νήσου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπέναντι τῶν Ἀγγλικῶν πιέσεων πιστεύω ὅτι οἱ Κύριοι πατριῶτες ἀντιλαμβάνονται μὲ πόσῃ στοργῇ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ τοὺς περιδύλουν ἔθιοι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τῆς Οἰκουμένης.

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ.

Καὶ ὁ κ. Μπερνίτσας συνέχισε: «Εἰδικότερον, ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία, ἐκτὸς τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὴν Πανελλήνιον Ἐπιτροπὴν Ἐνῶσεως Κύπρου, διὰ τῶν εἰς τὴν δύσμη τῆς ὑπὲρ 10.000 Ὁργανώσεων καθ' ἑκάστην τὴν χώραν, συμπαρίσταται εἰς τὴν Κυπριακὴν ὑπόθεσιν ὡς εἰς ἄθροισμα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. καὶ τοὺς ἡγέτας τῶν ἱδικῶν χωρῶν. Ἰπτοῦσα τὴν ἀπελευθερώσιν τοῦ Μακαρίου, τὴν κατάπαυσιν τῶν Ἀγγλικῶν πιέσεων ἐν τῇ νήσῳ καὶ τὴν αὐτοδιάθεσιν.

Ἐρωτῶμεν περαιτέρω τὸν κ. Μπερνίτσας: Εἰδικῶς διὰ τὸν οἰκονομικὸν πόλεμον, τὸ ὁποῖον ἐξαπέλυσεν ἐν Κύπρῳ ὁ Δυνάστης διὰ τοῦ κλεισίματος τῶν καταστημάτων καὶ τῆς κατοστρεφῆς περαιοσιῶν, ποῖαν στάσιν νοιῶζετε ὅτι δέον νὰ τιορήσῃ ὁ ἐπαγγελματιοβιοτεχνικὸς κόσμος τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος;

Ὁ κ. Πρόεδρος μās απήντησεν ὅτι ἐν πρώτοις καταδικάζει τὰ μέτρα τοῦ

Χάρντιγκ, τὰ ὁποῖα καταρρακώνουν τὸ γόητρον τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως, πολὺ περισσότερον παρ' ὅσον αἱ θαναυσότητες τοῦ Χιτλερισμοῦ καὶ μαρτυροῦν ἐπίσης βασικὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ Κυβερνητικοῦ παράγοντος τῆς Κύπρου νὰ περιφρουρήσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ὁποῖα δὲν διασφαλῆται ἀπὸ «ὀλίγους ταραχοποιούς», ὡς λέγει ὁ Χάρντιγκ, ἀλλὰ σείεται πρόριζα ἀπὸ τὸν ἀνασασμὸν τοῦ σκληρομένου λαοῦ τῆς Κύπρου, ὁ ὁποῖος ἀκριβῶς τώρα περισσότερον παρὰ ποτὲ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ Βρετανικὴ Διοίκησις, καθὼς ἐμφανίζεται μάλιστα χωρὶς τὴν μάσκαν τῆς, εἶναι μύρη δουλείας, ἢ ὁποῖα ἀντὶ πάσης θυσίας πρέπει νὰ συντριβῇ καὶ νὰ συντριβῇ.

ΘΑ ΕΠΙΛΗΦΘΗ ΤΟ Θ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ.

Ὁ κ. Πρόεδρος μās ἀνέφερεν ἀκαλούθως ὅτι, εἰδικότερον ὡς πρὸς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν ζή-

Ὁ κ. Ι. ΜΠΕΡΝΙΤΣΑΣ, πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἑπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος.

μιῶν καὶ τῆς καταπιέσεως τῶν ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν τῆς Κύπρου, τὸ ζήτημα θ' ἀχθῇ πρὸ τοῦ Θ. Συνεδρίου τῶν Ἑπαγγελματιοβιοτεχνῶν τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ ἱστορικὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ θέματος.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΑΣ.

Τέλος ὁ κ. Μπερνίτσας μās παρέκάλεσε νὰ διαδιδάσκωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Μαχομένης Κύπρου» μῆνυμα συμπαράστασεως τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν τῇ χώρῃ πρὸς τὴν ἀγωνιζομένην Κύπρον, καὶ ἰδίως τὰς δεινὰς πληττομένας παραγωγικὰς προάξεις αὐτῆς, ὁμοῦ μετὰ τῆς διαβεβαίωσεως ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς μεγάλης καμπῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν συμφῶνός πρὸς τοὺς φόβους τῶν πλησιάζει.

Εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν θερμῶς τὸν κ. Μπερνίτσας καὶ δι' αὐτοῦ ὅλον τὸν τὴν ἐπαγγελματιοβιοτεχνικὴν τάξιν τῆς χώρας, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ τὴν σπουδαιὴν στήλην τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν πατριωτικὴν στάσιν του ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ καὶ διὰ τὴν ὁλόθετον συμπαράστασιν του εἰς τὸν ἡρωϊκὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας Κυπρίων.

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν τίδεται εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Κυπρίων

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Ἀργύριος Νικολόπουλος εἶναι γνωστὴ φυσιογνωμία εἰς τὸν ἐμπορικὸν μας κόσμον. Ἀπὸ ἐτῶν πρόεδρος τοῦ πρώτου ἐμπορικοῦ συλλόγου τῆς χώρας, ἀσκῶν ταυτοχρόνως κατ'

ἀποκλειστικὸν ἐπάγγελμα τὸ ἐμπόριον, εἶναι πολὺτιμος σύμβουλος τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων εἰς τὰ ἐμπορικὰ ζητήματα. Προσφάτως ἀκόμη, κατὰ τὴν ἐνταῦθα Διάσκεψιν τῶν ἐμπορικῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀραβικῶν κρατῶν μετὰ

τῶν Ἑλλήνων ἀρμοδίων, ἀπετέλεσε μέλος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, παρὰ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Διασκέψεως.

Πέραν ὅμως τῆς δράσεώς του εἰς τὸν ἐμπορικὸν τομέα, ὁ κ. Ἀργ. Νικολόπουλος καὶ ὁ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του Ἑμπορικὸς Συλλόγος Ἀθηνῶν πρωτοστατοῦν εἰς κάθε γενικωτέραν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν. Ὅπως εἶναι φυσικόν, ἡ στάσις τοῦ Ἑμπορικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Κυπριακὸν ὑπῆρξεν ἐξόχως πατριωτικὴ. Εἰς κάθε φάσιν τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον τὸσον συγκινεῖ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὁ ἐμπορικὸς μας κόσμος εὐρέθῃ εἰς τὴν πρώτῃν γραμμὴν.

Ἡ προσφυγὴ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ἢ ἡρωϊκὴ δράσις τῆς Ε.Ο.Κ. ἢ θάνατος ἐξορία τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου, ὁ ἀπάνθρωπος ἀπανθρωπισμὸς τῶν Κυπρίων πατριωτῶν Καραολῆ καὶ Δημητρίου, ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Ἑμπορικὸν Συλλόγον Ἀθηνῶν νὰ διαδηλώσῃ ἐνθεοῦς τὰς ἀπόψεις τοῦ ἐμπορικοῦ μας κόσμου καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν πολὺτιμον συμβολὴν του εἰς τὴν πανελλήνιον κινητοποίησιν.

Ἐπίσης ὁ Ἑμπορικὸς Συλλόγος, εἰς κάθε συνέλευσιν ἢ σύσκεψιν αὐτοῦ, ἀκούει καὶ διὰ καθαρῶς ἐπαγγελματικὰ ζητήματα. προέτασσε πάντοτε τὴν ἐθνικὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ πάσης οἰκονομικῆς διεκδικήσεως.

Ἡρωτήσαμεν τὸν κ. Ἀργ. Νικολόπουλον νὰ μās εἴπῃ τὰς σκέψεις του διὰ τὴν ἐντεινομένην ἐν Κύπρῳ τρομοκρασίαν καὶ τὰς πιέσεις κατὰ τὴν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου.

—Παρασυρομένη ἀπὸ τὸν στορόδιον τῶν ἰδίων αὐτῆς σφαλμάτων — ἀπήντησεν — καὶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς νὰ σώσῃ τὴν φιλοτιμίαν τῆς, ἡ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ κατανασάται τῆς ὀλικῆς τῆς δυνάμεως ἑαί. ἐφαρμόζουσα τὴν πολιτικὴν τῆς βίας καὶ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ. θέτει εἰς ἐνέογειαν, μὲ ἀντίθετον ἐκτελεστικὸν ὄργανον, πᾶν πρόσφορον πρὸς τοῦτο μέσον; Παντοειδῆς κομπιέσεις, φέμωσιν τοῦ τύπου, συλλογικὰς ποινὰς καὶ πρόστιμα, στρατοπέδα συγκεντρώσεως, ταπεινωτικὰς μαστιγώσεις ἐφθῶν, ἐκποπὲς ἰδικήτων οἰκογενειῶν, κλεισίματα καταστημάτων, παρεμβολὰς παρασίτων εἰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς, λεηλασίας, σκηνοθεσίας καὶ μηχανορραφίας, ἐκτελέσεις πατριωτῶν βασανιστήρια κρατουμένων κ.ἄ., ποὺ μόνον νοῦ ἀπασιῶν μεσαιωνικῶν τυράννων θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συλλοβῇ καὶ ἐκτελέσῃ. Γενομένου λόγου διὰ τὸν Ἐθνάρχον Μακαρίου, ὁ κ. Νικολόπουλος προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

—Ὡς νὰ μὴ ἦρουν πάντα τὰ ἀνωτέρω, πρὸς αἰώνιαν αἰσύνῃν καὶ καταρράκωσιν τῶν ἠθικῶν ἀξιών τοῦ ἀνθρώπου, ἀπετόλμησεν ἡ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ νὰ ὑψώσῃ ἀσεδῇ χεῖρα

καὶ κατὰ τῆς σεπτῆς κορυφῆς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

ΑΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΤΑ ΕΜΠΟΡΩΝ

Ἡρωτήσαμεν ἐν συνεχείᾳ τὸν κ. Πρόεδρον διὰ τὰς διώξεις τὰς ὁποίας ὑφίστανται εἰδικῶς οἱ Ἕλληνες ἔμποροι καὶ καταστηματάρχαι τῆς Κύπρου διὰ τοῦ κλεισίματος καὶ σφραγίσεως τῶν καταστημάτων των, τῶν εἰς ἑάρος των λεηλασιῶν τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου τὸν ὁποῖον ὑποκινεῖ ἡ ἔστω ἀνέχεια τῆς Βρετανικῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ τὰς παντοειδεῖς πιέσεις κατὰ τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων τῆς νήσου.

Ὁ κ. Νικολόπουλος ἐκάκισε δριμύτατα τὰς ἐφαρμοζομένας ἐν Κύπρῳ μεθόδους πρὸς ἐξόντωσιν τῶν Ἑλλήνων καὶ πρὸς οἰκονομικὴν των ἐξουθένωσιν καὶ ἐτόνισεν ὅτι, διὰ τῶν θαρβάρων, ἀπανθρώπων καὶ ἐπαισχύντων τούτων μεθόδων καὶ μέσων, ἡ κυβερνήσις τῆς Βρετανίας ἐπιχειρεῖ νὰ καταπνίξῃ τὴν θέλησιν ἐνῶς εὐγενεστάτου καὶ πεπολιτισμένου λαοῦ, ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τέλος ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν ἀν' ὅλην νὰ διαδιδάσκωμεν, διὰ τῆς «Μαχομένης Κύπρου», διτθῆποτε πρὸς τοὺς δοκιμαζομένους Ἕλληνας τῆς Κύπρου, ἰδίως δὲ πρὸς τοὺς σκληρῶς διωκομένους ἐμπόρους τῆς νήσου, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ κ. Νικολόπουλος μās ἀπάντησε:

«Βέβαιος ὅτι ἀνταποκρίνομαι εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ἀπευθύνω ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ, καὶ ἰδίως τοῦ Ἑμπορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν, ἐνκάσιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς σκληρῶς ἀγωνιζομένους καὶ δοκιμαζομένους φίλους ἀδελφούς τῆς Κυπρίου, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀνεπιφυλάκτου, καὶ ἀμερίστου συμπαράστασεώς μας εἰς τὸν ἱερόν των ἀγῶνα. Εἰδικῶς δὲ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐμπόρους τῆς Κύπρου διαδιδάξω τὸν θερμὸν συναδελφικὸν μας χαιρετισμὸν, τὰ θερμότητά μας συγχαρητήρια διὰ τὴν πατριωτικωτάτην στάσιν των καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἱσταμέθα ὑπερήφανοι πορὰ τὸ πλεῖρόν των, μετὰ τὴν ὁλόψυχον συμπόθειάν μας διὰ τὰ δεινοπαθήματά των.

Ἡχαριστήσαμεν θερμότητά τὸν κ. πρόεδρον τοῦ Ἑμπορικοῦ συλλόγου διὰ τὴν εὐγενὴ καλωσύνην του νὰ μās διιλήσῃ μετὰ πόσῃ θερμῇ καὶ ἀγάπῃ διὰ τὸν πανελλήνιον ἀγῶνα διὰ τὴν Κύπρον. Νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ συμπαράστασις μιάς τὸσον σοδαρῆς δυνάμεως, ὡς ἐμπορικὸς κόσμος τῶν Ἀθηνῶν, προσφέρει ἀνυπολόγιστους ὑπηρεσίας εἰς τὸν κοινόν μας ἀγῶνα.

Ο ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΛΕΩΝ...

Μαλλιά καὶ ξύρισμα, παρακαλῶ!... (Τοῦ Β. Χοιροδούλου)

Έκεϊ πού τώρα ξεσπά το ήφαιστειο της έλευθερίας

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Έντυπώσεις του κ. ΒΑΣΟΥ ΒΑΡΙΚΑ

Τό λαχταρούσα πάντα τό ταξίδι στην Κύπρο. Από παιδί ακόμη τό νησί αυτό, πού παραμένει σύνορο και άκραιο φρουρός του έλληνικού κόσμου στην Νοτιανατολική Μεσόγειο, άσκούσε μία περίεργη γοητεία πάνω μου. Ήταν, ίσως, ή παράδοση, πού τό ταύτιζε με δυό μορφές — σύμβολα, τόσο άνόμοια αλλά και τόσο έλλυσιτικά: την Άφροδίτη και τόν Διγενή Άκρίτα, κι' ακόμη ή μοίρα πού τού έπέφύλαξε τό τραγικό προνόμιο νά ζήση τόσο έντονα, τις περιπέτειες της Φυλής, σ' όλο τό μακρό διάστημα της ζωής της, ήταν εκείνο πού προκαλούσε τη φαντασία μου σέ τολμηρά πετάγματα και διατηρούσε πάντα ζωντανή την έπιθυμία μιάς στανότερης γνωριμίας μαζί του. Τη σκεπτόμουν όμως διαφορετικά. Άνέμελος τουρίστας, άγνωστος άνάμεσά σέ άγνώστους, νά διασχίσω τό νησί από τη μιάν άκρη ως την άλλη, αφήνοντας τη διάθεση της στιγμής, μοναδικό όδηγό στην άσκοπη περιπλάνηση.

Ή τύχη, τό θέλησε διαφορετικά: "Ενα άπρόσμενο τηλεφώνημα την ώρα της μεσημεριατικής άνάπαυσης και, σέ λίγες ώρες, πριν ακόμη ο ίδιος συνθίσει με την ιδέα της μετακίνησης, τό άεροπλάνο διασχίζοντας τόν ούρανό της Μεσογείου, με μετέφερε στό νησί της Άφροδίτης: "Εκτακτη δημοσιογραφική άποστολή. Καί ο δημοσιογράφος μοιάζει κάπως με τό στρατιώτη. Πρέπει νά είναι πάντα έτοιμος γιά κάθε μετακίνηση. Ή προετοιμασία επίσης, τόσο άπαράτητη γιά τό άλλοι, όταν πρόκειται νά έπισκεφθούν ένα έξο τόπο, γιά τό δημοσιογράφο, δέν είναι μονάχα περιττή, καταντάει συχνά άρνητικό στοιχείο στην εύσυνειδητή άσκηση του έπαγγέλματος. Φωτογράφος της προσηλυτιστικής, χρέος του έχει νά σταθί άπέναντί στα γεγονότα όσο τού δίνεται πύθ έλευθερία, από τις ποικαταλήψεις, πού δημιουργούν πάντα οι γνώμες τών τρίτων.

"Υστερ" από τρεις ώρες ταξίδι, πατούσε τό έδαφος της Κύπρου. Πρώτη έντύπωση, πού δέ θα μάς ένγκαταλείψει, όλο τό διάστημα της διανοήμερης παρουσίας μας στό νησί. Δέν είχαμε ούτε μιά στιγμή την αίσθηση ότι άπομακρυνθήκαμε από την Έλλάδα. Όλα έδω, και άνθρωποι και φύση και παράγοντα σού τό έπιβεβαιώνουν, τό καθένα με τό δικό του τόπο.

Μονάχα ο έλεγκτής του τελωνείου μάς άποτεινεί τό λόγο στά άνυλικά. Ζητώντας τό διαβατήριό μας. Μόλις όμως του ιρίξει ένα θλίμμα, μάς εύχεται τό «καλωσόρισμα» έλληνικά, με την ιδιόμορφη κυπριακή ποσοφορά του.

Δεκάδες χιλιάδες ή τουρκική μειονότητα, πλήθος οι Άρμένιοι και οι άλλοι ξένοι, έκατοντάδες οι Άγγλοι υπάλληλοι, πού κατοικούν στη Λευκωσία. Καί, όμως, σπάνια θά άκούσης λέξη σέ άλλη γλώσσα εκτός από την έλληνική. Ή βρετανική διοίκηση, άλλωστε, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια γιά νά κάνει όσο λιγότερο μπορεί αίσθητή την παρουσία της. Πολιτική σκοπιμότητα ή άνέξοδη φιλοφρόνηση πρός τών λαό των όποδούλων, βτίθεται και νά συμβαίνει, πουθενά δέν θά αισθανθής την κατοχή νά προσβάλλη ποικιλικά. (1) "Αν περιορίσεις στις πρόχειρες έξωτερικές έντυπώσεις, θά νομίσης ότι ή Κύπρος είναι ο ίδιος τόπος της έλευθερίας. Σαφινάξεται, μάλιστα, όταν καλοπαραίρεται φίλοι σου συσταίνουν προσοχή κ' επιφυλακτικότητα. Καί θά χρει-

(1). "Ο άναγνώστης άς μή ξεχνά, ότι οι έντυπώσεις αυτές γράφθηκαν πριν άπό ένα χρόνο. Από τότε, με την ένπείταση και την ένταση του άπ'λευθερωτικού κινήματος, ή κατάσταση μεταβλήθηκε. Τά προσήματα ένγκαταλείφθηκαν και τό νησί στρατοκρατείται κυριολεκτικά. Ή παρουσία τών δυνάμεων κατοχής γίνεται προκλητικά αίσθητή.

ασθή νά έντεινής πού την προσοχή σου, γιά νά αντίληφθής ότι ο νεαρός ποδηλατιστής, πού ξεπέζεψε και διατηρεί ώρες ολόκληρες την πύθ τρυφερή αίσθηματική συνομιλία με την αγαπημένη του, στην πραγματικότητα δέν κάνει τίποτε άλλο παρά νά καταγράφη και την ελαχίστη κίνηση, πού σημειώνεται στό άπέναντί μέγαρο της Έθναρχίας, ή ότι οι μικροπωλητές, πού έναλλάσσονται κάθε τόσο έξω από τό ξενοδοχείο σου, έχουν άναφέρει κι' όλας σούς προσιταμένους τους κάθε τι πού σέ άφορρά. Αιώνες ολόκληροι άυτοκρατορίας, σκέπτομαι, δέν έμειναν χωρίς άποτελέσμα.

Τά δύο βασικά σύμβολα, πού ή παράδοση ζήτησε νά ταυτίσει με την Κύπρο, άναζητούμε σέ κάθε μας βήμα, διασχίζοντας τό νησί.

Γιά τό πρώτο, τό Διγενή Άκρίτα, δέ χρειάστηκε νά ψάξουμε πού. Ή ήρωική μορφή του έδω δέν άποτελεί μακρινή άνάμνηση, αλλά ζωντανή πραγματικότητα. Σ' ένα από τά ψηλότερα βουνά της Κύπρου έχει άποτυπώσει την παλάμη του, διαλαλώντας σούς αιώνες τό πέρασμά του από τό σταυροδρόμιο αυτό τών τριών ήπειρών. Στις καρδιές τών Κυπρίων έθρκε καταφύγιο ή άδάμαστη ψυχή του. Τό έλέει στά ζωγρά πρόσωπα και τά άστραφτερά μάτια τών νέων, πού διασχίζουν κάθε τόσο, σέ ήρωικές έξορμήσεις, τούς δρόμους τών κυπριακών πόλεων, διαδηλώνοντας τη θέλησή τους νά άγωνισθούν γιά την άνάκτηση της έλευθερίας τους, τό διακρίνεις στην ήρεμη άποφασιστικότητα του άγρότη, άπαράσάλευτο προπόγιο του έννοτικού άνάνος, τό άντιλαμβάνεσαι ακόμη στην τόλμη και την άυτοθυσία του άπλού πολίτη, πού βασκουν χίλιους τρόπους νά έκδηλωθούν.

Συνήθισαμε στην ιδέα ενός κυπριακού λαού ήρεμου και ειρηνικού, πού μισεί τη βία και άποστρέφεται την όποιον έκδήλωσή της. Θύματα και μεις οι ίδιοι της προπαγάνδας τού κυρίαρχου, σταθήκαμε έκπληκτοι μπρός στις ήρωικές έκδηλώσεις του λαού της Κύπρου. Καί χρειάστηκε νά συζητήσουμε μαζί του, νά επικοινωνήσουμε με τούς έκπροσώπους όλων τών κοινωνικών στρωμάτων, γιά νά αντίληφθούμε πόσο τόν είχαμε παρεξήγησει. Ή ήρωική παράδοση, πού διατηριόταν αιώνας ολόκληρους, σά σπύθα μέσα στή στάχτη, δέν περίμενε παρά νά δοθί τό σύνθημα, γιά νά ξαναζωντανέψει. Τό όνομα του άκριτικού ήρωα διανεώθηκε ο άρχηγός της μαχητικής άντιστάσεως του Κυπριακού λαού. Καί γύρω από τό όνομα αυτό και την ήρωική δράση τών συναντατών του, δημιουργείται σήμερα ένας νέος θρύλος και γράφεται μία νέα σελίδα ήρωισμών, πού γρήγορα θά έρθι τη θέση, πού της άρμόζει, στην ιστορία της Φυλής.

Χαιρόμαστε την παρουσία του Διγενή, αλλά μάταια άναζητούμε την παράδοση της Άφροδίτης: Δέν τη συναντήσαμε πουθενά. Μονάχα τά έρείπια του ναού της, στή μακρινή Πάφο, θυμίζουν στό σύγχρονο έπισκεπτή ότι στό νησί τούτο ή θεά του "Ερώτα ζήτησε νά στήσει τό θρόνο της. Δέν θά σέ έκπλήξουν οι γυναικες της Κύπρου με την όμορφιά τους. Κορμιά γεροδεμένα, δέρμα μαυριδερό, έντονα ζωγραφισμένα φρύδια και μάτια, δέ σ' άφήνουν ούτε στιγμή νά λησμονήσης ότι τό ένστικτο και όχι ή έκλεπτυσμένη σκέψη είναι ή περιοχή της γυναικάς. Αυτή ενίοτε ή έντύπωση, πού άποκοιμίζεις, καθώς τις θλίψεις νά διασχίζουν τούς δρόμους της Λευκωσίας. Μιά ράτσα γόνιμη και άντοικία, πού τό αθένητο της πρότυπο θά τό συναντήσεις στό χωριό, τόν χειμώνα στή σπορά ή τό καλοκαίρι στό θέρο.

Τριάντα τώσαν αιώνας ιστορία της έλληνικής φυλής έχει αφήσει θαύματα τά ίχνη της σέ κάθε γωνία της Κύπρου. Άπέραντο μουσείο της έλληνικής ι-

στορίας φαντάζει μπροστά στά μάτια του έπισκεπτή: Αιγαιοί, Φοίνικες, Αιγύπτιοι, Πέρσες, Ρωμαίοι, Σαρακηνόι, Βενετσάνοι και Γενουάτες, Τούρκοι — όλες οι φυλές —, πού ήλθαν σέ φιλική ή έχθρική έπαφή με την Έλλάδα, πέρσαν και από τό εύφορο τούτο νησί και σφράγισαν τη γή με τό πέρασμά τους.

Μνημεία κάθε λογής, σπαρμένα σ' όλη την έκταση του διηγούνται και από μία περιπέτεια του πολυβασανισμένου αυτού λαού, πού κατάφερε όστόσο νά διατηρήσει άνέπαφο τόν έθνισμό του. Μινωικά άνάκτορα, αρχαίοι έλληνικοί ναοί, παλαιοχριστιανικές εκκλησίες, γοθικά μοναστήρια, βυζαντινά φρούρια, φράγγικιοι πύργοι, βενετσιάνικα κασέλια, τουρκικοί μιναρέδες — άλλα σέ έρείπια και άλλα πού ύπερφανα άντιστέκονται στή φθορά του χρόνου, βρίσκονται τό ένα δίπλα στό άλλο, γεμίζοντας με δέος και με θλίψη την ψυχή σου. Πουθενά άλλο τό παρελθόν δέ φανταίνεται τόσο καταθλιπτικά. Έδω ο λόγος του "Εκκλησιάζει γιά τη ματαιότητα τών ανθρώπινων δέν είναι φιλοσοφική ρήση, αλλά άπτη πραγματικότητα. Καί, καθώς οι εικόνες τών διαφορετικών μνημείων έναλλάσσονται μπροστά μου, συλλαμβάνω τόν έαυτό μου νά μισυρίζι περικοπές από την "Κυρία τών Άγγέλων", τό θαυμάσιο πεζό τραγούδι του Ζαχαρία Παπαντωνίου: "Είθρα της σούρας τό λιγρό περπάτημα στά έρείπια τών πολιτισμών. Είθρα τη δάφνη νά κλαίη σάν ίτιά στην έσημη άρχαία παλαίστρα. Σάν τού συννέου τη σκιά περνά ή δόξα τών δυνατών, σάν παραμύθι τών άγρών ή ιστορία..."

Γιά νά κάμω τη γνώρια μιάς ξένης πόλης, μιάς άγνωστης γώσης, έχω μιά δική μου. Θά έλενα μέθοδο: Νά πεοιπλανέμαι όδες ολόκληρος, μόνος και άγνωστος, άσκοπα, άνάμεσά από τούς δρόμους και τις συνοικίες της. Κεντοίκες και άπόμειρες. Νομίζω πως έτσι άναπνέω καλύτερα την άπίσθησή της.

Τό δοκίμασα και στή Λευκωσία. "Ανεκάλεσα όμως νιά πρώτη φορά τόν έαυτό μου άθροάπειτο έπαρχιώτη. Οι στενοί, χωρίς πεζοδρομία μονόδρομοι της, (δρόμοι, δηλαδή, όπου ή κυκλοφορία έπιτρέπεται πός μία μονάχα κατεύθυνση), πλημμυρισμένοι από ένα πληθος ποδηλάτων, πού τούς διασχίζουν με δαιμονισμένη ταχύτητα, με κάνουν νά τρέχω έδω και κεί σά μεθυμένος. Δέν φαντάζομαι νά ύπάρχη χώρα στόν κόσμο με περισσότερα δίτρονα, από την Κύπρο! Κάποια στατιστική, καθώς έμαθα, τά άνεβάζει σέ έκπονηδες χιλιάδες. Έδω όλοι, «καθάλα πάν στην έκκλησία, καθάλα προσκυνάνε, καθάλα τρών και πίνουν». Πρόκειται περί κυριολεξίας. Άλλά όχι φυσικά σέ όλογα, και σέ ποδήλατα.

Βέβαια ή παρουσία τους δέ γίνεται αισθητή, παρά μονάχα στην παλιά πόλη. Την έντός τών τειχών, πού διατηρεί άκόμη ζωντανό τό μεσαιωνικό της χαρακτήρα και παραμένει κέντρο της έμπορικης και άλλης κίνησης. Γιατί έξω από τά τείχη διαμορφώθηκε μία καινούργια πόλη, με τά περιποιημένα μοντέρνα σπία της, τούς πλατείς ασφαλτοστρωμένους δρόμους της, την άγρυη ρυμοτομία της. Καί δώ ή αντίθεση μεταξύ παλαιού και νέου. Μεταξύ παραδόσεως και προόδου. Είναι τό χαρακτηριστικό-τερο, ίσως γνώρισμα της Κύπρου. Με μία μονάχα διαφορά, ότι οι άκρότητες έδω λειάνονται και οι άντιθέσεις δέν είναι άσυμφιλίωτες. Συντίθενται σέ μία θαυμαστή ένότητα, πού πειθαρχεί στό μέτρο και έξέρι με έρίσκει την ίσορροπία.

Πρωτεύουσα της Κύπρου ή Λευκωσία άπλώνεται μέσα σέ μία κατάφυτη έκταση. Πολλά χιλιάμετρα τη χωρίζουν από την πλησιέστερη άκτή. Δέν είναι ίσως, τυχαίο. Νησί ή Κύπρος δέν έχει, όστόσο καμιά σχέση με τη θάλασσα.

Στην έκμετάλλευση του πλούσιου έδάφους και ύπεδάφους της περιορίζεται ή φροντίδα τών κατοίκων της. Ή έλλειψη άσφαλείας στά χρόνια της τουρκοκρατίας και ή έγκληματική έγκατάλειψη, πού έχει καταδικάσει τό νησί ή βρετανική κατοχή, (άκόμα δέν κατάφερε νά φτιάξη ένα λιμάνι της προκοπής) έξηγούν την άπομάκρυνση αυτή από τό ύγρο στοιχείο, ένός λαού, πού πολλές φορές, όστόσο, στην ιστορία έξουσίαζε τη Μεσόγειο με τά καράκια του.

Τό διακρίνει κανένας και στή φιλολογία του. Πριν από μερικά χρόνια, είχε έκδοθι μία άνθολογία συγχρόνων Κυπρίων ποιητών. Διακόσιες τόσες σελίδες — και δέ θά συναντήσετε ούτε ένα ποίημα άφιερωμένο στή θάλασσα. Καί όμως ή κυπριακή λογοτεχνία έμπνέεται, κατά προτίμηση, από τις ιδιόμορφες συνθήκες του νησιού.

Λέω κυπριακή λογοτεχνία, γιάτι ή Κύπρος διαθέτει ένα δικό της άυτόνομο πνευματικό πυρήνα. Έπηρεάζεται, φυσικά, και άκολουθεί στις γενικές της γραμμές την εξέλιξη της νεοέλληνικής λογοτεχνίας, την όποια και στό παρελθόν και σήμερα την πλουτίζει με άξιόλογα από κάθε άποψη έπιτεύγματα.

Διατηρεί όμως πάντα κάποια ιδιομορφία, πού την έξηγει ή πολιτική άπόσπαση της από τόν υπόλοιπο έλληνισμό.

Θά μπορούσα ν' άναφέρω τά όνόματα του Νίκου Νικολαΐδη, του Λουκι Άκρίτα, του Αιμίλιου Χουμουζίου, του Γλαύκου Άλιθέρη, του Μελη Νικολαΐδη, και άκόμα του Νίκου Κρανιδιώτη, του Άντη Περνάρη, του Κώστα Προυσσή, του Άχιλλέα Αιμιλιανίδη, του Κύπρου Χρυσάνθη και τώσαν άλλων. Οι τελευταίοι συγκεντρωμένοι γύρω από τό περιοδικό "Κυπριακά γράμματα", πού με τόση έπιτυχία διευθύνει ο Νίκος Κρανιδιώτης, 20 ολόκληρα χρόνια, μάς στέλνουν τακτικά, κάθε μήνα, τόν πνευματικό χαρτερισμό του όπόδουλου νησιού.

Ή φύση της άποστολής, πού με ύπεχρέωνε νά σταθώ κυρίως στά καθήκοντα τών πολιτικών εξέλιξεων δέν μου επέτρεψε νά γνωρίσω όσο θά τό έπιθυμούσα από κοντά την πνευματική κίνηση του νησιού. Καί οι έπαφές μου με τούς πνευματικούς άνθρώπους σέ ζητήματα έξω από τά πνευματικά πεδία έστράφησαν κυρίως. Γιατί στην Κύπρο ή ι-διότητα πού πνευματικού άνθρώπου δέν χωρίζεται από κείνη του έθνικού άγωνιστή. Όλοι τους παραμένουν πρωτοπόροι και στελέχη του άπελευθερωτικού άνάνος.

"Εφους από την Κύπρο, με την έλπίδα, ότι άλλοτε ίσως, υπό διαφορετικές περιστάσεις, μωρόσω νά ιδώ ότι δέν κατώρθωσα νά γνωρίσω τώρα. Γιατί τό όνειρο τού ταξιδιού, τό άντικατέστησε τώρα ή λαχτάρα της έπιστροφής.

— Άλλά χωρίς διαβατήριο, αυτή τη φορά, προσθέτουν οι καλοπροαίρετοι φίλοι, πού με άποχαίρετουν στό άεροδρόμιο της Λευκωσίας.

ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Οι Άγγλοι στην Κύπρο άντιμετωπίζουν πρόβλημα συντηρήσεως τών άνιχνευτικών σκύλων τους, πού οι Κύπριοι τούς άχρήστευσαν κατά την έξής μέθοδο:

Κάθε πρωί, σούς δρόμους τών πόλεων και τών χωρίων της Κύπρου εύρίσκεται σκορπισμένοι άφθονοι πιπέρι. Οι σκύλοι μετά τά πρώτα βήματα και, άφού «μυρίσουν» τό έδαφος, αρχίζουν νά γαβγίζουν και νά δαγκώνουν τούς οδηγούς των, διότι προφανώς τό πιπέρι τούς έρεθίζει φοδερά — εκτός άν και τά ζώα αυτά άγανακτούν με τάς ώμόμητας τών άφεντικών του!

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΑΙΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΙΔΡΥΘΗΣΑΝ
ΑΠΟ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

Η ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΣ ΠΟΥ ΣΤΕΝΑΖΕΙ

Του Κ. ΓΙΩΡΓΗ ΚΑΡΒΟΥΝΗ

Η ΚΥΠΡΟΣ το μεγαλύτερο νησί της Μεσογείου είχε τόσο Έλληνική, όσο και η Ελλάδα. Η έκτασή της είχε 3572 τετραγωνικά μίλια έναντι 3367 της Κορσικής και 3199 της Κρήτης. Έχει 627 χωριά, που χωρίζονται ως εξής αναλόγως του αριθμού των σπιτιών τους: Χωριά με περισσότερα από 1500 σπίτια, 36. Με 1000 σπίτια 56. Από 500—900 161. Κάτω των 500, 374. Το ποσοστό των Έλλήνων είναι 80,7%. Τούρκοι 17,6%, Αρμένιοι 3500. Ο αριθμός των Τούρκων ανέρχεται σε 79.420.

Από των αρχαιολογικών χρόνων η Έλληνική Κύπρος, η Κύπρος του Όμηρου, του Αγαμέμνονος και των Έλληνων ηρώων που ίδρυσαν τις πόλεις της, παρακαλούσε και συμμερίζεται τις περιπέτειες του Έλληνικού Κόσμου, στις ποικίλες τροπές της μεσογειακής ιστορίας. Διατηρεί αναλλοίωτο το έθνικο της αίσημα και γνήσιο τον ελληνικό της χαρακτήρα. Η σημερινή κακομυμμένη έχει άπειριαν από εκφράσεις και λέξεις Όμηρικές. Οι ρίζες της ελληνικότητας της Κύπρου είναι θαυμάσιες.

Τα πρώτα ελληνικά φύλα που έκοπιζούν ή αφομοιώνουν τους παλαιότερους ακαθόριστους λαούς που κατοικούσαν την Ελλάδα και τα νησιά, κυριαρχούν και στην Μεγαλονησο περί το τέλος της δεύτερης προ Χριστού χιλιετηρίδας. Η Παφος, ίδρύεται από τον Αρκάδα Αγαπήνορα, η Αίπεια από τον Αρκάμαντα, η Σαλαμίνα από τον Τευκρο και από άλλου ήρωες των ελληνικών μύθων.

Στον Όμηρο, αναφέρονται αι φιλικές σχέσεις των Κυπρίων με τους μαχόμενους στην Τροία αρχαίους. Ο Βασιλιάς της Κυπρου Κινύρας είχε δώρησε στον Αγαμέμνονα, ένα θώρακα ως δείγμα της φιλίας του.

Η διάλεκτος της Κύπρου είναι ελληνική και παρουσιάζει εκπληκτική ομοιότητα με την διάλεκτο της Αρκαδίας από όπου και η παραδοσι του αποικισμού της Κύπρου από Αρκάδες προτού οι σωριές εγκατασταθούν στην Πελοπόννησο.

Ο σημερινός πληθυσμός της Κύπρου υπερβαίνει τις 450.000 (50 είναι Έλληνες) αλλά στην παλιά εποχή, όπως αναφέρει ο Στράβων ο πληθυσμός εφτανε το 1.100.000 και η παραγωγή του σιταριού ήταν τοση, ώστε εκανε εξαγωγή στην Αίγυπτο.

Το εμπόριο με την Κύπρο ήταν περιφημο από την εποχή που τα πλοία των Φοινίκων διεσχίζουν την Μεσόγειο και είχαν ως κυριώτερον σταθμό την Κύπρο, όπου ίδρυσαν το αρχαίο Κίτιο, κοντά στη σημερινή Λάρνακα όπου σώζεται σήμερα ο τάφος — λέγει ο θρύλος — του αναστηθέντος απ' τον θάνατον Λαζάρου.

Η Κύπρος βρίσκεται στη διασταύρωση των εμπορικών δρόμων Ανατολής και Δύσεως, Βορρά και Νότου. Δεν έχασε την εμπορική της σπουδαιότητα, ούτε ακόμα όταν άλλα κέντρα, ή Κόρινθος, ή Αθήνα, ή Σι-

κελία, ή Πειραιεύς, ή Αλεξάνδρεια, πρωτοστατούσαν στο μεσογειακό εμπόριο. Πριν από το 550 π.Χ. ή ακμή της φθάνει σε θαλασσοκρατορία και κατά τον 14ον αιώνα γίνεται υπό την δυναστείαν των Λουζινιανών κέντρον μεγάλης εμπορικής δραστηριότητας και κυψέλη ανυπολογίστου πλούτου.

Στην κλασσική εποχή, αναφέρουν τα κείμενα, ή Κύπρος συνοδεύει με την τελευταία φάση των μυθικών πολέμων. Στο Καστρο ο Πausanias κ' ύστερα ο Κίμων, διδουν τις τελευταίες μάχες εναντίον των Περσών και των Φοινίκων. Ο Εύαγόρας, επιχειρεί να ενώση όλα τα βασίλεια της Κύπρου σ' ένιαιο Κρατος για ν' αντιμετωπίση τους βαρβαρούς. Άλλα ή Κύπρος δεν κατορθώνει ν' απαλλαγη οριστικά από τον ασιατικό οεσποτισμο, παρα με την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Από τότε, βρίσκεται στην κυριαρχία των Πτολεμαίων της Αιγύπτου, μια περίοδος, ή κατοχή της διακοπτεται από τον Δημήτριο τον Ηολιορκτητή ως το 58 π.Χ. όταν περιερχεται στους Ρωμαίους και μένει ρωμαϊκή έπαρχια ως τον 4ον μ.Χ. αιώνα. Με τον χωρισμό του ρωμαϊκού Κρατους γίνεται βυζαντινή έπαρχια και δέχεται την Χριστιανική θρησκεία.

Από τότε, νέα άνθησις αρχίζει στην Κύπρο που διαρκει οκτώ αιώνες μολονότι και πάλι σεν έλειψαν τρεις για τη μεγαλόνησο δοκιμασιες, όπως ο επί Ιουστινιανού μετοικισμός των κατοίκων στην Μικρά Ασία. Στο διάστημα αυτό ή Εκκλησία της Κυπρου αναγνωρίζεται αυτοκέφαλη και παίρνει εξαιρετικά προνόμιο.

Από τον έβδομο αιώνα ή Κυπρος, ακρότατος προμαχών του ελληνικού πνεύματος, διεσάγει σκληρούς αγώνες εναντίον των Άραβων, που απο πολυ πρωτύτερα είχαν αρχίσει να προσβάλλουν τα συνόρα του ελληνισμού. Βρισκόμαστε στην εποχή των αγώνων των Ακριτών των οποίων το κυριον Σωμα απέτελεσαν οι πολεμοχαρείς Μαρδαίτες του Γαύρου.

Η Κυπριακή ψυχή αγαπήσε τους θρυλικούς της υπερασπιστάς. Τα λαϊκά τραγούδια, που αναφέρονται στην εποχήν εκείνην, εινε τα ωραιότερα του Ακριτικού Κύκλου και ακόμη και σήμερα τραγουδιούνται στα λαϊκά πανηγύρια.

Όμως τα δεινά της Κύπρου δεν έχουν τέλος. Το 1191 ο Ριχάρδος Λεοντόκαρδος πηγαίνοντας σταυροφορία στην Ιερουσαλήμ, αποδιβάξεται στην Λεμεσό, νικά τον Ισαάκιο Κομνηνό και κυριεύει το πλούσιο νησί. Στον χρόνο επάνω, την πούλα στους Ναΐτες Ιππότες. Άλλα ούτε και κείνοι μπόρεσαν να την κρατήσουν περισσότερο από τέσσερα χρόνια, έπειδη οι Κύπριοι ξεσηκώθηκαν ένοπλα ενάντια στην ληστρική εκμετάλλευσιν των Ιπποτών και στην αδυσώπητη καταπίεσι που ασκούσαν πάνω στον πληθυσμό.

Όταν οι Ναΐτες εκάμφθησαν στον αγώνα με τους ξεσηκωμένους σ' επανάστασι Κυπρίους, έζήτησαν τη βοήθεια του Ριχάρδου. Τότε, προσεφέρθη να την αγοράση ο άρχηγός του

στόλου του, ο Γουΐδος Λουζινιάν, Φράγκος ευγενής. Από τότε μέχρι

τά 1489 ή Κύπρος απέκτησε βασιλείαν. Γνωρίζει ήμέρες δόξης και συναγωνίζεται με τη Βενετία.

Η πνευματική ρώμη του ελληνισμού υπέταξε και άφωμοίωσε τους Φράγκους κυριάρχους. Τότε, δημιουργείται ή χρονογραφία του Μαχαιρά, άκμάζουν ιστορικοί, χρονογράφοι, φιλόσοφοι, θεολόγοι, μεταφράζονται στα ελληνικά ο Βοκάκιος και ο Πετράρχης. Το Δίκαιον που ίσχυε τότε, μεταφράζεται στην ελληνική δημοτική γλώσσα.

Αργότερα, ή σύζυγος του τελευταίου Λουζινιαν παρητήθη του θρόνου της υπέρ της Ένετίας.

ΕΙΣ ΑΙΩΝΙΑΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΥΠΡΙΩΝ ΗΡΩΩΝ

Πρωτοστάτης εις πάσαν έθνικην και κοινωνικην εκδήλωσιν και ένθουσιώδης συμπαραστάτης εις τον Ιερών αγώνα των Κυπρίων αδελφών μας διά την απολύτρωσιν των από τον άγγλικόν ζυγόν, ο διακεκριμένος Ιατρός της πρωτεύουσας και δραστήριος βουλευτής Αττικοβοιωτίας κ. **Ιάκωβος Διαμαντόπουλος** είχε, αυτός, την ευτυχή εμπνευσιν να προτείνη την μετονομασίαν του πρό του μεγάρου της άγγλικής πρεσβείας τμήματος της οδου Λουκιανού εις **οδόν Μιχαήλ Καραολή και Ανδρέα Δημητρίου**, διά να τιμηθί ούτως έπισημότερον και να παραδοθί εις αιώνα μνήμην ή θυσία των δύο αυτών ήρωικών Κυπρίων

Εις την ανωτέρω εικόνα παρίσταται ο ευγενής άνάδοχος της οδου κ. Ιάκ. Διαμαντόπουλος μετά την υπό του δήμου Αθηναίων οργανωθείσαν τελετήν της έπίσημης άναρτήσεως της πινακίδος με τα ονόματα των Κυπρίων ήρώων, ή όποια και πρό των όμμάτων των έν Ελλάδα διπλωματικών εκπροσώπων της Βρεταννίας θα διαιωνίζη το φρικτόν έγκλημα της άγγλικής τυραννίας έν Κύπρω...

Στήν πρωτοπορίαν του αγώνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΡΑ Η ΕΘΝΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΠΡΙΩΝ

Συνέντευξις μετὸν πρόεδρον τῆς Ε.Φ.Ε.Κ.

Στὴν πρωτοπορίαν ὄλων τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων θρίσκειται πάντα ἡ νεολαία καὶ μάλιστα ἡ σπουδάζουσα νεολαία. Στὸν κανόνα αὐτὸ δὲν θὰ γινόταν ἐξαιρέση προκειμένου γιὰ τὸν Κυπριακὸν ἀγῶνα, τὸν ἱερώτερον ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες ποὺ διεξάγει σήμερον τὸ ἔθνος. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ σπουδασταὶ μας βρέθηκαν καὶ θρίσκονται πάντα πρῶτοι στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν των. Εἶναι δὲ φυσικὸ, ἀνάμεσα στοὺς φοιτητὰς μας αὐτοὺς, νὰ πρωτοστατοῦν οἱ Κύπριοι σπουδασταὶ, ποὺ θρίσκονται στὴν ἐλευθερία Ἑλλάδα. Καὶ Κύπριοι φοιτηταὶ σ' ὅλες τὶς ἀνώτερές μας σχολές, φοιτοῦν κατὰ ἐκατοντάδες. Γιατὶ στὴν Ἑλλάδα βλέπουν οἱ Κύπριοι τὸ ἐθνικὸ καὶ πνευματικὸ των κέντρον καὶ ἀπ' ἐδῶ παίρνουν τὰ φῶτα γιὰ τὴν ἐθνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀνάπτυξιν τῆς ὑπόδουλης πατρίδος των.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η Ε.Φ.Ε.Κ.

Οἱ Κύπριοι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ὀργανωμένοι στὴν «Ἐθνικὴ Φοιτητικὴν Ἐνωσιν Κυπρίων» (Ε.Φ.Ε.Κ.), ποὺ συνεστήθη στὰ 1949 καὶ ἀριθμεῖ σήμερον 800 περίπου μέλη, ποὺ φοιτοῦν στὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Πολυτεχνεῖον, τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν, τὴν Ὑμναστικὴν Ἀκαδημίαν, τὴν Χαροκόπειον καὶ ἄλλας ἀνώτατες σχολάς. Κύπριοι φοιτηταὶ θρίσκονται καὶ στὴ Θεσσαλονίκῃ, ὅπου φοιτοῦν στὴν Γεωπονικὴ Σχολὴ τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου, ὁ ἀριθμὸς των ὅμως δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 40. Εἶναι κι' αὐτοὶ ὀργανωμένοι σὲ Κυπριακὸ φοιτητικὸ σωματεῖον κι' ἀναπτύσσουσιν κι' αὐτοὶ ζηλευτὴ ἐθνικὴ δράσιν στὴν Μακεδονικὴ πρωτεύουσα.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΕΣ

Προκειμένου νὰ μιλήσουμε γιὰ τὰ ἰδιαιτέρως καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. βεληθήσαμε νὰ πάρουμε μερικὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸν πρόεδρό της, ποὺ ἐξελέγη σὲ πρόσφατες ἀρχαιρεσίες, τὸν φοιτητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Γάκων Κάιζερ, ἀπὸ τὴν Κυρήνεια. Προτοῦ ὅμως δώσω τὸν λόγο στὸν ἐκπρόσωπο τῶν Κυπρίων φοιτητῶν, θάθελα νὰ πῶ δυὸ λόγια γιὰ τὴν ὀργάνωσιν, ὡς εἰσαγωγικά:

Ἀπὸ τὸ 1949 ποὺ ἰδρύθη δὲν ὑπάρχει ἐθνικὴ Κυπριακὴ προσπάθεια ποὺ νὰ μὴ θρήνηκε ἡ Ε.Φ.Ε.Κ. στὴν πρώτη αγωνιστικὴ γραμμῇ. Στὸ δημοψήφισμα τοῦ 1950, στὰ συλλληθητῆρια καὶ τὶς μαχητικὰς ἐκδηλώσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν, οἱ καταθέσεις στεφάνων, στὰ ἐθνικὰ μνημόσυνα, στοὺς ἐθνικοὺς ἐράνους, οἱ διαμαρτυρίαι, ἀποτελοῦν τὰ μέλη τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. τὴν πρωτοπορίαν. Πέραν αὐτῶν ὅμως, ἡ Ε.Φ.Ε.Κ. ἀριθμεῖ μεταξὺ τῶν μελῶν της καὶ θύματα: Ὁ συλληφθεὶς στὴν Κύπρον κατὰ τὴν διάρκεια συμπλοκῆς Κυπρίου ἀγωνιστῆς Ρένος Κυριακίδης, ἀδελφὸς τοῦ ἐξορίστου Μητροπολίτου Κυρήνειας εἶναι τακτικὸ μέλος τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. διετέλεσε μάλιστα καὶ μέλος τοῦ συμβουλίου. Ὁ συλληφθεὶς ἐπίσης, ἀποδράσας καὶ ἐπανασυλληφθεὶς ἀγωνιστῆς Πέτρος Στυλιανοῦ εἶναι ἀπὸ τὰ πιδὸ δρώμενα μέλη τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. διετέλεσε μάλιστα γιὰ ἓνα χρόνον καὶ πρό-

δρὸς τῆς. Τέλος ὁ Νίκος Σπανός, ποὺ καταδικάσκειται ἀπὸ τὶς Βρετανικὰς ἀρχὰς τῆς Κύπρου γιὰ τὴν ἐθνικὴν του δράσιν, διετέλεσε γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ε.Φ.Ε.Κ.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΦΕΚ κ. ΚΑΪΖΕΡ

«Ἄς ὑποβάλουμε ὅμως μερικὰ συγκεκριμένα ἐρωτήματα στὸν πρόεδρο κ. Κάιζερ, ἓνα ψυχρὸ καὶ στοχαστικὸ Κυπριόπουλο, ποὺ ἀγωνίζεται ἀπὸ τὰ μαθητικὰ θρανία ἀκόμα στὸν ὠραῖο ἐθνικοπνευματικὸ ἀγῶνα τῆς γενετέρας του καὶ ποὺ ἀπὸ μικρὸ παιδί γαλουχήθηκε μετὰ τὰ πιδὸ ὑψηλὰ ἰδανικά.

— Ποιοὶ εἶναι, κ. Κάιζερ οἱ σκοποὶ τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. καὶ ποιεῖς οἱ ἐπιδιώξεις της;

— Σκοπὸς τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. μᾶς ἀπήντησεν, εἶναι ἡ διατήρησις τῆς μεταξὺ τῶν Κυπρίων φοιτητῶν πνευματικῆς ἐπαφῆς οὕτως ὥστε οἱ ἐν Ἀθῆ-

ναισιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἐξορίας τοῦ Ἐθνάρχου μας ἡ Ε.Φ.Ε.Κ. ἐπαμίσθη μὲγα μέρος τοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦτο, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ δοῦν ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνελάβαμεν καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος ποὺ διεξάγεται εἰς τὴν (Κύπρον, ἔχομεν καταρτίσει πρόγραμμα δράσεως εὐρυτάτης κλίμακος ὥστε νὰ ἀξιοποιῶνται αἱ θυσίαι καὶ τὸ αἷμα τῶν ἀγωνιζομένων εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀδελφῶν μας. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὁμως τοῦ προγράμματος μας συναπτόμεν μίαν μεγάλην δυσκολίαν τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ πιστεύομεν ὅτι πολὺ συντόμως θὰ τὴν τακτοποιήσωμεν. Ἡ δυσκολία εἶναι ὅτι σπερούμεθα οἰκήματα καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκεντρώνωμεν τὰ μέλη μας διὰ νὰ τὰ ἐπιστρατεύωμεν εἰς τοὺς τομεῖς ποὺ χρειάζονται.

Ἡ Ε.Φ.Ε.Κ. ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὰς πανελληνίους ἐκδηλώσεις διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῶν Κυπρίων πατριωτῶν Καραολῆ καὶ Δημητρίου, ὡς καὶ εἰς τὰς μετὰ τὸν ἀπαγχονισμόν των ἐκδηλώσεις πένθους καὶ διαμαρτυρίας. Ἀνωτέρω, Κύπριοι φοιτηταὶ, μέλη τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν προεδρεῖον τοῦ σωματείου, γονυπετεῖς ψάλλουν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον κατὰ τὴν ὑπὸ αὐτῶν γενομένην κατάθεσιν στεφάνου εἰς μνήμην τῶν Κυπρίων ἀγωνιστῶν τὴν Κυριακὴν, 13ην Μαΐου, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκτελέσεις. Εἰς τὰ σακκάκια των, διακρίνεται τὸ περιβραχιόνιον μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Καραολῆς—Δημητρίου», τὸ ὁποῖον ἔφερν οἱ Κύπριοι φοιτηταὶ ἐπ' ἀρκετὰς ἡμέρας.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΕΩΣ

— Ποῖον, συγκεκριμένως, εἶναι τὸ σχέδιον τῶν ἐνεργειῶν σας καὶ τί προτείνετε διὰ τὴν ἐπιτυχεστέρην διεξαγωγὴν τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος;

— Τὸ πρόγραμμα δράσεως, μᾶς ἀπήντησε ὁ κ. πρόεδρος, διαίρεται εἰς δύο τομεῖς: Εἰς τὸν τομεᾶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ εἰς τὸν τομεᾶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπιδιώκει τὴν ὀργάνωσιν ὅλης τῆς σπουδάζουσας Ἑλληνικῆς Νεολαίας, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ κινητοποιηθῇ εὐκόλως εἰς οἰανδήποτε στιγμὴν καλεῖται νὰ ἀπατησῇ τὴν ἐντονατέρω καὶ θερμότεραν συμπαράστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον Κυπριακὸν λαόν. Ὁ δὲ δεύτερος σκοπὸς ἔχει τὴν ὅσον τὸ δυνατόν πληρεστέρην διαφώτισιν τῆς Παγκοσμίου Νεολαίας ἐπὶ τοῦ Δικαίου ἀγῶνος μας. Ἡ Ε.Φ.Ε.Κ. μελετήσασα τὸ Κυπριακὸν ἐφ' ὅλων αὐτῶν τῶν ἐποψῶν καὶ γνωρίζουσα

τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀγωνίζονται οἱ ἀδελφοὶ μας κατὰ τὴν δυνάμειν τοῦ ἀπαισίου κατακτητοῦ, ζητεῖ νὰ ἀκολουθηθῇ τὸ συντομώτερον ἐντονωτέρα πολιτικὴ. Διότι, ἐὰν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶν διήρκεσεν 7 ἔτη καὶ ἐὰν δὲν ἐγένετο ἡ ξένη ἐπέμβασις ἐκινδύνευε νὰ καταπνιγῇ, νομίζομεν ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον νὰ βοηθηθῇ ἀποτελεσματικώτερον καὶ θερμότερον ὁ Κυπριακὸς ἀγῶν, διότι ἤδη διέρρευσε 1½ ἔτος καὶ ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἀγωνίζεται μόνος ἐναντίον μίας κραταιᾶς Ἀυτοκρατορίας.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

»Εὰν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θέλει πραγματικῶς νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀγωνιζόμενον (Κυπριακὸν λαόν — συνείχοντο ὁ κ. Κάιζερ — πρέπει νὰ θεσθῇ τὸ Κυπριακὸν ὡς βάσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας καὶ ἔχουσαι τοῦτο ὡς γνωμονα νὰ κοινοποιῇ ὅλους τοὺς, πολιτικούς προσανατολισμούς τοῦ ἔθνους. Ἐχόντες τοῦτο ὡς βάσιν νομίζομεν ὅτι πρέπει ἀντιπροσφύγιαν νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ στενωτέρα σύσφύγις τῶν φιλικῶν δεσμῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰς ἀραβικῶν κρατῶν καὶ ὅλων τῶν ἀντιαποικιακῶν τοιούτων. Πρὸς ἐπίτευξιν δὲ τούτων νομίζομεν ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἐκαλούντο νὰ ἐπισκεφθοῦν ἐντὸς τῶν 2—3 προσεχῶν μηνῶν οἱ ἀρχηγοὶ ὄλων τῶν ἀραβικῶν κρατῶν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ

»Ἡ διαφώτισις τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης, εἰς εὐρίαν κλίμακα — ἐξηκολούθησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Φ.Ε.Κ. — ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν προβολὴν τοῦ Κυπριακοῦ. Εἶναι ἀνάγκη αἱ θυσίαι καὶ τὰ παθήματα τοῦ ἀγωνιζομένου Κυπριακοῦ λαοῦ νὰ προβάλλονται καὶ νὰ κοινοποιῶνται ευρύτατα εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁμως ἡ προσπάθεια αὕτη πρέπει ἀπαραίτητως τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς ὅλους τοὺς ξένους (γὰλλους ἀγγλους ἰσπανούς κ.τ.λ.) οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀντιπροσωπεύουν ὡς πρόξενον, ἐπιτετραμμένοι κ.τ.λ. εἰς διαφόρους χώρας καὶ δὲ μέλη τοῦ Ο.Η.Ε. με Ἑλλήνας καὶ μάλιστα με Ἑλλήνας καλῆς ποιότητος.

»Δὲν νομίζομεν ὠφέλιμον τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ ΝΑΤΟ. Θὰ ἦδυνάτο ὅμως ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀπόσχῃ ἀπὸ ὅλα τὰ γυμνάσια εἰς τὰ ὁποῖα θὰ λαμβάνουν μέρος Ἀγγλικά καὶ τουρκικά μονάδες καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ στενωτέρα στρατιωτικὴ συνεργασία μετὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἠρωτήσαμε τὸν κ. πρόεδρον ποῖα κατὰ τὴν γνώμην του, δέον νὰ εἶναι αἱ ἐννοητὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἀγγλῶν σχέσεις τῆς χώρας μας καὶ τοῦ κάθε Ἑλλήνου.

— Αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ἀγγλίας — μᾶς ἀπήντησε — πρέπει νὰ περιορισθῶν ὡς τὸ δυνατόν εἰς τὸ ἐλάχιστον. Οὐδεμία δὲ πνευματικὴ ἐπαφὴ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας. Πρέπει δὲ τὸ ἐρχόμενο ἔτος νὰ μὴ λειτουργήσῃ κανένα ἀγγλικὸν ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα. Διότι εἶναι ἀκατανόητον εἰς τὴν Κύπρον νὰ δίδεται ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία καὶ νὰ παρεμποδίζονται αἱ ἐκπομπαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ῥαδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐξακολουθῇ νὰ διατηρῇ συμφωνίας πνευματικῆς συνεργασίας.

»Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ ἐπίσημον κράτος, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ κάθε τὴν ἀγγλικὴν, ὅπως ἀποφεύγεται κάθε τὴν τὸ μολυσμένον. Τὸ μπουκόταρισμα τῶν ἀγγλικῶν προϊόντων καὶ δὲ τῆς ἀγ-

γλικής έταιρείας Πάουερ είναι έκ των ούκ άνευ.

»Πιστεύομεν δέ ότι εις τό μέλλον δέν θά εύρεθί "Έλλην" νά συνεργάζεται μέ άγγλους, και δή μέ τούς εκπροσώπους τής άγγλικής Κυβερνήσεως, όπως έπραξαν μερικοί πολιτικοί άνδρες κατά την γενομένην δεξίωσιν τής άγγλικής πρεσβείας κατά την ήμέραν των γενεθλίων τής Έλισάβετ.

ΚΟΙΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

»Διά τήν έπιτευχούσαν όμως πάνττα τά άνωτέρω — συνέχισεν ό κ. Κάϊζερ — είναι άνάγκη ή μέν κυβερνήσις ν' άρρή εις τό ύψος των έννικών περιστάσεων και νά πιστεύσιν άπόλυτα εις τό Κυπριακόν, ή ού αντιπολιτευσίς νά παύσιν νά εκμμεταλλεύεται τό Κυπριακόν οια κομματακά όφέλη. Όλόκληρος ο πολιτικός κόσμος πρέπει ν' αντίληφθί ότι τό Κυπριακόν είναι ύψιστον έννικόν κεφάλαιον και ότι είναι άνάγκη ν' αντιμετώπισθί με σοβαρότητα, διά μιας κοινής πολιτικής γραμμής, άνεπηρέαστον από κομματικές ολέψεις.

Τέλος ο κ. Κάϊζερ υπεγράμμισε την σημασίαν τής συμπαράστασις του Έυπου εις τον έννικόν Κυπριακόν άγώνα και εξέηρε τας ύπηρεσίας τας οποίας προσέφερε μέχρι τούδε διά την προώθησιν του ζητήματος.

Διεβεδαίωσαμεν τον πρόεδρον τής ΕΦΕΚ ότι ολοι οι Έλληνες δημοσιογράφοι θεωρούν τους εαυτούς των στρατευμένους στον ύψηλο άγώνα διά την άπελευθέρωσιν του Κυπριακού λαου του οποίου τους άγώνας παρακολουθούν με θαυμασμόν και συγκίνησιν.

Τέλος δέν παραλείψαμε νά εύχαριστήσωμε τον ίδιον και την Ε.Ψ.Ε.Κ. για οσα ειχε την καλωσύνη νά θέσθι υπ' όψιν μας για τή λαμπρή όραση των Κυπρίων φοιτητών και για τις υγιείς αντιλήψεις των και νά τον παρακαλέσωμε νά συγχάρη τό συμβούλιο και τα μέλη τής οργανώσεως για τό άκραιότατο έννικόν των φρονήμα και τους συνεχείς πατριωτικούς των άγώνας.

Δ. Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

Μιά ή λαχτάρα πάντα κ' ένας ό σκοπός :

"Από φλόγες ή Κύπρος ζωσμένη..."

Τού στρατηγού κ. ΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΑΚΗ

«Από φλόγες ή Κρήτη ζωσμένη τά θαριά της τά σιδέρα σπά και σαν πρώτα κτυπιέται κτυπά και γοργή κατεβαίνει μέ μεγάλο θεόρατο δόρυ...»

Αυτό τό τραγούδι μέ τά άγέρωχα και έμφυχα λόγια του διατηρεί μέσα στον ήχο και στο νόημά του όλη την άτμόσφαιρα τής μαύρης έποχής που ή σκλαδωμένη Κρήτη άγωνίζότανε και πάλευε κάτω από τό ζυγό και τά δεσμά τής σκλαδιάς για τά κερδήσιν την έλευθερία τής.

Αυτό τό ίδιο τό τραγούδι ταιριάζει στη ουστηχισμένη Κύπρο που ζωσμένη από φλόγες άγωνίζεται νά σπάσιν τις αλυσίδες τής ύποτελείας τής και νά κατακτήσιν τό δικαίωμα τής αυτοδιάθεσης των λαών. Αυτό τό δικαίωμα που έχει γίνεται πια συνεισηση, αναφαίρετο και σεβαστό αίτημα, κυριαρχική ύπαγόρευση, έπιτακτική συνολική και κοινωνική εκφραση του κάθε άνθρώπου, σ' οποια δηποτε δαθμίδα πολιτισμού και πνευματικής ανάπτυξης και άν δρυσκίται. Αυτό είναι τό άποκτημα μέσα στο πέραςμα τσών αιώνων όπου τόσες και τόσες προσπάθειες έγιναν για νά καλλιεργηθί ή έλευθερία του πνεύματος και τής συνειδήσεως.

Δέν ξερομε δέβαια, άν ή άρχή αυτή τής αυτοδιάθεσης των λαών, είναι ή έντιμότερη ουσία που μπορεί νά συνθέσθι την ισοανικότερη μορφή τής κοινωνικής συγκροτήσεως. Δέν τό ξερομε. Αν μπορούσε νά γεννηθί ένας νεώτερος Πλάτων ή Αριστοτέλης άξιός νά συλλάβη όλη την έννοια του άνθρώπου κοσμου και νά αισθηματοποιήσιν μια οικουμενική κοινωνία άναλογη μέ τους συντελεστές τής προσφοράς και τής άνταπόδοσης και σύμφωνα μέ τους σημερινούς

όρους τής σύγχρονης διαβίωσης, δέν ύπάρχει άμφιβολία πως ή Κοινοπολιτεία αυτή θά ίκανοποιήσιν την άυστηρότερη έννοια τής κοινωνικής δικαιοσύνης. Προς τό παρόν όμως, από όσα μας άφισε τό πέραςμα τσών αιώνων, που μέσα στα σκοτεινά τους σπλάχνα άνακυκλώθηκαν, Βασιλείς, Αυτοκράτορες, Δικτατορίες Δημοκρατίες, Μεγάλοι Άλέξανδροι και Ναπολέοντες, ένα μας έμεινε διδάγμα: Πώς άφοδ δέν βρέθηκε ό τρόπος ή ζωή νά γίνη μία για όλο τον κόσμο, κ' ή έλευθερία νά είναι ένα κοινό και άκρίβοζυγισμένο αγαθό, τίποτε άλλο δέν μένει παρά ν' άναγνωρισθί τό δικαίωμα σε κάθε λαό νά ζήσθι όπως θέλει και νά διαβέσθι τον έαυτό του όπως θέλει.

Γιά την καθιέρωση τής ανθρωπίνης αυτής επιδίωξης, για νά μιλήσωμε μόνον για τά τελευταία πενήντα χρόνια, έγιναν οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, συγκροτηθήκανε άμφικτυονικά Δικαστήρια, Όργανισμοί διεθνείς, Συνέδρια, Κοινωνίες Έθνών, Ο.Η.Ε, ΝΑΤΟ και Συμβούλια Ασφαλείας. Μά δέν είναι μόνο τά συλλογικά αυτά όργανα που ταχθήκανε νά επιδιώκουνε και νά μοιρασουνε την ανθρωπινή δικαιοσύνη κ' έλευθερία.

Η Άμερική άνοιξε τά θησαυροφυλακία της κ' έμοιρασε αφαντα τά δολάρια και τ' άγάθα της μεγάλης και πλούσιας Χώρας της, κ' όλες οι ήγεσίες των λαών που πολέμησαν για τά ίδια ισοανικά η που πιστεψαν σ' αυτά υπογράφηκε τά ανόρηστα συμβόλαια του ανθρωπιστικού αυτού συνεταίρισμου. Και οι οίαφορες εκφράσεις και εκδηλώσεις του κοινωνικού οίου, που τις άπαρτίζουνε, ο υλικός πολιτισμός, ή κοιλτοურτα του πνεύματος, οι πνευματικές και εμπορικές επικοινωνίες και σχέσεις, ή άνταλλαγή ύποτροφιων για τή διοχετεύση και μικτή καλλιέργεια και έξυγανισμό των πνευματικών και ψυχικών ιδιοτήτων, ή πυκνώση τής ήρεσθευτικής αντιπροσωπείας, ή Κοινοβουλευτική επικοινωνία, οι άμοιβαίες έπισκεψεις των Ήγετων και τόσα άλλα φαινόμενα, έκαμαν όλο τό κοσμο νά πιστεψθί πως τό ειρηνευτικό και φιλελευθέρο πνεύμα του αιώνας έφθασε τό άπογειο σημείο τής οσης και του μεγαλείου του. Και είπαμε πως ή αντίληψη των μεγάλων λαών πάνω στους μικρούς θα παψθί πια νά έρχεται σαν οργανωμένη προστάσια και κηδεμονία, άλλα θα διαχέεται σαν ζωογόνο πνοή κοινου ενδιαφέροντος, εμπλουτισμένη απο τό άρωμα των πανανθρωπινών αισθημάτων. Αυτό έλπισαμε όλοι, γιατί αυτό μας έλεγαν τά φαινόμενα.

Όστερα άπ' αυτά, είναι θλιβερή ή διαπίστωση πως τά φαινόμενα δέν άνταποκρίνονται καθόλου προς την ουσία των πραγμάτων, γιατί κάτω απο την έπιφανεια που συστηματικά θολώνουν τά φαινόμενα όρυσκείται ή δεσποτική και σφετεριστική διάθεση.

Σ' εποχή που τό ενδιαφέρο του άνθρώπου για τό συνάνθρωπο του έχει πλατυνεί τόσο πολυ κ' έχει παρει όλες τις μορφές τής προστάσις μέσα στο κοινωνικό πνεύμα, είναι αποκαρδιωτικό οι λαοί ως συνολο μέσα στα ένθολογικά συνора νά πνιγνται απο τον ίστο του υπολογισμού και τής σκοπιμότητας που πλέκει ή διεθνικιστική αραχμή. Σ' εποχή που έχει γίνει κοινό τό συνήμα των ζωοφίλων και ή άγάπη για τά ζώα έχει φτάσει, και ιδιαίτερα στην Άγγλία, ως την ύστερική εκδήλωσθ ν' άπο-

λευθερώνουνε από τά κλουδιά τά κιναιρίνια, είναι γελοία κάθε δικαιολογία για τή στέρηση τής έλευθερίας του άνθρώπου.

Έπί τέλους οι όδηγοί των μεγάλων λαών άς σκεφθούν, και μάλιστα όσοι άπ' αυτούς άσκούνε άποικιακή πολιτική, πως ό είκοστός αιώνας δέν έπιδέχεται περιορισμό και ύποταγή τής ανθρωπίνης συνειδήσεως. Άς άφίσουν τους λαούς νά ζήσουν, αυτόνομοι και έλευθεροι. Ιό πέραςμα τσών αιώνων, ή αλληλεπίδραση από την έπικοινωνία των λαών, ή διεύρυνση και ή γεφύρωση, των πνευματικών και ψυχικών σχέσεων, ή εκμηδένισθ των άποστάσεων μέ τά νέα μέσα συγκοινωνίας, και πάνω άπ' όλα ή έξάπλωσθ του υλικού και μηχανικού πολιτισμού, ενώ ύπαγορεύουνε, διευκολύνουνε, και έπιδόλουνε την άύτοτελή συγκρότηση και διαβίωση των λαών, δέν άφίνουνε πλέον κανένα περιθώριο για έξουσία άύθεντου και δεσποτή.

Έδώ στον Εύρωπαϊκό χώρο που ζούμε και όπου οι άνθρώποι του έχυσαν τόσο αίμα κ' αγωνισθήκανε σκληρούς άγώνες για την έλευθερία και για την έπικράτηση των ήθικών αξιών και των κοινωνικών παραγγελμάτων, είναι άπαράδεκτο και έξω από κάθε ήθικό νόημα, νά προβάλλεται και ν' άντιτάσσεται στεγνή και κατηγορηματική άρνηση στην κραυγή τετρακοσίων χιλιάδων Έλλήνων τής Κύπρου.

Ότι ζητούν σήμερα οι Κύπριοι δέν είναι ασύνοστο μέ την έννική τους ιστορία. Είναι ή επανάληψη μίας απο τις πολλές πράξεις του οραματος που τους πλάκωνε μέ τό αγχος του τά στηθί επί τόσους αιώνες.

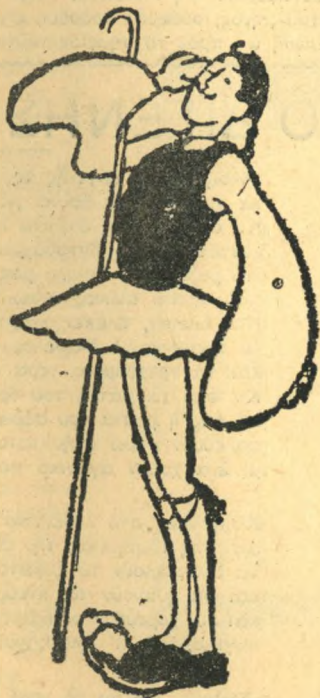
Χίλια οκτακόσια χρόνια κάτω από τους Ρωμαίους, Βυζαντινούς, Ένετους και Ιουρκοίς πολέμηαν οι Κύπριοι για νά κρατήσουνε την έννική τους ενότητα αδιαφόρη και άκεραία. Κάτω απο τους Δυναστές ο λαός τής Κύπρου δέν έκαμψήκε ούτε έχασε την Έλληνική του συνεισηση και τη συνέχεια της φυλής του. Οι άγώνες του και ή ψυχική του άντίσταση εξωντανεψαν μέσα στις παραδόσιακες γιγαντομαχίες του Διγενή και μέσα στον ακριτικό ύρλο.

Οι ίδιοι αυτός ό θρύλος του Διγενή είναι που οέν έσουςε μέσα στα εβδομήντα χρόνια τής Άγγλικής κυριαρχίας μα ζαναήσε και συνεχίζεται στην έννική προσφορά και ουσία των Καραιοήων και των Δημητρίου. Οι έπισημοι "Άγγλοι πρέπει νά τό παρουν άποφεςθί πως τίποτε απο οτι σχετίζεται μέ την ανθρωπινή ψυχή και τό αισθημα, δέν μπορεί νά χαθί και νά σουςθί. Ό χρονος καθώς περνά καλεί τους λαούς στο σταδιο τής έλευθερίας σ' έξαλλο συναγερμο, νά διακηρύσουνε και νά διοικησουνε τό δικαίωμα νά διαβέσουνε τον έαυτό τους κατά την ύπαγορευση τής έννικής τους συνειδήσεως.

Μην επιμένουν στο Λεύκωμα τής άποικιακής τους ιστορίας νά γραφον νόδες κ' αίματωμένες σελίδες. Άς τό κλείσουν. Θά μείνουν εκεί μέσα μερικές σελίδες που θα τους δίνουν τό δικαίωμα νά ύπερηφανεύονται για τά ανθρωπιστικά τους ιδεώδη. Τους φτανουν αώτες. Άς μην τραυματίσουν περισσότερο την Έλληνική ψυχή κ' άς θυμηθούν πως πολυ πρόσφατα τους άφιέρωσε όλο τον παλμό τής και όλα τά αισθημάτα τής.

Ένα σκίτσο-σύμβολον τής έλληνικής άλκής

Σπανίως ο ήρωισμός της Ψυλής μας και ή ελληνική λεοντία, ευρον τόσον μεγαλειωθή εξεικονισιν, όσον εις τό λιτον αυτό σκίτσο, όφειλομενον εις τον αημιον καλλιτεχνήν κ. Εμωνα Ματαγκον, ένα εκ των πλέον φιημομένων σκίτσογραφών του Λονδίνου, όπου απο ετών είναι εγκατεστημένος και γνωστός υπο τό ψευδωνυμον Κ.ε.μ. Ο Έλλην καλλιτεχνής, ό οποίος παντοτε διαθέτει τό καλλιτεχνικόν τάλαντον του εις την εξυηρητησιν Έθνικου σχολου και την εξαρσιν του ηρωισμού των Έλλήνων, επιλοτεχνήσε τελευταίως τό ανωτέρω ύανμάσιον, σκίτσο τό οποίον βλέπει κανείς εις τας προθήκας πλειστών ελληνικών καταστημάτων τής άγγλικής πρωτεύουσας, πλαισιούμενον απο ένα χάρτην τής Κύπρου. Τό σκίτσο αυτό επροκάλεσε μεγάλην συγκίνησιν μεταξύ των ομογενών του Λονδίνου, οι όποιοι συγκεντρώνονται πρό των προθήκων και μέ ύπερηφανείαν εκδηλώνουν την ίκανοποίησιν των και την άγανάκτησιν των διά την βαρβαρότητα των έπισήμων Άγγλων του κ. Ήντεν,

έναντι τής ιερās και δικαίας άξιώσεως των έλλήνων, διά την άπόδοσιν τής Μεγαλονήσου μας. Άλλά και πολλοί Άγγλοι, φιέλληνες εκφράζονται μέ ένθουσιασμόν διά τό χαρκτηριστικόν σκίτσο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Τὸ Κυπριακὸν ζήτημα κατέστη δ-
ξύτατον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆ-
νας. Ἀφ' ἑνὸς μεν ἡ Βρετανικὴ τρο-
μοκρατία εἰς τὴν Κύπρον ἐνετάθη εἰς
τὸ ἔπακρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκπολι-
στικὴ καὶ ἡ παθητικὴ ἀντίστασις τοῦ Κυ-
πριακοῦ λαοῦ ἤχη εἰς ὑψιστον βαθ-
μὸν ἠρωισμού. Ἀπὸ διπλωματικῆς ἀ-
ποφέως, ἐξ ἄλλου, τὸ ζήτημα εὐρίσκε-
ται εἰς στασιμότητα, κατοπιν τῆς ἐκ-
δηλωθείσης Βρετανικῆς ἀδιαλλαξίας,
ἐνῶ ἀπὸ ἐλληνικῆς πλευρᾶς κατα-
βάλλεται ἐντελὲς ἰσχυρὰ ἐπιμελεια
διὰ τὴν ἐπιτυχεστέραν προβολὴν τοῦ
Κυπριακοῦ κατὰ τὴν συζητήσιν τῆς
ἐλληνικῆς προσφυγῆς εἰς τὴν γενικὴν
συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ.

Ἡ Βρετανικὴ ἀδιαλλαξία ἐξεδη-
λώθη, ἐκτός ἄλλων, διὰ τῆς ἀπαγω-
γῆς καὶ ἐκτοπισέως τοῦ Ἐθναρχοῦ
Μακαρίου καὶ τῶν συνεργατῶν του,
τὴν 9ην Μαρτίου ε.ε., ὀλίγας ἡμέρας
μετὰ τὴν, ὑπατιότητα τῶν Βρετανίων,
διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων
πρὸς ἐξέυρεσιν ἱκανοποιητικῆς λύσε-
ως τοῦ ζητήματος. Ἀπὸ τῆς ἐκτοπι-
σεως τῶν Κυπρίων ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι
περιωρίσθησαν ὑπὸ λίαν πιεστικὰς
συνθήκας εἰς ἀπομετακρυσμένην νῆ-
σον τοῦ Ἰνδοῦ Ἰσθμοῦ, οἱ Βρε-
ταανοὶ ἐνέτεινον τὴν τρομοκρατίαν εἰς
τὴν νῆσον, πρὸς καταπινεῖν τῆς ἐκδη-
λωθείσης εὐλόγου ἀντιοράσεως τοῦ
Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἡ Βρετανικὴ ἀδιαλλαξία, ὅμως,
ἐξεδηλώθη κυρίως διὰ τοῦ ἀπαγχονι-
σμοῦ τῶν Κυπρίων πατριωτῶν Μιχ.
Καραολῆ καὶ Ἀνδρ. Δημητρίου τὴν
10ην Μαΐου, παρὰ τὴν ἐκοιμηθείσαν
πανελλήνιον ἐξεγερσιν καὶ τὴν προ-
κληθείσαν συγκίνησιν εἰς τὴν διεσπῆ-
κοινην γνώμην διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς
ἐκτελεσεως τῶν. Τόσον εἰς τὴν ἐλευ-
θέραν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὴν Κυ-
προν καὶ παντοῦ ὅπου ζοῦν Ἕλληνας
ἐξεδηλώθη τοιαύτη ἀγανακτικὴς κατὰ
τῆς ἐσκεμμένης ταύτης δολοφονίας,
ὥστε καὶ τὰ ἐναπομείναντα ἴχνη τῆς
παλαιᾶς φιλίας πρὸς τὴν Μεγαλὴν
Βρετανίαν ἐξηφανίσθησαν.

Ἐξ ἄλλου, πάνδημον συλλαλητή-
ριον τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν, τὴν 9ην
Μαΐου πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐκτελε-
σεων κατελήξεν εἰς ὁδοβαρύντας συγ-
κρούσεις μεταξὺ οἰαδηλωτῶν καὶ Ἀ-
στυνομίας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς συνε-
πειαν τέσσαρας νεκροὺς καὶ υπερδυσ-
κόσιους τραυματίας ἐκατέρωθεν.

Περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου, ἐξ ἄλ-
λου, ἡ Ἐθναρχία Κύπρου ἐζήτησεν
ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν
ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Ἐξωτερικῶν κ. Σπ. Θεοτόκης, ὡς ἐπι-
δεικνύοντος, κατὰ τὴν γνώμην τῆς
Ἐθναρχίας, «χλιαρὰν» καὶ «συμβι-
βαστικὴν» στάσιν κατὰ τὸν χειρισμὸν
τοῦ Κυπριακοῦ. Ἐκ τοῦ ζητήματος
τούτου ἐδημιουργήθη σάλος εἰς τὴν
πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Ἐδικῶς ὁ
κ. Θεοτόκης, παραιτηθεὶς, ἀντικατε-
στάθη τὴν 28ην Μαΐου διὰ τοῦ κ.
Εὐάγ. Ἀβέρωφ-Τσιτσά. Ὁλίγας ἡ-
μέρας ἀργότερον, τὴν 31ην Μαΐου,
ἐξηγγέλησαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως
σοβαροὶ διπλωματικαὶ μεταβολαί, ἐπὶ
τῷ σκοπῷ ἐντονωτέρας πολιτικῆς ἐπὶ
τοῦ Κυπριακοῦ. Ἐπίσης διωρίσθη ὡς
ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Π. Σκέφης.

Ἐν τῷ μεταξύ, περὶ τὰ τέλη Μαΐ-
ου καὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου, Τουρκικὰ

στῆφιν εἰς τὴν Κύπρον, ὑποκινούμε-
να ὑπὸ τῶν τοπικῶν Βρετανικῶν ἀρ-
χῶν, προέβησαν εἰς πράξεις βίας κα-
τὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς νῆσου καὶ κατὰ
τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, κατὰ τρόπον
διαταρασσόντα σοβαρῶς τὴν ασφα-
λείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ὁ
Ἐθναρχεὺς Μητροπολίτης Κιτίου
Ἀνθίμος διὰ δραματικῶν ἐκκλήσεων
τοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων,
ἐζήτησε τὴν διπλωματικὴν ἐνίσχυσιν
τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀποτροπὴν τῶν
ἰουρκικῶν ἀποστῆται. Διὰ τῶν ἰδίων
μηνυμάτων ὁ Ἐθναρχεὺς κατήγγελ-
λε καὶ τὰς ἐντάσεις πράξεις τρομο-
κρατίας τῶν Βρετανίων εἰς τὴν Κυ-
προν. Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, διὰ
τηλεγραφήματός τῆς πρὸς ὅλα τὰ
κοινοβουλία τοῦ κόσμου, κατήγγειλε
τὰς πράξεις ταύτας καὶ ἐζήτησε τὴν
ἐνίσχυσιν τῶν διὰ τὴν εἰρήνην καὶ
τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου.

Δηλωτικὸς τῆς Βρετανικῆς ἀδιαλ-
λαξίας ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἐς ἄνυον,
ὑπῆρξε λόγος τοῦ Βρετανικοῦ Πρω-
θυπουργοῦ κ. Ήντεν τὴν 1ην Ἰου-
νίου ἐκποπῶν συγκεντρώσεως τῶν Συν-
τηρητικῶν Βουλευτῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου
κατήγγειλε τὴν Ἑλλάδα ὡς ὑποστυ-
λίζουσαν δὴρὲν τὴν «τρομοκρατίαν»
εἰς τὴν Κύπρον, ἡ ὁποία οὐδεποτε ὑ-
πῆρξε τμήμα τῆς Ἑλλάδος! Ἱεραί-
τερώ δὲ ἐμολόγησεν ὅτι ἡ διατηρη-
σις τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν Βρετανικὴν
κυριαρχίαν ἐνδιέφερε ὅχι καὶ τὰ
στρατηγικὰ συμφέροντα τῆς Μ. Βρε-
τανίας, ἀλλὰ τὴν διασφάλισιν τῶν
πετρελαίων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἡ
ἀπώλεια τῶν ὁποίων θὰ σημάνη «ἀ-
νεργίαν καὶ λιμὸν εἰς τὴν Μ. Βρετανί-
αν»!

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς,
ἀπαντῶν τὴν 2αν Ἰουνίου εἰς τὰς
ἀνωτέρω θράσεις δηλώσεις, εἶπεν ὅ-
τι διὰ τούτων ἀπεκαλύφθησαν αἱ Βρε-
τανικαὶ προθέσεις καὶ οἱ ἀληθινοὶ
λόγοι τῆς ἀρνήσεως τῆς νὰ παραχω-
ρήσῃ εἰς τὴν Κύπρον τὸ δικαίωμα
τῆς αὐτοδιαθέσεως. Χαμηλὰ, ὡς
αἷτια, προσέθεσε, προβαλόμενοι πρὸς
κατάπινεσιν τῶν ἡθικῶν δικαιῶν τῆς
αὐτοδιαθέσεως.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, ὁ Βασι-
λεὺς Παῦλος, εὐρισκόμενος εἰς ἐπί-
σημον ἐπίσκεψιν εἰς Γαλλίαν, ἐβετεν
ἀπεριφραστικῶς τὸ θέμα τῆς Κύπρου
εἰς προποσὶν τοῦ κατὰ τὸ δόξεν πρὸς
τιμὴν τῶν Βασιλέων ἐπίσημον γευμα-
τιοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δη-
μοκρατίας.

Μερικὰς ἐβδομάδας προηγουμένων
ὁ Βασιλεὺς ἔθεσεν ἐξίσου σαφῶς καὶ
ἐπισήμως τὴν πανελλήνιον ἀξίωσιν
διὰ τὴν Κύπρον, κατὰ τὴν ἐπίσημον
ἐπίσκεψιν εἰς Ἑλλάδα τοῦ Προέδρου
τῆς Δημοκρατίας τῆς Ὁμοσπονδίας
Δυτικῆς Γερμανίας δρος Χόλς.

Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου ὁ κυβερ-
νήτης τῆς Κύπρου στρατάρχης Χάρ-
τιγκ μετέβη εἰς Λονδίνον, ὅπου πα-
ρέμεινεν τρεῖς ἐβδομάδας. Κατὰ τὴν
διάρκειαν τῆς παραμονῆς του, διεξη-
χῆσαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν κυβερ-
νητικῶν παραγόντων μακροὶ συνομι-
λίας διὰ τὸ Κυπριακόν, πολλὰ δὲ ἐ-
γράψαν, ὅτι συνεζητοῦντο αἱ δυνα-
τότητες ἐξευρέσεως πολιτικῆς λύσεως
διὰ τὸ ζήτημα. Ἀνεμένετο μάλιστα,
ὅτι θὰ ἐξηγγέλοντο συγκεκριμέναι
προτάσεις πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ ζητήμα-
τος, αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ διεβιδάζοντο

πρὸς τὸν ἐν ἐξορίᾳ Ἐθναρχὴν Μα-
κάριον, μόνον δυνάμενον νὰ διαπραγ-
ματευθῇ ὀριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήμα-
τος.

Τοιαῦται ὅμως προτάσεις δὲν διε-
τυπώθησαν ἀπὸ βρετανικῆς πλευρᾶς,
τούναντίον δὲ μᾶλλον διεπιστώθη ὅτι
ὁ Χάρτιγκ ἐπέστρεψεν εἰς Κύπρον
μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ πληρῇ μεχρὶς
ἐξοντώσεως τοὺς «τρομακτασ», ὡς
ἀποκαλεῖ τὸ πατριωτικὸν κίνημα τῆς
Ε.Ο.Κ.Α.

Παραλλήλως, τὴν 11ην Ἰουνίου ὁ
γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἐθναρχίας
κ. Ν. Κρανιδιώτης, προσκλήθεις ὑπὸ
τὸν ἐργατικὸν βουλευτὴ κ. Φράνσις
Νόελ Μπαίκερ, μετέβη εἰς Λονδίνον,
μὲ τὸν ὡμολογημένον σκοπὸν νὰ ἐνη-
μερώσῃ μέλη τοῦ βρετανικοῦ κοινο-
βουλίου καὶ ἄλλας προσωπικότητας
ἐπὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τοῦ Κυ-
πριακοῦ.

Τόσον κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν διέλευ-
σιν του, ὅσον καὶ εἰς τὸ Λονδίνον,
ὁ κ. Κρανιδιώτης διεβεβαίωσεν ὅτι
δὲν εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ διε-
ξαγάγῃ διαπραγματεύσεις, τὰς ὁποῖ-
ας μόνον ὁ Μακάριος θὰ ἠδύνατο νὰ
διεξαγάγῃ, δὲν θὰ ἠρνεῖτο ὅμως νὰ
διαβιδάσῃ πρὸς τὴν Ἐθναρχίαν οἰασ-
θήποτε προτάσεις, αἱ ὁποῖαι τυχὸν ἦ-
θελον διατυπωθῇ ἀπὸ βρετανικῆς
πλευρᾶς.

Τοῦτο ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γρα-
φῇ, ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ μετέβαι-
νεν ὁ κ. Κρανιδιώτης εἰς Σευχέλλας,
κομιστὴς συγκεκριμένων προτάσεων
πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ. Ἐτο-
νίσθη πάντως ἐκ κυπριακῆς πλευρᾶς,
ὅτι ὁ Ἐθναρχὴς θὰ ἠδύνατο νὰ δια-
πραγματευθῇ μόνον ἐὰν ἀφῆντο ἑ-
λεύθερος ἡ, τὸ ὀλιγώτερον, ἐφ' ὅσον
θὰ μεταφέρετο εἰς Λονδίνον. Λήγον-
τος τοῦ μηνός, οὐδεμία πρόδοδος εἶχε
σημειωθῇ ὡς πρὸς τὸ σημῖον τοῦτο.

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Ἀκοίμητος ὁ Διγενὴς τηρεῖ τώρα τῆς Κύπρου
τὰ χαμηλῶθρα βουνὰ μὲ τὰ δασεῖα φαράγγια.
Ἰκ' ὡς τρώει τὴν στράτα ἡ κοφτερὴ σὰν ἀστραγμα ματιά του
κυττάει στοῦ Πενταδάχτυλου τὴν πέτρινη ἀπαλάμη
τὸ ριζικὸ τοῦ Γένους μας κ' ἀκούει καὶ τὸ τραγοῦδι,
ποῦ στέκει αἰῶνες πίσω του σὰν ἀναπνέει πελαγού...
Καὶ βλέπει, βλέπει ἀχόρταγα, σὰν ἥλιος ποῦ φωτίζει
τὰ σκοτεινὰ τὰ διάσελα, τὸν κάμπο, τὰ ρουμάνια
καὶ τὰ τρεχούμενα νερά ποῦ κρύβονται στὴν νύχτα.
Ἰκ' ἐνῶ τὰ μάτια του θροοῦν σπ' ἀνεμοκλάσματα τους
κ' ἐνῶ ἡ ματιά του σέρνεται σπαθιά ξεγυμνωμένη
σαλεύουν γύρω ἀνήσκιωτα τὰ ξωτικά τοῦ τόπου
μ' ἓνα χορὸν ἀγερικὸ ποῦ ὅλα τὰ συνεπαίρνει.

ἸΚυπρίωτες στὸ λεβέντικο πυρρίχιο τὸ χορὸ τους
ἀπ' τῆς Κυρήνειας τὴν αὐγὴ νὰ ξεκινοῦν ὁμάδι,
νὰ δρασκελοῦν τὸ ξέφωτο γιὰ νάμπουνε στὸν Ἄδη
καὶ νὰ ζυπνοῦν τὰ πνεύματα ποῦ βλέπαν σπ' ὄνειρό τους
καὶ νὰ χορεύουν οἱ καιροὶ καὶ νὰ μιλοῦν ἀντάμα
συγκαίρινοι κ' ἀλαργίνοι τῆς Λευτεριάς τὸ τάμα.

Σαλεύει ἐτοῦτο τὸ νησί κ' ὁ Διγενὴς νογιέται
πρὶν μὴ σὲ τοῦτο τὸ χορὸ στέκει καὶ συλλογιέται.
Μετὰ σελλώνει, τῶλογο καὶ δρασκελάει τὸν ἥλιο,
ἔχοντας μὴ ἀσπρατῇ σπαθί, τῶλλο του χέρι ἀντήλιο.
Καὶ πᾶει καὶ πᾶει σὰν ἄνεμος καὶ στέκει γιὰ ν' ἀνάβει
στὰ ἐρημοκλήσια ὅπου περνᾶ λιβάνι κ' ἀγιοκέραι
κ' ἐνῶ τραβᾷ, σπὸ ἀπόδειπνο στέκει νὰ μεταλάβει
ἀπ' τοῦ Παπᾶ - Μακαρίου τὸ ἀστροπελέκι χέρι...

ΠΑΝΟΣ ΣΠΙΛΛΑΣ

Ἀπὸ ἐλληνικῆς πλευρᾶς, ἐξ ἄλλου,
ἐδηλώθη κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν
διεξάγονται οἰαδήποτε διαπραγμα-
τεύσεις μεταξὺ ἐλληνικῆς καὶ βρεταν-
νικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ
Κυπριακοῦ. Ἐπίσης ἐκ κυβερνητικῆς
πλευρᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κ. Κρανι-
διώτης δὲν εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ
διεξαγάγῃ οἰαδήποτε διαπραγμα-
τεύσεις, ἀπεδοκιμάσθη δὲ ἐμμέσως
δῆλωσις του, κατὰ τὴν ὁποῖαν φέρεται
δελῶν, εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὸ
«Μάντισεστερ Γκάρντιαν», ὅτι οὐδὲν
σχεδὸν μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν Μεγαλὴν
Βρετανίαν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Εἰς
ἀναλόγου περιεχομένου δῆλωσιν προ-
έβη καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις «κλιμάκιον
τῆς Ἐθναρχίας».

**

Παραλλήλως ἡ βρετανικὴ ἀδιαλλα-
ξία, παρὰ τὰ γραφόμενα, περὶ με-
τριοπαθοῦς γραμμῆς, ἐξεδηλώθη τὰς
τελευταίας ἐβδομάδας, ἀφ' ἑνὸς μὲν
δι' εὐρυτάτης ἐκστρατείας εἰς τὴν
ὁροσειρὰν τοῦ Τρόοδους, πρὸς ἐξόν-
τωσιν τῆς Ε.Ο.Κ.Α καὶ σύλληψιν τοῦ
Διγενῆ (ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν, κατέ-
ληξεν εἰς δεινὸν πλῆγμα κατὰ τῶν
Βρετανίων, ποῦ τοὺς ἐστοίχισεν 50
ἰωματολογημένους νεκροὺς καὶ πολλοὺς
τραυματίας), ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς λη-
ψιν μέτρων ἀπελάσεως Ἑλλήνων ὑ-
πηκόων, καθηγητῶν εἰς σχολὰς μέσης
παιδείας ἐν Κύπρῳ.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροξένη-
σεν ἐπίσης ἡ αἰφνιδιστικὴ καὶ ὑπὸ
ἰασηνθείας συνθήκας σύλληψις καὶ ἐκ-
τόπισις τοῦ Ἑλλήνου ὑπηκόου, Κυ-
πρίου τὴν καταγωγὴν, ἀρχιμανδρίτου
Καλλινίκου Μαχαίριωτή, ἐκ Λονδίνου,
ποῦ ἦτο προϊστάμενος τοῦ ἱεροῦ
ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων, μὲ τὸν ἀ-
ναπόδεικτον ἰσχυρισμὸν, ὅτι ἦτο ἀ-
ναμειγμένος εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν
«τρομοκρατῶν».

Περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου, ἐξ ἄλλου,
ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου Ἐξω-
τερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐ-
δήλωσεν ὅτι ἡ χώρα του εἶναι πάν-
τοτε εἰσὶν νὰ παράσχῃ οἰανδήποτε
πρακτικὴν συνδρομήν, διὰ νὰ βοη-
θήσῃ τὴν Μ. Βρετανίαν καὶ τὴν Ἑλ-
λάδα, ὅπως ἐξέυρουν λύσιν τοῦ Κυ-
πριακοῦ προβλήματος.

Τοῦτο ἐσχολιάζετο ὡς ἐνδεικτικὸν
τοῦ πάντοτε ὑφισταμένου ἀμερικανι-
κοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς ἐξέυρεσιν πο-
λιτικῆς λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Συνέντευξις με τὸν κ. ΤΖΩΡΤΖ ΤΖΟΝΣΟΝ,
ἐκλέκτορα τῶν Η. Π. καὶ συναρχηγὸν τῆς ΑΧΕΠΑ

Συνομιλοῦμεν μετὰ τὸν συναρχηγὸν τῶν ἐκ-
δρομῶν τῆς ΑΧΕΠΑ κ. Τζώρτζ Τζόνσον.

Ὁ κ. Τζόνσον εἶναι ἓνας ἐκ τῶν ὀλίγων
Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, ποὺ ἔχουν ἐξελεγχθῇ
εἰς μεγάλας προσωπικότητας τοῦ Νέου Κό-
σμου. Καὶ ὅταν γίνεται λόγος περὶ προσω-
πικότητων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπονο-
εῖται μιὰ δημοτικότητα, ποὺ ἀντιφάγγει εἰς ἐ-
κατομμύρια ἀνθρώπων. Μετὰ μίαν τόσο ἐν-
δεῖαν δημοτικότητα, ὁ ἐκλεκτὸς οὗτος Ἑλ-
ληνοαμερικανὸς ἀνεδείχθη τὸ 1944 ἐκλέκτωρ
τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμμα-
τος διὰ τὸ ἀξιωμα τοῦ Προέ-
δρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ὁ κ. Τζόνσον συμπεριελήφθη, καὶ κατὰ
τὸ 1948 μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν τῶν Δημο-
κρατικῶν. Διὰ τὰς ἐπικειμένους προεδρικὰς
ἐκλογὰς εἶναι καὶ πάλιν ἐκλέκτωρ.

Ἡ ἐκλογή του εἰς τὸ σημαντικώτατον αὐ-
τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα ἐγίνε κατὰ τὴν ἀπου-
σίαν του ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ αὐτὸ
καταδεικνύει ἀκόμη περισσώτερον τὴν ἐπι-
ροὴν ποὺ ἀσκεῖ εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς
θετῆς πατρίδος του.

Ἡ ἐκλογή τοῦ κ. Τζόνσον ὡς ἐκλέκτορος
τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου
τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐγίνε τὴν 5ην Ἰ-
ουνίου. Τὴν ἐκλογὴν του τὴν ἐπληροφόρηθῇ
ὁ κ. Τζόνσον ἐδῶ ἀπὸ τηλεφώνημα ποὺ τοῦ
ἔκανεν ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτὼν ὁ φίλος του
δημοσιογράφος κ. Ντρίου Πήρσον, ὁ διεθνούς
φήμης σχολιαστὴς τοῦ ἀμερικανικοῦ ραδιο-
φώνου.

Ὁ διακεκριμένος συνομιλήτης μας ἀνεμί-
χθη εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπὸ νεαρὰς ἡλικίας,
κατὰ δὲ τὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1954
εἰς Ἡνωμένης Πολιτείας ἦτο ὑποψήφιος διὰ
τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς
Καλιφόρνιας.

Τότε ὁ γνωστὸς γερουσιαστὴς Κηφῶδερ
εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐξῆς διὰ τὸν κ.
Τζόνσον:

«Εἶναι ὁ ἰκανώτερος ἄνθρωπος ποὺ ἐγνώ-
ρισα ποτέ! Ἡ Ἀμερικὴ αἰσθάνεται ὑπερη-
φάνειαν δι' αὐτόν. ἤρχισε τὴν ζωὴν του ἀπὸ
τὸ τίποτε καὶ κατάρθωσε νὰ ἐπιτύχη ὅσον
ὀλίγοι!»

Ὅπως ἦτο φυσικόν, κατὰ τὴν συνομιλίαν
μας μετὰ τὸν ἐξαίρετον αὐτόν Ἕλληνα καὶ ση-
μαντικὸν πολιτικὸν παράγοντα τῆς Ἀμερικῆς
ἐθίξαμεν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ θέμα, διὰ τὸ
ὁποῖον φλογίζεται τὴν στιγμὴν αὐτὴν κάθε
ἐλληνικὴ καρδιά —τὸ κυπριακόν..

...Ὁ κ. Τζόνσον εἶσε Κ. ἰὴν μίλουσπα κα
...Ὁ κ. Γεώργιος Τζόνσον εἶχε τὴν καλωσύ-
νην, ἀπαντῶν εἰς σχετικὰς ἐρωτήσεις μου,
νὰ μοῦ δηλώσῃ τὰ ἐξῆς:

— Ἡ ΑΧΕΠΑ συμμετέχει εἰς τὴν συλλο-
γικὴν προσπάθειαν τῶν Ἑλλήνοαμερικανῶν
διὰ τὴν προώθησιν τοῦ κυπριακοῦ, ζητήμα-
τος, τὴν ἐκπροσωποῦμεν ὑπὸ τῆς συστα-
θείσης πρὸ πολλοῦ Μεγάλῃς Ἐπιτροπῆς Δι-
καιοσύνης διὰ τὴν Κύπρον.

»Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν ἀνήκει ἡ πρω-
τοβουλία καὶ ἡ ὁργάνωσις κάθε σχετικῆς διὰ
τὸ κυπριακὸν θέμα ἐκδηλώσεως, ἥτις πάντο-
τε σημειώνει μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐπίλεκτα
μέλη ὅλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν με-
γάλην ἐπιτροπὴν ἑλληνοαμερικανικῶν σω-
ματείων συνεχίζουν τὸν ἀγῶνα τοῦ διαφω-
τισμοῦ τῆς ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ
τοῦ δικαίου αἰτήματος τῆς αὐτοδιαθέσεως
τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, διὰ τακτικῶν ραδιοφω-
νικῶν ὁμιλιῶν, διὰ δημοσιεύσεων εἰς τὰς με-
γάλας ἐφημερίδας τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τῆς
πολιτικῆς ἐπιρροῆς ποὺ ἀσκοῦν καὶ ἄλλων
μέσων, καταλλήλων διὰ τὴν προώθησιν τοῦ
ἐθνικοῦ αὐτοῦ αἰτήματος.

»Κυρίως μετὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου καὶ Ἐθνάρχου Μακαρίου, συνέχισεν
ὁ κ. Τζόνσον, ἐνετάθη κατὰ πολὺ ἡ προσ-
πάθεια τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς διὰ
νὰ καταποτισθῇ ἡ ἐκεῖ κοινὴ γνώμη περὶ τοῦ
πῶς ἔχουν ἀκριβῶς τὰ πράγματα εἰς τὸ ζή-
τημα τῆς Κύπρου καὶ τῆς ἐλληνικότητός της.
Τὸ οὐσιώδες σήμερον εἶναι, ὅτι τὸ αἶτημα
τῶν Κυπρίων εὐρίσκει ἡθικὴν ἀνταπόκρισιν
καὶ εὐμενὴ συμπαθειαν εἰς τὰς Ἡνωμένας
Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς.

»Ἀλλὰ — μὰς τονίζει ἰδιαίτερος ὁ κ.
Τζόνσον—φρονῶ ὅτι ὑφίσταται ἑδαφος με-
γαλυτέρας δράσεως: Αἱ δυνάμεις τοῦ ὀργα-
νωμένου ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τε-
ράστιαι. Καὶ δὲν συμφωνῶ διόλου μετὰ τὴν
γνώμην ἐκείνων, οἵτινες πιστεύουν ὅτι αἱ δυ-
νάμεις αὗται ἔχουν ἐντελῶς ἀξιοποιηθῇ. Διὰ
τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κυπριακοῦ ἀγῶνος ἀξίζει
νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἡ-
θικῶν δυνάμεων τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμε-
ρικῆς.

Καὶ ὁ κ. Τζώρτζ Τζόνσον ἔκλεισε τὴν συ-
νομιλίαν μας μετὰ τὰ ἐξῆς:

Τὸ αἶτημα τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ εἶναι ἰε-
ρὸν καὶ δίκαιον. Εἶναι προπαντὸς αἶτημα,
τὸ ὁποῖον εὐρίσκει μεγάλην ἀνταπόκρισιν
εἰς τὴν μεγάλην μάζαν τῆς ὑπερατλαντικῆς
Δημοκρατίας, τὴν ὁποῖαν ὁδηγεῖ καὶ φωτί-
ζει ὁ πυρσὸς τῆς ἐλευθερίας!

ΠΑΝΟΣ ΦΙΡΜΠΑΣ

«ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁργανον διαφωτισμοῦ τοῦ ἀγῶνος διὰ
τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ:

Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ - ΣΠΥΡΟΣ ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ (προπληρωτέαι) ΕΤΗΣΙΑΙ:

- * Τραπεζῶν, Ἐφοπλιστῶν, Δημοσίων Ὑ-
πηρεσιῶν, Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, Νομι-
κῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτι-
κοῦ Δικαίου, Ὁργανισμῶν, Διαφόρων
Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων, Δήμων, Δραχ. 400
- * Μεγάλων Ἐταιριῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων
προαιρετικά.
- * Κοινοτήτων Δραχ. 300
- * Γεωργικῶν καὶ πάσης φύσεως Συνεται-
ρισμῶν, Ἐνώσεων, Συλλόγων, Σωμα-
τείων, Συνδέσμων, Σχολικῶν Ἐφοριῶν,
Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν .. Δραχ. 200

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτήσια):

Ἀμερικῆς Δολλ. 10—ἀεροπορικῶς Δολλ. 16	
Κύπρου - Αἰγύπτου Λ. χάρτ. 4	
Ἀφρικῆς Λ. χάρτ. 4	
Τουρκίας Λ. Τουρ. 70	
Λιβάνου - Συρίας Λίρ. 15	
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατὰ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.	
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ἐπ' ὀνόματι:	

Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ, Νιόβης 17, Φιλοθέη.
Οὐδεμία ἀπόδειξις θεωρεῖται ἔγκυρος ἐὰν δὲν
φέρῃ τὴν ὑπογραφήν τῆς Διευθύνσεως καὶ τὴν
σφραγίδα τοῦ περιοδικοῦ.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 §1 τοῦ Α.
Ν. 1092)1938: Ὑπεύθυνος Διευθυντῆς Γ.
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ, Νιόβης 17, Φιλοθέη Ἀθη-
νῶν.— Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΒΙΚΤΩΡ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Προύσης 21, Περιστέρι.

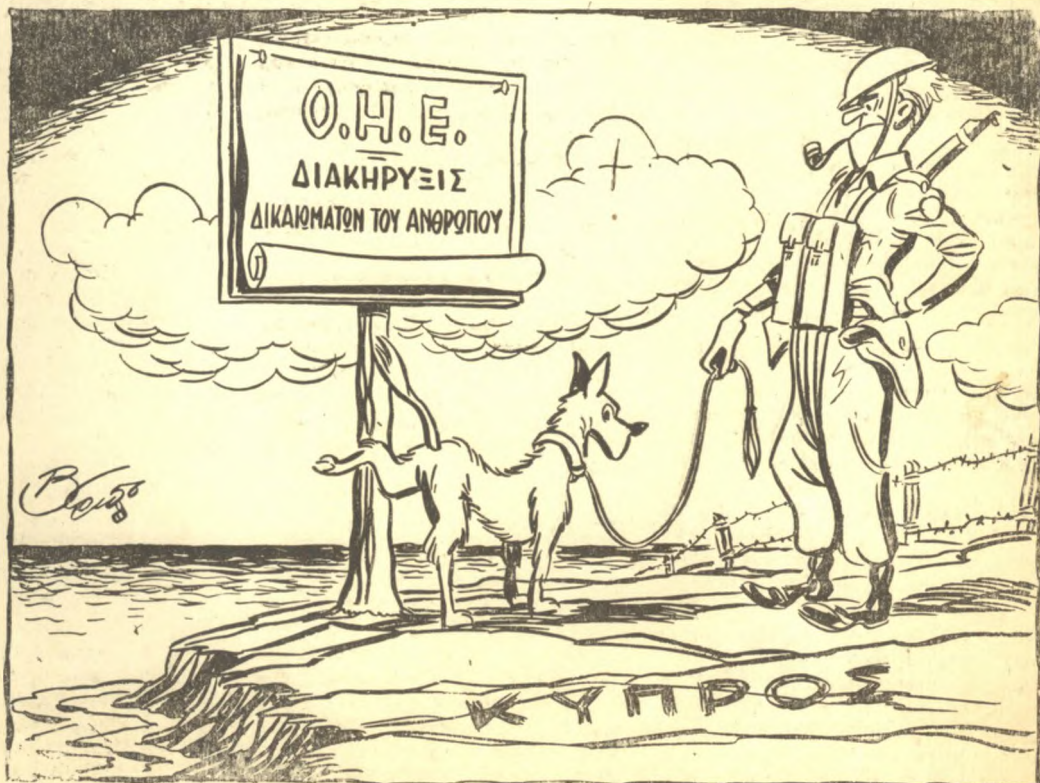
Νάταν...

Μὰ νάταν νὰ θωρούσατε τὰ μέσα τὴν
καρδιά μας,
ἔθεν νὰ μέινετε τσαὶ σεῖς οὐλοὶ σας ξη-
σιτισοί,
τσι' ἔθεν νὰ λυγμοδέρνετε, νὰ κλαίετε μη-
τά μας
πὼς εἴμαστεν δὰ κάτω δῶ τσαὶ σεῖς τσεῖ
κάτω τσεῖ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΠΕΡΤΗΣ

Ἀπόδοσις:

Νὰ ἦταν νὰ κοιτάζατε μέσα μας, τὴν
καρδιά μας,
ἤθελε μέινετε ὅλοι σας καὶ σεῖς ἐκστατικοί
καὶ θὰ σὰς πνίγαν οἱ λυγμοί, νὰ κλαίγετε
σιμὰ μας,
ποῦ εἴμαστε χῶρια ἐμεῖς ἐδῶ καὶ σεῖς κεί,
κάτω ἐκεῖ!

ΚΥΝΙΣΜΟΣ...

(Τοῦ Β. Χριστοδούλου)

Кино

Корреспондент

ΚΥΠΡΟΣ

Κακοποιημένη

Ἐξαιρετική
τιμή
πρὸς τὴν
"ΜΑΧΟΜΕΝΗΝ
ΚΥΠΡΟΝ,"

★

Βαρουσήμαντος
ἐπιστολή τοῦ
Μακαρίου
ἀπὸ τὰς
Σεϋχέλλας

★★

ΤΟ "ΠΟΥΡΚΟΥΑ,"
ΤΩΝ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

"Αρδρον
τοῦ στρατηγοῦ
Γ. ΓΡΙΒΑ

«...Οἱ "Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ δὲν γνω-
οῖζουν συμβιβασμὸν μὲ τὴν διπλωμα-
τίαν, ὅταν αὕτη εἶναι ἀνήθικος, καὶ
κλείουν τὰ ὦτα τῶν εἰς δημαγωγούς
ἢ ἀπάτριδας...».

ΟΙ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΙ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΑΙ

Η ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ πειρατική ενέργεια, η οποία ήρchiσε την 29ην 'Οκτωβρίου, έναντι του Αιγυπτιακού Λαού, απέδοκίμασε από το σύνολον σχεδόν τών λαών του κόσμου, οι οποίοι με αίσθημα βαθείας ανακουφίσεως, τελικώς, επληροφόρησαν την είδησιν περί αναστολής του πυρός εις την Αίγυπτον την 02.00' ώραν της 7ης τρέχοντος μηνός Νοεμβρίου.

Οι αποικιοκράται, αντιλαμβανόμενοι το έδαφος να φεύγει με ιλιγγιώδη ταχύτητα υπό τούς πόδας των, τὰ θεμέλια τών σαφρών οικοδομημάτων τών αυτοκρατοριών των να σειώνται επικινδύνως, και τὸ γόητρον τῆς αυτοκρατορικῆς τῶν πορφύρας να σύρεται εις τὸν δοῦρκον τῆς ἀπανθρωπιάς καὶ τῆς κτηνωδίας, ἐπεστράτευσαν τούς πουργουάδες καὶ τὸρμυδές των, τούς στόλους των με τὰ ἀεροπλανοφόρα, καὶ τὰ ἀεριοθούμενά των με τούς κόκκινους καὶ πράσινους διαβόλους των καὶ ἐξαπέλυσαν τὴν ληστοπειρατικὴν ἐπιχείρησιν τὸν ἐναντίον τοῦ Αἰγυπτιακοῦ λαοῦ, ὅστις παρὰ τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μειονεκτικὸν τῆς θέσεως τοῦ ἀντεστάθῃ ἡρωικῶς ἐπὶ 9 ἡμέρας ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἕνα ἐκ τῶν δύο συνεταίρων, ὅστις εὐρισκόμενος, τότε, εἰς μυριάκις καλυτέραν θέσιν, ἀνέστη μόνον ἐπὶ 7 ἡμέρας εἰς τὴν ἀνδρικήν καθ' ὅλα ἐπιθεσιν τοῦ Χίτλερ.

Ἐπετέθησαν, οἱ Δὸν Κιχῶται αὐτοί, ἐναντίον ἐνὸς λαοῦ ποῦ δὲν βέλησε τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ τὸν ἀφήσουν ἡσυχο νὰ ζῇ καὶ νὰ ἀναπτύχῃ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ὁδὸν ἐπιθυμοῦν ὅλοι οἱ Λαοὶ τοῦ κόσμου.

Ἐπετέθησαν ἐναντίον ἐνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν τοὺς ζήτησε τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξουν τῆς κατοποιοῦ μέχρι πρὸ τίνος κηδεμονίας τῶν, καὶ δι' αὐτὸ, ὡς ἐπληροφόρησεν τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀποικιοκράτου "Ἦνεν εἰς τὸν Ο.Η.Ε., τὸν ἐδομῶθ' ὁρίσαν... φιλανθρωπῶς!"

Ἐπετέθησαν ἢ μάλλον ὅπως θέλουν οἱ ἴδιοι νὰ λέγουν «ἐπενέδωσαν» διὰ νὰ δημιουργήσουν μεταξὺ τῶν συμπλεκόμενων Αἰγυπτίων καὶ Ἰσραηλιτῶν «προπέτασμα» πρὸς ἀποσῶσιν τῆς συνεχίσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἐνῶ εἶναι καὶ εἰς τὰ μικρὰ παιδιὰ ἀκόμη γνωστὸν, ὅτι τῆς ἐχθροπραξίας αὐτῆς τῆς ὑπεκίνησαν οἱ ἴδιοι, με μόνον σκοπὸν νὰ δημιουργήσουν τὰς προϋποθέσεις αἱ ὁποῖαι θὰ τοὺς ἐπέτρεπον νὰ θέσουν καὶ πάλιν πῶδα ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν εἶχον ἐκδιωχθῇ κακῇ κακῶς ἀπὸ τὸ ὑπερήφανον τέκνον τῆς χώρας τῶν Φαραῶ.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ὁμῶς αὐτὸς καταρρίπτεται καὶ ξεσκεπάζεται, καὶ καταρρακώνει καὶ ρίπτει εἰς τὴν κατασχύνῃ τούς ἀποικιστὰς συνεταίρους, δεδομένου ὅτι αἱ δυνάμεις τῶν ἐδράσαν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐναντίον τοῦ ὑποστάντος τὴν ἐπίθεσιν, ἐνῶ ἀῆσαν ἐντελὲς ἐλευθέρων τὸν ἐπιτεθέντα νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν κατάληψιν τῆς χερσονήσου τοῦ Σινᾶ.

Τὸ γεγονός τῆς, ὑπὸ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ λέγονται «μεγάλοι» καὶ «πολιτισμένοι» ἀποικιοκρατῶν, ἐφαρμογῆς τοῦ «Νόμου τῆς Ζούγκλας» ἐν ἔτει 1956, ἂν εἰς ἄλλους λαοὺς προξένετο κατὰπληξιν καὶ δυνειδος, εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἐπροξένει, δεδομένου ὅτι γνωρίζομεν τὸς ἀνθρώπους. Γνωρίζομεν τοὺς, καὶ ἄλλο, παρὰ, πολιτισμένους καὶ μεγάλους

αὐτοὺς ἀποικιστὰς ἀπὸ τὴν καλῇ.

Μάλιστα! Τοὺς γνωρίζομεν ἢ μάλλον τοὺς γνωρίσαμε πῶς μπροστὰ ἀπὸ ὅλους καὶ συγκεκριμένως πρὸ 40ετίας. Τότε, τὸ 1916.

Τὸ δράμα ποῦ ἐξετυλίχθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ κατὰ μῆνα Νοέμβριον 1956 εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀποτελεῖ συνέχειαν ἐνὸς ἄλλου το.οῦτου, τὸ ὁποῖον, καὶ τότε, ὑπὸ τὰ ὄμμα-τα ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, ἢ ὁποῖα ὁμῶς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἔχει λησμονήσει, ἐνῶ ἀντιθέτως ἐξετυλίχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν 19ην Νοεμβρίου 1916, σὰν σήμερα, με πρωταγωνιστὰς καὶ τότε τοὺς ἰδίους ἡθοιοὺς. Τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ Γάλλους!

★

Ὅτε τὸν Αὐγούστον τοῦ 1914, ἐκηρύσσετο ὁ παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ Τουρκία ἐτάσσετο παρὰ τὸ πλεῦρον τῶν Αὐτοκρατοριῶν Γερμανίας καὶ Αὐστρουγγαρίας, αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας σχέσεις

ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

εἶχον ὀξυνθῇ ἀπὸ πολλοῦ, λόγῳ ἰδίως τοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπηνούς διωγμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ κυρίως τοῦ κατοικοῦντος τὰ μικρασιατικὰ παράλια.

Ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως ἐδημιούργει κινδύνους διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου τοῦ 1915 ἡ Ἀντάντ, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν Δαρδανελλίων, ζητεῖ ἐπείγνους τὴν συμμετοχὴν Ἑλληνικῶν δυνάμεων πρὸς ἄμεσον ἐνέργειαν κατ' αὐτὰν, ἀξίωσιν ὁμῶς τῶν ὁποίων ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπορρίπτει εὐθὺς ἀμέσως, γεγονός ὅπερ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐξένισε τοὺς Ἀγγλο-γάλλους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐδημιούργησε ποῖαν τινὰ διάσασιν μεταξὺ Βασιλέως καὶ Κυβερνήσεως.

Τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1955, ἡ Βουλγαρία ἐπιστρατεύεται διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Σέρβων ἐκ τῶν ὁπισθεν, ἐνῶ τὴν 23ην τοῦ ἰδίου μηνός ἐπιστρατεύεται καὶ ἡ Ἑλλάς με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι παρέμενεν οὐδετέρα καὶ ἐξήτει ἐξασφάλισιν καὶ σεβασμὸν τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητός τῆς ὑπὸ πάντων.

Τὴν 26ην ὁμῶς τοῦ ἰδίου μηνός ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα, διὰ θαλάσσης, κατεβύνονται πρὸς τὴν Θεσ/νίκης, καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἡ Ἑλλάς διαμαρτύρεται διὰ τὴν τοιαύτην παραβίασιν τῆς οὐδετερότητός τῆς, διότι ἐφοβεῖτο ὅτι αἱ δυνάμεις αὐτὰς θὰ ἐχρησιμοποιούντο διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς πραγματοποιήσιν τῶν ἐδαφικῶν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ Σερβίας ἀξιώσεων τῆς Βουλγαρίας, ἐν τούτοις τὴν 30ην τοῦ ἰδίου μηνός οἱ Ἀγγλογάλλοι ἐμφανίζονται εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ κυβερνήσις διαμαρτύρεται καὶ διατάσσει τὰς ἀρχὰς τῆς Θεσσαλονίκης νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀπόβασιν μεταχειριζόμεναι ἐν ἀνάγκῃ καὶ βίαν, πλὴν ὁμῶς οἱ Ἀγγλογάλλοι ἀποβιβάζονται.

Τὴν 11ην Ὀκτωβρίου ἡ Βουλγαρία ἐπιτίθεται κατὰ τῶν Σέρβων, ἐνῶ ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον, τὴν 16ην τοῦ ἰδίου μηνός, οἱ Ἀγγλοὶ διὰ νὰ ἐξέλθωμεν τῆς οὐδετερότητος, μᾶς προσφέρουν τὴν Κύπρον καὶ μάλιστα, παραδοτέαν ἀμέσως! Ἀλήθεια, τί εἰρωνεῖα! Ἡ κυβερνήσις δὲν δέχεται.

Τὴν 15ην Δεκεμβρίου οἱ Ἀγγλογάλλοι ζήτουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν εἰς Θεσ-

σαλονίκην στρατευμάτων των, ἀλλ' ἡ αἴτησις ἀπορρίπτεται. Ἡ Ἑλλάς εἶναι οὐδετέρα!

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, οἱ Ἀγγλογάλλοι κηρύσσουν τὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποκλεισμόν, ἐνῶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1916 κάμουν ἐναρξιν τοῦ ἐδαφικοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τῆς διὰ τῆς καταλήψεως ὑπ' αὐτῶν τῆς Κερκύρας, κι' ἄλλων τινῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα εἶχαν τὴν ἀτυχία νὰ δοκιμάσουν τὴν ἀγγλογαλλικὴν κατοχὴν.

Μὲ τὴν σειρὰν των, τὴν 26ην Μαΐου οἱ Βούλγαροι καταλαμβάνουν τὸ Ρούπελ, ἐνῶ ὀλίγον βραδύτερον, τὴν 21ην Ἰουνίου, οἱ Ἀγγλογάλλοι καὶ οἱ Ρῶσοι, ἐνθυμηθέντες αἰφνιδίως, τὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν λησμονηθέν, ὅτι ἦσαν αἱ «προστάτιδες» μᾶς «Μεγάλαι Δυνάμεις», ἀπήτησαν ἀπὸ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα νὰ ἀποστρατευθῇ, διότι τὴν... ἐφοβούντο!

Συνεχίζοντες τὸ ἔργον των οἱ Βούλγαροι, τὴν 26ην Αὐγούστου καταλαμβάνουν τὰ φρούρια τῆς Καβά-

λας καὶ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῶν προστατῶν μας Ἀγγλογάλλων, καταλαμβάνουν καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, ἐνῶ, ἐκ παραλλήλου, οἱ Σέρβοι ζητοῦσαν νὰ ἐγκαθιδρῶσουν τὴν κυβερνήσιν των εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ Ἑλλάς ἐκινδύνευεν!

Λόγῳ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, τὴν 31ην Αὐγούστου ἐκρίνυνται εἰς Θεσσαλονικὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν καὶ οἱ Ἀγγλογάλλοι σκηνοθετοῦν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἐκεῖ γαλλικῆς πρεσβείας, ἣτις ἐβεωρήθη ὡς πρόκλησις κατὰ τῆς Ἀντάντ.

Οἱ προστατᾶται μᾶς ζητοῦν ἀλλαγὴν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ μία διαδέχεται τὴν ἑτέραν τοιαύτην εἰς τὴν ἀρχὴν.

Ἐπωφελοῦμενος τῆς χαώδους καταστάσεως, τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι Ἀγγλογάλλοι εἶχον δημιουργήσει εἰς βάρος μας, ὁ Γάλλος ναύαρχος Νταρτίζ ντε Φουρνέ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἰσχυρὰ ναυτικὴ μοῖρα εὕρισκετο εἰς τὸ Κερατσίνι τοῦ Πειραιῶς, ἀπέστειλε τηλεσίγραφον πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐζήτην τὴν παράδοσιν τῶν ἀντιτορπιλικῶν μας, τὸν παροπλισμὸν τοῦ ὑπολοίπου πολεμικοῦ μας στόλου, τὴν ἐπιβολὴν γαλλικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων, τὴν παράδοσιν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ τοῦ πολεμικοῦ τοιούτου τοῦ Ναυστάθμου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν παράδοσιν τῶν πυροβολαρχιῶν τοῦ στρατοῦ μας.

Τὴν 18ην Νοεμβρίου, ὁ Βασιλεὺς ἀπορρίπτει τὸ τηλεσίγραφον τοῦ Φουρνέ.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Γάλλος ναύαρχος ἄνευ ἄλλης τινὸς προειδοποιήσεως, τὴν νύκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας, διέταξεν ἀπόβασιν καὶ κατάληψιν τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς, ἐνῶ τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης 19ην Νοεμβρίου 1916, ἀποσπάσματα ναυτικοῦ κατεβύνονται πρὸς κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν.

Περὶ τὴν 10ην πρωΐνῃν ὥραν στρατιωτικὰ ἑλληνικὰ τμήματα, κατέχοντα τὰς περίξ τῶν Ἀθηνῶν ἐπικαίρους θέσεις, ἀποκρούουν ἐπιθέσεις τῶν... συμμάχων!! Ἡ κατάσταση περὶ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἐπιδεινοῦται, ἐνῶ συγχρόνως τὰ τηλεβόλα τῶν ὁρμούντων εἰς Φάληρον γαλλικῶν πολεμικῶν βομβαρδίζουν τὰς ἐξωτερικὰς συνοικίας τῆς

πρωτευούσης τῆς ὑπὸ τὴν «προστασίαν» των εὐρισκομένης μικρᾶς Ἑλλάδος.

Τὴν ἐπομένην, πρὸ τῆς ἀντ.στάσεως τῶν Ἑλλήνων, οἱ... ἡρωικοί!! σύμμαχοί καὶ προστατᾶται μας, ὑποχωροῦν καὶ ἐπιδιδάζονται τῶν πλοίων των, ἐνῶ ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον, νέον τηλεσίγραφον με νέας καὶ πλέον ἐξωφρενικὰς ἀξιώσεις ἐπεδίδετο πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, ἰσχυρίζετο ἡ ὁλοσχερὴς ἐκμηδένισις τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀπονομῆς χαιρετισμοῦ πρὸς τὰς συμμαχικὰς σημαίας δημοσίᾳ, καὶ τὸ σπουδαιότερον τὴν θυσίαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅστις ἦτο τὸ ἐμπόδιον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοτεινῶν ἐπιδιώξεων των.

Μετὰ τὰ γεγονότα αὐτά, ὁ μὲν Φουρνέ ἀνεκλήθη, πλὴν ὁμῶς ἀνέλαβεν ὁ ἀντικαταστάτης τὸν ναύαρχος Γκωσέ νὰ συνεχίσῃ τὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποκλεισμόν.

★

Ἡ πρὸ ἡμερῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου γενομένη κυνικὴ δήλωσις τοῦ Ἀγγλου υπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν Μπούντ, δι' ἧς ἰσχυρίσθη ὅτι «...εἴμεθα ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι ἐπρωστατεύσαμεν τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ τὰ Ἀραβικὰ κράτη ἀπὸ τὴν φρίκην ἐνὸς γενικοῦ πολέμου...», μᾶς φέρει εἰς τὸν νοῦν τὴν μετὰ τὰ γεγονότα τῆς 19 Νοεμβρίου 1916 κατεβληθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλογάλλων, προσπάθειαν τῆς διὰ τοῦ τύπου των διαστρεβλώσεως τῶν πραγμάτων καὶ κατὰ κάποιον τρόπον δικαιολογήσεως τῆς αἰσχροῦς αὐτῆς, διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, εἰς βάρος μας ἐνεργείας, διὰ τῆς διὰ ψευδολογημάτων δημιουργίας ἐντυπώσεως εἰς τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην, ὅτι αἱ δυνάμεις των «ὑπῆρξαν», ἤθελαν θύματα ἐνέδρας τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἦτο «ἀπιστος» ὡς «ἀθετήσασα» δηθεν, τὰς ὑποσχέσεις τῆς.

Καί, τότε μὲν, ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς Ἑλλάδος ἐσυνεχίσθη ἐπὶ πολὺ, με ἀποτέλεσμα νὰ πενιάσουν καὶ ἀκόμη νὰ πεθάνουν Ἕλληνες, χωρὶς νὰ εὐρεθῇ οὐδεὶς νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ ἡμῶν.

Σήμερα ὁμῶς, μετὰ 40 χρόνια, ἂν καὶ ἐπανελήφθῃ, κατὰ κάποιον τρόπον, ἡ ἱστορία, ἐν τούτοις τὰ πράγματα εἶναι τελείως διαφορετικά, δεδομένου ὅτι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης, τῆς ὁποίας τὴν σιδηρὰν γροθίαν ἠσθάνθησαν κατὰ πρόσωπον οἱ ἀποικιστᾶται αὐτοί, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν Αἴγυπτον κατὰσχήμενοι καὶ καταδικασμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου, πλὴν τοῦ μὴ ἔχοντος τοιοῦτον δικαίωμα, τῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία εἶτε ὑπὸ τὸν οἰονδήποτε δικτάτορα Στάλιν εἶτε ὑπὸ τὴν συλλογικὴν... δημοκρατικὴν!! ἡγεσίαν τῶν οἰωνδήποτε Κρούσσεφ ἢ Μπουλγκάνιν, δὲν παύει νὰ εἶναι ἐν κράτος ὡμῆς βίας με θλέψεις ἐπικρατικὰς καὶ ἀποικιστικὰς, ὡφοῦ κι' αὐτὴ σήμερον ἐν ἔτει 1956, καὶ ἐνῶ προβάλλεται διεθνῶς ὡς ἀγωνιζομένη διὰ τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, καταπνίγει εἰς τὸ αἷμα μετὰ τὰς σιδηροφράκτους ὁρδὰς τῆς τὸν πόθον ἐνὸς λαοῦ, τοῦ Οὐγγρικοῦ, νὰ ζῇ ὅπως αὐτὸς θέλει καὶ πρὸ πάντων ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Καὶ οἱ τρεῖς των, Ἀγγλοί—Γάλλοι καὶ Ρῶσοι, ὅπως καὶ τότε, τὸ 1916, σήμερον ἀποδεικνύονται ὡς οἱ μεγαλύτεροι ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΙ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΑΙ.

ΣΤΕΦ. ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Όργανον διαφωτισμού και αγώνος δια την
ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου
Ἔδρα ἐν Ἀθήναις

Ἡ «ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ» ἐκδίδεται καὶ
κυκλοφορεῖ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 8771)Γ'
ἀποφάσεως Προεδρίας Κυβερνήσεως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΟΣ

Ἀρχιμανδρίτης ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΓΕ-
ΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Στρατηγοί: ΘΩΜΑΣ
ΠΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟ-
ΛΑΟΥ, ΘΕΟΔ. ΜΠΟΖΩΝΗΣ, Ν. ΣΤΡΑ-
ΤΑΚΗΣ, ΜΕΝΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, δικη-
γός, Πρόεδρος Δικηγορικοῦ Συλλόγου,
Κ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ, δικηγόρος, Πρόεδρος
Ταμείου Προνοίας Νομικῶν, ΧΡ. ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΑΤΟΣ, τ. ὑπουργὸς - βουλευτής, Γ.
ΣΠΟΡΙΔΗΣ, δημοσιογράφος, μέλος τῆς
Ε.Σ.Η.Ε.Α.

★
Διευθυντής
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ
Γραφεῖα: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44
Τηλέφ.: 34-710

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- * ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ: Ἐπιστολὴ ἀπὸ τὰς Σεϋχέλλας.
- * ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ: Τὸ Μαντεῖον.
- * Μαχητικά.
- * ΔΗΜ. ΜΑΚΡΗ, ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ: Χαιρετισμὸς πρὸς τὴν «Μαχομένην Κύπρον».
- * ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Γ. ΓΡΙΒΑ: «Οἱ Πουρκούδες» τῶν μετόπισθεν.
- * ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΗΜΝΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Ἀντιπροέδρου τῆς Π.Ε.Α.Κ.: Συνέντευξις πρὸς τὴν «Μαχομένην Κύπρον».
- * ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ, τ. Ὑπουργοῦ: Ἡ Ἀμερικὴ καὶ τὸ Κυπριακόν.
- * ΑΡΙΣΤ. ΦΛΩΡΟΥ, Προέδρου Ἱατρικοῦ Συλλόγου: Ὁ Διγενὴς θὰ δώσῃ τὴν νίκην.
- * Ν. Δ. ΚΟΡΚΟΦΙΓΚΑ: Τὸ Ἑλληνικὸν μεγαλεῖον.
- * Δ. Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗ: Συνεντεύξεις.
- * Ν. ΒΕΛΛΙΟΥ: Ἱστορία δίχως πλαστογραφία.
- * Ι. Κ. (Κυπρία Λογία): Ἡ ΕΟΚΑ πολεμὰ καὶ μετὰ τὸ γέλιο.
- * ΠΑΝΟΥ ΦΙΡΜΠΑ: Τὸ Μπέλλα Παῖζ τῆς Κύπρου.
- * ΠΑΝΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΗ: Μία ἐκπομπὴ πού δὲν ἔγινε.
- * ΣΠ. ΚΑΛΑΡΑ, γραμματέως τῆς Γκάππα: Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ο.Η.Ε.
- * ΕΟΚΑ ΠΑΤΡΙΝΙΔΟΥ.
- * Χ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, Προέδρου τοῦ Παγκοσμίου Συνδέσμου Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου.
- * Α. ΠΑΝΟΥ: Ὁμιλεῖ ὁ πρόεδρος τῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως.
- * Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ, Προέδρου Ἐργατοῦπαλλήλων Πειραιῶς: Κουράγιο ἀδελφια.
- * ΚΥΠΡΟΣ: Ἱστορία ἐν συντομίᾳ.
- * ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΥΠΟΣ: Κρίσεις καὶ σχόλια.
- * ΑΝΔΡ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον ἀνδρείας διὰ τοὺς Κυπρίους ἀγωνιστάς.

ΤΟ ΜΑΝΤΕΙΟΝ

Οἱ ἄνθρωποι, πού ξεκινοῦν μόνοι μέσα ἀπὸ τὴν πλατεῖα λαϊκὴ μάζα καὶ ξεχωρίζουν καὶ ἐπιβάλλονται στοὺς πολλοὺς καὶ γίνονται ἡγέται, συχνά, ὅταν φθάσουν ἐκεῖ ἀπ' ὅπου μποροῦν νὰ μεταβάλλουν τὶς θελήσεις τοὺς σὲ Νόμους καὶ τὶς προσωπικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέες νὰ τὶς ταυτίζουν μετὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους πού διοικοῦν, λησμονοῦν τὰ ἀρχικά τοὺς κίνητρα.

Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ ἐφεσις πρὸς τὴν δημιουργίαν μεγαλοπνούντων ἔργων, ἐμπνέει τοὺς πολίτας πού μετὰ ἐφόδια τὴν προσωπικὴν τοὺς δύναμιν καὶ τὴν ἀδάμαστη θεληματικότητά τοὺς, γίνονται ἀρχηγοὶ Κρατῶν καὶ πολιτικοὶ ἡγέτες.

Ἀπὸ τὶς νεφέλες ξεκινοῦν. Στὶς νεφέλες προσβλέπουν, αὐτοὶ μόνον, τὴν ἄγνωστη γιὰ τοὺς πολλοὺς ἱστορίαν πού θὰ διαμορφώσουν αὐρίον. Μετὰ τὴν δύναμιν αὐτὴν προχωροῦν τὸν δρόμον πού ἐχάραξαν. Ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ προχωροῦν πρῶτοι. Ἡ ἱστορία ἀργότερα κρίνει τὶς πράξεις τοὺς.

Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός, εἶναι τὸ σημείον ὅπου κρίνονται, καί, ἡ ἀποθεοῦνται ἢ καταδικάζονται στὴν Ἐθνικὴ συνείδησιν.

Στὴν ἀσταμάτητη ἀνοδο τῆς ἐξελίξεως, ἐκεῖνοι πού κρατοῦν στὰ χέρια τοὺς τὶς τύχες τῆς Χώρας πού διοικοῦν, δὲν πρέπει, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, νὰ χάνουν ἀπὸ τὰ μάτια τοὺς τὸν προσανατολισμὸ πού μόνοι ἐδίδαξαν. Καί, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν γενναιότητα, ὅταν οἱ περιστάσεις τὸ ζητοῦν, νὰ χωρίζουν τὶς εὐθύνες τοὺς ἀπὸ τὸ ἔθνος καὶ ν' ἀποτολμοῦν τὸ μεγάλο τολμηρὸ ἔλμα. Ἄν παραπατήσουν, ἂν πέσουν, ἂν συντριβοῦν, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ σημασίαν. Ἄλλοι θὰ συνεχίσουν τὸν ἴδιον δρόμον. Ὁ ἀντικειμενικὸς τοὺς ὅμως σκοπὸς θὰ ἔχῃ ἐπιτύχει.

Αὐτὰ τὰ προσόντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτὰς τὰς ἀπαραίτητους γιὰ κάθε πολιτικὸν ἄνδρα, ὀφείλουν νὰ τὰς ἔχουν στὸ πᾶν πλάσιον ἀπὸ ἡγέτες ἄλλων χωρῶν, οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ ἀρχηγοί.

Δυστυχῶς, ὅμως, μέσα στὴν ἔντασιν τῶν γεγονότων, οἱ χθεσινοὶ ὁραματισταὶ λησμονοῦν τὴν ἀποστολήν τοὺς καί, ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη μεταμορφώνονται σὲ ρεαλιστάς. Χίλιοι παράγοντες μποροῦν ν' ἀλλάξουν τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἀρχὰς ἐνὸς πολιτικοῦ. Τὸ Ὑπόμνημα, οἱ ψηφοφόροι τοῦ, τὰ ἔσοδά τοῦ, οἱ προσωπικὰς μικροφιλοδοξίες τοῦ πού ξυπνοῦν, τὸ μικρόψυχο περιβάλλον πού ἀρκεῖται σὲ μιὰ παροδικὴ ἀναιμικὴ δόξα, ἡ οἰκογένεια, παίζει τὸν καταστρεπτικὸν ρόλον, αἱ ἀξιώσεις τῶν «οἰκείων». Ὅλα αὐτὰ συνοψίζονται σὲ μιὰ λέξιν πού μ' αὐτὴν ὁ Λαὸς χαρακτηρίζει τοὺς ἀναξίους κυβερνήτας τοῦ. Στὴ «θεσοῦλα».

Ἀλλὰ τὰ Κράτη, δὲν διοικοῦνται μετὰ τὴν πολιτικὴν τῆς θεσοῦλας. Θὰ παρατηρήσετε, ὅτι ὑπὸ τὰ μειδιάματα τῆς Παγκοσμίου Κοινῆς Γνώμης, καὶ ὑπὸ τὰς ἀρὰς τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, ὁ πολὺς σὲρ Ἄντονι Ἡντεν, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Λονδίνον καὶ ν' αὐτοεξορισθῇ στὴν Τζαμάικα, ἐνῶ πίσω τοῦ φρύττει ὁ Τύπος, διαδηλωταὶ τὸν κατηγοροῦν ὡς ἀνίκανον καὶ τὸ κόμμα τοῦ ἀπειλεῖται μετὰ διάλυσιν. Ἡ πειρατικὴ καὶ ἱταμὴ ἐπιθεσις τοῦ Σουεὺ καὶ ἡ θάρραρος πολιτικὴ στὴν Κύπρον τὸν ἐξέθεσαν πιά ὡς ἡγέτην. Οὔτε τὸ ἀγγλικόν, μήτε καὶ τὸ Διεθνὲς κλίμα «σηκώνει» τὸν Ἡντεν. Αὕτῃ εἶναι ἡ μιὰ ὄψις τοῦ νομίσματος. Ἡ σημερινή. Ἡ ἐπιτολαία. Διότι ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη πλευρὰ πού λίγοι τὴν εἶδαν. Συνέβη καὶ μετὰ τὸν Ἡντεν, ὅτι ἀποτελεῖ κανόνα τῆς πολιτικῆς πού ἐξυπηρετεῖ μόνον ἕναν ὠρισμένον ἀντικειμενικὸν σκοπόν. Ὅπως θὰ ἐνθυμησθε, μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Ἀγγλῶν

ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος Νάσερ ἐθνικοποίησε τὴν διώρυγα, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, δειλὰ καὶ παρακλητικῶς, ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους, νὰ ἀναθέσουν τὴν φρούρησιν τῆς διώρυγος σὲ ἀστυνομικὰς δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε. Ὁ Αἰγύπτιος πρωθυπουργός, ἀπέρριψε τὴν ἀναιδῆ πρότασιν ὑπὸ τοὺς καγχασμούς τῆς Γῆς.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν Ἀγγλῶν ἦτο νὰ μὴ ἐλέγχουν τὴν διώρυγα οἱ Αἰγύπτιοι. Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν προτάσεων, ὁ Ἡντεν, ἀνέλαβε τὴν ἐπιχείρησιν—αὐτοκτονία πρὸς κατάληψιν τοῦ Σουεὺ. Ἀποτέλεσμα: Ἡ ἐπιχείρησις ἀπέτυχε. Ἀλλὰ, ἡ Παγκόσμιος Κοινὴ Γνώμη πού ἠσθάνθη τὸ ρίγος τοῦ πολέμου νὰ τὴν ἐγγίξῃ πρὸς στιγμήν, ἐχαιρέτησε μετὰ ἀνακούφισιν τὴν μετάβασιν ἀστυνομικῆς δυνάμεως τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς τὴν διώρυγα. Ἡ βρετανικὴ πολιτικὴ ἐπέτυχε. Ὁ Ἡντεν, ὅμως, ἐθυσιάσθη. Διὰ τὴν «ἀποκατάστασιν» δὲ τῆς πειρατείας, ἡ Εὐρώπη ὀλόκληρος κατεδικάσθη εἰς περιορισμὸν τῆς βενζίνης, ἄνευ σοβαροῦ λόγου, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἀγανάκτησις.

Τὸ ἴδιον φαινόμενον παρατηρήθη καὶ στὴ Ρωσία. Ἐν ὅνῃ γενικώτερον μεταβολῶν τοῦ Οὐγγρικοῦ θέματος, ὁ Κρούτσεφ, ὁ στραγγαλιστὴς τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ ἐθυσιάσθη.

Εἰς τὴν ἀρχαιότητα, αἱ προρρήσεις τῶν Μαντεῶν ἔπαιζον πάντοτε ἀποφασιστικὴν σημασίαν καὶ διὰ τὰ ἔθνη καὶ διὰ τοὺς ἀρχηγούς τῶν.

Διὰ νὰ ἀποχωρήσουν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ὁ Βασιλεὺς Κόδρος ἐδέχθη νὰ σφαγῇ ἀπὸ τὸν δεισιδαίμονα ἐχθρόν. Ἡ θυσία τοῦ ἔσωσε τὸ Βασιλεῖόν του.

Σήμερον, τὸ Μαντεῖον πού προκαθορίζει τὴν πορείαν κάθε ἔθνους, εἶναι ἡ διεθνὴς πολιτικὴ. Καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν κάθε ἐθνικοῦ σκοποῦ, οἱ ἐκάστοτε κυβερνῆται θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι, νὰ θυσιάζωνται. Ἀλλοῖα θὰ ἦτο σήμερον ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον, ἂν, μετὰ τὰ ἀνθελληνικὰ γεγονότα τῆς ὁρῆς Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην ἡ τότε στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ ἡγεσία διεκινδύνευε, αὕτῃ μὲν τὴν ὑπόστασιν τῆς, ἀλλὰ ὠθοῦσε τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον εἰς τὰ ἄκρα. Ἴσως, ὁ διεθνὴς Στρατὸς τοῦ ΟΗΕ νὰ εὕρισκετο εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ οἱ Τούρκοι λεονταρήδες τοῦ Μαρμαρᾶ θὰ εἶχον θέσει ἐκτοτε τὴν οὐρὰν ὑπὸ τὰ σκέλη.

Εἰς τὴν πολιτικὴν, ὑπάρχουν περιπτώσεις πού δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχῃ ἐλαστικότης εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἡγετῶν. Ἡ ἐλαστικότης εἶναι ἔργον τῆς διπλωματίας. Ἄν ἡ πολιτικὴ ἐπιτύχη, ἡ διπλωματία σιωπᾷ. Ἄν ἀποτύχη, ἡ διπλωματία παίζει τὸν ρόλον τοῦ μεσολαβητοῦ, ἀποκαθιστᾷ τὴν ὁμαλότητα, ἀλλὰ θυσιάζει τὸν ἡγέτη. Πάντοτε, ὅμως, τὰ ἐθνικὰ κέρδη πραγματοποιοῦνται ἀπὸ ἀκάμπτους ἡγέτας. Ἀλλοῖμονον εἰς τὸν τόπον, πού ἀντὶ ἡγέτου ἔχει διπλωμάτας. Εἰς τὴν Κύπρον, ἡ ἀδιαλλαξία τοῦ Διγενὸς καταφέρει πλήγματα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐξασφαλίζει τὴν Νίκην. Ἀπὸ τὰς Σεϋχέλλας ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος συνιστᾷ ἄκαμπτον στάσιν. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀδιαλλαξίας καὶ μόνον θὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς τυράννους νὰ ἀπελευθερώσουν τὴν Κύπρον ἀπὸ τὰ δεσμά. Καὶ ἡ Ἱστορία θὰ κρίνῃ ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ ἥρωες.

Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΤΙΤΛΟΙ ΤΙΜΗΣ

★
Ο Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ 'ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΝ,

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ

Αί θερμαί έκδηλώσεις του πολιτικού κόσμου της Χώρας υπέρ της «Μαχομένης Κύπρου» αποτελούν και την επίσημον αναγνώρισιν του σοβαρού έργου το οποίον επιτελεί ή έκδοσίς της. 'Ιδιαιτέραν δ'ως εντύπωσιν προξενεί το γεγονός, ότι ύπουργοί της Κυβερνήσεως, οί οποίοι κρατούν τούς μοχλούς της διοικήσεως και κατευθύνουν τόν κρατικόν μηχανισμόν, σπεύδουν ολόψυχα νά εξάρουν τήν συμβολήν και τήν σπουδαιότητα του περιοδικού μας στόν 'Ελληνικόν Λαόν.

'Η «Μαχομένη Κύπρος», δέν είναι περιοδικόν επαγγελματικόν. Είναι ιδεολογικόν ὄργανον μάχης. 'Η έκδοσίς της, τήν οποίαν ὁ διευθυντής μας κ. Γ. Καράγιωργας απέφασκε τόν Μάϊον τοῦ 1955, ὅταν μετέβη εἰς τήν Κύπρον ὡς ἑκτακτος ἀπεσταλμένος τῆς ἐφημερίδος «'Εθνος», ἐπραγματοποιήθη μόνον ὅταν τὸ Κυπριακόν ζήτημα εἰσῆλθεν εἰς τήν κρισιμότεραν φάσιν του. Εἰς τήν Κύπρον, ὁ κ. Γ. Καράγιωργας ἤλ-

Ο Κ. ΔΗΜ. ΜΑΚΡΗΣ
Υπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν

θεν εἰς ἐπαφὴν μὲ παράγοντας τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Τὰς ἐπισήμους τῶν ἀπόψεϊς τὰς ἐδημοσίευσεν εἰς σειρὰν συναρπαστικῶν ἀρθρῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «'Εθνος». Οἱ Κύπριοι ἀγωνισταὶ ἐπιθυμοῦσαν νά ἔχουν καὶ αἱ Ἀθῆναι ἐν ἀποκλειστικόν, ἐπίσημον καὶ σοβαρὸν ἐντύπον, εἰς τὸ ὁποῖον νά διατυπώνονται αἱ ἀπόψεϊς ἐπιφανῶν Ἑλλήνων. Ἐχει, ὁθεν, ἰδιαιτέραν ὄλως σημασίαν ὁ χαιρετισμὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μακρῆ, ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει διὰ τῶν κατωτέρω δηλώσεών του τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς «Μαχομένης Κύπρου», ἀποστολὴν ἡ ὁποία λόγῳ τοῦ κύρους της, ἐπεκτείνεται καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν διεθνή Κοινὴν Γνώμην.

«Χαιρετίζω τὴν ἔκδοσιν τῆς «Μαχομένης Κύπρου», τοῦ νέου ὑπὲρ τῆς Κύπρου περιοδικοῦ, εὐχόμενος ἀποτελεσματικὴν συμπαράστασίν του παρὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἀγωνιζομένων Κυπρίων.

Εὐχομαι ἐπίσης ὅπως ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἐπεκτείνῃ τὸ διαφωτιστικόν της ἔργον πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, ἀνευθυνόμενη πρὸς τὸν διεθνὸς τοιαύτην, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνάγκη νά πληροφορηταὶ τὰς ἐξελίξεις τῆς ἱερᾶς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως του ἀθλίαν μεταχείρισιν τῆς πατροπαράδοτου καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας τῶν δύο Ἐθνῶν, τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν μέχρι σήμερον ἠυλόγησε τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῶν».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
Υπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ Θ' ΑΝΑΣΤΗΣΟΥΝ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Ο ΑΓΩΝ ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΘΗ

Η ΦΩΝΗ τῆς φλεγόμενης Κύπρου φτάνει ἀποφασιστικῇ, περήφανῃ καὶ κραταιᾷ. Μόνον χαλασμένα αὐτιά καὶ διαλυμένες συνειδήσεις δέν τὴν ἀκούν καὶ δέν τὴν πιστεύουν.

Οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, ὅσοι πιστεύουν στὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν τιμὴ τῶν Ἐθνῶν, τὴν ἐνωτίζονται, τὴν ἀδερφώνονται, συντονίζουν κ' ὅλας τὸ βῆμα τους μ' αὐτὸ τὸ συγκλονιστικὸ ἐμβατήριο, ποῦ ὀρθοὶ τραγουδᾶνε οἱ ἐλεύθεροι πολιορκημένοι τῆς Κύπρου.

Δέν ἀγωνιοῦν. Τὸ ξέρουν τὸ τέρας. Ἀγωνίζονται σκληρά, ἐπίμονα, μὲ πίστη στὴν ἠθικὴ δύναμι τοῦ ἀγῶνα, ἀποφασισμένοι νά κερδίσουν τὴ Λευτερίᾳ σωστῇ καὶ ἀρτιμελῇ ἢ νά χάσουν τὴ ζωὴ τους, ποῦ τὴ διακονοῦν ὡστόσο μὲ πάθος πολὺ. Καὶ δὲ γίνεται, θά κερδηθῇ ὁ ἀγῶνας. Ἡ ἱστορία δέν ξέρει ἐναντίους καιροὺς στὸ δρόμο της, οἱ νόμοι της θά λειτουργήσουν ἀμείλικτοι γιὰ τοὺς κοντόφθαλμους, γι' αὐτοὺς ποῦ συνειδητὰ διαπόρνεψαν τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι κομμάτι ἀπὸ τὴν σάρκα μας κ' ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας ἡ ἀντάρτισσα ἡ Κύπρος ἡ μαχομένη.

Ἡ μυθολογία πρὸς τὰ χαλκόβατα βήματα τῶν ὀλυμπιῶν μειδιά, ἡ γλώσσα τοὺς φθόγγους τοῦ Ὀμήρου ἀπηχεῖ, οἱ συνήθειες τῆς ζωῆς, τὸ ζεστὸ αἷμα, ἡ ἴσια σκέψι, τὸ περήφανο ἦθος μιλάνε γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ρίζα καὶ βεβαιώνουν τὴν ἑλληνικὴ συνέχεια, αὐτὴ τὴν Ἑλλάδα τὴ μιά, τὴν ὁμοούσια, τὴν ἀδιαιρέτη, ποῦ βρίσκει στὶς σκολιές ὥρες τῆς ψυχῆς της, τὴ μοῖρα της τὴν ἀγαθὴ.

Ἰδιος ὁ θρύλος κ' ἐκεῖ ὅπου τῆς Μητρο-

πολιτικῆς Πατρίδας, πυκνὸς ἀπὸ ρώμη καὶ ἀρετῇ, ἡ ἱστορία της κομμάτι σκληρὸ μέταλλο ἀπὸ τὴ μεγάλη καὶ πανάκριβη ἑλληνικὴ ἱστορία, ποῦ τὴν ἀγνοοῦν ἀμαθεῖς καὶ ἀκατέργαστοι Ἀσιάτες καὶ τὴν παραποιοῦν διάσημοι παραχαράκτες τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, οἱ θλιβεροὶ λόρδοι τοῦ Λονδίνου, ποῦ στὴν περασμένη παγκόσμια θύελλα μίλουσαν ὑστερικὰ γιὰ κάποια παλιὰ ἰδανικά καὶ σήμερα τὰ περιφρονοῦν, τὰ σκυβαλίζουν ἐν ὀνόματι ἀνομολόγητων συμφερόντων ποῦ τὰ ὁμολογοῦν ὡμοί, κυνικοὶ καὶ κατὰπτυστοι ἔμποροι τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ τέχνη, αὐτὸς ὁ ἀμείλικτος καθρέφτης τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν, ἔχει στὴν Κύπρο τὰ σημάδια τοῦ ἑλληνικοῦ ὅφους: Πράες καμπύλες, φωτεινὲς γραμμές, καθαρὴ σκέψι, ζέστα μεσογειακῇ, πάθος, ὄχι τὸ ἄρρωστο, τὸ ἀνομολόγητο μὰ τὸ ἄλλο ποῦ σπρώχνει στὴ σωστὴ ἐνέργεια, στὴν ἀντρίκια πράξι.

Ὅλοι αὐτοὶ ποῦ ματώνουνε τὰ κράσπεδα, αὐτοὶ ποῦ σχεδιάζουν κόκκινα γαρούφαλα στοὺς δρόμους, αὐτοὶ ποῦ τραγουδᾶνε ὀρθοὶ καὶ ξαγρυπνοὶ, ὅλες αὐτὲς οἱ περήφανες ψυχὲς εἶναι Ἕλληνες ὅσο κ' ἐμεῖς ποῦ διψᾶμε τὴν εἰρήνη καὶ τὴ γαλήνη τοῦ σπιτιοῦ, ποῦ παλεύουμε κ' ὅλας γιὰ τὴν ἰσορροπία μας, μὰ ποῦ σὰ μᾶς προσβάλλουν τὸ ὕψιστο, τὸ θεοδώρητο ἀγαθὸ μας, τὴν ἀξιοπρέπεια, τὴν κλωτᾶμε τὴ ζωὴ, περιφρονᾶμε τὴ δόξα της καὶ μπήγουμε τὴν ὀργή μας καὶ τὸν ὄρκο μας τιμρὸν φλάμπουρο στοὺς δρόμους τῆς ἱστορίας.

Ὁ ἀγῶνας θά δικαιωθῇ. Οἱ ἠθικὲς δυνάμεις εἶναι ἀκόμα κραταιές, ἡ δικαιοσύνη ὑπάρχει, μόνον ποῦ θέλει θυσιά πολλὴ γιὰ νά νικήσῃ. Καὶ θά νικήσῃ.

Ἡ ἱστορία διδάσκει καὶ τιμωρεῖ.

ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΚΟΥΦΟΣ

Γ. Γραμματεὺς τοῦ Πανελληνίου

Ὁμίλου Πνευματικῆς Συνεργασίας Νέων

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΩΝ ΓΙΑΤΙ ΠΟΛΕΜΗΣΑΜΕ

Ἀλδιόνα,

Ὅρθιοι σταθήκαμε ἀντίκρου στὴ θύελλα τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου. Φύτσαμε τὰ χέρια μας, φυτέψαμε τὰ πόδια μας, τ' ὄνομά μας κάτω ἀπὸ μιὰ φύχτα χῶμα, χωρὶς κανένας νά μᾶς τὸ ζητήσῃ. Σοῦ παραγγείλαμε νά ἐλπίξῃς. Φώναξες: Θάρρη ἡ ὥρα νά σὰς πληρώσωμε...

Ἡ ὥρα ἤλθε καὶ παρήλθε. Τὸ ξέραμε πὼς δέν ἔχεις τιμὴ. Μᾶς ἄρεσε ὅμως πάντα νά πιστεύουμε στὴς φιλίες μας. Τώρα θά γελᾷς βέβαια γιὰ τὸν ἀγίατρευτο ρωμαντισμὸ μας. Τότε ὅμως ποῦ οἱ στρατιῶτες σου ντουφεκίζονταν παρὲς μὲ τοὺς δικούς μας, τότε ποῦ τοὺς κρύβαμε στὰ σπιτία μας, τότε ποῦ μοιραζόμαστε τὴν μπουκιά καὶ τὴν ἐλπίδα μας μὲ τὰ παιδιὰ σου, τότε ἡ φωνὴ σου ἔφτανε διθυραμβικὴ ἴσως τὴ γῆ μας καὶ τοὺς τάφους μας.

Πολεμήσαμε καὶ γιὰ λογαριασμὸ σου, Ἀλδιόνα, κ' ἄς μὴν ἦσουν ἄξια.

Οἱ λαοὶ ξύπνησαν, Ἀλδιόνα. Οἱ Ἰρλανδοὶ οἱ Αἰγύπτιοι σὲ πότισαν πολλὴν ὀδύν, σοῦ μὴνυσαν πολλὰ πράγματα ποῦ δὲ θέλεις νά καταλάβῃς. Οἱ θάλασσες σὲ σαρκαίνουν. Οἱ ἔγχρωμοι σοῦ σηκώνουν ὠργισμένη τὴ γροθιά, ἡ ἐπίχρυση ἐτικέττα τοῦ πολιτισμοῦ σου τσακίστηκε. Τὰ θλιβερά χαμίνια σου στὴν Κύπρο, οἱ θαυμάσιοι γκάγκστερς ποῦ διαιοπραγοῦν στὴ μεγάλη ὁλὴ σου, ἀγωνίζονται ἀγῶνα μάταιο νά στηλώσουν στὰ δεκανίκια της τὴ διαλυμένη κυριαρχία σου. Οἱ ξανθοὶ πειραταὶ σου, ποῦ σήμερα διαπορνεύουν τὶς ἀνθρώπινες ἐλευθερίες στὴν Κύπρο, αὐριο θά κηδέψουν τὴν ὑπολειπομένη ρώμη σου, τὰ θλιβερά κατὰλοιπα τῆς δυναστείας σου.

Ἀλδιόνα, αὐτὸ τὸ ρᾶσο ποῦ ἐπροπηλάκισες, θά σὲ πνίξῃ. Ἐγίνε σύμβολο τοῦ ἀγῶνα, ἔγινε λάβαρο τῆς Νίκης. Δέν εἶναι μόνος ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυπριακῆς Ἐλευθερίας. Εἶναι κοντά του οἱ Πανελλήνες, τὸν παρακολουθοῦν οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, τὸν εὐλογοῦν οἱ σκιεὲς τριῶν χιλιάδων χρόνων. Μ' αὐτοὺς θά νικήσῃ ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐξορίας τοῦ ὁ ἱερέας τῆς Ἐλευθερίας. Αὐριο, μεθαύριο. Σύντομα πάντως. Σκύψε στὸν τάφο τοῦ Μπάϊρον, τοῦ ποιητῆ σου ποῦ τὸν ἀγαπήσαμε, γιὰτ' ἡμᾶς ἀγάπησε. Θά τὸν ἀκούσης νά σοῦ φωνάζῃ μαζί μας. Ἀλδιόνα, τὴν Κύπρο θά τὴν πάρουμε.

Διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΝΙΚ. ΠΑΪΖΗΣ

ΓΙΑΝ. ΚΟΥΦΟΣ

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.

Ορκίζομαι ἐν ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος ὅτι: 1) Θά ἐργασθῶ μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸν ἀγγλικὸν ζυγόν, θυσιάζων πρὸς τοῦτο καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μου. 2) Θά ἐκτελῶ ἀνεὺ ἀντιρρήσεως ἀπάσας τὰς ἐντολὰς τῆς ὁργανώσεως, αἱ ὁποῖαι θά μοῦ ἀνατεθοῦν καὶ οὐδεμίαν θά φέρω ἀντίρρησην, ὅσον δύσκολοι καὶ ἐπικίνδυνοι καὶ ἂν εἶναι αὗται. 3) Δέν θά ἐγκαταλείψω τὸν ἀγῶνα, παρὰ ἂν λάβω διαταγὴν παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὁργανώσεως καὶ ἀφοῦ ἐκπληρωθῇ ὁ σκοπὸς μας. 4) Δέν θά ἀποκαλύψω ποτέ εἰς οἰονδήποτε τὸ μυστικὸν τῆς ὁργανώσεως, οὔτε τὰ ὀνόματα τῶν προϊσταμένων μου, οὔτε τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ὁργανώσεως, ἔστω καὶ ἂν συλληφθῶ καὶ βασανισθῶ. 5) Δέν θά ἀποκαλύψω ἐπίσης τὰς ἐντολὰς, αἱ ὁποῖαι μοῦ ἀνατίθενται, οὐδ' εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς συμμαχητάς μου. Ἐὰν παραβῶ τὸν ὅρκον μου, θά εἴμαι ἄξιος πάσης τιμωρίας ὡς προδότης καὶ θά μὲ καλύψῃ αἰωνία καταφρόνησις».

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ

Ἡ ἐπιστολὴ πού ἀπέστειλεν ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος ἀπὸ τὰς Σευχέλλας εἰς τὸν συνεργάτην μας καὶ μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ἀγώνος ἐκλεκτὸν δημοσιογράφον κ. Γ. Σπορίδην, ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον ἐπίσημον μήνυμα τοῦ δεσμώτου Ἐθνάρχου πού στέλλεται εἰς δημοσιογράφον.

Ὁ κ. Γ. Σπορίδης, συνδεόμενος στενῶς μετὰ τοῦ Ἐθνάρχου, διατηρεῖ ἀλληλογραφίαν μαζί του, ἡ ὁποία περνᾷ ἀπὸ αὐστηρὰν λογοκρισίαν. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Μακαρίου ΕἶΝΑΙ ΜΗΝΥΜΑ Αἰσιοδοξίας καὶ ἀποτελεῖ ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΝ πρὸς ὅλους ἡμᾶς, ὅτι ὁ ἀγὼν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ δικαιωθῇ, καὶ ὅτι τὸ τέλος εὐρίσκεται πολὺ πλησίον.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ἡ μετάβασις τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου προσωπικῶς ἠγήθη τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ Κυπριακοῦ, ἐστέφη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχεν ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν ἀμερικανικὴν πρωτεύουσαν καὶ ἡ τιμὴ πού τοῦ ἐπεφύλαξεν ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι νέος ἀνεμὸς ἤρchiσε νὰ πνέῃ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, τὴν χώραν τῆς Ἐλευθερίας, πρὸς τὴν ὑπόδουλον Κύπρον.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΡΙΒΑ

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύομεν ἱστορικὸν ἄρθρον τοῦ στρατηγοῦ Γ. Γρίβα, ὁ ὁποῖος φέρεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ὡς ὁ Διγενὴς, ὁ θρυλικὸς ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Κ.Α.

Τὸ ἄρθρον του, ὁ γενναῖος Ἕλλην ἀξιωματικός, τὸ ἐδημοσίευσεν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1947. Ἦταν ἡ ἐποχὴ, πού οἱ «πουρκουάδες» τῶν μετόπισθεν μασουλοῦσαν τὸ «ρ» καὶ ἀφήνοντες νὰ τοὺς πέφτῃ τὸ μονύελλον, ἐμυκτήριζαν, κατηγοροῦσαν καὶ κατεδίκάζαν τὴν πράξιν ἐνὸς ἄλλου γενναίου ἀξιωματικοῦ, τοῦ στρατηγοῦ Νικολάου Παπανικολάου.

Ἐφερε τὸν βαθμὸν τοῦ ταξιάρχου, τότε, ὁ κ. Παπανικολάου. Ἦγειτο τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἰς τὰ σύνορα, ἐνῶ ὁ συμμοριτοπόλεμος ἐμένετο καὶ οἱ ἑαμοσλαοὶ μπαινὸν ἄνευ νόχλητοι ἀπὸ τὰ βουλγαρικὰ σύνορα. Ἀνθρώπος μὲ χαλύβδινη ψυχὴ ὁ ταξίαρχος, προικισμένος μὲ χαρίσματα ἀρχηγοῦ, ὅταν διεπίστωσε τὴν βουλγαρικὴν προκλητικότητα, δὲν ἐδίστασε. Συνέταξε ἔντονον τελεσίγραφον καὶ διεμήνυσε στοὺς Βουλγάρους νὰ κλείσουν τὰ σύνορά τους, ἀλλιῶς θὰ βαθίσῃ μετὰ τὴν Ταξιαρχία του ἐναντίον τῆς Σόφιας.

Ὅπως ἦτο ἐπόμενον, οἱ Βούλγαροι ἔθεσαν τὴν οὐρὰν ὑπὸ τὰ σκέλη. Σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος ἐχαιρέτισε μὲ ἐνθουσιασμόν τὴν ἀποφασιστικὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ταξιάρχου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη ἤκουσε μὲ ἀνακούφισιν τὸν τελεσίγραφον. Ἀλλὰ, ὅπως συμβαίνει πάντοτε, ἀκούσθηκαν καὶ οἱ ἐπικρίσεις τῶν γραικύλων, τῶν Λελέδων καὶ τῶν φοφοδῶν, πού, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, μὲ ὕφος τρομαγμένων Ἀρσακειάδων, ἐζητοῦσαν τὸ κεφάλι τοῦ ταξιάρχου, ὁ ὁποῖος, ἀργότερον, ὡς μέραρχος τῆς «σιδηρᾶς 2ας μεραρχίας» ἔσωσε τὴν Φλώριναν ἀπὸ τοὺς συμμορίτας.

Σὰ δόμβρα ἀκούσθηκαν τότε τὰ ἀντρίκια λόγια τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα, πού ἔθεσε τὰ πράγματα στὴ θέσι τους.

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ὅπως θ' ἀντιληφθοῦν οἱ ἀναγνώσται πού θὰ διαβάσουν τὸ ἄρθρον τοῦ Γρίβα, ἡ μὴνις τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου στρέφεται κυρίως ἐναντίον τῶν δολιοφθορέων καὶ τῶν δειλῶν. Τοὺς

χαρκτηρίζει ὡς «πουρκουάδες» καὶ ἡ ὀργή του ἐναντίον τους εἶναι διάχυτος.

Ὁ στρατηγὸς Γρίβας, ὁ «μπαρουτοκαπνισμένος συνταγματάρχης» δὲν γνωρίζει τί θὰ πῇ συνδιαλλαγὴ καὶ ὑποχώρησις, ὅταν πρόκειται περὶ ζητημάτων Ἐθνικῶν. Ἡ ὁδὸς τοῦ καθήκοντος ὁδηγεῖ τὶς περισσότερες φορὲς στὴν ὁδὸν τῆς θυσίας. Ἡ γλώσσα του εἶναι αὐστηρὴ ὅταν ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς πολίτας. Ὁ ἴδιος ὅμως, εἶναι ἀμείλικτος, καὶ ἀπέναντι τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ, ὅταν ἀναφέρεται σὲ ἀξιωματικούς.

«Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοί, δὲν γνωρίζουν συμβιβασμόν μετὰ τὴν διπλωματίαν, ὅταν αὕτη εἶναι ἀνθήκος, καὶ κλείουν τὰ ὦτα των εἰς δημαγωγούς ἢ ἀπάτριδας...».

Ἄς τὸ ἔχουν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν τους οἱ δημαγωγοὶ καὶ οἱ ἀπάτριδες, οἱ θαυμασταὶ τῶν διαφορῶν βρετανικῶν προτάσεων καὶ «φορμουλῶν».

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα, ἡ ἄσκησις τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, εἶναι ἐλευθέρη. Δικαίωμα παντὸς πολίτου, εἶναι νὰ ἐκφράσῃ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τὴν γνώμην του. Περιορισμοὶ τίθενται, μόνον, σὲ περιπτώσεις πού οἱ ἐπιθυμούντες νὰ ἀσκήσουν δημοσιογραφικὸν λειτουργήμα ἔχουν καταδικασθῇ.

Ἀλλὰ, εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ τῆς δημοσιογραφίας, γίνονται στὴν Ἑλλάδα ὅργια ἀπάτης, ψεύδους καὶ δυσφημῆσεως τοῦ ὑψηλοῦ δημοσιογραφικοῦ λειτουργήματος.

Ἀπίθανοι τύποι, τρακτικά τῶν συνδρομῶν, ἀνθρωπάκια ἀμόρφωτα, ἡμιμαθῆ καὶ ἐν πολλοῖς, μὲ σκοτεινὸν παρελθόν, παριστάνουν τοὺς «ἐκδότας». Βδέλλες τῆς ὑπαίθρου, ζητιάνοι τῆς Πρωτεύουσας, ἱταμοὶ ὅταν κατορθώσουν ἐξαπατώντας τὴν ἐξουσίαν νὰ σέρνουν μαζί τους κάποιον ἐμβρόντητον χωροφύλακα—δημοσιογράφο γάρ! ἐκδισαί, ὅταν κρατοῦν ἀνὰ χεῖρας ἔντυπα ἔθνικο περιεχομένου, ψεύστες, φαντασιόκοποι, ρήτορες τῆς κακῆς ὥρας, χωρὶς ὄνομα, δίχως ἱστορίαν—ἀλλοίμονο ἂν ἔλεγαν τὴν ἰδικὴν των—τρακαδόροι, ἀγύρται, πατριδοκάπηλοι, ἀσυνείδητοι καὶ προκλητικοί, λυμαινόμενοι τὴν ὑπαίθρου, παρουσιαζόμενοι ὡς «προσωπικότητες» καὶ «ἐκπρόσωποι» τῶν μαχομένων Κυπρίων, ὡς «μυστηριώδεις» σύνδεσμοι πού ἀφήνουν στὰ ἀσύντακτα μισόλογα τους νὰ διαφανῇ, ὅτι πωλοῦν τὰ ἄθλια ἔντυπά τους «χάριν ὑψηλῶν σκοπῶν».

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ὧν αὐτῶν τῶν τυχαρπᾶστων ἀπατεῶν, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐκδώσει βασικὴν διαταγὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύει εἰς τὰ ὑπουργεῖα τὴν σύστασιν οἰοῦσιν ὅτι ἐντύπου.

Εἰδοποιούμεν, λοιπόν, τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι εὐθὺς μόλις ἀντιληφθῶν τοὺς ἀπείθανους λεηλάτας, νὰ τοὺς ἐκδιώκουν μὲ κλωστής ἢ νὰ τοὺς ἀρπάζουν ἀπὸ τὸ αὐτὶ καὶ νὰ τοὺς παραδίδουν εἰς τὴν χωροφυλακὴν. Συγχρόνως οἱ κοινοτάρχαι ἢ οἱ δήμαρχοι, νὰ εἰδοποιούν τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ νὰ τοῦ καταγγέλουν τὴν εἰς βάρος των ἀπόπειραν.

Μόνον ἔτσι θὰ λυτρωθῇ ἡ ὑπαίθρος ἀπὸ τοὺς ἀπατεῶνας. Ἡ δημοσιογραφία καὶ τὰ ἠθικά της ἔντυπα εἶναι καθρέφτης. Δὲν ἐπιβάλλονται παρὰ μόνον εἰς τὰς δικτατορίας καὶ εἰς τὸν κομμουνισμόν. Μετὰ τὴν ἐπιβολὴν—θίγεται ἢ ἐλευθερία τῶν πολιτῶν. Ἡ δημοσιογραφία εἶναι ἐλευθέρη. Ἀπευθύνεται σὲ ἐλευθερά πνεύματα, στηρίζεται στὴν ἐλευθερίαν συνδρομῇ τοῦ μεγάλου ἀναγνωστικοῦ κοινού. Ὁ πειθαναγκασμὸς γιὰ τὴν ἀγορὰν οἰοδηποτε ἐντύπου ἀποτελεῖ πράξιν ἀνελευθερίαν, πού προσβάλλει τοὺς πραγματικοὺς δημοσιογράφους, πού ἐξουτελίζει τὸν ἐντυπο λόγον, πού περιφρονεῖ τὸν πολίτην καὶ προσβάλλει αὐτὸ τοῦτο τὸ κύρος τοῦ Κράτους καὶ περιπαίζει τοὺς Νόμους καὶ

τὰς ἀρχάς. Οἱ σαλταδόροι τῆς δημοσιογραφίας, οἱ ποντικοὶ τῶν δημοσίων ταμείων, οἱ ἐκδισαί τῶν ἀφελῶν πρέπει νὰ χτυπηθοῦν κατακέφαλα. Μὴ τοὺς φοβάσθε καὶ μὴν τοὺς ὑπολογίζετε.

Κλείνετέ τους τὴν πόρτα κατὰμουτρα, ζητᾶτε τους νὰ σᾶς λένε ποιοὶ εἶναι καὶ ἀπὸ πού προέρχονται. Θὰ προσφέρετε ὑπηρεσίες στὴν δημοσιογραφία, θὰ περιφρουρήσετε τοὺς Νόμους καὶ θὰ ἀπαλλάξετε τὸν τόπο ἀπ' τοὺς κηφήνες λαθροβίων, πού, γλωσσικῶς, ἰδεολογικῶς καὶ δημοσιογραφικῶς, μόνον κακὸ προξενοῦν.

ΟΙ ΑΝΕΞΕΛΙΚΤΟΙ

Αἱ προσπάθειαι τοῦ γκαουλάιτερ τῆς Κύπρου Χάρντιγκ, ἐπιτείνονται πρὸς κάθε κατεύθυνσιν. Στόχος ὅμως τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀφελλινισμού, εἶναι ἡ Παιδεία. Οἱ δῆμιοι τοῦ τέως λοχίου θύουν καὶ ἀπολύνουν ἀνενόχλητοι. Τὰ σχολεῖα τῆς Κύπρου ἐκλείσαν. Οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ καθηγηταὶ ἐτέθησαν ὑπὸ διωγμόν. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὡς καὶ τὰ Ἐθνικά μας χρώματα ἐτέθησαν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν. Νομίζουν οἱ Ἀγγλοὶ, ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἐπιτύχουν τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Σφάλλουν ὅμως. Κάθε πράξις βίαις ἐνισχυεῖ τὴν ἀπόφασιν τῶν Κυπρίων νὰ νικήσουν καὶ χαλυδώνουν τὴν θέλησιν των ν' ἀγωνισθοῦν.

Ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ τώρα, οἱ Ἀγγλοὶ ἐπείσαν ἔξω εἰς τοὺς ἀπολογισμούς των. Νομίζουν ὅτι διοικοῦν λαοὺς καθυστερημένους κατὰ τριακόσια ἔτη. Στὴν πραγματικότητα οἱ λαοὶ ἐπροχώρησαν. Κι' ἐκεῖνοι ἔμειναν πίσω.

Ο ΣΕΡ ANTONY

Ὅποτε, εἶχαμε δὲν εἶχαμε τὸν φάγαμε τὸν κυρ-Ἀντώνη. Ἐννοοῦμεν φυσικὰ τὸν σερ Ἄντον—πρὸς Θεοῦ μὴ μᾶς παρεξηγήσῃ κανεὶς ἄλλος κυρ-Ἀντώνης, ὅτι θέλομε νὰ τὸν φάμε! Ἀπὸ τῆς μιᾶς τὸ Κυπριακὸ, ἀπ' τὴν ἄλλῃ τὸ Σουέζ, τὸν ἐκλείσαν στὸ ἀπροχώρητο τὸν χαριτωμένο πρωθυπουργὸ τῆς Ντάουνινγκ Στρήτ, καὶ τὸν ἄρχισαν στὶς καταπρακτικές. Καί, σὰ νὰ μὴν ἔφθανε αὐτὸ, τοῦπεσαν ἀπὸ κοντὰ καὶ Ἀγγλοὶ διαδηλωταί. Θρήνος στοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἡ πλειοψηφία τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ δὲν ἔγκρινε οὔτε τὸν Χάρντιγκ, μήτε τὴν πειρατεία τοῦ Σουέζ. Ὑδρολόγιο καὶ πόλεμος μέσα στὴ Βουλὴ. Καὶ ὁ σερ Ἄντον, ὁ κυρ-Ἀντώνης, φρονίμως ποιών, τὰ ἐμάζεψε καὶ πῆγε γιὰ ἀνάρρωσιν στὴ Ζαμαΐκα. Ἄς μείνῃ τὸ ταξίδι του ἀγύριστο.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΤΙΤΟ

Καὶ πάλιν τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον στρέφεται εἰς τὸ Βελιγράδι, ὅπου τὸ Κρεμλίον ἐξαπέλυσε τὰ πυρὰ τοῦ ἐναντίον τοῦ στρατάρχου Τίτο, πού θεωρεῖται ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν σαμποτέρ τοῦ Σταλινικοῦ πνεύματος.

Ὁ ἡγέτης τῆς γείτονος χώρας ἀπέδειξε καὶ ἀποδεικνύει σὲ κάθε παρουσιαζομένην περίπτωσιν τὰ μεγάλα του ἡγετικά προσόντα. Καὶ μετὰ τὴν στάσιν τοῦ ἀποδεικνύει πόσον ἡ φωνὴ τῶν μικρῶν μπορεῖ ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τοὺς μεγάλους καί, μάλιστα, νὰ γίνῃ σεβαστὴ. Εἶναι εὐνόητον, ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ προσπαθήσουν διὰ πάντοδες μέσου νὰ τὸν πλήξουν. Ἀλλὰ, θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι καὶ τὴν νέαν ἐπιθετικὴν φάσιν τῶν «σταλινικῶν» ὁ στρατάρχης Τίτο θὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ μὲ δύναμιν καὶ μὲ ἀνδρισμόν.

Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἡ θυσία τοῦ λαοῦ τῆς Οὐγγαρίας πού ἔγραψε μὲ χιλιάδες νεκροὺς συνεκίνησεν δολόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Παντοῦ τῆς γῆς, ὅπου ὑπάρχουν ἐλεύθερα πνεύματα καὶ ἀνθρώποι σεβόμενοι τὴν ὑπόστασιν των, ἡ σφαγὴ τῶν Οὐγγῶν ἀπὸ τοὺς Ρώσους δυνάστας ὕψωσαν τὴν φωνὴν των καὶ τὴν ἤνωσαν σὲ μιὰ παγκόσμιαν διαμαρτυρίαν ἐναντίον ἐκείνων πού κατέπνιξαν ὑπὸ τὸ βάρος 6000 τάνκς τὴν φωνὴν τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ. Ἀναγκαζόμεθα ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁλόκληρος αὕτῃ ἡ εὐαίματη τῆς κόσμου ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη εἰς τὸ Κυπριακόν, δὲν ἠκούσθη. Καὶ ἐρωτῶμεν: Ποῖος πταίει; Ἡμεῖς μετὰ τὴν πλημμελὴ μας διαφώτισιν, ἢ ἡ Ἀγγλὸ μετὰ τὴν κολοσσιαίαν των ἀνθελληνικὴν ἐκστρατείαν; Ἄς προσέξουν οἱ ἀρμόδιοι τὸ σύμπτωμα αὐτό. Καὶ ἂς ἀντιμετωπίσουν τὴν πραγματικότητα. Ἡ Κύπρος ἀλυσόδετος σφαδάζει. Ἡ φωνὴ τῆς πρέπει ν' ἀκουσθῇ.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟ

‘Η ΕΟΚΑ, ό Διγενής και ό ‘αφθαστος ήρωϊσμός και άνδρεία τών κατοίκων δά δώσουν τή μεγάλη νίκη

Μ’ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΠΙΔΡΟΜΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΑΚΡΑΙΩΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΔΙΑΤΗΡΕΙ Η ΝΗΣΟΣ ΑΚΕΡΑΙΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗ

ΤΟ μεγάλο νησί τής Μεσογείου με την πλούσια θλάσση και τὰ δασωμένα βουνά —ή Ιστορική ΚΥΠΡΟΣ— που περιβάλλεται από τὰ πελάγη τής Κιλικίας, τής Αιγύπτου και τής Παμφυλίας, από την αρχαιότητα ήταν ελληνικό. Είναι ή μεγαλόνησος, όπου αναδύθηκε από τή θάλασσα ή ξανθόμαλλη θεά τού έρωτα ‘Αφροδίτη, στην όμορφη άκρογιαλιά τής Πάφου. Έκεί κτίσθηκε υπέρλαμπρος ναός, για να λατρεύουν την Παφίαν ‘Αφροδίτην και τὸ φερωτό παιδί της. Σ’ όλο τὸ νησί βρίσκονται ακόμα σκορπιστά συντρίμμια τού πανάρχαιου ‘Ελληνικού κόσμου με ‘Ελληνικές επιγραφές, βρίσκονται μοναστήρια απ’ την παλαιά και νεώτερη χριστιανική εποχή και βυζαντινές εκκλησίες. Όλα αυτά αποτελούν αδιάψευστες αποδείξεις τής ‘Ελληνικότητας τής Κύπρου και ένώνουν την αρχαία με την σύγχρονη ‘Ελλάδα.

Πέρα όμως από τις αδιαφιλονίκητες αυτές αποδείξεις και ακόμα πιδ πολύ βεβαιώνουν την ‘Ελληνικότητα τής μεγαλονήσου τής Μεσογείου οί κάτοικοί της. Μ’ όλες τις επιδρομές κατά την μακραίωνη ιστορία και, μολονότι από 8 περίπου αιώνας αναγκάστηκε ό ελληνικός πληθυσμός να ζή κάτω από ξενικούς ζυγούς, έν τούτοις διατηρεί την ελληνική ψυχή και μιλάει την ελληνική γλώσσα σε αναλογία που ξεπερνά τὰ τέσσερα πέμπτα τών 500.000 κατοίκων τού νησιού.

Κανείς, όσο κι’ αν θέλει να διαστρέψη την πραγματικότητα και την αλήθεια, δεν μπορεί να άμφισβητήσει τή γνήσια ελληνικότητα τής τραγουδίστρας τού ήρωα Διγενή ‘Ακρίτα. Γι’ αυτή μιλάνε και φωνάζουν ή μυθολογία, ή ιστορία, τὰ έρείπια, τὰ μοναστήρια, οί εκκλησίες, ή ελληνική γλώσσα και ή ψυχή τών ανθρώπων που την κατοικούν, και ακόμα τραγουδούν άκριτικά άσματα και έρωτικά φλογερά τραγούδια, σαν κληρονομιά από την Παφία θεά τού έρωτα και τής όμορφιάς ‘Αφροδίτη.

Μ’ όλη την ελληνικότητα τού μεγαλύτερου νησιού τού ‘Ελληνισμού, ή Κύπρος από αιώνας τώρα βρίσκεται και στενάζει κάτω από τούς ξενικούς ζυγούς. ‘Υστερα απ’ τή Φραγκοκρατία, που βάσταξε απ’ τὸ 1199 ως τὸ 1489, παρεδόθηκε στους ‘Ενετούς, που την κράτησαν έως τὸ 1570.

Κατόπιν κατελήφθηκε από τούς Τούρκους. Την κράτησαν και έβασάνισαν τὸν πληθυσμό της επί 3 αιώνας και ύστερα την πούλησαν, στις 4 ‘Ιουνίου τού 1878, στους ‘Αγγλους, με αντίτιμο 92.687 άγγλικές λίρες τὸ χρόνο και με υποχρέωση να προστατέψη την Τουρκία από ένδεχόμενη επίθεση τής Ρωσίας στα άσιατικά έδάφη της. Σ’ όλο αυτό τὸ διάστημα οί Κύπριοι έναι και μόνο είχαν και έχουν ιδανικό και τὸ ιδανικό τους αυτό έναι να άποκτήσουν την έλευθερία τους και να ένωθούν με την ‘Ελλάδα μετά την άπελευθέρωσή της. Τὸ δείχνουν οί ήρωϊκοί άγώνες της, ό «θρήνος τής Κύπρου», που τὸν περιγράφει ό Κύπριος συγγραφέας και άκαδημαϊκός Σίμος Μενάρδος, ό έθνομάρτυς Κυπριανός, τὸ δείχνουν τὰ ποιήματά τους και ό σημερινός ήρωϊσμός τών πολεμιστῶν Κυπρίων για την άπελευθέρωσή της και την ένωσί της με την μητέρα ‘Ελλάδα, για την όποία πέσανε θύματα τής άγγλικής άναχρονιστικής θηριωδίας οί άγωνιστάι για τή λευτεριά Μ. Καραολής, Δ. Δημητρίου και πολλοί άλλοι ύστερα από αυτούς.

Μετά τὸν πρώτο παγκόσμιο πόλεμο οί άδελφοί Κύπριοι έναι την έλπίδα πως θα ξεπληρώνονταν τὸ ιδανικό τους αυτό και πως θα άνέτελλε ή χαρμόσυνη ήμέρα, μετά από τις διακηρύξεις ότι «όφείλουν να άναγνωρίζονται στους υπόδουλους λαούς τὰ ανθρώπινα και άπαράβιαστα δικαιά τους!» ‘Όλες

Η ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ, Η ΙΣΤΟΡΙΑ, ΤΑ Ε-
ΡΕΪΠΙΑ, ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ, ΟΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ, Η ΓΛΩΣ-
ΣΑ, Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΑΝ-
ΘΡΩΠΩΝ, ΟΛΑ
ΦΩΝΑΖΟΥΝ
ΤΗΝ ΕΛΛΗ-
ΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ

οί ένέργειες δεν έδωσαν κανένα άποτέλεσμα και ξέσπασε τὸ 1931 έπαναστατικό κίνημα στην Κύπρο με τις γνωστές συνέπειές του.

‘Ηλθε ό δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος.

‘Όλοι θυμόμαστε πως διακηρυσσότανε «ή αρχή τής αυτοδιάθεσης τών λαών». Πολύ δίκαια οί άδελφοί μας Κύπριοι με επί κεφαλής τὸν έγκάθειρκτον ‘Αρχιεπίσκοπον και ‘Εθνάρχην Μακάριον τὸν Γ’ ζητούσαν ειρηνικά την αυτοδιάθεσι τού Κυπριακού λαού. Οί κυρίαρχοι τής Μεγαλονήσου, άντι να άποδεχθούν τὸ ήθικό έθνικό αίτημα τών Κυπρίων, άντι μόνοι τους να παραχωρήσουν την Κύπρον στην ‘Ελλάδα, που θα περιφρουρούσε και τὰ συμφέροντά τους για τὰ πετρέλαια!, άντι να σεβασθούν τὰς διακηρυχθείσας αρχάς της, δεν θέλησαν να δώσουν την λευτε-

Τού Προέδρου τού ‘Ιατρικού
Συλλόγου Κ. ΑΡΙΣΤ. ΦΛΩΡΟΥ

ριά, που ζητούσαν οί ‘Ελληνες την καταγωγή και την ψυχήν κάτοικοι τής Κύπρου. ‘Ετσι δόθηκε από τὸν ήρωϊκόν ‘Εθνάρχη τὸ έναυσμα τής φωτιάς για τὸν άγώνα, σαν ένα νέο ΟΧΙ τής 28ης ‘Οκτωβρίου. Και κηρύχθηκε τὸ νέο έπαναστατικό κίνημα τής Κύπρου στις 22 Αύγουστου 1954, με συνθημα «έλευθερία ή θάνατος»! ‘Αγών άνισος, αλλά δίκαιος, και δεν έναι δυνατόν παρα να έπικρατήσει, μ’ όλη τή βία που άσκούν οί κατα-

άφάνταστη αυτοθυσία και περιφρόνησι τής βίας και με πίστη για τή δικαίωσι τού έθνικαυ αίτήματός του και την έκπλήρωσι τού ιδανικού του.

‘Η κυρίαρχη και κραταιά θαλασσοκράτειρα δεν έναι δυνατό να καταπνίξη τὸ δίκιο ενός λαού, που ζητά την άπελευθέρωσή του στὸν 20ό αιώνα που ζούμε. ‘Αν δεν έπωφελήθηκε την εύκαιρία που τής δόθηκε από τή χειρονομία τού Διγενή με τὸ κήρυγμα τής έκεχειρίας, έναι ακόμα καιρός και σήμερα να ίκανοποιήση τὸν άγωνιζόμενο για τή λευτεριά του Κυπριακό λαό, να άπελευθερώση τὸν ήρωα ‘Εθνάρχη τής Μεγαλονήσου και να έπανακτήση τή φιλία τής ‘Ελλάδος, που στους δυο τελευταίους παγκοσμίους πολέμους συνετέλεσε για την τελική νίκη τής παράταξης, που πολεμούσε ένάντια στην έπιβολή τής βίας.

Στὸν άγώνα τους οί άδελφοί Κύπριοι έχουν στὸ πλευρό τους τή συμπαράστασι όλων τών ‘Ελλήνων, που βρίσκονται στην ‘Ελλάδα και έξω από τὰ όριά της. ‘Όλοι οί γνήσιοι ‘Ελληνες την ψυχὴν θαυμάζουμε τὸν ήρωα ‘Εθνάρχη Μακάριον και τούς συνεργάτες του, τὸν θρυλικόν Διγενή, την ΕΟΚΑ και τούς τιμημένους άγωνιστάς τής ένδοξης Μεγαλονήσου.

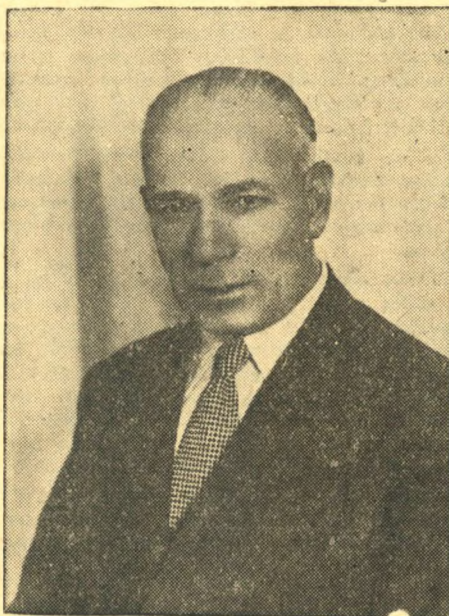
Είμαστε βέβαιοι, πως ή ήθική, τὸ δίκαιον, ή όρθοφροσύνη και ό ήρωϊσμός θα δώσουν την τελική νίκη εἰς τούς μαχομένους Κυπρίους για τή λευτεριά τους. Αυτά βρίσκονται πολύ πιδ ψηλά από τή βία και τὰ κακῶς έννοούμενα. ‘Όσοι καιρός και αν περάση, ό,τι κι’ αν συμβή, θ’ άρθη γρήγορα ή μέρα, που ή ‘Ελληνική γοργήγορα ή μεγαλόνησός μας θα ένωθῇ με τή μητέρα ‘Ελλάδα, σύμφωνα με τή θέλησι τών κατοίκων της, που ζητάνε και πολεμάνε για την αυτοδιάθεσί τους.

Και έτσι σύντομα όλοι άδελφωμένοι θα βροντοφωνήσουμε:

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΡΙΣΤ. ΦΛΩΡΟΣ

Πρόεδρος ‘Ιατρικού Συλλόγου

‘Ο Κ. ΑΡΙΣΤ. ΦΛΩΡΟΣ

Πρόεδρος τού ‘Ιατρικού Συλλόγου ‘Αθηνών.

κτητές και μ’ όλες τις θυσίες που προσφέρουν οί άγωνιστές.

Σ’ αυτόν τὸν άγώνα, ό θρυλικός Διγενής ένέπνευσε και έμπνέει τὸν Κυπριακό λαό, που πολεμά επί δυο και περισσότερα χρόνια με

‘Η

«ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ»

είναι τὸ μοναδικόν έγκυρον
ιδεολογικόν δημοσιογραφικόν
όργανον τού άγώνος διά την
άπελευθέρωσιν τής Μεγαλονή-
σου μας

ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ

ΤΟ "ΠΟΥΡΚΟΥΑ" ΤΩΝ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Γ. ΓΡΙΒΑ

—Τού φερομένου ως ΔΙΓΕΝΗ—

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐδημοσιεύθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1947 ἀπὸ τὸν φερόμενον ὡς ἀρχηγὸν τῆς ΕΟΚΑ Διγενῆ, στρατηγὸν Γ. Γρίβαν, ὅταν ὁ στρατηγὸς Νικόλαος Παπανικολάου ἀπέστειλε τηλεσίγραφον εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ τοὺς ἀπειλοῦσε ὅτι θὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ ὁμηγορία, τὸ ἀνδρικὸν ὕψος, ἡ σαφήνεια καὶ οἱ χαρακτηρισμοὶ τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα, καθιστοῦν τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐπικαιρὸν.

Εὐκόλῳ τὸ ἐπικρίνειν. Δύσκολον ὅμως νὰ γίνῃ τις πιστευτὸς ὅταν κρίνῃ τὰ γεγονότα ὑπὸ μόνον τὸν κομματικὸν φακόν. Ὅταν μάλιστα εὐρίσκειται μακρὰν τούτων. Ὅταν πλανᾶται στοὺς αἰθέρας. Ὅταν κρίνῃ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων μεταξὺ καφῆ καὶ τσιγάρου.

Ἀλλὰ καὶ ἀντεθνικὸν νὰ ἐπικρίνῃ τις, χάριν δημαγωγίας, τὴν ἀνδρικήν καὶ ἐθνικὴν ἀξιοπρεπήν στάσιν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐπωμισθῇ ἓνα μέρος τῶν εὐθυνῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος.

Διατὶ ὁ τόσος θόρυβος γύρω ἀπὸ τὴν δῆλωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ διοικητοῦ Ταξιαρχίας πρὸς Βούλγαρον ἀξιωματικὸν ὅτι, «ἐὰν συμμορίαι εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους θὰ τὰς καταδιώξῃ καὶ πέραν τῶν συνόρων»;

Ὁ Ἑλλήν ταξίαρχος ἐστάλῃ ἐκεῖ, στὰ σύνορα, ἀκριβῶς διὰ νὰ τὰ διασφαλίσῃ. Καὶ διὰ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν τυχόντα νὰ μπαῖνοβγαῖν. Ὅταν μάλιστα ὁ τελευταῖος σφάζῃ καὶ ληστεύῃ τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Καὶ ἔδωκε ὄρκον δι' αὐτό, τὸν ὅποιον ἐννοεῖ νὰ τηρήσῃ. Καὶ φέρει εὐθύνας. Καὶ ὑποβάλλεται σὲ κόπους, σὲ κινδύνους. Κινδυνεύει καὶ αὐτὸς νὰ δεχθῇ καμμιὰ σφαῖρα. Ἐὰν ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἀποστολήν του θὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐπράξε ἀπλῶς τὸ καθήκον του. Ἐὰν δεχθῇ καμμιὰ σφαῖρα θὰ τοῦ λεχθῇ ἀπλῶς «αἰωνία ἡ μνήμη» καὶ ἔπειτα θὰ ξεχασθῇ τελείως ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι. Ἐὰν ἀποτύχῃ θὰ ἀτιμασθῇ, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς καὶ τότε θὰ ἀκουσθῇ ἐναντίον του, ἐκ μέρους ἡμῶν, τῶν μετόπισθεν, ὕβρεις καὶ κατάραι, ἐνῶ θὰ ὀδηγῇ νὰ καθῇ στὸ «καμνὶ» γιὰ νὰ λογοδοτήσῃ. Δὲν εἶναι ἔτσι;

Καὶ ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, τί ἤθελαν οἱ κύριοι ὅποιοι ἐπικρίνουν, νὰ κάμῃ ὁ Ταξίαρχος; Ὁ ὅποιος βλέπει τὰς συμμορίας νὰ ἔρχωνται ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸν ἐδαφός; Νὰ σφάζουν ἀθώους πολίτας; Νὰ κτυπᾶν τοὺς στρατιώτας, τοὺς ὁποίους τοῦ ἐνεπιστεύθησαν; Νὰ γίνωνται ὄργανα τῶν Βουλγάρων γιὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; Ὁ ὅποιος βλέπει τὴν διεθνὴ διπλωματίαν νὰ μένῃ ἀδιάφορος γιὰ τὸ αἷμα τὸ ὅποιον χύνεται;

Θὰ ἤθελαν νὰ μὴ μιλήσῃ; Καὶ αὐτὸ ἔγινε, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ, καὶ δὲν μίλησε ἐπὶ τὸσον καιρό. Θὰ ἤθελαν νὰ ἔλεγε «σὰς παρακαλῶ, μὴ τὰς ἀφήνετε νὰ περνᾶν τὰ σύνορα»; Καὶ αὐτὸ ἔγινε. Οἱ Βούλγαροι ὅμως δὲν ἀκούνε ἀπὸ λόγια. Ἐπὶ τέλους ὁ Ταξίαρχος ἔχασε τὴν ὑπομονήν του, ὠρῶσθ ἡ ἐλληνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ τοὺς τὰ εἶπε «καθάρᾳ».

Μὰ δὲν ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ ἔτσι, μὰς λένε, ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς ἀνεφέρθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τὸ ζήτημα κατέστη διεθνές. Ἀλλὰ ἔχομεν πικρὰν πείραν τῆς διεθνούς διπλωματίας. Τόσον καιρὸν αὐτὴ δὲν ἔβλεπε τί γίνεται; Δὲν ἤκουε τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλάδος; Καὶ ἔβλεπε καὶ ἤκουε, καὶ ὅμως ἔμεινε ἀπαθής. Μὲ ἀπάθειαν ἤκουσε καὶ τὴν προσφυγὴν μας, ἡ ὁποία συνήντησε καὶ ἀντίδρασιν ἀπὸ μερικοὺς Μεγάλους. Τέλος ἀπεφασίσθη νὰ ἔλθῃ μὴ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ. Μὰς λένε στὰς 15 Ἰανουαρίου. Πολὺ μακριὰ. Ἐπειτα ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ ἀναχωρήσῃ μπορεῖ νὰ ξεσπάσουν θύελλαι, νὰ χαλάσῃ τὸ ἀεροπλάνον... Ἀλλὰ καὶ ὅταν θὰ φθάσῃ ἐδῶ θὰ ἀρχίσῃ τις ἐπαφές της, μπορεῖ νὰ μὰς κατακλύσῃ κανένα νέο κύμα ψύχους ἀπὸ τὴν Σιβηρίαν, μπορεῖ νὰ χιονίσξῃ, νὰ διακοποῦν αἱ συγκοινωνίαι... Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως τί γίνεται; Καὶ ὁ Ἑλλήν Ταξίαρχος ἔως τότε πρέπει νὰ μὴ μιλᾷ, νὰ μὴ ἀπειλῇ καὶ νὰ περιμένῃ τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ πῇ τὰ παράπονά του.

Μὰς λένε, ἀκόμη, οἱ ἐπικριταί, ὅτι μὲ τὴν ἀπειλήν του ὁ Ταξίαρχος δίδει ὅπλα εἰς τοὺς ἀντιδίκους μας. Αὐτό, τώρα μὰς ἔλειπε! Οἱ ἀντιδικοί μας οἱ ὅποιοι προέβησαν εἰς ἔμπρακτον ἐνέργειαν νὰ θεωρηθοῦν ὡς λευκαὶ περιστρεφά. Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἠρκέσθημεν εἰς ἀπλὴν ἀπειλήν, ἡ ὁποία δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐφόσον δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐκ μέρους τοῦ ἀντικίτου ἡ αἰτία, θὰ εἴμεθα ἔνοχοι. «Σφάζε με, λοιπόν, ἀγὰ μου ν' ἀγιάσω». Καὶ αὐτὰ τὰ λένε Ἑλληνες!

Ἀλλὰ, κύριοι, δὲν μὰς λένε, ἐὰν σεῖς εὕρισκεσθ στὴν ἀρχὴν καὶ συνέβαινε παρόμοιον τι, θὰ ὠρύεσθ ὅπως σήμερα; Ἐὰν ὅχι, τότε εἴσθε δημαγωγοί. Ἐὰν ναί, τότε ἡ φράσις τοῦ Καμπρὸν εἶναι ἡ ἐπιεικεστέρα, ἡ ὁποία σὰς ἀρμόζει. Εἴσθε παχύδερμα; διότι δὲν αἰσθάνεσθ τὰς μαστιγώσεις πού σὰς δίδουν. Δὲν ἔχετε ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν; διότι μένετε ἀσυγκίνητοι καὶ οὔτε κἀν ἐρυθρίατε εἰς τὰς ὕβρεις ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Εἴσθε δειλοί; διότι τρέμετε πρὸ ὑποτιθεμένου κινδύνου. Διαπράττετε

ἐθνικὴν προδοσίαν; διότι δίδετε ἐπιχειρήματα εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐὰν εἰς ἄλλην ἐποχὴν μὰς πατοῦσαν ἀπλῶς τὸν «κάλο», θὰ ἐλύαμε ἀμέσως τὸ ζωνάρι μας. Ἀνάκλησις πρεσβευτῶν. Διακοπὴ διπλωματικῶν σχέσεων. Ἐναρξίς ἐχθροπραξιῶν. Ἐνῶ τώρα; Τὰ δεχόμεθα ὅλα καὶ αὐτὴν τὴν εἰσβολὴν εἰς τὸ ἐδαφὸς μας. Διότι ἡ Ἑλλάς κατοικεῖται σήμερον ἀπὸ 20% ἄνευ ἐθνικῆς συνειδήσεως ἢ Ἑλληνες «ἀνεμούρια».

Ὁ Ἑλλήν Ταξίαρχος ἐπράξε τὸ καθήκον του, τὸ ὅποιον εἶναι διάφορον ἐκείνου τῶν διπλωματῶν. Δὲν ἐπανεπαύθη εἰς τὴν διπλωματίαν διότι αὐτὴ μέχρι σήμερον ἐκώφευσε. Φαίνεται, μάλιστα, ὅτι εἶναι καλύτερος διπλωμάτης ἀπὸ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος διπλωμάτας γιὰ τὸ ὅτι οἱ λόγοι του θὰ ἔχουν καλὺτερον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰς ἀνιέρους συζητήσεις τῶν διπλωματῶν. Ἀρκεῖ νὰ διαδόσῃ κανεὶς τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Τηλέγραφος» ἢ ὁποία γράφει: «Σοβαρὰ διεθνεῖς περιπλοκαὶ δύνανται νὰ προκύψουν καὶ αἱ ὁποιαὶ διαφαίνονται ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταξιαρχοῦ. Ἡ 15 Ἰανουαρίου εἶναι μακριὰ διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Πρέπει νὰ φθάσῃ τὸ ἐνωρίτερον».

Εἶναι λίγο αὐτό; Δὲν τὸ βλέπουν οἱ ἐπικρίνοντες; Δὲν βλέπει καὶ ἡ ἐλληνικὴ διπλωματία ὅτι τὸ τρίξιμον τῶν δοντιῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις φέρει καλὺτερον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰς θωπείας καὶ τὸ ξεσκόπισμα;

Ὁ Ἑλλήν Ταξίαρχος διηρμήνευσε τὴν γνώμην τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ Ἑθνικοῦ πλὴν τῶν Κουκουέδων καὶ τῶν συνοδοιπόρων των. Αἱ δηλώσεις του εἶναι τὸ ξέσπασμα μιᾶς δικαίας ἀγανακτικῆς ἐναντίον τῆς διπλωματίας καὶ ἐναντίον ὧν ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων οἱ ὅποιοι εὐρίσκόμενοι εἰς τὰ μετ' ὅτι σθεν παρακαλοῦν τὸ ἔργον τῆς πατάξεως τῆς ἀναρχίας. Εἶναι ἐπὶ πλέον μία προειδοποίησις ὅτι πρέπει νὰ παύσωμεν νὰ ἀστεϊευώμεθα καὶ ὅτι πρέπει νὰ κτυπήσωμεν τὸν γρόνθον, τὸν γρόνθον αὐτὸν τὸν ὅποιον καὶ οἱ Σύμμαχοι ἐκτύπησαν κάποτε στὸ τραπέζι τῆς Διασκέψεως γιὰ νὰ δείξουν στὸν Μολότωφ ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένοι πλέον νὰ ἀστεϊεύωνται.

Ὁ Ἑλλήν Ταξίαρχος δὲν περίμενε «εὐγε» γιὰ ὅτι ἔκανε, διότι οἱ στρατιωτικοὶ εἶναι σεμνοί. Ἐπερίμενε ὅμως νὰ κατανοηθῇ ἀπὸ ὅλους μας ὁ σκοπὸς τῶν λόγων του καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἠθικῶς. Ἀντὶ τούτου ἀκούει ἐπικρίσεις. Παρομοίαι ἐνέργειαι του εἰς προπολεμικὴν ἐποχὴν θὰ ἐτύγχανε ἄλληλ' ὑποδοχῆς. Ἡ διπλωματία, πιθανῶς, φαινομενικῶς νὰ τὸν κατέκρινε ἐνδομύχως ὅπως καθὼς καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θὰ τὸν ἐξύψωνε. Ἐνῶ σήμερον τὰ πράγματα ἥλλαξαν. Γιατί; Μήπως διότι ἡ ἐνέργειά του ἦτο ἄστοχος; Μήπως διότι ἀντεδείκνυτο ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις; Μήπως...; Τίποτε ἀπ' αὐτά. Ἡ πραγματικὴ αἰτία εἶναι τὸ σαράκι τῆς ἀποσυνθέσεως. Εἶναι ἡ ἀποσυνθεσις, ἡ ὁποία ἔκαμε τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ τὰ μετ' ὅτι σθεν μὲ σκοπὸν νὰ διαδρῶσῃ τὸν μαχόμενον στρατόν.

Τὸ «Πουρκουὰ» εἰς τὸν Γάλλον στρατιώτην τὸ μετέδωσαν οἱ σύντροφοι τῶν μετόπισθεν. Καὶ ὁ Γαλλικὸς στρατὸς διελύθη. Καὶ ἡττήθη. Καὶ ἡ Γαλλικὴ αὐτοκρατορία διαλύεται. Τὸ σύνθημα «πουρκουὰ» «διὰ τὴν κτυπᾶτε τοὺς συμμορίτας, τὰ κατατρεγμένα ἀδελφία σας ἀπὸ τοὺς μοναρχοφασίστες», τὸ ἔδωσαν πρῶτοι οἱ κομμουνισταί. Κανεὶς ὅμως δὲν τοὺς ἐπίστευσε γιὰ τὸ τοῦ γυνώρισμα καλὰ. Γι' αὐτὸ ἀνέλαβον οἱ συνοδοιπόροι των τοῦ «Κέντρου» νὰ τὸ μεταδώσουν, ἐλπίζοντες ὅτι αὐτοὶ θὰ γίνουν πιστευτοί. Ὁ Ἑλλήν ὅμως στρατιώτης δὲν εἶναι Γάλλος καὶ εἰς τὸ νέον «πουρκουὰ» τῶν συνοδοιπόρων ἀντέταξε τὸ ἱστορικὸν «ΟΧΙ», ὅπως «ΟΧΙ» εἶπε εἰς τὸν Ζαχαριάδην ὅταν οὗτος τὸν συνεβούλευε νὰ πετάξῃ τὰ ὅπλα στὴν Ἀλβανίαν.

Ἀς κρατήσωμεν οἱ ἐθνικῶς ἀναξιοπρεπεῖς τῆς συνοδοιπορίας τὸ «πουρκουὰ» διὰ τὸν ἑαυτὸν τους καὶ ἂς φτιάσῃ ὁ καθένας τους ἀπὸ μιὰ κονκάρδα τὴν ὁποίαν νὰ βάλῃ ὅχι στὸ πέτο του ἀλλὰ νὰ κρεμάσῃ στὸ λαιμὸ του διὰ νὰ τοὺς διακρίνῃ ἀπὸ μακριὰ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς καὶ νὰ στρέφῃ τὸ πρόσωπον καὶ νὰ φτύνῃ ὅταν περνοῦν, διότι δὲν ἀξίζει κἀν νὰ φτύνῃ κανεὶς ἐπάνω τους.

Ἀς γνωρίζουν, ἐπίσης, οἱ συνοδοιπόροι ὅτι οἱ Ἑλληνες ἀξιωματικοὶ οἱ ὅποιοι ἀπετέλεσαν φαινόμενον εἰς ὅλην τὴν Βαλκανικὴν διότι ἔμειναν ἄσπιλοι καὶ ἀμόλυντοι ἐν τῷ μέσῳ τῶσων περιπετειῶν, διώξεων καὶ κινδύνων καὶ κράτησαν ψηλὰ τὸ λάβαρον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον ἐκληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 21, τοῦ 12—13, τοῦ 16—22, τοῦ 40—41, ὅτι δὲν γνωρίζουν συμβιβασμὸν μὲ τὴν διπλωματίαν, ὅταν αὕτη εἶναι ἀνήθικος, καὶ ὅτι κλείουν τὰ ὦτα των εἰς δημαγωγούς ἢ ἀπάτριδας.

Ἀς γνωρίζουν, ἐπίσης, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς παρέλαβε ἀπὸ τοὺς προγόνους του μιὰ ἱερὰ παρακαταθήκη, τὸ «μολὼν λαβέ». Καὶ ἐννοεῖ ὅχι μόνον νὰ τὴν διατηρήσῃ ἀλλὰ νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους λαμπροτέρων. Γι' αὐτὸ εἰς τὴν ἰταμὴν πρόσκλησιν τῶν ἀπάτριδων Ἑλλήνων καὶ τῶν Σλαύων «καταθέσατε τὰ ὅπλα», ἀπήντησε διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταξιαρχοῦ «ἐρχόμεθα νὰ πάρουμε τὰ δικά σας».

ΕΥΓΕ, Ταξίαρχε! Ἐτσι ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσῃς ὡς Ἑλλήν.

Γ. ΓΡΙΒΑΣ

ΕΝΑ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

“ΑΝΕΛΕΗΤΕ ΤΥΡΑΝΝΕ ΝΑ ΣΒΗΣΗΣ ΣΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΣΚΟΤΟΣ”

Η ΚΑΤΑΡΑ ΚΥΠΡΙΑΣ ΜΑΝΑΣ

Τύραννε!

“Εδώ και 3000 χρόνια, σ’ αυτό το Μεσογειακό νησί που λέγεται Κύπρος, ζούσε ήσυχια και ειρηνικά ένας λαός. Ο Κυπριακός! Οί Κύπριοι, τότε, ήσυχολούντο με τὰ ειρηνικά τους έργα και δὲν τοὺς ἀπεμάκρυνε τίποτα—ὅπως καὶ μέχρι πρό τινας—ἀπὸ τὴν οἰκογένειά τους καὶ ζούσαν με τοὺς θρύλους καὶ τὶς παραδόσεις των. Κακοὶ ὅμως ἄνθρωποι, ζήλεψαν τὴν εὐημερία τῶν Κυπρίων καὶ ἤλθαν καὶ τοὺς κατέκτησαν καὶ ἔκτοτε τοὺς κατακρατοῦν δούλους, ἄλλοτε διὰ τῆς βίας καὶ τῆς ἰσχύος τῶν ὅπλων καὶ ἄλλοτε ὑπὸ διάφορα προσχήματα καὶ ἀγοραπωλησίας! “Ενα πράγμα ὅμως δὲν κατάρθωσαν ὅλοι αὐτοί, οἱ ἀπὸ τοῦ 725 π.Χ. μέχρι τοῦ 1878 μ.Χ. κατακτηταί, νὰ ἀλλάξουν καὶ νὰ υποδουλώσουν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν τῶν Κυπρίων. Ἡ ψυχὴ τῶν ἔμεινε ἀγνή. Ἐμεινε ἀδούλωτη καὶ πρὸ πάντων Ἑλληνική.

Μὲ τὸ κύλισμα τῶν χρόνων οἱ ἀφέντες τῆς Κύπρου ἄλλαζαν. Κι’ ἦλθε τὸ ἔτος 1571 κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Σουλτάνος Σελὴμ πραγματοποιίσε τὸ ὄνειρό του.

Κι’ ἦλθαν ἀπ’ τῆ θαθεῖα Ἀνατολὴ 100.000 καὶ πλέον ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν τὴν μορφήν τεράτων. Ἀνθρώποι ποὺ τὸ σκοτεινὸ τους πρόσωπο ἔδειχνε καὶ τὴ μαυρίλα τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου. Ἀνθρώποι ἀπολίτιστοι, ἄγριοι καὶ βρωμεροί. Οἱ Τούρκοι.

Ἦλθαν εἰς τὸ νησί μας διὰ νὰ τό... ἐκπολιτίσουν!! καὶ νὰ δώσουν εἰς τοὺς κατοίκους του τά... φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ των!! Κι’ ἀντ’ αὐτοῦ ἔσπειραν τὸ θάνατο καὶ τὴν ἐρείμωσι.

Ἀρχόντες καὶ φιλήσυχοι Κύπριοι σὺρθηκαν ἀπ’ τὶς ῥοδὲς τοῦ... ἀρχιστρατήγου Λαλὰ Μουσταφὰ στὶς φυλακὲς καὶ πολλοὶ ῥῆκαν γρήγορα τὸ θάνατο κρεμασμένοι ἀπ’ τοὺς κατακτητὰς σὲ κανένα δένδρο ἢ καμμιὰ τάπια ἐνὸς κάστρου.

Σπίτια ὁλόκληρα ξεκληρίστηκαν καὶ γυναῖκες καὶ παρθένοι ἐδίασθησαν, ἀπὸ τὰ κτήνη αὐτά, καὶ διεπομπεύθησαν. Γυναῖκες καὶ παρθένοι ἐρρίπτοντο εἰς τὸ κενὸ ἀπὸ τὶς στέγες τῶν οἰκῶν των καὶ ῥυτοκτόνουν διὰ ν’ ἀποφύγουν τὴν ἀτίμωσι, ἐνῶ μητέρες σκότωναν μετὰ τὰ ἴδια των τὰ χέρια τὶς θυγατέρες των γιὰ τὸν ἴδιο λόγον.

Καὶ μέσα σ’ αὐτοὺς τοὺς ἡρώϊσμούς των Ἑλληνίδων, λάμπει σὰν ἄστρο τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Ἑλληνίδος νεάνιδος Μαρίας τῆς Συγκλητικῆς, ποὺ διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς διαστάς της, ἔθεσε πῦρ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην τῆς γαλῆρας, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκρατεῖτο, καὶ ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα μαζί μ’ αὐτοὺς.

Πέρασαν 307 χρόνια. Τρεῖς αἰῶνες μαύρης σκλαβιάς καὶ καταφρόνιας διὰ τὴν Κύπρο. Τρεῖς αἰῶνες κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ὁ... πολιτισμός!! τῶν Τούρκων μετέβαλε τὰ πάντα εἰς σωρὸς ἐρείπια.

“Ὅλα ἐρείπια. Καὶ μέσα ἀπ’ τὰ ἐρείπια αὐτά, μέσα ἀπ’ τὰ χαλάσματα καὶ τοὺς καπνοὺς τῆς πυρκαϊῆς ποὺ ἔργο ἦταν τοῦ ἄτιμου Τούρκου, τὸ 1878 πρόβαλες ἐσύ, ἄλλος νεώτερος μνηστήρας—ἀφέντης, ὁ ὁποῖος μετὰ μιά συνθήκη δουλεμπορίας λευκῆς σαρκός, κατ’ ἀντιγραφὴν τῶν πειρατῶν καὶ μετὰ τὸ χρυσάφι ποὺ ἔδωσες (22936 πουνγιά) σ’ αὐτὸν τὸν ἄτιμο ἄνθρωπο, ποὺ ἀκόμα καὶ τὴν μάνα του καὶ τὴν ἀδελφή του κι’ ὅλο του τὸ σὸί θὰ ἐπούλαγε γιὰ λίγο χρυσάφι, ἀγόρασες τὴν ὥραία Ἑλληνικὴ Κύπρο καὶ τοὺς κατοίκους της. Μὰ μαζί με τοὺς Κυπρίους πούληθηκαν κι’ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀφοῦ δέχθηκαν καὶ κάθησαν, αὐτοὶ χρεσιννοὶ ἀφέντες, δούλοι ἐν συνεχείᾳ δικοί σου, ἀλλ’ αὐτοὶ στὴν ψυχὴ καὶ εἰς τὸ σῶμα.

Πλήρωσες καὶ ἀγόρασες τὴν Κύπρο, μετὰ τὴν τρελλὴ ἑλπίδα ὅτι κάποτε θὰ μπορούσες, μετὰ τὶς λίρες σου, νὰ κάνης τελείως δικό σου τὸ νησί μας καὶ τοὺς κατοίκους του.

Σ’ ὅλον τὸν κόσμον, τότε, εἶχες βάλει σὲ ἐφαρμογὴ τὸ ἄτιμό σου ἔργο τῆς υποδουλώσεως τῶν λαῶν.

Ὑπεδούλωσες καὶ κατέστρεψες χώρες ὁλόκληρες καὶ τὶς ἔρριπες μὲς στοὺς σκοτάδι καὶ τὴν βαρβαρότητα σὺ ποὺ θέλεις νὰ καυχᾶσαι ὅτι

δίδεις πάντα φῶς καὶ ἐκπολιτίζεις λαούς.

Τύραννε, ὅς παραμερίσουν γιὰ λίγο οἱ μεγάλοι καὶ διαλεχτοὶ τῆς ἱστορικῆς ἐποχῆς τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πολυτυραννισμένης Ἑλληνικῆς Κύπρου, γιὰ ν’ ἀποδείξουν ὅτι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν, εἶναι καὶ παραμένουν Ἕλληνες, διότι Ὁρθοκεία, Γλώσσα, Ἡθὴ καὶ Ἔθιμα Ἑλληνικά εἶναι οἱ ζωντανοὶ μάρτυρες τῆς μεγάλης ἀληθείας ποὺ δὲν πιστοποιοῦν αὐτὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα, τὸ «μέσον» ποὺ τόσον συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παραμείνῃ ἀδιάστος ὁ Ἔθνισμός τῶν κατοίκων της κατὰ τοὺς μαύρους χρόνους τῆς σκλαβιάς των ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐπιδρομῆς—κατακτητὰς, τοὺς Τούρκους καὶ μετέπειτα ἐπὶ 79 χρόνια, μέχρι σήμερον, ὑπὸ τὸ πέλμα τῆς μπότας τοῦ Κράτος τοῦ Νόμου τῆς Ζούγκλας, δηλαδὴ, ἐσένα. Αὐτό, εἶναι τὸ «μέσον», εἶναι τὸ μυστήριον ἐκεῖνο, ποὺ ἐγαλοῦρησε τοὺς ὀλαστοὺς κάθε γενιᾶς, ἐκεῖνο ποὺ δὲν ὑπέκυψε εἰς τὴν βίαν τῶν τυράννων, τύραννε, ποὺ κράτησε στὶς φλέβες τὸ αἷμα ἀγνὸ τῶν μεγάλων προγόνων γιὰ νὰ τὸ μεταγγίσῃ καθάριο καὶ ἀμόλυντο καὶ νὰ ποτίσῃ τὰ ἅγια χῶματα τῆς μεγάλης γῆς ποὺ τόσους πόνους καὶ φαρμάκια δέχθηκε καὶ δέχεται εἰς τοὺς κόρφους της. Αὐτό, εἶναι ἡ μητέρα, ἡ μάνα μας Κύπρος καὶ κόρη τῆς φυσικῆς μητέρας της, τῆς Ἑλλάδος.

Ναί, τύραννε! Αὐτὴ!...

Αὐτὴ ποὺ ὅσο ψηλὰ κι’ ἂν στέκεται, ὅσο χαμηλὰ κι’ ἂν ζῇ, ζῇ τὸ ἴδιο μέσα της εἶναι. Τὸ «εἶναι» της αὐτό, εἶναι ἡ Πατρίς καὶ Πατρίς της ἡ Ὁρθοκεία, ἡ Γλώσσα, ἡ Ἐλευθερία τῆς γῆς τῶν πατέρων της, ἡ Οἰκογένεια...

Αὐτὴν τὴν κὴρ λοιπὸν, τὴν κὴρ τῆς Μάννας Ἑλλάδος, αὐτῆς τῆς δυνάμεως, αὐτοῦ τοῦ ἄστρου τοῦ φωτεινοῦ ποὺ καθοδηγεῖ ἀπὸ αἰῶνων τὴν ἀνθρωπότητα καὶ μαζί μ’ αὐτὴν καὶ σένα, αὐτοῦ τοῦ μαγνήτου ποὺ προσελκύει κοντὰ του ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον, αὐτοῦ τοῦ ἡφαιστείου ποὺ πάντα ξεσπᾷ καὶ κατακαίει καὶ ἐξαφανίζει τοὺς κάθε λογῆς τυράννους, ἐνόμισες, ἐφαντάσθηκες, ὀνειρεύτηκες, ἐπιχειρεῖς καὶ τολμᾷς νὰ τὰ συντρίψης... Σὺ ποὺ δὲν σὲ γέννησε

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Κλωστοῦφαντουργίας Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Κλημῆρης, μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

«Πρὸς τὸ ἐξαίρετον περιοδικὸν «Μαχομένη Κύπρος», ἀπευθύνομαι διὰ νὰ τονίσω, ὅτι μετὰ τὴν ἡλικίαν, συνάμα καὶ ἀγανάκτησιν βλέπω καὶ ἐγὼ ὡς Ἕλληνας τὰ διαδραματιζόμενα στὴν ἡρωϊκὴν μας Κύπρο, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὑπερηφάνεια διὰ τὰ κατορθώματα τῶν παλληκαριῶν μας τῆς Ε.Ο.Κ.Α., ποὺ κτυποῦν σὰν λέλαπες τὴν στρατιὰ τοῦ κατακτητοῦ τοῦ αἰμοδόρου Χάρντιγκ, γιὰ τὴν ἀποτίναξιν τοῦ πλέον ἐπαισχύντου ζυγοῦ.

Δὲν ζητοῦν οἱ Κύπριοι ἀδελφοί μας, παρὰ μόνον τὴν Ἐλευθερίαν των. Γιατί δὲν τοὺς τὴν δίδουν; Σὲ ποῖον αἰῶνα ζοῦμε; Τώρα ποὺ ἀκόμα καὶ οἱ μαῦροι ἀπέκτησαν τὴν Ἐλευθερίαν τους; Θὰ εἶναι ἴσως ἀργὰ ποὺ θὰ καταλάβουν οἱ πρῶν φίλοι μας Ἀγγλοὶ καὶ σήμερα ἐχθροὶ μας, τί μεγάλο κακὸ κάνουν μετὰ τὴν τακτικὴν των αὐτὴν, ποὺ μόνον προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτησιν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας καὶ θὰ βοηθήσῃ τὸν δίκαιον αὐτὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον βλέπω πῶς συντόμως θὰ ἀπολήξῃ ὑπὲρ τῆς Νίκης, καί, ὅταν χαρμόσυνα θὰ κτυποῦν οἱ καμπάνες, θὰ μάθῃ ὁ κόσμος ὅλος πῶς ἡ Ἑλλάς, ἡ μικρὴ Ἑλλάς, ἀλλὰ μεγάλη στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σθένος, ἀγωνίσθηκε γιὰ τὰ πανανθρώπινα δικαιώματα τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ «Μαχομένη Κύπρος» εἶμαι δέβαιος ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν μεγάλον της διαφωτιστικὸν ἀγῶνα, ἀπτόητος καὶ δυναμικὴ μέχρι τῆς τελικῆς Νίκης.

Μετὰ τιμῆς

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΛΗΜΗΡΗΣ»

μάνα, ποὺ δὲν ἐθῆλασες παρὰ τὸ αἷμα τῶν θηρίων τῆς ζούγκλας, ποὺ καταπάτησες κάθε θεῖον καὶ ἀνθρώπινον νόμον, ποὺ ἐδεβήλωσες κάθε ἱερόν καὶ ὅσιον... καὶ ποὺ δὲν σὲ φθάνει τὸ αἷμα ποὺ ρουφᾷς ἀπ’ τοὺς δύστυχους ἰθαγενεῖς ἐπὶ χρόνια καὶ χρόνια, ἀλλὰ ἐπὶ 79 χρόνια τώρα εἰδικώτερον τὴν τελευταία διετία τολμᾷς καὶ πιστεύεις δολοφονώντας μετὰ τὴν μεσαιωνικὴν σου ἀγχόνῃ τοὺς ἥρωας Καραολὴ καὶ Δημητρίου, φυλακίζοντας, ἐξορίζοντας τὸν Ἐθνάρχη Μακάριο καὶ καταπιέζοντας τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους, χρησιμοποιοῦντας πρὸς τοῦτο ἐκτὸς τῶν διεφθαρμένων ὁμοφυλοφίλων βουτυροπαίδων μισθοφόρων σου καὶ τοὺς συνεταίρους σου σ’ αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησίν σου διεστραμμένους ἀπαισίους μεμέτιδες, ποὺ ἐνεργοῦντες κατ’ ἐντολὴν σου προέβησαν πρὸ καιροῦ στὸ ἀνήκουστο ἔγκλημα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης καὶ τὸ ἐπανελάβον ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὰς εὐλογίας σου καὶ εἰς τὴν Κύπρον καὶ κακουργῶν διὰ παντὸς ἀνθρώπου μέσου φρίκης, σχίζεις καὶ σπαράζεις τὰ σπλάχνα τῆς Μεγάλης Μάννας μας, θὰ κατορθώσῃς νὰ καθυποτάξῃς καὶ ὑποδουλώσῃς τὴν ἀνυπότακτὴ καὶ ἀδούλωτὴ κόρη της, τὴν γλυκεῖά μας Κύπρο.

Μὰ οἱ χρόνοι σβύνουν... χάνονται... “Ἐως πότε, τύραννε, θάχῃς στὸ στρωμένο τραπέζι σου τὰ ξεσχισμένα σπλάχνα τῆς σπαραγμένης κόρης καὶ θὰ τὰ γεύεσαι μετὰ τὰ ὄρνια σου;

Τὸ αἷμα τῶν Καραολῆ καὶ Δημητρίου καὶ τῶν ἀνηλίκων ποὺ δολοφονοῦν οἱ... ἀνδρεῖοι σου, τὸ αἷμα ποὺ ἔτρεξε καὶ τρέχει ἀπὸ τὶς πληγὲς ποὺ ἔνοιξε καὶ ἀνοίγει καθημερινῶς ἡ αἰμοδόρος ψυχὴ σου, σωρεῖται σ’ ὀρμητικὰ καὶ ἀκράτητα ποτάμια... Οἱ φλόγες τῆς πυρκαϊᾶς ποὺ ἔβαλες μετὰ τὸ χέρι τοῦ ἄτιμου συνεταίρου σου στὶς Ἑλληνικὲς πόλεις Κωνσταντινούπολι καὶ Σμύρνης, ἔχουν ξεπεράσει τὰ στενὰ ὅρια αὐτῶν καὶ προχωροῦν ἀκαθεκτὰ καὶ ἀπειλητικὰ πρὸς τὴν Μητρόπολίν σου. Ἡ ἡχὸς ἀπὸ τοὺς τριγμούς τῆς ἀγχόνης καὶ τῶν ἀλυσίδων τῶν φυλακῶν μέσα στὶς ὁποῖες ἔχεις ρίξει καὶ ρίχνεις καθημερινῶς τοὺς Ἕλληνας Κυπρίους, τὰ παιδιὰ τῆς μάνας Ἑλλάδος, ἀκούονται στὰ πέρατα τῆς γῆς.

Τύραννε, τὸ ἄστρο σου θὰ σβύσῃ. Τὰ νύχια τοῦ λέοντός σου, σάπια πλέον, ἀρχίζουν καὶ πέφτουν, ἄχρηστα, σὰν τὰ φύλλα τῶν δένδρων τὸ φθινόπωρο. Τὸ οἰκοδόμημά σου σείεται. Ἡ Ἀυτοκρατορία σου καταρρεῖ. Τὸ μεγαλεῖο σου ἄρχισε νὰ τὸ συγκεντρώνῃς στὸ ἄχαρο νησί σου, στὰ στενὰ ὅρια τοῦ ὁποῖου θὰ ὑποχρεωθῇς σύντομα νὰ περιορισθῇς. Ἡ Μεγάλῃ Βρετανία ἄρχισε νὰ γίνετα μικρὴ καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἐλάχιση.

Αὐτὰ στὰ λέει ἡ Ἑλληνίδα Κυπρία μάνα.

Ἡ μάνα τοῦ Καραολῆ καὶ Δημητρίου ποὺ τοὺς δολοφόνησες ἄνδρα καὶ ποὺ ὥρκιζε τὸ ἄλλο της παιδί, τὰ ἄλλα της παιδιὰ—ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα, νὰ παλαίψῃ καὶ νὰ χαρίσῃ τὴν Λευτεριά στὴν Κύπρο, ἐπαναλαμβάνοντάς του τὸ γνωστὸ σὲ μάς, μὰ ἄγνωστο σὲ σένα θρυλικὸ «Τὰν ἢ ἐπὶ Τὰς». Ἡ μάνα ποὺ τὸ παιδί της τῶν ῥίξει στὶς φυλακὲς σου. Ἡ μάνα ποὺ τὸ τίμιο παιδί της ὁ Διγενῆς, ὅλα τὰ παιδιὰ της οἱ Διγενῆδες, οἱ Καραολῆδες καὶ οἱ Δημητρίου μετὰ τὴν πέτρα ἢ μετὰ τὸ ὅπλο στὸ χέρι σου καταφέρνουν συνεχῶς χτυπήματα καὶ ποὺ θὰ γίνουν ἰσχυρότερα καὶ πυκνότερα σ’ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου, ἀλλὰ καὶ μέσα σ’ αὐτό σου τὸ Λονδίνο, μέχρι ποὺ θὰ ρίξουν τὰ ἔκφυλα βουτυροπαῖδά σου στὴ θάλασσα.

Σκόρπισες καὶ σκορπὶς παντοῦ ἐρήμωσι... ὅλα στάχτη... ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὴν στάχτη οἱ κρυμμένες σπῖδες φούντωναν. Ἡ φωτιά ἀναψα καὶ καίει, κι’ ἀπ’ τὶς φλόγες, τώρα, ζωσμένη ἡ Ἀγία Γῆ ποὺ ἔχεις σκλαδωμένη δογγά, κι’ ὅπου πόλεις καὶ χωριά, θάλασσες κι’ ἀκρογιάλια, κοιλάδες καὶ βουνά, ἀντηχοῦν ἀντίλαλοι τοῦ πολεμικοῦ παιάνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α., θγαλμένοι ἀπὸ στήθεια ἀντρωμένα Ἑλληνικά π’ ἀναστηλώνουν οἱ παλμοὶ καὶ ζωντανεοῦν φθάνοντας πᾶν στὶς κορφές, μέσα στὸν ἀναβρασμὸ καὶ τὴν πολεμικὴ θύελλα, σμίγουν μετὰ τοὺς θρυλικούς Διγενῆδες, Καραολῆδες καὶ Δημητρίου μετὰ αὐτοὺς τοὺς νεωτέρους Μεγαλέξανδρους, Λεωνῆδες, Κολοκοτρώνηδες, Παυλομελάδες, γιὰ νὰ τοὺς δώσουν δύναμι καὶ γιὰ ν’ ἀπηχήσῃ τῆς φωνῆς των ἡ βοὴ ἡ φρικτὴ, πᾶν ἀπ’ τὴν ἀντάρτα μέσα στὸ Σύνταγμα.

Ἀπαίσιε Τύραννε! Ὑπάνθρωπε!

Τύραννε ἀδυσώπητε, σὺ ποὺ δὲν γνώρισες τί θὰ πῇ Ὁρθοκεία καὶ Οἰκογένεια. Σὺ ποὺ δὲν γνώρισες τί εἶναι ἡ Σκλαβιά καὶ τί ἡ Ἐλευθερία, αἰώνια στὸ σκοτὸς θὰ πλανᾷσαι. Ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου σοὺ δίνω τὴν κατάρα μου.

ΚΥΠΡΙΑ ΜΑΝΝΑ

Η ΕΟΚΑ ΠΟΛΕΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ

ΤΟ χιούμορ είναι λέξεις που εδόξασαν οι Άγγλοι. Σήμερα κάνουν άλλοι λαοί χιούμορ εις βάρος των Άγγλων, λαοί μικροί, που ο Βρεταννικός λένω κυττούσε τότε όπως ο παλιός εκείνος λένω του μύθου κύτταζε το ποντίκι που πήγε κι έπεσε στο δόντι του.

Οι Κύπριοι δεν κουράστηκαν από τον σκληρό αγώνα που άρχισαν πριν από έναμιας χρόνος και τον οποίον συνεχίζουν πάντοτε. Απόδειξεις αυτού είναι ότι δεν έχασαν το κέφι τους. Πολλά είναι τα εύθυμα έπεισοδια που δημιουργούν για να εξοργίζουν ακόμη περισσότερο τους κυρίαρχους τους.

Όταν για πρώτη φορά άπηγορεύθη η κυκλοφορία των ποδηλάτων και μοτοσυκλετών έκανε την εμφάνισή του στη Λευκωσία το γαϊδουράκι. Το συμπαθητικό αυτό τεράτιο που στην Κύπρο είναι πιό μεγαλύτερο και πιό ανεπτυγμένο από άλλο, περίμενε υπομονετικά δεμένο έξω από τους κινηματογράφους της Λευκωσίας.

Μετά το τέλος της παρασπάσεως, οι νέοι Κύπριοι επέβαιναν δυο και τρεις μαζί και ξεκινούσαν. Είς τα κόκκινα φώτα της τροχαίας σταματούσαν στις άριστερες ή δεξιές στροφές έδραζαν το χέρι για να δείξουν που πήγαιναν. Και ακούγονταν στους έρημους δρόμους τα πεταλάκια κι' ο κόσμος γελούσε και ξέσπαγε. Κύτταζαν και οι Άγγλοι αναγκαστικώς άπαθείς μη μπορώντας να επέμβουν σε κάτι το οποίο τα μέτρα έκτακτης ανάγκης δεν είχαν προβλέψει. Ένας θυμόσοφος γαϊδαρος επίσης με τα αυτιά του κάτω αδέσποτος και φορτωμένος όπλα ξύλινα, ήταν ο μόνος που παρεδότη τον Χάρντιγκ την ημέρα που έληγε η όριστείσα από τον στρατάρχη προθεσμία περί παραδόσεως των αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α. Στα πλευρά του είχε κρεμασμένη μία ταμπέλλα που έγραφε αγγλιστί: «Στρατάρχα μου παραδίδομαι».

Είναι γνωστό πόσο οι Κύπριοι αγαπούν κάθε τι το ελληνικό και πάνω από όλα την γαλανόλευκη. Τους άρέσει να την βλέπουν να κυματίζει κάτω απ' τον ολόγαλανο ουρανό τους γι' αυτό και την στήνουν όπου μπορούν ψηλότερα, όπου η μανία των Άγγλων δεν μπορεί να την φθάσει. Την στήνουν λοιπόν πάνω στα πανύψηλα κυπαρίσσια ή πάνω στα πεύκα τους. Για να κυματίζει όμως ανενόχλητα—καθώς κατεβαίνει από το δέντρο εκείνος ο οποίος την έβαλε στην κορυφή, κόβει έναν έναν όλους τους κλώνους μέχρι κάτω, αλείβει δε τον κορμό με λίπος.

Φαντάζεται ο καθένας πόσο άστειο υπήρξε το θέαμα των πρώτων στρατιωτών που έπεχείρισαν να κατεβάσουν την Έλληνική σημαία από το δέντρο που γλύστραγε.

Άλλοτε δεν κόβουν τα κλαδιά και οι στρατιώτες φθάνουν θριαμβευτικά στην κορυφή όπου όμως τους περιμένει ο θάνατος με την μορφή της βόμβας που κρυμμένη στα κλαδιά, θα έκραγι μόλις άγγιξη πάνω στην σημαία ο δέηλος που θέλει να την ξεσκίσει.

Οι Κύπριοι αγαπούν και τα δάση τους πολύ. Ένα παιδί σήκωσε σε κεντρικό δρόμο ένα πανό. Αφού το έστησε, στάθηκε άπαθής δίπλα και το περιεργάζετο μαζί με τον κόσμο που είχε εν τώ μεταξύ μαζευτεί γύρω.

Περνούν οι Έγγλέζοι και ρωτάν τι γράφει κι' ο μικρός άφελέστατα εξηγεί: «Προσέχετε και αγαπάτε τα δάση».

Το πανό έγραφε βέβαια φλογερά πατριωτικά και αντιβρετανικά συνθήματα, αλλά έως ότου οι Άγγλοι το αντίληφθούν, είχαν όλοι οι γύρω εξαφανισθή.

Όσο για τις φάρσες που σκαρώνονται στους Τούρκους, έπικουρικούς λεγομένους, άστυνομικούς, είναι άτέλειωτες.

Συνήθως οι Τούρκοι αυτοί άστυνομικοί ξέρουν λίγα έγγλέζικα, έλληνικά όμως σπανίως γνωρίζουν. Μία όμας έπικουρικών συνέλαβε δυο νέους που διένειμον φυλλάδια. Έσπευσε να τους μεταφέρει θριαμβευτικά εις τον άστυνομικόν σταθμόν. Κι' ενώ οι νέοι μας τους «δούλευαν», όπως κοινώς λέγεται, καθ' όλη την διάρκεια της εις την άστυνομία μεταφοράς των, άπεδείχθη εκεί ότι τα περίφημα φυλλάδια ήταν προγράμματα κινηματογράφου.

Όλα αυτά δεν γράφονται στις έφημερίδες, αλλά κυκλοφορούν από στόμα σε στόμα και δίνουν κουράγιο. Οι Κύπριοι άπείδειξαν ότι ξέρουν να σφίγγουν την καρδιά τους και να χαμογελούν. Αλείφουν τους άπόκρημνους όρεινους δρόμους με γράσσο έτσι ώστε τα στρατιωτικά όχηματα να πηγαίνουν πίσω αντί έμπρός και να κατακρημνίζονται στα βάραθρα. Βόμβες περιμένουν κάτω από πα γεφύρια, ενέδρες σε κάθε χαράδρα.

Κι' όταν πεθαίνουν χαμόγελο είναι ζωγραφισμένο στο νεκρό τους πρόσωπο. Ο πατέρας του ήρωα Ζάκκου όταν φωτογραφήθηκε έξω από τις φυλακές την φοβερή ώρα που πήγε για τελευταία φορά να φιλήσει το παιδί του που θα άπηγχονίζετο την έπομένη, χαμογελούσε. Δεν πρέπει, είπε στην γυναίκα του και στα υπόλοιπα μέλη της οικογενείας του, να φανούμε ότι κλαίμε. Δεν κλαίμε το παιδί μας που έδωσε την ζωή του για την πατρίδα. Είμαστε περήφανοι και χαμογελάμε. Και δέηκαν όλοι στη φωτογραφία γελαστοί, ενώ η καρδιά τους έσταζε αίμα.

Αυτοί είναι οι Κύπριοι.

Οι Άγγλοι οι οποίοι υπελόγιζαν ότι ο χρόνος, οι καταπίσεις και το χρήμα θα ξεφτίζαν τον αγώνα, έπessαν σε μεγάλη πλάνη. Οι Κύπριοι βαστάν και βαστάν με το χαμόγελο που δείχνει την άπόλυτη ήρεμία της ψυχής τους.

Ξέρουν ότι ο αγώνας τους είναι δικαίος γι' αυτό απ' την ψυχή τους μέσα αναβλύζει η άρμονία που ξεχνύεται στα ήρεμα νεανικά πρόσωπα των αγωνιστών.

Πριν να άρχισή ο αγώνας, ο Κυπριακός λαός ήταν από τους πιό ήρεμους λαούς της Εύρώπης. Μαλακοί άνθρωποι, εύγενικοί, άνικανοί να βλάψουν.

Ήρθε όμως η ώρα που το ποτήρι ξεχείλισε. Τους γέλασαν με ψεύτικα συντάγματα όπου θα στραγγαλίζετο έντέχνως και για πάντα το Έλληνικό στοιχείο του νησιού, τους εξώρισαν τον Έθνάρχη τους, τους έκλεισαν τα μαγαζιά και τα σπίτια τους, τους έκλεψαν τις περιουσίες τους, τους φυλάκισαν και τους σκότωσαν. Αλήθεια το ποτήρι ξεχείλισε. Ο Κύπριος άγωνίζεται τόσο καλά γιατί ξέρει ότι άγωνίζεται δίκαια. Σκοτώνει διότι δυστυχώς αυτή τη γλώσσα καταλαβαίνουν οι Άγγλοι και χαμογελάει, διότι πιστεύει ότι όλα μια μέρα θα τελειώσουν κι' ότι αυτή η μέρα δεν θα άργήσει να έλθη.

I. K.

Φίλη «Μαχομένη Κύπρος»,

«Έπιτρέψατε και εις ένα μη πολιτευόμενον να προσθέση δυο λόγια στα όσα όρθά έχουν γραφή δια το Κυπριακόν και κυρίως σχετικά με την άδημονίαν του Έλληνικού Έθνους δια το ότι χρονίζει το ζήτημα».

Κατ' άρχην έχομεν την γνώμην, ότι πρωτίστως πρέπει να διαφωτισθή ο Λαός ότι το ζήτημα της Κύπρου είναι θέμα όπερ θα απαιτήσει πολλούς άγώνας και πολύν χρόνον προς τελικήν επίλυσιν.

Προς τοϋτο θεωρούμεν ως πειστικώτερον παράδειγμα την άνάλυσιν των άγώνων του Έθνους προς άπελευθέρωσιν της Έπτανήσου από τον Άγγλικόν ζυγόν καθόσον τόσον εις το ιστορικόν αυτό θέμα όσον και στη στάσιν της Άγγλίας στον άγώνα του 1821 το έπίσημον Έλληνικόν Κράτος έφρόντισε να πλαστογραφηθή η Έλληνική ιστορία.

Για την Ένωσι της Έπτανήσου μαθαίνουν στο Δημοτικό Σχολείο τα Έλληνόπουλα «Αμα τη έκλογή του Γεωργίου του Α' ως Βασιλέως των Έλλήνων, έδώρησε την Έπτανήσον εις την Έλλάδα η Μεγάλη μας προστάσις η Άγγλία...».

Αυτά μαθαίνουν τα έκατομύρια των Έλλήνων, για να μάθη δε ο Έλλην την αλήθεια, πρέπει να προχωρήση πολυ στο σχολείο η μάλλον να ψάξη και να διαβάση μόνος του.

Και έπειδή όλοι δεν ψάχνουν και δεν διαβάζουν, δεν ξέρουν τί άγώνες έγιναν για την Έπτανήσον και άδημονούν για την Κύπρο.

Ενθ' αν δεν έπλαστογραφείτο η ιστορία, θα ήξευραν όλοι οι Έλληνες ότι ο άγών για την άπελευθέρωσιν της Έπτανήσου και η αντίστασις κατά των Άγγλων τυράννων άρχισε πριν ακόμη από την επανάστασιν του 1821, δηλαδή στα 1819 όπότεν ένας πρόγονος του Χάρντιγκ, ο Μαϊτλαντ έκρέμασε δυο ίερείς, τον Στραβοσκιάδην και τον Άσπρογόρακα.

Θα μάθαιναν ότι ο άγών έσυνεχίσθη χρόνια και χρόνια και ότι σε μια επανάστασι της Κεφαλληνίας το 1849 ένας άλλος Χάρντιγκ, ο Ούαρδ, έκρέμασε 46, έμαστίγωσε 400, έκαψε 50 σπίτια, ξερίζωσε πολλά δένδρα, έφυλάκισε δε και έξώρισε όσους μπορούσε... Έτσι περάσανε με συνεχείς άγώνες, με κρεμάλα, φωτιά και σίδερο, σαράντα περίπου χρόνια μέχρις ότου ύψώθηκε την 2 Ιουνίου 1864 η Έλληνική σημαία στην Κέρκυρα. Εν τώ μεταξύ αναρίθμητοι Έλληνες προσέφεραν την ζωή των για την Έπτανήσον και ο Βασιλεύς Όθων τον θρόνον του.

Επίσης αν δεν έπλαστογραφείτο η Ιστορία, θα έβλεπε οι Έλληνες ότι σ' όλο το διάστημα της Επανάστασεως του 1821 οι Άγγλοι ήσαν φανερά έχθροί μας. Κατεδίωξαν άπηνώς Έπτανήσιους που έλαβον μέρος στον άγώνα και έπέσαν τας οικογενείας των. Ενήργουν κατασκοπίαν εις βάρος του στόλου μας και παρεχώρουν άσυλον εις τα τουρκικά πλοία.

Δια της πλαστογραφίας της Ναυμαχίας του Ναυαρίνου, εμφανίζεται η Άγγλία ως προστάτις δύναμις, ενώ εις την πραγματικότητα έτιμωρήθη ο Κόδριγκτον από το Άγγλικόν Ναυαρχείον, διότι κατενευμάχησε τον Ίμβραϊμ στο Ναυαρίνον.

Δεν άναφέρει τίποτε η Ιστορία περί των όσων έξευτελισμύν υπέστη η Έλλάς από την Άγγλίαν άμα τη άπελευθέρωσει της, ούτε και γίνεται μνεία δια τον άποκλεισμόν των παραλίων της δια το έπεισόδιον του Πατισίφικου.

Δεν καταλογίζει η Ιστορία τον

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΙΧΩΣ

ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΙΑ

άποκλεισμόν της Έλλάδος κατά τον πρώτον παγκόσμιον πόλεμον εις την Άγγλίαν, ούδε τον δομωαρδισμόν των Αθηνών, αλλά τον χρεώνει στους ήλιθίους Γάλλους, τους όποιους είχαν τότε παρασύρει οι Άγγλοι, όπως και σήμερα τους παρεσύραν στην Κύπρο.

Η ταπεινή μας όθεν γνώμη είναι ότι πρέπει οι Έλληνες να μάθωμε την πραγματική Ιστορία χωρίς πλαστογραφίες και τότε θα καταλάβωμε με ποίους έχομεν να κάμωμεν και τί είδους πείσμονα ζώα είναι οι λεγόμενοι Άγγλοι, πόσον είναι ύπουλοι, άδιάντροποι και πρόπαντός άπάνθρωποι.

Τότε όλοι μας θα πεισθώμεν ότι οι άγώνες μας θα είναι τραχείς και πρό παντός πολυχρόνιοι και ότι για να πετύχωμεν πρέπει να δοθησώμεν όλοι μας τους άγωνιζόμενους άδελφούς Κυπρίους, κυρίως δε ιστάμενοι όλοι μας ήνωμένοι παρά το πλευρόν της Κυβερνήσεως και του Βασιλέως μας και όπλισμένοι με τεράστιαν ύπομονήν και έπιμονήν.

N. ΒΕΛΛΙΟΣ
'Ιατρός—Σέρραι»

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Ο ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Διαμαρτυρίαν επίσης εξέδωσε και το Διοικητικόν Συμβούλιον του Έλληνικού Αντιαποικιακού Συνδέσμου δια την βαρβαρότητα των Άγγλων δυναστών εις την Μεγαλόνησον Κύπρον. Ως άναφέρεται δε εις την άνακοίνωσιν, άπεφασίσθη και η σύγκλησις συνεδρίου του Διεθνούς Αντιαποικιακού Συνδέσμου εις τας Αθήνας. Εις το συνέδριον θα μετασχηον αντιπροσωπείαι τεσσαράκοντα οργανώσεων εκ της Ασίας, Αφρικης, Αμερικής και Εύρώπης.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΑΣ

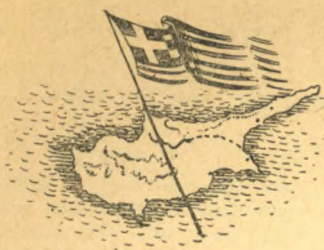
Όλους σάς έπεσημάναμεν. Σταματήστε την προδοσίαν του Κυπριακού άγώνος και την συνεργασίαν με τους Άγγλους. Είναι σκληροτέρα η τιμωρία δια τους προδότας από αυτήν που επιβάλλομεν σήμερα. Τώρα κάμνομεν άπλώς μίαν έμπρακτον προειδοποίησιν δια τας συνεπείας της προδοσίας».

H Ε.Φ.Ε.Κ.

Παρομοίως διαμαρτυρίας και προκηρύξεις εξέδωσαν η Ε.Φ.Ε.Κ. (Έθνική Φοιτητική Ένωσις Κύπρου), η ΠΕΚΑ (Πανελλήνιος Έπιτροπή Κυπριακού Άγώνος), και άλλαι οργανώσεις.

ΟΙ ΚΛΩΣΤΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΟΙ

Η Ένωσις Μισθωτών Κλωστοϋφαντουργών Αθηνών, εξέδωσε ψηφίσμα διαμαρτυρίας προς τας ξένας εν Έλλάδι πρεσβείας, δια του όποιου στιγμήτιζει την συνεχιζόμενην βαρβαρότητα των Άγγλων κατακτητών εις βάρος των άθλων γυναικοπαίδων της νήσου Κύπρου και ζητεί την συμπάραστασιν του πολιτισμένου κόσμου δια την άπελευθέρωσιν της Μεγαλονήσου και την επάνοδον εκ της έξορίας του Έθνάρχου Μακαρίου και των συνεξορίστων του. Χαιρετίζει δε τον ήρωϊκόν άγώνα του Διγενή και των άνδρών της Ε.Ο.Κ.Α.

ΚΥΠΡΟΣ

ΤΟ ΗΡΩΪΚΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Ιστορία έν συντομία

Περίοδος "Ελγιν 1554

ΑΠΟ τών άρχών του 19ου αιώνος σημειούται έναρξίς συλλήσεως τών ελληνικών άρχαιοτήτων. Η ιστορία τών "Αγγλων συλλογών ελληνικών άρχαιοτήτων χρονολογείται από του έτους 1554, έπακολουθεί δέ συνεχής δράσις της έν "Ελλάδι άρχαιοκαπηλείας. Μετά την άπελευθέρωσιν του Εικοσίου έγένοντο διαβήματα προς την "Αγγλίαν διά την έπιστροφήν τών άρπαγέντων. Είς τούτο συνηγόρησαν και "Αγγλοι διανοούμενοι, άλλ' ή άγγλική πολιτική πάντοτε έκώφευσε.

Περίοδος Μαίτλανδ 1817

Τό 1817 έκδηλούται ή φιλοτουρκική πολιτική είς βάρος τών "Ελλήνων διά του "Αγγλου άρμοστού τών Ιονίων Νήσων Μαίτλανδ. Η "Αγγλία έκχωρεί την Πάργαν είς τούς Τούρκους. Οί Πάργιοι προτιμούν νά έκπατρισθουν παρά νά επανέλθουν είς τόν ζυγόν του "Αλή Πασσά.

Περίοδος άπαγχονισμών 1821

Έκραγείσης της "Ελληνικής Έπαναστάσεως, ό "Αγγλος άρμοστής τών Ιονίων Νήσων Μαίτλανδ δημεύει τās περιουσίας τών Έπτανήσιων, ό όποίοι ήλθον νά πολεμήσουν είς την "Ελλάδα.

Κατά την υπό τών "Ελλήνων πολιορκίαν τών Πατρών τό εκεί άγγλικόν Προξενείον ύποστηρίζει χωρίς προσχήματα τούς Τούρκους.

Άμέσως μετά τόν υπό τών Τούρκων άπαγχονισμόν του Πατριάρχου Γρηγορίου του Ε' ή "Αγγλία άρνείται νά βοηθήσιν την Ρωσίαν, θέλousαν νά παρέμβη ύπέρ τών "Ελλήνων.

Ο Μαίτλανδ προσπαθεί νά καταπνίξη έν Έπτανήσω τόν ελληνικόν ένθουσιασμόν. Κηρύσσει τόν στρατιωτικόν νόμον. Άπαγχονίζει χωρικούς και πειοιάγει τās πτώματά των έντός κλωβίων. Είς δέ την άγγλικήν Βουλήν είς βουλευτής έλεγε «οί μικροί λαοί είναι προωρισμένοι νά άπορροφηθούν υπό τών μεγάλων».

Ο Μαίτλανδ κατάσχει έν Έπτανήσω τό πλοίον του Μιαούλη και παραλλήλως εύνοεί τόν τουρκικόν στόλον.

Περίοδος Στρέγκφορνδ 1822

Η Γερουσία της άγωνιζόμενης Πελοποννήσου συλλαμβάνει τόν Ζαφειρόπουλον ως μυστικόν πράκτορα τών "Αγγλων, άποπειραθέντων νά έκμεταλλευθούν τόν άγώνα ύπέρ έαυτών.

Ο έν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς της "Αγγλίας Στρέγκφορνδ ήτο πολέμιος τών "Ελλήνων. Συνεχώς απέστειλεν προς την Κυβέρνησιν του έκθέσεις κατά του ελληνικού άγώνος. Έν Έπτανήσω οί Τούρκοι εύρισκαν συνεχώς εύκολία έκ μέρους τών "Αγγλων. Τά πέντε πλοία, τά όποία ή "Ελληνική Έπαναστάσις παρήγγειλεν έν "Αγγλία, δέν ήτοιμάζοντο ταχέως από τή ναυπηγεία, λόγω παρεμβάσεως της έπίσημου άγγλικής πολιτικής. Έξ αυτών τά τρία παρεδόθησαν μετά παρέλευσιν τριών έτών, τά δέ άλλα δύο έσά-

πισαν είς τās ναυπηγεία, καίτοι είχε προκαταβλήθ ή αξία των.

Περίοδος "Αδαμς 1827

Τήν έν Ναυαρίνω Ναυμαχίαν του 1827 ό Βασιλικός "Αγγλικός Λόγος του 1828 τήν έχαρακτήρισεν ως συμβάν άπείσιον. Η ένίσχυσις του άγγλικού στόλου όφείλεται είς άτομικήν πρωτοβουλίαν του "Αγγλου ναύαρχου Κόδριγκτων, όστις διά τόν λόγον αυτόν παρεπέμφθη είς δίκην.

Έν Έπτανήσω τόν Μαίτλανδ διεδέχθη ό άρμοστής "Αδαμς, όστις άμα τή αναλήψει της άρμοστίας προέβη είς άνηκούστους καταπίεσεις. Έξεδίωξεν από την Έπτανήσον 70.000 γυναικόπαιδα, καταφυγόντα εκεί νά σωθούν από τās καταδιώξεις του Τούρκου άρχηγού Κιουταχή. Κατεδιώκοντο έν Έπτανήσω πλοία φέροντα την "Ελληνικήν σημαίαν και ιερείς εύχόμενοι ύπέρ της "Ελλάδος.

Τόν "Αδαμς διαδέχεται ό Δούγκας, έντεινας έτι περισσότερον τās καταδιώξεις.

Όταν προϊόντος του ελληνικού άγώνος ή "Αγγλία είδεν ότι δέν θα χαθή ή "Ελληνική Έπαναστάσις, ήρχισε νά μεταστρέφεται έκ φόβου μήπως την ίδρυσιν του "Ελληνικού Κράτους έκμεταλλευθή μόνη της ή Ρωσία, χωρίς όμως νά εύνοη και την άυτονομίαν της "Ελλάδος. Υπεστήριζε συγκυριαρχίαν μετά του Σουλτάνου.

Έν τώ μεταξύ ίδρυθέντος του "Ελληνικού Κράτους, οί Έπτανήσιοι έζήτουν την Ένωσιν μετά της μητρος "Ελλάδος. Επί μακρόν αί καταδιώξεις και αί έξορίαι ήσαν συνεχείς, δαναισότεραι ήσαν αί άρόττες του άγγλικού στρατού είς τά χωρία της Έπτανήσου. Είς την περιοχήν της Πυλάρου οί "Αγγλοι στρατώνται μετεχειρίσθησαν την "Αγίαν Τράπεζαν ένός Ναού διά νά φάγουν και νά μεθύσουν.

Ο φιλότουρκος άρμοστής Όνάρδος άφήκεν ιστορίαν άπειρών οίκτροτήτων.

Περίοδος

"Αγγλικού Κόμματος 1830

Έν τή έλευθέρā "Ελλάδι ή άγγλική πολιτική κατεπολέμησε τόν πρώτον Κυβερνήτην Καποδίστριαν, τόν όποίον ό βασιλεύς της "Αγγλίας Γεώργιος 4ος ήρνήθη και νά δεχθ ή είς άκράσις.

Τό καθεστώς του Καποδίστρια τό διαδέχεται ή βασιλεία του Όθωνος, όστις συνεχώς ύφίστατο τās πιέσεις της άγγλικής πολιτικής.

Η έν "Αθήναις άγγλική Πρεσβεία έσχημάτισεν άγγλικόν κόμμα έν "Ελλάδι. Μεγάλος αριθμός άνδρών και γυναικών έν "Αθήναις υπό την έμπνευσιν της άγγλικής πολιτικής έραδιούργουν, "ατεσκόπευον, έσκούφοντο. Τό επί Όθωνος συνομολογηθέν πρώτον άγγλικόν δάνειον της "Ελλάδος είχε τόκον ύπέρμετρον και όρους άποπνικτικούς. Έξ αίτίας δέ ένός σεισμού συμβάντος είς "Υδραν, Σπέτσας και Πόρον, τά μέλη της άγγλικής πρεσβείας, τά μεταβάντα εκεί προς διανομήν βοηθημάτων, συνεχώς ώμίλουν προς τούς νησιώτας αυτούς έναντίον του Όθωνος.

Περίοδος Πατσιφίκο 1843

Η άγγλική πρεσβεία, θέλousa νά περιορίση τās δικαιώματα του Όθωνος, συνεννοείται μετά του συνταγματάρχου Καλλέργη και έπιτυγχάνεται ή επανάστασις της 3ης Σεπτεμβρίου 1843, ή όποία μετέβαλε τόν Όθωνα από άπόλυτον Μονάρχην είς Συνταγματικόν Βασιλέα. Παραλλήλως έν Έπτανήσω οί "Αγγλοι παρεμβαίνουν είς τās ζητήματα της Όρθόδοξου Έκκλησίας, έπειδή δέ οί Έπτανήσιοι ήκολούθουν τās οδηγίας του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, οί "Αγγλοι ήξίωσαν από τόν Σουλτάνον νά παυθ ή Πατριάρχης, όπερ και έγένετο. Έν συνεχεία άπεστάλη υπό της "Αγγλίας τόν Σεπτέμβριον του 1845 διακρίνωσις προς την ελληνικήν κυβέρνησιν με ύβριστικόν και καταπιεστικόν περιεχόμενον διά τās έκ του δανείου ύποχρεώσεις της "Ελλάδος έναντι της "Αγγλίας, ό δέ "Αγγλος έν "Αθήναις πρεσβευτής Λάϊους συνεχώς κατέδιδε δι' έπίσημου αλληλογραφίας είς την τουρκικήν κυβέρνησιν τās σκέψεις της ελληνικής κυβερνήσεως. Υποκινείσι της άγγλικής πρεσβείας προκαλείται έναντίον της κυβερνήσεως του Όθωνος ή στάσις του Τζαμαλά.

Ο έξ άφορμής του Έβραίου, "Αγγλου ύπηκόου Πατσιφίκο, άποκλεισμός της "Ελλάδος υπό του άγγλικού στόλου και αί στερή-

σεις τās όποίας ύπέστη ό ελληνικός λαός έξ αίτίας του άποκλεισμού τούτου τό 1850, άποτελεί ένα από τās σκληρότερα δράματα της βασιλείας του Όθωνος.

Περίοδος χολέρας 1853—1856

Ο Κριμαϊκός πόλεμος (1853—56) καθ' όν ή "Αγγλία, ή Γαλλία, ή Τουρκία και βραδύτερον τό Πεδεμόντιον έπολέμησαν κατά της Ρωσίας, έγέννησεν είς τόν Όθωνα την έλπίδα ότι ή Ρωσική νίκη θα ήτο ώφέλιμος είς την "Ελλάδα. Παρά τās άπειλάς τών έν "Αθήναις πρεσβευτών της Γαλλίας και "Αγγλίας, ή "Ελλάς ένήργει είς τās υπό τουρκοκρατίαν ελληνικάς περιφέρειας Θεσσαλίαν και "Ηπειρον άκήρυκτον κατά της Τουρκίας άνταρτικόν πόλεμον. Οί άγγλογάλλοι φοβόμενοι ότι ό Όθων και ή τότε κυβέρνησις Κριεζή θα κατέληγον είς την κήρυξιν τακτικού κατά της Τουρκίας πολέμου ένήργησαν κατοχήν του Πειραιώς την 12ην Μαΐου 1954. Η κατοχή αυτή έφερε την τραγωδίαν της χολέρας είς την "Ελλάδα, ήτις διήρκεσε και πέραν του Κριμαϊκού πολέμου, μέχρι του Φεβρουαρίου του 1857.

Η "Αγγλία συστηματικώς ύπέσκαπτε τόν θρόνον του Όθωνος.

Περίοδος Έρρίκου Έλλιουτ 1862

Τήν 1ην Μαρτίου 1862 έρχεται είς την "Ελλάδα ό "Αγγλος διπλωμάτης σέρ Έρρίκος Έλλιουτ με έκτακτον άποστολήν διά νά άντιδράσιν συστηματικώτερον κατά του Όθωνος. Ο Έλλιουτ παρεμβαίνει είς τόν σχηματισμόν ελληνικής κυβερνήσεως και ό Όθων άρνείται.

Τόν Οκτώβριον του 1862 ό Όθων έκθρονίζεται και ή "Αγγλία έπιτυγχάνει νά αναλάβη πρωτοβουλίαν έξερεύσεως βασιλέως της "Ελλάδος.

Ο πρίγκηψ Έρνέστος του Κοβούργου άρνείται τόν ελληνικόν θρόνον, διότι ή "Αγγλία αξιοί από τόν μέλλοντα βασιλέα της "Ελλάδος νά μη διατηρή στρατόν και στόλον, άλλα μόνον χωροφυλακήν. Επί τέλους ό ελληνικός θρόνος καταλήγει είς τόν πρίγκηπα της Δανιμαρκίας Γεώργιον, γυναικάδελφον του διαδόχου της "Αγγλίας Έδουάρδου. Έν τώ μεταξύ ή Κρήτη παρέμενε υπόδουλος. Τό 1828, μετά την λήξιν της "Ελληνικής Έπαναστάσεως, ή "Αγγλία ήρνήθη την ένωσιν της Κρήτης μετά της "Ελλάδος. Τό 1840 ή "Αγγλία προκαλεί επανάστασιν είς την Κρήτην και κατόπιν έγκαταλείπει την Μεγαλόνησον είς την τύχην της. Τό 1866 και 1878 νέαι επανάστασεις έν Κρήτη. Η άγγλική πολιτική επιδιώκει νά προσεταιρισθ τούς ισχύοντας έν Κρήτη άρχηγούς διά νά έπιτύχη την έγκατάστασιν "Αγγλικής Κατοχής είς την νήσον. Οί Κρήτες άντιληφθέντες τās άγγλικάς προθέσεις έματίζον τās σχέδια της άγγλικής πολιτικής. Ο έν Χανίοις τότε "Αγγλος πρόξενος έρεθίστηκε λέγει ότι «ό μαρκήσιος Σάλσαρν φρονεί ότι ή "Ελλάς άν γίνη ισχυρά και μεγάλη θα είναι έχθρος της "Αγγλίας».

Περίοδος

άποκλεισμού της "Ελλάδος 1885

Έξ άφορμής του Σερβοβουλγαρικού πολέμου έπιστρατεύεται ή "Ελλάς, θέλousa νά ληφθούν ύπ' όψει τās δικαιώματά της έν Μακεδονία. Άπροκαλύπτως και σαφώς έκδηλούται ή άντίδρασις της άγγλικής πολιτικής διά του έν "Αθήναις "Αγγλου πρεσβευτού Ράμπολδ. Συνεχ ή έπείσδία με την ελληνικήν κυβέρνησιν. Έν τέλει ή "Αγγλία διά νά έκβιάσιν την ελληνικήν άποστράτευσιν ήγείται του υπό διεθνούς στόλου άποκλεισμού της "Ελλάδος. Βραδύτερον τό έν "Αγγλία όργανωθεν Βαλκανικών Κομιτάτων συνεχώς ύπεστήριζε τούς Βουλγάρους είς βάρος τών "Ελλήνων έν τη ύποδούλῃ Μακεδονία.

Η Κύπρος

Τήν 4ην Ιουνίου 1878 διά μυστικής άγλοτουρκικής συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως έξεχωρήθη ή Κύπρος είς την "Αγγλίαν υπό τών Τούρκων. Όταν μετέβη εκεί ό πρώτος "Αγγλος άρμοστής σέρ Γκάρνερ Γούσλεϋ, οί Κύπριοι έζήτησαν παρ' αυτού «Ένωσιν με την μητέρα "Ελλάδα». Τήν ιδίαν αξίωσιν ήγειραν και είς τόν Γλάδοτωνα τό 1881, ό όποίος άπήντησεν ότι «έμποδίζει την ένωσιν με την "Ελλάδα ή μετά της Τουρκίας άγλοτουρκική συνθήκη».

Τό 1907, ύφυπουργός ών τών Άποικιών ό Ούϊνστον Τσώρτσιλ, έπεσκέφθη την Κύ-

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΕΑΚ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΜΑΧΟΜΕΝΗΝ ΚΥΠΡΟΝ»

ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Π.Ε.Α.Κ.

Η «ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ» ήσυχολήθη εις προηγούμενον τεύχος της με τὸν σκοπὸν καὶ τὸ ἔργον τῆς «Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου», ἡ ὁποία, ὑπὸ τὴν θερμουργὸν πνοὴν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δωροθέου, ἀγωνίζεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ Κυπριακοῦ ἀγώνος.

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον θὰ παρουσιάσωμεν λεπτομερέστερον τὰς ἀπόψεις καὶ τὰ σχέδια τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς, ὡς τὰ ἐκθέτει ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου Διονύσιος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν μοχλὸν καὶ τὴν ψυχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐργαζόμενος νυχθημερὸν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου δὲν εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν χώραν μας. Ὡς Ἡγούμενος Μονῆς τῆς Λέσδου, ἐπὶ κατοχῆς ἀνέπτυξε λαμπρὰν ἐθνικὴν δράσιν, γεγονόςς τὸ ὁποῖον εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ συλληφθῇ ὑπὸ τῶν Ναζί, νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν νὰ μεταφερθῇ εἰς Γερμανίαν, ὅπου παρέμεινεν ἐγκλειστος εἰς στρατόπεδον μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως. Εἰς τὴν φυλακὴν καὶ τὸ στρατόπεδον ὅπου παρέμεινεν ἀνέπτυξε μίαν ζηλευτὴν ποιμαντορικὴν καὶ πατριωτικὴν δράσιν, στηρίζων τὰς ψυχὰς καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἐξορίστων. Συνάμα ἐργάζετο διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν τῶν τροφοδοσίαν.

Μετὰ τὴν ἀπελευθερώσιν του ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος ἐκλήθη εἰς Κύπρον, ὅπου διηύθυνεν ἐπὶ διετίαν τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν «Ἀποστολὸς Βαρνάβας». Εἰς τὴν αὐτῶν νῆσον ἄφηνεν ἀλλοσημονήτους ἐντυπώσεις καὶ συνέδεσε τὸ πρῶτον τὸ ὄνομά του μετὰ τὴν Κύπρον καὶ τὸν Κυπριακὸν ἀγῶνα. Χειροτονηθεὶς εἰς Ἐπίσκοπον ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀγαπημένην του Κύπρον καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Λήμνον, ὅπου ἐστάλη ὡς Μητροπολίτης. Καὶ ἀπὸ τῆς νέας ὑψίστης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱεραρχίαν θέσεώς του ὁ Σεβασμιώτατος συνέχισε τὸ πνευματικὸν καὶ ποιμαντορικὸν ἔργον του κατὰ τρόπον θαυμαστόν. Ἀσχοληθεὶς ἐπίσης μετὰ συγγραφὰς, συνέγραψε σειρὰν διδλίων, μετὰ βιβλία εἴτε ἐκ τῶν ἐντυπώσεων του ἀπὸ τὰς κατοχικὰς του περιπετείας, εἴτε μετὰ τὴν ποιμαντορικὴν ἢ τὴν πνευματικὴν τροφοδοσίαν τοῦ λαοῦ.

Ἡδὴ ὁ Σεβασμιώτατος, ἐγκαταστημένος εἰς τὰ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ γραφεῖα τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου, φλέγεται δόκιμος ἀπὸ τὸν πόθον νὰ ἀγωνισθῇ καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐθνικὸν θέμα τῆς ἐποχῆς μας: Τὸ Κυπριακόν.

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΛΗΜΝΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ὑποβάλομεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον σειρὰν ἐρωτημάτων, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς, εἰς τὰ ὁποία εἶχε τὴν καλωσύνην ν' ἀπαντήσῃ ὡς κατωτέρω:

Ερώτ.: Ποῖος ὁ μηχανισμὸς ἐργασίας τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύπρου εἰς τὸν τομέα τῆς διαφωτίσεως τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης;

Απάντ.: Ἐρχεται εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀτόμων καὶ ὁργανώσεων ἀνὰ τὸν κόσμον, ἀποστέλλουσα πρὸς αὐτοὺς παντοῖον διαφωτιστικὸν ὕλικόν, ὅπερ ἔχει συνταχθῇ μετ' ἐπιμελείας ὑπὸ προσώπων γνωρίζοντων καλῶς τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου καὶ προσφερόντων ἀνιδιοτελῶς τὰς ὑπηρεσίας τῶν ὑπὲρ τῆς ἰεράς ὑποθέσεως αὐτῆς.

Τὸ ὕλικόν τοῦτο καταβάλλεται προσπάθεια ἵνα φθάσῃ ἀσφαλῶς εἰς χεῖρας παντὸς παραλήπτου εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γλῶσσαν, συνοδεύεται δὲ κατὰ κανόνα ἀπὸ φωτογραφίας ὠμοτήτων τῶν δυναστῶν τῆς Μεγαλονήσου.

Παρὰ τὴν ἔλλειψιν τεχνικῶν μέσων, τὸ προσωπικὸν τῆς Π.Ε.Α.Κ. ἐργαζόμενον μετὰ ζήλου καὶ πολλῆς προθυμίας, ἀπέστειλεν ἑκατομμύρια τοιούτων ἐντύπων εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ὡς καὶ δεκάδας χιλιάδων ἐπιστολῶν. Ὁ ἀντίκτυπος δὲ καὶ ἡ ἀπήχησις τὴν ὁποίαν τὰ ἐντυπὰ μας αὐτὰ δημιουργοῦν, εἶναι μεγάλη, φθάνει δὲ μέχρι καὶ τῶν γραφείων μας ὑπὸ μορφὴν ἐπιστολῶν, ὅπου ἐκφράζεται ἡ ἀγανάκτησις ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς γῆς, διὰ τὰ ἀνοσιουργήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐν Κύπρῳ. Τὰς ἐπιστολάς αὐτὰς δὲν ἀφήνομεν ποτὲ ἀναπαντήτους. Καὶ οὕτω καλλιεργοῦμεν σχέσεις εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας τοῦ κόσμου

μετ' ἀτόμων ἀγνώστων μὲν εἰς ἡμᾶς, ἀλλ' εὐγενῶν τῇ ψυχῇ, οἵτινες εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, ζητοῦν νὰ γίνουν πυρῆνες ἀκτινοβολίας τῆς ιδέας τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν.

Παραλλήλως, ἀπευθυνόμεθα πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ ξένῃ διαβιούντας ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι, καταλλήλως καθοδηγούμενοι, συμβάλλουν τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκῆς κοινῆς γνώμης, πράγμα σπουδαιότατον διὰ τὴν προώθησιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

Δὲν σὰς ἀποκρύπτω ὅτι μετὰ τῶν τακτικῶν μας ἀλληλογράφων καὶ συνεργατῶν συγκαταλλέγονται Ἀμερικανοὶ γερουσιασταί, βουλευταί, κυβερνηταί Πολιτειῶν Ἀγγλοὶ βουλευταί καθηγηταί, συγγραφεῖς, κληρικοί, δημοσιογράφοι, πολιτικοὶ κ.λ.π. ἀπὸ πάσης χώρας καὶ ἡπείρου.

Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἴπω ὅτι μέγα μέρος τῆς παγκοσμίου ἀφυπνήσεως τῶν συνειδήσεων ὀφείλεται εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς Π.Ε.Α.Κ., ἥτις ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καθοδήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου αὐτῆς, πράττει τὸ πᾶν διὰ νὰ μὴ μείνῃ οὐδὲ εἰς ἀπληροφόρητος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν ἐν Κύπρῳ.

Ερώτ.: Ποία προοπτικὴ ἐργασίας ὑπάρχει διὰ τὴν Π.Ε.Α.Κ. ἐν ὁψει τῆς συζητήσεως τῆς Ἑλληνικῆς προσφυγῆς εἰς τὸν Ο.Η.Ε.;

Απάντ.: Καίτοι τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἐξόχως λεπτόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἓνα ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ δώσῃ τὸ Γένος εἰς διεθνή κλίμακα διὰ τὰ ἱερά καὶ ὁσια τοῦ καὶ δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ ἀποκαλύπτῃ τις τὰ ὅπλα του εἰς τὸν ἀντίδικον μετὰ δημοσίας συζητήσεως, δύναμαι νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ὅτι ἡ Π.Ε.Α.Κ. χρησιμοποιοῖ καὶ θὰ χρησιμοποιοῖ ὅλας τὰς δυνατότητας αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δικαίου αἰτήματος τοῦ ἀδελφοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Πιστεύω ὅτι οὕτω ἐνεργοῦντες βοηθοῦμεν τοὺς φίλους καὶ συμμάχους μας νὰ μὴ ἀδικοῦν τὸν ἑαυτὸν τους καὶ νὰ ἐφαρμόσουν αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγουσιν ὅτι πιστεύουν.

Ερώτ.: Προβλέπονται λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις ἢ μαζικὴ κινητοποίησις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς προσφυγῆς;

Απάντ.: Πάντες γνωρίζουν τὰ αἰσθήματα ὅλων γενικῶς τῶν Ἑλλήνων ἐναντὶ τοῦ δικαιοτάτου αἰτήματος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν των καὶ εἶναι νωπαὶ αἱ ἀναμνήσεις τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν. Ἀφ' οὗτο μάλιστα ἐνετάθησαν αἱ καταπιέσεις καὶ αἱ θαναυσότητες τοῦ δυνάστου ἐν Κύπρῳ, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σύσσωμος καὶ ὡς μία ψυχὴ ἴσταται παρ' αὐτὸ πλεῖρον τοῦ ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένου ἀδελφοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ εἶναι ἔτοιμος διὰ κάθε θυσίαν, ἥτις ἤθελε ζητηθῇ ὑπ' αὐτοῦ.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κληθῇ καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς ἡγέτας του νὰ διατρανώσῃ τὰ αἰσθήματά του, θὰ πράξῃ τοῦτο ἐκ νέου μετὰ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν.

Εὐχομαι ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῆς ἑλληνικῆς προσφυγῆς νὰ καταστήσῃ ἀπαραιτήτους ἄλλου εἶδους συγκεντρώσεις: τὰς εὐχαριστηρίους, εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, πανηγυρικὰς τελετὰς ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς μαρτυρικῆς ἑλληνικῆς μεγαλονήσου.

Ερώτ.: Πῶς νομίζετε ὅτι θὰ κερδηθῇ ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη διὰ τὸ ζήτημά μας;

Απάντ.: Ἀναφορικῶς μετὰ τὸ τί κάμνει ἡ Π.Ε.Α.Κ. ἀπάντησα ἤδη εἰς τὴν πρώτην σας ἐρώτησιν. Τώρα, θέλω νὰ προσθῶ τὸ ἐξῆς: Θὰ νηχόμεν πᾶς Ἑλλήν νὰ τὸ ἐκαμνὲν ἔργον του τὸ ζήτημα αὐτό. Νὰ ἀποστέλλῃ διαφωτιστικὸν ὕλικόν εἰς πάντα γνωστόν, φίλον ἢ συγγενὴ διαμένοντα εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Νὰ κινητοποιήσῃ τὰς γνωριμίας, τὰς σχέσεις, τὰς φιλίας του πρὸς διαρκὴ ἀναμόχλευσιν τοῦ θέματος αὐτοῦ. Τὰ πανεπιστήμιά μας, τὰ ἐπιστημονικὰ, λογοτεχνικὰ σωματεῖα καὶ γενικὰ ὅλος ὁ πνευματικὸς κόσμος, οἱ ἀξιωματοῦχοι, οἱ βιομήχανοι, οἱ ἔμποροι, οἱ ἐργάται, οἱ βιοτέχναι, σύμπας ὁ φιλόπατρις λαὸς μας νὰ δώσῃ τὸ «παράν» εἰς μίαν ὑπεράνθρωπον ἀγίαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης τοῦ πόθου τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἵνα οὕτω σωθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, χάριν εἰς τὴν συμβολὴν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡ τιμὴ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου.

Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τὸν ἄξιον καὶ εὐθαρσῆ Ἱεράρχην, ὁ ὁποῖος ἀφιερώνει τὰς δυνάμεις του διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα, προσφέρων ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ἔθνος.

Δ. Α. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

προν, ὅστις κατεκλύσθη ἀπὸ Κυπρίους μετὰ τὸ παγκύπριον αἶτημα τῆς Ἐνώσεως μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Τσώρτσιλ, εἰς τὴν ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν του πρὸς τοὺς Κυπρίους βουλευτάς (ἡ ὁποία εἶναι δημοσιευμένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως) εἶπε τὰ ἐξῆς: «Εἶναι πολὺ φυσικὸν ὁ κυπριακὸς λαὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἑλληνικῆς καταγωγῆς, νὰ ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἑνωσιν αὐτοῦ μετὰ ὅ,τι δύναται νὰ ὀνομασθῇ μήτηρ Πατρίς, ὡς πρὸς ἰδεώδεις διακαῶς καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ποθοῦμενον: αἴσθημα τοιοῦτον εἶναι παράδειγμα πατριωτικῆς ἀφοσιώσεως, ἥτις τὸσον εὐγενῶς χαρακτηρίζει τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος».

Καὶ ἐν συνεχείᾳ προσέθεσεν ὅτι «ἡ ἑνω-

σις σήμερον ἐμποδίζεται ἀπὸ τυπικὸν κώλυμα».

Τὸ 1914, ὅτε τὰ τυπικὰ κωλύματα ἤρθησαν, διὰ προσαρτήσεως τῆς Κύπρου εἰς τὰς κτήσεις τῆς Ἀγγλίας, ἀμέσως τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίσημον προσαρτήσιν τῆς νήσου, οἱ Κύπριοι βουλευταὶ μετέβησαν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κύπρου Κύριλλον Β' ἡξίωσαν τὴν ἑνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Τὰ μετέπειτα γεγονότα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ Λούδ Τζώρτζ ἐναντὶ τοῦ Δημ. Γούναρη τὸ 1922, εἰς τὸν ἀναδρασμὸν τὸν ὁποῖον ἐπέφερεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν τὸ 1948 ἡ διακοίνωσις τοῦ ἀειμνήστου

βασιλέως Γεωργίου Β' περὶ ἐνώσεως τῆς Κύπρου, ὡς καὶ ἄλλα ἀναφερόμενα εἰς τὴν μετέπειτα τακτικὴν τῆς Ἀγγλίας ἐναντὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, τὰ παραλείπομεν διότι εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους τοὺς Ἑλλήνας καὶ εἰς τὰ Ἔθνη - μέλη τοῦ Ο.Η.Ε., τὰ ὁποῖα καλοῦνται ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νὰ κρίνουν τὴν σοβαρότητα τῶν ὑπογραφῶν των εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην αὐτοῦ. Ἐκ τῆς κρίσεως ταύτης θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ὑπόστασις καὶ τὸ κύρος τοῦ Ο.Η.Ε. Θὰ κριθῇ ἐπίσης ἡ θέσις καὶ ἡ περιωπὴ τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία μέχρι σήμερον ἴσταται ἐπαξίως εἰς τὴν κορυφὴν τῆς παγκοσμίου Πυραμίδος.

ΚΟΥΡΑΓΙΟ

ΑΔΕΛΦΙΑ....

ΘΑ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

**Συγκινητικό μήνυμα
των κ. κ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ
και ΡΑΠΤΗ, προέδρων
Έργατοϋπαλλήλ κ'ών
Κέντρων Πειραιώς και
Αθηνών**

Οι εργαζόμενοι του Πειραιώς άπευθύνουν από των στηλών της «Μαχομένης Κύπρου» θερμόν αδελφικόν και αγωνιστικόν χαιρετισμόν πρὸς τὰ ἡρωϊκά ἀδελφία τους καὶ τὸν μαρτυρικὸν λαὸ τῆς αἱματοβαμένης μας Κύπρου.

Ἡ Ἑργατικὴ Τάξις τοῦ Πειραιῶς αἰσθάνεται ἰδιαίτεράν ἱκανοποίησιν καὶ χαράν, διότι τὸ δημέρωμα τοῦ λυτρωμοῦ τοῦ σκλαβωμένου Ἑλληνισμοῦ τῆς Μεγαλονήσου, τὴν βρίσκει ν' ἀγωνίζεται νικηφόρα μαζί του τὸν κοινὸν ἀγῶνα γιὰ τὰ κοινὰ τῆς φυλῆς ἰδιαιδιὰ.

Οἱ τύραννοι τῆς Κύπρου, οἱ θρασίδειλοι αὐτοὶ δυνάστες, ἀφ' οὗ ἐξήντησαν κάθε μέτρο τυραννίας κ' ἀφ' οὗ ξεπέρασαν στὶς ἐκδηλώσεις κατὰ τὸν ἀπροστατευτὸν κ' ἀμάχων κ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Χιτλερικούς, ἀναγκάζονται ἤδη νὰ μεταβάλουν τακτικὴν, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν κ' ἀπαράμιλλη θέλησιν τῶν θρυλικῶν Διγενῆδων.

Τίποτε πλέον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπέλασιν τῶν ἡρωικῶν ἀνδρῶν τῆς Ε.Ο.Κ.Α. καὶ τοῦ ἐκφραστοῦ τῶν πόθων ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, Διγενῆ πρὸς τὴν νίκη.

Ἡ σκαπάνη, ἡ ὁποία ἤνοιξε τοὺς τάφους τῶν ἡρωικῶν ἀγωνιστῶν Καραολῆ, Δημητρίου, Μιχαήλ, Πατάτσο, Ζάκκα, Κουτσόφτη, Μαυρομμάτη καὶ Παναγίδη, σκάπτει ἤδη τὸν λάκκον εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ταφῇ πᾶν ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπὸ τὰ ἀποικιακὰ πνεύμα εἰς τὸν κόσμον. Καὶ οἱ ἀδελφοί μας φυλακισμένοι συνδικαλισταί, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν μόλις προχθὲς τὸ λόγχισμα τῶν ἀνδρῶν φρουρῶν τοῦ Χάρντιγκ, συμπλήρωσαν μὲ τὸ αἷμα τους τὸ χρυσὸ κεφάλαιον τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Οἱ εργαζόμενοι τοῦ Πειραιῶς μὲ τὰ δόντια σφιγμένα ἀπὸ λύσσα γιὰ τὰ κακουργήματα τῶν Βρεταννῶν καὶ τὴν ψυχὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ ὑπερφάνεια γιὰ τὰ κατορθώματα τοῦ θρυλικοῦ Διγενῆ, τῆς Ε.Ο.Κ.Α. καὶ τῶν Κυπρίων πατριωτῶν, ὑπόσχονται νὰ μὴ συγχωρήσουν ποτὲ τοὺς τυράννους.

Παράλληλα στρέφουν μ' εὐλάβειαν τὴν σκέψιν πρὸς τὸν σεπτὸν ποιμηνάρχην Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον καὶ διαβεβαιώνουν τὸν μαρτυρικὸν ἐξόριστον τῶν Σεῦχελῶν, ὅτι κάθε

ἀντίθετος πρὸς αὐτὸν ἐνέργεια καὶ ἀπόφασις εὐρίσκει ἀντιθέτους καὶ ὅλους τοὺς εργαζομένους τῆς πρώτης ἐργατοϋπαλληλικῆς πόλεως τῆς Χώρας μας, ποὺ δρᾶνται τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ διαμηνύσουν πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ Χριστεπώνυμον ποίμνιόν του:

Ἡ νίκη χαράζει. Καὶ τὴν χαράγῃ τὴν φέρουν οἱ δικές σας θυσιές. Στὸν παγκόσμιον σκοτεινὸ ὁρίζοντα ρόδισε ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ γιορτάσουμε μαζί τὰ Κυπριακὰ Ἑλευθερία. Κουράγιο ἀδελφία».

«Εκ μέρους τῶν Ἑργατοϋπαλλήλων τῆς Πρωτεύουσας, ἀπευθύνω ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Μαχομένης Κύπρου» ἀδελφικὸν καὶ αγωνιστικὸν χαιρετισμόν πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς μαχητὰς τῆς σκλαβωμένης Κύπρου μας καὶ τοὺς καρτερικοὺς ἀδελφούς μας κατοίκους τῆς.

Ἡ μικρά μας Πατρίς καταματωμένη ἀπὸ τοὺς τελευταίους γιὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πολέμου, ἐξοῦσε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ θυσιές τῆς δὲν θὰ ἐπὶ γαίναν ἐπὶ ματαίῳ ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ ἀπὸ ὑπεύθυνα χεῖρ τῶν μεγάλων συμμάχων τῆς εἶχε κατ' ἐπανάληψιν δοθῇ ἡ κατηγορηματικὴ διαβεβαίωσις ὅτι θὰ ἱκανοποιούντο εἰς τὸ ἀκέραιον οἱ ἐθνικὲς διεκδικήσεις τῶν Ἑλλήνων.

Ὅποια ὁμως πλάνη καὶ ὁποία κατασχὴν γιὰ κείνους ποὺ ὑπέγραψαν τοὺς χάρτες τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τὶς διάφορες συνθήκες γιὰ τὴν δῆθεν κατοχύρωσιν τῆς Ἑλευθερίας, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῶν λαῶν, ὅταν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι παραδίδουν τὰ πάντα καὶ ἀσεβοῦντες πρὸς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους νόμους, ὁδηγοῦν στὴν ἀγχόνη τοὺς ἀγωνιζομένους γιὰ τὴν ἑλευθερίαν τῆς πατρίδος τους, τοὺς χθεσινούς συμμάχους τους καὶ συμπολεμιστὰς τους γιὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ κόσμου ἀπὸ τῆς Χιτλερικῆς καὶ Φασιστικῆς ὑποδούλωσιν καὶ καταδικάζουν εἰς τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον ἀθῶα γυναικόπαιδα.

Ἀλλὰ καὶ στὸν τιτάνειο καὶ ἀνισο αὐτὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων τέκνων τῆς, ἡ Ἑλλάς ἔχουσα μὲ τὸ μέρος τῆς τοῦ δίκαιου θὰ βγῇ καὶ πάλιν νικητρία καὶ δὲν εἶναι μακριὰ ἡ ἡμέρα ποὺ στὴν ἀνίκητη μεγαλὴ νησο θὰ ἡχῇ τὸν χαρμόσυνο σὴ μαντρα τῆς Ἀναστάσεως...

Ἀδελφοί Κύπριοι, σήμερα ἡ σκέψις ὅλων μας στρέφεται πρὸς τὰ ἡρωϊκά παλληκάρια μας καὶ τοὺς ἀδελφούς μας Καραολῆ, Δημητρίου, Μιχαήλ, Πατάτσο, Ζάκκα, Κουτσόφτη, Μαυρομμάτη καὶ Παναγίδη ποὺ μὲ τὸ ἄλλο αἷμα τους πότισαν καὶ δυνάμωσαν τὸ δένδρον τῆς λευτεριάς. Οἱ μορφές τους παράπλευρα στὶς μορφές ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀγωνίσθηκαν καὶ ἔπσαν γιὰ ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος μας, θ' ἀποτελοῦν παντοτεινὸ σύμβολο καὶ παράδειγμα τῆς ὑπέρατης θυσίας των γιὰ τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλευθερίας. Ἡ σκέψις μας στρέφεται μὲ εὐλάβειαν καὶ σεβασμὸ πρὸς τὸν σεπτὸν Ἐθνάρχην τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μεγαλονήσου Μακάριον, στὸν ὁποῖον δίνουμε τὴν διαβεβαίωσιν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ἡ Ἑργατοϋπαλληλικὴ τάξις τῆς Πρωτεύουσας, πιστὴ στὸ καθήκον τῆς καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ εἶναι κοντὰ στοὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφούς μας τῆς Κύπρου».

ΜΕ ΤΗΝ πρωτοβουλία τῆς Πα-νελληνίου Ἐπιτροπῆς Ἀυτοδι-αθέσεως Κύπρου (Π.Ε.Α.Κ.) ἔχει ἀ-νοίξει μία ἐκθεσις φωτογραφιῶν ἀ-πὸ τὴν μαρτυρικὴ Μεγαλὸν ἡσο, τὴν ἡρωϊκὴ μας Κύπρον.

Ἡ ἐκθεσις, ἡ ὁποία στεγάζεται σὲ δύο ἀπὸ τὰς αἰθούσας τοῦ Ζαπ-πείου, περιλαμβάνει 104 φωτογρα-φίας καὶ εἰκόνες, μὲ θέματα παρ-μένα ἀπὸ τὴν ἐκεῖ ἀσκουμένη τρο-μοκρατία τῶν Ἀγγλων κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Οἱ φωτογραφίες παρουσιάζουν μὲ ρεαλισμὸ, σαφήνεια καὶ παρα-στατικότητα τὴν ἀπάνθρωπη μετα-χερίσιν τῶν Ἀγγλων κατακτητῶν κατὰ τοῦ ἀμάχου καὶ ἀθῶου Κυ-πριακοῦ λαοῦ.

Οἱ φωτογραφίες ἀνήκουν εἰς δύο κατηγορίας.

Ἡ πρώτη, ἡ ὁποία ἔχει καὶ τὰς ὀλιγωτέρας — εἴκοσι φωτογραφίας — ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου.

Ἡμπορεῖ κανεὶς εἰς αὐτὰς νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλληνικότητα τῆς νήσου, διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Εἰκόνες καὶ φω-τογραφίες ἀπὸ τὴν ἀρχαία τῆς Ἑλ-ληνικῆς ἱστορίας, ὅπως ἡ φωτογρα-φία τῆς περιφύμου περιστύλου αὐ-λῆς τοῦ γυμνασίου τῆς Ἀρχαίας Σαλαμίνος ἢ τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλ-λωνος παρὰ τὸ Κούριον.

Φωτογραφίαι ἀπὸ τὴν Βυζαντι-νὴν ἱστορίαν, ὅπως ἡ ἀρχαιοτάτη Μονὴ τοῦ Σταυροβουνίου. Τὴν μονὴ αὐτὴ ἔκτισε ἡ Ἁγία Ἐλένη, μητέρα τοῦ αὐτοκράτορος Μεγάλου Κων-σταντίνου, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀπὸ τοὺς Ἀγίους τόπους.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν νεωτέρα ἱστο-ρικὴ περίοδον τῆς νήσου: Γραφικω-τάτη εἶναι ἡ φωτογραφία, ἡ ὁποία εἰκονίζει μία ὁμάδα ἀπὸ νέους Κυ-πρίους καὶ νεαρὰς Κυπριοποῦλας μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας. Ἡ λεζάντα ἀπὸ κάτω γράφει: «Ἡ ἐλπίδα τῆς ἀγωνιζομένης Κύπρου. Νέοι καὶ νέες στὴ βρύσι τοῦ χωριοῦ».

Ἀλλὰ τὸ περισσότερο ἐνδιαφέ-ρον παρουσιάζει τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως—ἀλλωστε αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ὁργανωτικῆς Ἐ-πιτροπῆς—φέρει τὸν τίτλον «Βανδα-λισμοὶ — Ἐρεΐτια — Ὁμότητες». Καὶ δείχνει μὲ τὰ μελανώτερα ση-μάδια τὴν ἀπάνθρωπον συμπεριφορὰ τῶν Ἀγγλων δυναστῶν. Εἰκόνες καὶ φωτογραφίες μὲ πλήρη σαφή-νεια φέρουν σὲ «φῶς» ὅ,τι μὲ κάθε μέσον προσπαθεῖ νὰ συγκαλύψῃ ὁ δυνάστης. Φωτογραφίες ποὺ γεννοῦν τὸν ἀποτροπισμὸν διὰ τὸ «κατάντη-μα» τῆς γηραιᾶς Ἀλβιδῶνος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπερφάνειαν διὰ τὴν μεγα-λοφροσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπρια-κοῦ λαοῦ.

Συλλήψεις πατριωτῶν ἢ καὶ ἀθῶ-νων νέων, ὁμαδικὰ «μπλόκ», ἐρευναι ὅπου τὰ πάντα εἶναι ἀναστατωμένα καὶ ἄλλα, ὅσα μπορεῖ νὰ συλλάβῃ ὁ φακὸς, διότι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ βασανιστήρια διαπράττονται εἰς κλειστὰς φυλακάς, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ θέματα τῆς ἐκθέσεως.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι φωτογραφίαι ὁ-που αἱ ἐπεξηγηματικαὶ λεζάνται δείχνουν τὴν γενναίότητα τοῦ Κυ-πριακοῦ λαοῦ καὶ τὴν περιφρόνησιν διὰ τὸν δυνάστη.

Ἀπὸ τὰς ὠραιότερας—τί εἰρω-νεῖα—φωτογραφίας πρέπει νὰ ἀνα-φερθῶν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 44. Βρε-ταννοὶ στρατιῶται μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα ἐρευνοῦν ἕνα μικρὸν Κύ-πριο. Ἡ λεζάντα, γραμμένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν λέει: «Ὁ τρομοκράτης ἐρευνᾶται... Ἀπο-τέλεσμα ἐρευνῆς: 1 μαντίλι, 3 βῶ-λοι».

Μία ἄλλη παρουσιάζει τοὺς Ἀγ-

ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΝΕΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ Π.Ε.Α.Κ.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΣΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΝΑ ΤΗΝ ΔΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

γλους νὰ ἐξερευνοῦν μία κατοικία, τὰ πάντα εἶναι ἀναστατωμένα, ντου-λάπια ἀνοικμένα, κασσέλες ἀναπο-δογυρισμένες, εἰκονίσματα σπασμέ-να καὶ ἡ λεζάντα γράφει: «Σκέψου νὰ ἐρχωνται ξαφνικὰ οἱ ἀγριεμένοι στρατιῶτες τοῦ Χάρντιγκ στὸ σπιτί σου γιὰ νὰ κάνουν ΤΕΤΟΙΑ ἐρευ-να!!!».

Εἰς τὴν ἐκθεσὶ δεσπόζει ἡ φωτο-γραφία τοῦ Ἐθνάρχου καθὼς ἐπί-σης καὶ οἱ φωτογραφίες τῶν συνε-ξορίστων του—Μητροπολίτου Κυ-πριανοῦ καὶ τοῦ ἱερέως Σταύρου Παπαγαθαγγέλου.

Ἐπίσης ἡ φωτογραφία τοῦ ἀπαγ-χοनिσθέντος ἡρώος Καραολῆ. «Ο-μως... δὲν θάπρεπε νὰ ὑπάρχουν οἱ φωτογραφίες καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτὰ ἀπαχονισθέντων; Νομίζω ὅτι εἶναι μίαν σημαντικὴν παράλειψιν.

Μία ἀγχόνη στημένη εἰς τὸ μέ-σον τῆς αἰθούσης μὲ τὴν ἀτιμωτικὴ θηλιὰ τοῦ δυνάστη, αἰωνία ἀτίμω-σις διὰ τὸ Ἀγγλικὸν στέμμα, εἶδα νὰ τραβᾷ τὴν περισσότερη προσο-χὴ τῶν ὀλίγων—διὰ τὴν ἄραγε;—ἐ-πισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως.

Μήπως εἰς αὐτὸ πταίει καὶ ἡ ὁρ-γανώτρια Ἐπιτροπὴ; Μήπως δὲν ἔ-καμε τὴν δέουσα προπαγάνδα;

Πῆγα καὶ εἶδα τὴν ἐκθεσὶ μίαν ἡ-μέραν ποὺ δὲν ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἀ-πουσία ἐπισκεπτῶν, ἦταν ἀπόγευμα Τετάρτης. Καὶ ἐνῶ ἡ ἐκθεσις φωτο-γραφιῶν τῆς Κύπρου ἦτο σχεδὸν κενή, εἰς τὸ ἀκριβὲς ὀπισθεν μέρος τοῦ ἰδίου μεγάρου, ὅπου αἱ Ραδιο-φωνικαὶ αἰθούσαι, ἦταν τόσος ὁ συνωστισμὸς, ὥστε ἐδυσκολεύετο κανεὶς νὰ περάσῃ. Ρώτησα κάποιον καὶ μοῦ εἶπε ὅτι ἐγένετο ἕνας καλ-λιτεχνικὸς διαγωνισμὸς... Θλιδερὰ, ἀλήθεια, διαπίστωσις.

Ἡ ἐκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τὰ τέλη Νοεμβρίου καὶ εἶναι ὑποχρέωσις κάθε Ἑλλήνου, ἀλλὰ καὶ κάθε ξένου, νὰ δῇ τὸν ἀνώτερο... πολιτισμὸ τῶν Βρεταννῶν καὶ τὰ ὑ-πὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώ-που... ἐπιτεύγματά των, διὰ τὰ ὁ-ποῖα ἐξακολουθοῦν ἀναισχύντως νὰ κόπτονται.

Α. ΠΑΝΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε.

“Ητις μεταφρασθείσα εις την ‘Αγγλικήν, απεστάλη εις τὸν Γραμματέα ‘Ηνωμένων Ἐθνῶν, Πρόεδρον Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι, Πρόεδρον Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, εἰς πλείστας Ἀμερικανικὰς Ἐφημερίδας καὶ πολλοὺς Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς

ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΛΑΡΑ, ὑπάτου Γραμματέως ΓΚΑΠΑ

Ἐξοχώτατε κύριε Γραμματεῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἀξιότιμοι κύριοι Σύνεδροι,

Ζῶμεν εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀτόμου ἀποτελεῖ τὸ ἀκράδαντον βάθρον τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς μας ζωῆς καὶ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ αὐτοσεβασμὸς καὶ ὁ ἀλληλοσεβασμὸς, εἶναι ἡ κυρίως δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας θὰ κατορθώσωμεν, ὡς ἄτομα, ὡς οἰκογένεια καὶ ὡς ἔθνη, νὰ εὐημερήσωμεν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν εὐτυχίαν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ νὰ συνθησώσωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἐναντὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπηλλαγμένοι τῆς ὕλης καὶ τοῦ συμφέροντος. Τοῦτο ἄλλως τε εἶναι καὶ ἡ θεία ἐντολὴ τοῦ Δημιουργοῦ μας, ἀλλὰ καὶ τὸ διδάγμα τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ μας! Διότι πολιτισμὸς σημαίνει ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀνθρωπίνων ἐνδύμεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς ταύτης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ οὐχὶ καταδυνάστευσιν τῶν ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν! Ἡ δὲ ὑπεράνθρωπος δύναμις τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης, δέον ὅπως καταστή τὸ δεξιὸ χερὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ οὐχὶ νὰ γίνεταί ὁ ἐφιάλτης τῶν λαῶν τῆς γῆς καὶ τὸ μέσον τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου γένους.

Σήμερον ἔχετε τὴν προνομίον ἔσθιν, διαχειριζόμενοι τὰς τύχας τῆς σκληρῶς δοκιμασθεῖς ἀνθρωπότητος. Εἶναι ἀνάγκη ὅπως, συναισθανόμενοι τὸ ὑπόλογον καὶ τὸ υπεύθυνον τῆς ὑψηλῆς θείας ὑμῶν ἀποστολῆς ἐν τῇ παγκοσμίᾳ κοινωνίᾳ, σπεύσῃτε καὶ προσεγίσθητε μὲ τὴν πραγματικότητα τοὺς λαοὺς ἐκείνους ποὺ ἐπαρὰβίασαν καὶ παραβιάζουν τοὺς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους νόμους εἰς βάρος μικρῶν καὶ ἀδυνάτων λαῶν.

Συγκεντρώσατε τὰ ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑμῶν καὶ προχωρήσατε εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς μεγάλης ἀποστολῆς σας καὶ χαρίσατε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μίαν δικαίαν, ἐντιμὴν καὶ θετικὴν εἰρήνην, ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἴδετε ὀλόκληρον τὴν γῆν μεταβαλλομένην εἰς ἓν ἀπέραντον νεκροταφεῖον, τὰς πόλεις ἐρείπωνμένας καὶ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων λιμοκτονούμενων.

Μὲ ἠθικὴν ἀνδρείαν καὶ ἀνδρικὸν σθένος προχωρήσατε ἐμπρός, ἐκπληροῦντες τὸ αὐστηρὸν καὶ εὐοκνον ὑμῶν καθήκον, πρὸς σωτηρίαν τῶν κουρασμένων ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν λαῶν! Μὲ ἐνσυνειδητοποιημένην πανανθρώπινην ἐλευθερίαν καὶ παγκόσμιον εἰρήνην, χαρίσατε τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὑπαγορευμένην πανανθρώπινην ἐλευθερίαν καὶ παγκόσμιον εἰρήνην! Τὰ τυχόν ἐμπόδια καὶ κινδύνους πρέπει νὰ ἀψηφίσῃτε, ἔστω κι’ ἂν παρίσταται ἀνάγκη, νὰ μετέλθετε ἠθικὴν βίαν κατὰ τὴν δυσστροφούντων, ἵνα οὕτω ἀφωπνήσῃτε τὰς ἀνθρωπίνους αὐτῶν ἀρετὰς καὶ εὐγενῆ συναισθήματα, ἐπαναφέροντες τούτους εἰς τὴν τάξιν!

Τὸ νὰ καταπατῇ ὅμως κάποιος τοὺς γραπτὰς καὶ ἀγράφους ἠθικοὺς νόμους καὶ νὰ αἰματοκυλῇ τὴν

ἀνθρωπότητα καὶ νὰ ὑποδουλῶν ἄλλους λαοὺς, μικροὺς καὶ ἀδυνάτους, δὲν εἶναι ἐνδείξεις θάρρους, ἀλλὰ εἶναι σημεῖον ἐσχάτης ἀνανδρείας. Τὸ τοιοῦτον δέον ὅπως παταχθῇ, ἀπαξ διὰ πάντος.

Εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν ἀγάπην, βασίζεται ὅλη ἡ ἠθικὴ τοῦ κόσμου. Μὲ βάσιν τὸ γενικὸν συμφέρον ὧν τῶν λαῶν καλεῖσθε «καθωσιωμένοι καὶ ἱερούργηστε εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀληθείας». Ὅσοι πιστεύουν πῶς ἡ ζωὴ τῶν εἶναι μὴ ἀποστολὴ—ἀλλως δὲν ἔχει ἔννοιαν καὶ σκοπὸν, προχωροῦν μὲ θάρρος καὶ καρτεροψυχίαν. Ὁ θρίαμβος, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἀνήκει εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Οἱ μὴ τολμοῦντες νὰ ἐκτεθοῦν εἰς ἓνα ἀνθρωποσπῆριον ἀγῶνα, δὲν δικαιολογοῦν τὸν σκοπὸν τῆς υπάρξεως τῶν καὶ θὰ ἰσχύσῃ αὐτὸ ποὺ εἶπεν ὁ μέγας Θεμιστοκλῆς διὰ τοῦς μὴ φιλοτιμωμένους, νὰ πράξουν τι τὸ γενναῖον: «Οἱ ὑπολειπόμενοι τῶν δημοσίων ἀγῶνων οὐ στεφανοῦνται».

Οἱ μεγάλοι ἀγῶνες ἀπαιτοῦν σοφούς καὶ θαρραλέους ἀνδρας. Οἱ μὲ ἠθικὸν θάρρος προκισμένοι καὶ αἰσιόδοξοι ἡγέται τῶν λαῶν, προχωροῦν ἐμπρός μὲ τὰς χρηστοτέρας ἐλπίδας, ἀνοίγουν διαρκῶς νέους ὁρίζοντας, ἀναλαμβάνουν ἀγῶνας καὶ τοὺς διεξαγάγουν μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ εἰς τὸ τέλος ἡ νίκη καὶ ἡ ἐπιτυχία στεφανοῦν τὴν ἐπιμοχθον προσπάθειάν των.

Λέγοντες ὅμως ἠθικὸν θάρρος, πρέπει νὰ κάμωμεν διάκρισιν τῆς πολυτίμου ταύτης ἠθικῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας, ἀπὸ τὴν σιχαμερὴν παρέκκλισιν ποὺ λέγεται «θράσος». Οἱ θράσες εἶναι ἀναιδέεις καὶ ποταποὶ, αὐθάδεις καὶ προκλητικοί, ψευδοῖ καὶ ἀδικοί. λησταὶ καὶ μάλιστα διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ ἔθνη. Μὴ ἔχοντες κανὲν ἠθικὸν χαλινόν, παραβιάζουν ἱερὰ καὶ ὅσια. Οὗτοι ὅμως θὰ ἐπαναφερθῶσιν εἰς τὴν τάξιν, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ὁ στοιχειώδης ἀνθρωπισμὸς, ἡ λογικὴ, ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ θεία δικαιοσύνη. Διότι δικαιοσύνη, ἐνισχυομένη σθεναρῶς, σημαίνει ἐλευθερία διὰ τὸν κόσμον καὶ ἐλευθερία σημαίνει εἰρήνη!

Ἡ νίκη τοῦ τελευταίου πολέμου, ἐξησφάλισε τὴν προνομίον ἔσθιν τῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν προβλημάτων εἰς ὠρισμένα μεγάλα καὶ προηγμένα ἔθνη. Τὴν ἐπιρροὴν ταύτην ὀφείλουν νὰ χρησιμοποιοῦν σωστῶς οὐχὶ ὑπὸ μορφὴν «κρυφῶν ὑποσχέσεων καὶ μυστικῶν συμφωνιῶν», ἀλλὰ ὡς μίαν καθαρὰν καὶ ἀπροκάλυπτον δύναμιν διὰ τὴν ἐπίδολὴν τιμὴν διαπραγματεύσεων ἐφ’ ὧν τῶν διεθνῶν προβλημάτων καὶ τῆς ἀβίαστου αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Ἡ ἐκμετάλλευσιν, μεταξὺ τῶν λαῶν, δὲν ἔχει θέσιν σήμερα, διότι ὅλοι οἱ λαοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, εἶναι ἴσοι καὶ ἔχουν τὰ ἴδια ἀναφαίρετα δικαιώματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Χωρὶς λοιπὸν ὑπεκφυγὰς καὶ διπλωματικὰς δολοπλοκίας, ἅς ἀποδώσουν δικαιοσύνην πρὸς ὅλους τοὺς μικροὺς καὶ ἀδυνάτους λαοὺς, τοὺς ὁποίους ἠδίκησαν καὶ ἀδικοῦν πα-

ΤΟ “ΜΠΕΛΛΑ ΠΑΪΖ” ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ ΦΙΡΜΠΑ

ΚΟΝΤΑ στὴν Κυρήνεια—τὴν σύγχρονον Βασιλίην—ἀπλώνει τὴν γραφικὴ ὁμορφίαν τοῦ ἑνα ἱστορικὸ χωριουδάκι, τὸ Μπέλλα Παῖζ. Ἡ ἱστορία του ἀρχίζει ἀπὸ τὸν 12ο αἰῶνα. Οἱ προσκυνητὲς τῶν πανάρχαιων μνημείων τῆς Κύπρου δὲν τὸ προσπερνοῦν ποτέ, γιατί ἐκεῖ εὐρίσκεται ὁ Ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Λευκοφόρου. Τὸν Ναὸν αὐτὸν τὸν ἐχτισαν οἱ Ναῖτες ἱππότες καὶ παραπλεύρως του ὑπάρχει τὸ «ρεφεκτόριον», ἔτσι ὀνομάζουν μέχρι σήμερα οἱ χωρικοὶ τὸ οἶκημα στὸ ὁποῖον οἱ μοναχοὶ τοῦ Τάγματος ἐτέλουν τὰ ἰδιαίτερα τῶν μυστηρίων. Εἰς τὸν Ναὸν αὐτὸν τῆς Παναγίας σώζεται μέχρι τώρα ἓνας ἀσημένιος δίσκος, ποὺ φέρει στὸ μέσον μὴ ῥαιοτάτη ἀνάγλυφον ἔλαφον. Λέγεται ὅτι ὁ δίσκος αὐτὸς χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ναϊτῶν. Τὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο προσέφερε μέγα ποσὸν γιὰ τὴν ἐξαγορὰ τοῦ δίσκου αὐτοῦ, ἀλλ’ οἱ ἐνορίτες τοῦ Ναοῦ δὲν ἐδέχθησαν. Ἐνας ἀπὸ τοὺς τελευταίους ἐπίσημους ἐπισκέπτες τοῦ Μπέλλα Παῖζ ἦτο καὶ ὁ λόρδος Χαίραγουντ, Μέγας Διδάσκαλος τῶν Ναϊτῶν καὶ τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μάλτας. Ὁ λόρδος Χαίραγουντ ἐπῆγε ἐκεῖ γιὰ νὰ ἱεουργήσῃ στὸ ἱστορικὸ «ρεφεκτόριον» τῆς Παναγίας τῆς Λευκοφόρου.

Ἀς ποῦμε τώρα δυὸ λόγια γιὰ τὸ τάγμα αὐτὸ τῶν Ναϊτῶν καὶ γιὰ τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὸ ὁμορφονησὶ τῆς Ἀφροδίτης. Τὸ τάγμα αὐτὸ ἱδρύθηκε τὸ 1118 στὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μερικοὺς ἱππότες Σταυροφόρους ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν ἐπωνυμίαν «Πτωχοὶ Στρατιῶται τοῦ Ναοῦ». Οἱ ἱδρυτὲς ἦσαν μεμνημένοι στὰ ἀρχαῖα μυστήρια τῶν Ἰουδαίων τὰ ὁποῖα ἐκ παραδόσεως διετήρει μίαι τάξις σοφῶν διδασκάλων, οἱ καλούμενοι Ἑσάοι.

Σκοπὸς τοῦ τάγματος τῶν Ναϊτῶν ἦτο ἡ προστασία τῶν ἱερῶν Προσκυνημάτων ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Σαρακηνῶν. Ὁ τότε βασιλεὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ Βαλδουίνος δ’ Β’ παρέχώρησε στὸ τάγμα ἓνα διαμέρισμα τῶν ἀνακτόρων του. Τὸ βασιλικὸ αὐτὸ διαμέρισμα ἐγειτόνευε μὲ τὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος γι’ αὐτὸ καὶ οἱ ἱππότες ἀπεκλήθησαν Ναῖτες. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Τάγματος ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου καὶ κατεῖχε τὴν θέσιν πρίγκιπος. Ὑστερα ἀπὸ αὐτὸν ἤρχοντο κατὰ ἱεραρχικὴ σειρὰ οἱ Διδάσκαλοι, οἱ Ταξίαρχοι καὶ οἱ Ἐπισκέπται.

Ἡ εἰσοδὸς τοῦ ὑποψηφίου ἐγίνετο τὴν νύχτα στὸν Ναὸ ὕστερα ἀπὸ ὠρισμένους δοκιμασίους. Ἡ σημαία τοῦ Τάγματος ἦτο μαύρη καὶ λευκὴ ἡ δὲ σφραγίδα του ἔφερε τὴν λέξιν:

«Πτωχοὶ Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ». Οἱ ἱερεῖς τοῦ Τάγματος ἔφερον λευκὸ μανδύαν μὲ ἐρυθρὸ σταυρὸ στὸ στήθος καὶ ζῶντι ἐρυθρὰ στὴ μέση.

Τὸ τάγμα αὐτὸ μὲ τὸν καιρὸ εἶχε

ραφόρως μέχρι σήμερα. Ἄλλως, θὰ πιστεύσωμεν πῶς εἰς τὸν 20ὸν αἰῶνα «βασιλεύει τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου».

Μετὰ διακεκριμένης ἐκτιμήσεως καὶ ἐξαίρετου ὑπολήψεως
ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΚΑΛΑΡΑΣ

Ὑπάτος Γραμματεὺς Γ.Κ.Α.Π.Α.
Πίττσμποργκ, 12 Ὀκτωβρίου 1956

γίνει μὴ πάνιχυρη θρησκευτικὸ-στρατιωτικὴ ὀργάνωσις, ποὺ ἐπὶ 2 αἰῶνες δὲν ἔπαυσε νὰ πολεμᾷ τοὺς ἐχθροὺς μὲ θαυμαστὴ πάντοτε ἀνδρεία καὶ αὐταπάρνησι. Τόσος μάλιστα ἦταν ὁ φόβος ποὺ εἶχεν ἐνσπεῖρει στοὺς Σαρακηνούς ὥστε ὁ Σαλαδίνος, μετὰ τὴν μάχην τῆς Τιβεριάδος διέταξε νὰ σφάξουν ὅλους τοὺς Ναῖτες ποὺ εἶχεν αἰχμαλωτίσει. Καὶ τώρα ἂς δοῦμε πῶς εὐρέθησαν οἱ ἱππότες αὐτοὶ—γιὰ μὴ μὴ μικρὴ περίοδο—κυρίαρχοι τῆς Κύπρου. Ὅταν ἐγίνε ἡ τρίτη Σταυροφορία (1189) τὴν Κύπρον τὴν κυβερνοῦσε ὁ Ἰσαάκιος Κομνηνός. Συντεπεία τρικυμίας ὁ Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος προσωρμίσθη στὴ Λεμεσὸ ἀφοῦ ἔχασε ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ στόλου του. Ἡ κακὴ συμπεριφορὰ τοῦ Ἰσαακίου πρὸς τοὺς ναυαγούς ἔδωκεν ἀφορμὴν στὸν Ριχάρδο νὰ κυριεύσῃ τὴν Λεμεσὸ τὴν 6ην Μαΐου 1189. Ἐκεῖ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς μνηστῆς του Βερεγγάριας τῆς Ναβάρρας. Σ’ ἓνα παλὸ φρούριον τῆς Λεμεσῶς σώζεται μέχρι σήμερα ἓνας ναῖσκος, ὅπου καθὼς εἰκάζεται ἐκ τῶν τοιχογραφιῶν του, ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Ἀγγλοῦ ἡγεμόνος. Ὁ Ριχάρδος μετὰ τὴν τέλει τῶν γάμων του, ἐκυνήγησε τὸν Ἰσαάκιον, τὸν αἰχμαλώτισε καὶ τὸν ἐξώρισε τὴ Συρίαν ὅπου καὶ ἀπέθανε.

Ὁ Ριχάρδος δὲν χάρηκε πολὺ τὴν εὐκολὴν νίκη του. Οἱ Κύπριοι ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ.

Τὰ γύρω ἀπὸ τὸν Κυπριακὸν Ὀλυμπον χωρὶς ἐπανεστάτησαν ἓνα μῆνα μετὰ τὴν ἀγγλικὴν κατάρτησι καὶ ἀνεκήρυξαν δεσπότην τῆς νήσου ἓνα καλόγηρον συγγενῆ τοῦ Ἰσαακίου. Ἡ δημιουργηθεῖσα ἀνῶμαλη κατάστασις ὑπεχρέωσε τὸν Ριχάρδο νὰ πουλήσῃ τὴν Κύπρον, κατὰ τὸ 1192 στοὺς ἰσχυροὺς καὶ πλουσίους τότε ἱππότες ναῖτες ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 100 χιλ. χρυσῶν Βυζαντινῶν. Ἐτοί οἱ «εὐσεβεῖς» αὐτοὶ «Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ» ἔγιναν διὰ τοῦ χρήματος κυρίαρχοι τῆς Κύπρου, χωρὶς ὅμως ποτὲ νὰ κατορθώσουν νὰ δαμάσουν τὸν λαὸν τῆς, ποὺ μέσα στὴν ψυχὴν τοῦ διατηροῦσε τὴν αἰώνιον ἀρετὴν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἡ ἀτιμωτικὴ ἐκείνη πράξις πωλητοῦ καὶ ἀγοραστῶν ἐνίσχυσε τὴν φλόγα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἐπροκάλεσε τὴν Νέμεσιν... Οἱ Ναῖτες μόλις πρόφθασαν νὰ ὑψώσουν μερικὰ μνημεῖα ἀρχιτεκτονικὰ γιὰ νὰ θυμίσουν μέχρι σήμερα τὸ πέρασμά τους ἀπὸ τὴν νησὶ τῆς Ἀφροδίτης. Μέσα σ’ αὐτὰ καὶ ὁ Ναὸς μὲ τὸ μυστηριακὸ «ρεφεκτόριον» στὸ γραφικὸ χωριουδάκι Μπέλλα Παῖζ, κοντὰ στὴν Κυρήνεια.

Τὸ Τάγμα τῶν Ναϊτῶν ἐξήγησε νὰ πουλήσῃ τὸ νησὶ πάλι στὸν Ριχάρδο καὶ τότε αὐτὸς ἐξώρισε τὰ «δικαιώματά» του στὸν Γουίλιον, ποὺ ἔγινε ὁ γενάρχης τῶν Φράγκων βασιλέων τῆς Κύπρου (1192—1489). Ἀπ’ αὐτὸν ἀρχίζει ἡ περίοδος τῆς Φραγκοκρατίας στὴν Κύπρον. Μία περίοδος ποὺ ἀπέδειξε τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν τῶν κατοίκων τῆς νήσου καὶ τὴν ἀκαταγώνιστη δύναμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Τοῦ πνεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ, ποὺ ἐπὶ χιλιάδες χρόνια τώρα πολεμᾷ ἐναντὶ κάθε ἀντιξοότητος καὶ πάντοτε νικᾷ!

ΠΑΝΟΣ ΦΙΡΜΠΑΣ

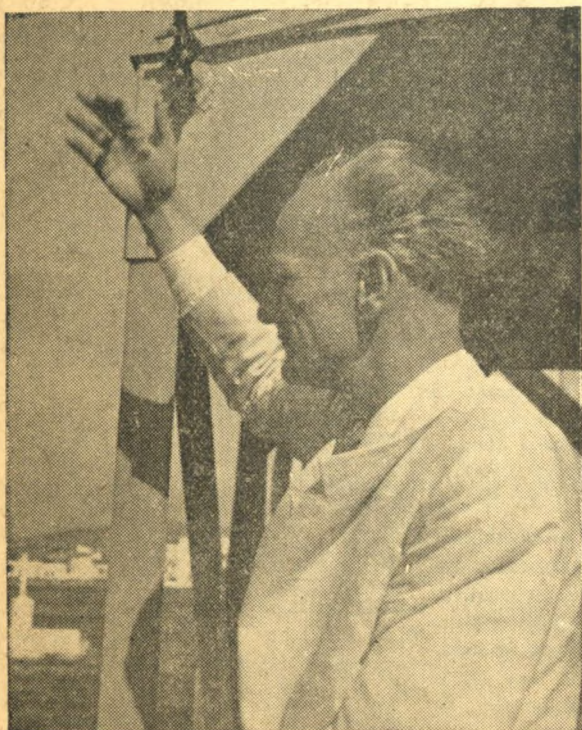
Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ

Μία χαρακτηριστική φωτογραφία του Έθνάρχου ολίγον καιρόν πριν συλληφθῇ ὑπὸ τῶν πραιτωριανῶν τοῦ Χάρντιγκ καὶ ἀπαχθῇ εἰς Σεϋχέλλας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσάτσος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τὸ βάρος τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν δύσκολον τομέα τῆς διαφωτίσεως.

Ὁ τέως Πρωθυπουργὸς κ. Παν. Κανελλόπουλος κατὰ παλαιὰν φωτογραφίαν, χαιρετῶν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πλήθη διαδηλωτῶν, τὰ ὁποῖα εἶχον ξεχυθῇ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ προέβησαν εἰς ζωηράς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ ἀειμνήστου στρατάρχου Παπάγου καὶ τοῦ τότε ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλοπούλου κατὰ τὴν ἐιδικὴν συνομιλίαν τῶν Ἀνακτόρων ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπι-
στὸς δημοσιογράφος κ. Γ. Σ.
Ἀγγλούς ἐκ Κύπρου ὅπου εὐ-
κτορείου, ἔλαβε τὰς ἡμέρας
τοῦ μεγάλου ἐξορίστου Ἐθνάρ-
χα λαμβάνει Ἑλλην δημοσιογρ-
ρικὸν ντουκουμέντο, καίτοι ὑπ-
χει τὰς πλέον προσφάτους γι-
Κυπριακῆς Ἐθνεγερσίας καὶ
ζονται μετ' ἀξιοθαύμαστον, ἀλλ-
τεύεται εἰς τὰς τελευταίας γι-
ὅτι ἡ Βασίλισσα τῆς ἀγγλικῆς
Κύπρου δὲν θὰ διαρκέσουν ἐπὶ
τὸς τὴν βαρυσήμαντον αὐτὴν
λύτερον μῆνυμα αἰσιοδοξίας
ἢ «Μαχομένη Κύπρος» προσφ-

Ἀγαπητὲ κ. Σπορίδη,

Εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὴν
ἐδόθη ἐπανεπιλημμένως ἡ εὐκαιρία
μον προσπάθειαν σας ὅπως ἀντα-
κον σας, ἀποφεύγοντες συγχρόνως
λόγῳ τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῇ ν-
ὅμως ἐπληροφορήθην ὅτι δὲν εὐρί-
θη ἡ ἀδεια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς α-

Ὡς πρὸς ἐμέ, ἡ «ἀδεια» πα-
ἔχω μάλλον τὴν ἀντίληψιν ὅτι
τῇσ' ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.
ραμονή τοῦ εἰς τὸν «Κήπον τῆς
τῶν Σεϋχελλῶν. Ἐδόθη ὑπὸ τοῦ
Τσάρλ Γκόρντον, ὅταν ἐπεσκέφθη
τος αἰῶνος. Εἰς σχετικὸν βιβλίον τ-
ρημάτων ὅτι αἱ Σεϋχέλλαι εἶναι ὁ
καὶ ὅτι ἐνταῦθα ἔζησαν οἱ προπ-
ἐπὶ πλέον ὅτι ὁ καρπὸς τοῦ φοιν-
ρυὰ τῆς θαλάσσης», τὸ ὁποῖον εἰ-
πράγματι, εἰς οὐδένα ἄλλο μέρος
γόμενον «μῆλον τοῦ Ἀδάμ», ὁ γν-

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω γι-
του Γκόρντον. Ἀπὸ τὰς θεολογικὰς
τοῦ Βιβλικοῦ «Κήπου τῆς Ἐδέμ»
ἐξοδον ἀπὸ τὸν «Παράδεισον» αὐ-

Ὅπως ἴσως θὰ γνωρίζετε, ἡ
ἡ μεγάλης φιλοξενίας. Ἐνας σοφ-
λαισίαν, ἕνας βασιλεὺς ἐκ τῆς Α.
μα λεοπαρδάλεως, ὁ Ζαγλουλ π-
του, ὁμᾶς ἀπὸ τὸ Ἄδεν καὶ τὴν
ἐξορίστων διεκόπη μέχρι τοῦ σῶ-
ἀφίχθημεν ἡμεῖς ἐνταῦθα, ἵνα συν-
Πιστεύω ὅμως ἀκραδάντως ὅτι
μακρόν. Εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ
Ὁ Ἅγιος Κυρηνείας καὶ λ-
τισμόν των.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΑΣ ΣΕΥ'ΧΕΛΛΑΣ

της 'Αγώνος της «Μαχομένης Κύπρου», γνω-
στης, ο οποίος απηλλάθη έσχάτως από τους
μετο ως ανταποκριτής του «'Αθηναϊκού Πρα-
κτός», ιδιόχειρον φιλικήν έπιστολήν εκ μέρους
του Μακαρίου, ή οποία είναι ή πρώτη που
'Η έπιστολή αυτή, ή οποία αποτελεί ιστο-
ρη την άγρίαν άγγλικήν λογοκρισίαν, περιέ-
χει και αντίληψεις του μεγάλου ήγέτου της
μέσου των γραμμών της, αί όποιαι διανθί-
σαι σκόπιμον φιλοπαίγμονα διάθεσιν, διοχε-
μας ή ακράδαντος πίστις του 'Εθνάρχου,
φανίας, θα καταρρεύσει και τὰ δεινά της
ακρόν. Φέροντες εις τὸ φῶς της δημοσιότη-
της κλειστικήν έπιστολήν, που αποτελεί τὸ κα-
ρὸν τὸν 'Ελληνικὸν Λαόν, είναι βέβαιον ὅτι
ή ύπηρεσίαν ύψίστης σημασίας.

το 17ης 'Ιουλίου έπιστολήν σας. Μοῦ
διαπιστώσω και εκτιμῶσιν τὴν φιλότι-
μη εἰς τὸ δύσκολον ἐν Κύπρῳ καθι-
σταρεμένης εὐκόλως δημιουργουμένης
ἀνωμαλίας καταστάσεως. Μετὰ λύπης
πλέον ἐν Κύπρῳ, διότι δὲν ἀνεω-

μονής εις Σευχέλλας δὲν ἔληξεν ἀκόμη.
νεώθη έσχάτως, χωρίς βεβαίως νὰ ἐρω-
ται οὕτω συνεχίζεται ἐπ' ἀόριστον ή πα-
ρα. Μὴ σὰς ἐκπλήττη ή ὀνομασία αὐτή
γγλου στρατιωτικῷ καὶ συγγραφῆς
ας νήσους περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόν-
υπεστήριξε σοβαρῶς καὶ μετὰ ἐπιχει-
ματι καὶ πράγματι ὁ «Κήπος τῆς 'Εδέμ»
ρες ἡμῶν 'Αδάμ καὶ Εὐά. Υπεστήριξεν
ειδούς δένδρου, τοῦ γνωστοῦ ὡς «ἰνδοκα-
κιμει εἰς μίαν τῶν νήσων καὶ τὸ ὅποῖον,
τοῦ κόσμου ὑπάρχει, εἶναι τὸ κοινῶς λε-
τὸς ἐκ τῆς Π. Διαθήκης καρπός.
μην ἐπὶ τῆς θεωρίας αὐτῆς τοῦ μακαρί-
μως σπουδᾶς μου, ἔχω ἄλλην ἰδέαν περὶ
καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, προτιμῶ τὴν
ἔπου ἀπὸ ἐπταμήνου φιλοξενουμαι.
ἄλλοι πρὸ ἡμῶν ἔτυχον ἐνταῦθα μικρᾶς
ἄνος μετὰ τῆς αὐλῆς του, ἀπὸ τὴν Μα-
φρικῆς, ἐνδεδυμένος ἀντὶ πορφύρας δερ-
ας τῆς Αἰγύπτου μετὰ πέντε ὑπηρετῶν
αλαιοστίνην. Ἀπὸ τοῦ 1940 ή φιλοξενία
ρίου ἔτους 1956, ὅτε ἐν αἰσίσαις ὥραις
σθῆ οὕτω ή παλαιὰ παράδοσις.
ή παράδοσις αὐτὴ δὲν θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ
νεῦμα τῶν ἡμερῶν μας.
οὐ συνεξόριστοι διαδιδάσκουν τὸν χαιρε-

Μὲ ἐγκαρδίους εὐχὰς

Γεώργιος Μακάριος

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Ο ΔΗΜΙΟΣ

ΤΟ ΘΥΜΑ

Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ
Πάσης Ἑλλάδος κ. Δωρόθεος, Πρόεδρος τῆς
Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς Αὐτοδιαθέσεως Κύ-
πρου (Π.Ε.Α.Κ.)

Ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος κατὰ τὴν τελευταίαν
ἐπίσκεψίν του εἰς Ἀθήνας, συνομιλῶν μετὰ τὸν
διευθυντὴν τῆς «Μαχομένης Κύπρου» κ. Γεώρ-
γιον Καράγιωργαν, εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ
Ἑλληνικοῦ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και Πάσης 'Ελλάδος κ. Δωρόθεος, υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου της Πανελληνίου 'Επιτροπής Αυτοδιαθέσεως Κύπρου, απέστειλε το εξής τηλεγράφημα προς τὸν 'Αρχιεπίσκοπον Βορείου καὶ Νοτίου 'Αμερικής κ. Μιχαήλ καὶ τὸν 'Υπατον Πρόεδρον τῆς Α.Χ.Ε.Π.Α.:

«Παρακαλοῦμεν ὑψώσατε ἐγκαίρως φωνὴν διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ὅπως ἐπέμβῃ παρὰ τῇ Βρεταννικῇ Κυβερνήσει καὶ ἀποτραπῇ οὕτω ἡ ἀναγγελλομένη δι' ἀπαγονισμού νέα ἐκτέλεσις Κυπρίου πατριώτου, τοῦ νεαροῦ Νικολάου Ξενοφώντος, ὑπὸ τοῦ Χάρντιγκ».

Ἐξ ἄλλου ὁ Μακαριώτατος ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ο.Η.Ε. κ. Χάμμερσकेλντ, τὸ ὁποῖον λέγει τὰ ἑξῆς:

«Οἱ Βρετανοὶ στήνουν νέαν ἀγχομένην εἰς τὴν Κύπρον, τὴν ἐνάντην κατὰ σειράν, διὰ νὰ ἐκτελέσουν τὸν νεαρόν Νικόλαον Ξενοφώντος. Παρακαλοῦμεν ὑψώσατε φωνὴν διαμαρτυρίας ὅπου δεῖ πρὸς ἀποτροπὴν τῆς στυγεράς αὐτῆς πράξεως, ἥτις ἔρχεται ὡς νέα ὕβρις πρὸς τὸ διεθνὲς φιλελεύθερον αἰσθημα καὶ οὐδὲνα τρόπον δὲν συντείνει εἰς τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος».

Τέλος ὁ 'Αρχιεπίσκοπος κ. Δωρόθεος ἀπέστειλε τηλεγραφήματα πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ 'Εργατικοῦ κόμματος τῆς Μ. Βρετανίας κ. Γκέϊσκελλ καὶ τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ Κυπρίου ἀγωνιστοῦ. Τὰ τηλεγραφήματα τοῦ Μακαριώτατου λέγουν τὰ ἑξῆς:

«Διὰ τὴν ἐπαπειλουμένην θανατικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νεαροῦ Κυπρίου πατριώτου Ν. Ξενοφώντος, ἀποτελοῦσαν ἀσυγχώρητον ἐπανάληψιν βαρυστάτου σφάλματος τῆς Βρεταννικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Κύπρον, παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε διὰ τὴν ἀκατανόησιν ἢ χειρονομία... Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ προέρχεται τί τὸ καλὸν ἐκ Ναζαρέτ!...

Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς τὴν ὑπεδέχθη εἰς ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων Κυπρίων. Ἡρωτῆθ' ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους καὶ ἐμὲ τὸν ἴδιον ἐν μέσῳ ὁδῷ, εἰς τὰς 'Αθήνας, εὐθὺς μετὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων, πού ἀνέφερον εἰς τὰς πρώτας τῶν σελίδας μὲ πολυστήλους τίτλους τὰ τῆς Βρεταννικῆς δὴθεν στροφῆς...

«Δὲν βαρύνετε!... Αὕτη ἦταν ἡ πρώτη ἀντίδρασίς του. «Ὁ Διγενὴς θὰ λύσῃ τὴν κατάστασιν! Νὰ εἴσθε περὶ αὐτοῦ πλέον ἢ δέδοισι... Καὶ μόνον ὁ Διγενὴς!... Θὰ τὸ ἰδῇτε!...»

«Οἱ Ἰνδοὶ ἔλυσαν τὰ ζητήματά τους μὲ τὴν παθητικὴν ἀντίστασιν. Ἐμεῖς θὰ τὸ λύσωμεν μὲ τὸν Διγενὴ. Σ' αὐτὸ τὸ ἔσχατον καταφύγιον μᾶς ἐσπρωξαν οἱ Βρετανοὶ ἀποικιοκράτες. Ἐχουν μάθει νὰ περιφρονοῦν τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν. Κι' ἐμεῖς θὰ τοὺς διδάξωμεν ὅτι σὰν Ἕλληνες πού εἴμεθα, ἐμάθαμε νὰ περιφρονοῦμεν τὸν θάνατον!...»

«Ὁ ὁμῶν δὲν εἶναι κανένας ἐπαγγελματίας κούρσαρος, πού ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐξτρεμιστικὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς, δὲν ἔχει τίποτε νὰ χάσῃ. Ἐχει ἤδη χάσει πάρα πολλὰ καὶ πολὺ τιμὰ καὶ διακινδυνεύει τῶρα ἀποτροπὴν τοῦ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον εἰς τὰ δύο ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα».

Η Γ.Σ.Ε.Ε.

Ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. ἐξέδωσε ἀνακοίνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καταφθάνουν τηλεγραφήματα ἐξ ὧν τῶν ἐργατοῦ-παλληλικῶν ὁργανώσεων τῆς χώρας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκφράζεται ἡ ὀργὴ καὶ ἡ συγκίνησις τῆς ἐργατικῆς τάξεως διὰ τὴν ἀνάνδρον συμπεριφορὰν τῶν Ἀγγλῶν ἐναντὶ τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων. Μεταξὺ ἄλλων, τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Καβάλας διὰ τηλεγραφημάτων τοῦ πρὸς τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐργαζομένων τῆς πόλεως διὰ τὴν ἐγκληματικὴν μανίαν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Στρατάρχου Χάρντιγκ κατὰ τοῦ ἀγωνιζομένου διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Ἐξ ἄλλου, ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος Καίσαριανῆς εἰς ψήφισμά της «Φρονεῖ ὅτι λόγω τῆς χρησιμοποίησεως τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου ὡς τοὺς Ἀγγλογάλλους ὡς βάσεως ἐξορμήσεως κατὰ τῆς Αἰγύπτου, μοιραίως μεταφέρουν τὸν πόλεμον ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, τῆς Κύπρου μας. Καὶ ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς χώρας συσπειρωθῶν εἰς ἑνιαῖον μέτωπον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσιμης καταστάσεως. Παραλλήλως δὲ ἐκφράζει τὴν συμπαράστασιν τῆς πρὸς τὸν μαχόμενον Ἑλληνικὸν Κυπριακὸν Λαόν».

Η ΕΤΑΚ

Ὁσαύτως ἡ «Ἐθνικὴ Ταξιαρχία Ἀπελευθερώσεως Κύπρου» ἐξέδωσε τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

«Μὲ τὴν ψυχὴν ἐστραμμένην πρὸς τοὺς σταυροὺς τῶν ἡρώων καὶ τὰς ἀγχομένας τῶν μαρτύρων, ἀπὸ ὅπου ἀναδύονται αἱ ὑπὲρ Ἑλευθερίας ἰα-

πεύρως περισσότερα συμπεριλαμβανόμενης καὶ τῆς ζωῆς τῆς δικῆς του καὶ τῶν δικῶν του.

—Μὰ γιατί ἀποφαινεσθε τόσον ἀπαισιόδοξοι; Ἀκόμη δὲν συνήλθεν ἡ συνδιάσκεψις! τοῦ παρατηροῦν οἱ δημοσιογράφοι. «Ὁχι ὁ γράφων.

—Διότι οἱ ἀποικιοφρονες δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ δώσουν ἐκεῖνα πού ἡμεῖς ζητοῦμεν. Θέλωμεν ἀπλούστατα τὴν Ἑλευθερίαν μας. Καὶ τέτοιες αἰτήσεις ἐκ μέρους δούλων θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους ὡς θανάσιμος προσωπικὴ προσβολὴ ἐναντίον παντὸς τοῦ Βρετανικοῦ.

«Ἄν εἶχαν σκοπὸν νὰ συμφωνήσουν, θὰ ἐκαλοῦσαν ἐμᾶς καὶ ὄχι τοὺς Τούρκους, στοὺς ὁποίους ἀγωνίζονται νὰ φορτώσουν ἀρμοδιότητες. Τοὺς ξέρουμε τὸσον καλά. Ἀργήσαμε ἀλλὰ τοὺς ἐμάθομεν».

Αὐτὲς εἶναι οἱ πρώτες ἐντυπώσεις τῶν Κυπρίων τῶν ἀμεσώτατα ἐνδιαφερομένων, ὕστερα ἀπὸ τὴν πολυώδινον βρεταννικὴν χειρονομίαν πού βλέπουν ὅλην τὴν γύρω τους, ἀλλὰ καὶ τὸσον μακριὰ τοὺς ὑπόλοιπον νησιωτικὴν Ἑλλάδα ἑλευθέρων. Πῶς νὰ μὴ βλαστημοῦν τὴν ἀποφράδα ἡμέραν πού πάτησαν στὸ νησί τους οἱ ἄσπονδοι φίλοι μας; Οἱ Βρετανοὶ τοῦ ἀδυσσώπητου Πουριτανισμοῦ;

ΠΑΝΟΣ ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ἑλευθερία εἶναι στερεωμένη πάνω στὰ φλογισμένα ράσα. Τὸ ἱερὸν σχῆμα δὲν συμβολίζει μόνον διὰ τὸν Ἕλληνα τὴν θεῖαν χάριν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα δῶρα τῆς Ἑλευθερίας. Ἐγινε κατὰ καιροὺς σημαία καὶ λάβαρον τῶν ἱερῶν πόθων τῆς Φυλῆς καὶ σὰν τέτοιο τὸ ἀτενίζουν καὶ σήμερον τὰ μάτια τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου. Διότι καὶ ἐκεῖ, στὸν Ἀκρίτα τοῦ Ἑλληνικοῦ Νότου, τὰ ἁγιασμένα ράσα ἔχουν ποτίσει μὲ τὸ τίμιον αἷμα τῶν τῶν δένδρων τῆς Ἑλευθερίας. Τὸ σπῆτον Μουσουλίων τῆς Φανερωμένης, στὴν Λευκωσίαν, ὁμιλεῖ εὐγλωττῶς περὶ τούτου. Ἐκεῖ φυλάσσονται εὐλαδῶς τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν κληρικῶν καὶ πολλῶν λαϊκῶν, πού διὰ τοῦ μαρτυρίου τῶν ἐγγιγάντωσαν τὸ δένδρον τῆς Ἑλληνικῆς ἑλευθερίας.

Ἄλλ' ἡ Κύπρος δὲν συνέβαλε μόνον δι' αἵματος μαρτύρων εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑλευθερίας, ἀλλὰ καὶ δι' αἵματος ἡρώων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπὶ πρωτομαρτύρων πού μετὰ τοῦ Ρήγα Φερραίου ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν ἦτο καὶ ὁ Κύπριος Ἰωάννης Καρατζᾶς, καὶ ἦσαν πολλοὶ οἱ Κύπριοι, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος. Μὲ αἷμα μαρτύρων καὶ αἷμα ἡρώων ὁλοκλήρου τῆς Φυλῆς, ἀπὸ τῶν ὕψλων Κεραυνίων μέχρι τῶν αἰγιαλῶν τῆς Κύπρου ἐποτίσθη τὸ δένδρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑλευθερίας. Ἀπὸ τὰ κόκκαλα ὧν τῶν Ἑλλήνων τὰ σκορπισμένα εἰς τοὺς θυθοὺς τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, καὶ τὰς ρωγμὰς καὶ τὰς κορυφὰς τῶν Ἑλληνικῶν ὀρέων ἐδῆγκεν ἡ Ἑλληνικὴ Ἑλευθερία. Καὶ ἡ συμβολὴ τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας εἰς ὅλους τοὺς κοινούς τοῦ ἔθνους ἀγῶνας ὑπῆρξε καθ' ὅλην τὴν ἐθνικὴν μας ζωὴν πάντοτε πρόθυμος, ἐνθουσιώδης, πολῦτιμος. Ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑ-

καὶ καὶ μὲ τὴν πίστιν ἀπαρασάλευτον εἰς τὴν Ἑνωσιν τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἀναλαμβάνομεν σήμερον τὴν δρᾶσιν τὴν πρακτικῶς συντελοῦσαν εἰς τὴν ταχύτεραν εὐδωσιν τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς Κύπρου.

Ἡ Ἰντέλλιζενς Σέρβις ἐφρόντισε νὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δίκτυον τῶν πληροφοριῶν. Ἐξηπλώθησαν καὶ ἐδῶ πλόκαμοι τῆς μυσταρᾶς προδοσίας καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι προδίδουν τὴν πατρίδα τῶν ἀντὶ πάντων βρεταννικῶν ἀργυρίων. Αὐτοὺς τοὺς συνεργάτας τοῦ ἐχθροῦ θὰ πατάξωμεν ἀμειλίκτως. Συνεργοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ἀπαγονήσιμον τῶν λεβεντοπαίδων τῆς Κύπρου μας, εἶναι καὶ αὐτοὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὰς τραγικὰς δοκιμασίας τῶν ἀδελφῶν μας, εἶναι καὶ αὐτοὶ ἔνοχοι διὰ τὴν δραματικὴν λιμοκτονίαν τῆς Λευκωσίας. Μὲ ὑπουλότητα καὶ ἀτιμίαν ἔχουν τὸ μαχαίρι καρφωμένον στὴν καρδίαν τῆς Πατρίδος τῶν, ἡ ὁποία μὲ στοργὴν καὶ συντηρεῖ καὶ τοὺς προστατεύει μέσα στοὺς κόλπους τῆς.

Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Πανελληνίου, θὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν χώραν μας ἀπὸ τοὺς μητρολῶας καὶ τοὺς προδότας. Αὐτὰ τὰ ἱερὰ χρώματα πού ἐποτίσθησαν μὲ ἄφθονον Ἑλληνικὸν αἷμα καὶ ἐσπάρησαν μὲ τὰ κόκκαλα τῶν ἡρώων καὶ ἐξηγιᾶσθαι, δὲν ἐπιτρέπεται σήμερον νὰ μαινῶνται ἀπὸ τὴν παρουσίαν ἀρνησιπάρηδων. Θὰ τὰ ἐξαγνίσωμεν καὶ πάλιν.

Ὅπως τὸ 1956

ΕΤΣΙ ΕΞΩΡΙΣΘΗ Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΚΙΤΙΟΥ

ΤΟ 1931

Τοῦ κ. ΠΑΝ. ΦΙΡΜΠΑ

λευθερίας πουθενὰ δὲν εὗρισκαν ἰσχυροτέραν καὶ συναρπαστικώτε-
ραν ἀπὴν ἑαυτοὺς.

Καὶ ὅπως εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἔτσι καὶ στὴν Κύ-
προ πάντοτε πρωτοστάτης καὶ ὁδη-
γὸς τὸ τιμημένο ράσο. Τὸ φλογι-
σμένο αὐτὸ ἐθνικὸν φλάμπουρο εἰς
τὸ ὁποῖον εἶναι ἀφιερωμένον τὸ ση-
μερινὸν χρονικὸ μας. 24 Ὀκτωβρίου
τοῦ 1931. Εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν δρα-
ματικῶν γεγονότων τοῦ μεγαλειώ-
δους Ἐνωτικοῦ Κινήματος πού ἔκα-
νε τὴν Κυπριακὴν ψυχὴν νὰ ἐπανεύ-
ρη τὰ μεγάλα φτερά της. Δὲν θὰ
ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ γεγονότα ἐκεῖ-
να, οὔτε εἰς τὴν ἐπαίσχυντον φρά-
σιν τοῦ Ἀγγλοῦ Κυβερνήτου, ὅστις
ἔγραψεν εἰς τὴν ἔκθεσιν του ὅτι «ὁ
μόνος τρόπος διὰ νὰ παραλύσῃ τὸ
Ἐνωτικὸν Κίνημα εἶναι νὰ ἄρωμεν
τελειωτικὰ καὶ τὴν σκιά τῆς Ἐ-
νώσεως ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα». Σήμε-
ρον ἡ μνήμη ὧν τῶν Ἑλλήνων τῶν
Ἑλευθέρων καὶ τῶν ὑποδούλων, ἀ-
νατρέπει εἰς τὴν σθεναρὰν στάσιν
τοῦ Ἑλληνικοῦ ράσου. Τὸν Ὀκτώ-
βριον τοῦ 1931, οἱ Ἀγγλοι συνέ-
λαβαν εἰς τὴν Κύπρον τὸν Ἀρχιε-
πίσκοπον καὶ τὸν ἐξώρισαν. Ἡ σύλ-
ληψις κατὰ περιγραφὴν αὐτόπτης
μάρτυρος ἔγινε τότε ὑπὸ δραματι-
κὰς συνθήκας.

Ἰδοὺ ἡ ἀφήγησις τοῦ μάρτυρος
τῆς ἀλησιμονήτου ἐκείνης σκηνῆς:

«Ἡ σύλληψις τοῦ Μητροπολίτου
Κιτίου ἔγινεν ὑπὸ δραματικὰς τῶ
ὄντι συνθήκας. Εἰς τὰς 4 τοὺς πρώ-
του προπερασμένου Σαββάτου (24
Ὀκτωβρίου) ἐπῆγαν εἰς τὴν Μητρό-
πολιν ζαπτιέδες καὶ στρατιῶται μὲ
ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἀστυνόμον Μοντεγ-
κιού. Ἐκτύπησαν τὴν πόρτα τοῦ
δωματίου τοῦ καὶ τὸν διέταξαν νὰ
ἐξέλθῃ. Ἀπήντησεν ὅτι πρέπει νὰ
περιμένουν.

Μετ' ὀλίγην ὥραν ἐξῆλθε φορὸν
τὸ ἐπανωκαλύμμαχόν του καὶ φέ-
ρων τὸ ἀρχιερατικὸν ἐγκόλπιον.
Εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἵθουσαν ἀναμο-
νῆς, ὅπου εἰσῆλθεν ἐπίσης καὶ ὁ ἀ-
στυνόμος, ὁ ὁποῖος ἐπληροφόρησε
τὸν Μητροπολίτην ὅτι ἔχει διατα-
γὴν νὰ τὸν συλλάβῃ.

—Ἐχετε ἔνταλμα; ἠρώτησεν ὁ
Κιτίου.

—Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ ἀστυνό-
μος καὶ ἤρχισε νὰ τὸ διαβάξῃ.

—Ἐγώ, εἶπεν ὁ Μητροπολίτης,
εἶμαι Ἕλληνας καὶ δὲν γνωρίζω ἀγ-
γλικά. Διαβάστε τό μου ἑλληνικά.
Ἐνας στρατιώτης τῆς φρουρᾶς τὸ
μετέφρασε. Ὅταν ἐπεσφράγισεν τὴν
ἀνάγνωσιν μὲ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς
ὑπογραφῆς τοῦ Διοικητοῦ Στόρς, ὁ
Σεβασμιώτατος εἶπεν:

—Ἐμένα δὲν μὲ διώρισεν ὁ
Στόρς, ἀλλὰ ὁ Θεός... Ὑποκύπτω
εἰς τὴν βίαν».

Ἐκτοτε ἐχάθησαν τὰ ἴχνη του.
Μετεφέρθη ἐπὶ πολεμικῇ καὶ ἐπει-
τα κανεὶς δὲν ἔμαθε τίποτε».

Αὐτὰ ἀφηγήθη αὐτόπτης μάρτυς
τῆς υπερφάνου καὶ ἡρώικης στάσε-
ως τοῦ ἑλληνικοῦ ράσου κατὰ τὴν
24 Ὀκτωβρίου τοῦ 1931.

ΠΑΝΟΣ ΦΙΡΜΠΑΣ

Η ΣΠΟΥΔ

Διευθυντής: ΧΡ. Α. ΖΟΥΛΑΣ

15ΘΗΜΕΡΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ

Η ΔΑΜΕ

Ἐπέταξαν πλέον τὴν μά-
σκα των οἱ φίλοι μας οἱ ἀ-
μερικανοί. Εἶναι βεβαίως
ἀληθές, ὅτι ἡ ψυχολογία
τοῦ ἀμερικανοῦ εἶναι ὑπε-
ροπτική, εἶναι ἀληθές, ὅτι
ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας μᾶς κα-
τατάσσουν μίαν βαθμίδα
ὑψηλότερον ἀπὸ τοὺς Πα-
πούα. Πιστεύουν ὅτι αὐτοὶ
εἶναι ἡ πρώτη φυλὴ τῆς
γῆς καὶ ἐπονται λαοὶ συγ-
γενεῖς μὲ αὐτούς. Ἡ πί-
στις αὐτὴ ἐπήγαγε ἀπὸ τὸν
Πακτωλὸν τοῦ δολλαρίου.
Ἐχομεν ὁμῶς καὶ γνώμας
ἀμερικανῶν διὰ τὴν Ἑλλά-
δα ἐξόχους, ὅπως τὴν δή-
λωσιν τοῦ Ἀϊζενχάουερ πε-
ρὶ τοῦ θαυμασίου στρατοῦ
μας. Δύο ἐπομένως συμπα-
ράσματα δύναται κανεῖς νὰ
ἐξαγάγῃ: Πρῶτον, ὅτι μιὰ
χώρα ἡ ὁποία διαθέτει θαυ-
μάσιον στρατὸν πρέπει κα-
τὰ συνέπειαν ἡ χώρα αὕτη
νὰ εἶναι χώρα ἰσχυρά, εὐη-
μεροῦσα χώρα πὺν κατατάσ-

σεται μεταξὺ τῶν «Πρώτων»
καὶ δεύτερον, ὅτι μιὰ χώρα
διὰ νὰ διατηρῇ θαυμάσιον
στρατὸν θὰ πρέπει νὰ συγ-
γενεῖ μὲ τοὺς Μαορί.
᾽Ομιλοῦσε ὁμῶς κάποτε
ὁ κ. Γκερύντν περὶ Ἑλλά-
δος, ἔφθασε μέχρι τοῦ Κυ-
πριακοῦ καὶ τότε ἐξεστόμι-
σεν τὴν ἀκόλουθον λέξιν.
«... ἡ Κύπρος μας...» ᾽Ομι-
λοῦσε δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος
καὶ ἔλεγε μὲ τόσην ἀπλό-
τητα καὶ πιστικότητα «ἡ
Κύπρος μας» ὥσταν νὰ ἦτο
ὑπόθεσις καθαρῶς Ἑλλη-
νων καὶ κ. Γκερύντν.

Ἀλλὰ διατὶ ἡ στήλη αὐ-
τὴ ἀσχολεῖται μὲ πράγματα
ὁποῖα καὶ γνωστὰ εἶναι καὶ
ἐνδιαφέροντα δὲν εἶναι; Ἀ-
πλουστάτα. Διὰ νὰ διαλέ-
ξῃ ἡ στήλη ἐὰν θὰ πρέπει
νὰ ἐκφρασθῇ ὡς χώρα πο-
λιτισμένη ἢ ὡς Μαορί. Ἐὰν
προτιμῇ τὸ δεύτερον θὰ
εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος

μὲ τὴν «πρώτην» φυλὴν τῆς
γῆς. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ στήλη
αὕτῃ δὲν ἔμπορεῖ νὰ πει-
σθῇ εὐκόλως, ὅτι οἱ θιασῶ-
ται τῶν καμπυλοτήτων τῆς
Μέριλιν Μονρόε καὶ τῶν
δολλαρίων, ἔμπορουν νὰ εἶ-
ναι ἡ «πρώτη» φυλὴ, προ-
τιμᾷ νὰ ἐκφρασθῇ ὡς χώρα
μὲ ὑπερήφανον παρελθόν
καὶ μὲ ὑπέροχον πολιτισμὸν
διὰ τὰ ὁποῖα ἡ στήλη αὕτη
εἶναι πεπεισμένη ὅπως καὶ
οἱ κ. κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ
Γκερύντν. Ὡς χώρα λοιπὸν
ἐνδοξος, γενναῖα, μὲ δάφ-
νας καὶ μὲ τάφους ἀποτεί-
νεται, ὅχι στὴν χώρα τῆς
Μαίριλιν Μονρόε, ἀλλὰ στὴν
χώρα τοῦ Τόμας Πέϊν.

Ὑμεῖς ὅπου κάποτε συμ-
πολεμήσατε μὲ τὸν Οὐάσιγ-
κτων καὶ τὸν Τζέφερσον,
ὑμεῖς ὅπου συγγράψατε τὰ
«δικαιώματα τοῦ ἀνθρώ-
που» ἀνασηκώθειτε λίγο
ἀπὸ τὸν τάφον σας καὶ εἰ-
πῆτε εἰς τὸν λαόν σας, ὅτι

κάπου ἐκεῖ εἰς τὸ πέλαγος
τῆς Μεσογείου, εὐρίσκειται
ἓνα νησί, ὅπου τὰ ἀκρογιά-
λια του εἶναι τόσον δαντε-
λωτά, ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς
Ἑλλάδος, ὅτι ὁ οὐρανός
του εἶναι ἐξ ἴσου λαμπρὸς
μὲ τὸν ἀττικόν, ὅτι οἱ ἄν-
θρωποι ἐκεῖ ὁμιλοῦν ἑλλη-
νικὰ καλλύτερα ἀπὸ τοὺς
λοιποὺς Ἕλληνας.

Ἴσως ὁμῶς νὰ μὴν σᾶς
ἀκούσουν, μακαρίτα Τόμας,
οἱ σύγχρονοι ἀμερικανοί.

Εἶναι τόσον ἀπασχολη-
μένοι μὲ τὰ καπρίτσια τῆς
Ρίτας καὶ τόσον ἀφωσιω-
μένοι εἰς τὰ δολλάρια των,
ὥστε τὰ «δικαιώματα τοῦ
ἀνθρώπου», τὰ ὁποῖα μάλι-
στα τὰ μοστράρουν καὶ εἰς
τὴν βιτρίνα τῆς ὁδοῦ Σια-
δίου, στριμώχνονται μετα-
ξὺ τῆς πανοραμικῆς ὁθό-
νης καὶ τοῦ πορτοφολίου.

Δὲν θὰ σᾶς ἀκούσουν διό-
τι ὑμεῖς ἐκανονίζατε τὴν
πορείαν τῆς γεννεᾶς σας, τὴν

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Συνάδελφοι,

Τὰ στοιχειωμένα ἔτοῦτα
χώματα πὺν πατάτε αὕτῃ τῇ
στιγμῇ εἶναι ζυμωμένα μὲ
τὸ δάκρυ καὶ μὲ τὸ αἷμα τό-
σων καὶ τόσων Ἑλλήνων καὶ
συναδέλφων μας σπουδαστῶν,
ποὺ ἔπесαν γιὰ νὰ κρατή-
σουν ἐλεύθερη τὴν πανένδο-
ξον Ἑλλάδα μας. Αὕτῃ ἡ
στεντορεία κραυγὴ Αὐτοδιά-

τήσαμε τίποτα περισσότερο,
τίποτα λιγώτερον ἀπὸ τοῦ νὰ
ἐπιτραπῇ σὲ 420.000 ἀδελ-
φοὺς Κυπρίους νὰ ἀντικατα-
στήσουν τὰ δάκρυα καὶ τοὺς
στεναγμοὺς τῆς Δουλείας μὲ
τὸ γέλιο καὶ τὰ τραγούδια
τῆς Λευτεριᾶς. Δὲν ζητήσα-
με τίποτα περισσότερο, τίπο-
τε λιγώτερον ἀπὸ τοὺς ὑπερ-
μάχους τῶν δημοκρατικῶν ἱ-

δρυτικῶν κόσμῳ τὰ ἰδεώδη. Ἡ
Ἀγγλία τὰ κατεπρόδωσε. Ἡ
Ἀγγλία τὴν εὐγενέστερον
σελίδος τοῦ λαμπροῦ πολι-
τισμοῦ πὺν μᾶς πῆρε. Ἄν
ἦτο δυνατόν ἡ ἀπέχθεια τῶν
Κυπρίων, ἂν ἦτο δυνατόν οἱ
πόννοι τῶν δούλων ἀδελφῶν,
οἱ στεναγμοὶ καὶ ἡ ἀπελπι-
σία των, νὰ γίνουν μιὰ πύ-
ρινν φλόγα θάκανε στὴ στιγ-

ΣΤΙΧΜΗ ΟΤΥΠΑ ἀπὸ τὸ

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ πα-
ρακολουθήσῃς μιὰ μάζα 6.000
χιλιάδων περίπου παραλληλοῦν-
των φοιτητῶν, σπουδαστῶν,
καὶ μαθητῶν. Σὲ κουφαίνει ἡ
δύση, σὲ καταδρέχει ἡ ἀντλία
σέ... χαϊδεύει τὸ κλόπ, σὲ
συγκινεῖ ἡ εἰκόνα τῆς μάχης.
Πρέπει κανεῖς νὰ εἶναι πολὺ
ἀναίσθητος, ὅπως μερικοὶ ἐπά-
νω στοὺς ἐξώστες τῆς Μ. βρε-
τανίας, καὶ φωτογράφιζαν μὲ
χαμόγελο ἀμερίμνου τουρίστα
τοὺς μαχομένους φοιτητάς. Ὡς
τόσο ἀνάμεσα στὰ νερά καὶ
στὰ γκλόπ, ἀνάμεσα στὸ φῶς
καὶ στὴ συγκίνησι κατόρθωσα
νὰ κρατήσω μερικά στιγμιότυ-
πα.

Εὐρισκόμενον εἰς τὸν ἐξώ-
στην τῶν ὀμιλητῶν τοῦ πανε-
πιστημίου καὶ ὅταν ὁ τελευταί-
ος ὀμιλητὴς ἀνήγγειλε τὸ πρό-
γραμμα τῆς διαδρομῆς οἱ φοι-
τηταί ὀρμησαν σὰν ἓνας ἄνθρω-
πος πρὸς τὸν Ἀγνωστον.

Μέσα στὴν αἴθουσα τῶν ἐρ-
γαστηρίων Ἰατρικῆς τὰ τρα-
πέζια τῶν μελετῶν ἐτρίζαν καὶ
οἱ σωλῆνες χόρευαν ἀπὸ τὸ πο-
δοβολητὸ τῶν φοιτητῶν ποὺ ἐ-
σπευδαν νὰ κατέβουν τὴ σκά-
λα καὶ νὰ συνενωθοῦν μὲ τοὺς
λοιποὺς διαδηλωτάς. Φυσικω-
τάτῃ ἡ εἰκὼν. Πλὴν ὁμῶς τὴν
«ἡμαύρωσε» ἓνας φοιτητὴς ὁ
ὁποῖος δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ κου-
νήτῃ ἀπὸ τὸ τραπέζι του
ὅπου μὲ ἓνα μικροσκοπικὸν καὶ
μὲ κινεζικὴν ἀπάθεια συνέχιζε
τὴν δουλειά του ἡσυχᾶ.
«Ὅταν οἱ φοιτηταί γονυπε-

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΕΞΗΣΤΡΑΨΕ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΕΟΚΑ ΕΞΕΣΧΙΣΕ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ

Η ΚΥΠΡΟΣ είναι σάρκα απ' τη σάρκα και κόκκαλο απ' τὰ κόκκαλα τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος. Μέσα στὶς φλέβες τῆς ρέει ὁλόφλογο τὸ ἅγιο αἷμα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς συγκλονίζεται, παθαίνεται καὶ φλογίζεται ἀπὸ τὰ αἰώνια αἰσθήματα - πάθη καὶ ἰδανικά τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου, τὸ πάθος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς, τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας καὶ λεβεντιάς, τὴν ἀσθυστὴ φλόγα τῆς Ἰδέας, τῆς Λευτεριάς, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἀνθρωπιάς, τὸ ἱερὸ πάθος τῆς λατρείας τοῦ Ὁραίου, τοῦ Ὑψηλοῦ, τοῦ Ἀπολύτου, τοῦ Αἰωνίου, μ' ἓνα λόγο τοῦ Θεοῦ. Τὸ πνεῦμα τῆς εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ παναιώνιου κοσμογονικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ἐλεύθερο καὶ δημιουργικὸ, ἰδεαλιστικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ, ὠραιολατρικὸ καὶ θεολατρικὸ πνεῦμα ποὺ ἀγκαλιάζει σὲ ἀπόλυτῃ ἀρμονίᾳ τὸν αἰώνιο Ἄνθρωπο καὶ τὴν αἰωνία Ἀνθρωπότητα, τὸ Ἄτομο καὶ τὴν Κοινωνία, τὸν Κόσμο καὶ τὸ Θεό, μ' ἓνα λόγο τὸ Σύμπαν. Σ' ὅλη τὴ μυριόχρονη ἱστορία τῆς, ἡ Κύπρος ἔζησε ὡς ἀναπόσπαστο κλαδί τοῦ κορμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ δέντρου καὶ σ' ὅλες τὶς μεγάλες κοσμοϊστορικὲς στιγμὲς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἡ κοσμικὴ μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἦταν καὶ ἡ μοῖρα τῆς. Βαθύτερα καὶ συγκλονιστικώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ στὶς ἡμέρες μας καὶ προπάντων ἀπὸ τὴν ἱερὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχισε τὸν ἀνοιχτὸ τιτάνειο ἡρωϊκὸ ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῆς ἐναντίον τοῦ βαρβάρου τύραννου καὶ δυνάστου τῆς ἡ Κύπρος ζῇ τὸ αἰώνιο δῶμα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μοίρας, τὸ ἐκθαμβωτικὸ καὶ ἐκτυφλωτικὸ ἀπὸ ὑπερκόσμιο καὶ αἰώνιο φῶς δῶμα τῶν ὑψηλῶν αἰώνων ἰδανικῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τὸ δῶμα τῶν μεγάλων κοσμογονικῶν ἀγῶνων, θυσιῶν, ὁλοκαυτωμάτων. Ἡ Ἀρετὴ, στὸ ὑψηλὸν καὶ θεῖον Ἑλληνικὸ νόημα τῆς, ὁ Ἡρωϊσμός, ὁ Ἀγῶνας καὶ ἡ Θυσία, ἡ Ζωὴ καὶ ὁ Θάνατος γιὰ τὴν Ἰδέα καὶ τὴν ὁμορφίαν καὶ τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπέριστα ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάστασις πρὸς τοὺς οὐρανούς τῆς θείας Ἰδέας, μετ' ἄλλους λόγους ἡ ἐλευθερία, πᾶναγνη καὶ ἀστραφτοδόλα πνευματικὴ δημιουργία εἶναι οἱ ὑψηλότερες ἀρετὲς καὶ κατακτήσεις τοῦ ὑπερχρονικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ συνθέτουν τὴν αἰωνία κοσμικὴ καὶ ἱστορικὴ μοῖρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄντος. Καὶ οἱ ἀρετὲς αὐτὲς περισσότερο καὶ λαμπρότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ ἀστράφτουν καὶ φωτοβολοῦν στὶς ἡμέρες μας, στὸν οὐρανὸ καὶ στὶς θάλασσες, στὰ βουνὰ καὶ στοὺς κάμπους, στὶς πολιτείες καὶ στὰ χωριὰ τῆς λεβεντόψυχης Κύπρου.

Ἡ Ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου εἶναι κατ' ἐξοχὴν δραματικὴ καὶ τραγικὴ. Τὸ δῶμα στὸ δάθος εἶναι πάντα τραγωδία. Καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου εἶναι τὸ αἰώνιο δῶμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετῆς, στὸ Ἑλληνικὸ, στὸ ἡρωϊκὸ νόημα τῆς, ἡ αἰώνια τραγωδία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνθρώπου στὴν πᾶλιν τοῦ γιὰ τὴν κοσμικὴ ἐνσάρκωσι τῆς αἰωνίας Ἰδέας στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἀπ' τὴ φύσιν του καὶ τὴν ἱστορία του ἔχει βαθύτερο τὸ αἰσθηματὸ τοῦ δραματικοῦ καὶ τοῦ τραγικοῦ. Ἀπὸ τὴν αἰωνία αὐτὴ οὐσία τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου γένηκε στοὺς ἀρχαίους καιροὺς τὸ ὑπεροχώτερο ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς δημιουργίας καὶ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ δραματικὴ τέχνη, ποὺ οἱ θεοὶ μύστες τῆς εἶναι οἱ μεγάλοι δραματικοὶ ποιητὲς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας, ὁ ἰσόθεος Αἰσχύλος, ὁ ἀπικλώτατος καὶ κλασικώτατος Σοφοκλῆς καὶ ὁ φιλοσοφικώτατος καὶ παθητικώτατος Εὐριπίδης. Ἀπαράμιλλος ἀριστοτέχνης τῆς δραματικῆς τέχνης ὢν τῶν αἰώνων εἶναι ὁ Σοφοκλῆς. Ὁ ποιητὴς τοῦ τραγικώτατου Οἰδίποδα καὶ τῆς θείας Ἀντιγόνης εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μύστης καὶ κοσμικὸς ἐνσάρκωτης τῶν αἰώνων μυστικῶν τῆς ὑψηλῆς τέχνης τοῦ Διόνυσου καὶ ἀνεβάσει τὸ δῶμα σὲ ὕψη ποὺ προκαλοῦν τὸν ἱλιγο, τὸ δέος καὶ τὴν ἔκστασι. Ἐν' ἀπὸ τὰ βαθύτερα μυστικὰ τῆς τέχνης τοῦ ποιητῆ τοῦ Αἴαντα καὶ τῆς Ἥλέκτρας, εἶναι στὴν ὑψηλότερη στιγμὴ τῶν τραγωδιῶν του καὶ στὸ ἀποκορύφωμά του τραγικοῦ αἰσθηματος καὶ τῆς τραγικῆς ὁδύνης νὰ παρεμβάλλῃ ἓνα κωμικὸ ἐπεισόδιο καὶ μετ' αὐτὸ

κωμικὰ καμώματα καὶ λόγια ἐνὸς κωμικοῦ δευτερεύοντος προσώπου τοῦ δράματος νὰ προκαλῇ στὴν ψυχὴ τοῦ θεατῆ τὸ ξαλάφρωμα ἀπὸ τὴν τραγικὴ ὁδύνῃ καὶ τὸ γέλιο. Ὁ ἥλιος τῆς τέχνης τοῦ Σοφοκλῆ βρίσκεται ἐδῶ στὸ μεσουράνημά του καὶ εἶναι βαθύτατο—καὶ μετὰφυσικὸ βάθος—τὸ μυστικὸ αὐτὸ ὢν τῶν μυστικῶν τῆς τέχνης τοῦ ποιητῆ, ποὺ ἐνσαρκώνει κλασικώτατα καὶ τελειότερα ἀπὸ κάθε ἄλλο ποιητὴ τὸ ὑψηλὸ καὶ αἰώνιο πνεῦμα καὶ τὴν αἰωνία ψυχὴ τῆς Ἀττικῆς γῆς καὶ τῆς αἰωνίας Ἀθήνας. Καὶ τὸ μυστικὸ αὐτὸ τῆς δραματικῆς τέχνης τοῦ Σοφοκλῆ δὲν εἶναι ἐξαιρετικὸ καὶ μοναδικὸ προνόμιο τοῦ ἀθάνατου δραματικοῦ, ἀλλὰ καὶ αἰώνιο κτῆμα ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.

Εἰπώθηκε ἀπὸ μεγάλους μετ' παγκόσμιο κύρος ἐπιστήμονες καὶ ἀπὸ μεγάλους φιλοσόφους τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ εἶναι ἀπόλυτῃ ἀλήθεια, πῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὡς ἐνιαῖος ζωντανὸς ἔθνικος, πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς ὄργανισμός, εἶναι ἓνας μεγάλος ποιητὴς, ποιητὴς αἰώνων πνευματικῶν ἀριστοτεχνικῶν, ὅπως στοὺς ἀρχαίους καιροὺς τὸν Ὀμηρικὸν τραγουδῶν καὶ στοὺς νεώτερους καιροὺς τῶν ἀθάντων νεοελληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν ποὺ ἐθαύμαζε ὁ Γκαίτε καὶ θαυμάζει ὁλος ὁ κόσμος. Μεγάλος ποιητὴς ὁ Ἑλληνικὸς λαός εἶναι κατ' ἐξοχὴν δραματικὸς καὶ τραγικὸς ποιητὴς καὶ ζῇ δραματικώτατα καὶ τραγικώτατα τὴ ζωὴν του καὶ στὶς ὑψηλότερες ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς ἀνατάσεις καὶ ἐξάρσεις του καὶ στὶς ὠραιότερες στιγμὲς του ἀστράφτει καὶ φωτοβολᾷ τὸ καλλιτεχνικὸ δραματικὸ δαιμόνιό του σὲ βαθμὸ ποὺ καταπλήσσει καὶ θαμπώνει ὅλο τὸν κόσμον.

Μιὰ τέτοια εὐτυχισμένη στιγμὴ τῆς καλλιτεχνικῆς δραματικῆς εὐφροσύνης καὶ δημιουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄντος μᾶς χάρισε τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ ὑπέροχος Λαὸς τῆς Κύπρου. Δραματικώτα-

Τοῦ κ. Ν. Δ. ΚΟΡΚΟΦΙΓΚΑ

τὴ καὶ τραγικώτατῃ εἶναι στοὺς καιροὺς αὐτοὺς ἡ ζωὴ τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ. Ποτὰμὴν ρεῖ τὸ αἷμα τῶν ἡρώων καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῆς Λευτεριάς τῆς Κύπρου. Ὁ δάσβαρος δυνάστης τῆς καταλύει τοὺς αἰώνιους γραφτοὺς καὶ ἀγραφοὺς νόμους τοῦ κόσμου, τὸ φυσικὸ καὶ τὸ θετικὸ Δίκαιο, τὸν παναθρώπινο καὶ παγκόσμιο καὶ παναιώνιο θεῖο Ἠθικὸ Νόμο, βασανίζει, τυραννεῖ, φυλακίζει, δολοφονεῖ ἄνδρα, ἀπαγχονίζει, παραδίδει τοὺς καὶ δαυμούς, ποδοπατεῖ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα καὶ ὅλα τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα, ξεσκάδει τάφους καὶ νεκρούς, καταστρέφει, λεηλατεῖ, δίδει, καίει, ρημάζει καὶ πάντα στὴν Κύπρον, ποὺ τὸ ρήμαγάμ τῆς θυμίζει τοὺς στίχους τοῦ Σολωμοῦ γιὰ τὴν καταστροφὴ τῶν Ψαρῶν, εἶναι ἀρεθὴς, βέδηνλος, ἱερόσυλος, ἄθρησκος καὶ ἄθεος, σκληρὸς, στυγνὸς, ἀνῆλεος, ἀδυσώπητος, ἀπάνθρωπος.

Καὶ ὅμως στὸ ἀποκορύφωμά τῶν μαρτυριῶν του, τῶν δυστυχιῶν του καὶ τῶν τραγωδιῶν του ὁ Κυπριακὸς Λαὸς ἀποκαλύπτει ὁλόλαμπρα, καὶ μετ' αὐτὸν πῶς ἀξιοθαύμαστο τρόπο πῶς δὲν πέθανε μέσα τὸν τὸ πανάρχαιο δραματικὸ δαιμόνιό τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ πῶς στὶς φλέβες του ρεῖ τὸ αἷμα τῶν μεγάλων δραματουργῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ Ἀγγλία τῶν Ἡντεν—Λόυντ—Μπόυντ ἔχει κατακλύσει ὅλη τὴν Κύπρον μετ' 30.000 στρατιώτες ὅπλισμένους μετ' ὅλα τὰ φοβερά καὶ τρομερά ὅπλα τῆς πολεμικῆς τέχνης τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἔχει θέσει ἐπὶ κεφαλῇ τῶν τῶν στρατῶν καὶ ὢν τῶν στόλων τῆς τῶν ἀξιώτων ἀπ' ὅλους τοὺς στρατάρχες τῆς. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ τριῶν μυριάδων στρατιωτῶν γιὰ νὰ καταβάλῃ μιὰ φούχτα τριῶν δεκάδων ἡρώων τῆς Κύπρου (σ' ὅλους τοὺς κοσμοϊστορικοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ἴδια πάντα ἀναλογία δυνάμεων, ἡ ἀναλογία τῶν στρατιῶν τοῦ Ξέρξη καὶ τῶν 300 τοῦ Λεωνίδα)

δὲν εἶναι ἡ πῶς τρανὴ ἀπόδειξις τῆς παρακμῆς καὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ ξεπεσμοῦ τῆς σημερινῆς Ἀγγλίας; Ὁ δῆμιος τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ δὲν κάνει τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ ἐπινοῇ καὶ νὰ θέτῃ σ' ἐνέργειαν τὰ πῶς σκληρὰ, πῶς ἄγρια, πῶς βάρβαρα, πῶς ἀνατριχιαστικά, πῶς ἀποτρόπαια, πῶς μεσαιωνικά, πῶς ἀπάνθρωπα καὶ πῶς ἐγκληματικά μέσα—ποὺ στιγματίζουν αἰώνια τὴν Ἀγγλία—γιὰ νὰ λυγίσῃ τὸ πολεμικὸ φρόνημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ νὰ συντρίψῃ τὴν ἡρωϊκὴ ἀντίστασίν του. Καὶ ὅμως μιὰ φούχτα Κυπριωτῶν ἡρώων καταφρονᾷ καὶ ἀνατρέπει ὅλους τοὺς στρατοὺς καὶ στόλους τῆς Ἀγγλίας καὶ φέρνει σὲ ἀπόγνωσι τὸ δῆμιό τῆς Κύπρου. Στὴ στιγμὴ αὐτὴ ὁ ὑπέροχος Διγενὴς μετ' αὐτὴν θαυμαστότατῃ καὶ πολιτικώτατῃ χειρονομία τοῦ προσφέρει στοὺς Ἀγγλους μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία πολιτικοῦ τερματισμοῦ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος καὶ προτείνει ἐντιμὴ καὶ ἀξιοπρεπεῖα ἐκχειρίσασθαι. Ἀλλ' ὁ δῆμιος τῆς Κύπρου, γιὰ νὰ ἀποδείξῃ γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα τὴν γνωστὴν σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἀγγλους ὠμολογημένη πνευματικὴ βραδύνοια καὶ νωρότητα καὶ τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην καὶ τὸ πείσμα τῶν πατριωτῶν του, μαζί μετ' τὴν φρικιαστικὴ σκληρότητα καὶ ἀπάνθρωπιάν του, φανερώνῃ πῶς δὲν ἔχει οὐτε τὴ στοιχειώδη αἴσθησι τῶν ὀρίων τοῦ σοδαροῦ καὶ τοῦ κωμικοῦ καὶ ἀπευθύνει στοὺς ἥρωες τῆς Λευτεριάς τῆς Κύπρου τὸ περίφημο γελοιοδῶστατο τελεσίγραφόν του!...

Στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ στιγμὴ γιὰ μυριοστὴ φορὰ ἀστράφει τὸ ἀσύγκριτο καὶ ἀνυπέρβλητο ἡρωϊκὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀθάνατη ἡρωϊκὴ καὶ συνάμα πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Ἀπ' τὸ ἓνα μέρος ὁ ἡρωϊκὸς Διγενὴς, ὁ Διγενὴς τῶν ἀθάντων ἀκριτικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν τῆς Κύπρου καὶ τῶν ἔθνικων θρύλων, ἀπευθύνει στὸ Χάρντιγκ τὸ ἱστορικὸ «Μολὼν λαβέ» τοῦ Λεωνίδα τῶν Θερμοπυλῶν, ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος ὁ ὑπέροχος καὶ τρισδοξαζόμενος Κυπριακὸς λαὸς ἐπινοεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα καὶ μεγαλοφυέστερα ἐφευρήματα τοῦ δραματικοῦ δαιμονίου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἰσάσιος τῆς δραματικῆς φαντασίας τοῦ Αἰσχύλου καὶ τοῦ Σοφοκλῆ καὶ γελοιοποιεῖ μ' αὐτὸ στὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου τὸν ὀπλισμένο καὶ συνωφρωμένο δῆμιό τῆς Κύπρου καὶ τὴν ξεπεσμένη Ἀγγλία τοῦ Ἡντεν. Ὡς ἀπάντησι στὸν κωμικώτατο καὶ φαιδρότατο δῆμιό τῆς Κύπρου, ὁ μέγας δραματικὸς ποιητὴς ποὺ εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ὁ ἀπ' τὴ σάρκα του καὶ τὰ κόκκαλά του θαυμάσιος Κυπριακὸς λαός, ἐξαπολύει μέσα στοὺς δρόμους τῆς πρωτεύουσας τῆς Κύπρου ἓνα γαῖδαρο ὀπλισμένο μετ' ὅλα τὰ ὅπλα τῶν στρατῶν τοῦ Χάρντιγκ καὶ μετ' ἐπιγραφήν στὴ ράχη του καὶ στὴν οὐρά του «Σὰς παραδίδομαι στρατάρχα μου»!...

Ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ παγκοσμίου θεάτρου δὲν ἔχει μεγαλοφυέστερη δραματικὴ ἐπινόησι. Ἡ καλλιτεχνικὴ δραματικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου κάνει τὸ θαῦμα τῆς στίς ἀθάνατες αὐτὲς ἱστορικὲς στιγμὲς. Ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα γελάει μετ' ὅλη τὴν καρδίαν της μετ' ὅλη τὴν στρατάρχη ὢν τῶν στραταρχῶν τῆς κοσμοκρατορίσσης Μεγάλῃς Βρετανίας. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς μετ' αὐτὸν ἡρωϊσμόν του καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν δραματικὸν δαιμόνιόν του ταπεινώνει, ρεζιλεύει καὶ γελοιοποιεῖ τὸ Χάρντιγκ καὶ τὴ Σία τῶν Ἡντεν—Λόυντ—Μπόυντ στὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Χάρντιγκ ὡς κωμικὸς καὶ φαιδρὸς καὶ γελοῖος πρόσωπον μπορεῖ νὰ πράξῃ καὶ θὰ πράξῃ στὸ μέλλον τοῦ κόσμου τὰ ἐγκλήματα ἐναντίον τῆς μεγαλομάρτυρος Κύπρου, ἀλλὰ στὸ βάθος εἶναι τελείως ἀκίνδυνος γιὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῆς ἀπὸ τὴ στιγμὴ τοῦ ξευτελισμοῦ του καὶ τῆς γελοιοποίησής του ἀπὸ τοὺς Κυπρίους. Ἡ ζωὴ εἶναι πόλεμος, κάποτε τραγωδία. Ἐκείνος ποὺ στὸ ἀποκορύφωμά τῆς μάχης καὶ τῆς τραγωδίας βρίσκει μέσα του τὴ δύναμιν νὰ γελάει, στὸ τέλος νικᾷ. Τὸ γέλιο στὰ χεῖλιν τῶν ἡρώων στὶς μεγάλες στιγμὲς τοῦ πολέμου, τῆς μάχης, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, εἶναι ἀπόδειξις ἀσφαλῆς ἐσωτερικῆς ρώμης καὶ ἀκατάλυτης ἠθικῆς πίστεως στὸ Δίκαιο καὶ στὴ

ἐξαγάγει: Πρώτον ότι μιὰ χώρα ἡ ὁποία διαθέτει θανάσιον στρατὸν πρέπει κατὰ συνέπειαν ἡ χώρα αὐτὴ νὰ εἶναι χώρα ἰσχυρά, ἐν-μεροῦσα χώρα ποὺ κατατάσ-

πλούστατα. Διὰ τὴν διαλέ-ξη ἡ στήλη ἐὰν θὰ πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ ὡς χώρα πο-λιτισμένη ἡ ὡς Μαορί. Ἐὰν προτιμῶμεν τὸ δεύτερον θὰ εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος

κτὼν καὶ τὸν ἰσχυρὸν. Ἡμεῖς ὅπου συγγράψατε τὰ «δικαιώματα τοῦ ἀνθρώ-που» ἀνασηκωθεῖτε λίγο ἀπὸ τὸν τάφον σας καὶ εἰ-πῆτε εἰς τὸν λαόν σας δι-

ξὺ τῆς πανοραμικῆς ὁθό-νης καὶ τοῦ πορτοφολίου. Δὲν θὰ σᾶς ἀκούσουν διό-τι ὑμεῖς ἐκανονίζατε τὴν πορείαν τῆς γεννεᾶς σας, τῇ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Συνάδελφοι,
Τὰ στοιχειωμένα ἐτοῦτα χρώματα ποὺ πατᾶτε αὐτὴ τὴ στιγμή εἶναι ζυμωμένα μετὸ δάκρυ καὶ μετὸ αἷμα τό-σων καὶ τόσων Ἑλλήνων καὶ συναδέλφων μας σπουδαστῶν, ποὺ ἔπεσαν γιὰ νὰ κρατή-σουν ἐλευθερὴ τὴν πανένδο-ξον Ἑλλάδα μας. Αὐτὴ ἡ στεντορεία κραυγὴ Αὐτοδιά-

τήσαμε τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγώτερο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ σὲ 420.000 ἀδελ-φούς Κυπρίους νὰ ἀντικατα-στήσουν τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς τῆς Δουλείας μετὸ γέλιο καὶ τὰ τραγούδια τῆς Λευτεριᾶς. Δὲν ζητήσα-με τίποτε περισσότερο, τίπο-τε λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ὑπερ-μάχους τῶν δημοκρατικῶν ἰ-

δρυτικὸν κόσμον τὰ ἰδεώδη. Ἡ Ἀγγλία τὰ κατεπρόβωσε. Ἐ-στιγμάτισε τὴν εὐγενέστερον σελίδαν τοῦ λαμπροῦ πολι-τισμοῦ ποὺ μᾶς πῆρε. Ἄν ἦτο δυνατόν ἡ ἀπέχθεια τῶν Κυπρίων, ἂν ἦτο δυνατόν οἱ πόνοι τῶν δούλων ἀδελφῶν, οἱ στεναγμοὶ καὶ ἡ ἀπελπί-σιν τῶν, νὰ γίνονταν μιὰ πύ-ρινη φλόγα θάκανε στὴ στιγ-

Στιγμηότυπα ἀπὸ τὸ

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ πα-ρακολουθήσῃ μιὰ μάζα 6.000 χιλιάδων περίπου παραλλήλων φαιτητῶν, σπουδαστῶν, καὶ μαθητῶν. Σὲ κουφαίνει ἡ βοή, σὲ καταβρέχει ἡ ἀντλία σέ... χαϊδεύει τὸ κλόπ, σὲ συγκινεῖ ἡ εἰκόνα τῆς μάχης. Πρέπει κανεὶς νὰ εἶναι πολὺ ἀναίσθητος, ὅπως μερικοὶ ἐπά-νω στοὺς ἐξώστες τῆς Μ. βρε-τανίας, καὶ φωτογράφιζαν μετὰ χαμόγελο ἀμερίμνου τουρίστα τοὺς μαχομένους φοιτητάς. Ὡς πότε ἀνάμεσα στὰ νερά καὶ στὰ γκλόπ, ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ στὴ συγκίνησι κατόρθωσα νὰ κρατήσω μερικὰ στιγμηότυ-πα.

Εὐρισκόμουν εἰς τὸν ἐξώ-στην τῶν ὁμιλητῶν τοῦ πανε-πιστημίου καὶ ὅταν ὁ τελευταί-ος ὁμιλητὴς ἀνήγγειλε τὸ πρό-γραμμα τῆς διαδρομῆς οἱ φοι-τηταὶ ὄρμησαν σὰν ἕνας ἄνθρω-πος πρὸς τὸν Ἄγνωστον.

Μέσα στὴν αἴθουσα τῶν ἐρ-γαστηρίων Ἰατρικῆς τὰ τρα-πέζια τῶν μελετῶν ἔτριζαν καὶ οἱ σωλῆνες χόρευαν ἀπὸ τὸ πο-δοβολητὸ τῶν φοιτητῶν ποὺ ἔ-σπευδαν νὰ κατέβουν τὴ σκά-λα καὶ νὰ συνενωθοῦν με τοὺς λοιποὺς διαδηλωτάς. Φυσικω-τάτη ἡ εἰκόνα. Πλὴν ὅμως τὴν «ἡμαύρωσε» ἕνας φοιτητὴς ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ κου-νήσει ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ ὅπου με ἕνα μικροσκοπιο καὶ με κινεζικὴν ἀπάθεια συνέχισε τὴν δουλειά του ἡσυχᾶ.

«Ὅταν οἱ φοιτηταὶ γονυπε-τεῖς ἐψάλαν τὸν ἐθνικὸν μας ὕ-μνον καὶ ἐφθασαν μπροστὰ στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο δὲν ξέρω ποὺ ὄρμηκαν γκαζόζες καὶ ἄρχισαν νὰ κτυποῦν τοὺς τοίχους τοῦ κτιρίου. Πάντως τὸ Μετοχικὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἔμοιαζε μετὰ ὑπεροκεάνειον ὑπὸ καθέλευσιν, μετὰ τὴν διαφορὰν διὰ τὴν κλα-σικὴν σαμπάνια τὴν ἀντικατέ-στησε ἡ γκαζόζα καὶ κατόπιν ἡ Ε.Β.Γ.Α.

Εἰς τὴν γωνία τῶν ὁδῶν Ἀρ-σάκης καὶ Σταδίου ἕνας μεσήλιξ

Οἱ φοιτηταὶ ἀρχίζουν τὰς ἀποδοκιμασίας κάτωθι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

θεοῖς. Ἐνωσις γιὰ τὴν Κύ-προ, ποὺ πηδᾷ μυριόστομη μέσα ἀπὸ τὰ παλλόμενα στή-θια σας, εἶναι ἡ ἐκφρασις τῆς περήφανης ψυχῆς, τοῦ ἀλύγιστου φρονήματός σας. Εἶναι συνέχεια τῶν Παναρ-χαιῶν ἀπελευθερωτικῶν Παι-άνων, εἶναι γέννημα τῶν Πατριωτικῶν θουρίων, εἶναι κραυγὴ τῆς ἰδίας τῆς Λευ-τεριᾶς. Εἶναι κραυγὴ τῆς ἱ-δίας τῆς Λευτεριᾶς, ποὺ βα-ρέθηκε πιά νὰ ζῇ στοὺς τά-φους τῆς σκλαβωμένης Κυ-πριακῆς γῆς καὶ θέλει νὰ συντρίψῃ μετὰ τὴν κόψιν τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴν τοὺς γόργους δεσμοὺς τῆς σκλα-βιάς 420.000 παιδιῶν τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων.

Συνάδελφοι,
Τὰ ἰδανικά στὰ ὁποῖα ἔ-μεῖς πιστεύουμε καὶ χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν μπορούμε νὰ ζήσουμε εἶναι συνυφασμένα μετὰ αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν μας ὑπαρξίν. Αὐτὰ τὰ ἰδανικά, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐ-τοδιαθέσεως τῆς ἀνθρωπί-νης ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, ποτέ, μὰ ποτέ δὲν θὰ προδώσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες. Ἀς τὸ καταλάβουν οἱ ξένοι πιά. Ὁ λαὸς δὲν μπορεῖ νὰ προσαρ-μόζεται σὲ σκοπιμότητες. Ἀ-γαπᾷ ὅσους πιστεύουν στὰ ἰδανικά καὶ ἀηδιάζει τοὺς στρουθοκαμηλισμοὺς καὶ τὶς φιλικὰς ὑποδείξεις καὶ τὰ με-γάλα ἐνδιαφέροντα. Δὲν ζη-

δεωδῶν, παρὰ νὰ ἀφήσουν ἕνα δλάκερο λαὸ πολιτισμέ-νο καὶ περήφανο, πέρα γιὰ πέρα ἑλληνικὸ, νὰ αποφασί-σῃ ὁ ἴδιος πῶς θέλῃ νὰ ζή-σῃ. Καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἔρχεται ἡ ἀπάντησις ἀπὸ τοὺς φί-λους Ἀγγλους ποὺ μᾶς λέ-γουν ὅτι οἱ Κύπριοι κατεδι-κάσθησαν νὰ γεννῶνται δοῦ-λοι, νὰ ἀποθνήσκουν δοῦλοι καὶ νὰ δουλεύουν σὰν ἄβου-λα κτήνη γιὰ τὸ Βρεττανι-κὸν θησαυροφυλάκιον. Ὅχι! Εἶναι ἀπόφασις καὶ ὄρκος ὅχι!

Συνάδελφοι,
Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δικαιώματα στὴ ζωὴ. Καὶ οἱ μαῦροι τῆς Ἀφρικῆς ποὺ ζοῦν ἀπολίτιστοι στὶς ζοῦγ-κλες, μετὰ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ θηρία, καὶ οἱ φουστανελά-δες Ἀραβες καὶ Μαροκινοί, κι' ὅσοι τριβαν πέτρες γιὰ ν' ἀνάψουν φωτιά νὰ ζεστα-θοῦν. Ὅλοι ἔχουν τὸ δικαί-ωμα νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι. Δὲν ἔχει κανεὶς ὅμως τὸ δι-καίωμα νὰ ἀλυσοδέη τοὺς λαούς, νὰ τοὺς καπηλεύεται, νὰ ἀπομυζᾷ τὸ αἷμα τους, νὰ ἐξευτελίσῃ τὴν προσωπι-κότητά τους εἴτε Ρώσος εἴτε Ἀγγλὸς λέγεται αὐτός.

Συνάδελφοι,
Ἡ Πατρίδα μας εἶναι ἡ μόνη εἰλικρινὴς φρουρὸς τῶν μεγάλων πεπρωμένων, εἶναι ἡ χώρα ποὺ ἔχει ἀναγὰγὴ τὸ νόημα τῆς Θυσίας σὲ νόημα ζωῆς. Ἐμεῖς δώσαμε στὸν

μὴ τοὺς Ἀγγλους, ποὺ ἀπε-δείχθησαν ἔμποροι, σωμα-τέμποροι, κἀπηλοι, ὅχι, πο-τέ φίλοι. Τὰ Κυπριόπουλα διδάσκοντο στὰ σχολεῖα νὰ προσκυνοῦν τὰ βρετανικὰ σύμβολα, ὡς σύμβολα τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους τῶν, σὰν ἐθνικὸς τους ὕμνος τοὺς διδάσκειται ὁ βρετανι-κός. Ὁ ἀγρότης σφαδάζει κάτω ἀπὸ τὴν ἄγριαν ἐκμε-τάλλευσιν, ὁ ἐργάτης εἶναι εἴλωτας. Καὶ πῶς πέρα οἱ Ἀγγλοὶ δὲν θέλουν νὰ βλέ-πουν τίποτε στὴν Κύπρο ποὺ νὰ θυμίσῃ Ἑλλάδα. Ἀλλὰ κανεὶς χωρὶς Ἑλλάδα δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ.

Συνάδελφοι,
Ἀναπολήστε μετὰ ψυχραιμία τὴν ἱστορίαν μας. Δέστε τὶς ἀγωνιώδεις μέρες ποὺ διέρ-χεται μετὰ σφιγμένη τὴν καρ-διά τὸ ἔθνος μας. Ζητήσαμε ἀπὸ τὸν ΟΗΕ αὐτοδιάθεσι γιὰ τὴν Κύπρο. Χρόνια μᾶς βανκάλιζαν μετὰ τὸν πόλεμο, τὸν κα-θε πόλεμο θὰ μᾶς βοηθοῦ-σαν νὰ σταθοῦμε στὰ πόδια μας καὶ μᾶς διαβεβαίωναν πῶς θὰ μᾶς δώσουν καὶ τὴν Κύπρο. Κανένας δὲν ἀναστύ-λωσε στὰ καπνίζοντα ἐρείπια τὸ πολὺπαθο κορμὶ τῆς Ἑλ-λάδος. Ἄν κανένας δοκίμα-ζε νὰ προσφέρῃ χεῖρα βοη-θείας τῶκαμε μετὰ ὑπεροβου-λία καὶ ὑπολογισμό. Μέσα ἀ-πὸ τὶς συμφορὰς καὶ τὰ ἐρεί- (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Εἰς παλαιότερον συλλα-ταγμα» τῶν Ἀγγλῶν τοῦ

ΔΕΝ είναι τόσο η Βρεταννική αναίσχυντία, που εξοργίζει. Ούτε τόσο οι πληρωμένοι Τουρκοί παλληκαρισμοί, που προκαλούν αηδία. Είναι η 'Αμερικανική συνεισφορά, που πλημμυρίζει την 'Ελληνική ψυχή από αγανάκτηση. Και τούτο, κατά την γνώμη μας, αποτελεί την βαρύτερη και πλέον ανησυχητική συνέπεια της κρίσεως του Κυπριακού, που ανεβαίνει, ήδη, εμφανώς εις την δραματική της κορύφωση. Διότι από τους δύο οικτρούς συνωμότες δεν ήμπούσε να περιμένει κανείς παρά το σημερινόν των κατάντημα. 'Εδικαιούτο όμως να μη ανέμενε και την 'Αμερικανική συμμετοχή, εις αυτό. Και 'εδικαιούτο δια λόγους πολλούς...

Τί ακριβώς ζητεί, τώρα, η 'Αγγλία; Δεν παραλείπει από του να το υπογραμμίζει εις όλους τους τόνους: Ζητεί άνευ όρων ύποταξιν εις το «κούδεπο». Και δεν επέστρεψε τυχαίως εις την ήλιθιαν της άνησιν. 'Επέστρεψεν αφού ήναγκάσθη, από την σύνασιν της 'Ελληνικής πολιτικής, να αποκαλύψει τους σκοτεινούς της σκοπούς, δια την συγκάλυψιν των οποίων εξηρησιμοποιήσαν έλιγμοί, ένθυμίζοντες παλαιάν φιλτραρισμένην ένετικην μηχανορραφίαν. 'Επέστρεψεν, αφού έβεβαιώθη, ότι δεν δύναται να καμφθί ο ύπεροχος άγων της Ε.Ο.Κ.Α. 'Επέστρεψεν αφού είδε γύρω της όγκουμένην την διεθνή έπίκρισιν, δια τας χιτλικας μεθόδους και τα φασιστικά της έγκλήματα. 'Επέστρεψεν, όπως έπιστρέφουν οι δολοφόνοι εις το σώμα του κακουργημάτος των. Είδεν ότι τα σχέδιά της συνετρίβησαν όλα κάτω από την άνένδοτον ύπερηφάνειαν της 'Ελληνικής αποφασιστικότητας. Είδεν ότι δια τας ταπεινάς πανουργίας της δεν ύπάρχει έδαφος ούτε εις την Κύπρον, ούτε εις την 'Ελλάδα. Είδεν ότι η 'Ελευθερία είναι πλέον άσφαλής εις τον δρόμον της νίκης, αφού την διεκδικούν με το αίμα των οι μάρτυρες της μεγαλονήσου. Και κατελήφθη από παροξυσμόν. Ποδοπατεί τα προσχήματα, όσα τέλος πάντων, ήγωνίζετο να κρατήση ακόμη. Προ-

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΣΚΕΦΘΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Του κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
πρώην βουλευτού και 'Υπουργού

πληκάζει τας θεμελιωδεστέρας έννοιās, που αίτιολογούν την ύπαρξιν του έλευθέρου συνασπισμού. Και βυθίζεται δλονέν και βαθύτερον εις την άβυσσον του έγκλήματος.

Εις την δίκην αυτήν ένόμισεν η 'Αγγλία, ότι έχει έλπίδα προβάλλουσα εις το προσκήνιον άφρίζοντα δερβίσην, την Τουρκίαν, κρατούσαν την προγονικήν κυρτήν μάχαιραν του 'Ασιάτου, μέσα εις τον όποιον άφυπνίσθησαν αίωνων σκοτεινών θηριώδη ένστικτα και άδιέξοδα κληρονομικά πάθη και ταπεινά συμφέροντα, στίλβοντα κάτω από την άνταύγειαν των άργυρίων, με τα όποια το Λονδίον άμείβει την προσδοσίαν. Και άπειλεί ο μεθυσμένος άλήτης των τουρκικών άποδοθρών. Και μαινόμενος ζητεί την Δυτικήν Θράκην και τα Δωδεκάνησα και ό,τι άλλο του ύπαγορεύει εις το ύς ό 'Αγγλος αθένητης του, που ίσταται πίσω του και τον κατευθύνει ανά πάσαν στιγμήν.

Θα ήτο άστέιον να άσχοληθί κανείς σοβαρώς με τους έλεινους αυτούς τουρκικούς τραμπουκισμούς και δεν νομίζομεν, ότι χρειάζεται πλέον προσφυγή εις την έπιχειρηματολογίαν των συνθηκών και των διπλωματικών κατακυρώσεων. 'Ο,τι ήμπορεί να τονισθί προς την κατευθύνσιν της κακοήσου αυτής Ευρωπαϊκής άποφύσεως, που λέγεται Τουρκία, είναι να προσέξη, μήπως έκχειλίση η 'Ελληνική όργη. Να προσέξη μήπως ο δαυλός τον όποιον ό Βρεταννός έμπρηστής έχει εις χείρας του θέλη στραφή έναντίον της. Να προσέξη πολυ ή αναίσχυντος παλλακίς του 'Αγγλικού δεσποτισμού. Διότι, επί τέλους, τί άκρι-

δώς θέλει; Θέλει την Δυτικήν Θράκην; Θέλει τα Δωδεκάνησα; 'Ας τολήσουν, λοιπόν, τα άπλυτα στίφη του Μεντρές. 'Ας τολήση ο έσμός της 'Αγκύρας. Και θα διαπιστώσιν άμέσως, ότι δεν πρόκειται να σταθί παρά μόνον εκεί, που τελειώνουν τα 'Ελληνικά δίκαια. Πέραν της Κωνσταντινουπόλεως και πέραν του έδαφικού εκείνου όρίου, επί της 'Ασίας, το όποιον, πάντοτε, από αίωνων, από καταβολής κόσμου, ήτο έλληνικότατον. Αυτό, άραγε, θέλει η Τουρκία;

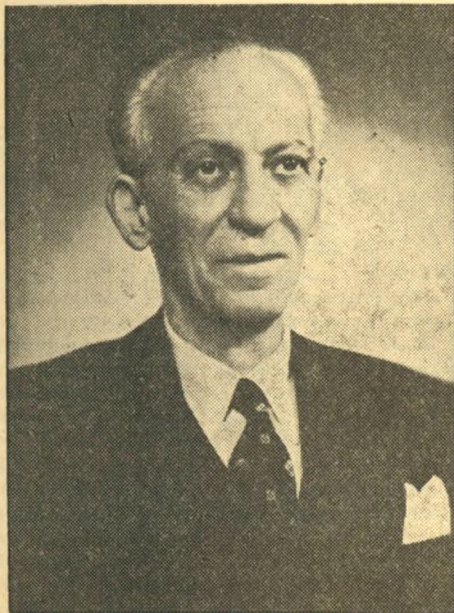
'Αλλ' ούτε περί αυτής, καθώς εις την άρχην έδημοσιεύσαμεν, ούτε περί της 'Αγγλίας, που την κινεί, πρόκειται. Η 'Αμερική ένδιαφέρει. Διότι ένώπιον της έμπρηστικής αυτής καταστάσεως, ύπερ της 'Ελευθερίας, μεγαλοστόμων διακηρύξεων, ένώπιον της εις βάρος της 'Ελλάδος άτιμίας, ένώπιον όλων αυτών των εύτελών και έπικινδύνων τί πράττει η 'Αμερική; Η ήγέτις 'Αμερική; Η πρόμαχος της ήθικης τάξεως 'Αμερική; Η έντιμος, ως πιστεύεται, 'Αμερική; Τί πράττει; Συντάσσεται με τους έχθρους της 'Ελευθερίας. Και τους έπιτρέπει να αποθρασύνωνται. Και τους διευκολύνει εις κυνικές προκλητικότητας. Και τους ώδεί εις ένεργείας άκροστούς εκβάσεως. Δεν είναι, βέβαια, αυτή η έπιθυμία της 'Αμερικής. Όμως δεν έχει σημασία. Τα γεγονότα πλέον ύπερέδωσαν το όριον των διαθεσέων της. Και σπουδαιότητα άποκτά, όχι το τί πράττει, αλλά το τί δεν πράττει η 'Αμερική. 'Εδώ είναι το τραγικόν της πρόβλημα. Και εδώ η πηγή πολλών, τα όποια θα ήδύναντο να απο-

φευχθούν. Διότι μη έγείρουσα την έπιταγήν της λογικής και της ήθικης φραγμόν εις τον άσπαίροντα βρεταννικόν ίμπεριαλισμόν, μη άνακόπτουσα την έκφρονα μανίαν της συγκρατήσεως ξένου έδάφους, μη άντιστασσομένη εις την κατακρήμνισιν των ιδεωδών, έν όνόματι των όποιών η 'Ανθρωπότης και πρωτοπόρος αυτής η 'Ελλάς προσέφεραν χειμάρρους αίματος τί έπιτυγχάνει η Ουάσιγκτων; 'Αποκόπτεται ψυχικώς από την πιστοτέραν φίλην της την 'Ελλάδα, χωρίς να κερδίξη καμμίαν άλλην φιλίαν ύπερ αυτής και έκτίθεται ως κατωτέρα του ρόλου της, δια τον όποιον η ίδια ύπερηφανεύεται. 'Ετσι, όχι αι πράξεις, αλλά αι παραλείψεις της καθίστανται ρυθμιστική δύναμις της καταστάσεως, ένώπιον της όποιας από 'Ελληνικής πλευράς, μία μόνον είναι η θέσις. Η θέσις του ένός νέου «'Οχι», άποφασιστικού, δικαίου, ύπερηφάνου, ένός «'Οχι» ως κάποτε— και δεν θα είναι μακράν— θα έκτιμηθί, ως προσφορά θετική και δημιουργική. Διότι με αυτό η 'Ελλάς έπανορθώνει το σφάλμα της 'Αμερικής, έν τώ γενικωτέρω συμφέροντι της διεθνούς πολιτικής. Διό και η άπάντησις του 'Ελληνος πρωθυπουργού κ. Κ. Καραμανλή εις τας βρεταννικάς θρασυτητας και τους 'Αμερικανικούς ύποτονθορισμούς δεν εξέφρασεν άπλως το άνένδοτον πάθος του 'Ελληνος ύπερ της 'Ελευθερίας και την ύπερηφάνον έμμονήν του εις το όρόσημον του δικαίου και της τιμής. 'Εθεσεν έξ ίσου και την 'Αμερικήν ένώπιον των ιστορικών της εύθυνών. Και την έκάλεσε να σκεφθί ως Δύναμις ήγέτις και όχι ως ούραγός συνωμοτών.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Νίκη. 'Οποιοι στον πόλεμο αποκαλύπτεται κωμικός και γελοίος στο τέλος νικείται και χάνει τον πόλεμο. Και η μαρτυρική και σταυρωμένη σήμερα ήρωικά μαχομένη Κύπρος στο άποκορύφωμα των άγώνων της, των δοκιμασιών της και των τραγωδιών της γελεί και το γέλιο της είναι η καλύτερη απόδειξη της άνίκητης έσωτερικής ρώμης της και ήθικης δυνάμεώς της και ο καλύτερος άγγελος της βέβαιης νίκης της. Η 'Αγγλία των 'Ηντεν—Λούντ—Μπούντ—Χάρντιγκ με το σκληρό και άνήλεο και άδυσώπητα βάρβαρο και άπάνθρωπο πόλεμό της που έχει κηρύξει έναντίον της Κύπρου και με τον τρόπο που διεξάγει τον πόλεμο αυτό άγέλαστη και συνωφρευμένη— στο βάθος άνήμπορη και άρρωστη και σε παρακμή και ξεπεσμό—και ήθικα άπογυμνωμένη, ταπεινωμένη και γελοιοποιημένη από την ψυχή και το πνεύμα της άθάνατης, άδούλωτης Κύπρου μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας, είναι άπόλυτα βέβαια πως στο τέλος θα νικηθί απ' την Κύπρο. 'Απάνω απ' όλα κι' άπάνω απ' όλους τους στρατούς κι' όλους τους στόλους κι' όλες τις άεροπορίες κι' όλες τις άτομοδόμβες και ύδρογονόδομβες, άπάνω από το χρόνο και όλο τον κόσμο, άπάνω απ' όλους τους τυράννους κι' όλες τις τυραννίες, όλους τους φασισμούς κι' όλους τους ίμπεριαλισμούς, είναι το δίκαιο, ο παγκόσμιος και παναιώνιος ήθικός νόμος, η ψυχή και η άθάνατη ήθική συνείδησι του κόσμου. Η 'Αγγλία ως χθές φανεωνόταν μπροστά σ' όλο τον κόσμο με τη μάσκα της προμάχου της λευτεριάς του κόσμου. Η Κύπρος έχει την τιμή και τη δόξα ότι πρώτη ξέσκισε τη μάσκα αυτή της ύποκριτικής, δόλιας και ύπουλης και πανούργας 'Αγγλίας και άποκάλυψε σ' όλη την ανθρωπότητα την πραγματική της όψι, τη σκοτεινή και ζοφερή όψι της στυγνής και άδυσώπητης κοσμοφάγουσας ίμπεριαλιστικής 'Αγγλίας, που ο μόνος πόθος της και το μόνο χυδαίο ιδανικό της είναι

να έχη αιώνια κάτω από τα πόδια της όλο τον κόσμο, να σπαράξη μέσα στα νύχια της σαν τραγικό σφαχτάρι όλο τον κόσμο και να ρουφή με βουλμία και άδιάντροπα το αίμα όλων των σκλάβων λαών όλου του κόσμου. Και η ύπηρεσία αυτή της Κύπρου είναι η μεγαλύτερη ύπηρεσία της στην ύπόθεσι της λευτεριάς όλης της ανθρωπότη-

Ο κ. ΛΕΒΑΝΤΗΣ
'Υπουργός της Παιδείας.

της. Η θεία κοσμική και ιστορική μοίρα της 'Ελληνικής φυλής είναι η μοίρα να είναι η αιώνια πρόμαχος 'Αθηνά της λευτεριάς όλης της ανθρωπότητας (...«Πέρσας ήγουμένους της 'Ασίας και δουλουμένους την Εύρώπην έσχον οι τήσδε της γής έκγονοι, γονής δε ήμέτεροι... Οι Μαραθώνι δεξάμενοι την των βαρβάρων δύναμιν και κολασάμενοι την ύπερηφάνιαν όλης της 'Ασίας και πρώτοι στήσαντες τρόπαια των βαρβάρων... εκείνους τους άνδρας φημί, ού μόνον των σωμάτων των ήμετέρων πατέρας είναι αλλά και της έλευθερίας της τε ήμετέρας και ξυμπάντων των έν τήδε τη ήπειρω...».) (Πλάτωνος Μενέξενος 239 Δ, 240 Δ, 240 Ε).

Αυτή ήταν η κοσμική μοίρα της αιωνίας 'Ελλάδος και στους αρχαίους καιρούς, στους Μαραθώνες και στις Σαλαμίνας, και στους Μεσαιωνικούς, στο Βυζάντιο και στους νεώτερους καιρούς, όταν έσωζε όλη την ανθρωπότητα από τους ποταμούς του Πανασιατικού κοσμοκατακλυσμού της. Και αυτή ήταν στις ήμέρες μας και η μοίρα και της κόρης της αιωνίας 'Ελλάδος, της Κύπρου, να άπογυμνώση ήθικα τη βάρβαρη και ίμπεριαλιστική 'Αγγλία του 'Ηντεν μπροστά σ' όλο τον κόσμο και να δείξη δρόμους σ' όλη την ανθρωπότητα και σ' όλους τους σκλάβους λαούς όλης της γής τον άληθινό δρόμο της λευτεριάς τους. Η Κύπρος με τους έπικούς και με παγκόσμια και παναιώνια άπήχησι σημερινούς άγώνες της έναντίον του βαρβάρου όλων των βαρβάρων της παγκόσμιας ιστορίας κατάκτησε την αιωνιότητα και φωτοστεφανωμένη λάμπει μέσα στο άπειρο ως άξια κόρη της Μεγάλης Μητέρας της, της ιερής και άγίας Αιωνίας 'Ελλάδος, της Παναγίας της 'Ελληνικής θρησκείας όλων των θρησκειών, της θρησκείας της λατρείας της όμορφιάς, της ζωής, του φωτός.

Ν. Δ. ΚΟΡΚΟΦΙΓΚΑΣ

ΑΣΤΙΚΗ

ΠΟΥΔΑΖΟΥΣΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954

PIKH

✱

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΖΟΥΛΑΣ

A black and white photograph showing a large crowd of people gathered in front of a large, multi-story building. The crowd is dense, and many individuals are holding up signs or banners, suggesting a protest or demonstration. The building has multiple windows and a prominent entrance area. The image is grainy and has a historical feel.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΘΑ ΑΝΑΣΤΗΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΜΑΣ

Του κ. Χ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ, Προέδρου του Παγκοσμίου Συνδέσμου Αυτόδιαθέσεως Κυπριακού Λαού «ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΟΛΗΣ»

ΚΑΤΩ από την φοβερή πίεση της διεθνούς κοινής γνώμης και την αγανάκτηση, η οποία συνέχισε και αυτόν ακόμη τον ίδιο τον Άγγλικό λαό ο Στρατάρχης δήμιος της Κύπρου, ηναγκάστη να λύσει την πρωτοφανή πολιορκία της ήρωικής και ακατάβλητης Λευκωσίας. Ο Στρατάρχης δια μία ακόμη φοράν υπερέβαλε σε πρωτοτυπία και εφευρετικότητα και αυτούς τους νaziζδες ακόμη. Η πιο άπαίσια μορφή της εφαρμογής της κτηνώδους αρχής των θαλασσοκτόνων έγινε εις τόσην έκτασιν, εις όσην δεν αναφέρεται εις κανέν σημείον της άτιμωτικής δια τών ανθρώπων γένος Ιστορίας των τυράννων. Όλα τα μέσα έκφράσεως της διεθνούς κοινής γνώμης, ό τύπος, τό ραδιόφωνον, τὰ στόματα επίσημων προσώπων, εξέφρασαν τόν άποτροπιασμόν τους δια τόν ανατριχιαστικόν έγκλημα της γενοκτονίας, τὸ όποιον επί όκτώ όλοκληρούς ήμέρας συνετελείτο έν ψυχρῶ εις βάρος της ζωής και της υγείας 20.000 ανθρώπων.

Ο Στρατάρχης της άμαρτωλής Αύτοκρατορίας κυκλωμένος από τὸ φάσμα των άποτυχιών και των διαψεύσεων του, είχε την άφελή σκέψιν να πιστεύη ότι με τὸ νά μετατρέψη την Λευκωσία σε στρατόπεδον θανάτου και άφανισμού των κατοίκων της, θά μπορούσε τὸ μίλι του θανάτου της οδού Αθήρας, στο όποιο κατά τις ίδιες τις όμολογίες του έστημεν 19 φρικταί δολοφονίαι» εναντίον των όργάνων του, νά μεταβληθῇ σε τόπον προσκυνήματος της Αύτου Μεγαλειότητος πασών των έν δουλεία διατελούντων εισέτι φυλών της γῆς, Βασιλίσσης Έλισάβετ της Άγγλιας.

Η Ιστορία της ανθρωπότητος διδάσκει όμως και τὸ ξέρουν καλύτερον παντός άλλου οί Βρετανοί αυτό, ότι τὰ θαλασσοκτόνα έξοντώσεως και καταστροφῆς των λαών άνοιξαν ήφαιστεια, που ή όρμή τους έσπασε τις άλυσίδες και ή φωτιά τους έκαψε τους τυράννους. Ο άποκλεισμός της Λευκωσίας και των άλλων πόλεων και χωριών της Κύπρου, τὰ όμαδικὰ πρόστιμα, αί δηλώσεις και λεηλασίαι, ή πολύπλευρη επίθεσις εναντίον της οίκονομίας των Έλλήνων της νήσου, ή έγκληματική έξάρθρωσις της Έλληνικής παιδείας και ή συνδυασμένη και ύπουλη προσπάθεια του άφελληνισμού της, δεν μπορούν νά φέρουν άλλο, άποτέλεσμα από τὸ ανέβασμα του άπελευθερωτικού άγώνος των μαχομένων Κυπρίων σε άνώτερες μορφές μάχης, από τὸ φούντωμα του μίσους κατά των τυράννων και τη χαλύβδωσι της μαχητικής τους διαθέσεως γιά την θυσία και την αὐταπάρνησιν. Όλη ή Κύπρος σήμερα είναι μία γιγάντια παράταξις άγωνιστών.

Εις την σκληρή και άνιση ανάμετρησιν της Έλληνικής φυλής με τὸ δυνατόν της Έλληνικού νησιού, ή όποια ήρχισε πρὸ δύο ετών, οί Έλληνες από μέρα σε μέρα άνεβαίνουν σταθερά την κλίμακα της τιμῆς, της θυσίας και του ήρωϊσμοῦ και ή κραταιά Αύτοκτορία των πέντε θαλασσών και των άπειρων τυράννων κατέρχεται την κλίμακα της άτιμίας, της αναδριάρς και του έγκλήματος και όπως έχασε και χάνει όλες τις μάχες που δίνει στον άνιερὸ άγώνα της νά κρατήσῃ δούλους τοῖς λαούς, έτσι πολύ σύντομα θά χάσῃ και τη μάχη που δίνει τώρα γιά νά παρατείνῃ τη δουλεία ενός Εύρωπαϊκού λαού, του όποιου ή Ιστορία και ό πολιτισμός είναι από τους πρώτους που ένεφανίσθησαν επί της γῆς.

Όλα τὰ σημεία δείχνουν ότι οί Βρετανοί χάνουν στην Κύπρο όριστικά πλέον τὸ παιγνίδι. Όλες οί προθεσμίες και όλες οί παρατάσεις που ζήτησε ο Χάρντιγκ από τους άνυπόπτους προϊσταμένους του Ντιντε-Μπούντ δια νά καταστείλῃ την «τρομοκρατία» εις την Κύπρο, έληξαν με τους «τρομοκράτας» κυριάρχους εις όλόκληρον την νήσον.

Η τελευταία δυναμική έξόρμησις εις τὰ όρη της Κυρηνείας με τους 30.000 άνδρας, τὸν στόλον, τὰ έλικόπτερα, τὰ λυκόσκυλα και τὸν άξιόθρήνητον Στρατάρχην με την μεγάλην του στολήν κατευθύνοντα αὐτοπροσώπως τὰς έπιχειρήσεις,

για την σύλληψιν του Διγενῆ, απέληξαν εις φιάσκο άνευ προηγουμένου. Αί έπίσημοι άνακρινώσεις τους, με τὰς όποιās δια μέσου του τύπου τέρπουν τὸ διεθνές άναγνωστικόν κοινόν, ώμίλησαν περί άνατινάξεων σπηλαίων, περί άνευρέσεως ύπολειμμάτων τροφῶν και άχρήστων πυρομαχικῶν και περί σύλληψεως 30 νεαρῶν βοσκῶν ως ύπόπτων κ.τ.λ. Στὸν μεγάλο κατήφορο που πήραν οί Βρετανοί στην Κύπρο, έπαψαν νά διακρίνουν τὸ σοβαρὸ από τὸ γελοίο. Ο Χάρντιγκ έκάλεσε με προκηρύξεις τὸν Κυπριακὸ λαὸ νά σταματήσῃ τὸν ένοπλὸ άγώνα του και νά παραδώσῃ τὰ όπλα ύποσχόμενος αὐτοκυβέρνησιν και κατόπιν αὐτοδιάθεσιν. Επρόκειτο ασφαλῶς περί μίας καινούργιας μπλόφας έν ὄψει της άδυναμίας του νά καταστείλῃ τὸ κίνημα και τὸν κίνδυνον νά διαλυθῶν τὸ στρατεύματά του και, ακόμη, έν ὄψει της Γεν. Συνελεύσεως του Ο.Η.Ε.

Στην άπόγνωσιν και τὸν έξευτελισμό του ο σφαγεὺς της Κέννα δεν έδίστασεν, όμως, νά καταφύγῃ στη μεγάλη του πείρα που άπέκτησε σφάζοντας 80.000 Κενυάτας, προκειμένου νά άναγκαστῇ τὸ άπελευθερωτικὸ κίνημα της Νοτιοαφρικανικής άποικίας. Οί άγχόνες στήθηκαν και οί πρώτοι 8 ήρωες πέρασαν ήδη στην θάνασιν με τρόπον μεγαλειώδη, που προκαλεῖ δέος και θαυμασμόν εις όλα τὰ πλάτη της ύδρογείου, αλλά και τρόμο στις καρδιές των δημίων τους. Πάνω από τὰ ικρίώματα και τις κρεμάλες των άρχιδιμίων λόρδων και σερ ύψώθηκαν περίλαμπρα τὰ καινούργια σύμβολα του Έλληνισμοῦ. Τὸ «Μολὼν Λαβὲ» του Λεωνίδα, τὸ «Έλευθερία ή Θάνατος» του 21 τὰ χαιρετίζει τὸ «Ζήτω ή Έλευθερία» που βροντοφωνάζουν και όταν ακόμα τους βάzzουν την κουκούλα της κρεμάλας οί νέοι ήρωες Κύπριοι.

Η Βασίλισσα Έλισάβετ δεν συγκινεῖται από τὰς έκκλησεις που της στέλνουν οί πονεμένες μανδρές των άπαγχονιζομένων εφῆβων και δίδει άνεπιφύλακτα την συγκατάθεσιν της νά τους περάσῃ ο άρχιδιμιοσ σερ τὸ δρόμο στο λαιμό. Η συνειδησις όμως του Άγγλικού λαού συγκινεῖται βαθύτατα και έξεγερται. Οί 300 έφεδροι, οί όποιοι έστάσιασαν στο χωριὸ της Κύπρου Πλάστρες και οί όποιοι άπηχούν πλήρως τὰ αισθήματα και τις σκέψεις του Άγγλικού λαού, δεν μπόρεσαν νά ένοήσουν τὸ λόγο της παρουσίας τους στη μαρτυρική νήσο.

Τὸ κρούσμα αυτό της άταρσίας προσλαμβάνει κολλοσιαίαν σημασίαν δια την ύπόθεσιν του άγτιαποικιακοῦ κινήματος γενικῶς και του Κυπριακοῦ ειδικότερον, και δεν πρέπει νά διαφύγῃ της προσοχής κανενός και μάλιστα εκείνων που χειρίζονται ύπευθύνως την Κυπριακὴν ύπόθεσιν.

Οί στρατιῶται αυτοί οὔτε σε καμμιὰ φοβερή πολεμική περιπέτεια εύρέθησαν μπλεγμένοι, οὔτε τους έστειλαν νά θυσιαστούν, ώστε νά έπαναστατήσῃ τὸ ένοστικον της αὐτοσυντηρήσεως τους και νά στασιαστούν. Αυτό που τους έφερε σε αντίθεσιν με τὰ όργανα του πολέμου και του Ιμπεριαλισμοῦ στη χώρα τους, ήταν ή φοβερή δοκιμασία της συνειδήσεως τους από τὸν συνεχιζόμενον άποικιακὸν πόλεμον κατά του Κυπριακοῦ λαοῦ και τὰ άνοσιουργήματα που διαπράττονται εις βάρος του. Η άποσύνθεσις στο έσωτερικὸ των άποικιοκρατῶν είναι βαθειά και έξουθενωτική, τὰ συμπτώματα άρχισαν ήδη νά εμφανίζονται σποραδικά αλλά εύγλωττα.

Ο πατέρας του φονευθέντος έν μέση Λευκωσία Άγγλου άστυνομικοῦ Μπράϊαν Κάρτερ, βαθεῖα άπογοητευμένος από τὸν άδοξο χαμὸ του παιδιοῦ του στὸν έπικηδειό λόγο του, ειπεν: «Ελπίζω ότι ή φοβερὰ φωτογραφία, ή όποια έδημοσιεύθη εις τὰς έφημερίδας δεικνύουσα τὸν υἱόν μου κείμενον νεκρὸν επί της οδού, θά άφυπνίσῃ τὸ έθνος δια νά παρεμποδίσῃ περαιτέρω αίματοχυσίαν. Έάν τουτο συμβῇ, θά πρέπει ο υἱός μου νά άπέθανεν εύτυχῶς».

Τὸ δράμα αὐτοῦ πατέρα που θέλει τὸ γυιό του τελευταίον νεκρὸ της άσκοπτης αίματοχυσίας, είναι τὸ δράμα κάθε Άγγλου πατέρα που στέλνει τὸ παιδί του στην Κύπρο νά βασανίσῃ έτοιμοθανάτους τις τελευταίες στιγμές πρὸ του άπαγχονισμοῦ των, νά δολοφονήσῃ νέους διαδηλωτάς, νά διαπράξῃ παντοειδείς ωμότητας και κακουργίας εις βάρος αθάωνων ανθρώπων και τέλος νά συγκαταλέγεται μεταξύ των έκατοντάδων νεκρῶν που έχει στείλει στὸν άλλο κόσμο ή Ε.Ο.Κ.Α.

Ενῶ ή μάχη στα χώματα της μαρτυρικής νήσου κερδίζεται σταθερά θῆμα πρὸς θῆμα, ήδη ήρχισε μιὰ άλλη μάχη ένώπιον της Γενικής Συνελεύσεως του Ο.Η.Ε. που δίδεται κατά των άποικιστῶν επί της ιδέας Κυπριακής ύποθέσεως. Στις προηγούμενες δύο Γενικές Συνελεύσεις του Ο.Η.Ε. οί άποικιοκράτες εύρέθησαν άρκετὰ ισχυροί ώστε νά έπιτύχουν την άναβολήν της συζη-

τήσεως επί της ουσίας του Κυπριακοῦ προβλήματος.

Παρήλθεν έν έτος όμως από την εποχήν εκείνην, κατά την διάρκειαν του όποιου άνυψώθη εις άνώτερα έπίπεδα ο Κυπριακὸς άγών με τὸ άνδρωθῆν ελληνικόν αίμα εις την Μεγαλόνησον, άπέτυχαν αἱ έπανειλημμένες συνομιλίες με τους Άγγλους, άπηλάθη ο Έθνάρχης Μακάριος και κατέστη τὸ Κυπριακὸν μέγα διεθνές ζήτημα, προκαλέσαν την συμπάθειαν εύρυτάτου μέρους της διεθνούς κοινῆς γνώμης. Οὔδέποτε ή Έλληνική διπλωματία εύρέθη πρὸ εύχεροτέρου χειρισμοῦ του ζητήματος. Ο άγών όμως πρέπει νά διεξαχθῇ ένιαίως. Ο Διγενῆς έκάλεσε πρὸ καιροῦ την πολιτική ήγεσία της χώρας νά δώσῃ ήνωμένη την μάχην εις όλην την γραμμήν του Κυπριακοῦ άγώνος και ειδικῶς ένώπιον του Ο.Η.Ε. Τὸ συμφέρον της Ιερωτέρας ύποθέσεως του Έθνους επιβάλλει την ένιαίαν και αδιάσπαστον εμφάνισιν μας εις την κρίσιν αὐτὴν φάσιν, επιβάλλει την άρσιν μας εις τὸ ύψος που κρατάει τὸν άγώνα ο ήρωϊκὸς λαὸς της άδάμαστης Λευκωσίας εις τὸ ύψος των παλληκαριῶν που θαδίζουν πρὸς την άγχόνην τραγουδώντας τὸν Έθνικόν μας Ύμνον.

Τις ήμέρες αὐτές της μεγάλης μάχης, οί καταχθόνιοι και ύπουλοι μηχανορράφοι του Φόρεϊν Όφισ όργιάzzουν κυριολεκτικῶς, κινούντες πάντα λίθον δια νά εμφανίσουν όσο μπορούν λιγώτερο μειωμένην την θέσιν του κατηγορουμένου, που θά έχουν ένώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου και νά μεταλλάξουν οιαδήποτε έπέμβασιν του Όργανισμοῦ αὐτοῦ. Προτάσεις γιά διαπραγματεύσεις άκούγονται από διαφόρους κατευθύνσεις μέσω κακοβόλων έχθρῶν ή και άνυπόπτων φίλων.

Η μέθοδος των διαπραγματεύσεων εις τὰς παραμονὰς των προσφυγῶν μας ένώπιον του Ο.Η.Ε., είναι πλέον γνωστὸν εις τί αποβλέπει και δεν πρόκειται νά παραπλανήσῃ κανέναν. Επιδίδεται δια του τρόπου αὐτοῦ νά εμφανίσουν την ένώπιον της Γενικής Συνελεύσεως άχθείσαν ύπόθεσιν ως συζητουμένην ήδη μεταξύ των ενδιαφερομένων μερῶν και συνεπῶς ή μη λήψις ύπό του Ο.Η.Ε. οίασδήποτε ουσιώδους αποφάσεως ἐπ' αὐτῆς δεν πρόκειται νά θλάψῃ τὸ κύρος ή τὸν προορισμόν του Όργανισμοῦ ή νά άρνηθῇ την άπονομή δικαιοσύνης εις οιοδήποτε.

Ενῶ ή μάχη γενικεύεται, πρέπει νά ριφθοῦν σ' αὐτὴν όλες αἱ δυνάμεις του Έθνους. Ζητούμεν νά εφαρμοσθοῦν οί διεθνῆς νόμοι. Η μη αὐτοδιάθεσις του Κυπριακοῦ λαοῦ, είναι διεθνῆς παρανομία.

Αν άποτύχωμεν, δεν θά ύποστείλωμεν την σημαία. Η Έλευθερία θά αναπηδήσῃ μιὰ μέρα μέσα από τη φωτιά του άγώνος και τὸ αίμα των ήρώων μας.

Χ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

Πρόεδρος Παγκοσμίου Συνδέσμου Αυτόδιαθέσεως Κυπριακού Λαοῦ «Μιχαήλ Καραολῆς»

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εις τους έκάστοτε διεξαγομένους Έθνικούς άγώνας, πάντοτε ο Τύπος δίδει τὸ «παράν» του, διεγγών έναν ιδιόρρυθμον και τραχύν άγώνα. Μαζὶ όμως με την πραγματικήν, την Μαχομένην Δημοσιογραφίαν και τους δημοσιογράφους που έχουν νά παρουσιάσουν τίτλους και περγαμηνὰς εις τὸ κοινωνικόν, τὸ έθνικόν και τὸ πολεμικόν πεδίο, φυτρώνουν και λαθρόδια έντυπα της πατριδοκαπηλείας και του χρηματισμοῦ.

Δια τὰ παράσιτα αὐτά, ή Πανελλήνιος Έπιτροπή Αυτόδιαθέσεως Κύπρου» έδημοσίευσε εις όλες τὰς έφημερίδας άνακρινώσιν - δόμβαν, που προειδοποιούσε τὸν κόσμο νά προσέχῃ τους άγύρτας αὐτοὺς που κερδοσκοποῦν εμφανιζόμενοι ως δήθεν έκπρόσωποι της ΠΕΑΚ ή των Κυπρίων.

Η ίδια όμως ΠΕΑΚ δια πανηγυρικής άνακρινώσεως της, απέστειλεν εις τὰς έφημερίδας, αἱ όποιας την έδημοσίευσαν, την κάτωθι τιμητικήν διάκρισιν πρὸς την «Μαχομένην Κύπρον»:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΚΥΠΡΟΥ
(Π.Ε.Α.Κ.)

«Έν συνεχείᾳ της ύπό ήμερομηνίαν 2.9.56 άνακρινώσεως μας, διευκρινίζομεν ότι αὐτὴ δεν περιελάμβανε και τὸν περιοδικόν «Μαχομένη Κύπρος», τὸ όποιον, άν και δεν είναι όργανον της «Πανελληνίου Έπιτροπῆς Αυτόδιαθέσεως Κύπρου», άποτελεῖ άξιέπαινον ιδιωτικὴν προσπάθειαν πρὸς την κοινὴν κατεύθυνσιν της αὐτοδιαθέσεως της Έλληνικής Μεγαλονήσου Κύπρου».

Ἐκριβῆς αντίγραφον

Ο Γραμματεὺς

ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

...νας όμως παρεστειλωμένοι
...τυφύλακας είχε το χέρι του
...ή θήκη του κλόπ και δεν α-

ΥΝΑΔΕΛΦΕ,

Σε κάθε γράμμα που στέλ-
νεις στο εξωτερικό γράψε
κάτω από το γραμματόση-
μο :

REFDON TO CYPRUS

...εφάσιζε να το βγάλει. Μόνο
...το την κίνησιν του χεριού του
...πορούσε να καταλάβει την
...λειαν του καυγά. Πάντως,
...ή μάχη έληξε ό άμφιτα-
...τευόμενος άστυφύλακας έ-
...ρασε την γνώμην του δια
...καταστροφής της άντλίας
...! Άκόντιο».

...ο συλλαλητήριον έληξε εις
...τρείς τό άπόγευμα και εί-
...τεραστία έπιτυχία δεδομέ-
...τι ή άπόφασις πάρθηκε
...καίρως με την άπόφασιν της
...υποστηρίξεως της Άμερι-
...ς.

...Απώλειαι ύμετέρων τραυ-
...ται : 50

...Απώλειαι (ύμέτεροι) τραυ-
...ται : 10

Αδ — ς

...ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ «Πώς ζούν οι
...οιτηταί των έπαρχιών στη
...τεύουσα» και «Τί γίνεται
...των Πανεπιστημιακών Λέ-
...ων» άναβάλλονται λόγω
...ικής ύλης δια τό Έθνικόν
...ημα της Κύπρου.

...ιτηταί καίουν τό «Σύν-
...έμπροσθεν του Μνη-
...ατιώτου.

Οι φοιτηταί μπροστά στό Μνημείο του Άγνώστου Στρατιώτου, γονυπετείς ψάλλοντες
τόν Έθνικόν Ύμνον.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Τί λέγουν δια τό Κυπριακόν

Έπισκεφθείς τους κ. κ. Hartfrid Schindler και Eberhard Langer, οΐτινες είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένώσεως Έλευθέρων και Πολιτικών Φοιτητικών Συλλόγων του Δ. Βερολίνου, υπό την ιδιότητα του μέλους της Συντακτικής έπιτροπής της «Σπουδαστικής», υπέβαλον εις αυτούς διάφορα έρωτήματα εις τά όποια μετ' ευχαριστήσεως άπήντησαν.

ΕΡΩΤ. Αί φοιτητικά ένώσεις εις την Γερμανίαν πώς είναι οργανωμέναι;

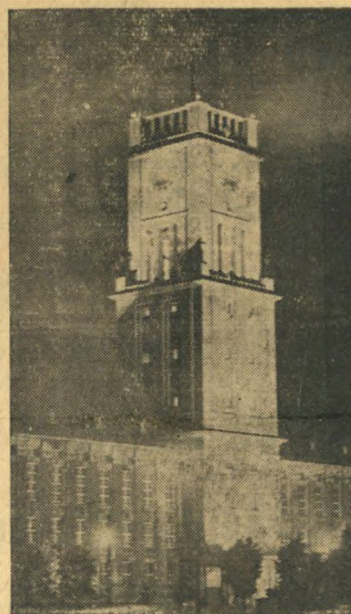
ΑΠ. Έκάστη έκ των έπτά Άνωτάτων Σχολών του Δ. Βερολίνου αντιπροσωπεύεται εις τό φοιτητικόν Κοινοβούλιον δι' ΐσου αριθμού συμβούλων, ανεξαρτήτως των έγγεγραμμένων εις αυτήν φοιτητών. Η δύναμις του Φοιτητικού Κοινοβουλίου είναι τόσον μεγάλη, ώστε εις τάς συνεδριάσεις των Συγκλήτων των Σχολών παρίσταται πάντοτε εκπρόσωπος αυτού με ΐσην ψήφον προς τους συγκλητικούς καθηγητάς.

Έπισκεφθέντες όλα τά Άνώτατα Πνευματικά Ίδρύματα της χώρας σας, διεπιστώσαμεν μετά λύπης ότι δεν υπάρχει Συνομοσπονδία Φοιτητών, ένα Κοινοβούλιον. Υπάρχουν βεβαίως διάφοροι Σύλλογοι, αλλά τά δικαιώματά των είναι ύποτυπώδη.

ΕΡ. Πόσα έτη διαρκεί ή φοίτησις εις την Άνωτάτην Σχολήν Πολιτικών Έπιστημών του Δ. Βερολίνου και ποθ τοποθετούνται έπαγγελματικώς οι πτυχιούχοι της;

ΑΠ. Η διάρκεια της φοιτήσεως είναι τετραετής,

υποδιαιρουμένη εις όκτώ περιόδους. Η έκλογή των μαθημάτων είναι έλευθέρα. Δια την έπαγγελματικήν τοποθέτησιν των πτυχιού-

χων έχουν ΐληφθῃ ειδικά νομοθετικά μέτρα, ούτω δύνανται να καταλάβουν θέσεις εις τό διπλωματικόν Σώμα, εις τά Δικαστήρια Διεθνούς Δικαίου, εις τους μεγάλους Δημοσιογραφικούς και Ραδιοφωνικούς οργανισμούς, εις Συνδικάτα και άλλα χο.

ΕΡ. Λειτουργεί ίκανοποιητικώς ό θεσμός των ύποτροφιών εις την χώραν σας;

ΑΠ. Ασφαλώς ναί, άφοϋ επί 100 φοιτητών οι 90 λαμβάνουν ύποτροφίας κρατικάς.

ΕΡ. Δια τον γερμανικόν φοιτητικόν τύπον τί έχετε να μοι ειπήτε;

ΑΠ. Εις τό Δ. Βερολίνον εκδίδονται τέσσαρες μηνιαία φοιτητικά έφημε-

ρίδες τριάκοντα σελίδων έκάστη. Αί σπουδαστικά αυτά έφημερίδαί είναι μηνιαία και ή κυκλοφορία των άνέρχεται εις 20.000 περίπου χιλιάδας.

ΕΡ. Έπί του Κυπριακού ζητήματος ποίαν θέσιν λαμβάνει ή γερμανική φοιτητική νεολαία;

ΑΠ. Οι συνομιληταί μας δεν άπήντησαν άμέσως. Ό εις έξ αυτών όμως μοι έδειξε την φωτογραφίαν που δημοσιεύομεν και ειπε :

« Η φωτογραφία αυτή εις κονίζει τό Δημαρχείον του Δυτικού Βερολίνου, δεν έχει καμμίαν σχέσηιν με τό Big - Ben του Λονδίνου, έδω κτυπά ή καμπάνα της Έλευθερίας !... »

ΝΤΟΥΛΗΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΑΊΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΝΕΩΝ

Πληροφορρύμεθα ότι ή Εύρωπαϊκή Κίνησις Νέων, συνέστησε Έπιτροπάς εις όλα τά Άνώτατα Εκπαιδευτικά Ίδρύματα, με σκοπόν την διάδοσιν της ιδέας της Ένωμένης Εύρώπης.

Προσεχώς δε θα γίνη σειρά διμιλιών εις τά Γυμνάσια, προβαλλομένων σχετικών ταινιών.

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ

Έγένετο εις τάς αίθούσας δοκιμών του Έθνικού Θεάτρου ή έπιλογή των φοιτητών της Φιλοσοφικής Σχολής, οΐτινες θα λάβουν μέρος εις παραστάσεις αρχαίας Έλληνικής τραγωδίας. Άμα τη έπιστροφῃ του κ. Ροντήρη θα αρχίσουν αί δοκιμαί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ «ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ»

ΕΟΚΑ ΠΑΤΡΙΝΙΔΟΥ

Ο ΗΛΙΟΣ βασιλεύει στα δμορφα βουνά της σκλαβωμένης Κύπρου. Σιγά-σιγά τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας ἀρχίζει νὰ ντύνῃ μὲ τὸ πένθιμο πέπλο του τὴν πόλιν τῆς Λευκωσίας. Τὰ μαγαζιά κατεβάζουν τὰ ρολὰ τους. Οἱ Ἕλληνες ἔμποροι, παντοπῶλαι, ὀπωροπῶλαι, κουρεῖς, ράπτει, κάθε καταστηματοῦχος, ἀφήνουν βιαστικά τὴ δουλειά, νὰ κλείσουν καὶ νὰ τραβήξουν στὰ σπίτια τους. Ἐκεῖ, κοντὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, οἱ γείτονες, νὰ νοιώθουν πῶς ἂν συμβῇ τίποτα, δὲ θὰ βρεθοῦν ἀπομονωμένοι.

Σ' ἕνα συνοικιακὸ δρομάκι μιὰ σκιά δρᾶσκελίζει μιὰ πόρτα καὶ προχωρεῖ τὸν τοῖχο-τοῖχο φυλαχτά. Φτάνει μπροστὰ σὲ μιὰ χαμηλὴ καλύβα. Χτυπάει τρία συνηθισμένα χτυπήματα, ἡ πόρτα ἀνοίγει ἀμέσως, ἡ σκιά χώνεται σὰν ἀστραπὴ μέσα καὶ κλείνει.

—«Εὐόκα!»

—«Διγενή!»

—«Εἰσαι ἐτοιμῇ»

—«Ἔτοιμη!»

Αὐτὲς οἱ λέξεις εἰπώθηκαν γρήγορα καὶ ψιθυριστά. Μ' ἕνα ηλεκτρικὸ φακὸ στὸ χέρι, ὁ Διγενὴς μπροστὰ, ἡ Εὐόκα κοντὰ του, ἀκολουθοῦν ἕνα μακρὸ μυστικὸ διάδρομο. Τὸ διάδρομο κλείνει μιὰ μικρὴ πόρτα. Ὁ Διγενὴς χτυπάει συνηθιστικά καὶ ἡ πόρτα ἀνοίγει. Προχωροῦν σ' ἕνα διάδρομο τώρα θολωτὸ πού κατηφορίζει. Τὸς ἀκολουθεῖ ὁ ἔνοπλος πού πούς εἶχε ἀνοίξει. Ἀφοῦ περπάτησαν σιωπηλοὶ δέκα λεπτά τῆς ὥρας ἀρχίζουν ν' ἀνηφορίζουν καὶ φτάνουν τέλος σ' ἕνα ἀνοιγμα, σὰν ἀνοιγμα μικρῆς σπηλιάς. Ἐκεῖ ἦταν ἄλλος ἔνοπλος. Κάτι εἶπαν μεταξύ τους καὶ ὁ πρῶτος γύρισε πίσω.

Βγήκαν. Γύρω σκοτεῖνὰ δέντρα. Ἀπάνω πὰ ἄστρα. Ὁ Διγενὴς στάθηκε λίγο καὶ κοίταξε γύρω. Ὑστερα σφύριξε ἕνα σιγαλὸ συνηθιστικὸ σφύριγμα. Μέσα ἀπ' τὸ σκοτεῖνὸ χῶμα φύτρωσαν πλῆθος σκιές, ὅλοι μὲ τὸ ὄπλο στὸ χέρι. Μιὰ ἀπὸ τίς σκιές προχώρησε ἔμπρὸς στὸ Διγενή.

—«Διατάξτε!»

—«Ἐδῶ εἶναι μιὰ κοπέλλα. Δὲ σ' ἐνδιαφέρει, καπετὰν Λουκά, ποῖα εἶναι καὶ πῶς λέγεται. Ἐγὼ τὴ βάφτισα Εὐόκα. Τῆς ἔδωσα τὸ ἱερὸ αὐτὸ ὄνομα, γιατί πιστεύω πὸς τὸ ἀξίζει. Θὰ τῆς δώσης τὴν πρώτη «δουλειά» πού ἔχεις».

—«Μάλιστα, ἀρχηγέ!»

Ὁ Διγενὴς γύρισε στὴν κοπέλλα:

—«Λοιπὸν, κόρη μου, θὰ πάρης ἀπὸ τὸν καπετὰν Λουκά ὁδηγίες. Σοῦ τὸ ξαναλέω; Ἐχω μεγάλῃ ἐμπιστοσύνη σὲ σένα καὶ πιστεύω πολὺ σύντομα ν' ἀκούσω τὸ πρῶτο σου κατόρθωμα».

Τῆς ἔσφριξε τὸ χέρι καὶ χῶθηκε ἀνάμεσα στὰ σκοτεῖνὰ δέντρα, ἐνῶ πίσω του μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἔνοπλους ἄντρες τὸν ἀκολουθοῦσε.

—«Περίμενε με ἔδῶ», εἶπε ὁ καπετὰν Λουκάς στὸ κορίτσι καὶ προχώρησε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους πίσω ἀπ' τὸ Διγενή.

Ἡ κόρη στάθηκε ἀσάλευτη περιμένοντας. Κανεὶς ἀπὸ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἔνοπλους δὲν τὴ ζύγωσε. Ὅλοι στέκονταν ἀκίνητοι στὸ σκοτάδι καὶ περίμεναν.

Πέρασε ἔτσι πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα.

★

Στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ κόρη συλλογίστηκε τοὺς δικούς της. Τὴ μάνα της, τὸν πατέρα της, τὸν ἀδελφὸ της. Κάθε πού ἔφερνε στὸ νοῦ της τὸν Κωστάκη, τὸ πολυαγαπημένον ἀδερφάκι της ἀναβε ὁλόκληρη. Θυμάται ζωηρὰ τὸ ἀγριεμένο πρόσωπό του, ὅταν γύρισε στὸ σπίτι μετὰ τὸ μαστίγωμά του ἀπὸ τοὺς ἄτιμους. (Ἄλλη λέξι γιὰ τοὺς τύραννους Ἀγγλὸς δὲν μεταχειρίζεται πιά, παρὰ μόνο τὴ λέξι «ἄτιμοι»).

Ὁ Κωστάκης εἶναι μαθητὴς τῆς ἑκτῆς Δημοτικῆς. Κατ'ὀρθον νὰ γράφῃ συνηθισμένα στοὺς τοίχους, χωρὶς νὰ πιάνεται. Ἦταν ἀληθινὰ ἀσύλληπτος, ὡς τὴ στιγμή πού ἕνα Τουρκαλάκι τὸν πρόδωσε. Κι' ἔπιασαν οἱ ἄτιμοι τὸν Κωστάκη καὶ τὸν μαστίγωσαν τὴν ἄλλη μέρα.

Ποτὲ δὲ θὰ ξεχάσῃ ἡ ἀδερφοῦλα του τὸ πρόσωπό του, τὸ βλέμμα του, ὅταν γύρισε. Ὅχι, δὲν ἔδειχνε καμμιὰ ντροπὴ, ἀλλὰ ἦταν φοβερὰ ἀγrios. Δὲ θὰ τὸ ξεχάσῃ ποτέ. Αὐτὸ τὸ πρόσωπο, αὐτὸ τὸ βλέμμα. Αὐτὸ τὴν ἔχει φέρει ἐδῶ. Θὰ πάρῃ ἐκδίκησι γιὰ τὸν ἀδερφοῦλό της. Θὰ πάρῃ ἐκδίκησι γιὰ ὅλα τὰ παιδιά, γιὰ τὴν οἰκογένειά τους, γιὰ ὅλους τοὺς πατριώτες της,

γιὰ τὴ λατρεμένη πατρίδα τὴν Κύπρο.

Ἡ μάνα καὶ ὁ πατέρας της δὲν ἀντιστάθηκαν στὴν ἀπόφασί της, μὰ ἔκλαψαν πολὺ, ἐνῶ ὁ μικρὸς ἀδερφὸς τὴν ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ γελοῦσε ὅλος χαρὰ καὶ περηφάνεια. Κι' ἂν ἐδάκρυσε λίγο κι' αὐτὸς ἦταν μόνο ἀπὸ ζήλεια.

—«Θὰ ρθῶ μαζί σου!», φώναξε.

—«Ὅχι, ἀδερφοῦλό μου. Ὅχι, Κωστάκη μου. Δὲ μπορεῖς ἀκόμη, δὲν πρέπει. Πῶς θ' ἀφήσουμε τὴ μητέρα καὶ τὸν πατέρα μοναχοὺς;»

—«Ὅλοι θὰ πάμε», εἶπε σχεδὸν στὸν ἑαυτὸ του ὁ πατέρας.

—«Ναί, ὅλοι θὰ πάμε», εἶπε καὶ ἡ μητέρα καὶ σκούπιζε τὰ δάκρυά της πού ἔτρεχαν ποτάμι.

Ἡ κόρη, ἡ Μαρικούλα, πού πήρε τὸ τιμημένο ὄνομα Εὐόκα, πρὶν ξεεκίνησῃ, γονάτισε στὸ εἰκόνημα τοῦ σπιτιοῦ, τὴ γλυκεῖα Παναγία. Πλάι της γονάτισε ὁ Κωστάκης, πίσω γονάτισαν μητέρα καὶ πατέρας.

Κι' ἔγινε μακρυὰ δέσησι. Ἡ Παναγία τοὺς κύταζε ὅλους γλυκὰ καὶ τοὺς εὐλογοῦσε. Στὸ εἰκόνημα διαβαζόταν τ' ὄνομά της: Παναγία Ἐλευθερώτρια.

★

Ὑστερα ἦρθε στὸ νοῦ τῆς κόρης ὁ Διγενὴς. Πῶς παρουσιάστηκε ὁ ἴδιος στὸ σπίτι τους, τὴν ἴδια νύχτα πού εἶχε γυρίσει ὁ Κωστάκης ἀπ' τὸ μαστίγωμα. Πῶς μίλησε σ' ὅλους μὲ πίστι καὶ ἀπόφασι. Πῶς ἡ ἴδια γύρεψε νὰ μὴ στὸν ἀγῶνα καὶ πῶς ὁ Κωστάκης εἶχε κρεμαστὴ ἀπάνω του καὶ τρώμαξαν νὰ τὸν τραβήξουν.

Ὁ πατέρας της ἦταν δάσκαλος. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ἀναψῇ ἡ φωτιά γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Κύπρου, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ συνηθισμένα μαθήματα, ἔκανε στὰ παιδιά κι' ἕνα καινούργιο μάθημα.

«Ἀγαπημένα μου παιδιά», τοὺς ἔλεγε. (Κι' ἀνάμεσα στοὺς μαθητὰς ἦταν κι' ὁ Κωστάκης ὁ γιός του). «Ὅπως ἔχετε μάθει, ἡ Ἑλλάδα εἶναι μικρὴ σὲ ἔκτασι, ἀλλὰ τόσο μεγάλῃ στὴ δόξα καὶ στὴν τιμὴ, πού καμμιὰ ἄλλη χώρα τῆς γῆς δὲν τὴ φτάνει. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδας μας εἶναι ἕνας ἀδιάκοπος ἀγῶνας ἐναντίον βαρβάρων, εἴτε στὰ παλαιὰ χρόνια εἴτε στὰ νέα. Τὸ σπαθὶ πού χτυπάει τὸ βάρβαρο εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ τὸ Ἑλληνικὸ πνεῦμα. Μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ μυαλοῦ ἡ Ἑλλάδα ἔχει καταχτήσει ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν ἀνθρωπότητα σήμερα, γιατί ἡ ἐκπαίδευσι σ' ὅλο τὸν κόσμον ἔχει θεμελιώσῃ τὴν ἑλληνικὴ σκέψι, τὴν ἑλληνικὴ καρδιά. Καὶ σήμερα ἡ Ἑλλάδα εἶναι πού ἀγωνίζεται, γιατί ἡ Κύπρος μας Ἑλλάδα εἶναι. Πάλι ἀγωνίζεται κατὰ τῶν βαρβάρων, πού σήμερα λέγονται πολὺ παράξενα «πολιτισμένοι». Μὰ αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς εἶναι πολιτισμὸς βαρβάρων, ἐξωτερικὸς, τεχνικὸς. Δὲν εἶναι πολιτισμὸς ἀνθρώπων μὲ ἀξιοπρέπεια. Εἶναι τόσο βάρβαροι, ὥστε δὲ δυσκολεύονται καθόλου νὰ ὁμολογοῦν πῶς θὰ πνίξουν στὸ αἷμα ὅλους πού δὲν παραδέχονται νὰ εἶναι σκλάβοι. Δὲ δυσκολεύονται νὰ ὁμολογοῦν καὶ νὰ διαλαλοῦν μὲ κάθε ἀδιαντροπία ὅτι, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ πλοῦτη πού μάζεψαν ἀπὸ ληστείες, δὲ θὰ διστάσουν νὰ πατήσουν ἐπάνω σὲ πτώματα, σὲ ὁσαδήποτε καὶ ὁποιαδήποτε πτώματα. Ἀλλὰ ὅπως ἕνας ἐγκληματίας ἀδικοῦν καὶ κάνει κακουργήματα ὡς τὴν ὥρα πού θὰ δώσῃ λόγο στὴ δικαιοσύνη, ἔτσι κι' αὐτοὶ θὰ δώσουν λόγο γιὰ ὅσα κακουργήματα ἔκαναν καὶ κάνουν. Θὰ ρθῇ ἡ ὥρα πού ἡ ἴδια ἡ Ἑλλάς θὰ τοὺς δικάσῃ καὶ θὰ τοὺς τιμωρήσῃ. Πλησιάζει ἡ ὥρα αὐτή. Δὲ θὰ μπορέσουν νὰ ξεφύγουν τὴν ἑλληνικὴ δίκην, τὴ θεῖα δίκην. Τὸ ξέρω, παιδιά μου, πόσο ἡ καρδιά σας εἶναι φουσκωμένη ἀπὸ τὴν ἔχθρα. Ἡ ἔχθρα αὐτὴ πού κάνει ἀγρία τὴ ματιά σας, θὰ γίνῃ μαχαίρι πού θὰ σκίσῃ, φωτιά πού θὰ κάψῃ τὸν ἄτιμο αὐτὸ βάρβαρο πού λέγεται πολιτισμένος. Μὴ φοβηθῇτε, παιδιά, ποτέ. Μὴ δειλιάσετε, βάλετε δύναμι στὴν καρδιά σας, σηκώσατε τὰ μάτια σας στὸν οὐρανὸ, πού δίνει τὴ δικαιοσύνη πάντοτε καὶ γινῇτε ἀτρόμητα λιοντάρια. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ ἀληθινὴ μητέρα σας, γι' αὐτὴ ἀξίζει ὁποιαδήποτε θυσία. Ἡ Κύπρος μας εἶναι Ἑλλάδα».

Ἔτσι τοὺς μιλῶσε ὁ δάσκαλος. Καὶ τὰ Κυπριωτόπουλα ἐνοιῶσαν πῶς ἦσαν Ἑλληνόπουλα ἔτοιμα νὰ κάμουν τὸ πᾶν. Βέβαια, μικρὰ παιδιά τοῦ σχολείου, οὔτε ὄπλο μποροῦσαν νάχουν, οὔτε σκοτωμοὺς μποροῦσαν νὰ κάμουν. Εἶχαν δ-

μὲς πολλὲς ἄλλες δουλειὲς γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς λευτεριάς. Μποροῦσαν νὰ γράφουν στοὺς τοίχους, νὰ μαζεύονται σὲ συλλαλητήρια μ' ἑλληνικὲς σημαίες, νὰ ρίχνουν πέτρες καὶ νὰ φωνάζουν μ' ὅλη τους τὴ δύναμι:

—«Κάτω οἱ τύραννοι!»

—«Ἐξω ἀπ' τὸ σπίτι μας!»

Ὅλο τὸ σχολεῖο τοῦ Πατρινίδου ἦταν ταγμένο στὸν ἀγῶνα. Πρῶτος ὁ ἴδιος ὁ γιός του, ὁ Κωστάκης, ἄρχισε νὰ γράφῃ στοὺς τοίχους καὶ τίς πόρτες. Στὴν ἀρχὴ, μόλις ἔπεφτε τὸ σκοτάδι, ἔβγαينه στὴ γειτονιά μὲ τὴν κιμωλία. Ἐγραφε συνηθισμένα κατὰ τοῦ ἄτιμου καὶ χωνόταν πάλι γρήγορα μέσα. Ἐβλεπε τὴν ἄλλη μέρα τὰ γραψίματα του καὶ καμάρωνε.

Σιγά-σιγά ἀνοίχτηκε μακρύτερα. Οἰκονόμησε μπογιά μαύρη σ' ἕνα κουτὶ κοντέρβας, ἔφτιαξε κι' ἕνα πρόχειρο πινέλλο, δηλαδὴ ἕνα ξυλάκι μ' ἕνα πανὶ τυλιγμένο στὴν ἄκρη καὶ ἔγραφε τώρα καὶ τὴν ἡμέρα. Μόλις τέλειωνε, τρεχάτος γύριζε στὸ σπίτι, ἀφοῦ παχοτοποιοῦσε τὰ σύνεργά του σὲ κάποιο κρυφὸ μέρος.

Στὴ δουλειὰ αὐτὴ εἶχε σύντροφο καὶ βοηθὸ ἕνα τουρκάκι τῆς γειτονιάς, τὸ Μεμέτ. Ἦσαν φίλοι καὶ ἔμπιστοι. Εἶχαν μεγαλώσει στὸν ἴδιον δρόμο, πὰ σπιτὰ τους ἦσαν κολλητὰ. Μαζὶ παίζανε ἀπὸ μωρὰ καὶ ἡ ἀγάπη τους δὲ φαινόταν πῶς θὰ λιγύστευε ποτέ. Μὰ ἦρθε ἡ ὥρα τῆς ἔχθρας, τῆς ἔχθρας πού οἱ Ἀτίμοι ἀναψαν ἀνάμεσα σ' Ἕλληνες καὶ Τούρκους.

Ὁ πατέρας τοῦ Μεμέτ ἕνα πρῶτὸ δὲν καλημέρισε τὸν κύριο Πατρινίδου. Ὁ δάσκαλος κατὰλαβε.

—«Κωστάκη, πρόσεχε», εἶπε στὸ γιό του. «Μὴν ἐμπιστεύεσαι πιά τὸ Μεμέτ».

Τὸ ἴδιο βράδυ τὸ Τουρκάκι πῆγε καὶ πρόδωσε στοὺς Ἀτίμους τὸν καλύτερο φίλο του. Ὁ Κωστάκης τὸ μυρίστηκε τὴν τελευταία στιγμὴ, πέταξε τὰ σύνεργα καὶ τόβαλε στὰ πόδια, μὰ δὲν κατάφερε νὰ σωθῇ. Τὸν κυνήγησαν καὶ τὸν ἔπιασαν.

Κράτησαν τὸ παιδί στὴ φυλακὴ καὶ ὕστερα τὸ καταδίκασαν οἱ ἄνθρωποι σὲ μαστίγωμα. Μπροστὰ στὸν κόσμον ἐπὶ τῆς ἐβγαλῆναι τοῦ παιδιοῦ πὸ σακάκι καὶ τὴ φανέλλα καὶ ἄρχισε ἕνας ἄτιμος νὰ χτυπᾷ μὲ τὸ μαστίγιο τὸ παιδί. Θὰ ἤθελαν βέβαια νὰ τὸ δούν νὰ κλαίῃ. Μὰ ὅχι μόνον ἕνα δάκρυ δὲν ἔτρεξε ἀπὸ τὰ ματάκια τοῦ παιδιοῦ, παρὰ τὸ βλέμμα του ἀγρίεψε φοβερὰ κι' ἔδειχνε πῶς ἐκείνη τὴν προσβολὴ θὰ τὴν ξέπλενε μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία. Ἀκόμη ἡ θωριά του κανένα φόβο καὶ καμμιὰ ταπείνωσι δὲν ἔδειχνε, παρὰ ἦταν ὅλο περηφάνεια, σὰν νᾶνοιωθε τὰ χτυπήματα σὰν χάδια. Ἀληθινὰ, ἦσαν πὰ χάδια τῆς Κύπρου, τὰ χάδια τῆς Ἑλλάδας, πού ἔκαναν τὸν Κωστάκη περηφάνο. Δὲν ἦταν ἐκείνη τιμωρία, παρὰ βραδεῖο.

Ἀρκετοὶ Ἕλληνες κι' Ἑλληνόπουλα στάθηκαν γύρω, ὅχι νὰ δούν, ἀλλὰ νὰ δώσουν θάρρος στὸ παιδί. Μὰ ἀντὶ τὰ δώσουν, ἔπαιρναν θάρρος οἱ ἴδιοι καὶ μέσα στὶς καρδιὲς φούντωνε ἡ υπερηφάνεια, ἡ ἀγανάκησι καὶ ὁ πόθος νὰ ἐκδικηθοῦν.

★

Δασκάλους σὰν τὸν Πατρινίδου ὁ Διγενὴς ἔβρισκε τρόπο νὰ τοὺς πλησιάζῃ. Ὁ ἄφαντος γιὰ τοὺς Ἀτίμους ἦταν φανερός στοὺς πατριώτες.

Δυὸ μέρες μετὰ τὴ μαστίγωσι τοῦ Κωστάκη, ἀργὰ τὸ βράδυ, καθὼς ἡ οἰκογένεια ἦταν μαζεμένη στὸ τραπέζι γιὰ τὸ πενιχρὸ δείπνο τους, ἀκούστηκαν ὁσυνήθιστα, ἔλαφρα χτυπήματα στὴν πόρτα. Ὅλοι ἀνησύχησαν. Ὁ πατέρας σηκώθηκε ἡσυχᾶ καὶ πῆγε στὴν πόρτα. Ἀπὸ μέσα ρώτησε:

—«Ποίος;»

Μιὰ ἀντρίκια σιγανὴ φωνὴ ἀποκρίθηκε:

—«Φίλοι. Ἀνοίξε».

Ὁ δάσκαλος ἀνοίξε προσεχτικά. Ἐνας ἄντρας μὲ βράιο πρόσωπο φάνηκε. Δρασκελίσσε καὶ βρέθηκε μέσα, ἐνῶ πίσω του στὸ δρόμο δυὸ σκιὲς διασταύρωναν.

Ὁ ἕνος ἔσφριξε τὸ χέρι τοῦ δασκάλου.

—«Σὲ συγχαίρω γιὰ τὸ γιό σου!»

Καὶ κυττάζοντας τὸν Κωστάκη, πού εἶχε σηκωθῇ ὀρθὸς ὅπως ὅλοι γύρω στὸ τραπέζι, ρώτησε:

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἐπόμενο.

Ἡ Ἀμερικὴ

Ἐπέταξαν πλέον τὴν μάσκα των οἱ φίλοι μας οἱ ἄμερικανοί. Εἶναι βεβαίως ἀληθές, ὅτι ἡ ψυχολογία τοῦ ἀμερικανοῦ εἶναι ὑπεροπτική, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας μᾶς κατὰσσον μίαν βαθμίδα ὑψηλότερον ἀπὸ τοὺς Παπούα. Πιστεύουν, ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἡ πρώτη φυλὴ τῆς γῆς καὶ ἐπονται λαοὶ συγγενεῖς μετ' αὐτούς. Ἡ πίστις αὐτὴ ἐπήγαγε ἀπὸ τὸν Πακτωλὸν τοῦ δολλαρίου. Ἐχομεν ὅμως καὶ γνώμας ἀμερικανῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐξόχους, ὅπως τὴν δῆλωσιν τοῦ Ἀϊζενχάουερ περὶ τοῦ θανμασίου στρατοῦ μας. Δύο ἐπομένως συμπαιράσματα δύναται κανεῖς νὰ ἐξαγάγῃ: Πρῶτον, ὅτι μιά χώρα ἡ ὁποία διαθέτει θανμασίον στρατὸν πρέπει κατὰ συνέπειαν ἡ χώρα αὕτη νὰ εἶναι χώρα ἰσχυρά, εὐημεροῦσα χώρα πὺν κατὰτάσσεται μετὰ τῶν «Πρώτων» καὶ δεύτερον, ὅτι μιά χώρα διὰ νὰ διατηρῇ θανμασίον στρατὸν θὰ πρέπει νὰ συγγενεῖ μετ' αὐτοὺς Μαορί.

Ὡμιλοῦσε ὅμως κάποτε ὁ κ. Γκρέιντ περὶ Ἑλλάδος, ἐφθασε μέχρι τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τότε ἐξεστόμεν τὴν ἀκόλουθον λέξιν. «... ἡ Κύπρος μας...» Ὡμιλοῦσε δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔλεγε μετ' αὐτοῦ ἀπλότητα καὶ πιστικότητα «ἡ Κύπρος μας» ὡς νὰ ἦτο ὑπόθεσις καθαρῶς Ἑλλήνων καὶ κ. Γκρέιντ.

Ἀλλὰ διατὶ ἡ στήλη αὕτη ἀσχολεῖται μετ' ἀράγματα ὁποῖα καὶ γνωστὰ εἶναι καὶ ἐνδιαφέροντα δὲν εἶναι; Ἀπλούστατα. Διὰ νὰ διαλέξῃ ἡ στήλη ἐὰν θὰ πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ ὡς χώρα πολιτισμένη ἡ ὡς Μαορί. Ἐὰν προτιμῇ τὸ δεύτερον θὰ εἶναι ἀπολύτως σύμφωνος

μετ' αὐτὴν «πρώτη» φυλὴ τῆς γῆς. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ στήλη αὕτη δὲν ἔμπορεῖ νὰ πεισθῇ εὐκόλως, ὅτι οἱ θιασῶται τῶν καμπυλοτήτων τῆς Μέριλιν Μονρόε καὶ τῶν δολλαρίων, ἔμπορουν νὰ εἶναι ἡ «πρώτη» φυλὴ, προτιμᾷ νὰ ἐκφρασθῇ ὡς χώρα μετ' ὑπερήφανον παρελθόν καὶ μετ' ἐπύροχον πολιτισμόν διὰ τὰ ὁποῖα ἡ στήλη αὕτη εἶναι πεπεισμένη ὅπως καὶ οἱ κ. κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ Γκρέιντ. Ὡς χώρα λοιπὸν ἐνδοξος, γενναία, μετ' ἀφύπναι καὶ μετ' ἀφοσιωμένην, ὅχι στήν χώρα τῆς Μαίριλιν Μονρόε, ἀλλὰ στήν χώρα τοῦ Τόμας Πέϊν.

Ἦμεῖς ὅπου κάποτε συμπολεμήσαμε μετ' ὁδὸν Οὐάσιγκτων καὶ τὸν Τζέφερσον, ἡμεῖς ὅπου συγγράψατε τὰ «δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου» ἀνασηκώθετε λίγο ἀπὸ τὸν τάφον σας καὶ εἰπῆτε εἰς τὸν λαόν σας, ὅτι

κάπου ἐκεῖ εἰς τὸ πέλαγος τῆς Μεσογείου, εὐρίσκεται ἓνα νησί, ὅπου τὰ ἀγκυρία του εἶναι τόσον δανδαλωτά, ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ οὐρανὸς του εἶναι ἐξ ἴσου λαμπρὸς μετ' ὁδὸν Ἀττικόν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ὁμιλοῦν ἑλληνικὰ καλλύτερα ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας.

Ἦσως ὅμως νὰ μὴν σᾶς ἀκούσουν, μακαρίτα Τόμας, οἱ σύγχρονοι ἄμερικανοί.

Εἶναι τὸσον ἀπασχολημένοι μετ' αὐτὴν καπρίτσια τῆς Ρίτας καὶ τόσον ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ δολλάρια των, ὥστε τὰ «δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου», τὰ ὁποῖα μάλιστα τὰ μοστράρουν καὶ εἰς τὴν βιτρίνα τῆς ὁδοῦ Σταδίου, στριμώχνονται μετὰ τῆς πανοραμικῆς δόξης καὶ τοῦ πορτοφολίου.

Δὲν θὰ σᾶς ἀκούσουν διότι ἡμεῖς ἐκονίζατε τὴν πορείαν τῆς γεννεᾶς σας,

ἀναλόγως μετ' αὐτὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἐποχῶν, ἐνῶ οἱ σύγχρονοι ἀπόγονοί σας τὰ τακτοποιοῦν μετ' αὐτὰ δολλάρια των. Σήμερον τὰ δολλάρια ἀπαιτοῦν «40 σιδηράς μεραρχίας εἰς τὸ ΝΑΤΟ». Εἶναι λοιπὸν συμφέρον νὰ καταταχθῇ ἡ Γερμανικὴ φυλὴ μετὰ τῶν «πρώτων». Καὶ ἐπιβάλλεται συμφώνως μετ' ὁδὸν τοῦ Πακτωλοῦ νὰ ἀκολουθοῦν ταξικῶς ἡ εὐγενὴς βορεία φυλὴ τῶν Σκανδιναῶν, διότι οἱ ξανθοὶ κάτοικοι τοῦ βορρᾶ δὲν ἔχουν ἀνάγκην τῶν δολλαρίων.

Ἀνασηκώθετε καὶ πάρετε τὸν Τόμας Πέϊν καὶ εἰσάγετε ἐν βλέμμα ἐδῶ εἰς τὴν γαλάζιαν μας χώραν. Εἶναι γεμάτη ἀπὸ τάφους, ἀπὸ δεκανίκια ἀπὸ γενναϊότητα.

Ἦμεῖς ὑπῆρξατε εἰς τὴν ζωὴν σας ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος. Ὑπῆρξατε κατὰ τὴν νεανικὴν σας ἡλικίαν

ἓνας ἐπισκευαστὴς κορσέδων. Καὶ ὅμως, μόνον ἄνδρες ὡσὰν καὶ ἡμᾶς δύναται νὰ ὁμιλοῦν περὶ «δικαιωμάτων τῶν ἀνθρώπων».

Ὑπῆρξατε ἀκόμη καὶ ἀργάματος, δι' αὐτὸ δὲν θὰ ἔμπορεῖτε νὰ ὑπενθυμίσητε εἰς τοὺς σύγχρονους ἄμερικανούς, ὅτι 300 ἄνθρωποι ἔσωσαν κάποτε τὴν ἀνθρωπότητα, δι' ἐδῶ εἰς τὴν χώραν μας εἰσώθησαν δὲ τὰ δίκαια τοῦ κόσμου, δι' ἐδῶ ἐγεννήθησαν αἱ ἰδέαι τῆς Πατρίδος, τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐκτίμησης τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπῆρξατε ἀπλός, ταπεινὸς καὶ ἀργάματος. Καὶ ὅμως ὑπῆρξατε ὁ Τόμας Πέϊν! Δὲν γνωρίζατε ἱστορίαν, οὔτε κἂν Γεωγραφίαν, γνωρίζατε ὅμως τὸ δίκαιον καὶ δὲν ἐπώχνατε νὰ τὸ τοποθετήσετε σὲ γεωγραφικούς τόπους. Εἰπῆτε λοιπὸν εἰς

τοὺς σύγχρονους ἄμερικανούς νὰ πάψουν νὰ ἀσχοιοῦνται μετ' αὐτὴν μαγικῇ θάλασσῃ ἢ Ἐσπερ Γουίλιαμς καὶ ἂς ἐνθυμηθοῦν καὶ αὐτοὶ ὅτι ἔχουν ἓνα παρελθόν εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἴστανται εἰς στάσιν προσοχῆς.

Ὑπενθυμίσατέ τους τὸν Ἀβραὰμ Λίνκολν καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν μαύρων. Ὑπενθυμίσατε τὸν κ. Ἀϊζενχάουερ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ὁ Λίνκολν 500.000 χιλιάδων δούλων, ὅχι μαύρων, ἀλλὰ μίαν ἐὰν θέλετε βαθμίδα ἀνωτέρων.

Εἰπάτε τους, ὅπως τὰ ἐλέγατε ἀπλὰ καὶ καθαρά στήν «ὁρθὴ κρίση» ὅτι δὲν ἔμπορουν τὴν μίαν ἡμέραν νὰ δηλώνουν, ὅτι θὰ ὑποστηρίζουν τὸ «δίκαιον αἷμα» τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἄλλην νὰ ἐξαφανίζονται ὅπως αἱ ὑπηρετίαι δ.

που προφασίζονται ἓνα ἀνύπαρκτον σιδέρωμα διὰ νὰ τρέξουν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ἐρωμένων των. Δὲν θὰ σᾶς ἀκούσουν ὅμως, μακαρίτα Τόμας Πέϊν, διότι οἱ σημερινοὶ «μπίσησμεν» ἔχουν τὸν γοητευτικώτερον ἐραστή: τὸ χρῆμα.

Ὅμως ἂς προσέξουν πολλοὶ οἱ «φίλοι» μας. Ἡ ἐκὸν αὕτη ὅπου εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρον, εἶναι παρμένη τὴν στιγμὴν ὅπου ἡ νῆα γενεᾶ τῆς Ἑλλάδος ἐμπροσθεν τῶν λειψάνων τοῦ Λεωνίδου, τοῦ Διάκου καὶ τοῦ Δαβάκη, ψάλλει «Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ...» Ἡ συνείδησις μόνον μετ' αἶμα μπορεῖ νὰ γραφῇ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΖΟΥΛΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Συνάδελφοι,
Τὰ στοιχειωμένα ἔτοῦτα χωμάτια πὺν πατάει αὕτη τὴ στιγμὴ εἶναι ζυμωμένα μετ' αὐτὸν καὶ μετ' αὐτὴν τὸν λαόν καὶ τὸν αἷμα τῶσων καὶ τῶσων Ἑλλήνων καὶ συναδέλφων μας σπουδαστῶν, πὺν ἔπεσαν γιὰ νὰ κρατήσουν ἐλευθερίαν τὴν πανένδοξον Ἑλλάδα μας. Αὕτη ἡ στεντορεία κραυγὴ Αὐτοδιά-

τήσαμε τίποτα περισσώτερο, τίποτα λιγώτερο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτραπῇ σὲ 420.000 ἀδελφούς Κυπρίους νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς τῆς Δουλείας μετ' αὐτὸν καὶ τὰ τραγούδια τῆς Λευτερίας. Δὲν ζητήσαμε τίποτα περισσώτερο, τίποτα λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ὑπερμάχους τῶν δημοκρατικῶν ἰ-

δρυτικὸν κόσμον τὰ ἰδεώδη. Ἡ Ἀγγλία τὰ κατεπρόδωσε. Ἐστιγμάτισε τὴν εὐγενέστερη σελίδος τοῦ λαμπροῦ πολιτισμοῦ πὺν μᾶς πῆρε. Ἄν ἦτο δυνατόν ἡ ἀπέχθεια τῶν Κυπρίων, ἂν ἦτο δυνατόν οἱ πόνοι τῶν δούλων ἀδελφῶν, οἱ στεναγμοὶ καὶ ἡ ἀπελπισία των, νὰ γίνον μιά πύρινη φλόγα θάκανε στήν στιγ-

Στιγμηότυπα ἀπὸ τὸ συλλαλητήριο

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ παρακολουθήσῃς μιά μάζα 6.000 χιλιάδων περίπου παραλλήλων φριγμένων, σπουδαστῶν, καὶ μαθητῶν. Σὲ κουφαίνει ἡ βοή, σὲ καταδρέχει ἡ ἀντλία σέ... χαϊδεύει τὸ κλόπ, σὲ συγκινεῖ ἡ εἰκόνα τῆς μάχης. Πρέπει κανεῖς νὰ εἶναι πολὺ ἀναίσθητος, ὅπως μερικοὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐξώστες τῆς Μ. βρετανίας, καὶ φωτογράφιζαν μετ' αὐτὸν ἄμερικανὸν τουρίστα τοὺς μαχομένους φοιτητάς. Ὡς ἔπειτα ἀνέστησαν στὰ νεῦρά τους

προίτης ἐφώνιζε ἀπὸ τὸ περίπτερον τὰ τσιγάρα του. Ἐνας ἀστυφύλακας τοῦ ἔδωκε μίαν γερὴν στὰ ψαχνά. Ὁ ἄνθρωπος γύρισε νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ τότε ἔφαγε μίαν γερώτερη στὴ μεσοφρίδα. Ἐβλεπε τὰ χέρια τοῦ πρόσωπο του καὶ πρόφθασε νὰ ψιθυρίσει τί συμβαίνει;

Εἶδα ἓναν φοιτητὴν νὰ πετᾷ ἓνα μακρὸν ξύλον στὸ ψυγετο μίαν ἀντλία. Δύο ἀστυφύλακες ἔτρεξαν νὰ τὸν παρασημοφορήσουν μετ' αὐτὸν μὲ μολώπας. Ἐπὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐπὶ τῆς

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΤΟΥ ΗΝΤΕΝ Ο ΧΑΡΝΤΙΓΚ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟΝ ΚΛΟΙΟΝ Η ΝΗΣΟΣ ΥΠΟ ΝΕΟΝ ΚΥΜΑ ΦΟΒΕΡΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Δεν παρέρχεται ημέρα πού να μη έκστρα-
τεύη ο παγκόσμιος Τύπος έναντιον της Βρε-
τανικής πολιτικής στην Κύπρο.

Εν τῷ μεταξύ τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον πε-
ριστράφη εἰς τὸ ταξίδιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Καὶ οἱ ξένες ἐφημερίδες τονίζουν, ὅτι ἡ
ἐν Κύπρῳ κατάστασις ἐφθειρεν εἰς βαθμὸν
ἐπικίνδυνον τὸ ἠθικὸν τῶν Βρετανικῶν στρα-
τευμάτων.

Ἡ ἐφημερίς «Ταίμς τῆς Νέας Ὑόρκης»
δημοσιεύει μακρὰν ἀνταποκρίσιν ἐκ Λευκω-
σίας τοῦ στρατιωτικοῦ σχολιαστοῦ τῆς κ.
Μπάλντουϊν, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὴν κυ-
πριακὴν πρωτεύουσιν ἀπὸ τῆς ἀγγλογαλλι-
κῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον.

«Ὁ πόλεμος ἐν Αἰγύπτῳ — τονίζει ὁ κ.
Μπάλντουϊν — ἐτερματίσθη δι' ἐκεχειρίας,
ἀλλὰ αἱ δόμβαι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκρήγνυν-
ται εἰς τὴν Κύπρον, παρὰ τὰ λαμβανόμενα
μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς κυκλοφορίας.
Ἐξ ἄλλου, ὁ Νοέμβριος πρέπει νὰ θεωρηθῇ
ὡς ὁ μὴν καθ' ὃν ἐσημειώθησαν τὰ περισσό-
τερα θύματα εἰς τὴν νήσον, ἀφ' οὗτο ἡ Ε.Ο.
Κ.Α. ἤρχισε τὴν ἐκστρατείαν τῶν δολοφo-
νιῶν.

Μέχρι στιγμῆς, κατὰ τὸν μῆνα αὐτόν, ἐ-
φονεύθησαν 22 Βρεταννοὶ στρατιωτικοὶ καὶ
πολίται, 14 Ἕλληνες καὶ εἰς Τούρκος. Εἰς
τὴν μάχην τῆς Κύπρου οἱ Βρεταννοὶ ὑπέστη-
σαν μεγαλυτέρας ἀπωλείας ἐξ ὧσιν εἰς τὴν
μάχην τοῦ Πόρτ Σάϊτ.

Ὡστόσο, ὁ στρατάρχης Χάρντιγκ καὶ ὁ
βουλευτὴς κ. Νόελ Μπαίκερ εἶναι αἰσιόδοξοι,
δηλοῦντες μάλιστα, ὅτι «ἡ Ε.Ο.Κ.Α. βαθμιαίως
σμικρύνεται, ἐνῶ οἱ Βρεταννοὶ ἐξακολουθοῦν
νὰ ἐξασφαλίζουν πληροφορίας χρήσιμους διὰ
τὴν δίωξιν τῆς».

Οἱ λόγοι αὐξήσεως τῆς τρομοκρατίας ἐν
Κύπρῳ θὰ πρέπει, ἴσως, ν' ἀναζητηθοῦν εἰς
τὰς σημειωθείσας ἐν Αἰγύπτῳ ἐξελίξεις. Κα-
τὰ τινάς, ἐξ ἄλλου, ὁ Γεώργιος Γρίδας ἦ εἶ-
ναι ἀσθενὴς ἢ ἔχει ἀποθάνει. Εἰδικώτερον,
κατὰ τὴν γνώμην τῶν Βρεταννῶν, ἡ σημερινὴ
δραστηριότης τῆς Ε.Ο.Κ.Α. προδίδει ἀπου-
σίαν τοῦ Γρίδα καὶ μὴ ἐνεργὸν ἀνάμειξιν του.
Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δράσιν τῶν τρομοκρατῶν
εἰς τὸν τομέα τῶν ἐπιθέσεων δι' ὥρολογιακῶν
βομβῶν, αὕτη φέρεται ὡς κατευθυνομένη ὑπὸ
τινος ὀνόματι Γεωργίου Καραδήμα, Ἕλλη-
νος ὑπηκόου καὶ πρῶν ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Στρατοῦ, εἰδικευμένου εἰς τὰ ἐκρη-
κτικὰ μηχανήματα.

Παρὰ ταῦτα ὅμως καὶ ἐνῶ συνεχίζεται
λυσσώδης ἀνθελληνικὴ προπαγάνδα, ὁ ἐλεύ-
θερος Τύπος ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δημοσιεύει

ἐκτενεῖς περιγραφάς, ἄρθρα, σχόλια καὶ εἰδή-
σεις, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον καταλήγει
σχεδὸν ταυτόσημον: ὅτι ἡ Κύπρος πρέπει
νὰ ἀπελευθερωθῇ καὶ ὅτι ἡ συντριπτικὴ
πλειονότης τῶν κατοίκων τῆς πρέπει νὰ ἐνω-
θῇ μετ' τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ», ὁ «Ἡμερήσιος
Ἑργάτης», ὡς καὶ πολλὰς ἀκόμῃ ἐφημερίδες
τῆς Ἀγγλίας μετ' ἐκφράσεις πᾶν ἄλλο ἢ δι-
πλωματικὰς ἐπικρίνουν δριμύτατα τὴν παρά-
φρονα, ὡς τὴν χαρακτηρίζουν, πολιτικὴν πού
ἀκολουθεῖ ὁ Ἡντεν.

Κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ κα-
λοῦν τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Βρετανικοῦ
λαοῦ νὰ ἀποκηρύξουν ἐντὸς αὐτοῦ τούτου τοῦ
Κοινοβουλίου τὸν Βρεταννὸν πρωθυπουργόν.
Διότι, ὅπως τονίζουν, ἡ ἀκολουθουμένη πολι-
τικὴ εἰς τὴν Κύπρον καὶ εἰς τὴν Μέσην Ἀ-
νατολὴν ὁδηγεῖ τὸ μὲν Βρεταννικὸν ἔθνος
εἰς λίαν κρίσιμον ἐπιπλοκήν, τὴν δὲ Βρεταν-
νικὴν οἰκονομίαν εἰς τὸ χάος.

Δὲν μᾶς μένει πολὺς καιρὸς διὰ σκέψιν,
γράφουν, ἡ Κύπρος εἶναι μία τρομερὰ καὶ
αἰμορροῦσα πληγὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἀποθνή-
σκουν Βρεταννοὶ στρατιῶται. Τὸ Σουεζ καὶ
γενικῶς ἡ ἄφρων ἐπιχείρησις τῆς Αἰγύπτου,
ἀδικαιολόγητος, ἀψυχολόγητος καὶ ἀκαιρος,
ὡς μόνην θετικὴν ἐπίτευξιν εἶχε τὴν δημι-
ουργίαν μίσους ἐκ μέρους ὧν τῶν λαῶν.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ σέρ Ἀντονι Ἡντεν, το-
νίζει ὁ διεθνὴς Τύπος, εἰς τὴν Μέσην Ἀνα-
τολὴν εἶναι πολιτικὴ παραφροσύνη. Οὐδεὶς
δύναται νὰ ἐννοήσῃ, γράφουν αἱ ἰσπανικαὶ ἐ-
φημερίδες, διὰ ποῖον λόγον ἡ ὑποτιθεμένη
ἐν ἀκμῇ τοῦ Ο.Η.Ε. σημερινὴ σχέσις μετα-
ξὺ τῶν συμμάχων μελῶν-χωρῶν τῆς Ἀτλαντι-
κῆς Συμμαχίας ἐπιτρέπει κατακράτησιν τῆς
Κύπρου; Αἱ ἀρχαὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτό-
μου, διὰ τὰς ὁποίας τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ἡ-
μισφαίριου τῆς γῆς ἐστράφη ἀπὸ τὰ πτώμα-
τα τῶν νεκρῶν τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου,
βλέπομεν νὰ στραγαλίζονται εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν Μεγαλόνησον.

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἰταλικὸς Τύπος διερωτᾷται:
—Εἶναι ὅλως ἰδιόρρυθμος ἡ σχέσις μετα-
ξὺ δύο συμμάχων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν τελευ-
ταῖον πόλεμον ἐπολέμησαν ὁ εἰς παρὰ τὸ
πλευρὸν τοῦ ἄλλου διὰ τὰ αὐτὰ ἰδανικά. Οἱ
Ἕλληνες ἐτάχθησαν τὸ 1940 εἰς τὸ πλευρὸν
τῶν Ἀγγλων, οἱ ὁποῖοι ἐκινδύνευον, ἀπεδύ-
θησαν εἰς ἀτέλπιδα ἀγῶνα, χάριν τοῦ ὁ-
ποίου ἡ Ἑλλὰς ὑπέστη τὴν μεγαλυτέραν ἐξ
ὧων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καταστροφὴν.
Σήμερον βλέπομεν μετ' ἀρκετὴν ἐκπληξιν ὅτι
ἡ Μ. Βρεταννία θεωρεῖ ἐχθροὺς τῆς τοὺς
πρῶν φίλους καὶ συμμάχους τῆς.

Ἴσως, αἱ ἀγχῶναι τῆς Κύπρου, θὰ πρέπει
νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἕνας ἀπαίσιος οἰωνὸς δι'
ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον πιστεύσει εἰς τὴν
αὐτοπεριστολήν τῆς ἀποικιοκρατίας. Τὸ δι-
δαγμα τῆς Κύπρου πρέπει νὰ συνείσῃ τὰς
μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μοιραίως μίαν
ἡμέραν θὰ εὐρεθοῦν εἰς θανάσιμον ἀναμέτρη-
σιν μετὰ τὰς ὁλοκληρωτικὰς δυνάμεις, ὅτι πε-
ριπτώσεις ὡς ἡ Κυπριακὴ, μεταβάλλονται
εἰς ἄκρως ἐπικίνδυνον κατάστασιν δι' αὐτὴν
ταύτην τὴν ὑπαρξιν τῶν δημοκρατιῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀμερικανικὸς Τύπος ἀπὸ τῶν
στηλῶν κυρίων ἄρθρων σπεύδει νὰ προειδο-
ποιήσῃ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡντεν ὅτι ἡ ἀ-
κολουθουμένη ὑπ' αὐτῆς πολιτικὴ ὁδηγεῖ εἰς
τὴν καταστροφὴν. Ἀλλὰ ἡ Ἀμερικὴ, γρά-
φουν οἱ ἐφημερίδες, οὐδόλως θὰ ἦτο διατε-
θειμένη νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν «αὐτο-
κτονίας» πού ἐχάραξεν ὁ κ. Ἡντεν καὶ νὰ
ἀνατινάξῃ εἰς τὸν ἀέρα τὴν ἰσορροπίαν τῶν
δυνάμεων ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ, ἥτις ἐπράγμα-
τοποιήθη μετ' ἀσφυκτικὰς οἰκονομικὰς θυσίας
τῶν φορολογουμένων Ἀμερικανῶν.

Ἡ Κύπρος, τονίζουν, αἰετοῦ ἑλληνικὴ,
ἀποτελεῖ σήμερον διὰ τοὺς Ἕλληνας τὸ ὑπ'
ἀριθμὸν 1 ζωτικὸν θέμα τοῦ πολιτικοῦ των
προσανατολισμοῦ. Αἱ μαχητικαὶ ἐκδηλώσεις
τῆς νήσου, ἡ ὑπαρξὶς τῆς Ε.Ο.Κ.Α., ἡ ὁποία
ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον τελείας ὀργα-
νώσεις μυστικοῦ πολέμου πού εἶδε ποτὲ ὁ
κόσμος, ἔχει περιαγαγεῖ τὸ Βρεταννικὸν ἔ-
πιτελεον εἰς ἀδιέξοδον. Ἡ Ε.Ο.Κ.Α. ὑπάρ-
χει παντοῦ καὶ ὑπὸ τὴν τρομοκρατικὴν τῆς
σκιάν τελοῦν οἱ Βρεταννοὶ στρατιῶται. Ε.Ο.
Κ.Α., λέγουν οἱ Κύπριοι, εἶναι οἱ κάτοικοι ὅ-
λοι. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς εὐνόητον εἶ-
ναι ὅτι ὁλόκληρα τάγματα κομμάτων καὶ ἀ-
λεξιπτωτιστῶν ἀναγκάζονται νὰ σημαίνουν
συναγεμὸν καὶ νὰ λαμβάνουν θέσεις μάχης
ἐπὶ τῇ θέα καὶ μόνον ὁμάδος ἀκάκων ἀνηλί-
κων μαθητῶν.

Ἐπιστολαὶ αἱ ὁποῖαι ἐφθασαν ἐκ Κύπρου
ἀναφέρουν ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑκτασί-
ν τῆς νήσου ἐπικρατεῖ πολεμικὸς ἀναβρασμὸς
καὶ διάθεσις μάχης ἐκ μέρους τῶν κατοίκων.
Οἱ Βρεταννοὶ στρατιῶται εἶναι ὑποχρεωμένοι
νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὰς ὁδοὺς μετ' τὸν δάκτυ-
λον εἰς τὴν σκανδαλίην. Κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς
δὲν γνωρίζει κατὰ πόσον ἡ καθημερινὴ ἐξο-
δός τους ἀπὸ τοὺς στρατῶνας δὲν θὰ εἶναι
καὶ ἡ τελευταία. Ὁ πανικὸς, ἡ ἀγωνία καὶ
ἡ ἀγανάκτησις συνεχεῖ τὰς ψυχὰς τῶν Βρε-
ταννῶν δυναστῶν τῆς ἡρώικῆς νήσου. Δὲν
παρέρχεται νύξ πού νὰ μὴ ἀκουσθοῦν ἐκρή-
ξεις. Δὲν ξημερῶνει ἡμέρα πού νὰ μὴ πέ-
σουν νεκροὶ ὑπὸ τὰς πυρὰς τῆς Ε.Ο.Κ.Α.

Οι φοιτηταί αρχίζουν τας αποδοκιμασίας κάτωθι του Μετοχικού Ταμείου.

θεσις. Ένωσις για την Κύπρο, πού πηδά μυριοστόμη μέσα από τα παλλόμενα στήθια σας είναι η έκφρασις της περήφανης ψυχής, του αλύγιστου φρονήματός σας. Είναι συνέχεια των Παναρχαίων απελευθερωτικών Παιάνων, είναι γέννημα των Πατριωτικών θουρίων, είναι κραυγή της ίδιας της Λευτεριάς. Είναι κραυγή της ίδιας της Λευτεριάς, πού βαρέθηκε πιά να ζή στους τάφους της σκλαβωμένης Κυπριακής γής και θέλει να συντρίψει με την κόψη του σπαθιού την τρομερή τους γόρδιους δεσμούς της σκλαβιάς 420.000 παιδιών των Ελλήνων Κυπρίων.

Συνάδελφοι, Τα ιδανικά στα όποια εμείς πιστεύουμε και χωρίς τα όποια δεν μπορούμε να ζήσουμε είναι συνυφασμένα με αυτήν την ιστορική μας ύπαρξιν. Αυτά τα ιδανικά, της ελευθερίας και της αυτοδιαθέσεως της ανθρωπίνης αξιοπρεπείας και των εθνικών δικαιωμάτων, ποτέ, μὰ ποτέ δεν θὰ προδώσωμεν εμείς οι Έλληνες. Άς το καταλάβουν οι ξένοι πιά. Ό λαός δεν μπορεί να προσαρμόζεται σε σκοπιμότητες. Άγαπά όσους πιστεύουν στα ιδανικά και αηδιάζει τους στρονθοκαμηλισμούς και τις φιλικές υποδείξεις και τα μεγάλα ενδιαφέροντα. Δεν ζη-

δεωδών, παρὰ να αφήσουν ένα δλάκερο λαό πολιτισμένο και περήφανο, πέρα για πέρα ελληνικό, να αποφασίσει ο ίδιος πώς θέλη να ζήσει. Καί αντ' αυτού ξεχεται η απάντησις από τους φίλους Άγγλους πού μᾶς λέγουν ότι οι Κύπριοι κατεδικάσθησαν να γεννώνται δουλοί, να αποθνήσκουν δουλοί και να δουλεύουν σάν άβουλα κτήνη για το Βρετανικόν θησαυροφυλάκιον. Όχι! Είναι απόφασις και όρκος όχι!

Συνάδελφοι, Όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαιώματα στη ζωή. Καί οι μαύροι της Άφρικής πού ζούν απολίτιστοι στις ζούγκλες, με τα έρπετα και τα θηρία, και οι φουστανελάδες Άραβες και Μαροκινοί, κι όσοι τριβαν πέτρες για ν' ανάψουν φωτιά να ζεσταθούν. Όλοι έχουν το δικαίωμα να ζήσουν ελεύθεροι. Δεν έχει κανείς όμως το δικαίωμα να άλυσσοδένη τους λαούς, να τους κατηλεύεται, να απομυζά το αίμα τους, να ξευτελίζει την προσωπικότητά τους είτε Ρώσος είτε Άγγλος λέγεται αυτός.

Συνάδελφοι, Η Πατρίδα μας είναι η μόνη ειλικρινής φρουρός των μεγάλων πεπρωμένων, είναι η χώρα πού έχει αναγάγη το νόημα της Θυσίας σε νόημα ζωής. Εμείς δώσαμε στον

μή τους Άγγλους, πού απέδειχθησαν έμποροι, σωματέμποροι, κάπηλοι, όχι, ποτέ φίλοι. Τα Κυπριόπουλα διδάσκοντο στα σχολεία να προσκυνούν τα βρετανικά σύμβολα, ως σύμβολα της Πατρίδος και του Έθνους των, σάν εθνικός τους ύμνος τους διδάσκει ο βρετανικός. Ό αγρότης σφαδάζει κάτω από την άγριαν εκμετάλλευσιν, ο εργάτης είναι ελώτας. Καί πιά πέρα οι Άγγλοι δεν θέλουν να βλέπουν τίποτε στην Κύπρο πού να θυμίσει Ελλάδα. Άλλά κανείς χωρίς Ελλάδα δεν μπορεί να ζήσει.

Συνάδελφοι, Αναπολήστε με ψυχραιμία την ιστορία μας. Δέστε τις αγωνιώδεις μέρες πού διέρχεται με σφιγμένη την καρδιά το έθνος μας. Ζητήσαμε από τον ΟΗΕ αυτοδιάθεσι για την Κύπρο. Χρόνια μᾶς βαναλίζουν με την υπόσχεσι πώς μετά τον πόλεμο, τον κάθε πόλεμο θὰ μᾶς βοηθούσαν να σταθούμε στα πόδια μας και μᾶς διαβεβαίωναν πώς θὰ μᾶς δώσουν και την Κύπρο. Κανένας δεν άναστύλωσε στα καπνίζοντα έρεπία το πολύπαθο κορμί της Ελλάδος. Άν κανένας δοκίμαζε να προσφέρει χείρα βοηθείας τώκανε με ύπεροβουλία και ύπολογισμό. Μέσα από τις συμφορές και τα έρεϊ-

στά γκλόπ, ανάμεσα στο φάθος και στη συγκίνησι κατόρθωσαν να κρατήσω μερικά στιγμιότυπα.

Εύρισκόμουν εις τον έξωστην των όμιλητών του πανεπιστημίου και όταν ο τελεταίος όμιλητής άνήγγειλε το πρόγραμμα της διαδρομής οι φοιτηταί όρμησαν σάν ένας άνθρωπος προς τον Άγνωστον.

Μέσα στην αίθουσα των εργαστηρίων Ιατρικής τα τραπέζια των μελετών έτριζαν και οι σωλήνες χόρευαν από το ποδοβολητό των φοιτητών πού έσπευδαν να κατέβουν τη σκάλα και να συνενωθούν με τους λοιπούς διαδηλωτάς. Φυσικωτάτη ή εικών. Πλήν όμως την «ήμαύρωση» ένας φοιτητής όδοτος δεν έννοούσε να τό κουνήσει από το τραπέζι του όπου με ένα μικροσκόπιο και με κινεζικήν άπάθεια συνέχιζε την δουλειά του ήσυχα.

«Όταν οι φοιτηταί γονυπετείς έψαλαν τον έθνικό μας ύμνο και έφθασαν μπροστά στο Μετοχικό Ταμείο δεν ξέρω πού βρήκαν γκαζόζες και άρχισαν να κτυπούν τους τοίχους του κτιρίου. Πάντως το Μετοχικό την στιγμή εκείνη έμοιαζε με υπερκεάειον υπό καθέλκυσιν, με την διαφοράν ότι την κλασική σαμπάνια την άντικατέστησε ή γκαζόζα και κατόπιν ή Ε.Β.Γ.Α.

Είς την γωνία των όδών Άρσάκη και Σταδίου ένας μεσήλιξ

Είς την γωνία των όδών Άρσάκη και Σταδίου ένας μεσήλιξ

άστυφύλακας είχε τό χέρι του στη θήκη του κλόπ και δεν ά-

ΣΥΝΑΔΕΛΦΕ,

Σε κάθε γράμμα πού στέλνεις στο έξωτερικό γράψε κάτω από το γραμματόσημο:

FREEDON TO CYPRUS

πεφάσιζε να τό βγάλει. Μόνο από την κίνησιν του χεριού του ήμπορούσε να καταλάβει την πορείαν του καυγά. Πάντως, όταν ή μάχη έληξε ο άμφιταλαντευόμενος άστυφύλακας έξέφρασε την γνώμην του δια την καταστροφήν της άντλιάς «Α! Άκόντιο».

Τό συλλαλητήριο έληξε εις τας τρείς τό άπόγευμα και είχε τεραστία έπιτυχία δεδομένου ότι ή απόφασις πάρθηκε συγκαίρως με την άπόφασιν της μή ύποστηρίζεως της Άμερικής.

Άπώλειαι ύμετέρων τραυματίαι: 50

Άπώλειαι (ύμέτεροι) τραυματίαι: 10

Αδ — ε

ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ «Πώς ζούν οι φοιτηταί των έπαρχιών στη Πρωτεύουσα» και «Τί γίνεται στην Πανεπιστημιακήν Λέσχην» αναβάλλονται λόγω ειδικής ύλης δια το Έθνικόν ζήτημα της Κύπρου.

Οι φοιτηταί μπροστά στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτου, γονυπετείς ψάλλοντες τον Έθνικόν Ύμνον.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Τι λέγουν δια το Κυπριακόν

Έπισκεφθείς τους κ. Hartfrid Schindler και Eberthade Langer, οίτινες είναι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσεως Έλευθέρων και Πολιτικών Φοιτητικών Συλλόγων του Δ. Βερολίνου, υπό την ιδιότητα του μέλους της Συντακτικής έπιτροπής της «Σπουδαστικής», υπέβαλον εις αυτούς διάφορα έρωτήματα εις τα όποια μετ' ευχαριστήσεως απήντησαν.

ΕΡΩΤ. Αί φοιτηταί ενώσεις εις την Γερμανίαν πώς είναι οργανωμένοι;

ΑΠ. Έκάστη εκ των έπτά Άνωτάτων Σχολών του Δ. Βερολίνου αντιπροσωπεύεται εις το φοιτητικόν Κοινοβούλιον δι' ΐσου αριθμού συμβούλων, ανεξαρτήτως των έγγεγραμμένων εις αυτήν φοιτητών. Η δύναμις του Φοιτητικού Κοινοβουλίου είναι τόσον μεγάλη, ώστε εις τας συνεδριάσεις των Συγκλήτων των Σχολών παρίσταται πάντοτε εκπρόσωπος αυτού με ΐσην ψήφον προς τους συγκλητικούς καθηγητάς.

Έπισκεφθέντες όλα τα Άνώτατα Πνευματικά Ίδρύματα της χώρας σας, διεπιστώσαμεν μετά λύπης ότι δεν υπάρχει Συνομοσπονδία Φοιτητών, ένα Κοινοβούλιον. Υπάρχουν βεβαίως διάφοροι Σύλλογοι, αλλά τα δικαιώματά των είναι ύποτυπώδη.

ΕΡ. Πόσα έτη διαρκεί ή φοίτησις εις την Άνωτάτην Σχολήν Πολιτικών Έπιστημών του Δ. Βερολίνου και πού τοποθετούνται έπαγγελματικώς οι πτυχιούχοι της;

ΑΠ. Η διάρκεια της φοιτήσεως είναι τετραετής,

υποδιαιρουμένη εις όκτώ ερισόδους. Η έκλογή των μαθημάτων είναι έλευθέρα.

Διά την έπαγγελματικήν τοποθέτησιν των πτυχιού-

ρίδες τριάκοντα σελίδων

ΕΡ. Έπί του Κυπριακού ζητήματος ποίαν θέσιν λαμβάνει ή γερμανική φοιτητική νεολαία;

ΑΠ. Οί συνομιληταί μας δεν απήντησαν άμέσως. Ό εις εξ αυτών όμως μου έδειξε την φωτογραφίαν πού δημοσιεύομεν και ειπε:

«Η φωτογραφία αυτή εικονίζει το Δημαρχείον του Δυτικού Βερολίνου, δεν έχει καμμίαν σχέσηιν με το Big Ben του Λονδίνου, έδω κτυπά ή καμπάνα της Έλευθερίας!..»

ΝΤΟΥΛΗΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΗ ΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΝΕΩΝ

Πληροφορρύμεθα ότι ή Εύρωπαϊκή Κίνησις Νέων, συνέστησε Έπιτροπάς εις όλα τα Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα, με σκοπόν την διάδοσιν της ιδέας της Ήνωμένης Εύρώπης.

Προσεχώς δε θὰ γίνη σειρά όμιλιών εις τα Γυμνάσια, προβαλλομένων σχετικών ταινιών.

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ

Έγένετο εις τας αίθούσας δοκιμών του Έθνικού Θεάτρου ή έπιλογή των φοιτητών της Φιλοσοφικής Σχολής, οίτινες θὰ λάβουν μέρος εις παραστάσεις αρχαίας Έλληνικής τραγωδίας. Άμα τη έπιστροφή του κ. Ροντήρη θὰ αρχίσουν αί δοκιμαί.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΚΑΘΙΕΡΟΥΝΤΑΙ “ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΙΑΣ”, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ

Θὰ παρέχεται ισόβιος σύνταξις εἰς τὰς οἰκογενείας των.—Τὰ τέκνα των θὰ σπουδάζουν δαπάναις τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου.— Πῶς τὸ ἐδέχθη ἡ ἑλληνικὴ Βουλὴ.—Τὸ πατριωτικὸν νομοσχέδιον ἐδεωρῆθη ὡς ἐλάχιστον δείγμα εὐγνωμοσύνης τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος πρὸς τοὺς Κυπρίους ἡρώας τῆς ἑλευθερίας

Τοῦ συνεργάτου μας
Κ. ΑΝΔΡ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΞΙΑ κάθε ἐπαίνου καὶ πράξις δικαιοσύνης εἶναι ἡ πρότασις ὠρισμένων δουλευτῶν τῆς ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν καθιέρωσιν «Ἐθνικοῦ Ἀριστείου» διὰ τοὺς πύπτοντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως Κυπρίους ἀγωνιστάς καὶ τὴν χορήγησιν ἰσοβίου συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενείας των.

Ἡ πρότασις, κατατεθεῖσα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὑπὸ τῶν δουλευτῶν κ.κ. Πιστολάκη, Ι. Τούμπα, Γ. Ταρμπάκη, Θ. Τσάτσου, Γ. Παπαδοπέτρου, Π. Τζαννετάκη, Γρ. Παπαστεργίου, Β. Πανούση, Γ. Παλάσκα, Ε. Μπακλατζή, Ἐλευθ. Βενιζέλου καὶ Ι. Παπαδοπούλου, ἀναφέρει εἰς τὴν ἐισηγητικὴν τῆς ἐκθεσιν μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀγανάκτησις, ἡ ὁποία ἐκχειλίζει ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων διὰ τὰς ἀνάνδρους δολοφονίας τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς Κύπρου, διὰ τὴν ὁμαδικὴν γενοκτονίαν εἰς τὴν ὁποίαν προδίδει ἐκ συστήματος ὁ κατακτητὴς καὶ τὴν ἀπειλουμένην ἐκρίζωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς μεγαλονήσου διὰ τῆς μεταφοράς καὶ ἐγκαταστάσεως εἰς αὐτὴν Τούρκων ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς ἀλληλεγγύης τοῦ Ἑθνικοῦ ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων. «Διὰ τοῦτο, τὸνίζεται, ἡ πρότασις νόμου ἔχει σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἡρώων αὐτῶν εἰς τὸ ὥραϊον ἰσχυρὰ καὶ τὸσον σκληρὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα».

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ πρότασις, ὡς ἐπιβαρύνουσα τὸν κρατικὸν Προϋπολογισμὸν, δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ ὑπὸ τῶν προτεινόντων εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν, ἐκφράζεται ἐλπίς ὅτι θὰ υἱοθετηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ψηφισθῇ ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος. Εἰς τὴν ἐισηγητικὴν ἐκθεσιν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν προτεινόντων δουλευτῶν κ. Σ. Πιστολάκη προσετέθησαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς τὰ ἑξῆς:

«Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀναπτύσσει τὴν προσφυγὴν μας ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν. Νομίζω ὅτι ἀποτελεῖ καθήκον τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ὅπως σύσσωμος διὰ ψηφισματὸς τῆς ἀπευθυνόμενον καὶ τηλεγραφικῶς διαβιβαζόμενον εἰς τὴν ἔδραν τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν διαδηλώσῃ ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν διεκδίκησιν τοῦ ἰεροῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν Κυπρίων καὶ εἰς τὴν διασφάλισιν τῆς πραγματοποιήσεως αὐτοῦ ἐντὸς τακτικῆς καὶ εὐλόγου προθεσμίας. Ἐκ παραλλήλου νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως σύσσωμος ἡ Ἑθνικὴ ἀντιπροσωπεία δώσῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν ψευδὴ καὶ ἰταμὴν Ἀγγλικὴν προσφυγὴν διαδηλοῦσα ὅτι ἡ Ἑλλὰς μέχρι σήμερον δὲν ὑπέβαλε τὸν ἐνοπλίον ἀγῶνα τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς Κύπρου, ἀλλὰ ὅτι εἶναι ἐφεξῆς ἀποφασισμένη εἰς περίπτωσιν μὴ ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ νὰ ἐνισχύσῃ τὸν σκληρὸν αὐτὸν καὶ ὥραϊον ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα. Ἡ συνυποβαλλομένη πρότασις νόμου ἀποτελεῖ ἀπὴρξιν τοῦ πανελληνίου αἰσθηματος ὑπὲρ τῶν μαχητῶν τῆς ἐλευθερίας. Τὴν πρότασιν αὐτὴν ὑπεγράψαμεν ἤδη πρὸ μηνὸς δουλευταὶ διαφόρων κομμάτων, δὲν τὴν κατεθέσαμεν ὁμως εἰς τὴν Βουλὴν τῇ συστάσει τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐκφράσαντος τὴν γνώμην ὅτι ἡ κατάθεσις τῆς θὰ ἐδυσχέαινε τὴν ἐγγραφὴν τῆς προσφυγῆς μας. Ἡδὴ ὁμως ὁ λόγος οὗτος ἐξέλειπε καὶ τὴν καταθέτομεν».

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ

Ἡ πρότασις νόμου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρότασις Νόμου περὶ ἰδρύσεως «Ἐθνικοῦ Ἀ-

ριστείου» διὰ τοὺς πύπτοντας ὁμοεθνεῖς εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἑλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν.

ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑ

Ἡ «Μαχομένη Κύπρος» χάριν τῶν ἀναγινωστῶν τῆς ἐξησφάλισε τὸ ἀκριβὲς κείμενον τοῦ νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποίου καθιεροῦνται τὸ «Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον Ἀνδρείας» διὰ τοὺς πύπτοντας ὑπὲρ τῆς ἑλευθερίας καὶ αὐτοδιαθέσεως ὁμοεθνεῖς, ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ τοὺς ἐκτελουμένους ἢ φονευομένους ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους ἄποικιστάς, καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Ἰδοὺ τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου:

Ἀρθρον 1ον. Καθιεροῦνται Ἐθνικὸν Ἀριστεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Χρυσὸν Μετάλλιον Ἡρώος καὶ Μάρτυρος», τὸ ὁποῖον ἀπονέμεται εἰς Ἑλλήνας τὸ γένος ἀνεξαρτήτως ὑπηκοότητος, οἱ ὅποιοι ἐκτὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους φονεύονται ἢ ἐκτελοῦνται κατόπιν δικαστικῶν ἢ μὴ ἀποφάσεων δικαστηρίων ξένης χώρας ἢ ἀποθνήσκουν εἰς φυλακὰς καὶ στρατόπεδα συγκεντρώσεως λόγω τῶν ἀγῶνων τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Ἀρθρον 2ον. Ἡ ἀπονόμη τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀριστείου γίνεται διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναγγελίας τοῦ φόνου ἢ τῆς ἐκτελέσεως ἢ τοῦ θανάτου καὶ συνεπάγεται τὴν καταβολὴν ἰσοβίου συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τοὺς γονεῖς ἢ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα ἢ τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς τοῦ φονευθέντος ἢ ἐκτελεσθέντος ἢ τοῦ εἰς τὸ στρατόπεδον συγκεντρώσεως θανόντος. Θάνατος ἐν φυλακῇ μετὰ δικαστικὴν ἢ μὴ ἀπόφασιν θεωρεῖται ὡς ἐπελθὼν ἐν στρατοπέδῳ.

Ἀρθρον 3ον. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν ἢ ἐκ Δημοσίου Ταμείου οἰσασήποτε χώρας λαμβανόμενον μισθόν, προσηζημένον κατὰ 50%, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀπολέσας τὴν ζωὴν του κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου του ἢ τῆς συλλήψεώς του ὑπὸ τῶν ἀρχῶν αἰτίνας τὸν κατεδικάσαν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ἢ τῆς φυλακίσεως ἢ τὸν ἐνέκλεισαν εἰς τὸ στρατόπεδον συγκεντρώσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀπολέσας τὴν ζωὴν του ἦτο ἀνεργός, τότε τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὀρίζεται εἰς χιλιάδας δραχμῶν μηνιαίως.

Ἀρθρον 4. Τὰ τέκνα καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀπολεσάντων τὴν ζωὴν των σπουδάζονται δωρεάν παρὰ τοῦ Κράτους, ἀπαλλασσόμενα οἰοῦσδήποτε ἐκπαιδευτικοῦ τέλους ἢ εἰσφοράς.

Ἀρθρον 5. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1954. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθῶσιν διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως». Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θὰ ὀρίζονται καὶ αἱ παραστάσεις τῶν δύο πλευρῶν τοῦ «Χρυσοῦ Μεταλλίου Ἡρώος καὶ Μάρτυρος».

Μόλις κατετέθη ἡ ἐν λόγῳ πρότασις διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἠθικῶν καὶ ὕλικῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς Κυπρίους ἀγωνιστάς, ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη τοῦτο καὶ μετ' ὀλίγον θὰ καταστή τοῦτο νόμος τοῦ Κράτους. Θὰ εἶναι καὶ αὐτὸ ἓνα μικρὸν δείγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος πρὸς τὰ ἀγωνιζόμενα τέκνα τῆς καὶ τὰς ἀπορφανιζόμενας οἰκογενείας των διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου ἀπὸ τὸν μαῦρον ἀγγλικὸν ζυγόν.

ΠΑΛΙΝ ΠΡΩΤΟΙ ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ

★

ΠΡΩΤΟΙ πάντοτε μεταξύ τῶν πρώτων οἱ Ἑλληνες δικηγόροι ἐπρωτοστάτησαν καὶ πρωτοστατοῦν εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ ἀγωνιζομένου Ἑθνικοῦ. Ἡ θαρραλέα καὶ ἔγκυρος φωνὴ των ἀκούγεται πάντοτε σὰν σάλπισμα τιμῆς πρὸς τοὺς ξένους συναδέλφους των.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου, ὁ Νομικὸς Κόσμος τῆς Ἑλλάδος, δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν ποὺ νὰ μὴ καταγγεῖλῃ στὴν παγκόσμιον Κοινὴ Γνώμην τὰ ἐγκλήματα τῆς Κυβερνήσεως Ἡντεν καὶ νὰ μὴ καυτηρήσῃ τὰς μεθόδους ποὺ ἀκολουθοῦν στὸ μαρτυρικὸ νησί οἱ πραιτωριανοὶ τοῦ δήμιου Χάρντιγκ.

Καὶ προσ αποκτᾷ ὅλους ἰδιαίτερον βαρύνοντες τὴν δημοσιεύμενον πληροφορικὸν σημείωμα ποὺ μᾶς ἀπέστειλεν ὁ Δ.κηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν.

Οὕτω, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Μένης Παπαγεωργίου, ὡς Ἀντιπρόεδρος τῆς Παγκοσμίου Ἐνώσεως Δικηγόρων, ἀπηθύνθη πρὸς τὸν διεθνή αὐτὸν Ὀργανισμὸν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν κατὰ τὸ τελευταῖον ἐν Παρισίοις διεθνὲς Συνέδριον τῶν Δικηγόρων, καταγγέλλει πρὸς ὅλους τοὺς νομικοὺς τοῦ κόσμου τὴν πρωτοφανὴ εἰς τὰ χρονικὰ παραβάσιν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν τῶν στοιχειωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ζωῆς, περιουσίας καὶ τιμῆς εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου, αἰτούμενος τὴν ἄμεσον ἐπέμβασιν τῆς Παγκοσμίου Ἐνώσεως Δικηγόρων διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν βαρβάρων ἀγγλικῶν μέτρων.

Ἰδιαίτερος ὁ κ. Παπαγεωργίου καταγγέλλει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κτηνώδους ἀρχῆς τῆς ὁμαδικῆς φυλακίσεως καὶ συλλογικῆς εὐθύνης ὁλοκληρῶν πληθυσμῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀνεξαρτήτως φύλου, ἡλικίας καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως διὰ τὸν μοναδικὸν λόγον ὅτι ὁ Ἀγγλὸς δυνάστης πλησσομένος ὑπὸ πατριωτῶν ἀγωνιζομένων διὰ τὴν καταπατουμένην ἐλευθερίαν των, δὲν δύναται ν' ἀνακαλύψῃ ἢ συλλάβῃ τοῦτους.

Ὡς τὸνίζεται συγκεκριμένως εἰς τὴν καταγγελίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἡ φυλακίσις ἐπὶ ἡμέρας ἐντὸς τῶν οἰκίων των τοῦ ἐξ 20.000 πληθυσμοῦ τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσος Λευκωσίας ἀνευ τροφῆς, φαρμάκων καὶ ὕδατος ἀποτελεῖ κτηνώδη καὶ ἀπάνθρωπον μεταχείρισιν ἀκόμα καὶ διὰ κατακτηθέντα ἔχθρον, τὴν ὁποῖαν δὲν ἀπετόλμησε οὐδὲ ἡ Χιτλερικὴ κατοχὴ ἐν Ἑλλάδι οὐδὲ ἡ σουλτανικὴ κατοχὴ ἐπὶ Τουρκοκρατίας.

Μετὰ τὰ ἀτομικὰ βασανιστήρια, τοὺς ραβδισμοὺς παιδίων διὰ συμμοτασχοῖνον, τὴν σύλψιν ἐκκλησιῶν, σχολείων καὶ τάφων, τὰ Χιτλερικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ὅπου κρατοῦνται ὑπὸ φρικώδεις συνθήκας χιλιάδες ἀτόμων ἀνευ δικαστικῆς ἀνακρίσεως, τὸν ἐξευτελισμὸν τῶν ἱερῶν, τὸ κάψιμον τῶν δασῶν καὶ τὴν ἀποκοπὴν χιλιάδων ὀπωροφόρων δένδρων οἱ «πολιτισμένοι» Ἀγγλοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ στήσιμον τῶν ἀγρονῶν διὰ νὰ δολοφονοῦν ἀκόους καὶ διὰ καίον κατόπιν τὰ πτώματά των εἰς τὰ κρεματόρια κατὰ παραβάσιν τῶν αὐστηρῶν θρησκευτικῶν Ἑλληνικῶν δοξασιῶν καὶ σήμερον ἀνεὐόχλητον μετὰ τὰ ὁμαδικὰ πρόστιμα ἑκατοντάδων χιλιάδων λιρῶν διέταξε τὴν φυλάκισιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑλλήνων ὁλοκληρῶν πόλεων, κομποπόλεων καὶ χωρίων.

Ἡ βάρβαρος καὶ ἀνθρωποφάγος αὕτη κατάστασις ἀποτελεῖ πλέον τακτικὴν ἐξολοθρεύσεως καὶ γενοκτονίας τῶν ὑπερηφάνων Ἑλλήνων τῆς Κύπρου, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὀφείλου οἱ Λαοὶ, αἱ Κυβερνήσεις καὶ τὰ ἄτομα ἐκάστης χώρας νὰ λάβουν σαφὴ θέσιν, διότι ἄλλως διὰ τῶν ὑπεκφυγῶν καὶ τῆς ἀπαθούς ἐνατενίσεως γίνονται συνένοχοι τῶν ἀξιοποιῶν καὶ ἐγκληματικῶν πράξεων τῶν Ἀγγλῶν ἐν Κύπρῳ. Αἱ καταγγελλόμεναι πράξεις τῶν Ἀγγλῶν εἶναι ἐγκλήματα τοῦ διεθνούς δικαίου, προβλεπόμεναι ρητῶς καὶ ὑπὸ τῆς Διεθνούς Συμβάσεως τῆς 9 Δεκεμβρίου 1948 περὶ γενοκτονίας (κυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος διὰ Ν.Δ. 3091 τοῦ ἔτους 1954), ἄτινα ἐγκλήματα πρέπει νὰ ἐκδικασθοῦν ὑπὸ τῶν προβλεπόμενων (Συνέχεια εἰς τὴν 26ην σελίδα)

ΔΗΜΟΣ ΣΚΥΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Εν Σκύρῳ τῇ 17/11 1955

Αγαπῶνι κ. Φεγγίτη

Λέ' ευχαρίσω δια' τὸ ἰδιαίτερον
βαν ποῦ δείχνεις γὰ' τὴ' ἀπόρο,
δείγμα αὐτονομικότητας
τοῦ ἀνδριονίου πατέρα σου
ὅπου πετυχαίνει ὅλα τὰ τὰ
δυναμὲς γὰ' τὴν πρόοδο τοῦ
μῆνός μας - καί' νὰ' εἶσαι εὐχόμενος
ὅτι καὶ τὸ' αὐτὸ μὲν καὶ γὰ' εἶναι
θα' γράψω τὴν κενεῶν -
ἐπὶ ὅσων περὶ χερσὶν αὐτοῦ
μετ' ἀλλήλων ἀγαπῶν
Σκῦρος

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΠΤΟΗΤΟΣΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ
ΤΟΥΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ ΜΑΣ

Καθήκον μας δημοσιογραφικόν αλλά και ανθρώπινον, μάς υποχρεώνει νὰ γράψωμε τὰ κατωτέρω διὰ τὸν Ἱεράρχην καὶ μέγαν πατριώτην, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβον.

Ἵπηρετεῖ πιστὰ καὶ ἄξια τὴν Ἐκκλησίαν. Στὰ

νεανικά του χρόνια ἦταν Μητροπολίτης ἀλλὰ καὶ πολεμιστὴς συνάμα, στὸ Δυρράχιον τῆς Ἀλβανίας. Ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ μίαν 40ετίαν εἶναι Μητροπολίτης Μυτιλήνης. Τὸ κοινωνικὸν καὶ φιланθρωπικὸν κοινωφελὲς ἔργον τοῦ Ἱεράρχου εἶναι τεράστιον.

Ἄν ὑπάρχουν σήμερον τὰ Φ.Κ.Μ. μετὰ τὴν περαστίαν περιουσίαν των, αὐτὸ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸν Σεβασμιώτατον. Ἔργα ἰδικὰ του, εἶναι ἐπίσης τὸ Βοστανεῖον Νοσοκομεῖον—ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς Ἑλλάδος—τὸ Γηροκομεῖον, ὁ Παιδικὸς Σταθμὸς, τὸ Ὁρφανοτροφεῖον κ.λ.π. Τελευταίως μάλιστα, καὶ ἡ ἀνέγερσις πολυτελοῦς τουριστικοῦ ξενοδοχείου εἰς τὴν Μυτιλήνην, ὀφείλεται εἰς τὰς ἀόκνους καὶ δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Καὶ ὅμως, παρ' ὅλους τοὺς τίτλους του καὶ τὰ ἀξιώματά του, ποτὲ δὲν ἐπέδωξε πλοῦτη, δόξαν ἢ μεγαλεία. Καὶ αὐτὸ τὸ καταμαρτυροῦν ἡ λιτὴ ζωὴ ποὺ διάγει, ἡ ἀπλή ἐμφάνισις του, ἡ παροιμιώδης καταδεκτικότητα του.

Καὶ ἓνα περισσότερον δείγμα τῆς ἀγαθότητος καὶ ταπεινοφροσύνης του εἶναι ἡ κατοικία του. Ὁ... περίφημος «Πύργος» του, εἰς τὸν ὅποιον στεγάζεται χειμῶνα καλοκαίρι, πύργος στὸ ὄνομα, στὴν πραγματικότητα, εἶναι ἓνα παλὸν ἡμικατεστραμμένο οἶκημα. Ἐνα δωμάτιον μὲ διβλῖα πολλὰ σκόρπια ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἓνα τραπέζι—ἃς τὸ ποῦμε γραφεῖον—δύο κλουβιά μὲ δύο καναρινάκια καὶ μιὰ γατούλα, αὐτὰ εἶναι ἡ κατοικία καὶ ἡ συντροφιά του. Καὶ μετὰ τὸ πάντα πρῶο καὶ γλυκὺ ὕψος του, κάθετα στὴν πολυθρόνα του κυττάζοντας μακρυὰ, πολὺ μακρυὰ πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ ὥρας, πρὸς τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντος ὅπου βρίσκεται ἡ πατρίδα του, τὰ ὁμορφα Μοσχονήσια.

★

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Ἀπὸ τὶς ἐκλεκτότερες φυσιογνωμίες τοῦ κλήρου μας ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου κ. Φιλάρετος Ἰωαννίδου.

Ὁ Μητροπολίτης κ. Φιλάρετος τόσον εἰς τὰ καθήκοντά του ὡς κληρικὸς καὶ ἱεράρχης ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ τοιαῦτα, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ μίαν συνεχὴ προσπάθειαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν πόθων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐγεννήθη τὸ 1886 εἰς Μαυρατζαίους τῆς Σάμου καὶ εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἀπῆλθε εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Εἰς ἡλικίαν 23 ἐτῶν ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον παραλλήλως δὲ ἤρχισε νὰ παρακολουθῇ μαθήματα εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολήν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἀρχίζει καὶ χρονολογεῖται ἡ δράσις του τόσον ὡς κληρικοῦ ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ προβλήματα τῆς χώρας.

Μετὰ τὸ πέρας πῶν σπουδῶν καὶ τῶν νομικῶν μαθημάτων ἀπεστάλη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου ἐπέδειξε ἀκάματον δραστηριότητα.

Τὸ 1923 χειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον Σικά-

γου, συγχρόνως δὲ ἔλαβε καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς Θεολογίας.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὠργάνωσε νέας καὶ ἀναδιωργάνωσε παλαιότερας κοινότητες, παραλλήλως δὲ ἱδρυσε καὶ πλείστους Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ Σχολεῖα.

Μὲ τὴν πρωτοβουλίαν του ἐξεδόθησαν καὶ κυκλοφόρησαν εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντίτυπα μεγάλης καὶ μικρᾶς Ἑλληνορθόδοξου Κατηχήσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικήν.

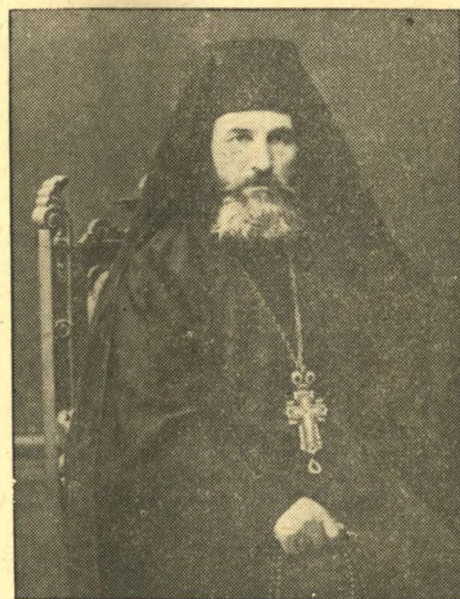
Ἀπὸ τοῦ 1931 ἔλαβε τὸ Μεγάλο Μήνυμα, χειροτονηθεὶς Μητροπολίτης Σύρου.

Ἡ ἐδῶ δράσις του ἐπεξετάθη ἐφ' ὅλων τῶν τομέων.

Ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα δὲ ἔργα του εἶναι ἡ ἱδρυσις τοῦ Ἱ. Προσκυνηματοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τὸ ὅποιον θεωρεῖται ἀπὸ τὰ ἐξοχώτερα ἔργα τῆς βυζαντινῆς τεχνοτροπίας. Ἡ ἱδρυσις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ συνετέλεσε εἰς τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ Φρονήματος εἰς τὰς νήσους. Καὶ εἰς τὰς παρούσας ὁμοῦς ἐθνικὰς στιγμὰς ὡς τὸ Κυπριακόν, ἐκδηλώνει παντοιοτρόπως τὸ ἐνδιαφέρον του.

★

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΓΕΡΑΖΩΝΗΣ

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Χριστόφορος Γεραζώνης, ἡγούμενος τῆς Μονῆς Παναγίας Μορσινιδίου Χίου. Εἶναι ὁ ἱερωμένος ποῦ ἱδρυσε καὶ ἐτελειοποίησε τὴν ὡραίαν καὶ γραφικὴν Μονήν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς συνελήφθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατηγορούμενος ὅτι ἐκρυπτε Ἀγγλους καὶ Νεοζηλανδοὺς. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεραζώνης τιμᾷ τὸν Κλῆρον καὶ συνεχίζει τὴν μεγάλην ἀποστολήν των

ΧΙΟΥΜΟΡ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ

Χωρίς λόγια.

ΕΓΚΑΡΔΙΟΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΜΕ ΑΜΟΡΦΩΤΟΥΣ “ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ”, ΕΠΙ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΙΕΣΤΡΕΒΛΩΝΑΝ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Ο ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΑΠΕΤΥΧΕ

ΤΟ βάρος της ανθελληνικής τακτικής οι Άγγλοι έρριψαν στην δημοτικήν εκπαίδευση, όπου με τον ασφαλέστερον τρόπον επιδιώκεται η απομάκρυνσις των παιδιών από κάθε τι το ελληνικόν. Το σύστημα, που εφαρμόζεται στα δημοτικά σχολεία είναι τέτοιο, ώστε ο αφελληνισμός των μαθητών να επιτυγχάνεται ασφαλώς, χωρίς να είναι φανερή ή βρεταννική ανάμιξις.

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Διὰ νὰ εἰσυχθῇ κανεὶς στὸ ἀγγλικὸν Διδασκαλεῖον, πρέπει νὰ ἔχῃ μόνον ἓνα πιστοποιητικὸν «γενικῶν σπουδῶν». Ἐξετάζεται σὲ πέντε θέματα καὶ σπουδάζει ἐπὶ δύο χρόνια μέθοδον διδασκαλίας καὶ ὄχι ἑλληνικά. Οἱ ἀφωσιωμένοι στὴν ἀποικιακὴν Κυβέρνησιν, ὅταν γνωρίζουν καὶ τὴν ἀγγλικήν, στέλλονται καὶ μετεκπαιδεύονται εἴτε στὴν Μητρόπολιν, εἴτε εἰς ἄλλην ἀποικίαν, γεγονὸς ποὺ τοὺς ἐνισχύει ἐπαγγελματικῶς. Αὐτὸ ὅμως εἶναι τὸ πρῶτον δῆμα γιὰ τὴν ἐξαγορὰν συνειδήσεως τῶν διδασκάλων. Παράδειγμα ποὺ μαρτυρεῖ ὅτι μόνον οἱ ἀφωσιωμένοι στέλλονται μὲ ὑποτροφίας, ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι ἐξησφάλισαν ὑποτροφίαν στὴν Αὐστραλίαν γιὰ νὰ σπουδάσουν ἐν ἔτος ὡς γεωπόνοι!

Ἄλλοτε, γιὰ τὴν δημιουργίαν διδασκάλων λειτουργοῦσε τὸ Παγκύπριον Διδασκαλεῖον ἀρρένων καὶ θηλέων. Τὴν διδασκαλίαν τὴν ἔκαναν Ἕλληνες. Ἡ φοίτησις ἦταν τριετὴς καὶ γιὰ νὰ εἰσυχθῇ κανεὶς δὲν ἐχρειάζετο ἀπλῶς πιστοποιητικὸν γενικῶν σπουδῶν, ποὺ μπορεῖ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ οἰοσθὶς γινώσκων γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, ὅπως συμβαίνει σήμερα, καὶ ποὺ, μαθητὰ τοῦ ἀγγλικοῦ Διδασκαλείου, ἡλικία 17-18 ἐτῶν, ἐκτελοῦν συγχρόνως καὶ χρέη διδασκάλων, ἀντικαθιστάμενοι μετὰ τρίμηνον ἀπὸ ἄλλους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων διδασκάλων εἶναι μεγάλος, ἀλλὰ λίγοι γίνονται δεκτοὶ στὸ ἀγγλικὸν Διδασκαλεῖον. Ἄν ὁ διδάσκαλος δὲν εἶναι ἀφωσιωμένος ἀγγλόφιλος, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶναι κοντὸς ἢ φαλακρὸς ἢ ἀνφορὴ γυαλιά, εἴτε εἶναι παχύς, «κόβεται».

ΑΓΓΛΙΚΑ, ΩΔΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ!

Αὐτὰ συμβαίνουν καὶ ὁ ἐπιθυμῶν ἄς μὲ διαμείψῃ. Στὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον —μοὺ ἀφηγήθηκαν οἱ ἴδιοι οἱ διδάσκαλοι— δίδεται πρωτίστη σημασία στὰ ἀγγλικά, στὴν γυμναστική καὶ στὴν ὠδική. Ὅταν οἱ «διδάσκαλοι» περατώσουν τὰς διετεῖς σπουδὰς τῶν, δὲν ἀποτελοῦν παρὰ μίαν φουρνιὰν ἡμιμορφωμένων ἀνθρώπων. Τὸ ἀνώτατον συμβούλιον, τὸ ὁποῖον τελικῶς τοὺς κρίνει ἂν θὰ πάρουν τὸ πτυχίον τοὺς, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Τούρκον ἀντεισαγγελέα κ. Ταοῦφ Ντεκτάς —εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐδήλωσεν ὅτι, ἂν πραγματοποιηθῇ ἡ ἔνωσις, θὰ πάρῃ τὰ βουνὰ νὰ γίνῃ... ἀντάρτης—ἀπὸ τὸν Τούρκον δικαστὴν Λάρνακος κ. Μουφτὴ Ζαντέ, ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου Ὑποτροφιῶν Ἑβραῖον κ. Σίμον καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας Κ. Χαλαραμπίδην, διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων, Ι. Σκέζον, ὑπάλληλον τῆς ἀρχιγραμματείας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ Μιχαηλίδην, ἐπίσης ὑπάλληλον τῆς ἀρχιγραμματείας. Αὐτοὶ κρίνουν ἂν ὁ νέος διδάσκαλος πρέπει νὰ τύχῃ ὑποτροφίας ἢ ἂν θὰ πᾶν κατ'εὐθείαν νὰ διδάξῃ «κατ' ἀπόλυτον, πλήρη καὶ ἀνεξέλεγκτον πρωτοβουλίαν». Καὶ ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ πρόγραμμα ἀφελληνισμοῦ. Σὲ κάθε δημοτικὸν στοιχείον ὁ διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ διδασκάλου. Ὤτακουστέϊ τὰ μαθήματα καὶ παρακολουθεῖ τὸν τρόπον διδασκαλίας. Ὁ διευθυντὴς δὲν προϋποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ προσόντα. Ἀποστολή του εἶναι νὰ παρακολουθῇ τοὺς διδασκά-

λους. Ἡ στάσις καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοὺς εἶναι τελείως ἀντιπαιδαγωγική, ἐπεὶδὴ σὲ πολλές περιπτώσεις προσβάλλουν καὶ παρατηροῦν τοὺς διδασκάλους παρουσία τῶν μαθητῶν.

ΝΑ ΜΗ ΑΝΑΦΕΡΘΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ...

Ὁ ἔλεγχος ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὰς στὴν πραγματικότητα δὲν ὑφίσταται. Οἱ διδάσκαλοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εφαρμόζουν κάθε εἶδους πειραματισμὸν στὸν τρόπον διδασκαλίας τῶν μαθητῶν τοὺς. Ἀλλὰ ποῖα κατάρτισι ἔχουν οἱ διδάσκαλοι; Καὶ ἀπὸ ποῦ προέρχονται; Στὴν Σχολὴν Μιτση π.χ. τῆς Λεμεσοῦ, ποὺ λειτουργεῖ μὲ κληροδοτήμα, ὑπάρχουν τέσσερις τάξεις, ὅπου διδάσκονται ξένες γλώσσες, ἐμπορικὰ καὶ ἐλάχιστα ἑλληνικά. Ἀποφοῖτοι τῆς τετρατάξιου αὐτῆς σχολῆς εἰσάγονται στὸ Διδασκαλεῖον. Καί, ἀγράμματοι ὄντες, στέλλονται νὰ διδάξουν τὰ Ἑλληνόπουλα στὰ δημοτικά σχολεῖα. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους μορφωμένους, ποῖος τολμᾷ νὰ διδάξῃ ἑλληνοπρεπῶς; Εἶναι τόσος ὁ ἔλεγχος τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν, ὥστε καὶ οἱ Πατριῶτες ἀδυνατοῦν νὰ κάνουν τὸ καθήκον τῶν. Ἄλλοτε οἱ ἐπιθεωρητὰς ἦσαν ἐξ Ἑλλήνων καὶ τρεῖς Τούρκοι. Σήμερα εἶναι τρεῖς Ἕλληνες καὶ τρεῖς Τούρκοι, ποὺ εφαρμόζουν πιστὰ ἓνα μακροχρόνιον σχέδιον ὑποδουλώσεως τῆς Παιδείας διὰ τοῦ συστήματος τῆς «τυφλώσεως». Παράδειγμα: Στὸ Ἐκκολαπτήριον Διδασκαλεῖον Θηλέων, μία «καθηγήτρια» ἔλεγε πρὸς τοὺς μέλλουσες δασκάλες, ὅτι καλὸν θὰ εἶναι νὰ μὴν ἀναφερθῇ ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ Κολοκοτρώνη στὰ παιδιὰ, ἐπεὶδὴ θὰ φαντισθοῦν καὶ ὁ φανατισμὸς δὲν εἶναι ἴδιον προηγμένων Λαῶν. Ἡ ἐντολὴ ἐδόθη ἀπὸ τὴν κ. Φιλίππιδου.

ΠΩΣ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

Τὸ 1951, ὁ Τούρκος «καθηγητὴς» τῶν μαθηματικῶν τοῦ Διδασκαλείου Μόρφου ἄφησε στὸ θρανίον ἑνὸς μαθητοῦ τὸ χαρτί, ὅπου ἀνέγραφε τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παραδώσῃ. Ἦταν ἓνα ἀπλὸ πρόβλημα. Ὁ μαθητὴς ἔκρυψε τὸ χαρτί καὶ ὁ «καθηγητὴς», ἀφοῦ ματαίως ἔψαξε κάτω ἀπὸ τὴν ἔδρα του καὶ ἀπὸ τὰ θρανία, ὅταν δὲν τὸ βρῆκε, τελικῶς ἔματαιώσε τὸ μάθημα, προφασισθεὶς ἀσθένειαν. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἐδύνατο ἀπὸ τὴν τάξι, ὁ μαθητὴς —ποὺ μοὺ ἀφηγήθη τὸ περιστατικὸν καὶ εἶναι διδάσκαλος σήμερα—τὸν ἐσταμάτησε καὶ τοῦ ἔδωκε τὸ χαρτί μὲ τὸ πρόβλημα. Ὁ Τούρκος «καθηγητὴς» ξαναγύρισε τότε στὴν ἔδρα του καὶ τοὺς «ἐδίδασκε» τὸ πρόβλημα.

Ἐφέτος, ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου «Ἀγίων Ὀμολογητῶν» κ. Μιχ. Μίτας, ἐφαρμόζων παλαιὸν του προσφιλὴ ἐκπαιδευτικὸν πειραματισμὸν, ἀπηγόρευσε τὴν διδασκαλίαν τῆς Γραμματικῆς!... Ὁ ἴδιος δὲν ἐδίδασκε γραμματικὴν στὰ σχολεῖα Ξεροῦ καὶ Σκάλας, ὅπου ὑπηρετήσεν ὡς διευθυντὴς.

Τὸ 1951 ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς κ. Οὐίλιαμσον, στὴν αἴθουσα τοῦ Διδασκαλείου τῆς Λευκωσίας, παρουσία ὅλων τῶν μαθητῶν του, μελλόντων διδασκάλων, ἐδήλωσε, πρὸς γενικὴν ὄλυν ἀγανάκτησιν, ὅτι προσωπικῶς προτιμᾷ τὴν μωαμεθανικὴν θρησκείαν ἀπὸ τὴν χριστιανικήν. Καὶ ἔκανε προπαγάνδα σὲ Χριστιανούς σπουδαστὰς ὑπὲρ τοῦ Μωαμεθανισμοῦ.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἱστορίας, ὡς κριτήριον καὶ ὡς ἱστορικὸς σταθμὸς τοποθετεῖται ἡ ἱστορία τῆς Ἀγγλίας μὲ ἐναρκτήριον μάθημα: «Ὁ Κόσμος πρὸ τῆς Ἀγγλίας». Οἱ Ἄγγλοι καθηγητὰι τοῦ Διδασκαλείου λέγουν στοὺς μέλλοντας διδασκάλους ὅτι στὰ σχολεῖα δὲν πρέπει νὰ διδάσκουν περὶ προ-

σώπων καὶ περὶ ἡρωικῶν ἐποχῶν, ὅπως εἶναι ἡ ἀρχαία ἑλληνική. Ἀρχὴ τῆς Παιδείας, λέγουν, εἶναι ν' ἀποφεύγεται ἡ μνεῖα τῶν ἡρώων. Τὰ παιδιὰ εἶναι εὐαίσθητα, εἶναι μικρά, ἔχουν φαντασίαν. Εὐλόγως θὰ θελήσουν νὰ μιμηθοῦν τὰς πράξεις τῶν ἡρώων γιὰ ν' ἀποκτήσουν τὰ προτερήματά τοὺς. Ἀλλὰ μοιραῖον εἶναι νὰ ἀποκτήσουν τὰ ἐλαττώματά τοὺς. «Νὰ παίρνετε, λοιπόν, τοὺς ἐδίδασαν, τὴν ἱστορίαν κατὰ περιόδους. Νὰ περιγράψετε τὴν ἱστορίαν π.χ. τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, παίρνοντας ἓνα ἀγνωστο παιδί τῆς τότε ἐποχῆς καὶ ἀναπτύσσοντας ὄχι τὰ γεγονότα, ἀλλὰ τὴν ἱστορικὴν καμπὴν τῆς περιόδου ἐκείνης, ὅπως τὴν εἶδε καὶ τὴν αἰσθάνθηκε ἓνα παιδί τῆς Γαλλίας!...»

ΕΝΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΠΟΥ ΕΣΠΟΥΔΑΣΕ ΕΙΣ ΤΟ... ΚΑΜΠΑΡΕ!...

Ὅσον γιὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Κύπρου, ὁ καθένας κάνει ὅτι νομίζει καὶ ὅτι ὁ φόβος τοῦ ἐπιτρέπει. Περιστρέφεται ὅμως ἡ ἱστορία τῆς Κύπρου γύρω στὴν ἐποχὴ τῆς Δυναστείας τῶν Λουζινιῶν. Ἄν τώρα ἐπιθυμῇ ἓνα παράδειγμα, ποὺ νὰ δείχνῃ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τῆς «Ἐπιτροπῆς», ἀπολαύσετε ἓνα πραγματικὸν περιστατικόν: Σὲ κάποια σύσκεψιν τῆς ἐν λόγω ἑλληνοτουρκο-εβραϊκῆς ἐπιτροπῆς, ποὺ ἔκρινε τοὺς διδασκάλους, ἓνα ἀπὸ τὰ μέλη ὑπέβαλε στὸν μέλλοντα διδάσκαλον αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις:

- Γνωρίζεις ξένες γλώσσες;
- Μάλιστα, ἀγγλικά καὶ οὐγγρικά.
- Ὁ κριτὴς ἐξεπλάγη:
- Ποῦ ἔμαθες τὴν οὐγγρικήν;
- Στὰ καμπαρέ.
- Ὁ κριτὴς ἀπορεῖ:
- Πῶς ἐγίνε αὐτό;
- Κουβέντιαζα μὲ μίαν ἀρτίστα.
- Πόσον καιρὸ μιλοῦσες μαζί της;
- Πέντε μῆνες.

Ὁ καμπαρεδοεκπαιδευθεὶς ἐκρίθη καλός. Καὶ διωρίσθη δάσκαλος τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως...

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἐπεὶδὴ ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις ἔβλεπε ὅτι τὰ 11 Γυμνάσια τῆς Κύπρου ἀπετέλουν ἑλληνοὺς πνευματικὸς προμαχῶνας, ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν Πανεπιστημίου, ὅπου θὰ διδάσκωνται πανεπιστημιακά μαθήματα γιὰ τοὺς μέλλοντας καθηγητὰς. Ἦδη ἔχει ἀρχίσει νὰ λειτουργῇ ἓνα εἶδος Πολυτεχνείου στὴν Λευκωσίαν καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων ποὺ ἀναμένονται νὰ υποβάλουν αἰτήσεις.

Ἄν ὅμως πραγματοποιηθῇ αὐτό, τότε οἱ Ἄγγλοι οὐσιαστικῶς θὰ βάλουν χερί στὰ Γυμνάσια καὶ μὲ καθηγητὰς πλέον ἀποφοίτους τοῦ νέου ἀγγλικοῦ-κυπριακοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ἐπιτύχουν τὸν ἀφελληνισμὸν καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως. Ἡ ἑλληνικὴ Παιδεία, λοιπόν, πρέπει ν' ἀπελευθερωθῇ. Ὁ Λαὸς ἀξιοῖ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν Διδασκαλείων στὸ παλαιὸν καθεστῶς, ποὺ ἐξησφάλιζε τὴν ἑλληνικὴν μόρφωσιν τῶν διδασκάλων. Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς διδασκάλους, ποὺ ἐλησμόνησαν τὴν ἑλληνικὴν τοὺς ἀποστολὴν καὶ ὑπερβάλλουν ἀκόμη καὶ τοὺς Ἄγγλους εἰς ζήλον, ἄς ξυπνήσουν καὶ ἄς σκεφθοῦν ὅτι ἀπὸ τὸν 11ον αἰῶνα οἱ Κύπριοι σφάζονται, διώκονται, ἀγωνίζονται, ἀλλὰ στέκουν ὀρθοί, γιὰτὶ ἡ ψυχὴ τοὺς εἶναι ἑλληνική. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ νεολαία βρίσκεται στὰ χερία τοὺς, νὰ καταπολεμοῦν τὴν ἐπιδιωκόμενην ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς «κυπριακὴν συνειδήσιν» καί, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῶν καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου, νὰ φέρωνται ὡς Ἕλληνες πρὸς Ἕλληνας.

«ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ»

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΘΝΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΜΑ-
ΧΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΟΥ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Πανεπιστημίου 44 (4ος όροφος)
Διαμέρισμα 35—Τηλέφ. 34-710

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ

Διευθυντής: Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

Οικονομική Διεύθυνσις:
ΣΠΥΡΟΣ Σ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ (ΕΤΗΣΙΑΙ)
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

• Τραπεζών, Δημ. Υπηρεσιών, Ά-
νων. Εταιριών, Νομικών Προσώ-
πων Δημ. καὶ Ἱδ. Δικαίου, Ὁργα-
νισμῶν, διαφόρων Ἀσφαλιστικῶν
Ταμείων καὶ Δήμων Δρχ. 400

• Μεγάλων ἐταιριῶν, ἐπιχειρήσεων
καὶ ἐφοπλιστῶν, προαιρετικά.

• Κοινοτήτων, ΚΤΕΛ, Οικοδομικῶν
Συνεταιρισμῶν, Συλλόγων, Σωμα-
τείων, Ὁργανώσεων Δρχ. 300
• Ἐκκλησιαστικῶν Ἐφοριῶν, ἐμπο-
ρικῶν ἐπιχειρήσεων, Γεωργικῶν
Συνεταιρισμῶν Δρχ. 200

• Ἰδιωτῶν ἐν γένει Δρχ. 100

• Διὰ μαθητὰς καὶ φοιτητὰς Δρχ. 60
• Εἰς τοὺς ἀπόρους ἢ «Μαχομένη
Κύπρος» ἀποστέλλεται δωρεάν, τῇ
αἰτήσῃ των.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἀμερικῆς Δολλ. 10—Ἀεροπορ. Δολλ. 16
Κύπρος - Αἴγυπτος Λ. χάρτ. 6
Ἀφρικῆς Λ. χάρτ. 4
Λίβανος - Συρία Λίρ. 15
Εὐρώπη Λ. χάρτ. 10

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ἐπ' ὀνόματι ΣΠΥΡΟΥ Σ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44—ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Σελὶς 2 Δρχ. 2.000
» 3 » 1.500
» 4 » 2.500

ΕΣΩΦΥΛΛΑ

Ἐκάστη σελὶς Δρχ. 1.200
½ σελίδος » 700
¼ σελίδος » 400

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 §
1, τοῦ Α.Ν. 1092)1938: Ὑπεύθυνος ἐπὶ
τῆς ὕλης: Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ, Νιόβης 17,
Φιλοθέη. Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩ.
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μενάνδρου 4, Ἀθῆναι.

Τὰ ὀριστικά γραφεῖα τῆς «Μαχομένης
Κύπρος» ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀριθ. 44 Μέγαρον
(4ος ὄροφος), διαμέρισμα 35. Τηλέφ.
34.710.

Η Α.Β.Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ

“ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΙΑΣ,”

(Συνέχεια ἐκ τῆς 23ης σελίδος)

Διεθνῶν Δικαστηρίων καὶ ν' ἀπασχολήσουν τὸν
Ο.Η.Ε., ἐὰν οὗτος σέβεται τὴν ὑπόστασίν του
καὶ δὲν θέλει ν' ἀκολουθήσῃ τὴν τύχην τῆς πα-
λαιᾶς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ὁ κ. Παπαγεωργίου διὰ τῆς καταγγελίας του
ζητεῖ τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τῆς Παγκοσμίου Ἐ-
νώσεως Δικηγόρων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων
καὶ τῶν νομικῶν ὄλου τοῦ πεπολιτισμένου κό-
σμου α) διὰ τὸν στιγμιασμὸν καὶ τὴν παρακώλυ-
σιν τῶν Ἀγγλικῶν μεθόδων ἐν Κύπρῳ, β) τὴν
παραπομπὴν τοῦ Χάρντιγκ καὶ τῶν ἄλλων Ἀγ-
γλων δημίων εἰς εἰδικὸν Διεθνὲς Δικαστήριον κα-
τὰ τὰ νομολογηθέντα ἄλλως τε καὶ ἐν Νυρεμβέρ-
γῃ προτάσει τότε τοῦ Ἀγγλοῦ Γενικοῦ Εἰσαγγε-
λέως, γ) ὡς καὶ τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν τοῦ
ἱεροῦ δικαίωματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ κατα-
δυναστευομένου Κυπριακοῦ Λαοῦ ἐντὸς τακτῆς
προθεσμίας.

Ἐγνώσθη ἐπίσης ὅτι ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος
Ἀθηνῶν ζητεῖ ὅπως οἱ Ἕλληνες πρεσβευταὶ καὶ
γενικοὶ πρόξενοι ἐπιδώσουν εἰδικὴν διαμαρτυρίαν
τῆς Ἑλλάδος πρὸς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις τοῦ
κόσμου, προειδοποιηθῇ δὲ ἡ σημερινὴ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις, ὅτι ἡ υἱοθέτησις τῶν ἐγκληματικῶν
στρατοκρατικῶν μεθόδων τοῦ Χάρντιγκ τὴν θέτει
προσωπικῶς πλέον ὑπόδικον ἐνώπιον τῆς Διεθνούς
Δικαιοσύνης, ὡς ἄλλοτε ἡ Ἀγγλία προειδοποίη-
σε τὰς Κυβερνήσεις τοῦ Ἀξονος δι' ἀνάλογον
μεταχείρισιν τῶν ὑποδούλων τότε λαῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐκ μέρους τοῦ Κυπρίου δημο-
σιογράφου κ. Παν. Μπίστη, ἐλά-
βομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐν πρώτοις ἐπιτρέψατέ μου, ὑ-
πὸ τὴν ιδιότητά μου τοῦ πολιτικοῦ
ἐξορίστου Κύπρου, ἀλλὰ καὶ τὴν
δημοσιογραφικὴν, νὰ σὰς συγχαρῶ
διὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ περιοδικοῦ σας,
τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως ἔρχεται νὰ
ἐξυπηρετήσῃ τὴν προσπάθειαν ὅλων
μας, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς
φιλάτης μας Κύπρου.

Εἰς τὸ 3ον τεύχος τοῦ περιοδι-
κοῦ σας, εἶδα, ὅχι μὲ ὀλίγην ἐκπλη-
ξιν, νὰ δημοσιεύεται, ἄνευ τῆς συγ-
καταθέσεώς μου, ἀνοικτὴ ἐπιστολή
μου πρὸς τὸν υἱόν μου, ἡ ὁποία εἶ-
δε τὸ πρῶτον τὸ φῶς τῆς δημοσιό-
τητος εἰς Κύπρον, τὸν Δεκέμβριον
τοῦ 1949, ὅτε εἶχε διαταχθῇ ὑπὸ
τῆς κυβερνήσεως τοῦ σερ Ἀντρίου
Ράιτ, ἡ ἀπέλασίς μου. Οὐδεμίαν θὰ
εἶχον ἀντίρρησην διὰ τὴν ἀναδημο-
σίευσιν, ἐάν μοῦ ἐξητεῖτο ἡ τυπικὴ
ἐγκρίσις, καὶ τοῦτο διότι εἴθισται
κατὰ τὰ δεδομένα τῆς δημοσιογρα-
φίας νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται συν-
εργασαί, ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν ἐν-
διαφερομένων. Εἰδικῶς διὰ τὴν πε-
ρίπτωσιν αὐτὴν, φρονῶ ὅτι διὰ τῆς
προσγενομένης εἰς ἐμὲ τιμῆς τῆς ἀ-
ναδημοσιεύσεως τῶν πρὸς τὸν υἱόν
μου ὑποθηκῶν τοῦ ἐξορίστου πατρός
του, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξυπηρετη-
θῇ καλῶτερον ὁ σκοπὸς σας ἐὰν
τοῦλάχιστον ἐπρολογίζετο ἡ ἐπι-
στολή μου ἀπὸ τὴν σύνταξιν καὶ
ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἀναδημοσίευσίς
τῆς μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νέου σχο-
λικοῦ ἔτους. Διότι ὁμολογουμένως
αὐτὸς θὰ ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς συντά-
ξεως, νὰ δώσῃ δηλαδὴ εἰς τὸ ἀνα-
γνωστικόν σας κοινὸν καὶ διὰ εἰς
τοὺς γονεῖς καὶ μαθητὰς, μερικὰς
χρησίμους συμβουλὰς, ἐπὶ τῇ ἐνάρ-
ξει τῶν μαθημάτων.

Ἐλπίζω ὅτι θὰ θελήσετε νὰ κα-
ταχωρήσετε τὴν ἐπιστολήν μου αὐ-
τὴν εἰς τὸ ἐγκριτὸν περιοδικόν σας
πρὸς ἐπ' ἀνὸρῶσιν μιᾶς τυπικῆς ἀ-
βλεψίας τῆς συντάξεώς σας.

Μετὰ τιμῆς

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Γ. ΜΠΙΣΤΗΣ

Δημοσιογράφος

Πολιτικὸς ἐξόριστος Κύπρου
Σημ. Συντ.: Τὴν δημοσιευθεῖσαν
ἐπιστολήν τοῦ κ. Μπίστη, μὰς τὴν
ἀπέστειλε φίλος ἐκ Κύπρου εἰς ἀ-
πόκομα ἐφημερίδος, εἰς τὴν ὁποίαν
αὕτη εἶχε δημοσιευθῇ. Λόγῳ τοῦ ἐ-
ξόχως πατριωτικοῦ περιεχομένου
τῆς, ἐκρίνομεν σκόπιμον ὅτι ἔπρε-
πε νὰ ἀναδημοσιευθῇ.

Ὁ ἐπανεκλε-
γεῖς με συν-
τριπτ ἡ κ ἡ ν
π λ ε ἰ ο ψ φ ῖ-
αν ἐπὶ τοῦ
ἀντιπ ἄ λ ο υ
του Ἀμερι-
κανὸς Πρόε-
δρος Ἀϊζεν-
χάουερ.

“ΝΑ ΑΔΡΑΞΟΥΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΟΠΩΣ ΤΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ.”

Βαρουσημαντος συνέντευξις του συνεργάτου μας κ. Α. ΠΑΝΟΥ με τον πρόεδρον της Παμφοιτητικής Ένώσεως κ. Φαλτάιτς και με τον Γεν. Γραμματέα της ΔΕΣΠΑ κ. Γρίβαν

Ο ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟΣ αγών δια την απόκτησιν της Έλευθερίας των Κυπρίων, όσον και οι πρόσφατοι αγώνες δια την διακήρυσιν της Έλευθερίας εις την Αίγυπτον και την αποτίναξιν του Ρωσικού ζυγού εις την Ούγγαρίαν, απέδειξαν δι’ άλλην μίαν φοράν ότι οι πρωτοπόροι εις τους αγώνας αυτούς είναι οι νέοι. Ειδικώτερα οι φοιτηταί παίζουν πάντα σημαντικό και πρωτεύοντα ρόλο εις όλας αυτάς τάς εκδηλώσεις δια την πραγματοποίησιν των υψηλών ιδανικών. Η ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα αυτοθυσίας και γενναιότητος των νέων θλαστών κάθε χώρας, οι όποιοι, αύριον, θα αναλάβουν τάς διαφόρους θέσεις εις την πολιτείαν και την κοινωνίαν προς διατήρησιν των θεσμών και των ήθών και έθίμων των εθνών.

Η νεολαία της Ελλάδος, ιδίως η φοιτητιώσα, έχει κάθε δικαίωμα να υπερηφανεύεται δια τους συνομιλήκους της, οι όποιοι είτε με το αίμα τους, είτε με τους αγώνας των, υπήρξαν οι υπερασπισταί των ιδανικών της Έλευθερίας.

Ειδικώτερα, ο Κυπριακός αγών έχει να παρουσιάση μία πλειάδα, αν μη την όλότητα, νέων φοιτητών και σπουδαστών, οι όποιοι θυσιάσαν και την ζωήν τους ακόμα και με το αίμα τους επότισαν το δέντρο της Έλευθερίας.

‘Αλλ’ ας δούμε τάς απόψεις των εκπροσώπων των φοιτητικών σωματείων της χώρας, και τίς σκέψεις των δια τον αγώνα που διεξάγουν οι άδελφοί μας Κύπριοι, οι συνομιλήκοί των, οι άνθρωποι αυτοί που δεν αποκλείεται να ήσαν και αυτοί οι ίδιοι εις την θέσιν τους.

Ο κ. Έμμ. Φαλτάιτς, φοιτητής της Παντείου και Πρόεδρος της Έθνικής Παμφοιτητικής Ένώσεως, άρχισε την συνομιλίαν του μαζί μας ως έξης:

—Οι φοιτηταί πρέπει να ακολουθήσουν και θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των προγεγεσμένων συναδελφών των από τον ιερό λόγο και την θυσία τους στο Δραγατσάνι, μέχρι των αγώνων τους στην Κρήτη, και τώρα την Κύπρον.

—Έχετε την καλωσύνη να μάς πείτε κ. Φαλτάιτς, πώς πρωτάρχισαν οι φοιτηταί να λαμβάνουν ενεργά μέρος στον Κυπριακό αγώνα;

—Ευχαρίστω. Οι συνάδελφοί μου άρχισαν πρώτα την διαφώτισιν εις την έπαρχίαν και ύστερα συνεχίσαν την άμεριστον συμπάρασασιν στον αγώνα των αδελφών Κυπρίων με συλλαλητήρια στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, στην Αθήνα, στην Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα και όλες τις άλλες πόλεις.

»Νομίζω, συνέχισεν, ότι δεν θα ήταν υπερβολικό, αν έλεγα ότι οι φοιτηταί ήσαν και οι πρωτοπόροι του Κυπριακού αγώνος τόσο στο μαρτυρικό νησί της Κύπρου όσο και εδώ στην Ελλάδα. Και αίσθανόμαστε υπερήφανοι, διότι η γενιά η δική μας, την όποία τόσο κατηγορούν, είναι αξία να συνεχίση το παράδειγμα των Μαραθωνο-

μάχων, των Ίερολοχιτών του Δραγατσανίου, των αγωνιστών του 1940».

—Κύριε Πρόεδρε, τί σκέπτονται να κάμουν οι φοιτηταί μέχρι της αποφάσεως του Ο.Η.Ε. για το θέμα της Κύπρου;

—Πρός το παρόν πρέπει να παρακολουθήσουμε με ήσυχία και αξιοπρέπεια τις εργασίες της Όλομελείας. Και ύστερα βλέπουμε...

—Δηλαδή τί σημαίνει αυτό το «βλέπουμε...»; —Είς περίπτωσιν, πού, ό μη γένοιο, ό Ο.Η.Ε. δεν σταθή πάλι στο ύψος του, δηλαδή δεν θελήσει να δώση το δίκαιο σ’ αυτούς που το έχουν και που το διεκδικούν, καθήκον όλων των Έλλήνων, και ιδίως των φοιτητών, είναι να εντείνουν κάθε προσπάθεια για την δικαίωσιν των αδελφών μας.

—Θά έχετε την καλωσύνη να γίνετε σαφέστερος;

—Μά χρειάζεται διασάφισις; ΝΑ ΑΔΡΑΞΟΥΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ όπως τόσες φορές, και να φωνάξουμε σέ ΟΛΟΥΣ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ό,τι μάς ΑΝΗΚΕΙ με το ΧΕΡΙ ΜΑΣ, αφού έσείς δεν μάς το δίνετε.

—Κύριε Φαλτάιτς, για τον μέχρι τουδε αγώνα των Κυπρίων τί έχετε να πείτε;

—Νά εκφράσω τον θαυμασμό για τον Έθνάρχη, την ΕΟΚΑ, το Διγενή, θα ήταν πολύ λίγο. Οι τελευταίες ενέργειες των ήρωικών αδελφών μας στην Κύπρο, όσο και αν τις κρύβη ό Χάρντιγκ, μιλούν καλύτερα από το στόμα.

—Για τους Άγγλους και τον Χάρντιγκ έχετε να πείτε τίποτε;

—Αίώνιο μίσος για τον Ήντεν, τον Χάρντιγκ και όλους αυτούς που τυραννούν τους Κυπρίους, όχι όμως και όλόκληρο τον Άγγλικό λαό που η δλιονότης του συμπαθεί τον αγώνα των Κυπρίων.

—Και μία τελευταία έρώτησι: Για την Αίγυπτο και την Ούγγαρία τί έχετε να πείτε;

—Τίποτε περισσότερο παρά ότι κ’ εκεί πρώτοι άρπαξαν τα όπλα οι φοιτηταί.

★

Στο γραφείο της Δ.Ε.Σ.Π.Α. (Διοικούσα Έπιτροπή Συλλόγων Πανεπιστημίου Αθηνών) μάς δέχτηκε ο κ. Δημ. Γρίβας, Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου και τελειόφοιτος της Ιατρικής και παρά το φόρτο εργασίας που έχει τελευταία λόγω του θέματος των διδάκτρων, δέχτηκε και με πολλή προθυμία να άπαντήση στα έρωτήματά μας για το Κυπριακό υπό την ιδιότητα ως εκπρόσωπος των φοιτητών του Πανεπιστημίου.

Ο κ. Γρίβας άρχισε την συνομιλία του μ’ ένα χαιρετισμό προς τους αγωνιζομένους φοιτητάς και σπουδαστάς των αδελφών Κυπρίων, αλλά και των συναδελφών Αιγυπτίων και Ούγγρων.

—Και τώρα, κ. Γρίβα, πείτε μας γενικά περί του Κυπριακού αγώνος;

—Θά ήθελα να συνάψω γενικώς τους αγώνες

που διεξάγονται σε τρία επίκαιρα σημεία της ύφης, αλλά μία και η έρευνά σας άφορξ άποκλειστικά την Κύπρο, έχω να πώ τουτό: Ότι η έντασις που έχει πάρει τελευταία ό αγώνας στην Κύπρο, παρά το γεγονός ότι είναι δύσκολον να μάθη κανείς την αλήθεια λόγω των αυστηρών περιορισμών, προκαλεί τον θαυμασμό όλοκληρου του Έθνους. Νομίζω ότι κανείς δεν μένει άσυγκίνητος και ιδιαίτερα η φοιτητιώσα νεολαία που το έχει άποδείξει επανειλημμένως άλλωστε.

—Οι φοιτητικές οργανώσεις τί έχουν κάνει συγκεκριμένα εις το έξωτερικό;

—Μετήλθαμε κάθε νόμιμο μέσο, οι επανειλημμένες διαμαρτυρίες στις φοιτητικές οργανώσεις όλου του κόσμου είχαν άπήχησι. Άποδείξει δε τούτου είναι ότι οι φοιτηταί της Ιταλίας, Έλβετίας και άλλων χωρών μηδέν Άγγλων έξαιρουμένων, προέβησαν εις διαδηλώσεις δια το Κυπριακόν και εις παραστάσεις προς τάς Κυβερνήσεις τους για την επίλυσι του δικαίου αυτού αιτήματος.

Έξ άλλου, η Έθνική Ένωσις Φοιτητών Άμερικής, εις το έτήσιον συνέδριόν της έδέχθη πρότασιν των Έλλήνων φοιτητών, η όποία καταδικάζει την στάσιν των Άγγλων. Τέλος εις το Διεθνές Φοιτητικόν Συνέδριον της Κεϋλάνης άπεφασίσθη η συγκρότησις έξεταστικής έπιτροπής, η όποία θα μεταβή, πιθανώς τα τέλη του έτους, εις την Κύπρον προς έπιτόπιον έξέτασιν της εκεί κρατούσης καταστάσεως.

—Αν το Κυπριακό εις τον Ο.Η.Ε. δεν έχει το προσδοκώμενον αποτέλεσμα;

—Αν το αποτέλεσμα είναι δυσμενές για τους Κυπρίους και τους Έλληνες πρώτα, και για τον έλεύθερο κόσμο δεύτερα, τότε δεν άπομένει παρά να άποχωρήσουμε από την Όλομελεία των Έθνών, που δεν θα μπορή να εφαρμόση όσα ό Καταστατικός της Χάρτης περί δικαιωμάτων του ανθρώπου περιλαμβάνει.

—Και τώρα γενικά περί του Κυπριακού αγώνος;

—Τό ότι ό αγών είναι δικαίος και ότι προκαλεί τον θαυμασμό, δεν χρειάζεται να το πούμε, διότι είναι άυταπόδεικτο. Πάντως ένα μένει, ότι ό αγώνας των Κυπρίων θα στεφθή από έπιτυχία.

Λόγια αγώνων νέων, ανθρώπων που οι συνομήλικόι τους διεξάγουν τον αγώνα, κρατούν την σημαία στις επάλξεις του Καθήκοντος, ανθρώπων που οι συνάδελφοί τους Πατάτσος, Ρένος Κυριακίδης, Γιαλούρος και τόσο άλλοι κρεμίστηκαν, φυλακίστηκαν, σκοτώθηκαν για την έλευθερία του τόπου τους.

Λόγια που ξέρουν να τα λέν μόνον αυτοί γιατί είναι στην ηλικία που μιλάει η καρδιά και όχι ό ψυχρός νους, γι’ αυτό κι’ όσα λέν, είναι άγνά, τίμια, ειλικρινά.

A. ΠΑΝΟΥ

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΣ - ΔΙΓΕΝΗΣ ΤΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

δια την κατάκτησιν του ιδεώδους.

Μακάριος—Διγενής: Ίδου αί δύο μεγάλοι μορφαί που δεσπόζουν σήμερα της Έλληνικής σκεψως και που της δίδουν ακατάβλητον δύναμιν εις την σκληράν πάλην και που της εξασφαλίζουν πτερά, δια να ψαύη σφαίρας άνωτέρας και άπειρα μεγέθη. Είναι οι μαγνήται, που συγκεντρώνουν τους παλμούς όλων των Έλλήνων. Είναι οι πάμφωτοι πόλοι, που ηλεκτρίζουν το φρόνημα και το κάνουν να διαθλάται εις άπείρους επικουρίας εύψυχίας, εις άτελείωτους έφεδρείας άλλης ριπτομένης εις τον μέγαν αγώνα, που θα κρίνη το ιστορικόν πεπρωμένον της μαρτυρικής μεγαλονήσου. Είναι πρωταθληταί, που έχουν όρμησει εις τον στίβον και μάχονται και όρμουν διαρκώς και κατακτούν σπ.θ.αμήν προς σπιθαμήν την γην των πατέρων.

Τί και αν ό σεπτός Έθνάρχης, εύρίσκεται καθηλωμένος εις τον δράχον της έξορίας; Και τί και αν ό Διγενής είναι ό άόρατος ήγέτης των νικηφόρων όπλων της Ε.Ο.Κ.Α.; Είναι και οι δύο των παρόντες εις την καρδίαν των μαχητών

Ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ δεν έχει εποχάς. Έκδηλώσεις έχει αναλόγως εποχών. Και διάφορα σχήματα αναλόγως γεγονότων. Κατά τα λοιπά είναι έννοια άπόλυτος και αναλλοίωτος. Διότι διατηρεί σταθερόν εις την ρίζαν της το ίδιον συστατικόν: την άπόφασιν της θυσίας. Άρκει να πιστεύη κάτι ό ήρωας. Και είναι ό ίδιος και σήμερα, όπως και όταν εκράτει εις την αιώνιαν δόξαν των Θερμοπυλών το όνομα της Ελλάδος, όπως και όταν έσηκώνετο δια να πολεμήση με τα χέρια, κατά το 1821, όπως και όταν έγραφε με το έπος της Άλβανίας με το Όχι της 28ης Οκτωβρίου 1940. Κυττάξατε και τώρα, ότι το φαινόμενον αυτό το κατ’ έξοχον Έλληνικόν φαινόμενον, επαναλαμβάνεται με δύο μεγάλους συγχρόνως μύστας της Έθνικής άρετής: Τόν Μακάριον και τόν Διγενή. Τί είναι και οι δύο των; Βέβαια ήρωες. Και βέβαια όμοιοι ήρωες με τους αγωνιστάς της παλιγενεσίας. Έχουν όρθωθεί, όπως και εκείνοι. Κάποιο προσκλητήριο υπέρτατον τους έζήτησε να προσέλθουν. Και δεν έδίστασαν. Από της στιγμής εκείνης είχαν διαγράψει τους έαυτούς των. Έγιναν αί πρώτοι μονάδες της μάχης δια την Κυπριακήν Έλευθερίαν. Αί πρώτοι δυνάμεις. Οι όδηγοί. Και το ράσο της Έλληνικής Χριστιανικής παραδόσεως άδελφωμένο με το ξίφος της Έλληνικής παλληκαριάς, έγιναν σύμβολο, με το όποιον η ψυχή του Έθνους όρμά καθημερινώς εις την Κύπρον,

των. Και ρυθμίζουν με την πνοήν των τους παλμούς της. Και μεταπλάθουν εις παιάνας τα σκιρτήματά της. Και ένορχηστρώνουν με την λαχτάραν της την άνυπέρβλητον συμφωνίαν της Έλευθερίας. Αύτην που παραλαμβάνει το γλυκόν πέλαγος δια να την μεταφέρει παντού, με την άπαλην αύραν, ως μήνυμα τελικού θριάμβου. Αύτην, που αντίλαλουν οι ρεματιές, ώσαν σάλπισμα πίστεως και αισιοδοξίας, που περνά μέσα εις τα κύτταρα της Έλληνικής ύπάρξεως και φλογίζει το αίμα με τον πόθον της λυτρώσεως.

Μακάριος και Διγενής: Όποϊον δίπτυχον Έθνικής υπερηφανείας. Δύο συνεχισταί, που κρατούν την σκυτάλην της Έλληνικής Μοίρας και την παραδίδουν ως άγγελιοφόροι της μεγάλης στιγμής, που έρχεται έμπρός των περνούν αί μεγάλοι μορφαί των Έλλήνων αιώνων, οι διαμορφωταί της ιστορίας μας, αυτοί που έζησαν δια να διδάξουν με την θυσίαν των το νόημα της ζωής. Περνούν τα άτέλειωτα «Μολών Λαβέ» της φυλής και το Όχι του Μεταξά. Και στέκονται εύλαβικά έμπρός εις τους συνεχιστάς. Η συνάντησις είναι θαύματα συγκλονιστική. Διότι είναι συνάντησις ήθικων γιγάντων. Ω, ναι του μέλλοντος της Κύπρου, δεν άνήκουν εδώ. Άνήκουν εις τον πανανθρώπινον θαυμασμόν, με τον όποιον περιβάλλονται.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ
ΑΙ 5 ΠΡΩΤΑΙ ΣΕΙΡΑΙ

Εἰδοποιούμεν: Εἶναι ζήτημα ἐάν ὑπάρχουν λαχεῖα τῶν πέντε πρώτων σειρῶν μέχρι τέλους τῆς ἑβδομάδος. - Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Λαχείου παρέδωσεν εἰς τοὺς λαχειοπώλας καὶ τὰ τελευταῖα γραμμάτια ποὺ εἶχον ἀπομείνει.

διαγωνισμού ξένοι οίκοι.

Ι τος της προσεχους διετίας.

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Τρίτη 20-11-58
Ἡ ἀπεργία τῶν φοιτητῶν συνεχί-
σθη καὶ χθὲς παρὰ τὰς ἀντιθέτους
διαβεβαιώσεις τῆς Συγκλήτου τοῦ
Πανεπιστημίου.

Οἱ συνεργαζόμενοι ἐπαρχιακοὶ σύλ-

ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΝΟΙ ΕΧΑΣΑΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΤΟΥ Ε.Ι.Ρ. ΑΚΟΥΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

ΡΟΔΟΣ, 20. (Τοῦ ἀνταποκρι-
τοῦ μας). — Χάρης εἰς τὰς προσ-
παθείας τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ
τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ρόδου
μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν τεχνι-
κῶν τοῦ Κεντρικοῦ Σταθμοῦ Ἀθη-
νῶν, ἐξευρέθη τρόπος ἐξουδετερώ-
σεως τῶν τεχνικῶν παρασίτων, τὰ
ὅποια παρεμβάλλουν οἱ Ἀγγλοὶ εἰς
τὰς ἀναμεταδόσεις τοῦ Ραδιοφω-
νικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν μεσαίων καὶ
βραχέων κυμάτων καὶ αἱ ἀναμετα-
δόσεις τῶν ἐκπομπῶν ἀκούονται
τώρα καθαρά εἰς ὅλας τὰς νήσους
τοῦ Αἰγαίου καὶ εὐκρινῶς εἰς τὴν
Κύπρον.

λογοί, ὁ Σύλλογος Ἑργαζομένων Φοι-
τητῶν καὶ ἡ Ἐθνικὴ Παιμφοιτητικὴ
Ἐνῶσις, ἐξέδωκαν χθὲς μακρὰν ἀνα-
κοίνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν χαρακτηρί-
ζουν ὡς ψευδὴ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς
Γραμματείας τοῦ Πανεπιστημίου
καθ' ἣν χθὲς οἱ καθηγηταὶ ἐδίδαξαν
ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου φοιτη-
τῶν. Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἀναφέρουν
ἐπίσης ὅτι αἱ ἀπειλαὶ τῆς Συγκλή-
του περὶ ἐπιβολῆς ποινῶν εἰς τοὺς ἀ-
περγούς, ἀποβλέπει εἰς ἐκδισασμὸν
τῶν φοιτητῶν, διότι ἡ ἐφαρμογὴ τού-
του εἶνε πρακτικῶς ἀδύνατος. Ἐν συ-
νεχείᾳ οἱ Σύλλογοι καλοῦν τοὺς
σπουδαστὰς τῶν ἀνωτάτων σχολῶν
εἰς τὸ σημερινὸν συλλαλητήριον τὸ ὁ-
ποῖον θὰ γίνῃ τὴν 9.30 π.μ. εἰς τὰ
προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου.

ΩΡΚΙΣΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΟΙ 10 ΩΡΚΩΤΟΙ ΛΟΓΙΣΤΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Παρουσία τοῦ προεδρεύοντος τῆς
Κυβερνήσεως κ. Ἀποστολίδου καὶ τῶν
ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Ἐμπορίου καὶ
Βιομηχανίας κ. κ. Χέλμη καὶ Παπαλη-
γοῦρα ἐγένετο χθὲς ἡ ὀρκωμοσία τῶν
10 ὀρκωτῶν λογιστῶν. Οἱ ὀρκισθέντες
εἶνε: Β. Ἀνδριόλας, Ν. Κόκκινος,
Γρ. Χασάπης, Ι. Ἀθανασιάδης, Ἡλ.
Ραμπαούνης, Κ. Τσαγκαῖος, Ν. Κον-
ταράτος, Γ. Ἀνδρέου, Ἐλ. Γεωργαν-
τᾶς καὶ Δ. Ζαμάνος.

ἀπ
Ἐκ
τῆ
τὰ
μοι
ὀκ
κτ
χῶ
σω
γα
Ἐρ
Πρ
σε
χο
Υπ

ΕΙ

τοῦ
στο
πιώ
δαρ
σοβ
τὴν
λαυ
προ

Β
πηρε
Ἐν
ταί
ἀντ
πέν
συν

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ" - Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον-

Γραφεῖα : Ἀκαδημίας 64 Ἀθήναι

Δεκέμβριος - Ἀρ. Φύλλου 1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καλοῦμεν ὅλους τοὺς φοιτητάς νά διέρχωνται ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ "Παγκοσμίου Συνδέσμου Αὐτεδιαθέσεως Κυπριακοῦ Λαοῦ" "Μ. ΚΑΡΑΟΛΗΣ" (ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀκαδημίας 64, 3ος ὄροφος. "Ἀνωθεν Κιν/φου" "ΕΛΛΗΝ") ὅπου στεγάζεται ἡ Ἐθνικὴ Παμφοιτητικὴ Ἐνωσις, γιὰ νά ζητοῦν κάθε πληροφορίαν ἢ γιὰ τὰ θέματα πού τοὺς ἐνδιαφέρουν.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΗΔΗ ΕΝΝΕΑ ΜΗΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

ΑΡΧΗ .- Ἡ Ἐθνικὴ Παμφοιτητικὴ Ἐνωσις δημιουργήθηκε ἀπὸ μιὰ ομάδα ἀπλῶν φοιτητῶν πού ἀγωνίζοντο νά ἐπιλύσουν τό μεγάλο ζήτημα τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων. Ἐνας Παμφοιτητικὸς σύλλογος ἦταν αὐτὸ ἀκριβῶς πού ἔλειπε, τὴν στιγμή πού ὅλοι οἱ φοιτητικοὶ σύλλογοι ἀδρανοῦσαν. Ὁ Σύλλογος ἀπετελέσθη ἀπὸ ἀνιδιοτελεῖς ἀγωνιστάς καὶ ἀγνά φοιτητικά στοιχεῖα. Οἱ προσπάθειες τοῦ συλλόγου ἦσαν ἀγῶνας διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν σπουδαστῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων φοιτητικῶν προβλημάτων διὰ τὴν προώθησιν κάθε ἐθνικῆς ὑποθέσεως καὶ ἰδίως τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ἐπραγματοποιήθη τὸν Μάρτιο τοῦ 1956.

Ἡ πίστις καὶ ἡ ἀποφασιστικότης ἐνίκησαν τὴν ἔλλειψιν τῶν τόσο ἀπαραιτήτων οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὰς ἄλλας δυσκολίας.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ 24 Μαρτίου ἀπὸ τὸν κινηματογράφο "Ἴρις" διοργανώθη συλλαλητήριον ἀπὸ σελήχη τῆς Ἐθνικῆς Παμφοιτητικῆς Ἐνώσεως. Ἐρίσθησαν διάφοραι προκηρύξεις. - 25 Μαρτίου. Ἡ Ε.Π.Ε. διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν ἐδημιούργησε ἓνα τεράστιο συλλαλητήριον κατὰ τό ὅποιον ὅλος ὁ κόσμος πού παρακολουθοῦσε τὴν παρέλασιν διετράνωσε ἄλλη μιὰ φορά τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων νά ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου μας.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ μέλη τῆς Ε.Π.Ε. συμμετεῖχον εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰορύματος διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ. Ἐγιναν μισθωτικὲς ὁμιλίαι εἰς διάφορα περίπου χωρία εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ - ΠΕΡΙΟΔΟΙ. Ἡ συμβολὴ τῆς Ε.Π.Ε. στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάργησιν τῆς αὐξήσεως τῶν διδασκτρῶν καὶ τῆς ἐλλάττωσεως τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων ὑπῆρξε σημαντικὴ.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα : Συνεργασία μὲ ἄλλους φοιτητικούς συλλόγους γιὰ τὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας στὴ "Νεάπολι". Ἡ συγκέντρωσις ματαιωθεῖσα ἐπροκάλεσε ἀνθρόρητες ἐκδηλώσεις καὶ ἀκολούθησε κατὰ τῆς Πανεπιστημιακῆς Δέσχης ἀπὸ τοὺς φοιτητάς καὶ κήρυξις ἀπεργίας πείνης ἀπὸ τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς αὐτῆς. Τρεῖς μέρες ἀργότερα, ὁ δὲ τὴν Ε.Π.Ε. καὶ ἄλλους φοιτητικούς συλλόγους ἐδημιούργηθη συλλαλητήριον διὰ τὴν κατάργησιν τῶν 2 ἀντικειναιδευτικῶν νόμων.

ΔΙΑΦΟΡΑ. Ἡ πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ Ἐνώσεως Κύπρου ἀπηύθυνε στὸν Πάτριον τῆς Ε.Π.Ε. κ. Ἐμμ. Φαλταῖτς τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν, εὐχαριστῶν αὐτόν γιὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ συλλόγου ἐπὶ τῆς προώθησιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος :

Συγχαίρομεν ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας σας.

Παρακαλοῦμεν συνεχίσατε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τὰς ἐνεργείας σας μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ ὁ Πανελλήνιος πόθος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς φιλτάτης ἡμῶν Μεγαλονήσου Κύπρου.

Ὁ Λήμνου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

- Στις 27 καὶ στίς 28 Ὀκτωβρίου συλλαλητήρια μὲ τὴν διπλὴν ἀπόφασιν νά διενδικήσωμε ἀποφασιστικὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

- Ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της ἡ Ε.Π.Ε. ἐξέδωκε διάφορα φηφίσματα καὶ διαμαρτυρίες καὶ

για τα Φοιτητικά ζητήματα και για άλλα
Εθνικά γεγονότα (Αξιώσεις των Τούρκων
να καταλάβουν τη Χίο, Μυτιλήνη, Σάμο, Δω-
δεκάνησα, Δυτική Θράκη- Συλλήψεις των έπ-
φανών Ελλήνων της Κων/λεως από τους τούρ-
κους κ. α.)

- Η Ε.Π.Ε. δέν θά παραλείψη νά συμβάλη
είς τήν προώθησιν των φοιτητικῶν ζητημά-

των, τά ὅποια εἰδική ἐπιτροπή τῆς Βουλῆς ἀ-
νέλαβε νά ἐξετάσῃ μέ σκοπό νά τά λύσῃ. Ἐπί-
σης εἰδική ἐπιτροπή τῆς Ε.Π.Ε. ἐνεργεῖ διά
παραστάσεων ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν
παραγόντων καί τῶν κ.κ. κοιτηγῶν μας μέ
σκοπόν νά προωθήσῃ τό ζήτημα τῶν 4 περιό-
δων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ε.Π.Ε. ΕΜΜ. ΦΛΑΤΑΙΤΣ
ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ.

Συνάδελφοι,

Ἦρθε πιά ἡ ὥρα νά ἐνώθοῦμε ὅλοι οἱ Φοιτηταί καί Σπουδασταί τῆς Ἑλλάδος γιά
νά μπορέσωμε νά ἀγωνιστοῦμε ἀποτελεσματικά ὅχι μόνο γιά ὅλα τά Φοιτητικά μας ζητήματα
πού καθημερινῶς ἀντιμετωπίζομε, ἀλλά καί νά γίνωμε οἱ διαλλακτικοί καί ἀγωνισταί κάθε με-
γάλης ἐθνικῆς μας ἐξορμήσεως.

Σᾶς καλοῦμε ὅλους ἐσᾶς πού πονᾶτε γιά τά Φοιτητικά καί Ἐθνικά μας ζητήματα
νά γίνετε συνεργάτες καί πρωτοπόροι στήν νέα μας Ἐθνική Παμφοιτητική κίνησι· οὐ μέ ὑ-
γιεῖς ιδέες καί ἀκατάλυτη ὁρμή εἶναι ἀποφασισμένη νά ἀγωνισθῇ γιά ὅποιο δήποτε ζήτημά μας
καί νά νικήσῃ.

Ἡ ἔλλειψις ὁργανώσεως πού ὑπῆρχε ἕως σήμερα ἀνάμεσά μας εἶχε ὡς ἐπακόλουθο
τήν ἀδυναμία μας στήν ἀντιμετώπισι τῶν καθαρά Σπουδαστικῶν ζητημάτων.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀδυναμία μας αὕτη ἐξεδηλώθη καί εἰς τόν ἐθνικό τομέα στόν ὅποιο
ἡ συμβολή τῶν Φοιτητῶν πρέπει νά εἶναι σημαντική.

Οἱ σκλαβωμένοι ἀδελφοί μας τῆς Κύπρου καί τῆς Βορείου Ἠπείρου ζητοῦν τήν
βοήθειά μας. Πρέπει νά γίνωμε οἱ διαφωτισταί τῆς Ἑλληνικῆς καί τῆς Παγκοσμίου κοινῆς γνώ-
μης γιά τό δίκαιο τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων.

Συνάδελφοι,

Ἐάν ἀγωνιστοῦμε ἐνωμένοι μποροῦμε νά πετύχωμε πολλά. Ἀρκεῖ ὁ καθένας ἀπό
μᾶς παράλληλα μέ τίς ἀτομικές του ἀσχολίες νά ἀφιερῶνῃ λίγο χρόνο γιά τά γενικώτερα ζη-
τήματα πού μᾶς ἀπασχολοῦν. Πρέπει ὅλοι οἱ Φοιτηταί καί Σπουδασταί τῆς Ἑλλάδος νά ἐνώσω-
με τίς δυνάμεις μας γιά νά μπορέσωμε ἔτσι ἀδελφικά ἐνωμένοι, μακριά ἀπό κομματικές δε-
σμεύσεις καί ἀποχρώσεις, νά ἀγωνιστοῦμε γιά νά δημιουργήσωμε ἕνα λαμπρό φοιτητικό παρόν
καί ἕνα φωτεινό Ἐθνικό μέλλον.

Υπεύθυνος Γραφείου Τύπου
καί Πληροφοριῶν: Κ. Ι. Μπαξαῖος

Π ο λ υ γ ρ α φ ῆ σ ε ι ς Κ. Πρίπας Ἐμμ. Μπενάκη 58

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ" - Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον-

Γραφεῖα : Ἀκαδημίας 64 Ἀθήναι

Δεκέμβριος-Ἀρ. Φύλλου 1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καλοῦμεν ὅλους τοὺς φοιτητάς νά διέρχωνται ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ "Παγκοσμίου Συνδέσμου Αὐτοδιαθέσεως Κυπριακοῦ Λαοῦ "Μ. Κ. Α. Ρ. Α. Ο. Λ. ἤ ς", (ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀκαδημίας 64, 3ος ὄροφος. Ἀνωθεν Κιν/φου "Ε. Λ. Α. Η.") ὅπου στεγάζεται ἡ Ἐθνικὴ Πамφοιτητικὴ Ἐνωσις, γιὰ νά ζητοῦν κάθε πληροφορία ἢ γιὰ ζητήματα πού τοὺς ἐνδιαφέρουν.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ ἩΔΗ ΕΝΝΕΑ ΜΗΝΕΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Π.Ε.

ΑΡΧΗ .- Ἡ Ἐθνικὴ Πамφοιτητικὴ Ἐνωσις ὅδημιουργήθηκε ἀπὸ μιά ομάδα ἀπλῶν φοιτητῶν πού ἀγωνίζοντο νά ἐπιλύσουν τό μεγάλο ζήτημα τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων. Ἐνας Πамφοιτητικὸς σύλλογος ἦταν αὐτό ἀκριβῶς πού ἔλειπε, τὴν στιγμή πού ὅλοι οἱ φοιτητικοὶ σύλλογοι ἀδρανοῦσαν. Ὁ Σύλλογος ἀπετελέσθη ἀπὸ ἀνιδιοτελεῖς ἀγωνιστάς καὶ ἀγνά φοιτητικά στοιχεῖα. Οἱ προσπάθειες τοῦ συλλόγου ἦσαν ἀγῶνας διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν σπουδαστῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων φοιτητικῶν προβλημάτων διὰ τὴν προώθησιν κάθε ἐθνικῆς ὑποθέσεως καὶ ἰδίως τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ζητήματος.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ἐπραγματοποιήθη τὸν Μάρτιο τοῦ 1956.

Ἡ πίστις καὶ ἡ ἀποφασιστικότης ἐνίκησαν τὴν ἑλλειψιν τῶν τόσον ἀπαραιτήτων οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὰς ἄλλας δυσκολίας.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ 24 Μαρτίου ἀπὸ τὸν κινηματογράφο "Ἴρις" διοργανώθη συλλαλητήριον ἀπὸ σελήχη τῆς Ἐθνικῆς Πамφοιτητικῆς Ἐνώσεως. Ἐρίφθησαν διάφοραι προκηρύξεις.- 25 Μαρτίου. Ἡ Ε.Π.Ε. διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν ἐδημιούργησε ἓνα τεράστιο συλλαλητήριον κατὰ τό ὅποιον ὅλος ὁ κόσμος πού παρακολουθοῦσε τὴν παρέλασιν διετράνωσε ἄλλη μιὰ φορά τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων νά ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου μας.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ μέλη τῆς Ε.Π.Ε. συμμετεῖχον εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ Ἑλληνικοῦ χωριοῦ. Ἐγιναν μερρωτικὲς ὁμιλίαι εἰς διακόσια περίπου χωρία εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ - ΠΕΡΙΣΔΟΙ. Ἡ συμβολὴ τῆς Ε.Π.Ε. στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάργησιν τῆς αὐξήσεως τῶν διδάντρων καὶ τῆς ἐλλάττωσας τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων ὑπῆρξε σημαντικὴ.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα : Συνεργασία μὲ ἄλλους φοιτητικούς συλλόγους γιὰ τὴν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας στὴ "Νεάπολιν". Ἡ συγκέντρωσις ματαιωθεῖσα ἐπροκάλεσε αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις καὶ ἀκολουθήσῃ κατὰ τὴν τῆς Πανεπιστημιακῆς Δέουχης ἀπὸ τοὺς φοιτητάς καὶ κήρυξις ἀπεργίας πείνης ἀπὸ τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς αὐτῆς. Τρεῖς μέρες ἀργότερα, ἀπὸ τὴν Ε.Π.Ε. καὶ ἄλλους φοιτητικούς συλλόγους ἐδημιουργήθη συλλαλητήριον διὰ τὴν κατάργησιν τῶν 2 ἀντικειμαιδευτικῶν νόμων.

ΔΙΑΦΟΡΑ. Ἡ πανελλήνιος Ἐπιτροπὴ Ἐνώσεως Κύπρου ἀπηύθυνε στὸν Πρόεδρο τῆς Ε.Π.Ε. κ. Ἐμμ. Φαλτάιτς τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν, εὐχαριστῶν αὐτόν γιὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ συλλόγου ἐπὶ τῆς προωθήσεως τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος :

Συγχαίρομεν ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὰς ἐνεργείας σας.

Παρακαλοῦμεν συνεχίσατε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τὰς ἐνεργείας σας μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ ὁ Πανελλήνιος πόθος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς φιλτάτης ἡμῶν Μεγαλονήσου Κύπρου.

Ὁ Λήμνου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

- Στίς 27 καὶ στίς 28 Ὀκτωβρίου συλλαλητήρια μὲ τὴν διπλὴν ἀπόφασιν νά διενδικήσωμε ἀποφασιστικὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

- Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἡ Ε.Π.Ε. ἐξέδωκε διάφορα ψηφίσματα καὶ διαμαρτυρίες καὶ

για τα Φοιτητικά ζητήματα και για άλλα
Εθνικά γεγονότα (Αξιώσεις των Τούρκων
νά καταλάβουν τη Χίο, Μυτιλήνη, Σάμο, Δω-
δεκάνησα, Δυτική Θράκη- Συλλήψεις των έπ-
φανών Ελλήνων της Κων/λεως από τους τούρ-
κους κ. ά.)

- Η Ε.Π.Ε. δέν θά παραλείψη νά συμβάλει
είς τήν προώθησιν των φοιτητικών ζητημά-

των, τά όποια είδική έπιτροπή της Βουλής ά-
νέλαβε νά έξετάση μέ σκοπό νά τά λύση. Επί-
σης είδική έπιτροπή της Ε.Π.Ε. ένεργεί διά
παραστάσεων ένώπιον των άρμοδίων πολιτικών
παραγόντων και των κ.κ. καθηγητών μας μέ
σκοπόν νά προωθήση τό ζήτημα των 4 περιό-
δων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Ε.Π.Ε. ΕΜΜ. ΦΙΛΑΤΑΙΤΣ
ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ.

Συνάδελφοι,

Ήρθε πιά ή ώρα νά ένωθοϋμε όλοι οι Φοιτηταί και Σπουδασταί της Ελλάδος για
νά μπορέσωμε νά άγωνιστοϋμε αποτελεσματικά όχι μόνο για όλα τά Φοιτητικά μας ζητήματα
πού καθημερινώς αντιμετώπιζομε, αλλά και νά γίνωμε οι διαλλακτηταί και άγωνισταί κάθε με-
γάλης έθνικης μας έξορμήσεως.

Σας καλοϋμε όλους έσας πού πονάτε για τά Φοιτητικά και Εθνικά μας ζητήματα
νά γίνετε συνεργάτες και πρωτοπόροι στην νέα μας Εθνική Πάμφοιτητική κίνησι πού μέ ύ-
γιείς ιδέες και ανατάλυτη όρμή είναι άποφασισμένη νά άγωνισθή για όποιο δήποτε ζήτημά μας
και νά νικήση.

Η έλλειψις όργανώσεως πού υπήρχε έως σήμερα ανάμεσά μας είχε ως επακόλουθο
τήν άδυναμία μας στην αντιμετώπισι των καθαρά Σπουδαστικών ζητημάτων.

Εξ άλλου ή άδυναμία μας αυτή έξεδηλώθη και είς τόν έθνικό τομέα στόν όποιο
ή συμβολή των Φοιτητών πρέπει νά είναι σημαντική.

Οι σκλαβωμένοι άδελφοί μας της Κύπρου και της Βορείου Ηπείρου ζητοϋν τήν
βοήθειά μας. Πρέπει νά γίνωμε οι διαφωτισταί της Ελληνικης και της Παγκοσμίου κοινής γνώ-
μης για τό δίκαιο των έθνικών μας διεκδικήσεων.

Συνάδελφοι,

Εάν άγωνιστοϋμε ένωμένοι μποροϋμε νά πετύχωμε πολλά. Άρκεί ό καθένας από
μās παράλληλα μέ τίς άτομικές του ασχολίες νά άφιερώνη λίγο χρόνο για τά γενικώτερα ζη-
τήματα πού μās άπασχολοϋν. Πρέπει όλοι οι Φοιτηταί και Σπουδασταί της Ελλάδος νά ένωσω-
με τίς δυνάμεις μας για νά μπορέσωμε έτσι άδελφικά ένωμένοι, μακριά από κομματικές δε-
σμεύσεις και άποχρώσεις, νά άγωνιστοϋμε για νά δημιουργήσωμε ένα λαμπρό Φοιτητικό παρόν
και ένα φωτεινό Εθνικό μέλλον.

Υπεύθυνος Γραφείου Τύπου
και Πληροφοριών: Κ. Ι. Μπαλαός

Π ο λ υ γ ρ α φ ή σ ε ι ς Κ. Πίππας Έμμ. Μπενάκη 58

ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χωρέμης ἐδέχθη χθὲς τὴν πρῶτην ἐπιτροπὴν φοιτητῶν, ἡ ὁποία τοῦ ἐζήτησεν ὅπως λειτουργήσουν τὰ ἐργαστήρια τῶν σχολῶν καὶ κυρίως τῆς Φυσικομαθηματικῆς. Ὁ κ. Πρύτανης ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς Συγκλήτου τὸ ζήτημα καὶ προσέθεσεν ὅτι θὰ πρέπει ἐκτὸς τῆς λειτουργίας τῶν ἐργαστηρίων νὰ ἀρχίσουν καὶ τὰ μαθήματα, τονίσας ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος συνεχίσεως τῆς ἀπεργίας, δεδομένου ὅτι τὰ φοιτη-

τικά θέματα ἀπασχολοῦν ἤδη τὴν Κυβέρνησιν. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ φοιτηταὶ ἐπιμένουν ὅπως ἐπιλυθοῦν τὰ αἰτήματά των πρὸ τῆς λύσεως τῆς ἀπεργίας καὶ ζητοῦν ὅπως διαχωρισθῇ τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας τῶν ἐργαστηρίων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

Οἱ συνεργαζόμενοι τυπικοὶ φοιτητικοὶ Σύλλογοι ἢ Ἐθνικὴ Παιμφοιτητικὴ Ἑνωσις καὶ ὁ Σύλλογος Ἑργαζομένων φοιτητῶν Σπουδαστῶν εἰς ἀνακοίνωσιν των κατηγοροῦν τὴν Πρυτανεῖαν ὅτι πρέπει τοὺς φοιτητὰς νὰ δημιουργήσουν ὁμάδα ἀπεργοσπαστῶν. Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι ἔξωθι τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης καὶ τῶν Σχολῶν ἀμφωνίζονται πρόσωπα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μετὰ τοὺς φοιτητὰς τὰ ὁποῖα προπαγανδίζουν ἐναντίον τῆς ἀπεργίας.

ΓΑΛΛΟΙ ΕΝΕΠΕΣΑΝ ΕΙΣ ΕΝΕΔΡΑΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 22 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρᾳ Ὑπηρεσίᾳ.—Συμφώνως πρὸς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἀπόσπασμα τῶν Γαλλικῶν δυνάμεων ἐνέπεσε σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς ἐνέδραν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Παλέστρου. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὑπάρχουν περὶ τοὺς δέκα νεκροὶ μετὰ τῶν Γάλλων στρατιωτῶν.

Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν προσελθούσα εἰς τὰ γραφεῖα μας διεμαρτυρήθη διότι διετάχθη ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων καὶ τὸ κλείσιμον τῶν ἀγιοστηρίων, ἐνῶ, ὡς ἐτόνισαν, εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης δὲν μετέσχον εἰς τὴν ἀπεργίαν.

2.3.57

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΝΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἡ Ε.Π.Ε. συμπαρίσταται εἰς τόν δίκαιον ἀγῶνα τῶν Αειτῶν καί Βετῶν Φοιτητῶν κατὰ τοῦ νόμου 3234 τοῦ ὁποῦ ἡ παράγραφος 5 περιορίζει τὰς ἐξεταστικάς περιόδους ἀπό τέσσαρας εἰς δύο καί καθιστᾷ οὕτω προβληματικήν τήν συνέχισιν τῶν σπουδῶν τῶν.

Διὰ τοῦτο καλεῖ τοὺς Αειτεῖς καί Βερεῖς Φοιτητάς ὅλων τῶν Σχολῶν νά ἐνισχύσουν τήν 7ήμερον ἀπεργίαν τήν ὅποیان κηρύττουν οἱ αἵρετοί ἐκπρόσωποι αὐτῶν.

ΝΤΩΜ'ΕΠ 7221-8-4

Ἐκ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Χωρέμης έδεχθη χθές την πρωίαν επιτροπήν φοιτητών, η οποία του ζήτησεν όπως λειτουργήσουν τα εργαστήρια των σχολών και κυρίως της Φυσικομαθηματικής. Ο κ. Πρύτανης απάντησεν ότι θα εξετάσῃ μετὰ τῆς Συγκλήτου τὸ ζήτημα καὶ προσέθεσεν ὅτι θὰ πρέπει ἐκτὸς τῆς λειτουργίας τῶν εργαστηρίων νὰ ἀρχίσουν καὶ τὰ μαθήματα, τόνισας ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος συνεχίσεως τῆς ἀπεργίας, δεδομένου ὅτι τὰ φοιτη-

ΓΑΛΛΟΙ ΕΝΕΠΕΣΑΝ ΕΙΣ ΕΝΕΔΡΑΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ

ΑΛΓΕΡΙΟΝ, 22 Νοεμβρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.—Συμφώνως πρὸς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἀπόσπασμα τῶν Γαλλικῶν δυνάμεων ἐνέπεσε σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς ἐνέδραν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Παλέστρο. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὑπάρχουν περὶ τοὺς δέκα νεκροὶ μεταξὺ τῶν Γάλλων στρατιωτῶν.

τικὰ θέματα ἀπασχολοῦν ἤδη τὴν Κυβέρνησιν. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ φοιτηταὶ ἐπιμένουν ὅπως ἐπιλυθοῦν τὰ αἰτήματά των πρὸ τῆς λύσεως τῆς ἀπεργίας καὶ ζητοῦν ὅπως διαχωρισθῇ τὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας τῶν ἐργαστηρίων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

Οἱ συνεργαζόμενοι τυπικοὶ φοιτηταὶ καὶ Σύλλογοι ἢ Ἐθνικὴ Πανεπιστημικὴ Ἑνώσις καὶ ὁ Σύλλογος Ἑργαζομένων Φοιτητῶν Σπουδαστῶν εἰς ἀνακοίνωσιν των κατηγοροῦν τὴν Πρυτανεῖαν ὅτι πρέπει τοὺς φοιτητὰς νὰ δημιουργήσουν ἀμάδα ἀπεργασιαστῶν. Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι ἔξωθι τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης καὶ τῶν Σχολῶν ἀμφανίζονται πρόσωπα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα με τοὺς φοιτητὰς τὰ ὅποια προπαγανδίζουν ἐναντίον τῆς ἀπεργίας.

Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν προσελθούσα εἰς τὰ γραφεῖα μας διεμαρτυρήθη διότι διετάχθη ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων καὶ τὸ κλείσιμον τῶν ἐργαστηρίων, ἐνῶ, ὡς ἐτόνισαν, εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης δὲν μετέσχον εἰς τὴν ἀπεργίαν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΙΝ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Χθές επανελήφθησαν τὰ μαθήματα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μὲ μερικὴν συμμετοχὴν φοιτητῶν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς, πλὴν τῆς νομικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔγιναν μαθήματα, ἐλλείψει ἀκροατῶν. Ἐπίσης αἱ ἀσκήσεις εἰς τὴν νομικὴν ἐματαιώθησαν.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν πρωτοετῶν καὶ δευτεροετῶν φοιτητῶν ἐμμένουν εἰς τὴν ἀποχὴν τῶν.

Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Δ. Μακρῆς ἐρωτήθηκε ἐπὶ τῆς συνεχιζομένης ἀπεργίας τῶν φοιτητῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιτροπὰ φοιτητῶν καὶ ὑποψηφίων σπουδαστῶν παρουσιάσθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐνώπιόν του καὶ τοῦ διετύπωσαν τὰ ἀκόλουθα αἰτήματα:

1) Συμπληρῶσιν τοῦ ἀριθμοῦ εἰσακτέων ἐκάστης σχολῆς ἐξ ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων, οἱ ὅποιοι διὰ διαφόρους λόγους δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐγγραφῶν μέχρι σήμερον. 2) Γενικὴν παράτασιν τῶν προθεσμιῶν ἐγγραφῆς μέχρι τέλους Μαρτίου. 3) Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς σχολὰς ὑποψηφίων μὴ ἐπιτυχόντων τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην θάσιν, καὶ 4) Προσθήκην καὶ νέας τετάρτης μεταθετῆς ἐξεταστικῆς περιόδου πέραν τῶν ὕφισταμένων τριῶν τοιούτων, ἥτοι δύο τακτικῶν καὶ μιᾶς ἡμιπεριόδου δύο μαθημάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς.

Τὰ ὑποβληθέντα αἰτήματα διεβιάσθησαν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ τὰς οἰκείας σχολὰς καὶ ἐγένοντο ὑπ' αὐτῶν δεκτὰ τὰ δύο πρῶτα, ἀπερρίφθησαν

δὲ τὰ δύο τελευταῖα ὡς ἐπιζήμια εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν.

Παρά ταῦτα ἡ ἀπεργία συνεχίζεται διὰ τὴν προσθήκην καὶ νέας ἐξεταστικῆς περιόδου, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει δὴθεν 6.000 φοιτητάς.

Ὁ ἀριθμὸς δὲ αὐτὸς δὲν εἶναι ἀκριβής. Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὸ ἰσχύον σύστημα τῶν τριῶν ἐξεταστικῶν περιόδων ἐξητάσθησαν κατὰ τὸ τελευταῖον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς ὅλας τὰς σχολὰς 1.879 φοιτηταί, ἐκ τῶν ὁποίων 1.488 ἐπέτυχον καὶ 391 ἀπέτυχον. Ἡ μικρὰ αὕτη ἀναλογία τῶν ἀποτυχόντων ἐπιζητεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς προσθέτου ἐξεταστικῆς περιόδου, συνεγείρουσα τὴν φοιτητικὴν τάξιν. Ἡ τακτικὴ αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν παρασύρεται καλοπίστως ὁ φοιτητικὸς κόσμος εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἀποτυχόντες φοιτηταί ὑπῆρξαν ἀνεκαθεν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ θὰ ὑπάρξουν καὶ εἰς τὸ μέλλον χωρὶς τὸ μικρὸν ποσοστὸν τούτων νὰ δικαιολογῇ τὴν κατ' ἔτος δυναμικὴν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν καὶ ἀρτηριακῶν ἀρχῶν τῆς ἀνωτάτης παιδείας.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀμέσως ὅτι ἡ συνέχισις τῆς ἀπεργίας ἀποβαίνει ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἰδίων τῶν φοιτητῶν καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς ἀκαδημαϊκῆς νεολαίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. Δ. ΜΑΚΡΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΔΕΝ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟΣ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Δ. Μακρῆς ἐρωτήθηκε ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἐπὶ τῆς συνεχιζομένης ἀπεργίας τῶν σπουδαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐδήλωσε τὰ κάτωθι:

«Ἐπιτροπὰ φοιτητῶν καὶ ὑποψηφίων σπουδαστῶν παρουσιάσθησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐνώπιόν μου διὰ νὰ διατυπώσουν τὰ ἀκόλουθα κατὰ σειρὰν αἰτήματα. 1) Συμπληρῶσιν τοῦ ἀριθμοῦ εἰσακτέων ἐκάστης σχολῆς ἐξ ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων, οἵτινες διὰ διαφόρους λόγους δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐγγραφῶν μέχρι σήμερον. 2) Γενικὴν παράτασιν τῶν προθεσμιῶν ἐγγραφῆς μέχρι τέλους Μαρτίου. 3) Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Σχολὰς ὑποψηφίων μὴ ἐπιτυχόντων τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένην θάσιν, καὶ 4) Προσθήκην καὶ νέας τετάρτης μεταθετῆς ἐξεταστικῆς περιόδου πέραν τῶν ὕφισταμένων τριῶν τοιούτων, ἥτοι δύο τακτικῶν καὶ μιᾶς ἡμιπεριόδου δύο μαθημάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς.

Τὰ ὑποβληθέντα αἰτήματα διεβιάσθησαν πρὸς τὴν Σύγκλητον καὶ τὰς οἰκείας Σχολὰς καὶ διετυπώθησαν ἐπ' αὐτῶν αἱ ἀπόψεις τῶν ὑπευθύνων εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀνωτάτης Ἑκπαίδευσως ὀργάνων. Ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν δεκτὰ τὰ δύο πρῶτα τῶν αἰτημάτων καὶ ἀπερρίφθησαν τὰ δύο τελευταῖα ὡς ἐπιζήμια εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν κατάρτισην γενικώτερον τῶν σπουδαστῶν.

Παρά τὰς ἀμετακλήτους ἀποφάσεις τῆς Συγκλήτου ἡ ἀπεργία συνεχίζεται πρὸς κατὰ κτησιν τῶν τελευταίων τῶν αἰτημάτων, ἥτοι τῆς προσθήκης καὶ νέας ἐξεταστικῆς περιόδου, ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει δὴθεν 6.000 φοιτητάς.

ΕΠΙ ΣΥΝΟΛΟΥ 1879 ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΡΟΗΧΘΗΣΑΝ 1488 ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ προβαλλόμενος ἰσχυρισμὸς—συνέχισεν ὁ κ. Μακρῆς—δὲν εἶναι ἀκριβής, καθόσον ὡς προκύπτει ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὸ ἰσχύον σύστημα τῶν τριῶν ἐξεταστικῶν περιόδων προσήλθον κατὰ τὸ τελευταῖον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ ἐξητάσθησαν εἰς τὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου 1.879 φοιτηταί, ἐξ ὧν 1488 ἐπέτυχον καὶ 391 ἀπέτυχον. Ἡ μικρὰ αὕτη ἀναλογία τῶν ἀποτυχόντων εἰς τὰς Πανεπιστημιακὰς Σχολὰς 391 φοιτητῶν ἐπιζητεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς προσθέτου ἐξεταστικῆς περιόδου, συνεγείρουσα δὲ τὴν φοιτητικὴν τάξιν ἀξιοῖ τὴν καθεύρωσιν αὐτῆς, παρὰ τὰς ἀντιθέτους γνώμας τῆς Συγκλήτου καὶ τῶν Σχολῶν. Ἡ τακτικὴ αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν

παρασύρεται καλοπίστως ὁ φοιτητικὸς κόσμος εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἀποτυχόντες φοιτηταί ὑπῆρξαν ἀνεκαθεν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ θὰ ὑπάρξουν καὶ εἰς τὸ μέλλον χωρὶς τὸ μικρὸν ποσοστὸν τούτων νὰ δικαιολογῇ τὴν κατ' ἔτος δυναμικὴν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν καὶ ἀρτηριακῶν ἀρχῶν τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀμέσως ὅτι ἡ συνέχισις τῆς ἀπεργίας καὶ ἡ συνεχιζομένη σύγκρουσις τῶν φοιτητῶν πρὸς τὰς Πανεπιστημιακὰς Ἀρχὰς ἀποβαίνει ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἰδίων καὶ οὐδόλως ὑπηρετεῖ τὰ γενικώτερα καὶ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς ἀκαδημαϊκῆς νεολαίας.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΕΠ' ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΝ ΕΝΤΑΣΙΝ

Ἐν τῷ μεταξύ ἐπανελήφθη χθές καὶ συνεχίζεται ἐπ' ἀόριστον ἡ ἀπεργία τῶν πρωτοετῶν καὶ δευτεροετῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ τὰς ἐξεταστικὰς περιόδους. Εἰς τὴν ἀπεργίαν ἦδη λαμβάνουν μέρος καὶ οἱ σπουδασταί τῆς Ἀνωτάτης Ἑμπορικῆς καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς. Ἐξ ἄλλου, τὴν 11ην πρωινήν χθές ἐπραγματοποιήθη ὁγκώδης συγκέντρωσις τῶν ἀπεργῶν φοιτητῶν εἰς τὸν πρὸ τῶν προτυλαίων χώρον κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθη ἀπόφασις συνέχισως τοῦ ἀγῶνος μὲ περισσοτέραν ἐντάσιν καὶ μέχρι τελικῆς ἐπὶλύσεως τοῦ θέματος τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συγκέντρωσεως ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνά-

μεις εἶχον λάβει θέσεις εἰς διάφορα σημεῖα πέριξ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς πρόληψιν ἐπεισοδίων. Ἡ ΔΕΣΠΑ, ἐξ ἄλλου, εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς τονίζει ὅτι αἱ πληροφορίες περὶ λύσεως τῆς ἀπεργίας τῶν φοιτητῶν εἶναι ἀνακριβεῖς καὶ ὅτι αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ ἐπ' ἀόριστον καὶ μὲ περισσοτέραν ἐντάσιν. Ἀνακοινώσεις ἐξέδωκαν ἐπίσης ἡ Ὁμοσπονδία Τοπικῶν Σπουδαστικῶν Συλλόγων, ἡ Ἑθνικὴ Παιδαγωγικὴ Ἑνώσις, ὁ Σύλλογος Ἑργαζομένων Φοιτητῶν καὶ οἱ Σύλλογοι Σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἑμπορικῆς καὶ τῆς Παντείου, εἰς τὰς ὁποίας ἐκθέτουν λεπτομερῶς πῶς ἔχει τὸ θέμα τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων καὶ διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἀναληψίας, ὡς λέγουσιν, τῶν ἀρμοδίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Πρὸς τοὺς φοιτητὰς ἀπάντων τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων

Ἡ Ἑθνικὴ Παμφοιτητικὴ ἔνωσις ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τοῦ ζωτικοτάτου ζητήματος τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων καὶ δηλοῖ ὅτι εἰς περίπτωσις ἐμμονῆς εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τὸτο θὰ ἀγωνισθῇ παντὶ σθένει μὴ φειδομένη οὐδενὸς μέτρου καλοῦσα τοὺς Πρωτοετεῖς καὶ Δευτεροετρεῖς φοιτητὰς ὅπως ἀπόσχουν τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς προσεχοῦς ἐξεταστικῆς περιόδου.

Διὰ τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΗΝ ΕΝΩΣΙΝ

ὁ Πρόεδρος
ΕΜΜ. Φαλτάιτς

ΟΜΑΣ 100 ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΚΗΡΥΞΕΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΠΕΙΝΗΣ

Τὴν ἐσπέραν τῆς χθὲς συνεσκέφθησαν εἰς τὴν Φοιτητικὴν Λέσχην 100 περίπου φοιτηταί, οἱ ὅποιοι ἐκήρυξαν ἀπεργίαν πείνης, μέχρις ἰκανοποίησεως τοῦ αἰτήματός των περὶ μειώσεως τῶν διδάκτρων. Οἱ φοιτηταί ἐκλείσθησαν ἐντός

ΚΑΘΙΕΡΟΥΤΑΙ «ΡΕΠΟ» ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἑργασίας καθιερώθη καὶ ὑπεβλήθη πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ καθιεροῦνται καὶ διὰ τοὺς ἡθοποιούς, ὑποβολεῖς, μουσικούς καὶ τεχνίτας τῶν θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς — Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν συνεχῆς 24ωρος ἀνάπαυσις δι' ἐκάστην περίοδον ἡμέρου συνεχούς ἀπασχολήσεως. Ἡ ἀνάπαυσις ἰσχύει καὶ διὰ τὰς θεατρικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἄλλων πόλεων, ἐφόσον ἐκαστὴ τούτων δίδει πλέον τῶν 20 συνεχῶν παραστάσεων. Ἐπίσης ὁ κ. Μπουργινᾶς ἀνακοίνωσεν ὅτι δὲν ἀπεδέχθη πρότασιν τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας, ὅπως ἀπαντὰ τὰ θέατρα δίδουν τὴν ἰδίαν ἡμέραν παραστάσεις ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἔδωκεν ἐντολήν, ὅπως αἱ ἐν λόγω θεατρικαὶ παραστάσεις πραγματοποιοῦνται ἐκ περιτροπῆς ἀπὸ τῶν ἡμῶν τῶν θεάτρων τὴν μίαν ἐβδομάδα καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ἡμῶν τὴν ἐπομένην.

τοῦ κτιρίου, ὅπου εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ παραμείνουν μέχρι τῆς αὔριον, ἔξωθεν δὲ τοῦ κτιρίου συνεκεντρώθησαν περὶ τοὺς 50 συνάδελφοί των διὰ νὰ τοὺς παρέχουν ἡθικὴν ἐνίσχυσιν.

Ἀργὰ τὴν νύκτα κατέφθασεν εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐπιτροπὴ φοιτητῶν, καταγγέλλουσα ὅτι ἀστυνομικαὶ δυνάμεις ἐπενέβησαν μετ' ὀκλήσεως ἐναντίον τῶν φοιτητῶν, οἱ ὅποιοι ἐκάθητο ἔξω τοῦ κτιρίου τῆς Λέσχης καὶ τοὺς διέλυσαν διαίως, ἀπομακρύνοντάς αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ὁδοῦς.

Οἱ φοιτηταί ἐπιμένουν ὅτι ἡ συγκέντρωσις των εἶχεν ἀποκλειστικῶς χαρακτῆρα ἡθικῆς ἐνισχύσεως, ὅτι δὲν προέβησαν εἰς διαίαν ἐκδηλώσειν καὶ ὅτι ἡ ἐναντίον των ἐπίθεσις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἦτο τελείως ἀδικαιολόγητος.

Ἐν συνεχείᾳ, ἄλλοι ἀποφασισαὶ τῆς Παντείου ἦλθον εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ διαμαρτυρήθησαν, διότι ἀστυνομικὰ ὄργανα συνέλαβαν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς Ἑθνικῆς Παιμφοιτητικῆς Ἐνώσεως κ. Ἑμ. Φαλτάιτς.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διαθέσεως, χθὲς τὸ ἀπόγευμα 300 περίπου ἀπεργοὶ φοιτηταί εἰς ἐνδείξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μὴ ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων των ἐξηπλώθησαν εἰς τὸ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἔξωθεν τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης, παρεμποδίζοντες τὴν κυκλοφορίαν. Ἀστυνομικὴ δύναμις διέλυσε τοὺς φοιτηταί. Συλλήψεις δὲν ἐνηργήθησαν.

Αξιότιμε κύριε Βουλευτά,

Τό έτος 1955 επί Υπουργείας του κ. Γεροκωστοπούλου έψηφίσθη ο νόμος 3234 του οποίου, το πέμπτον άρθρον περιορίζει τας 4 εξεταστικάς περιόδους εις 2 τοιαύτας διά τους εισελθόντας εις τας Ανωτάτας Σχολάς κατά τό Ακαδημαϊκόν έτος 1955-56 καί διά τους μέλλοντας νά εισέλθουν εις αυτάς.

Διά του ανωτέρω άρθρου όρίζονται 2 εξεταστικάί περίοδοι, μία τόν Ιούνιον καί μία τόν Οκτώβριον. Εάν οί φοιτηταί αποτύχωσι κατά την περίοδον του Οκτωβρίου εις 3 τουλάχιστον μαθήματα αναγκάζονται νά επανεγράφωvται εις τό αυτό έτος καί νά επανεξεταζωνται καί εις αυτά άκόμα τά μαθήματα εις τά όποια είχαν προαχθῆ κατά τό προηγούμενον έτος. Σημειωτέον ότι ο φοιτητής εκείνος ο όποιος δέν δίδει εξέτασεις εις ώρισμένα μαθήματα κατά την εξεταστικήν περίοδον θεωρείται ότι έχει εξετασθῆ εις αυτά καί έχει άποτύχει.

Παρά τά επανειλημμένα διαβήματα ήμῶν εις τόν τέως Υπουργόν κ. Γεροκωστοπούλουv διά τό άδικον του Νόμου, ουδεμίαν άπάντησιν έλάβομεν επί της ούσίας του ζητήματος. Μας έτονίζετο τότε ότι ή υπόθεσις δέν δύναται νά εξετασθῆ λόγω μή υπάρξεως Βουλῆς.

Ούτω άπαντες οί πρωτοετείς φοιτηταί τελούμεν έν άναστατώσει διότι λόγοι ούσιαστικοί καί αντικειμενικοί καθιστούν τό σύστημα των δύο εξεταστικών περιόδων τελείως άνεφάρμοστον.

Είναι δέ ούτοι οί κατωτέρω:

1) Η πλειονότης των φοιτητών είναι εργαζόμενοι. Δι' αυτούς είναι τελείως άδύνατον νά δυνηθουν νά προαχθουν εξεταζόμενοι εις δύο μόνον περιόδους διότι δέν έχουν έπαρκή χρόνον πρός μελέτην. (Πώς είναι δυνατόν εις φοιτητής νά εργάζεται, νά παρακολουθῆ τας ώρας κατά τας όποι-ας είναι έλεύθερος καί συγχρόνως νά μελετᾷ την όγκώδεστάτην έπιστημονικήν ύλην;)

2) Αί οικονομικά δυσχέρειαι τας όποιας αντιμετώπιζει ή όλότης των φοιτητών καί κυρίως οί έπαρχιώται φοιτηταί, οί όποιοι αντιμετώπιζουν όξύ τό πρόβλημα της στέγης, της τροφῆς κ.λ.π., δέν έπιτρέπουν εις αυτούς νά άφοσιωθουν άπερίσπαστοι εις μελέτην καί έμποδίζουν καί την εξεύρεσιν καί στοιχειωδών μέσων δι' αυτήν. Ούτω πλήθος φοιτητών δέν δύνανται νά αγοράσουν παρά έλαχιστώτατα των αναγκάων συγγραμμάτων τά όποια είναι πανάκριβα. Έναν μόνον μήνα απέχομεν από την εξεταστικήν περίοδον του Ιουνίου καί οί πλείστοι εξ ήμῶν έχουν μόνον 2-3 βιβλία εκ των 15-20 αναγκάων. Ούτω αναγκάζομεθα νά δανειζώμεθα βιβλία, ή νά καταφεύγωμεν εις τας βιβλιοθήκας, αί πλείστοι των όποίων είναι ανεπαρκείς, μέ άποτέλεσμα νά χάνωμεν πολύτιμον χρόνον. Εις περίπτωση δέ άποτυχίας καί επανεγγραφῆς οί φοιτηταί αναγκάζονται νά πληρώνουν διά ΔΕΥΤΕΡΑΝ φοράν τά πανάκριβα διδάκτρα.

Ούτω διά τους ανωτέρω δύο λόγους ο Νόμος των δύο εξεταστικών περιόδων άφαιρεί την δυνατότητα της μορφώσεως από τους μή οικονομικῶς ανεξαρτήτους.

3) Αί άτέλειαι του προγράμματος διδασκαλίας έπιφέρουν άπώλειαν χρόνου αναγκάζουσαι ήμᾶς νά εύρισκώμεθα εις τας Σχολάς μας τας περισσοτέρας ώρας του 24ώρου.

4) Αί θέσεις των εργαστηρίων Σχολῶν τινων του Πανεπιστημίου δέν επαρκούν, διά όλους τους εισαγομένους φοιτητάς. Είναι δέ γνωστόν, ότι διά νά δύναται φοιτητής τις νά εξετασθῆ δέον νά έχη παρακολουθήσῃ τά εργαστήρια του έτους. Ούτω οί πλεονάζοντες φοιτηταί καταδικάζονται νά κάμουν επανεγγραφήν χωρίς καν νά έχουν εξετασθῆ. 5) Ο φοιτητής διά νά γίνῃ πραγματικός έπιστήμων πρέπει νά μελετᾷ καί άλλα έπιστημονικά κείμενα εκτός εκείνων τά όποια διδάσκεται. Πώς όμως είναι δυνατόν νά έπιτευχῇ τοῦτο όταν ο χρόνος ΔΕΝ επαρκεί οὔτε δι' αυτήν ταύτην την μελέτην των διδασκόμενων συγγραμμάτων;

Κύριε Βουλευτά,

Είναι τόσον φανερά ή προσγιγνομένη εις ήμᾶς άδικία διά του Νόμου τούτου των δύο εξεταστικών περιόδων, ο όποιος ούδόλως πατάσσει την άπαιδευσίαν αλλά έμποδίζει τους μή οικονομικῶς ανεξαρτήτους νά μορφωθουν, ώστε εύελπιστοῦμεν ότι θα θελήσητε νά συμβάλῃτε διά της προσωπικῆς σας ψήφου είτε εις την ΕΠΙΛΟΓΗΝ του δι' έκάστην Σχολήν ισχύοντος συστήματος των τεσσάρων εξεταστικών περιόδων - αί όποιαί είναι άπλῶς πίστωσιν χρόνου πρός πλήρη μελέτην - είτε εις την τροποποίησιν του πέμπτου άρθρου του Νόμου 3234 μέ τά εξῆς στοιχεῖα:

α) Πλήρης τρίτη περίοδος εκτός της Εξεταστικῆς Επιτροπῆς. β) Κατοχύρσις μαθημάτων, δηλ. νά μήν επανεξεταζώμεθα, εις περίπτωση επανεγγραφῆς, εις τά μαθήματα εις άτινα έχομεν πετύχει. γ) Νά μήν χάνεται ή εξεταστική περίοδος όταν δέν χρησιμοποιεῖται δι' οὔδέν μάθημα.

Βέβαιοι όντες διά την υποστήριξιν Ὑμῶν, Εύχαριστοῦμεν.-

“ΝΑ ΑΔΡΑΞΟΥΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΟΠΩΣ ΤΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ
ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ,”

Βαρυσήμαντος συνέντευξις τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. ΠΑΝΟΥ με τόν πρόεδρον τῆς
Παμφοιτητικῆς Ἐνώσεως κ. Φαλτόιτς καί με τόν Γεν. Γραμματέα τῆς ΔΕΣΠΑ κ. Γρίβαν

ΚΥΠΡΟΣ
Κακοριμένη

Ο ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟΣ άγων διά την απόκτη-
σιν της 'Ελευθερίας των Κυπρίων, όσον και
οι πρόσφατοι άγώνες διά την διαίτηρσιν της 'Ε-
λευθερίας εις την Αίγυπτον και την άποτίναξιν
του Ρωσικού ζυγού εις την Ούγγαριαν, απέδειξαν
δι' άλλην μίαν φοράν ότι οι πρωτοπόροι εις τούς
άγώνας αυτούς είναι οι νέοι. Ειδικώτερα οι φοι-
τητάι παίζουν πάντα σημαντικό και πρωτεύοντα
ρόλο εις όλας αυτάς τας έκδηλώσεις διά την
πραγματοποίησιν των ύψηλων ιδανικών. 'Η ιστο-
ρια είναι γεμάτη από παραδείγματα αυτοθυσίας
και γενναιότητος των νέων βλαστών κάθε χώρας,
οι όποιοι, αύριον, θα αναλάβουν τας διαφόρους
θέσεις εις την πολιτείαν και την κοινωνίαν προς
διατήρησιν των θεσμών και των ήθών και έθίμων
των εθνών.

'Η νεολαία της 'Ελλάδος, ιδίως ή φοιτητιώσα,
έχει κάθε δικαίωμα να υπερηφανεύεται διά τούς
συνομιλήκους της, οι όποιοι είτε με το αίμα τους,
είτε με τούς άγώνας των, υπήρξαν οι υπερασπι-
σται των ιδανικών της 'Ελευθερίας.

Ειδικώτερα, ό Κυπριακός άγών έχει να παρου-
σιάσθι μία πλειάδα, άν μη την ολότητα, νέων φοι-
τητών και σπουδαστών, οι όποιοι θυσιάσαν και
την ζωήν τους ακόμα και με το αίμα τους επό-
τισαν τό δέντρο της 'Ελευθερίας.

'Αλλ' ός δούμε τας απόψεις των εκπροσώπων
των φοιτητικών σωματείων της χώρας, και τις
σκέψεις των διά τόν άγώνα που διεξάγουν οι ά-
δελφοί μας Κύπριοι, οι συνομιλήκοί των, οι άν-
θρωποι αυτοί που δεν αποκλείεται να ήσαν και
αυτοί οι ίδιοι εις την θέσιν τους.

'Ο κ. 'Εμμ. Φαλτάιτς, φοιτητής της Παντείου
και Πρόεδρος της 'Εθνικής Παμφοιτητικής 'Ενώ-
σεως, άρχισε την συνομιλίαν του μαζί μας ως
έξης:

«Οι φοιτηται πρέπει να ακολουθήσουν και θα
ακολουθήσουν το παράδειγμα των προγενεστέ-
ρων συναδέλφων των από τόν Ιερό λόχο και την
θυσία τους στο Δραγατσάνι, μέχρι των άγώνων
τους στην Κρήτη, και τώρα την Κύπρο».

—'Εχετε την καλωσύνη να μάς πητε κ. Φαλ-
τάιτς, πώς πρωτάρχισαν οι φοιτηται να λαμβά-
νουν ενεργά μέρος στον Κυπριακό άγώνα;

—Ευχάριστως. Οι συνάδελφοί μου άρχισαν
πρώτα την διαφύττιση εις την έπαρχίαν και ύστε-
ρα συνέχισαν την άμέριστον συμπάρασταν
στον άγώνα των αδελφών Κυπρίων με συλλαλητή-
ρια στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, στην
'Αθήνα, στην Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα και όλες
τις άλλες πόλεις.

»Νομίζω, συνέχισεν, ότι δεν θα ήταν υπερβο-
λικά, άν έλεγα ότι οι φοιτηται ήσαν και οι πρω-
τοπόροι του Κυπριακού άγώνος τόσο στο μαρτυ-
ρικό νησί της Κύπρου όσο και έδώ στην 'Ελλάδα.
Και αισθανόμαστε υπερήφανοι, διότι ή γενιά ή
δική μας, την όποία τόσο κατηγορούν, είναι ά-
ξια να συνεχίξη τό παράδειγμα των Μαραθωνο-

μάχων, των 'Ιερολοχιών του Δραγατσανίου, των
αγωνιστών του 1940».

—Κύριε Πρόεδρε, τί σκέπτονται να κάμουν οι
φοιτηται μέχρι της αποφάσεως του Ο.Η.Ε. για
τό θέμα της Κύπρου;

—Πρός τό παρόν πρέπει να παρακολουθήσου-
με με ήσυχία και άξιοπρέπεια τις εργασίες της
'Ολομελείας. Και ύστερα βλέπουμε...

—Δηλαδή τί σημαίνει αυτό τό «βλέπουμε...»;

—Είς περίπτωσιν, πού, ό μη γένοιτο, ό Ο.Η.
Ε. δεν σταθή πάλι στο ύψος του, δηλαδή δεν θε-
λήσει να δώσθι τό δίκαιο σ' αυτούς που τό έχουν
και που τό διεκδικούν, καθήκον όλων των 'Ελλή-
νων, και ιδίως των φοιτητών, είναι να έντεινουν
κάθε προσπάθεια για την δικαίωσιν των άδελ-
φών μας.

—Θά έχετε την καλωσύνη να γίνετε σαφέ-
στερος;

—Μά χρειάζεται διασαφήσις; ΝΑ ΑΔΡΑΞΟΥ-
ΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ όπως τόσες φορές, και να φωνά-
ζουμε σε ΟΛΟΥΣ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ
ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ό,τι μάς ΑΝΗΚΕΙ με τό ΧΕΡΙ
ΜΑΣ, αφού έσείς δεν μάς τό δίνετε.

—Κύριε Φαλτάιτς, για τόν μέχρι τούδε άγώ-
να των Κυπρίων τί έχετε να πητε;

—Νά έκφράσω τόν θαυμασμό για τόν 'Εθνάρ-
χη, την ΕΟΚΑ, τό Διγενή, θα ήταν πολύ λίγο.
Οι τελευταίες ενέργειες των ήρωικών αδελφών
μας στην Κύπρο, όσο και άν την κρύβη ό Χάρν-
τιγκ, μιλούν καλύτερα από τό στόμα.

—Για τούς 'Αγγλους και τόν Χάρντιγκ έχετε
να πητε τίποτε;

—Αιώνιο μίσος για τόν 'Ηντεν, τόν Χάρντιγκ
και όλους αυτούς που τυραννούν τούς Κυπρίους,
όχι όμως και ολόκληρο τόν 'Αγγλικό λαό που ή
πλειονότης του συμπαθεί τόν άγώνα των Κυ-
πρίων.

—Και μιιά τελευταία έρώτησι: Για την Αίγυ-
πτο και την Ούγγαρία τί έχετε να πητε;

—Τίποτε περισσότερο παρά ότι κ' εκεί πρώ-
τοι άρπαξαν τα όπλα οι φοιτηται.

★

Στό γραφείο της Δ.Ε.Σ.Π.Α. (Διοικούσα 'Ε-
πιτροπή Συλλόγου Πανεπιστημίου 'Αθηνών) μάς
δέχτηκε ό κ. Δημ. Γρίβας, Γενικός Γραμματέας
του Συλλόγου και τελειόφοιτος της 'Ιατρικής και
παρά τό φόρτο εργασίας που έχει τελευταία λό-
γω του θέματος των διδάκτρων, δέχτηκε και με
πολλά προθυμία να άπαντήσθι στα έρωτήματά
μας για τό Κυπριακό υπό την ιδιότητα ως έκ-
πρόσωπος των φοιτητών του Πανεπιστημίου.

'Ο κ. Γρίβας άρχισε την συνομιλία του μ' ένα
χαίρετισμό προς τούς αγωνιζομένους φοιτητάς
και σπουδαστάς των αδελφών Κυπρίων, αλλά
και των συναδέλφων Αιγυπτίων και Ούγγρων.

—Και τώρα, κ. Γρίβα, πέστε μας γενικά πε-
ρί του Κυπριακού άγώνος;

—Θά ήθελα να συνάψω γενικώς τούς άγώνες

που διεξάγονται σε τρία έπίκαιρα σημεία της
ύψηλίου, αλλά μιιά και ή έρευνά σας άφορξά
αποκλειστικά την Κύπρο, έχω να πώ τούτο: Ότι
ή έντασις που έχει πάρει τελευταία ό άγώνας
στην Κύπρο, παρά τό γεγονός ότι είναι δύσκο-
λον να μάθι κανείς την αλήθεια λόγω των αυ-
στηρών περιορισμών, προκαλεί τόν θαυμασμό ό-
λοκληρου του 'Εθνους. Νομίζω ότι κανείς δεν μέ-
νει άσυγκίνητος και ιδιαίτερα ή φοιτητιώσα νεο-
λαία που τό έχει άποδείξει επανειλημμένως άλ-
λωςτε.

—Οι φοιτητικές όργανώσεις τί έχουν κάνει
συγκεκριμένα εις τό έξωτερικό;

—Μετλήσαμε κάθε νόμιμο μέσο, οι επανειλημ-
μένες διαμαρτυρίες στις φοιτητικές όργανώσεις
όλου του κόσμου είχαν άπήχησι. 'Αποδείξει δέ
τούτου είναι ότι οι φοιτηται της 'Ιταλίας, 'Ελβε-
τίας και άλλων χωρών μιδή των 'Αγγλων έξαι-
ρουμένων, προέβησαν εις διαδηλώσεις διά τό Κυ-
πριακόν και εις παραστάσεις προς τας Κυβερ-
νήσεις τους για την έπίλυσι του δικαίου αυτού
αίτήματος.

'Εξ άλλου, ή 'Εθνική 'Ενωσις Φοιτητών 'Αμε-
ρικής, εις τό έτήσιον συνέδριόν της έδέχθη πρό-
τασιν των 'Ελλήνων φοιτητών, ή όποία καταδι-
κάζει την στάσιν των 'Αγγλων. Τέλος εις τό Διε-
θνές Φοιτητικόν Συνέδριον της Κεϋλάνης άπεφα-
σίσθη ή συγκρότησις έξεταστικής επιτροπής, ή
όποία θα μεταβή, πιθανώς τα τέλη του έτους,
εις την Κύπρον προς έπιτόπιον έξέτασιν της εκεί
κρατοσύνης καταστάσεως.

—'Αν τό Κυπριακό εις τόν Ο.Η.Ε. δεν έχει τό
προσδοκώμενον άποτέλεσμα;

—'Αν τό άποτέλεσμα είναι δυσμενές για τούς
Κυπρίους και τούς 'Ελληνες πρώτα, και για τόν
έλεύθερο κόσμο δεύτερα, τότε δεν άπομένει παρά
να αποχωρήσουμε από την 'Ολομέλεια των 'Ε-
θνών, που δεν θα μπορή να εφαρμόσθι ό Κα-
ταστατικός της Χάρτης περί δικαιωμάτων του άν-
θρώπου περιλαμβάνει.

—Και τώρα γενικά περί του Κυπριακού ά-
γώνος;

—Τό ότι ό άγών είναι δικαίος και ότι προκα-
λεί τόν θαυμασμό, δεν χρειάζεται να τό πούμε,
διότι είναι αυταπόδεικτο. Πάντως ένα μένει, ότι
ό άγώνας των Κυπρίων θα στεφθή από έπιτυχία.

Λόγια άγώνων νέων, ανθρώπων που οι συνομη-
λικοί τους διεξάγουν τόν άγώνα, κρατούν την
σημαία στις επάλξεις του Καθήκοντος, ανθρώ-
πων που οι συνάδελφοί τους Πατάτσος, Ρένος
Κυριακίδης, Γιαλούρος και τόσοι άλλοι κρεμάστη-
καν, φυλακίστηκαν, σκοτώθηκαν για την έλευθε-
ρία του τόπου τους.

Λόγια που ξέρουν να τα λέν μόνον αυτοί για-
τί είναι στην ήλικία που μιλάει ή καρδιά και όχι
ό ψυχρός νοός, γι' αυτό κι' όσα λέν, είναι άγνά,
τίμια, ειλικρινά.

Α. ΠΑΝΟΥ

ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ 1957